

ANASTASIA NOVYKH

AllatRa

Alle rechten voorbehouden.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of gebruikt in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van A. Novykh en 'Allatra' LLC.

Het sleutelboek van Anastasia Novykh, dat fundamentele kennis over de wereld en de mens bevat, is het boek 'AllatRa'. Het origineel van dit werk is, net als andere boeken van Anastasia Novykh, in het Russisch geschreven. Het moet duidelijk zijn dat alles dat onderhevig is aan vertalingen van deze boeken in andere talen, als zodanig niet langer het origineel is. Het zijn vertalingen van betekenissen en de interpretatie van mensen die deze vertalingen uitvoeren en proberen deze informatie aan andere mensen over te brengen. Degenen die het echt willen leren kennen, lezen het boek 'AllatRa' alleen in het origineel om niet alleen de oorspronkelijke betekenis ervan te begrijpen, maar ook de indrukwekkende kracht en de Geest van de waarheid van dit boek.

© A. Novykh, 2013

© A. Novykh, boek ontwerp, 2013

© 'Allatra' LLC, 2013

© 'Allatra' LLC, 2-de editie, 2016

allatra.org

**Schreeuw van een Engel gekleed in gewaden,
of het lijden van een man met een Engel
in plaats van een Ziel**

Aan wie en waarom schrijf ik deze zinnen? Waarschijnlijk aan mezelf. Jarenlang verbleef ik op een heilige plaats. Slechts twee keer werd ik herkend, en alleen door de mensen met een Ziel die, door Gods wil, vrij is van de geest. Een menselijke geest is een struikelsteen, misschien een ganse klif, die de ziel in de weg staat. Je kunt er niet omheen gaan of erover springen. Om over scherpe stenen te klimmen, je nagels te schrapen tot ze bloeden en van de gladde richels te vallen, zoet van de geest, om dan opnieuw op te staan, spirituele kracht te herwinnen en opnieuw te kruipen... is niet voor iedereen weggelegd. Want het is zo mooi, gezellig, lief en warm aan de voet van de klif. De geest, gekleed in fragiele kledij, creëert illusies van alles wat je maar wenst. Zolang je maar blijft wensen. Aardse liefde met een brandende haard, kinderen om je clan te verlengen, rijkdom, glorie – wat dan ook, zolang je maar blijft wensen. Wens, wens en het zal allemaal gegeven worden. Of het nu deze illusie is of een andere doet er niet toe, zolang je maar blijft wensen. Wens! Wens voor het aardse...

‘Maar het is zo moeilijk!’ huilen veel mensen. Nee, dat is het niet. Zo vaak heb ik de kleren aangetrokken. Ik dwaal over een eindeloze weg met slechts een staf, mijn vlees voedend met wat ik vond. Ik was een koning en regeerde lang over talloze mensen. En iedere keer dat de kleren te strak waren, belemmerde het me en hinderde het me om te leven. Het beefde van angst en werd ziek, en net als alle anderen, in het begin, wenste het veel totdat ik het temde. Dat wilde beest, wiens kleren zijn geweven, vreest alleen zijn meester -

de Ziel. Maar velen vrezen de Ziel meer dan het beest; de Ziel die hun leven belemmert, net zoals de kleren mijn leven belemmeren. Ik kan zulke mensen niet begrijpen. Om de Eeuwigheid te ruilen voor slechts één moment? Wat is het nut? Om te lijden in de omhelzing van de huid van het beest, de kleren te dienen die dag na dag vergaan. Zit hier leven in? Het leven is oneindig! Het lijdt niet, het scheurt niet, want het is onmogelijk om de Ziel te verslijten. Kleren hebben geen huis; er is slechts een kast waar ze gedurende korte tijd worden bewaard. Alleen de Ziel heeft een echte Thuis. En het is de Ziel die, verlangend naar eeuwigheid, dit gevoel van Thuis voorbrengt waarnaar de mens zijn hele leven zoekt.

Rigden Djappo

Gedurende de jaren die voorbij zijn gegaan, nadat de eerste boeken waren gepubliceerd, zijn er veel dingen gebeurd die me opnieuw hebben overtuigd dat een oprecht verlangen van één persoon om mensen te helpen, samen met echte acties en zelfverbetering, verrassend goede resultaten voortbrengen. En het gaat niet over de boeken als leesmateriaal, maar vooral over het begrijpen en uitvoeren van de kennis die erin wordt gegeven. Een boek is een middel om kennis over te dragen. Kennis niet in de zin van "eigendom" of "eigen conclusie" maar wijsheid die door de eeuwen doorloopt. Wijsheid als een open poort om die prachtige hogere staat van spiritualiteit binnen te gaan, waardoor het inzicht komt van degene die alles heeft geschapen. De wijsheid die altijd was, is en zal zijn, zelfs wanneer de herinnering aan zijn menselijke geleiders verdwijnt in het stof van de eeuwen.

Het is deze wijsheid, als een waar graan, die goede zaailingen in een persoon geeft, die hem helpt zijn geest te bevrijden van de niche van menselijke angsten en nauwe gewelven van de duisternis van misvattingen, om de hardheid van het materiële denken te overwinnen, en voor zichzelf het grenzeloze kennisveld van de Waarheid te openen. Het helpt hem om boven zijn aardse zelfbewustzijn uit te stijgen en de wereld te zien vanuit het hoogtepunt van spirituele visie zonder vooroordelen en materiële oogkleppen. De Wijsheid begiftigt een persoon met oprechtheid en doelgerichtheid, verrijkt hem met begrip en verhoogt het niveau van zijn verantwoordelijkheid voor de spirituele kwaliteit van zijn leven.

Deze eeuwige Wijsheid voor een spiritueel persoon is als levendmakend water voor een rijpende korenaar van goed zaad. Het stelt iemand in staat om de oorzaak van menselijke problemen te beseffen en de atmosfeer van iemands spirituele leven te verbeteren. Het geeft de belangrijkste *sleutels* tot het begrijpen van de complexe realiteit van een mens en de wereld en dient als de

bron voor het creëren van unieke voorwaarden voor de mens om een spirituele maatschappij te vormen in de wrede wereld van de materiële Dierlijke geest. De eeuwige Wijsheid stelt de mens in staat zichzelf spiritueel te transformeren en de verborgen essentie van voorbije en toekomstige gebeurtenissen te kennen. Deze Wijsheid is het constructieve begin dat door Hem is geschapen en dat voor iedereen die Dit heeft geaccepteerd, het pad naar Zijn Eeuwigheid opent.

Rigden: Er is een fundamenteel verschil tussen degenen die vragen stellen vanuit de geest en degenen die zich laten leiden door de dorst van het zoeken naar de Waarheid. In de wereld leren ze alleen intellect, geheugen en kennis die voortkomt uit logica. Terwijl men bij het leren van de Waarheid een verhoogd stadium van zelfperfectie, bewustzijn en begrip van die diepste spirituele gevoelens die uit de Ziel komen nodig heeft. De spirituele ervaring ligt immers buiten de grenzen van de geest...

Anastasia: Ja, U hebt dit al eerder gezegd. Maar pas nu, na jaren van elke dag werken aan mezelf, wanneer ik informatie op een alomvattende manier begon te voelen en begrijpen, realiseerde ik me in de praktijk wat deze spirituele ervaring is die buiten de geest ligt. Het spirituele begrip van de wereld en mijzelf heeft me hierbij enorm geholpen, dankzij de unieke Kennis die via U de wereld binnenkomt.

Niet veel jaren zijn verstreken sinds de publicatie van de eerste boeken waardoor spirituele granen van Wijsheid naar mensen werden doorgegeven. Mensen verwelkomden de boeken met meer dan alleen dankbaarheid. Bij het ontmoeten van deze Wijsheid maken de Zielen van velen van hen, als een beroerde snaar, een onhoorbaar triomfantelijk geluid. En nog meer laten deze boeken zelfs die mensen aarzelen bij hun keuze in wiens bewustzijn de Dierlijke natuur domineert. Mensen begonnen naarstiger aan zichzelf te werken om te proberen hun gedachten onder controle te houden, de richting te begrijpen waarin ze moeten gaan in hun ontwikkeling en de essentie van hun spirituele behoeften en de eeuwige granen te zien in traditionele overtuigingen. Lezers van deze boeken begonnen niet alleen wakker te worden, ze begonnen spiritueel te groeien. En dit kan worden nagegaan door de evolutie van hun vragen. De eerste vraag die meestal door de meesten vanuit hun menselijke geest wordt gesteld, is of de hoofdpersonages van de boeken echt bestaan of niet en of ze fictie of waarheid zijn, met name het hoofdpersonage Sensei. (Rigden glimlachte vriendelijk.) Anderen, die innerlijke vreugde voelen, haasten zich om een vraag te stellen in de vorm van het

denkpatroon van de consument: 'Ik heb het nieuwste boek gelezen, wanneer komt het volgende uit?' Weer anderen proberen de spirituele oefeningen te doen die worden beschreven in de boeken, in feite zonder hun materiële prioriteiten te veranderen, dus zijn ze in een staat van voortdurend conflict met zichzelf. En vragen van hen zijn van dezelfde aard: 'Ik heb spirituele oefeningen gedaan, maar er gebeurt geen mirakel en er verandert niets in mijn leven'.

Rigden: De mens is van nature duaal. De menselijke geest kan gemakkelijk van het ene extreem naar het andere overschakelen, en op die manier chaos en instabiliteit creëren. Het uiterlijke is slechts een weerspiegeling van het innerlijke.

Anastasia: Maar er zijn ook mensen die door de diepte van de Kennis doordrenkt en geraakt worden. Dit heeft hun leven ingrijpend veranderd. Ze hebben geen bewijs nodig dat het spirituele prevaleert boven de logica van de geest. Ze zijn vastberaden in hun levenskeuze. Zulke mensen zijn puur in hun Ziel en hun bewustzijn zit niet vast in de gedragspatronen van het egocentrisme van de wereld en persoonlijke twijfels. Ze zijn als lotusbloemen: zodra ze worden opgelicht door de zonnestralen reiken ze naar het Licht. Dit is de reden waarom de kwaliteit van hun vragen over het innerlijke totaal *anders* is. Hun vragen komen noch uit de logica, noch uit de menselijke geest, maar eerder uit de diepste gevoelens alsof er een onzichtbare communicatie plaatsvindt tussen Zielen.

Rigden: De diepste gevoelens zijn precies de speciale taal die verschilt van de menselijke. Wanneer de persoon het laagste van het laagste in zichzelf overwint, elke dag aan zichzelf werkt, zich spiritueel ontwikkelt en transformeert als mens, wordt hij verlicht. Wanneer de persoon spiritueel evolueert komt hij vragen uit zijn geest tegen. Ervaring met spirituele oefeningen maakt hem bewust van het feit dat zijn materiële hersenen beperkt zijn in hun waarneming en een deel van het lichaam zijn; maar het lichaam is vergankelijk en eindig. Wat betreft de Ziel die in hem woont, deze

is onzichtbaar maar eeuwig. Hij begrijpt dat het onmogelijk is om de ervaring van zijn gevoelens nauwkeurig uit te drukken in de woorden van de geest. Spirituele oefeningen zijn immers slechts hulpmiddelen die helpen om de diepste gevoelens in de mens te onthullen, te kennen en te ontvouwen, waardoor zijn communicatie met de Meerderen van het Hiernamaals plaatsvindt in hun taal, de taal van de diepste gevoelens. Daarom kan er niet direct over het goddelijke worden gesproken, omdat elke gedachte slechts een allegorie zou zijn. Want het goddelijke is een *andere* taal, een taal niet van de geest maar van de diepste gevoelens, die wordt begrepen door de Ziel van een persoon. Het is de universele taal van menselijke Zielen. Dit is precies de taal van de Waarheid.

Anastasia: Ja, dergelijke ervaring komt inderdaad met oefening. Ik heb begrepen dat er een significant verschil is tussen associaties van de geest en specifiek begrip met de diepste gevoelens. Het is moeilijk om je eigen ervaring onder woorden te brengen. Hoewel mensen die op dezelfde spirituele golflengte zitten als jij, je zonder woorden kunnen begrijpen.

Rigden: De vraag hoe je iemands spirituele ervaring kunt delen en de echte realiteit aan mensen kunt uitleggen heeft altijd degenen die de waarheid echt gekend hebben in moeilijkheden gebracht. Het is moeilijk om de substantie van persoonlijke spirituele ervaring onder woorden te brengen, omdat het een cognitieve ervaring is van een geheel *andere wereld*, die anders is dan de materiële. Met andere woorden, alles wat je zegt zal worden geïnterpreteerd door het materiële denken door het prisma van de ervaring van deze wereld en zal daarom ofwel verkeerd worden begrepen of worden vervormd in waarneming. Bovendien zullen er duizenden luisteren maar slechts een paar horen. De rest zal hier geen nut van ondervinden. **De facetten van de Realiteit zijn slechts bekend aan diegene wiens Oog ze waarneemt.**

Anastasia: Er zijn ook lezers met een rijke levenservaring. Naar menselijke maatstaven zijn ze in veel dingen in hun leven geslaagd,

hebben ze veel bereikt en hebben ze de kans gekregen om veel te veranderen in de wereld om hen heen. De Kennis heeft hun Ziel geraakt, maar de resonantie die komt vanuit hun kennis geeft hen geen vrede. En hoewel ze vragen stellen vanuit de logica op basis van hun levenservaringen, komt de essentie van hun vragen uit hun spiritualiteit. Het lijkt dat zulke mensen het antwoord willen weten, niet vanwege een inactief brein, maar omdat ze de wereld ten goede willen veranderen. Ik vond één van dergelijke vragen belangrijk en essentieel genoeg om aan U te stellen, want het antwoord daarop kan het wereldbeeld van mensen fundamenteel veranderen en de wereldwijde keuze van de beschaving beïnvloeden. De vraag is als volgt: 'Is er een Kennis die mensen niet in staat zullen zijn te gebruiken voor militaire doeleinden, maar die in staat zal zijn om de officiële wetenschappen wakker te schudden en een nieuwsgierige geest te leiden naar een direct wetenschappelijk bewijs van de oorsprong van de materiële wereld uit de Spirituele wereld, dat wil zeggen, de schepping van de wereld door God?'

Rigden: Ja, ik zie deze vraag komen van een persoon die hunkert naar de Waarheid... Wel, als mensen al zo'n vraag stellen, betekent dit dat het tijd is om het antwoord erop te onthullen. Ja, dergelijke kennis bestaat. Het heeft betrekking op de tak van de astronomie, of liever, de wetenschap van de astrofysica die fenomenen in de ruimte bestudeert, evenals de evolutie en interacties van hemellichamen en hun systemen. Rekening houdend met het feit dat astrofysica in het huidige stadium van haar ontwikkeling nieuwe ontdekkingen in de moderne fysica gebruikt, evenals de meest recente resultaten van de wetenschappelijke en technische vooruitgang, zal de informatie die het zal verrijken bijgevolg op vele manieren de ontwikkeling van de fysica zelf helpen als de wetenschap die de algemene patronen van natuurlijke fenomenen bestudeert. En als mensen de natuurwetten diep genoeg begrijpen, kunnen ze door middel van wetenschap tot het echte bewijs komen dat de spirituele wereld primair is en de materiële wereld secundair. Bijgevolg zal dit de kwaliteit en de betekenis van het

menselijk leven veranderen en een andere manier openen voor het bereiken van de waarheid, namelijk door wetenschap.

Anastasia: Deze Kennis zou inderdaad zeer actueel zijn. Voor zover ik weet hebben astrofysici geprobeerd de kwestie van evolutie te onderzoeken en de eeuwige vragen te beantwoorden 'Wat was?' en 'Wat zal zijn?' Echter, ondanks de huidige sprong in de wetenschap is het vrij moeilijk voor mensen om dat te doen. En daar zijn veel redenen voor. Het is bekend dat tegenwoordig de kennis over sterren in veel opzichten is gebaseerd op de spectrale analyse van elektromagnetische straling van hemellichamen; dat wil zeggen, op de informatie die is ontvangen dankzij de studie van zwakke stromen van elektromagnetische golven afkomstig van hemellichamen naar de aarde. En dit alles behalve het zichtbare licht, inclusief radiogolven, infrarood, ultraviolet, röntgenstralen en gammastraling, zijn elektromagnetische golven met een verschillende golflengte, die korter of langer zijn dan de stralen die zichtbaar zijn voor het menselijk oog. Algemeen gesproken: de instrumenten die mensen hebben uitgevonden dankzij de nieuwste wetenschappelijke doorbraken is wat ze hebben gezien.

Rigden: Onder de kosmische oceaan van een veelheid van golven van allerlei aard, beslaan deze elektromagnetische golven, die bekend zijn in de huidige wetenschap, als we kijken naar hun spectrum slechts een klein interval van straling.

Anastasia: Dat is het probleem. Het werk van moderne natuurkundigen is vergelijkbaar met de persoon die probeert te achterhalen hoe de hele huidige wereld eruit ziet door te kijken door een nauwe spleet, die slechts een beperkt gebied toont, en dan alleen van het verre verleden en niet van het heden, om nog maar te zwijgen over de toekomst. Als je jezelf afvraagt wat licht is, volgens de huidige wetenschap, zal het antwoord zijn dat in de enge betekenis van dit begrip, licht elektromagnetische golven zijn binnen het frequentiebereik waargenomen door het menselijk oog; in ruimere zin is het optische straling. Gezien de snelheid van het

licht die wetenschappers kennen is het niet verwonderlijk dat ze veel fenomenen met betrekking tot sterren zien die al lang geleden hebben plaatsgevonden. Dus observeren ze in feite processen die miljoenen jaren geleden plaatsvonden...

Rigden (glimlachend): Inderdaad... toen de soort Homo sapiens nog niet bestond op deze planeet.

Anastasia: Dat is interessant... Wetenschappers geloven dat moderne mensen tot 40.000 jaar geleden verschenen, en de eerste "authentieke" Homo sapiens als vertegenwoordiger van het menselijk ras op aarde verscheen ongeveer 2 miljoen jaar geleden. En als we bedenken dat het meer dan 2 miljoen jaar duurt voor het licht van, laten we zeggen, de Grote Andromeda-nevel als één van de nabijgelegende sterrenstelsels, om ons te bereiken, blijkt echt dat we niet zien wat er nu is, maar wat er was in de tijd dat er zelfs geen enkele hint was van menselijke aanwezigheid op aarde.

Rigden: Helemaal juist. En wat kan er worden gezegd over verre extragalactische objecten? Mensen zien ze zoals ze miljarden jaren geleden waren. Sterren, zelfs degenen die de kortste levensduur hebben, bestaan in vergelijking met de menselijke beschaving veel langer. Ik spreek zelfs niet over een gewoon persoon als een 'intelligent individu' die tijdens zijn vluchtige bestaan vaak zijn ware doel niet begrijpt, laat staan iets groters. Zijn leven verschijnt, net als damp voor een kort moment verschijnt en onmiddellijk verdwijnt...

Bovendien behoort de mensheid zelf tot de beschavingen die snel verloren gaan. Hoewel mensen van tijd tot tijd de Kennis krijgen, maar zodra dergelijke Kennis verschijnt wordt in vele gevallen deze onmiddellijk gebruikt om macht over anderen te krijgen. Dit is in feite een menselijke keuze voor de kant van de Dierlijke natuur. Slechts enkelen hebben genoeg tijd om voordeel te halen uit de Kennis voor hun spirituele ontwikkeling. **Het resultaat van de**

keuze is als water, dat de vorm aanneemt van dit of dat omhulsel.

Anastasia: Helaas kan dit ook worden waargenomen in de huidige beschaving, waar de mens een slaaf blijft van zijn eigen schadelijke passies. Hier is een recent voorbeeld: mensen begonnen de nabije ruimte rond de aarde te verkennen bijna onmiddellijk nadat de ballistische raket en de atoombom waren uitgevonden.

Rigden: Als de mensheid zijn prioriteiten niet wijzigt door te denken in de richting van het spirituele, zal de beschaving een triestig lot wachten. In de regel zijn zo'n beschavingen van korte duur en bestaan voor een relatief korte periode omdat ze zichzelf vernietigen in oorlogen.

Anastasia: Hmm ... Honderd jaar, net als duizend jaar, is niets op de schaal van het Universum. Vanzelfsprekend kan een sterfelijke mens over die praktische observaties van objecten in de ruimte niet spreken.

Rigden: Het menselijk leven is vluchtig, dat is waar. Maar de mens is veel meer dan alleen een lichaam. Dat is de reden waarom mensen in eerste instantie veel kennis hebben gekregen over de verschijnselen die onzichtbaar zijn voor het menselijk oog. Dus vanaf de vroegste tijden wisten mensen van de structuur van de wereld en het universum, en van de multidimensionaliteit van de mens, zijn essentie en bestemming. Een andere vraag is hoe dergelijke kennis werd toegeëigend door het menselijke ego, en verdraaid tot het volledig onherkenbaar werd, door een geest beperkt tot het materiële en in welke vorm het tot op de dag van vandaag is bewaard.

Anastasia: Helaas, tegenwoordig wordt al deze oude kennis van de volkeren van de wereld gepresenteerd als mythologie en oude 'primitieve overtuigingen'. Maar er wordt geen commentaar gegeven

op 'ongemakkelijke feiten' die getuigen van de kennis van oude volkeren, die onbekend waren, zelfs voor de huidige wetenschap. Ook is de hele wetenschap uitsluitend gebaseerd op het materialistische denken. In de astrofysica, bijvoorbeeld, worden om astronomische gebeurtenissen te bestuderen analytische methoden vaak gebruikt om modellen en theorieën te bouwen en voorspellingen te doen.

Rigden (grinnikte): in de krakende wagen van een puur materialistisch wereldbeeld kom je niet ver in de echte wetenschap. Toch zal een echte wetenschapper vroeg of laat zulke wetenschappelijke horizonten bereiken dat het niet mogelijk zal zijn om de bestaande steunpilaren te gebruiken waarop de hele keten van menselijk redeneren rust. Tegenwoordig proberen mensen vaak het onzichtbare uit te leggen in termen van het zichtbare. Dus we hebben 'droefheid van geest': in veel gevallen komen theorieën en per ongeluk ontdekte feiten niet overeen. Wetenschappers hebben bijvoorbeeld nog steeds geen duidelijk begrip van wat bijvoorbeeld elektrische stroom is, wat precies zwaartekracht of een zwart gat is. En toch werken ze met deze concepten. Maar om een alomvattend begrip te hebben en de aard van dergelijke fenomenen te onderzoeken, is het noodzakelijk om een fundamenteel *ander* wereldbegrip te hebben, dat kwalitatief verschilt van het materiële wereldbeeld.

Anastasia: Begrip van de fenomenen uit de Spirituele wereld?

Rigden: Precies.

Anastasia: Ooit hebt U gezegd: 'Het universum is zo groot dat het niet in het menselijk bewustzijn kan passen. Maar er is geen enkele plaats waar men de dunste medische naald kan steken zonder dat de punt tegen iets duwt of iets aanraakt.'

Rigden: Dat is echt zo. En bij het beantwoorden van de vraag zal ik slechts enkele zeer belangrijke onderwerpen van de astrofysica

behandelen; natuurlijk in een vorm die toegankelijk is voor het menselijk denken. Maar **het begrijpen van de essentie van wat er zal worden gezegd kan de mensen in de wetenschap een geheel andere kijk op de wereldstructuur geven.**

Ik zal beginnen met de moderne theorie en veronderstelling die stereotiep is voor de moderne ontwikkelde geest van de oerknal die, zoals wetenschappers geloven, plaatsvond bij de geboorte van het Heelal. Ze argumenteren deze populaire hypothetische theorie met de wetten van de thermodynamica. Volgens de gegeven veronderstelling werd het Heelal tot een punt samengedrukt en na haar Knal verschenen er objecten met een massa van ongeveer een miljard ton en de grootte van een proton.

Anastasia: Zoals gezegd wordt dit ondersteund door wat ze op dit moment weten. Wetenschappers denken dat ze deze tak van de fysica die zich bezighoudt met de wetten van thermisch evenwicht en omzetting van warmte in andere soorten energie, goed genoeg hebben bestudeerd. Zelfs de term 'thermodynamica', wanneer vertaald uit het Grieks, beschrijft hun debatten in de wetenschappelijke gemeenschap zeer goed: 'therme' betekent hitte of warmte, en 'dynamikos' betekent krachtig. Inderdaad is elk van hun discussies vol hitte en gloed.

Rigden: Passionele spraak is nog geen geleerdheid, één storm is nog geen regenseizoen. Iemand die sterk is in dispuut geniet de overwinning van één persoon, terwijl *degene die weet* de overwinning brengt voor duizenden.

Anastasia: Voor zover ik weet is de verhouding van 'de machtigen' tot 'de competenten' in de moderne wetenschap rampzalig in de zin dat de eersten talrijk zijn, terwijl de laatsten met veel minder zijn. Een deskundig persoon is waardevol voor elk onderzoeksteam. Hij of zij is als een proton (vertaald uit het Grieks betekent dit 'prōtos' - 'de eerste'), zoals dit elementaire deeltje dat altijd een positieve lading heeft en dat alle atoomkernen vormt. Zo

is een deskundige persoon die, zeg maar, het volledige onderzoek van dit team ondersteunt.

Rigden: Dat klopt. Ik hoop dat de Kennis die mensen zullen krijgen het aantal deskundigen niet alleen in de wetenschap, maar ook in de maatschappij in het algemeen zal vergroten, en het begrip van de wereld, inclusief de oorsprong van het Heelal, zal veranderen. Zoals ik al eerder heb gezegd geloven mensen tegenwoordig heel graag dat het Heelal tot een punt was samengedrukt, en na zijn 'oerknal' verschenen er objecten met een massa van ongeveer een miljard ton en de grootte van een proton. Bovendien zegt deze verkeerde overtuiging van de geest dat dergelijke objecten niets anders zijn dan microscopische zwarte gaten. Helaas moet ik de vurige 'theoretici' teleurstellen: dergelijke objecten met een grootte van een proton en met een massa van ongeveer een miljard ton bestaan niet.

Maar er bestaat het volgende fenomeen in de aard van de ruimte: er zijn objecten die worden gevormd uit informatieclusters (accumulaties) tijdens de ontlading van informatie van materie wanneer deze in het gebied van het zwarte gat komt. De grootste en de 'zwaarste' verbindingen die informatieclusters kunnen vormen zijn objecten die iets groter zijn dan het proton en met een massa van iets minder dan één gram, 0,8 gram om precies te zijn. Deze objecten zijn van korte duur, dat wil zeggen dat ze slechts een fractie van een seconde bestaan en dan worden ze opgesplitst in individuele 'bouwstenen. Het ontstaan van dergelijke objecten is inderdaad direct gerelateerd aan wat mensen zwarte gaten in het heelal noemen.

Anastasia: Objecten iets groter dan een proton? Volgens het laatste onderzoek is de straal van een proton 0,84184 femtometer (1 fm = 10^{-15} meter). Als we bedenken wat u zei, dat dergelijke objecten een massa van iets minder dan één gram hebben, dan blijken het echt 'zware' objecten voor de microwereld te zijn. Deze

informatie is buitengewoon interessant. Met betrekking hiervan kunnen mensen ten minste drie vragen hebben. Wat zijn informatieclusters, 'bouwstenen'? Wat is het afwerpen van informatie uit materie? En hoe is de vorming van dergelijke deeltjes verbonden met zwarte gaten in het Heelal?

Rigden: In deze materiële wereld bestaat alles, inclusief wat mensen tegenwoordig kennen, van subatomaire deeltjes tot atomen, van stofdeeltjes op je schoenen tot de accumulatie van sterrenstelsels in de diepe ruimte, alles bestaat dankzij gestructureerde informatie. Het is gestructureerde informatie die materie creëert en zijn eigenschappen, volume, vorm, massa en andere kenmerken bepaalt. Ik vestig uw aandacht op het feit dat we het nu niet hebben over het concept van 'informatie' dat voor menselijke hersenen bekend is, maar over een ietwat verschillende manifestatie ervan. Hoewel zelfs in het gewone begrip het woord 'informatie' verschillende betekenissen heeft, waaronder de volgende: 'denken, aanleren, interpreteren' en 'vormgeven, vormen, creëren'.

Laten we voor het gemak zo'n gestructureerde informatie 'bouwstenen van informatie' noemen. Wat zijn informatiebouwstenen in de praktijk? Misschien zal ik dit uitleggen met een associatief voorbeeld dat gemakkelijk te begrijpen is. Stel je voor dat je hebt besloten om een soort experiment uit te voeren. Hiervoor heb je water, een glazen aquarium en kleine bouwstenen nodig om vormen te maken; ze zijn zo licht als schuimplastiek en hun kleur is, laten we zeggen, niet gewoon wit maar transparant. Je acties: in een leeg glazen aquarium bouw je een prachtig kasteel, met behulp van de transparante bouwstenen van schuimplastiek (zoals lego's voor kinderen), met veel kamers, torens, enz. Wanneer je één transparant blokje met een ander verbindt, verschijnt er een bepaalde kleur die zichtbaar is voor jouw oog. Met andere woorden, je hebt een *plan* in je hoofd hoe je een kasteel moet bouwen, je hebt de *wil* om het te creëren en je hebt de *kracht* om met dit *ongewone materiaal* te bouwen. Vervolgens hebt je het kasteel gebouwd, dat

dankzij dergelijke verbindingen zichtbaar werd, en nu kunt je de schoonheid, het volume en de complexiteit van de architectuur bewonderen.

Dan, het experiment verderzettend, vul je het aquarium met water. Wat zal er gebeuren? Stel dat het water het aquarium met zo'n kracht (druk) vult dat het dit door jouw gebouwde kasteel zal vernietigen. Daarna zullen de schuimplastieken bouwstenen, die ooit de muren, daken en elementen van je kasteel waren, nu naar het wateroppervlak komen drijven: sommige afzonderlijk, waardoor ze weer onzichtbaar worden, en anderen zullen in groepen drijven - clusters, die nog steeds zichtbaar blijven voor het oog omdat ze met elkaar verbonden zijn. Uiteindelijk zal je hele constructie onder druk van het water uiteenvallen in afzonderlijke bouwstenen, die weer transparant worden. Dus, zoals men zegt, er zal geen enkel spoor van je kasteel overblijven. Als je al het water uit het aquarium verwijdert, zullen de bouwstenen van schuimplastiek naar de bodem zinken. De bouwstenen zelf, zonder jouw plan, wil en kracht, zullen nooit de vorm aannemen van een geordend kasteel. Dit wordt gewoon een chaotische stapel van transparante schuimplastieken bouwstenen die onzichtbaar zijn voor het oog. Je kunt je aquarium zo lang als je wilt schudden, zelfs voor de eeuwigheid dooreenschudden, maar ze zullen nooit een kasteel worden totdat je het opnieuw bouwt.

Deze voorwaardelijke transparante bouwstenen zijn dus een figuratieve vergelijking met de **informatie die materie creëert en die materie bepaalde parameters geeft: vorm, volume, massa, enz.** En het zichtbare kasteel is al één van de materiële producten van **de geordende informatie, die elementaire sub-deeltjes vormen die atomen, moleculen, chemische verbindingen enzovoort vormgeven, dus alle materie in het Universum.** En ten slotte **zijn de wil, het bouwplan en de toepassingskracht de belangrijkste samenstellende krachten van de spirituele wereld die zich in deze wereld manifesteren.**

Anastasia: U wil zeggen dat aan de basis van alle materie informatie ligt.

Rigden: Dat klopt. Het atoom bestaat bijvoorbeeld uit elementaire subdeeltjes die op hun beurt bestaan uit een bepaald aantal informatiebouwstenen. Hetzelfde geldt voor alles in het Heelal. Maar zodra informatie wordt weggenomen verdwijnt alles wat we materie noemen zoals het gat van een donut nadat je deze hebt opgegeten.

Anastasia: Met andere woorden, hier is een basisweergave van het evenement: zolang er een donut is, bestaat het gat, maar zodra de donut is opgegeten, verdwijnt het gat ook. Is dit hoe materie ook verdwijnt? Als er geen informatie is, is er geen manifestatie van materie?

Rigden: Juist. Trouwens, hier is een interessant feit: de hoeveelheid materie in het Heelal verandert voortdurend, en deze schommelingen, zowel in de richting van een toename of afname, kunnen behoorlijk aanzienlijk zijn. **Maar de hoeveelheid informatie is altijd stabiel, waardoor de algehele massa van het Heelal niet verandert, zelfs niet met een miljardste gram sinds de dag van de Schepping tot nu.**

Anastasia: Ja, dat is iets om over na te denken.

Rigden: Dus de hoeveelheid informatie in het Heelal is constant sinds de dag van zijn Ontstaan. Maar als er één informatiebouwsteen was verdwenen, zou het hele Heelal ook verdwenen zijn.

Anastasia: Als een deel verdwijnt, verdwijnt ook het geheel. Nu begin ik te begrijpen wat het einde van het verhaal van de uitbreiding van het Heelal zal zijn.

Rigden: Het Heelal zal eenvoudig uitbreiden tot een bepaalde grootte en verdwijnen. Alles wat ingenieus is, is eenvoudig, zoals altijd... Deze informatiebouwstenen van het Heelal verdwijnen nooit en nergens, d.w.z. ze verlaten nooit de grenzen van het Heelal (in ons voorbeeld van het aquarium) en bestaan erin op een strikt geordende manier. Ik wil benadrukken dat ze op zichzelf, zonder een bepaald bouwplan en de wil van de bouwer, gewoon een ongeordende stapel zouden zijn (chaos op de bodem van het aquarium). Wat betreft de materiële wereld van het Heelal bepalen deze informatiebouwstenen, naast andere kenmerken van de vorming van materie, zoals ik al heb gezegd, de parameters van haar massa. **Ze bepalen een bepaalde plaats in het universum voor de gecreëerde materie. Het is geordende informatie, juist die informatiebouwstenen die zich strikt op hun plaats bevinden, die een quark van een quasar onderscheiden. Laten we het zo zeggen: het is deze geordendheid van informatie volgens "het masterplan" die het Heelal levend maakt.**

Anastasia: Met andere woorden, U zegt dat alles in deze wereld strikt geordend is en bestaat volgens een bepaald plan, de wil en de kracht van de Schepper. Maar dit bewijst dat ons Heelal kunstmatig is geschapen en zich niet chaotisch heeft gevormd zoals wordt aangenomen!

Rigden: Absoluut. En het is heel goed mogelijk om het wetenschappelijk te bewijzen! Het is niet zo moeilijk *als je in de richting gaat die in je vorige boeken is aangegeven en combineert met de hier gegeven informatie en met de nieuwste wetenschappelijke ontdekkingen...* Het leven van het Universum manifesteert zich in een constante uitwisseling van informatie, die materie in beweging brengt en met zichzelf interageert en primaire fysische en chemische reacties veroorzaakt. Als gevolg daarvan vinden verschillende processen plaats: bijvoorbeeld explosies van massieve sterren, de geboorte van nieuwe, enzovoort.

Anastasia: Trouwens over explosies van massieve sterren gesproken... Weet U, ik heb interesse gekregen in astronomie en aanverwante wetenschappen direct nadat U had gezegd dat **tijdens het leven en het actieve werk van Agapit van Pechersk, in het bijzonder in de zomer van 1054, een heldere ster verscheen in de lucht die zelfs overdag kon worden waargenomen.** U zei toen ook dat dit het licht was dat de Aarde had bereikt na de explosie van een supernova die zich bevindt in het sterrenbeeld Stier van onze Melkweg. Ik las dat de overblijfselen van de flits van die supernova nu worden waargenomen als de zich uitbreidende Krabnevel met een neutronenster (een pulsar) in het midden, waarin de ontplofte ster veranderde. Interessant is dat de radiogolfstraal van deze pulsar nog steeds over de aarde glijdt, net zoals een straal van een roterende vuurtoren langs het zeeoppervlak glijdt als een signaal voor schepen.

Verrassend genoeg was dit de eerste neutronenster in het Heelal die wetenschappers begonnen te associëren met de overblijfselen van een supernova. Ik was verbaasd over het feit dat de grootte van deze ster slechts 25 km wordt verondersteld te zijn. Het is eigenlijk een ster zo groot als een stad, maar die de enorme Krabnevel aandrijft. De dichtheid van de neutronenster is enorm. Het meest interessante is dat de laatste tijd onverwacht krachtige emissies van gammastraling van deze pulsar in de Krabnevel worden waargenomen.

Rigden: De laatste tijd gebeuren er niet alleen veel interessante dingen op deze planeet, maar ook in de ruimte.

Anastasia: Ja, het geboorteproses van nieuwe sterren is zeer interessant en informatief...

Rigden (glimlachend): Ongetwijfeld zo, maar dit proces is ook behoorlijk destructief voor veel hedendaagse theorieën... De waarheid is dat het zichtbare proces van stervorming, dat tegenwoordig door wetenschappers kan worden waargenomen,

begint met de vorming van de zogenaamde 'pre-stellaire kern'. Met andere woorden, ondanks moderne apparatuur kunnen astronomen de geboorte van een nieuwe ster alleen 'ontdekken' (zien, observeren) in het stadium van de vorming van dichte wolken van gas en stof. Met andere woorden wanneer materie, als gevolg van interactie, energie begint uit te stralen, in het bijzonder wat mensen 'licht' noemen. En pas na het bestuderen van de spectra, die duidelijk de compressie van individuele secties in gaswolken aangeven, trekken ze conclusies over de geboorte van een nieuwe ster. Astronomen kunnen echter geen antwoord geven op de vraag hoe deze wolken met elkaar interageren en waardoor ze samentrekken. Ze kunnen ook niet zeggen waar deze wolken van gas en stof vandaan komen, waarom ze verschijnen, en meer bepaald waarom en hoe niet alleen geïsoleerde sterren, maar soms hele sterrenclusters worden gevormd uit de kleine hoeveelheid materie in deze wolken.

Het probleem is dat alle moderne theorieën, van de algemene relativiteitstheorie van Einstein tot de wetten van de thermodynamica, gebaseerd zijn op interacties van de 'zichtbare materie' of op haar logisch voorspelbaar gedrag. Hoewel hier ook veel vreemde dingen zijn. Laten we bijvoorbeeld zwarte gaten in het heelal nemen - deze mysterieuze objecten, nog niet bestudeerd door de hedendaagse wetenschap, die materie absorberen. Maar voordat we deze dingen bekijken en ook licht werpen op de kwestie van de objecten waarvan de vorming direct verband houdt met zwarte gaten, zou ik je eerst willen vragen: wat weet je over zwarte gaten?

Anastasia: Wel, niet zoveel als ik zou willen... Zwarte gaten zijn onzichtbaar voor de toeschouwer want ze laten licht noch andere door de wetenschap bekende straling ontsnappen. Momenteel worden pogingen gedaan om zwarte gaten te identificeren met behulp van alleen indirecte signalen, door hun interactie met de omringende materie te bestuderen... Het zwarte gat wordt verondersteld de geometrie van ruimte en tijd om zich heen te buigen.

In het huidige ontwikkelingsstadium van de astrofysica wordt aangenomen dat het zwarte gat een gelokaliseerd gebied in de ruimte is, gevormd door onbeperkte zwaartekrachtcompressie van massieve hemellichamen. Zoals ik begrijp is dit zoiets als een gravitatiegraf waarin alles verdwijnt zodra het binnenkomt. De grens van een dergelijk gebied wordt de 'waarnemingshorizon' genoemd. En zijn radius noemen ze een zwartekrachtradius. Aangenomen wordt dat dit laatste rechtstreeks afhangt van de hoeveelheid materie die in het gat wordt getrokken. Naarmate de massa van het zwarte gat toeneemt, neemt de grootte ook lineair toe, d.w.z. de radius ervan neemt toe. De grootte van dit object kan variëren...

De moderne theorie van stellaire evolutie beschouwt de vorming van zwarte gaten als het resultaat van de ineenstorting van massieve en superzware sterren. Zoals ik het begreep, wanneer nucleaire brandstof opraakt en thermonucleaire reacties in een ster eindigen, nemen de hoge temperatuur en druk, die de samentrekking van de ster voorkomen, nu af onder invloed van de eigen zwaartekracht. Als de massa van een ster lager is dan drie keer de massa van de zon, verandert de ster niet in een zwart gat, het wordt gewoon een neutronenster of een witte dwergster. En als de massa van de ster meer is dan drie keer de massa van de zon, geloven wetenschappers dat een catastrofale ineenstorting onvermijdelijk is. De hele materie zal snel de 'waarnemingshorizon' passeren en de ster wordt een zwart gat...

Op basis van de moderne theorie van de evolutie van sterren wordt aangenomen dat onder de 100 miljard sterren er minstens 100 miljoen zwarte gaten moeten zijn. Alleen al in onze Melkweg zwerven duizenden zogenaamde zwarte gaten die volledig alle gas- en stofwolken en sterren absorberen die het ongeluk hebben zwarte gaten tegen te komen. Er wordt verondersteld dat superzware zwarte gaten met een massa van miljarden zonnen zich in het centrum van onze Melkweg kunnen bevinden.

Rigden: Wel, dat is niet slecht. Je snapt het algemene idee hoe de globale wetenschap zich onledig houdt, en verstrikt raakt in een vicieuze cirkel van zinloze discussies.

Anastasia: Ik ben me misschien niet volledig bewust van de details van hun discussies, maar zoals men, ik heb een algemeen idee... Iets anders trok mijn aandacht. Er wordt verondersteld dat binnen het zwarte gat tijd en ruimte aanzienlijk worden verstoord door enorme zwaartekracht. De gangbare Euclidische geometrie is daar misschien niet geldig, omdat parallelle lijnen elkaar kunnen kruisen, enzovoort... Sommigen zijn zelfs van mening dat alles in het zwarte gat in principe in het midden zou moeten vallen waar later stellaire materie zo kan worden samengedrukt dat het uiteindelijk verandert in een punt met een oneindige dichtheid, dat wil zeggen dat er een singulariteit kan ontstaan.

Rigden: Dit zijn slechts theoretici die proberen hun geestgedreven conclusies aan te passen aan de vergezochte Oerknal-theorie. Zoals zij geloven verscheen de Oerknal vanuit een oneindig samengedrukt punt waarin de hele materie van het Heelal zogenaamd geconcentreerd en gecondenseerd was; en wanneer *iets* in dit 'punt' de oerknal uitlokte, begon de materie in alle richtingen uit elkaar te vliegen en begon het proces van expansie van het Heelal. Aangezien er tal van vragen rijzen waarop wetenschappers geen antwoorden kunnen vinden vanuit het perspectief van het materiële wereldbeeld, verschijnen dergelijke verwarrende moderne theorieën. De auteurs leiden elkaar eenvoudigweg naar een doodlopende straat. Ze proberen fenomenen uit te leggen met behulp van de hun bekende databank. Als gevolg hiervan, terwijl ze een theorie ontwikkelen over de oorsprong van het Heelal of bijvoorbeeld zwarte gaten, bevinden ze zich in een situatie vergelijkbaar met die van de fabel over de olifant. Dat wil zeggen, in plaats van de vraag te beantwoorden waar de olifant vandaan komt, waarom deze beweegt en wil eten, bestuderen ze het traject van verplaatsing van olifanten in de Afrikaanse savanne, de

waarschijnlijkheid van wat voor soort planten olifanten onderweg kunnen eten, de beschikbaarheid van planten op deze plaats, en welke eigenschappen deze planten hebben. Zo is het ook met wetenschappers: wat ze zien is wat ze bespreken, terwijl wat ze niet zien en wat niet in hun wereldbeeld past, voor hen in principe niet bestaat.

Anastasia: Maar misschien het grappigste aan deze moderne theorie, naar mijn mening, zijn de zogenaamde 'initiële zwarte gaten'. Volgens de veronderstellingen van wetenschappers verschenen dergelijke zwarte gaten vermoedelijk vlak na de Oerknal, ongeveer 14 miljard jaar geleden toen de expansie van het heelal begon. Er is een opinie dat het zwarte gat altijd klaar is om elke straling of substantie te absorberen, waardoor de massa toeneemt. Hypothetisch, volgens de voorstellingen van wetenschappers, kan de grootte van zwarte gaten variëren van een superklein zwart gat (met een massa van slechts 1.015 gram, dat vermoedelijk ergens in het open Heelal tot nu intact aanwezig is gebleven) tot een supergigant, een supermassief zwart gat dat hypothetisch in het centrum van het heelal ligt.

Zelfs als we aannemen dat materie na de Oerknal uit elkaar bleef vliegen met de maximale snelheid die mogelijk was gedurende een miljoen jaar, en pas daarna een enkel superklein zwart gat vormde met een massa van slechts 1.015 gram maar met een onverzadigbare 'sterke gastronomische eetlust', zou het betekenen dat er nu één gigantisch zwart gat zou bestaan in plaats van het Heelal.

Rigden: Ik ben blij dat je dit begrijpt. Met zo een theoretisch scenario als dit zou het Heelal minstens vijf miljard jaar geleden opgehouden hebben te bestaan.

Anastasia: Dat is een perfect terechte opmerking. Dus over het algemeen zijn zwarte gaten een zeer interessant en boeiend onderwerp, vooral als je de onderzoeksdocumenten leest van

mensen die zelf de mysteries van het Heelal willen leren kennen en ontdekken en die voor anderen schrijven. Aan de andere kant zijn er eerlijk gezegd tal van artikelen waarin auteurs zwarte gaten blijkbaar uit verveling bespreken. Het is duidelijk dat ze aan hun papers werkten, net als in een Russisch gezegde: 'Waar ik niesde, zette ik een komma; waar ik hikte, stopte ik een dubbelpunt, en waar ik tabak snoof zette ik een punt'... Dus, als een externe waarnemer van verschillende plotwendingen van de wetenschap, is mijn indruk van zwarte gaten zoals in een populaire grap: 'Wat de wetenschap weet over dit onderwerp is dat het niets weet'.

Rigden: Ja, zoiets. Veel wetenschappers vergissen zich wanneer ze hun inspanningen concentreren en soms zelfs hun leven verspillen aan het ontwikkelen van een doodlopende theorie. Mensen missen simpelweg de basis: *Kennis en een richtlijn in de goede richting* van onderzoek. Hiermee is het heel goed mogelijk om een revolutionaire doorbraak te bereiken, niet alleen in de wetenschap, maar ook in de ontwikkeling van de maatschappij. Ik ben zeker dat de informatie die ik al heb gedeeld en verder zal delen, hier grotendeels aan zal bijdragen, als mensen ervoor kiezen.

Anastasia: Maar wat is het zwarte gat in werkelijkheid?

Rigden: In werkelijkheid is wat mensen **het zwarte gat** op de schaal van het Heelal noemen, **een voorbijgaand fenomeen dat zelf geen massa heeft. Het verschijnen en verdwijnen van een willekeurig aantal zwarte gaten in het Heelal is niet in strijd met de wet van constantheid van de totale massa van het Heelal. Zelfs het meest gigantische zwarte gat bestaat eigenlijk voor een relatief korte periode en zijn massa is gelijk aan nul. Het speelt echter een enorme rol in de astrofysische transformaties van het Heelal.**

Associatief zou ik een zwart gat vergelijken met een gedachte. Een gedachte kan immers niet worden gezien. Ze kan niet worden gewogen of aangeraakt, maar bestaat wel als ze in ons bewustzijn

is verschenen. De gedachte heeft een volume (althans in termen van informatie). Ze is van voorbijgaande aard omdat ze snel wordt gevolgd door andere gedachten. De gedachte heeft geen massa, maar kan enorme gevolgen hebben in de materiële wereld. In werkelijkheid is het Niets.

Anastasia: Niets?! Voor het huidige menselijke begrip is Niets op zijn best een vacuüm.

Rigden: Wat dat betreft: dit vacuüm is verre van leeg. Hier is een eenvoudig voorbeeld. In de interstellaire ruimte overheerst het zogenaamde hoge vacuüm. De gemiddelde dichtheid is minder dan 1 molecule per kubieke centimeter. Als we ter vergelijking het meest ijle vacuüm nemen dat door mensen is gecreëerd, bevat het ongeveer 100.000 moleculen per kubieke centimeter. Wetenschappers begrijpen al dat zelfs het absolute vacuüm, waarin deeltjes worden verondersteld volledig afwezig te zijn, geen 'absolute leegte' is, vrij van eigenschappen. Zelfs nu heeft de moderne fysica de theorie van het fysieke (perfecte) vacuüm al benaderd, zoals wetenschappers de laagste energietoestand van kwantumvelden hebben genoemd. Het fysieke vacuüm in deze theorie wordt gekenmerkt door de afwezigheid van echte deeltjes, maar tegelijkertijd bevat het allerlei virtuele deeltjes. Er is echter een andere theorie (hoewel nog steeds niet erkend door 'de officiële wetenschap'), waar deeltjes en antideeltjes (van zes klassen) worden geboren uit het aanvankelijke vacuüm door middel van de afschilfering langs de draaiing met ontstaan van rechtse en linkse torsievelden - een soort katalysatoren die de geboorte van ruwe materie veroorzaken.

Mettertijd zal duidelijk worden wie dichter bij de Waarheid is. Het probleem is dat in werkelijkheid veel wetenschappers die de Waarheid willen begrijpen, geconfronteerd worden met haar valse reflectie in hun eigen bewustzijn. Ze hebben haast om de theorieën aan te kondigen die voor hen het meest geschikt zijn en verdedigen de 'juistheid' van deze theorieën gedurende lange tijd, verspillen

jaren van hun leven en werken op hun eigen en andermans zenuwen en denken zelfs niet aan de diepere oorzaken waarom zo'n inversie in hun bewustzijn plaatsvindt. In werkelijkheid zijn mensen zich nog niet bewust van veel dingen in de onzichtbare wereld, over hoe krachtig de Dierlijke geest in deze wereld is en hoe belangrijk het is dat elke persoon voor zijn eigen spirituele zuiverheid zorgt. Want het is het laatste dat de Waarheid van het hiernamaals in zijn oorspronkelijke aard onthult.

Anastasia: Ja, ik herinnerde me dit theoretische schema van de geboorte van deeltjes en antideeltjes. Het is verbazingwekkend dat alles daar ook is volgens het schema van het diagonale kruis... Vroeger heeft U een heel duidelijke en associatieve vergelijking gemaakt van het Heelal met een oceaan waarin alles tot het uiterste is gevuld. En wat is een zwart gat in het Heelal als we ernaar kijken met deze figuratieve vergelijking met een oceaan?

Rigden: Het zwarte gat in het heelal lijkt relatief gezien op een luchtbel in de wateren van de oceaan. Toch lijkt het alleen op een bubbel, maar komt het er niet mee overeen, omdat een bubbel in oceaanwater gevuld is met lucht, terwijl het zwarte gat in de uitgestrektheid van het heelal helemaal niet gevuld is met iets, althans niet in het menselijke begrip van dit fenomeen.

Anastasia: Met andere woorden, het zwarte gat is als iets, een vreemde inbedding ervan die niet typerend is voor de materiële wereld?

Rigden: Ja, dat zou je kunnen zeggen.

Anastasia: U zei dat de rol van het zwarte gat in astrofysische transformaties van het Heelal enorm is. Kunt U ons daar iets meer over vertellen en ook over de belangrijkste functies van het zwarte gat, tenminste door associatieve voorbeelden te gebruiken.

Rigden: Wel, de functies van het zwarte gat kunnen zeer voorwaardelijk worden vergeleken met de immuunrespons, meer precies met immuuncellen in het menselijk lichaam, die het organisme beschermen tegen verschillende veroorzakers van ziekten, die dergelijke pathogene stoffen of gedegenererde cellen van het organisme (tumorcellen) enzovoort identificeren en vernietigen.

Als een vreemde agent zoals een virus of pathogene microben het organisme binnendringt, wordt deze door onze immuuncellen opgespoord en vernietigd. Als een cel of een groep cellen defect raakt of niet meer goed functioneert en bijvoorbeeld ongecontroleerd begint te delen, dan stellen de immuuncellen hier ook orde in door dergelijke 'stoute' cellen te vernietigen. Maar zo'n vergelijking zal niet helemaal accuraat zijn met betrekking tot zwarte gaten in het Heelal, omdat immuuncellen voortdurend de uitgestrektheid van ons organisme afsnuffelen op zoek naar 'overtreders' van de toegestane limieten.

Anderzijds verschijnen zwarte gaten onmiddellijk vanuit het Niets in het Heelal en alleen waar het nodig is, en verdwijnen later opnieuw in het Niets. Op dat moment verdwijnen ze onmiddellijk en laten vaak (maar niet altijd) in de materiële wereld hele clusters van sterfragmenten achter en enorme wolken van stof en gassen, die met moderne apparatuur redelijk eenvoudig te detecteren zijn. Deze resterende materie na de vernietiging van de belangrijkste 'pathogene' materie is, laten we zeggen, vergelijkbaar met het afval dat van een transportband is gevallen in een steenbreek- en verwerkingsfabriek.

Het is moeilijk uit te leggen hoe iets uit het Niets verschijnt, soms hele sterrenclusters vernietigt en vervolgens in het Niets verdwijnt. **Op dat moment vervormt het zwarte gat de ruimte en tijd rondom zichzelf aanzienlijk en heeft het een enorme zwaartekracht die de omliggende materie beïnvloedt.** Het

zwarte gat is het enige dat de echte Leegte of het Niets kan worden genoemd, omdat er naar menselijk begrip niets materieels is.

Anastasia: Ja, dit zal moeilijk te begrijpen zijn voor wetenschappelijke materialisten. Rekening houdend met de bovengenoemde informatie rijst immers de volgende vraag: Wie beheert dit proces vanuit het Niets? Wie detecteert dergelijke defecten in het Heelal en initieert het ontstaan en het verdwijnen van zwarte gaten precies in die gebieden?

Rigden: Om deze processen te begrijpen, en niet te vergeten om ze in formules om te zetten, moet men een fundamenteel *ander* wereldbeeld hebben.

Anastasia: U zei dat **de massa van het zwarte gat gelijk is aan nul**. En hoe wordt de materie die deze opneemt verwerkt? U zei dat de vorming van de zwaarste micro-objecten in het Heelal direct verband houdt met zwarte gaten. Betekent dit dat er toch wat massa moet zijn?

Rigden: Ik denk dat van zodra je het principe van de 'werking' van het zwarte gat begrijpt, dergelijke vragen vanzelf zullen verdwijnen. Dus hoe trekt het zwarte gat de materie in zich en waar verdwijnt het daarna... Het zwarte gat is, laten we zeggen, een soort afwijkend gebied. Omdat het een niet-materiële structuur is, verschijnt het in die delen van het Heelal waarin een bepaalde verstoring van de velden bestaat. Het doel is om de materie die deze storingen veroorzaakt te vernietigen. Het feit zelf van de aanwezigheid van het zwarte gat in een bepaald deel van het Heelal veroorzaakt vervorming in de ruimte-tijd. Met andere woorden, het zwarte gat zelf veroorzaakt de vervorming van het vlotte verloop van de tijd in een bepaald gebied van de ruimte. Dit leidt tot bepaalde interacties die resulteren in een enorme zwaartekracht, die de materiële structuur begint aan te trekken. Is dit duidelijk?

Anastasia: Ja.

Rigden: Dan gaan we verder. Wanneer materie wordt aangetrokken, beginnen fragmenten ter grootte van de maan bijvoorbeeld reeds vervormd te raken wanneer ze een dergelijk abnormaal gebied naderen, vanwege een immense zwaartekracht. En zodra materie de aanwaszone begint binnen te gaan, wordt het krachtigste zwaartekrachtveld gecreëerd en wordt materie in stukken gescheurd. Het werkt als een soort vleesmolen.

Anastasia: Specificeer aub of de term 'aanwaszone' hier wordt gebruikt in dezelfde betekenis als ze wordt begrepen door hedendaagse wetenschappers. Je bedoelt de aanwasschijf als een krachtige stralingsbron, die draait rond het zwarte gat en zich vormt tijdens de aanwas van materie van een buurster of van interstellair gas op dit object onder invloed van zijn zwaartekrachtveld? Klopt dit? Met andere woorden, begint materie bij een botsing met een zwart gat rond deze omloopbaan te draaien, zo deze snel draaiende schijf vormend?

Rigden: Ja. Een zeer belangrijke ontwikkeling vindt plaats tijdens dergelijke 'materiële molen'. De kracht is hier zodanig dat het eenvoudigweg informatiebouwstenen van elkaar wegduwt, zodat ze niet langer in hun strikt gespecificeerde positie kunnen blijven, en dat is waarom ze zich losmaken van hun informatievolgorde. Zodra de informatieorde, dankzij dewelke materie als zodanig is gecreëerd, verdwijnt, wordt informatie uit de materiële structuur weggeveegd en verdwijnt materie. Er is hier een paradox omdat het zwarte gat zelf de informatiebouwstenen niet beïnvloedt, maar wel rechtstreeks invloed heeft op de materie. Deze laatste wordt met grote kracht aangetrokken en informatiebouwstenen worden van elkaar weggeduwd en zo verdwijnt materie.

Anastasia: Het betekent dat informatie niet wordt vernietigd. Materie wordt gecreëerd op basis van informatie en, zodra deze informatie is vrijgegeven, houdt materie op te bestaan.

Rigden: Juist. Als we dit hele proces beschrijven met behulp van het associatieve voorbeeld van ons voorwaardelijke experiment, hebben we het volgende. Stel je voor dat je een kasteel hebt gebouwd van onzichtbare schuimplastieken bouwstenen, waardoor het zichtbaar is geworden. Vervolgens haal je dit kasteel voorzichtig op en gooi je het in een met water gevuld aquarium. Wat gaat er gebeuren? Uiteraard zal het kasteel in botsing komen met het water en in kleine stukken breken. In ons geval zal het naar een andere toestand overgaan: materie zal verdwijnen en alleen informatie zal achterblijven in de vorm van die primaire onzichtbare schuimplastieken bouwstenen die op het wateroppervlak zullen blijven drijven. De vraag is: 'Waar zal het kasteel zelf (materie) verdwijnen?' Het is duidelijk waarom mijn vraag een glimlach op je gezicht tovert. Je zult zeggen: 'Naar dezelfde plek waar het donutgat verdwijnt zodra je de donut opeet'. En je zult absoluut gelijk hebben.

Stel je nu voor dat het aquarium iets groter is en dat minstens tien mensen zoals jij erboven staan met kastelen in hun handen. En allemaal, bijna tegelijkertijd, gooi je jullie kastelen in het aquarium. Maar wanneer je kastelen in contact komen met water blijven de bouwstenen van schuimplastiek (afzonderlijke informatiebouwstenen of blokken die in clusters zijn verbonden) niet op het wateroppervlak drijven, maar stuiteren er onmiddellijk vanaf (zoals iets met een 'superdichtheid') zoals een tennisbal van het asfalt. Heb je je dit voorgesteld? Welnu, dit is precies, zij het op een ietwat vervormde manier, hoe een zwart gat 'werkt'.

Anastasia: En wat gebeurt er met met de informatiebouwstenen, met deze clusters? Ze vertegenwoordigen de kleinste materie, maar zijn nog steeds zichtbaar. Ze zijn nog steeds niet gescheiden in onzichtbare informatiebouwstenen, toch?

Rigden (Glimlachend): Goed gedaan, ik zie dat je de situatie volgt... De vorm van het zwarte gat is bolvormig. Wanneer informatie wordt afgeworpen van materie, wanneer

informatiebouwstenen losraken van de verwerkte materie, raakt een bepaald deel ervan los als hele groepen, clusters. Het zijn deze clusters die de kortlevende objecten worden met een massa van 0,8 gram, die rechtstreeks uit de 'polen' van deze sfeer komen als achtergrondstraling. En het concept van 'polen' in deze sfeer is relatief omdat het hier om de positie van waarnemer gaat en de accumulatie van verwerkte materie in relatie tot deze sfeer.

Anastasia: Het lijkt erop dat het proces dat plaatsvindt met materie in de buurt van het zwarte gat, goed kan worden vergeleken met het formatteren van een computerschijf wanneer alle informatie op de schijf wordt verwijderd. Waarom zijn deze objecten van korte duur en waarom bestaan ze slechts een fractie van een seconde?

Rigden: Omdat ze geen enkel levensprogramma hebben. Ze worden eenvoudig opgedeeld in afzonderlijke informatiebouwstenen. De paradox is dat informatiebouwstenen tegelijkertijd in twee toestanden bestaan: als energie en als materie (in de vorm van een cluster van informatiebouwstenen wanneer ze het materiële deeltje vormen). Met andere woorden, ze bestaan niet en tegelijkertijd bestaan ze wel. Individuele informatiebouwstenen hebben geen massa, maar het is informatie die materie creëert met haar massa, evenals ruimte, zwaartekracht en tijd. En informatie wordt gecontroleerd door Degene die alles heeft gecreëerd. Hij creëerde informatie als een kracht die in staat is om de energieën te genereren die materie vormen (in het menselijke begrip).

Trouwens, deze informatiebouwstenen, bij de vorming van deeltjes van weinig informatie (de neutrino en dergelijke), verstoren grotendeels Einsteins 'goed samengestelde' relativiteitstheorie. Het punt is dat sommige van deze deeltjes, vanwege de 'eenvoud' van hun structuur, slechts in geringe mate interageren met andere deeltjes in het Heelal, althans in onze dimensie, waardoor ze zich over de grenzeloze uitgestrektheid van het heelal kunnen

verplaatsen met een snelheid die de lichtsnelheid aanzienlijk overschrijdt.

Anastasia: Een snelheid die de snelheid van het licht overschrijdt? In dat geval zal het feit van het bestaan van dergelijke deeltjes ertoe leiden dat mensen niet alleen de theorie van Einstein moeten herzien, maar ook vele andere aspecten van de hedendaagse fysica.

Rigden: Ongetwijfeld moet er iets worden heroverwogen. Maar aan de andere kant zal dit het begrip van mensen over de processen van interactie van materie in het heelal aanzienlijk verdiepen. En misschien zal dit de mensheid dichterbij de kennis brengen van een fysieke manifestatie als tijd en ruimte... Dus zowel de snelste als de zwaarste micro-objecten van deze wereld zijn gemaakt van informatiebouwstenen, net als al de rest...

Anastasia: En als we ons een hypothetische voorstelling maken, bijvoorbeeld... een neutronenster die uit zulke zware, kortstondige objecten zou bestaan; dat betekent dat ze honderden keren in omvang zou afnemen en dat haar massa zou toenemen, dus de zwaartekrachtsamentrekking van de ster zou ook toenemen. In zo'n geval zou zo'n ster in dit geval een totale zwaartekrachtinstorting kunnen ondergaan en overgaan naar de toestand van een zwart gat?

Rigden: Hypothetisch kunnen we ons natuurlijk voorstellen wat we willen. Maar wat je hebt beschreven is in de realiteit onmogelijk, omdat het onverenigbaar is met de aard van de materiële structuur. Elke materiële structuur zou eenvoudig onder zo'n gravitatiekracht ineensorten, d.w.z. ophouden te bestaan als materie omdat tijdens een dergelijk proces bepaalde omstandigheden zouden ontstaan die onvermijdelijk informatiebouwstenen uit elkaar zouden duwen. Ook heeft zwaartekracht haar drempel, dus zoiets is gewoon onmogelijk. Laten we bijvoorbeeld de processen nemen die plaatsvinden in de

buurt van het zwarte gat. De kortstondige objecten waarover ik je heb verteld vallen redelijk snel uiteen in individuele informatiebouwstenen zodra de energie die hen verbindt begint af te nemen.

Het is moeilijk om deze processen te begrijpen met een geest die de voorkeur geeft aan een puur materiële waarneming van de wereld. Immers, vroeg of laat zal elke persoon in zijn spirituele ontwikkeling worden geconfronteerd met de drempel van zo'n beperkt begrip dat een volledig andere wereld en totaal verschillende wetten verbergt. Het maakt niet uit hoe groot een ster is en hoeveel zonnemassa's ze bevat, ze zal nooit in staat zijn om in een zwart gat in de moderne zin van het woord te transformeren, omdat materie nooit in staat zal zijn een totale zwaartekrachtinstorting te ondergaan. Materie bestaat uit informatiebouwstenen en informatiebouwstenen zijn onverwoestbaar, ze kunnen niet worden vernietigd of gewijzigd en **ze zijn kwantitatief constant in het Universum.**

Anastasia: Nu begrijp ik waarom het zwarte gat zelf nul massa heeft. Het zwarte gat, als een object van de niet-materiële wereld, creëert eenvoudigweg voorwaarden, een kracht in de omgeving waarvan de belangrijkste actie plaatsgrijpt, d.w.z. grof gezegd wordt de overbodige materie gerecycleerd. Dat is bijna als een gom (een rubberen gom) die het papieroppervlak schoonmaakt van schrijfsels. Materie verdwijnt volledig, zonder in het zwarte gat zelf terecht te komen. En waarvan hangt de grootte van het zwarte gat af?

Rigden: De grootte van het zwarte gat hangt af van de hoeveelheid zogenaamd 'pathologische' materie (het is onmogelijk om dergelijke materie anders te noemen), die vernietigd moet worden in een bepaald gebied van het Heelal. Het zwarte gat kan gelijk welke grootte hebben: zowel groot als klein. Om deze processen in de ruimte beter te begrijpen zou ik misschien een zeer voorwaardelijk associatief voorbeeld willen geven met betrekking tot de menselijke activiteit. Stel je voor dat een persoon onkruid

moet maaien in een bepaald gebied van een open plek. Hij ziet deze open plek en berekent hoeveel kracht hij moet toepassen en hoeveel tijd dit werk zal vergen. En later op een mooie ochtend verschijnt hij op de plek en voert hij het geplande werk uit, laten we eerlijk zijn, onverwacht voor het onkruid. Het is een andere zaak als er een volledig veld met onkruid is. In dat geval zal de persoon om zo'n enorme hoeveelheid te elimineren grotere capaciteiten gebruiken, bijvoorbeeld apparatuur, betrokkenheid van extra personeel en ga zo maar voort. Dat wil zeggen, het punt van krachttoepassing hangt af van het gebied van 'pathologie', en de methode van krachttoepassing hangt af van het volume van specifieke werkbelasting.

Anastasia: Dat is een goed voorbeeld... Over het algemeen blijft de kwestie van de oorsprong van massa als zodanig nog steeds open in de hedendaagse fysica. Bovendien benadrukken wetenschappers deze kwestie zelf als één van de fundamentele kwesties. Ondanks de veelheid aan bestaande theorieën en veronderstellingen is niet vastgesteld waarom sommige deeltjes massa hebben en andere niet. Vroeger, voordat ik mij meer verdiepte in dit onderwerp, nam ik massa ook als vanzelfsprekend aan, als een bepaald kenmerk van elk materieel object. Iedereen begrijpt dat een olifant zwaarder is dan een vlieg, dus de massa van een olifant is groter. Blijkt echter dat wanneer we de microkosmos induiken het niet allemaal zo eenvoudig is. Wetenschappers hebben vastgesteld dat er deeltjes zijn die ze 'elementair' noemen, met nul massa. Eén van de vertegenwoordigers van dergelijke massaloze deeltjes (in rusttoestand) is het bekende foton, een kwantum van licht.

Rigden: Inderdaad, de wetenschap kan deze vraag nog niet beantwoorden, omdat deze alleen wordt beperkt door de grenzen van de voorgestelde theorieën. En deze theorieën kunnen, ondanks de neiging om complexer te worden, nog steeds geen betrouwbare antwoorden bieden op zulke belangrijke vragen met betrekking tot het diepere begrip van de werking van het Heelal, zoals

bijvoorbeeld: 'Wat precies geeft massa aan één of ander soort deeltje?', 'Waarom verschillen massa's van deeltjes?'

Er wordt aangenomen dat de massa van het lichaam direct afhangt van de substantie die het bevat en die uit atomen bestaat. Maar wat vormt de basis van atomen? Volgens moderne opvattingen bestaan atomen uit elektronen, protonen en neutronen. Er wordt aangenomen dat protonen en neutronen bestaan uit quarks. En het zijn elektronen en quarks die door mensen als echte elementaire deeltjes worden beschouwd...

Anastasia: Ja, veronderstellen is niet hetzelfde als weten. Dat is het eeuwige 'ik geloof het - ik geloof het niet' spel van logica van de bewoner van de driedimensionale ruimte: wat ik niet kan zien met de apparatuur die momenteel beschikbaar is, bestaat in principe niet.

Rigden: Elke persoon heeft zijn eigen manier om de waarheid te kennen, soms door het overwinnen van talloze beproevingen en fouten. De zuiverheid van gedachten en de flexibiliteit van de geest stellen een ware wetenschapper echter in staat een breder beeld van de wereld te beschouwen en de opgelegde patronen te verwijderen. De vraag ligt niet in de Kennis maar in de menselijke perceptie.

Anastasia: Het grappigste is dat als je eenmaal onpartijdig kijkt naar de theoretische beschrijvingen van het gedrag van elementaire deeltjes die de afgelopen honderd jaar zijn voorgesteld, je de indruk krijgt dat elke theorie die volgt probeert de gaten te dichten waar haar voorganger faalde als gevolg van de nieuwste experimentele ontdekkingen. Misschien is een totaal andere benadering van deze vraag nodig... Kunt u ons vertellen wat massa op wereldschaal vertegenwoordigt?

Rigden: Alles is eigenlijk eenvoudiger dan mensen denken. De hoeveelheid materie (het volume, de dichtheid, enz.) evenals het feit

zelf van haar aanwezigheid in het Heelal, heeft geen invloed op de totale massa van het Heelal. Mensen zijn gewend materie met inherente massa waar te nemen uitsluitend vanuit het perspectief van driedimensionale ruimte. Maar om een dieper begrip van het onderwerp te krijgen is het noodzakelijk om iets te weten over de multidimensionaliteit van het Universum. Volume, dichtheid en andere kenmerken van de zichtbare materie, waarmee mensen bekend zijn, in al hun diversiteit (inclusief de zogenaamde 'elementaire' deeltjes), veranderen al in de vijfde dimensie. Maar massa blijft ongewijzigd, omdat het deel uitmaakt van de algemene informatie over het 'leven' van deze materie tot en met de zesde dimensie. **De massa van materie is slechts informatie over de interactie van de ene materie met de andere onder specifieke omstandigheden.** Zoals ik al zei, geordende informatie creëert materie en bepaalt ook haar eigenschappen, inclusief massa. **Gezien de multidimensionaliteit van het materiële Heelal is haar massa altijd gelijk aan nul.** De totale massa van materie in het Heelal zal alleen enorm zijn voor Waarnemers uit de derde, vierde en vijfde dimensie...

Anastasia: De massa van het Heelal is gelijk aan nul? Maar dit toont de illusoire aard van de wereld als zodanig, die werd genoemd in veel oude legendes van mensen over de hele wereld...

Rigden: De wetenschap van de toekomst, als het de manier kiest die in jouw boeken wordt aangegeven, zal in staat zijn om de vragen over de oorsprong van het Heelal en haar kunstmatige schepping te beantwoorden.

Anastasia: Er is nog een vraag. In de moderne wetenschap wordt verondersteld dat er superzware zwarte gaten bestaan in de kernen van bijna alle grote sterrenstelsels. Is dit waar?

Rigden: Nee. Deze veronderstelling ontstond bij wetenschappers omdat actieve sterrenstelsels zeer krachtige straling uitzenden en rond deze centra bewegen zich sterren op een manier alsof ze

worden aangetrokken door iets dat onzichtbaar is voor moderne apparatuur maar dat zeer massief is. Er zijn echter geen zwarte gaten in de galactische kernen. Het is gewoon zo dat daar enigszins andere wetten bestaan.

Anastasia: Spiraalvormige sterrenstelsels waren één van de eersten die werden ontdekt. Speelt de spiraalvorm een speciale rol in de micro- en macrokosmos van het Heelal?

Rigden: Ja, en dat heeft te maken met de gestructureerde beweging van energieën, met de opslag en uitwisseling van informatie, dat wil zeggen met geavanceerde fysica. Als je dit probleem zorgvuldig bestudeert zul je kunnen begrijpen dat **veel dingen in de materiële wereld in een spiraalvorm zijn gerangschikt** of in een spiraal bewegen, van micro-objecten tot macro-objecten. Laten we bijvoorbeeld micro-objecten van onze wereld nemen, zoals het cytoskelet van eukaryotische cellen. Zoals je de definitie uit de biologie herinnert, zijn eukaryoten organismen waarvan de cellen een afzonderlijke kern bevatten.

Anastasia: Ja, dit superkoninkrijk omvat alle hogere dieren en planten, schimmels, eencellige en meercellige algen en protozoa.

Rigden: Juist. Binnen hun cytoskelet vind je een lineair gedraaide spiraal, een dubbele helix en ook een superhelicale structuur.

Anastasia: Precies! Hun cellen hebben immers een kern omringd met een membraan en chromosomen met een spiraalvormige structuur die biopolymeer bevat, dat ook deel uitmaakt van levende organismen, d.w.z. het dubbelstrengs DNA-molecuul. In de meeste gevallen heeft het DNA de structuur van de dubbele helix! Zelfs bepaalde bacteriën die prokaryoot zijn (organismen met ongedifferentieerde kernen) hebben een enkelvoudig dubbelstrengs DNA-molecuul in de vorm van een cirkelvormige keten.

Rigden: Helemaal juist. Je herinnert je misschien ook het proces van celdeling en de deelname eraan door het chromosoom van vrouwelijke cellen en chromosomen van mannelijke cellen... In alle stadia van de celcyclus vormen chromonemen de basis van het chromosoom...

Anastasia: Ja... deze draadachtige structuren.

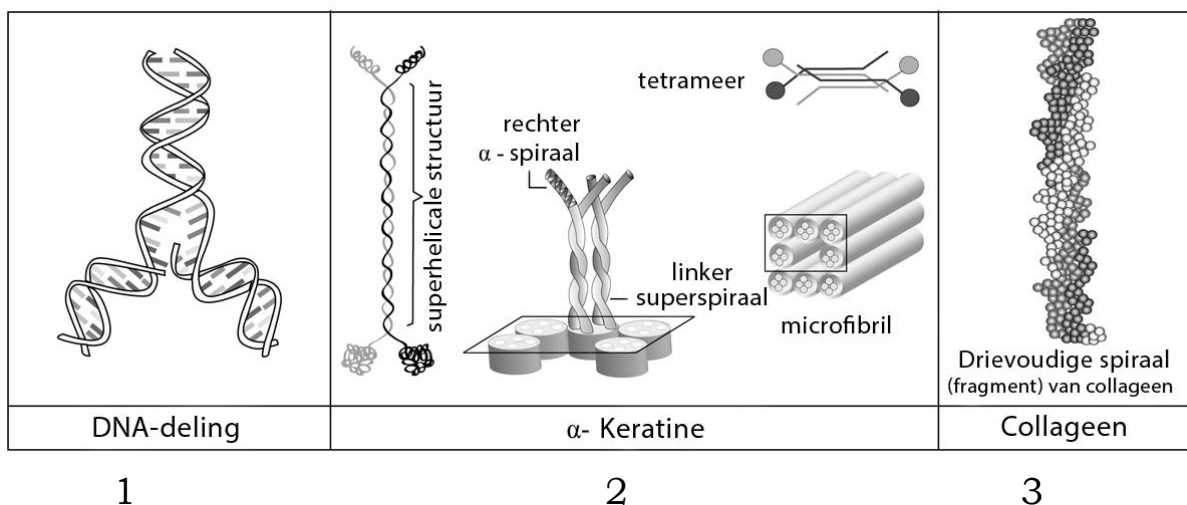
Rigden: Let op het volgende: in een niet-deelbare cel zijn ze niet gedraaid, met andere woorden hebben geen spiraalvorm, terwijl ze tijdens de celdeling strak in een spiraal zijn gedraaid, figuurlijk gesproken *in de vorm van twee verstrengelde slangen*... En je herinnert je misschien dat de DNA-functies het opslaan van informatie, de overdracht ervan en de implementatie van het genetische ontwikkelingsprogramma omvatten.

Over het algemeen, als we de biochemie van dieren, inclusief mensen, dichter bekijken, kunnen we een grote variëteit aan soorten spiralen vinden: linksdraaiende spiralen, rechtdraaiende spiralen, drievoudige spiralen enzovoort. Het typische collageenmolecuul bestaat bijvoorbeeld uit drie polypeptideketens van verschillende typen (α -spiralen). Ze zijn meestal gedraaid in de vorm van een rechtshandige drievoudige spiraal. Maar wat is collageen? Het is het meest voorkomende draadachtige eiwit in dierlijke organismen, dat bijna 25% van de totale hoeveelheid eiwit uitmaakt. Het vormt de basis van bindweefselvezels en zorgt voor haar sterkte en flexibiliteit. Uit dat collageen bestaan botten (inclusief de schedel, wervelkolom, enz.), kraakbeen en ligamenten.

Hier is nog een voorbeeld. Wat is het haar en de nagels van mensen, evenals veren, klauwen, pennen en wol van dieren? Al deze structuren bestaan meestal uit keratine (hoornmaterie). Keratine, een structureel eiwit, wordt ook hoofdzakelijk opgebouwd in de vorm van een spiraal, zoals bijvoorbeeld het structurele eiwit van haar of wol α -keratine. Het grootste deel van de peptideketen is gedraaid in een rechtshandige α -spiraal. En twee peptideketens

vormen één enkele linkshandige superspiraal. Figuurlijk gezien is dit een verstrengelde spiraal in de vorm van twee slangen. Superspiralen worden op hun beurt gecombineerd tot tetrameren, en deze laatste worden gecombineerd tot een meer complexe structuur. Acht van dergelijke complexe structuren vormen het microfibril van haar of wol. Dit zijn eenvoudigweg processen die zichtbaar zijn in de materiële wereld en die ontstaan op het onzichtbare energieniveau van de organisatie van materie.

Figuur 1. Spiraalvormige structuren:

- 1) DNA-deling;
- 2) α -keratine-eiwit;
- 3) drievoudige collageenspiraal; collageen.

De spiraalvormige structuur is één van de handigste vormen van langetermijnopslag van informatie. Tegenwoordig komt de wetenschap dichterbij dit begrip. Dankzij de bestaande DNA-testmethoden is het bijvoorbeeld mogelijk om veel dingen over de mens te ontdekken en ook genetische tests uit te voeren om een biologische relatie te bepalen. Vroeger werd bloed gebruikt voor DNA-analyse. Nu worden iemands speeksel, haar en nagels gebruikt voor een dergelijke analyse. In de forensische wetenschap kunnen artsen met één haar de leeftijd en het geslacht van een persoon bepalen. Ze kunnen ook bepalen welke stoffen en micro-elementen aanwezig zijn in iemands haar, in welke periode van het

leven van de persoon er meer of minder waren in het organisme. Dergelijke gegevens wijzen op hun beurt naar de levensstijl van de persoon: welke medicijnen hij of zij heeft ingenomen, wat hij of zij heeft gegeten, enz. Door de DNA-analyse van haar, als je het vergelijkt met andere stalen, kunnen experts de 'eigenaar' identificeren. Deze methode wordt ook door archeologen gebruikt om verschillende begraafplaatsen en oude graven te bestuderen, omdat haar nog beter bewaard blijft dan botten.

De waarheid is dat dit verre van de limiet van kennis is. Momenteel staat de wetenschap net aan het begin van het waarnemen van de mysteries van de spiraalstructuur (die ook in overvloed aanwezig is in een mens) en de onderlinge verbinding van materie en energieën. Trouwens, de kennis van dit alles bestond in de oudheid, zoals blijkt uit de tekens en symbolen die werden achtergelaten als inscripties op rituele voorwerpen, stenen, artefacten uit begrafenissen of op symbolische architectuurvoorwerpen, evenals in de weerklank van magische rituelen die bijna overal ter wereld bij verschillende volkeren voorkomen. Het is trouwens niet toevallig dat rituelen verbonden waren met haar, nagels en botten, met andere woorden met spiraalvormige structuren die in staat waren om kracht op te slaan en over te dragen (informatie). Informatie, of 'de slapende kracht' zoals deze vroeger werd genoemd, werd geactiveerd (opgewekt) door bezwering, dat wil zeggen bepaalde geluidstrillingen of door de kracht van gedachten of de aandacht te concentreren. Mensen gebruikten deze kennis zowel op positieve als negatieve manieren. Zeker, soortgelijke rituelen zijn vandaag gebleven, maar ze zijn meestal verbasterd; ze zijn een lege imitatie, de betekenis ervan is verloren.

Anastasia: Veel mensen hebben verschillende bijgeloven, zelfs taboes, geassocieerd met haar en nagels. Er wordt bijvoorbeeld geloofd dat geknipt haar en nagels niet mogen worden uitgestrooid, want ze bevatten bepaalde energie-informatie over hun eigenaar en kunnen in de handen komen van iemand met slechte bedoelingen

die in staat is om schade te berokkenen. Sommige mensen hebben zelfs een spuwtaboe: een persoon mag niet overal spuwen omdat mensen denken dat een tovenaars dit speeksel kan nemen om deze persoon te vervloeken. Wat als dit spuwtaboe werd geïntroduceerd voor stedelingen; dan zou onze cultuur kunnen verbeteren, zouden straten properder worden en misschien zouden mensen minder last hebben van verschillende aandoeningen en ziekten van onbekende oorsprong...

Rigden: Cultuur doet natuurlijk nooit pijn. Het is echter geen kwestie van gezondheid, taboes, tovenaars of bijgeloof. Dat alles is extern, maar het komt voort uit het innerlijke van de mens zelf. Het is een kwestie van gewoonte, de dominantie van een bepaald denken door het individu en van dagelijkse keuze. Als een persoon zijn geest bevrijdt van de ideologische chaos en constructieve spirituele prioriteiten in zijn leven stelt, dan zullen tovenaars met hun bijgeloof geen belemmering vormen.

Anastasia: Ik ben het helemaal met U eens... Geen wonder dat voorbeelden van negatieve invloed door dergelijke spiraalvormige structuren bijna elke keer in de populaire literatuur van de hedendaagse maatschappij worden beschreven. Als er echter negatieve voorbeelden zijn, moeten er ook positieve zijn. U hebt gezegd dat deze kennis ook op een positieve manier werd gebruikt.

Rigden: Laten we zeggen dat deze kennis aanvankelijk precies op een positieve manier aan mensen werd gegeven. Laten we bijvoorbeeld haar nemen. Haar bewaart informatie over een persoon en de verbinding met zijn fysieke en energiestructuren. In de oudheid wisten mensen van zo'n verband van haar met de energiestructuur, die de moderne wetenschap nog niet begrijpt. Nu kun je hier alleen nog maar echo's van vinden. De oude Slaven geloofden bijvoorbeeld, net als andere naties, dat los haar magische kracht geeft aan een vrouw of dat bij een man (een krijger) een klein haarlokje dat groeit uit de kruin van zijn hoofd tot op schouderlengte, ook magische kracht heeft. Dit alles is de echo van eerdere kennis over de energiestructuur van de mens en de

mogelijkheden van het juiste gebruik ervan in het leven om te helpen bij de spirituele weg.

Zelfs een geknipte haarlok behoudt zijn band met een persoon. Eerder, wanneer iemand uit een gemeenschap op een lange reis werd gestuurd voor een bepaald doel, liet deze persoon een haarlok achter bij zijn gemeenschap. Terwijl hij op missie was, ging de gemeenschap van tijd tot tijd in een cirkel zitten, plaatste dit haar in het midden, en deed wat we vandaag een meditatie, een gebed zouden noemen. Met andere woorden, mensen uit de gemeenschap, in een gewijzigde staat van bewustzijn (in meditatie), gaven deze persoon extra spirituele kracht via de haarlok om hem te ondersteunen bij zijn missie.

Trouwens, eerder, wanneer een gemeenschap van plan was spirituele ondersteuning te bieden aan een bepaalde persoon, werden op voorhand lokken van zijn haar op drie plaatsen geknipt voor dit doel, en deze plaatsen symboliseerden een soort driehoek boven zijn hoofd: aan de slapen (dichter bij het punt boven de oren) en aan de achterkant van zijn hoofd. En daarna mediteerde de gemeenschap bij wijze van spreken over dat geknipte haar. Dit werd gebruikt om hem te helpen de negatieve toestand (met betrekking tot het verleden van de persoon) te blokkeren en schommelingen van zijn Dierlijke aard te onderdrukken. Haar werd nooit van het voorhoofd geknipt omdat het voorste deel van een persoon en de ruimte vóór hem werden gezien als een verbinding met de spirituele richting, met de weg vooruit.

In feite kan via het haar van een persoon een zeer reële invloed worden uitgeoefend, hoewel zwak en voor een korte periode. Dergelijke invloed kan echter alleen maar versterken wat reeds in zo'n Persoonlijkheid domineert. Met andere woorden, via het haar van een goede persoon kan een andere goede persoon met zijn diepste innerlijke gevoelens gedurende een bepaalde periode positieve energie overdragen en positieve krachten in hem

versterken. Maar het belangrijkste werk aan jezelf blijft natuurlijk nog steeds voor de Persoonlijkheid.

Het interessante is dat de kennis van dergelijke aanvullende kracht vroeger alleen gebruikt werd in magische rituelen om spirituele hulp aan een persoon te bieden, terwijl deze kennis nu ofwel wordt vervormd ofwel op een negatieve manier wordt gebruikt. Op de één of andere manier zijn mensen vergeten dat deze kennis aan hen is gegeven om elkaar te helpen.

Anastasia: In sommige moderne religies zijn er haarrituelen. Bijvoorbeeld de monastieke gelofte in het Christendom, het scheren van het haar bij moslims die een bedevaart naar Mekka maken, hoofden scheren in Boeddhistische monastieke gemeenschappen of het voorste deel van het hoofd scheren bij de Chinezen, de Manchurianen of de Ainu als een offer aan God. Waar zijn deze rituelen op gebaseerd?

Rigden: Ze zijn allemaal reeds puur symbolische handelingen die in religies worden geïnterpreteerd als het laatste afscheid van een persoon aan zijn verleden en zijn beslissing om die religie te dienen, dat wordt beschouwd als 'een offer aan God'. In werkelijkheid, als iemand aan de buitenkant zijn haar knipt of scheert, maar innerlijk niet van kwaliteit verandert, blijft dit alles nog steeds pure symboliek. Ik herhaal: het zijn geen attributen, kleding of uiterlijke kenmerken die belangrijk zijn, maar de interne component van de mens. Bijvoorbeeld het kruisvormig knippen van haar of het scheren van de kruin van het hoofd of het voorhoofd - dit is al een verbasterde overdracht van kennis, een interpretatie door de mensen zelf, een puur symbolische uiterlijke demonstratie door een persoon van zijn verbinding met God, van zijn voortgang langs het spirituele pad, en zijn lidmaatschap van deze of gene religie.

Anastasia: Het is dus niet zonder reden dat mensen zeggen dat een persoon niet moet worden beoordeeld op zijn uiterlijk...

Terugkomend op de kwestie van spiraalvormige vormen in de micro- en macrowereld, herinner ik me dat de beweging van het elektron in het magnetische veld, hetgeen constant is, ook spiraalvormig is.

Rigden: Veel natuurlijke fenomenen zijn gekoppeld aan zo'n beweging. Let op de grootschalige natuurlijke fenomenen, zoals bijvoorbeeld luchtcyclonen, anticyclonen, gigantische draaikolken in de oceaan (de zogenaamde ringen, waarvan het centrum zich tientallen meters onder het oceaanniveau kan bevinden), velden met spiraalvormige turbulentie, generaties van spiraalvormige golven enzovoort, de spiraalvormige structuur en de beweging van macro-objecten zoals bijvoorbeeld melkwegen.

Ik zal nog meer zeggen over de spiraalvorm in de macrokosmos, namelijk wat voor de wetenschap vandaag onbekend is, maar weergegeven wordt in oude legenden van de schepping van verschillende volkeren. Trouwens, slimme mensen dienen na te denken over de volgende vragen: waarom, ondanks de vanzelfsprekende diversiteit van verschillende beelden van de wereld, is de algemene informatie waarover die verschillende volkeren beschikken verbazingwekkend gelijkaardig? Bovendien kunnen dergelijke 'toevalligheden' slechts in enkele gevallen worden verklaard door contact tussen de culturen. Hoe wisten vroege volkeren hoe het Heelal en het leven onstond of dat polaire kosmische principes iets gemeenschappelijk hebben? Waarom zagen zij de wereld als een eeuwige formatie, en alles wat er in bestaat als de vrucht van strijd? Hoe wisten ze van het bestaan van verschillende 'ruimtes' dicht bevolkt met 'verschillende goden en geesten' (3, 7, 9 en meer 'hemelen', 'landen', 'hemelse landen', enz.), van 'het multi-traps Heelal', het idee van het universele primaire principe van het Universum dat vorm, kenmerken en eigenschappen aan de wereld geeft, maar zelf al deze kenmerken niet bevat?

Waarom worden overeenkomsten in kwantitatieve en kwalitatieve kenmerken van elementen in mythes gevonden, en waarom spreekt men meestal over vier elementen - water, vuur, lucht en aarde? Waarom verenigt het vijfde centrale element in de meeste gevallen deze vier elementen en is dit alles verbonden met de materiële basis van de wereld? De oude Chinezen markeerden bijvoorbeeld de vijf basiselementen van de wereld met de term 'u-sin' ('u' betekent 'vijf', terwijl de 'sin' hiëroglief 'handelen of bewegen' betekent), met andere woorden, 'de vijf elementen zijn in eeuwige beweging.' Ze definieerden de ontwikkeling van de wereld, opnieuw, als een interactie van de twee tegenovergestelde kosmische principes - yin en yang. In oude Indiase geschriften werd naast de vier elementen een belangrijke rol in het universum toegewezen aan de Ziel (atman), de geest (manas) en ook tijd (kāla), ruimte (dik), en een concept als 'akasha'. De substantie 'akasha' werd voorgesteld als iets ondeelbaars en alomtegenwoordig. Er werd slechts één kenmerk aan toegeschreven - Geluid. Het was akasha dat volgens de Indiase beschrijvingen alle bovengenoemde stoffen verbond; dat wil zeggen de vier materiële en de vier niet-materiële. Veel heilige legenden van de volkeren van de wereld hebben de kennis bewaard dat de mens uit vijf basisonderdelen bestaat.

Trouwens, de ideeën van oude volkeren over leven en dood waren totaal anders dan het hedendaagse wereldbeeld. Volgens hun wereldbeeld was de dood niet de definitieve vernietiging van de mens. Leven en dood zijn nauw met elkaar verbonden en vullen elkaar aan. De dood wordt in de legendes beschouwd als de overgang naar een andere vorm van bestaan. Maar deze overgang hangt af van de spirituele kwaliteit van iemands leven, en daarom werd gezegd dat het leven de dood voortbrengt, en de dood leven. Sterven betekent opnieuw geboren worden op basis van iemands verdienste of vertrekken naar een betere wereld. Bovendien is deze overgang naar een andere wereld gerelateerd aan de transformatie van de mens en aan het oversteken van de 'kosmische wateren'

(volgens verschillende legendes per boot, op een vogel, een paard, een slang of een fantastisch wezen).

En dus beschrijven legenden van de volkeren van de wereld hoe het Heelal precies zal vergaan. Slimme mensen moeten nadenken over de vraag hoe oude volkeren dit allemaal hadden kunnen weten en in zulke grootschalige categorieën konden denken. Mensen uit het oude verleden hebben immers in de meeste gevallen nooit iets anders gezien dan de plaats waar ze woonden, om nog te zwijgen over de ruimte, laat staan de geboorte en vernietiging van het Heelal.

Desondanks bestond kennis over het Universum! En de algemene essentie, waarop alle kosmologische mythen van de volkeren van de wereld waren gebaseerd, uitgedrukt in moderne taal, was als volgt. Uit *de wereld van God* (die verschillende namen heeft in verschillende legendes: de universele wateren, de universele oceaan, de wereld van het Oorspronkelijke, van de Schepper), *ontstond het Primordiale Geluid* (de mythische Vogel, het Geluid, de Eerste Logos, het Woord van God). Soms vertellen legendes dat de wereld is gecreëerd uit chaos. Daarbij moeten we begrijpen dat het Griekse woord 'chaos', hetgeen 'hiaat' betekent, ontstond uit de wortel 'cha-' en het woord 'chaino' of 'chasco' wat 'gapen' betekent, 'wijdopen.' Dus, chaos in de mythologie heeft de betekenis van 'gapen', 'een gapende ruimte' en 'een leeg stuk'.

Anastasia: Het is bijna als het begin van de Bijbel, waarin verteld wordt over de schepping van de wereld: 'De aarde was vormloos en leeg, de duisternis was over het oppervlak van de afgrond, en de Geest van God zweefde over de wateren.'

Rigden: Het is pas nu dat de Synodale Vertaling van de Bijbel 'afgrond' vermeldt. Oorspronkelijk, in de oude Mesopotamische tekst, waaraan Hebreeuwse priesters de Sumerische en Babylonische kosmologie ontleenden, werd het 'de oorspronkelijke universele wateren' of 'de zee' genoemd. En als je kijkt naar de betekenis van het werkwoord 'zweven' in het origineel, waarop de

vertaling is gebaseerd, zul je merken dat hetzelfde werkwoord ook werd toegepast op 'een broedende kip' die zijn kuikens in het nest uitbroedt; en de term 'de geest van God' ('ruakh Elohim' in de Engelse transcriptie) is afgeleid van de oude Semitische wortel en is gerelateerd aan het Arabische 'rukħ'. Van deze wortel werd de naam van de gigantische mythische vogel Rukħ gevormd, en deze vogel komt nog steeds voor in oude Arabische sprookjes.

Anastasia: U zegt dat dit bijbelverhaal was gebaseerd op eerdere mythen van andere volkeren die beschreven hoe de wereld werd gevormd door een grote vogel die boven de primordiale wereldoceaan zweefde? In het algemeen, ja. Immers, het motief van het trekken van de aarde uit de primordiale wateren, specifiek door een vogel, is een vrij wijdverspreide mythe onder de volkeren van de wereld. Het blijkt dat het hele punt hier ligt bij de beweging, actie en creatie van boven deze wereld.

Rigden: Volledig juist. Dus het *Primordiale Geluid gaf geboorte aan het Heelal in de vorm van een bol* (het universele, kosmische ei, de Gouden Foetus, het primaire zaad). *Op het oppervlak van de bol, onder invloed van de krachten van Allat (de initiële energie die levensbeweging voortbrengt), begon zich materie te vormen* (een deel van de energie begon in materie te veranderen). *Dankzij de krachten van Allat* (in de mythologie de moeder van alle dingen, het scheppende goddelijke vrouwelijke principe, het scheppende levensvatbare Principe, de Moedervogel, de wil van God, de kracht van Gods gedachte), *begon materie met elkaar te interageren*. Eerder had ik al in meer detail beschreven hoe het Universum precies werd gevormd en wat Allat, tijd, ruimte en zwaartekracht eigenlijk zijn.

Anastasia: Ja, ik heb deze informatie opgenomen in de boeken Sensei-4 en Ezoosmos.

Rigden: Goed, dat betekent dat het nu duidelijker is over welke processen we het hebben. Dus, *op de plaatsen van de hoogste*

concentratie en activiteit van de krachten van Allat op het oppervlak van die aanvankelijk sferische toestand van het Heelal, begon materie zich te accumuleren in bepaalde formaties. Deze laatste werden de 'voorouders' van toekomstige sterrenstelsels, waarin het leven is ontstaan. (Verschillende legendes beschrijven dit in afbeeldingen van het uiterlijk van de enorme eerste mens, van reuzen, de voorouders die het Heelal met hun lichamen vormden en die vervolgens, na de dood, in delen werden gescheiden en andere formaties baarden). Trouwens, binnen die initiële accumulaties verschenen broeihaarden van thermische straling, die zelfs tot nu binnen het microgolfbereik zijn gebleven. Ze zijn momenteel bij de wetenschap bekend als de kosmische microgolf-achtergrondstraling (de relikwie-straling). Dit is precies de manifestatie van het eerste effect van de krachten van Allat tijdens de schepping van de materiële wereld. In feite moet worden opgemerkt dat het dankzij Allat is dat de materie begiftigd werd met leven en dat de ordening van alles wat bestaat begon.

En hier is nog een heel belangrijk aspect van de vorming van het Universum dat inzicht geeft in wat het Universum nu vertegenwoordigt. *De aandrijving van de kracht van Allat voor de eengemaakte geordende vorm (in de richting van God) zette de beweging van het Universum 'van binnen naar buiten' en begon het in de juiste spiraal te draaien, d.w.z. naar expansie.* Dit is hoe de functie voor het creëren werd ingesteld. (Mensen uit de hogere paleolithische tijden symboliseerden deze beweging symbolisch 'van binnen naar buiten' als het juiste hakenkruis (de 'correcte' 'rechtse' swastika), met andere woorden, als een kruis met naar links gebogen randen. Zo'n hakenkruis symboliseert de beweging met de klok mee - in de juiste richting. Trouwens, vertaald uit het Sanskriet komt het Oud-Indische woord 'svastika' van het woord 'su' hetgeen betekent 'geassocieerd met het goede', dat wil zeggen 'su-asti' betekent 'het mooie bestaat', 'het goede bestaan.'

Tegelijkertijd, terwijl het Universum in de juiste spiraal werd gedraaid, gaf de kracht van Allat geboorte aan de tegengestelde kracht, die begon te draaien in een omgekeerde spiraal in het Universum, in de richting die tegengesteld was aan de hoofdrichting van Allat – ‘van buiten naar binnen’, materie samenbrengend in één verenigde materiële Geest (de Dierlijke geest). Zo werd de vernietigende functie ingesteld, een oppositie tegen de krachten van Allat. (Volkeren symboliseerden deze beweging ‘van buiten naar binnen’ symbolisch als de incorrecte, agressieve, omgekeerde swastika, dat wil zeggen als een kruis met naar rechts gebogen randen. Zo'n hakenkruis symboliseert de beweging tegen de klok in - in de linkse richting. In de mythologie wordt de opkomst van de tegenkracht weerspiegeld in het beeld van het opkomen van vuur uit water).

Anastasia: Wat betreft het begrip van de draaiing van de twee swastika's heeft de volgende verduidelijking die je eerder hebt gegeven me geholpen: als je in een kopje thee met een lepel ‘een draaikolk’ draait (een trechter) met de klok mee dan kan je draaiende golven van de juiste hakenkruisvorm langs de randen waarnemen. En als je deze vloeistof tegen de klok in draait, worden golven van het omgekeerde hakenkruis waargenomen.

Rigden: Juist, dit is het duidelijkste voorbeeld dat een persoon dagelijks tegenkomt. *Dus dit is hoe er twee direct tegengestelde krachten in het Universum verschenen: de grotere kracht, die het Heelal naar buiten draait, en de kleinere kracht, die het in het Universum zelf tegenwerkt. Nadat deze twee krachten zich hadden gemanifesteerd verloor het Heelal zijn sferische vorm en vlakke het af onder hun invloed, dat wil zeggen, het werd samengedrukt en werd platter.* Dit punt is vastgelegd in de kosmische legenden van volkeren van de wereld als het kraken van het wereld-ei, het splitsen in twee helften, waaruit hemel en aarde werden geschapen, en opdelingen (ruimte) en wateren werden daartussen geplaatst. Andere legendes zeggen dat de componenten die

achterbleven nadat het ei was gebarsten, zich uitbreidden en het Heelal werden. Weer andere episoden vermelden de verdeling van de wereld in twee elementen of twee goden met direct tegenovergestelde functies, de creatie van een onzichtbaar paar.

De spiralen zelf worden in mythen weergegeven als bijvoorbeeld het eerste paar goden met de tegenovergestelde functies (de ene heeft de goddelijke essentie en de andere heeft een demonische), van wie de andere goden later afstamden. In een andere versie van de legendes werden ze afgebeeld als halfmensen en halfslangen (daarbij waren de scheppende watergoden *lichamen met een kenmerkende groene kleur*). In een derde versie waren er personages die orde, levenswateren, vruchtbaarheid en licht brachten en de tegenovergestelde personages die wanorde, dood, duisternis en een ongepaard wezen brachten (bijvoorbeeld volgens Afrikaanse mythen de jakhals die de meester van het Universum wilde worden). Dus dit is hoe de schepping van het Heelal werd weerspiegeld in mythen. Het is gewoon zo dat moderne mensen het begrip van de spirituele kant van het onderwerp hebben verloren en alles is teruggebracht tot het niveau van de materiële perceptie van oude verhalen.

Anastasia: Dus dat betekent dat het Heelal nu in een spiraal uitbreidt vanwege de beweging van Allat, correct?

Rigden: Ja, en bij elke volgende, grotere omwenteling neemt de snelheid toe terwijl de tijd van de omwenteling hetzelfde blijft. Dus de algemene beweging van materie in het heelal, inclusief de algehele beweging van sterrenstelsels, vindt plaats in een spiraal.

Anastasia: Dit is echt belangrijke informatie en het opent een blik op de wereld vanuit een heel ander perspectief.

Rigden: Trouwens, het woord 'spiraal' is afkomstig van het Latijnse woord 'spira' wat 'een kromming, een curve', 'een ineenkronkeling van de slang' betekent. Deze laatste naam kwam

uit het Oosten, waar de slang als een heilig dier werd beschouwd en waar veel dingen met betrekking tot de onzichtbare processen van de wereld destijds aan de mensen werden uitgelegd in duidelijke voorbeelden van de zichtbare wereld. De spiraalbeweging werd bijvoorbeeld verklaard door het visuele voorbeeld van het ineenkronkelen van de slang.

In spirituele oefeningen zijn veel dingen ook verbonden met de spiraalvormige beweging van energie. In het Oosten, in het oude India, wordt bijvoorbeeld de verborgen, enorme potentiële kracht van de mens gesymboliseerd door de Kundalini-energie, waarvan de bewaarplaats zich aan de basis van de wervelkolom bevindt. Sinds de oudheid werd deze energie afgeschilderd als het symbool van *een slapende slang die drieënhalf keer in een spiraal was opgerold*. Trouwens, het woord 'kundalini' wordt vanuit het Sanskriet vertaald als '(een kracht) opgerold in een spiraal', 'opgerold in de vorm van een slang'. Het ontwaken van de slapende 'Kundalini-slang' en de activering ervan worden beschouwd als één van de hoogste prestaties in spirituele oefeningen. Maar in feite is het, zoals je al weet, slechts één van de stadia in de spirituele ontwikkeling, gewoon een volgende stap, niet meer dan dat.

Ik moet vermelden dat in de mythen van verschillende volkeren van de wereld het symbool van de slang is geassocieerd met vruchtbaarheid, met de vrouwelijke scheppende kracht, met aarde, lucht, water, vuur (vooral hemels vuur), en met Wijsheid. Vergelijk dit nu met de informatie die je al kent, bijvoorbeeld over celdeling, de beweging van het elektron, luchtcyclonen, anticyclonen en draaikolken. Of met de functie van spiraalvormige structuren (bijvoorbeeld DNA) die is verbonden met de langdurige opslag en overdracht van informatie. Daar heb je een symbool van Wijsheid. Toch is dit slechts een klein deel van wat tegenwoordig bekend is. Er is bijvoorbeeld veel kennis over de aarde, de ruimte en sterrenstelsels, die mensen tot nu toe hebben geassocieerd met 'primitieve mythologie' omdat de moderne wetenschap de hierin beschreven verschijnselen nog niet heeft waargenomen in de taal

van associaties. Ik zou niet zeggen dat deze kennis is bewaard gebleven in mythen in zijn oorspronkelijke vorm, maar het kan nog steeds worden begrepen, zelfs met de bestaande vleugjes van menselijke fantasie als men de essentie van globale fysieke processen kent.

Anastasia: Geef indien mogelijk een voorbeeld van dergelijke kennis.

Rigden: Zeker. Laten we bijvoorbeeld de kosmogonische mythen van Europa, Azië, Afrika of Amerika nemen. Velen van hen zijn verbonden met het beeld van de opgerolde slang. In het bijzonder, als je tot de kern van ten minste de legendes van het oude India komt, waarmee je bekend bent, bijvoorbeeld met betrekking tot de duizendkoppige (of zevenkoppige in andere interpretaties) slang Shesha, kun je al veel begrijpen. Volgens de oude legendes ondersteunt hij immers niet alleen de aarde, maar dient hij dankzij zijn talloze ringen ook als een bed voor de god Vishnu. Bovendien beschrijven de legendes dat hij met zijn talloze monden voortdurend bezig is de glorie en de naam van de god Vishnu te bezingen.

Anastasia: Ja, Vishnu is één van de hoogste goden in de hindoe-mythologie. Brahma, Shiva en Vishnu vormen de goddelijke triade, 'de Trimurti', dat wil zeggen 'drie afbeeldingen' in het Sanskriet. De naam Vishnu in de Indiase traditie wordt geïnterpreteerd als 'allesomvattend' en 'alles doordringend', als het universele revitaliserende principe.

Rigden: Dat klopt. Volgens deze legende wordt aangenomen dat aan het einde van elke wereldcyclus de slang Shesha giftig vuur spuwt, dat het Heelal vernietigt. Dan valt Vishnu in slaap, rustend op die slang, die zweeft in de causale oceaan van de wereld. Wanneer de god Vishnu ontwaakt, overweegt hij een nieuwe schepping terwijl hij achterover leunt op de *ringen* van de slang Shesha. Dan groeit een *Lotus* uit de navel van Vishnu. Uit de Lotus

verschijnt Brahma, die het Heelal scheidt. En er komt een nieuwe wereldcyclus... Interessant genoeg is de permanente bijnaam van de slang Shesha Ananta, wat 'Oneindig' betekent.

Anastasia: De slang die oneindigheid verpersoonlijkt... Ananta is een symbool van oneindigheid. Ik vraag me wanneer we aannemen dat de ringen van de slang de spiraalvormige beweging van energie betekenen...

Rigden (Glimlachte): Ik zal nog meer zeggen: in sommige mythen wordt de slang Shesha gezien als een *illusie* van Vishnu, terwijl in andere als een *onderdeel* van Vishnu... Lees gewoon meer 'gewone' mythen, zoals bijvoorbeeld die over de Egyptische slang Mehenta die de aarde omringt, of over de Scandinavische Midgardslang Jormungand, die volgens de legenden in de oceaan leeft en de hele aarde omringt... Of neem de mythologie van de West-Afrikaanse volkeren, bijvoorbeeld de Dogon. Ze vermelden dat de aarde als een rand omringd is door ruimte met zout water. Dit alles is verstrengeld met een enorme slang die in zijn eigen staart bijt. In het centrum van de aarde is er een ijzeren pilaar en de schijf van de aarde draait overdag rond zijn ijzeren as. Of bekijk de mythen van de indianen in het centrale deel van Zuid-Amerika, volgens dewelke er tijden waren dat de hemel op de aarde viel, en alleen de slang die om hemel en aarde draaide in staat was om ze te scheiden. Er wordt aangenomen dat hij ze nog steeds gescheiden houdt.

Anastasia: Met andere woorden, het kan heel goed een soort krachtveld zijn met een spiraalvormige structuur, die de twee omgevingen in evenwicht houdt?

Rigden (Glimlachend): En de indianen van het Amazonebekken hebben een mythe bewaard dat de Boyusu-slang zich overdag aan de wereld presenteert in de vorm van een regenboog (als de meester van de regen die het hemelse water drinkt), terwijl de slang zich 's nachts manifesteert als een zwart gat in de Melkweg.

Anastasia: Een zwart gat? Geweldig!

Rigden: De Kennis bestaat, maar ze het te begrijpen heeft men een kwalitatief andere perceptie van de wereld nodig. Dus terugkomend op ons gesprek over de ruimte. Het zwarte gat is een uniek fenomeen in deze wereld. Het trekt materie naar zich toe en vernietigt deze terwijl het de informatie die materie vormt wegduwt (en dus bewaart). En dit is waar slimme mensen aan moeten denken, want het begrip van dit proces zal een echt antwoord geven op de vraag over de schepping van het Heelal, en niet alleen daarop. Dit antwoord zal het vervormde menselijke idee over fenomenen van de macrokosmos en de microkosmos volledig veranderen. Het zal dan duidelijk worden waarom informatie nergens verdwijnt en waarom, wanneer weggeduwd door het zwarte gat, het geconcentreerd is in bepaalde delen van het Heelal. Wat maakt deze informatiebouwstenen tot geordende vormen en creëert materie uit het niets? Waarom verschijnen moleculaire wolken in de uitgestrektheid van het Heelal alsof ze uit het niets komen en hoe ontstaat het elektromagnetische veld in dergelijke wolken? Wat maakt dat moleculen zich verenigen in macro-objecten, bijvoorbeeld in gigantische sterren? En, ten slotte, wat geeft geboorte aan het leven, en niet alleen het leven maar soms ook aan het intelligente leven? Op het eerste gezicht lijken deze vragen moeilijk. Als een nieuwsgierige menselijke geest echter alle eerdere kennis in je boeken vergelijkt met wat ik zojuist heb gezegd en de 'schuimplastieken bouwstenen' van zijn hersenen een beetje gebruikt, kunnen veel dingen veranderen, althans in het leven van mensen... anderzijds heb ik niets nieuws gezegd. Dit alles was ooit bekend bij de mensheid.

Anastasia: Dus mensen wisten van het bestaan van informatie die materie creëert.

Rigden: Voor een stuk. In het oude Egypte was deze kennis bijvoorbeeld op gouden platen

gegrift als erfgoed voor de afstammelingen. Later noemden mensen dergelijk erfgoed de boeken van Thoth, hoewel de platen uiteindelijk werden vernietigd, of meer precies gesmolten, omdat de meeste mensen goud altijd meer op prijs stelden dan kennis. Niettemin zijn exemplaren van de platen, overschreven op papyrusvellen, of ten minste een deel ervan, bewaard gebleven. Helaas zijn dergelijke kopieën vernietigd door priesters op verschillende tijdstippen, ongeacht waar ze werden gevonden, omdat de informatie erin letterlijk de macht van priesters over mensen ondermijnde. Niettemin bleef er iets over en dit iets, nadat het gered en opnieuw verborgen was in de Kroatische bergen, gaf de wereld twee vooraanstaande wetenschappers in de tweede helft van de 19e eeuw. Maar wanneer dat iets in 1936 in verkeerde handen viel, veroorzaakte het onomkeerbare gevolgen, waarvan het begin later werd waargenomen door vreedzame inwoners van Hiroshima en Nagasaki.

Anastasia: Ja, de spreekwoordelijke menselijke keuze.

Rigden: Dus over het algemeen, hoewel dergelijke informatie belangrijk is voor de toekomst, zal het toch de grootste verontwaardiging veroorzaken... laten we het zo zeggen: bij hedendaagse 'wetenschappelijke priesters'.

Anastasia: 'Wetenschappelijke priesters'?

Rigden: Ja, ik bedoel degenen wiens ambities niet gericht zijn op de vooruitgang van de wetenschap, maar eerder op het plaatsen van 'kronen' op hun hoofd en die geloven dat hun wetenschappelijke opinie onwrikbaar is. Zeker, in het openbaar zullen ze gewoon in woede uitbarsten terwijl ze proberen deze Kennis te vernietigen en, dwaas lachend om de Waarheid, hun angst ervoor verbergen.

Anastasia: Toch zijn er echte wetenschappers in de wereld die ernaar verlangen om de Waarheid te kennen omwille van de

Waarheid zelf, wiens bewustzijn niet verblind wordt door dergelijke meningen van 'autoriteiten'.

Rigden: Deze Kennis zal ongetwijfeld uiteindelijk degenen vinden die inderdaad de Echte Wetenschappers zijn. Mensen zullen deze informatie beginnen te verifiëren, vergelijken en uiteindelijk zullen ze de Waarheid bereiken. Een nieuwsgierige geest, die de richting en de reeds beschikbare Kennis ziet, kan zelf alles ontdekken wat ik opzettelijk onuitgesproken heb gelaten, waardoor hij zijn eigen weg baant naar het kennen van de Waarheid. Wat betreft 'autoriteiten', in de echte wetenschap kunnen geen autoriteiten bestaan. **Echte wetenschap is het proces van het kennen van de Waarheid en niet een manier om macht te verwerven.**

Zodra deze informatie over het zwarte gat en over de zwaarste micro-objecten in ons materiële Heelal wordt bevestigd (dit kan zelfs met moderne apparatuur worden gedaan), zullen deze ontdekkingen niet alleen antwoorden geven op de vele onopgeloste vragen van de moderne wetenschap, te beginnen met de oorsprong van het Heelal en eindigend met de transformatie van deeltjes in de microkosmos. Het zal het hele begrip van de structuur van de wereld radicaal veranderen, inclusief alles van micro- tot macro-objecten en de fenomenen die ze vormen. Dit zal de primaire aard van informatie bevestigen (van de spirituele component). Alles is informatie. Materie bestaat niet als zodanig, het is secundair. Wat is primair? Informatie. Het begrip hiervan zal veel veranderen. Het zal aanleiding geven tot nieuwe trends in de wetenschap. Maar het belangrijkste is dat mensen de vraag zullen beantwoorden over de werkelijke structuur van de mens. De kennis over het menselijke Wezen en de algemene energiestructuur, die anders is dan het fysieke lichaam, wordt immers nog steeds geheim gehouden. Zo'n begrip zal op zijn beurt het wereldbeeld van veel mensen radicaal veranderen van het materiële naar het spirituele.

Anastasia: Ja, dit kan inderdaad de loop van de menselijke beschaving naar ware spirituele ontwikkeling veranderen.

Rigden (Glimlachend): Als mensen je maar konden horen.

Anastasia: Ik zou graag willen geloven dat mensen dit inderdaad zullen horen. Deze kennis is tenslotte zo uniek...

Rigden: Deze kennis is alleen uniek voor een persoon wanneer hij al veel meer begrijpt buiten de patronen van de materiële wereld en wanneer zijn ziel ernaar streeft voorbij de horizon van gebeurtenissen te gaan. Maar zoveel mensen... Zo vaak is de Kennis op verschillende tijdstippen gegeven. Mensen hebben de neiging om ze na verloop van tijd weer te verliezen. En waarom? Omdat de menselijke geest het eenvoudige zo ingewikkeld maakt dat ze de Waarheid niet meer kan zien.

Er is namelijk een **oude Indiase parabel** in dit opzicht. Deze dateert uit de tijd dat vrouwen niet alleen dezelfde rechten hadden als mannen, maar hun spirituele wijsheid zeer gerespecteerd werd... 'Er was eens een vrouw, een Meesteres genaamd Vidya (vertaald uit het Sanskriet betekent deze naam 'Kennis'). Ze had een discipel wiens naam Amrit ('onsterfelijk') was. Toen de discipel was opgegroeid, zei meesteres Vidya tegen hem: 'Je bent opgegroeid, nu kun je je gedachten en emoties beheersen en je woede onderdrukken. Ga nu en zie de wereld. Je bent klaar om het universele graan van de Waarheid te vinden en te kennen.' Amrit vroeg: 'Meesteres Vidya, ik ben u dankbaar voor uw wijze woorden en goede daden. Ze hebben me veel geleerd. Maar geef me op zijn minst een hint waar ik naar het universele graan van de Waarheid moet zoeken.' Meesteres Vidya glimlachte alleen maar en antwoordde: 'Luister naar je ziel, die zal je in de juiste richting leiden.'

Zodra Amrit een grote stad had bereikt, vernam hij het nieuws dat de keizer van het land een groot concilie van wijzen hield om de betekenis van het menselijk leven te bespreken. De winnaar zou een grote prijs ontvangen: honderd koeien met hun hoorns versierd met goud. Amrit ging naar het concilie in de hoop een antwoord te

krijgen op zijn vraag waar hij het universele graan van de Waarheid kon vinden. Maar er gebeurde iets onverwachts.

Toen aan de wijzen werd gevraagd 'Wat is de betekenis van het leven?', antwoordden ze allemaal op hun eigen manier. Een vrouw onder de wijzen zei: 'Deze wereld is voor mensen niets meer dan een tijdelijke verblijfplaats. De mens wordt geboren met gebalde vuisten en probeert de hele wereld te veroveren. Maar hij sterft met open handpalmen en neemt geen enkel stukje van de wereld mee. De zin van het leven ligt in de geboorte van de verlangens van de mens die zijn postume lot vormen.' Een man uit de groep der wijzen vervolgde de discussie: 'De verlangens van de mens zijn even ontelbaar als zeezand. Maar zijn daden zijn zeldzaam zoals granieten stenen. De daden van de mens vormen zijn leven. Zijn slechte of goede daden worden zijn slechte of goede fortuin. De betekenis van het menselijk leven bestaat uit wat hij doet op elk moment 'hier en nu'. Een andere vrouw uit de wijzen antwoordde hem: 'Daden zijn slechts consequenties van iemands gedachten. Als een persoon met kwade gedachten handelt, volgt het lijden hem zoals een karrewiel de poten van een os volgt. Als een persoon met goede gedachten handelt, volgt vreugde hem als de schaduw van een felle zon. De betekenis van iemands leven ligt in zijn gedachten.'

En zo ging de discussie door tot het middaguur. Ten slotte zei één van de bekende goeroes van die tijd, beroemd aan het hof omwille van zijn kennis: 'Gedachten barsten van emoties zoals vuur barst van bliksem. De man van gisteren is verschillend van degene van morgen. Kunnen leren van het leven betekent twee keer leven. De zin van het leven zit in de veranderingen die voortkomen uit hard werken en zich zorgen maken.' Stilte volgde deze woorden. Toen geen van de andere wijzen antwoordde, besloot Amrit, die tussen de gewone mensen stond, deel te nemen aan de discussie en zei: 'Het menselijk leven gaat voorbij als een droom. Om de betekenis ervan te begrijpen is het noodzakelijk om wakker te worden. Veranderingen aan de buitenkant zijn alleen goed als ze

uit de innerlijke wereld van een persoon komen. Alles wat bestaat en wat niet bestaat in deze wereld is hier, in de menselijke Ziel. Deze waarheid kennen is de zin van het leven.' Gewone mensen verheugden zich na deze woorden, en de wijzen knikten goedkeurend, instemmend met de wijsheid die van deze onbekende jongeman kwam. De keizerprijs werd aan Amrit gegeven, en dus werd hij in slechts één dag plotseling rijk en beroemd.

Na het concilie werd Amrit benaderd door de bekende goeroe die tot dan toe al zijn tegenstanders in het debat had verslagen en van wie deze jonge man de overwinning zo onverwacht had weggenomen. Hij vroeg Amrit waarom hij naar dit land was gekomen. En toen hij Amrit's zoektocht naar het universele graan van Waarheid te weten was gekomen, verheugde hij zich: 'O, jongeman! Je hebt onuitsprekelijk geluk! Vandaag heb je niet alleen rijkdom en roem verworven, maar ook een echte vriend en een wijze leraar: mezelf. Ik ben bekend in dit land. Ik geef les in verschillende wetenschappen waarin veel granen van de Waarheid verborgen zijn.' Na dit gesprek met de beroemde goeroe besloot Amrit zijn student te worden en besteedde hij al zijn geld aan het leren van de wereldse wetenschappen van hem. Al snel werd hij één van zijn beste studenten, die vele talen beheerste en alle wetenschappen van die tijd leerde.

Vol trots over zijn prestaties kwam Amrit terug naar het huis van de Wijsheid. Meesteres Vidya was in de tuin. Blij haar te zien, begon Amrit haar te vertellen over zijn reizen: 'Toen ik het huis van Wijsheid had verlaten, gebeurde er iets onverwachts. Op die dag hield de keizer van het land een groot concillie van wijzen. Ik ging erheen in de hoop een antwoord op mijn vraag te krijgen. De betekenis van het menselijk leven werd besproken in de raad. Ik gaf mijn mening en ontving plots de keizerprijs. In slechts één dag werd ik rijk en beroemd. Om het universele graan van de Waarheid te kennen besloot ik al het geld uit te geven aan de lessen van een beroemde goeroe. Nu heb ik veel kennis opgedaan in vele wetenschappen en kan ik u vertellen over de vele zaden van

Waarheid in elk van hen...' Dus begon Amrit te vertellen wat hij had geleerd. Meesteres Vidya, luisterend naar Amrit's verhaal over zijn prestaties en de kennis die hij opdeed, glimlachte alleen maar en zei:

'Je hebt je kennis getoond. Het enige dat je in de wereld hebt geleerd is kennis vanuit de geest. Dat betekent niet dat je het universele graan van de Waarheid hebt gevonden en geleerd. Veelheid wordt uit het geheel geboren. Om door te dringen tot de essentie van het Heilige heb je het vermogen nodig om te voelen, evenals bewust te zijn en te begrijpen.' Meesteres Vidya pakte een vrucht van de dichtstbijzijnde boom en liet deze aan Amrit zien: 'Je hebt bestudeerd van welk materiaal de wereld is geweven, maar je hebt gemist waarvan ze is gemaakt en de reden waarom alles bestaat.' Meesteres Vidya verdeelde de vrucht in twee. Nadat ze het zaad eruit had gehaald, verdeelde ze dit ook in tweeën en toonde de pulp in het zaad aan Amrit. 'Met je geest heb je de zichtbare kern van het zaad leren kennen waaruit een grote boom groeit. Maar alleen door het vermogen om te voelen kun je het onzichtbare, die levengevende leegte kennen, waaruit een grote boom groeit. Het zaad is slechts een vat voor deze scheppende leegte. De levengevende leegte is geweven uit het universele graan van Waarheid, waaruit alles is geboren en waarin alles weer zal oplossen.

Toen je op weg ging bezat je deze kennis al. Hierdoor heb je rijkdom en beroemheid verworven. Maar je gebruikte de rijkdom voor de geest, terwijl rijkdom wordt gegeven om verantwoordelijkheid te begrijpen. De rijkdommen van deze wereld behoren toe aan deze wereld, waarin alles van voorbijgaande aard is en onderworpen aan de dood. Als je de rijkdom had gebruikt voor het welzijn van mensen zou je het universele graan van de Waarheid hebben gevonden en gekend, waarvan een deel ook in jou bestaat.' 'Maar wat moet ik nu doen?' - mompelde Amrit zenuwachtig. 'Ik heb die rijkdom niet meer om mijn fout te corrigeren.' Waarop Meesteres Vidya antwoordde: 'Ga verder vanaf

het punt waar je bent gestopt. Vervolg je weg, voortbouwend op de ervaring die je al hebt. Je hebt wereldse kennis verworven die mensen waarderen en zo de zichtbare wereld leren kennen. Ga en leer mensen deze kennis, en laat hen niet alleen zien waaruit de zichtbare wereld is geweven, maar laat hen ook zien waaruit deze bestaat en waarom alles bestaat.'

Amrit was verrast: 'Hoe zal ik mensen laten zien wat ik zelf niet weet?' Meesteres Vidya glimlachte: 'Word degene die je niet kent. Word jezelf, want je hebt een deel van het universele graan van de Waarheid in je. De mens is slechts een vat voor de Ziel - de bron van zijn Essentie. Vind dat Ene en leer het kennen. Dat is het belangrijkste. Als je eenmaal het Universele graan van Waarheid kent, zul je jezelf kennen.' Amrit vroeg: 'Maar hoe doe ik dat?' Meesteres Vidya antwoordde: 'Gebruik je geest ten behoeve van mensen en doe ervaring op. **Wanneer je daden voortkomend uit gevoelens ter wille van de Waarheid de woorden gesproken ter wille van het Ego dat uit je geest komt overtreffen, dan zal je het universele graan van Waarheid waarnemen.'**

Anastasia: Dit is een interessante parabel en altijd relevant.

Rigden: Het probleem van de moderne mensheid is dat egoïsme de kennis zo grondig heeft verbrijzeld dat de enige betekenis, het doel van deze kennis, verloren is gegaan. Dat is de reden waarom tegenwoordig astrofysici er bijvoorbeeld de voorkeur aan geven alleen omhoog te kijken naar de sterren en ongelooflijke theorieën te ontwikkelen, bijvoorbeeld over zwarte gaten. En archeologen en etnologen kijken liever alleen naar beneden, duiken in de oudheid en verwoorden hun gissingen over het verleden...

Anastasia: Al bij al is er geen eenheid in de veelzijdige kennis van het ene geheel, er is geen verbreding van de horizon, en vooral geen kennis van de mens over zichzelf, over zijn ware Essentie.

Rigden: Helaas is dat zo. Ik zal in dit verband nog een interessant voorbeeld geven. Zoals ik al zei is er een stam van Dogon-mensen in West-Afrika. Aan het einde van de 19e eeuw, wanneer toonaangevende Europese landen Afrika in kolonies begonnen te verdelen, raakte het grondgebied waar deze stam leefde, net als hun burenen, onder de heerschappij van Frankrijk. In die tijd was er een actieve slavenhandel van het Afrikaanse continent. Desondanks werden de Dogon niet getroffen omdat ze in ontoegankelijke gebieden leefden. Dus de eerste persoon die over hun bestaan leerde was een ambtenaar van de koloniale troepen die een lijst van 'wilde' stammen maakte. Zijn houding ten opzichte van deze volkeren kwam overeen met het patroon dat door politici van zijn land werd gecreëerd; met andere woorden, dat 'wildes zelfs geen mensen zijn'. De cultuur van deze mensen werd ontdekt (hoewel slechts voor een kleine kring van specialisten uit Europa) door de Franse Afrikanistische etnograaf Marcel Griaule. Eerst en vooral was hij geïnteresseerd in de spirituele kant van het leven van de Dogon en dat is de reden waarom de priesters van deze stam hem uiteindelijk hun grootste geheim onthulden.

Anastasia: 'De geheime kennis wordt onthuld aan een persoon met een goed hart en pure gedachten'...

Rigden: Dat is waar... De wereld leerde het kosmologische systeem van de Dogon echter niet door de werken van deze etnograaf, maar door de werken van een astronoom die ook enthousiast was over archeologie en etnografie en die al deze kennis wist samen te brengen. Dus de Dogon en de verwante Bambara-mensen behoren tot de weinige mensen die de oorspronkelijke informatie praktisch met minimale vervorming hadden bewaard, vaak zelfs zonder de betekenis van deze informatie te begrijpen. En dat laatste is zodanig dat het alle moderne wetenschappelijke prestaties ver vooruit is.

Anastasia: Dat is interessant...

Rigden: In de kosmologie van de Dogon en de Bambara is er informatie over de belangrijke primaire rol van trillingen en spiraalbewegingen bij het creëren van het Heelal.

Anastasia: De Dogon bezitten kennis over de spiraalvormige beweging van het Heelal?!

Rigden: Ja. In de Dogon-mythologie is er een oppergod - een god-schepper genaamd Amma. Eén van de Dogon-mythen zegt dat de wereld is ontstaan uit het woord 'Amma'.

Anastasia: Het is interessant dat de Dogon in Afrika 'Amma' hebben, terwijl volgens de Indiase legendes het Heelal is ontstaan door de vibratie van het heilige geluid 'Om'. In de Veda's wordt dit geluid ook beschouwd als een symbool van de Ziel die de wereld van God nadert en wordt het aangeduid met een speciaal teken...

Rigden: Zeker, op een bepaald moment hadden al deze legendes dezelfde basis en Kennis. Dus volgens de mythologie van de Dogon is de wereld ontstaan uit het woord 'Amma'. Er was niets anders dan dit woord. *Het eerste woord* gaf aanleiding tot een oneindig klein basiselement van de wereld dat de Dogon 'kize-uzi' noemen (het is ook het gierstzaad Po). Door middel van interne vibratie veranderde de 'kize-uzi' in 'het wereldei'. In de Dogon-mythen heeft Amma de bijnaam 'draaiende draaikolk' en wordt opgemerkt dat de beweging ervan *in een spiraal* beweegt. Verder worden de eigenlijke creaties van Amma beschreven, en ook *zeven* werelden, de Zon en de Maan. In het bijzonder dat de Zon is omringd door een spiraal van acht ringen van rood koper. De maan is omringd door dezelfde spiraal maar van wit koper. Verrassend genoeg heeft de moderne fysica het niveau van wetenschappelijk begrip van deze vragen nog niet bereikt. Maar dat is niet het meest interessante. Terugkerend naar de schepping van de wereld... Nadat het 'Po-zaad' was gecreëerd en de beweging in een spiraal begon, begon 'de onzichtbare Amma' *tekens* te creëren, die alles in deze wereld

bepalen: de twee 'richtinggevende tekens' die behoren tot Amma en de acht 'hoofdtekens'...

Anastasia: Tekens? Gezien het feit dat Shambala ook communiceert en evenementen creëert met tekens... Tekens zijn in feite een speciaal onderwerp. Met betrekking tot de bovengenoemde legende zouden lezers zich kunnen afvragen: wat betekenen 'de richtinggevende en de hoofdtekens?'

Rigden: Nu, allereerst, het feit dat de Dogon zulke kennis bezaten getuigt van het feit dat hun voorouders het via paleocontact hebben ontvangen. De twee 'richtinggevende tekens' zijn de tekens die alleen kunnen worden gebruikt door degene die ze in hun mythes Amma noemen. De acht 'hoofdtekens' zijn de scheppende tekens die, wanneer je er een bepaalde kracht op toegepast, figuurlijk gesproken, zoals een sleutel op een slot, bepaalde mogelijkheden openen om de processen van zowel creatie als vernietiging te beheren. Het is zeer zeldzaam, maar het gebeurt dat 'hoofdtekens' beschikbaar worden voor een mens.

Anastasia: Zeer zelden beschikbaar komen voor een mens... Maar dat is de Graal! Ik heb deze kennis vastgelegd in het boek Sensei 4. Ooit zei U dat de Graal uit twaalf tekens bestaat en de Dogon-mythologie noemt er acht, behalve die twee die in principe niet beschikbaar zijn voor mensen, voor zover ik begrijp. Daarom hadden de Dogon ofwel onvolledige informatie, of deze is gedeeltelijk verloren gegaan met de tijd, of verborgen voor de Europese onderzoekers die hun mythes opschreven. Maar het feit dat de Graal bestaat uit 'de hoofdtekens' waarmee de wereld kan worden ontworpen en aangepast hoe iemand wenst, wordt indirect vermeld in veel legendes van verschillende volkeren.

Rigden: Absoluut juist... Zulke 'heilige' kennis, voor deze of gene natie, wordt bijna nooit volledig onthuld door de priesters van de stam, en zeker niet aan toevallige passanten. Wat de Graal betreft moet men bedenken dat wanneer deze verborgen was, het niet

toevallig was dat de 12 tekens in vier delen werden gesplitst met drie tekens in elk deel. Dit bemoeilijkte het proces van het rangschikken van tekens en het activeren van de Graal door geluid. Tekens van de Graal in een bepaalde volgorde zijn als een vorm, als een sleutel tot het slot dat, wanneer er een bepaalde kracht op wordt toegepast (de geluidsformule van het Primordiale Geluid), anderwereldse mogelijkheden zich voor een mens openen.

Anastasia: Vier delen met drie tekens in elk deel...

Rigden: Overigens hebben deze oude volkeren archieven bewaard waarin het nummer vier het vrouwelijke beginsel belichaamt, nummer drie het mannelijke beginsel, en hun som gelijk is aan zeven, wat de basis is van het menselijke Wezen (het principe van het eeuwige leven) en perfectie.

Anastasia: Vier belichaamt het vrouwelijke principe... Dus vermits de Graal werd samengesteld met behulp van vier delen, betekent dit dat zij indirect verwijst naar het verband met een scheppende goddelijke kracht van het vrouwelijke principe - Allat.

Rigden (Grinnikte): Waarom indirect? Trouwens, over Allat gesproken, in de kosmogonische mythen van de Bambara-mensen die spreken over het tijdloze beginstadium van de schepping van de wereld, wordt vermeld dat de wereld is ontstaan uit de leegte begiftigd met beweging - 'gla'. 'Gla', op zijn beurt, baarde een tweeling. Als resultaat verscheen er een paar - 'gla gla'. Over het algemeen verschenen er na een aantal omzettingen en transformaties dankzij de trilling 'tekens' die bedoeld waren om op nog niet gemaakte objecten te worden geplaatst om ze te markeren. Tijdens de schepping verscheen de geest Yo (van wie de eerste sterke krachten Pembo en Faro afstammen, die deelnamen aan de schepping van de wereld), 22 basiselementen en 22 spiraalvormige helixen. Er wordt vermeld dat toen deze spiraalvormige helixen Yo 'beroerden', als resultaat licht, geluid, alle acties, alle wezens en alle gevoelens verschenen... De mythen vermelden dat Pembo zich in de ruimte in een draaikolk bewoog en dat hij dat wat later Faro

werd genoemd naar boven gooide. Faro creëerde op zijn beurt zeven hemelen en de geest van de lucht, en hij morste leven op aarde in de vorm van water. Hij is alomtegenwoordig en bezoekt alle wateren. Eigenlijk bleef Faro de wereld scheppen, hij bracht orde in het Heelal en classificeerde alle elementen, schiep mensen en leerde hen het Woord.

Anastasia: Faro bracht orde in het Heelal. Maar dit zijn de functies van de scheppende kracht van Allat!

Rigden: Daar heb ik het over. Trouwens, wat betreft spraak. In de Dogon-mythologie werden de goden van water (de goddelijke tweeling) in de vorm van halfmensen en halfslangen Nommo genoemd. Er bestaan nog steeds legenden die vermelden dat wanneer ze moeder aarde zagen vanuit de lucht, naakt en verstoken van spraak, ze een rok voor haar maakten van tien bundels van vezels van hemelse planten. Juist deze *vochtige filamenten*, gedraaid in een spiraal, die het woord bevatten, waren de essenties van Nommo die spraak aan de aarde communiceerde, de eerste taal van de wereld. Dus sommige mensen hadden de Dogon en de Bambara-bevolking geen 'barbaren' mogen noemen. Die 'barbaren' hebben veel meer informatie bewaard voor toekomstige generaties dan 'beschaafde mensen'. Hun informatie is niet zonder elementen van vervorming, maar toch is dit veel beter dan niets.

Anastasia: Ja, na alles wat U juist hebt gezegd wil men gewoon alles opgeven en naar Afrika vertrekken, omdat dergelijke kennis daar is bewaard gebleven.

Rigden (Licht): Er is niets te doen daar in dat Afrika. Het zou hetzelfde zijn als naar Tibet gaan. Je zult meteen veel mensen vinden die bereid zijn je 'de juiste weg' te tonen... naar Ahriman, en bovendien met je eigen geld... In werkelijkheid is alles veel dichterbij dan een persoon zich kan voorstellen. Het is allemaal een kwestie van kennis en het heersende wereldbeeld. Kijk hier, je hebt

de wereld in een ander licht van Kennis gezien, vanuit het perspectief van het spirituele wereldbeeld. Informatie die voorheen niet-essentieel voor je was, is nu belangrijk geworden. Gefragmenteerde kennis uit de natuurkunde, mythologie en astronomie is op zijn plaats gevallen als een puzzel, waarbij elk stuk een ander aanvult alsof het zijn rechtmatige plaats heeft ingenomen. Stel je nu eens voor wat de mensen die niet over dergelijke informatie beschikken bijvoorbeeld denken over tekens? De meeste hedendaagse mensen zullen immers niet eens begrijpen wat hier echt wordt gezegd. Volgens het moderne wereldbeeld kunnen tekens die 'de wereld creëren' op zijn best de symbolen zijn die de tabel van chemische elementen vormen, niets meer...

Toch was de spiraal als symbool bijvoorbeeld al bekend in de paleolithische tijd. De afbeeldingen zijn te vinden in het predynastieke Egypte, in het oude India en China, in de oude culturen van Kreta en Mycene, en onder mensen die op verschillende continenten wonen - in Europa, Afrika en pre-Columbiaans Amerika. Maar wat is de situatie vandaag? Wat is er overgebleven van de vroegere kennis over de spiraalvormige structuur van de macrokosmos en de onzichtbare wereld? Het is voldoende om de straat op te gaan en gelijk wie, of specifiek experts die zich bezighouden met een wetenschap als natuurkunde, te vragen naar wat mensen nu weten over de spiraal. Als resultaat krijgt je op zijn best een standaard antwoord dat helaas alleen het gebruikelijke patroon weerspiegelt van het materialistische wereldbeeld van mensen, dat niet verder gaat dan de kennis van de zichtbare wereld.

Anastasia: Precies! Je hoeft niet ver te gaan om dergelijke voorbeelden te vinden, want niet zo lang geleden dacht ik zelf in gelijkaardige termen... Het blijkt dat de oude volkeren deze geweldige kennis over de wereld ook niet werd ontzegd! Het maakt niet uit in welke vorm de kennis werd gepresenteerd; het is de essentie die belangrijk is, die iemands wereldbeeld beïnvloedt en als gevolg ook zijn leven. Deze informatie helpt immers te begrijpen

dat de wereld van bovenaf wordt beheerd en dat alles in deze wereld kunstmatig is georganiseerd en gecreërd. Hieruit volgt inzicht in wat dit vluchtige leven is, waarnaar een mens zou moeten streven, en hoe deze levenskracht te gebruiken voor de eigen spirituele ontwikkeling.

Rigden: In deze illusoire wereld is alles vluchtig als een luchtspiegeling in de woestijn. Daarom heeft alles wat we in de fysieke wereld bezitten geen waarde, want het is van voorbijgaande aard. We moeten ons haasten om te leren voelen met de Ziel en het mooie te begrijpen, omdat alles in deze materiële wereld, inclusief het menselijk leven, niets meer is dan schuimbellen op het zeezand.

Een mens voelt dat hij niet alleen een tweebenig wezen is, dat er iets veel groters in hem is en dat zijn innerlijke wereld anders is dan de wereld om hem heen. In hem is er een Ziel - een deeltje *van buitenaf* - *van de spirituele wereld*. Het heeft één vector van beweging, één verlangen. De Ziel probeert eigenlijk te ontsnappen uit deze wereld. Zij streeft ernaar om naar God te gaan, naar haar eigen wereld. Maar in de materiële wereld botst dit streven, dit diepste gevoel dat van de ziel komt, met het menselijk bewustzijn. En het menselijk bewustzijn interpreteert deze sterke diepste aansporingen op een andere manier, op basis van de kennis en ervaring die in dit leven zijn opgedaan. En hier wordt een zeer belangrijke rol gespeeld door het dominante wereldbeeld van een persoon, zijn Kennis van de wereld en zichzelf. Als het materialistisch wereldbeeld in hem domineert, zijn bewustzijn is versmald en hij geen spirituele kennis heeft, dan vinden er talloze substituties plaats in zijn bewustzijn. Dat wil zeggen, de Persoonlijkheid gebruikt deze kracht niet voor spirituele ontwikkeling, maar eerder om haar materiële verlangens te bevredigen. De kracht van het ene spirituele gevoel is in het bewustzijn verdeeld in talloze verlangens van de Dierlijke natuur. Als gevolg hiervan begint een mens in plaats van te streven naar Eeuwigheid deze paniekerig te vrezen en de driedimensionale

wereld te beschouwen als de enige realiteit van zijn bestaan. Hij verspilt de kracht van zijn leven aan het bereiken van voldoening van zijn eigen Ego in de materiële wereld, aan het verkrijgen van macht over zijn eigen soort en aan het verzamelen van aardse rijkdom. Maar met de dood van het lichaam verliest een mens dit allemaal, en laat in zijn lot na de dood slechts een bundel negatieve energie achter, die hem nog lang lijden en angst zal bezorgen. Aan de andere kant, als het spirituele wereldbeeld in een mens domineert en als hij niet eenvoudigweg de Kennis over de wereld en zichzelf bezit, maar deze doelbewust en gepast gebruikt, aan zichzelf werkend, dan wordt hij kwalitatief veranderd. Hij beweegt zich langs de spirituele vector van zijn leven, dankzij de diepste gevoelens die uit zijn Ziel voortvloeien. Voor een spiritueel volwassen persoon is de dood van het fysieke lichaam in feite een bevrijding. Het is slechts een overgang naar een kwalitatief *andere* staat - de staat van echte vrijheid in de Eeuwigheid.

Anastasia: Weet je, veel lezers wijzen erop dat, aangezien de diversiteit aan beschikbare literatuur, het eigenlijk moeilijk is om concrete informatie over de Ziel te vinden. Bovendien wordt in de moderne consumptiemaatschappij zelfs de term 'Ziel' zelf steeds vaker vervangen door begrippen die diametraal tegenover de Ziel staan, zoals 'geest', 'psyche', menselijk 'Ik' en 'zelfbewustzijn'. In het beste geval vinden lezers een algemene filosofie, en zelfs dan is het meestal gezeteld in het omhulsel ofwel van een deel van de etnologie, of van religie en mystiek, of psychologie en sociologie.

Sinds de oudheid werd geloofd dat een spiritueel rijke Ziel het meest kostbare bezit is van een echte Mens. Theoretisch zou in de menselijke maatschappij die zich in de spirituele richting beweegt, de allerhoogste betekenis moeten worden gegeven aan de studie van het spirituele. Perceptie van de Ziel bevordert immers de perceptie van gelijk welke andere waarheid, inclusief een wetenschappelijke. Er bestaat een breed scala aan idealistische en materialistische meningen over de Ziel en dogmatische uitspraken, ook van speculatieve aard. Dit zijn echter slechts zoektochten van

veel mensen op verschillende tijdstippen, beginnend met wijzen, profeten en heiligen, en eindigend met wetenschappers, opvoeders, natuuronderzoekers en gewone mensen. Meningsverschillen vonden vooral plaats door gebrek aan *Kennis*. Maar wat opmerkelijk is, is dat mensen nog steeds begrijpen dat als ze systematische kennis van de mens en in de eerste plaats van de Ziel bezitten, ze in staat zijn om, onder begeleiding van de behoeften van de Ziel, de ambities van hun geest te beheren. Door zichzelf te kennen zouden ze alle componenten van hun leven beter begrijpen, zoals intuïtie, gedachten, gevoelens, emoties, geheime verlangens, gedragsmotieven, gevolgen van hun gedrag, enzovoort. In dit geval, als deze *Kennis* niet alleen beschikbaar is maar door de meerderheid wordt begrepen, zou het zonder enige moeite mogelijk zijn om in de wereld een maatschappij van vriendelijkheid en harmonie op te bouwen waar mensen al duizenden jaren van dromen.

Er zijn lezers die van nature begiftigd zijn met het vermogen om manifestaties van de onzichtbare wereld iets meer te voelen dan gewone mensen. Daarbij verbergen ze meestal hun capaciteiten voor anderen. Dit zijn vooral heel slimme mensen die zich al 'in het leven' hebben gevestigd vanuit menselijk oogpunt: ze hebben kinderen grootgebracht, een bepaalde sociale status bereikt, zijn vooraanstaande specialisten in hun vakgebied geworden en hebben academische graden behaald. Maar ze hebben niet de zin van hun leven ontdekt in deze menselijke prestaties, dat wat ze intuïtief in zichzelf voelen. En ze maken zich hierover zorgen. Ze proberen een antwoord te vinden op deze vraag die voor hen belangrijk is, om zichzelf en hun Ziel te begrijpen en zo de richting van de hoofdvector van hun leven te bepalen. Ze missen de kennis om zichzelf te begrijpen, hoe ze in deze wereld moeten leven en hoe ze zich moeten voorbereiden op het leven na de dood. Sommigen van hen, nadat ze met de manifestaties van de onzichtbare wereld in contact zijn gekomen en waardevolle persoonlijke ervaring hebben opgedaan, hebben hun wereldbeeld ingrijpend veranderd. **De belangrijkste vraag die deze mensen stellen is: 'Hoe red ik**

mijn Ziel? Ik denk dat zij en zelfs toekomstige generaties, die in contact zullen komen met deze Kennis, zeer dankbaar zullen zijn als u deze hoofdvraag beantwoordt, die van vitaal belang is voor elke mens.

Rigden: Hoe **red je je Ziel?** Eigenlijk is hier niets ingewikkelds als je er echt naar streeft in je dagelijks leven, als je je eigen Ziel kent en bijgevolg de redenen van je bestaan begrijpt. Daarvoor heb je zeker kennis nodig over jezelf en je aard en ook over de belangrijkste handeling in het menselijk leven – het werken aan jezelf. De mens verbergt in zichzelf zaden van verschillende spruiten van zijn Essentie, maar slechts één ervan is waar. Waarom is de mens, terwijl hij op zoek is naar de betekenis van zijn komst in de wereld, zo bezorgd over het mysterie van het leven tot hij dat leven verlaat? Want hoewel hij hier slechts tijdelijk is, heeft hij de macht om zijn natuur te veranderen. De betekenis van het verblijf van de mens in deze wereld is spirituele groei, het streven om de stiefmoederlijke behandeling door het bewustzijn te verruilen voor spirituele verheffing, transformatie en op te stijgen naar het doel om open te bloeien met al het beste dat in hem is. Wanneer een mens vleugels van zelfontplooiing verwerft, verheffen ze hem tot de hoogten van het waarnemen van de waarheid, waardoor zijn natuur kwalitatief wordt getransformeerd. Misschien zal ik meer in detail vertellen over de menselijke interne structuur. Deze kennis is bijna verloren gegaan in de rivier van de tijd, maar de echo's zijn nog steeds te vinden op de oevers van de moderne wereld.

Dus, wat is de Ziel? Zoals ik al eerder heb gezegd is de Ziel de ware antimaterie, een deeltje van buitenaf - van de spirituele wereld, de wereld van God. De Ziel is iets van de mens alleen. Het is zijn belangrijkste potentieel, een portaal, een directe verbinding van elke persoon met de spirituele wereld. Het is niet aanwezig in planten of dieren, of in enige andere materie, inclusief intelligente materie. De Ziel komt de opkomende energiestructuur van de mens binnen op de achtste dag na de geboorte van het fysieke lichaam

(van een pasgeboren baby). Als we de structuur van het fysieke lichaam nemen, bevindt de geschatte locatie van de Ziel zich in het gebied van de zonnevlecht, dat wil zeggen het werkelijke centrum van de mens. Toch is de Ziel noch de zonnevlecht, noch het hart, noch enig ander fysiek orgaan of systeem, inclusief de hersenen, de geest, bewustzijn, verstand, intellect of mentale vermogens. Alles wat hierboven is vermeld is noch een product, noch een eigenschap van de Ziel - dit alles is van toepassing op de materiële wereld. Chirurgische verwijdering, transplantatie van verschillende organen van het fysieke lichaam (bijvoorbeeld van het hart) of bloedtransfusie hebben niets met de Ziel te maken. Ik benadruk dat het zich in de energiestructuur van de mens bevindt en niet in het fysieke deel van deze structuur. Elke mens heeft één Ziel. Deze is één en ondeelbaar. Er is geen verschil tussen de Ziel van een man of een vrouw. De Ziel heeft geen geslacht. De Zielen van alle mensen zijn identiek van aard. En in die zin kun je zeggen dat mensen heel nauw verwant zijn aan elkaar. De Ziel is niet materieel, en verslijt niet; de ziel wordt niet oud of ziek. De ziel is perfect ten opzichte van de materiële wereld, maar is niet voldoende individueel perfect in verhouding tot de wereld van God. Als gevolg van herhaalde reïncarnaties in de materiële wereld is de Ziel belast met informatie-omhulsels.

Wat is een menselijk wezen? Tijdens het leven vertegenwoordigt een menselijk wezen een multidimensionaal ruimtelijk object dat rond de Ziel is gebouwd en dat zijn eigen intelligente Persoonlijkheid heeft. De gebruikelijke vorm en structuur van het fysieke lichaam dat zichtbaar is voor het oog, samen met haar fysische en chemische processen en een controlesysteem (inclusief de materiële hersenen) is slechts een deel van de totale menselijke structuur die behoort tot de driedimensionale ruimte. Met andere woorden, de mens bestaat uit een Ziel met haar informatie-omhulsel, een Persoonlijkheid en een structuur die bestaat uit, laat ons zeggen, verschillende velden van andere dimensies (inclusief het fysieke lichaam, dat zich in de driedimensionale ruimte bevindt).

Wat is een intelligente Persoonlijkheid? Een nieuwe Persoonlijkheid wordt gevormd in een nieuwe structuur, een nieuw lichaam. De Persoonlijkheid is zoals elke persoon zichzelf ziet tijdens zijn leven, degene die de keuze maakt tussen de Spirituele en de Dierlijke natuur, die analyseert, conclusies trekt en persoonlijke bagage verzamelt van sensorische en emotionele dominanten. Als een mens zich tijdens zijn leven zodanig ontwikkelt dat zijn Persoonlijkheid versmelt met de Ziel, dan wordt een kwalitatief nieuw, volwassen Wezen gevormd; het is anders dan het menselijk wezen en het vertrekt naar de Spirituele Wereld. Dit is in feite wat de 'bevrijding van de ziel uit de gevangenschap van de materiële wereld' wordt genoemd, 'overgaan in het Nirvana', 'het bereiken van heiligheid', enzovoort. Anderzijds, als in de loop van het menselijk leven zo'n samensmelting niet gebeurt, dan gaat na de dood van het fysieke lichaam en de vernietiging van de energiestructuur, deze intelligente Persoonlijkheid samen met de Ziel naar een wedergeboorte (reïncarnatie), en verandert in (laten we het voor de eenvoudigheid zo noemen voor een beter begrip) een subpersoonlijkheid. Wanneer het fysieke lichaam sterft, blijft de mens bestaan. In de overgangstoestand heeft het een sferische vorm met spiraalvormige structuren. De Ziel, samen met het informatie-omhulsel, is ingesloten in deze formatie. De informatie-omhulsels zijn subpersoonlijkheden van vorige incarnaties, inclusief de Persoonlijkheid uit het recente leven.

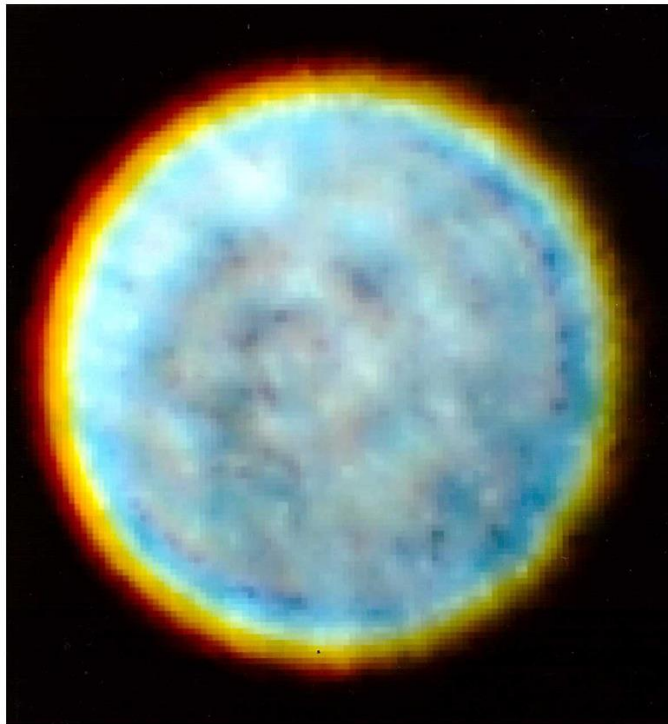

Foto 1. De menselijke Ziel in de overgangsfase na de dood van het fysieke lichaam.

Op de foto van de ziel kun je het omhulsel duidelijk zien. Het bestaat (wanneer het dieper in de richting van de bol gaat) uit een rode kleur (de rest van levensenergie - prana) evenals gele en witachtig gele kleuren van andere energieën. De bolvorm zelf is hemelsblauw met tinten lichtgroen; het heeft een kenmerkende spiraalvormige structuur, die naar het midden is gedraaid en die regenboogtinten en witte vlekjes heeft.

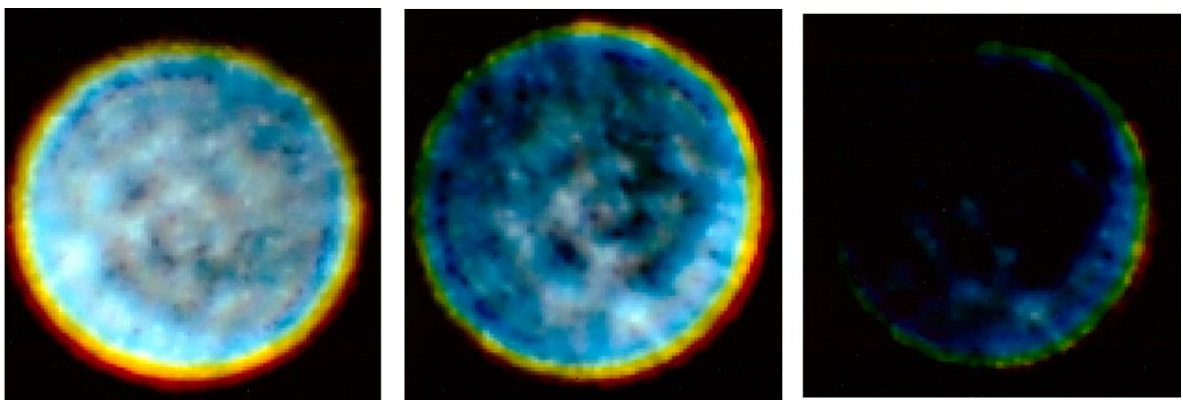

Foto 2. De menselijke ziel verdwijnt uit de materiële wereld tijdens het overgangsproces.

Informatie-omhulsels die zich rond de Ziel bevinden zijn sensorische en emotionele bundels; meer specifiek een intelligente informatiestructuur die associatief kan worden vergeleken met een soort nevel. Simpel gezegd zijn dit voormalige persoonlijkheden uit eerdere incarnaties. Er kunnen vele van dergelijke subpersoonlijkheden in de buurt van de Ziel zijn, afhankelijk van hoe vaak de persoon is gereïncarneerd.

Anastasia: Dat betekent dat een subpersoonlijkheid een Persoonlijkheid is, net als jij, die actief was in de vorige incarnaties van je Ziel.

Rigden: Ja. Met andere woorden, het is een voormalige persoonlijkheid uit een vorig leven met alle bagage van sensorische en emotionele dominanten (positieve of negatieve) die het tijdens zijn leven heeft verzameld; dat wil zeggen met het resultaat van zijn keuze tijdens het leven.

De Persoonlijkheid heeft in de regel geen directe connectie met subpersoonlijkheden; daarom herinnert de mens zich zijn vorige levens niet en evenmin de ervaring en de kennis die deze subpersoonlijkheden hebben opgedaan. In zeldzame gevallen waarin bepaalde omstandigheden elkaar overlappen, kan de Persoonlijkheid echter een vaag gevoel van *déjà vu* ervaren of gedurende korte tijd spontane manifestaties van activiteit van de nieuwste subpersoonlijkheid (degene die aan de huidige incarnatie voorafgaat). Dit is vooral typisch voor mensen in de vroege kinderjaren.

Er zijn gevallen die zijn vastgelegd in artikels in de psychiatrie, waarbij kinderen bij wie geen afwijkingen zijn waargenomen en die gezonde ouders hebben, gedurende een korte periode onnatuurlijk gedrag vertonen vergelijkbaar met borderline persoonlijkheidsstoornis. Ik zal één van dergelijke voorbeelden geven. Een vierjarig meisje begon één en dezelfde droom te hebben: tegen de achtergrond van licht riep een jongen haar om hem te

benaderen, maar hij wilde haar niet in het licht laten gaan. Ze begon bij haar ouders te klagen over deze droom die haar deprimeerde en 's avonds begon ze zich op een onvoorspelbare, agressieve manier te gedragen die eerder ongebruikelijk voor haar was. Ze werd ook ongewoon sterk. Het vierjarige meisje draaide boos tafels, stoelen en een zwaar nachtkastje om; ze herkende haar moeder niet, werd heel erg boos en zei op een beschuldigende manier: 'Jij bent mijn moeder niet', 'Je zult toch sterven', enzovoort. Dat wil zeggen, de woorden en het gedrag van het meisje waren onnatuurlijk voor haar, maar ze waren heel natuurlijk voor een subpersoonlijkheid die door reïncarnatie was gegaan en in een staat van 'hel' was en lijden ervaarde en dierlijke pijn. De volgende dag werd het kind weer normaal en gedroeg zich zoals altijd. Dit is een typisch voorbeeld van een manifestatie gedurende korte tijd van negativiteit van de vorige subpersoonlijkheid. Het beste dat in zo'n geval kan worden gedaan is het intellect van het kind actief te ontwikkelen, zijn of haar horizon van kennis van de wereld te verruimen en wachten tot de primaire golf plaatsvindt en er een nieuwe Persoonlijkheid ontstaat.

De primaire golf gebeurt in de regel tegen de tijd dat een persoon 5-7 jaar oud is. Het is een feit dat in de vroege kinderjaren, voorafgaand aan de primaire golf, zo'n korte activering van de vorige persoonlijkheid (subpersoonlijkheid) inderdaad kan plaatsvinden. Terwijl deze laatste zich vormt probeert hij het bewustzijn te bereiken en macht over de mens te grijpen.

Andere gevallen van manifestatie van een subpersoonlijkheid komen echter veel vaker voor. Dit is wanneer kinderen van 3-5 jaar (tijdens de periode waarin nog geen nieuwe Persoonlijkheid is gevormd) beginnen te praten vanuit de positie van een volwassen, ervaren persoon. In zeldzame gevallen kunnen er gedetailleerde beschrijvingen van hun vorige volwassen leven zijn, die op zo'n leeftijd onmogelijk te kennen zijn. Maar vaker spreekt een kind op een onverwacht wijze manier over iets, drukt het onkinderlijke gedachten uit en soms maakt deze mystiek volwassenen bang. Ouders moeten niet bang zijn voor dergelijke manifestaties; in

plaats daarvan moeten ze gewoon hun aard begrijpen. Zodra de Persoonlijkheid van een kind is gevormd, zullen dergelijke manifestaties passeren.

Dus elke subpersoonlijkheid bewaart de individualiteit van zijn vroegere bewustzijn in de vorm van de verlangens en aspiraties die tijdens zijn actieve leven domineerden. De Persoonlijkheid, zoals ik al heb gezegd, heeft geen direct verband met subpersoonlijkheden; dat wil zeggen, een mens herinnert zich niet bewust zijn of haar vorige levens. Een dergelijk verband tussen de persoonlijkheid en subpersoonlijkheden wordt echter op het onderbewuste niveau behouden. Dit laatste kan indirect de persoonlijkheid beïnvloeden en tot bepaalde acties 'duwen', waardoor deze ertoe neigt bepaalde beslissingen te nemen. Dit gebeurt op een onbewust niveau. Bovendien zijn subpersoonlijkheden figuurlijk gezien als 'mistige optische filters,' die de directe verbinding tussen de Ziel en de nieuwe Persoonlijkheid aanzienlijk belemmeren; ze staan zogezegd tussen de bron van het Licht en degene die het nodig heeft.

Anastasia: 'Mistige optische filters'? Dat is een zeer interessante vergelijking.

Rigden: Misschien zal ik hier gedetailleerder over praten. Maar het is nodig om te begrijpen dat al deze processen plaatsvinden op het niveau van energieën; daarom zal ik figuurlijke vergelijkingen gebruiken voor een gemakkelijke waarneming. Dus, subpersoonlijkheden bevinden zich rond de Ziel en men kan ze zich voorstellen als... 'intelligente' levels. Aan de ene kant bevinden ze zich dicht bij de ziel en ervaren de invloed van deze krachtige anti-materiële structuur; om zo te zeggen de nabijheid van 'de adem van de eeuwigheid', 'de aanwezigheid van een deeltje uit de wereld van God'. Aan de andere kant ervaren subpersoonlijkheden een sterke invloed en druk van dichte materiële structuren van de Dierlijke natuur. Dat wil zeggen, subpersoonlijkheden worden samengedrukt tussen de twee krachten van de spirituele en de materiële werelden. Ze voelen voortdurend deze enorme druk van

beide kanten. Daarom wordt elke subpersoonlijkheid een soort van 'lichtfilter' op de weg van de huidige Persoonlijkheid om contact te maken met de Ziel. De mate van 'dimmen' van zo'n 'lichtfilter-subpersoonlijkheid' hangt af van de dominante levenskeuzes en voorkeuren, evenals de sensorische en emotionele prioriteiten die in een vorig leven zijn verzameld.

Als iemand bijvoorbeeld in zijn vorige leven goed en vriendelijk was en veel deed voor zijn spirituele ontwikkeling, maar niet genoeg om uiteindelijk te ontsnappen aan de materiële wereld, dan zal deze subpersoonlijkheid meer in vrede zijn en minder vibraties hebben. Het betekent dat de energie en impulsen van de Ziel beter door zo'n 'lichtfilter' zullen gaan. Als een persoon echter zijn vorige leven heeft verspild aan de prioriteiten van materiële waarden, zal zo'n 'lichtfilter-subpersoonlijkheid' dichter in zijn structuur zijn vanwege hogere trillingen; met andere woorden, de transmissiecapaciteit van, laat ons zeggen, 'het licht' dat uit de Ziel komt, zal veel slechter zijn. Dit kan associatief worden vergeleken met een glas bevuld met roet, waardoor echt licht vervormd raakt of minder doordringt. Met andere woorden, hoe meer de Dierlijke kant een persoon tijdens zijn leven domineerde en hoe meer materiële waarden de overhand haalden, hoe moeilijker het daarna zal zijn, omdat hij de drager zal zijn van een grotere mate van vervorming. Als er veel van zulke subpersoonlijkheden zijn met dichte 'optische filters', dan is het voor de nu levende Persoonlijkheid erg moeilijk om zijn of haar dierlijke natuur te bestrijden, het is moeilijk om zich af te keren van de weg van materiële dominanten en de ziel te voelen.

Anastasia: Dit betekent dat zo iemand meer vastzit in materie en het moeilijker is voor hem of haar om de levensvector te veranderen in de richting van spirituele ontwikkeling?

Rigden: Ja. Het is echter nooit te laat voor iemand, zelfs niet voor zo'n persoon, om de situatie om te keren, omdat de Persoonlijkheid levenskracht en het recht van keuze heeft... Anders wacht hem

hetzelfde lot dat zijn subpersoonlijkheden momenteel ervaren. Trouwens, het is precies de ervaring van subpersoonlijkheden die indirect resulteert in manifestaties van angst voor de dood in een mens op onbewust niveau. Wat subpersoonlijkheden voelen in een nieuwe Persoonlijkheid is in feite een echte 'hel' voor hen, om het in religieuze termen te stellen. Na de dood van het fysieke lichaam verkrijgt de Persoonlijkheid, die een subpersoonlijkheid wordt, zijn eigen ervaring en begrip van wat de materiële wereld werkelijk is, wat de Ziel is en wat het belang van deze laatste is voor de mens. Maar in de structuur van een nieuw lichaam bevindt de subpersoonlijkheid zich al in een wanhopige positie van een geketende geest die alles begrijpt, een sterke zintuiglijke en emotionele pijn ervaart, maar niets kan doen, inclusief het delen van zijn ervaring met de nieuwe Persoonlijkheid. Het is gelijk aan de situatie waarin je opgesloten zit in een lichaam, maar dit lichaam dient je geest niet, gehoorzaamt je niet en doet niet wat je beveelt. Dat wil zeggen, het lichaam dient je helemaal niet en leeft op zichzelf. Je bent je hiervan bewust, maar kunt er niets aan doen - je voelt alleen de ongelooflijk druk, dezelfde fouten die de nieuwe Persoonlijkheid opnieuw maakt, en een begrip van je eigen onvermogen om de richting van de vector van consumptie van levensenergie te veranderen. Trouwens, menselijke angsten, zoals bijvoorbeeld de angst voor gesloten ruimtes, komen hier precies uit voort. De wortels van de belangrijkste oorzaken van het verschijnen van dergelijke verstoorde ruimtelijke waarneming, die een diep gevoel van angst en paniek in een persoon veroorzaken, zijn verbonden met dat deel van de menselijke structuur waarin de subpersoonlijkheden zich bevinden.

Waarom worden mensen bijvoorbeeld aangetrokken door oproepen om voor eeuwig in het lichaam te leven, door veel sekten en religies gebruikt? Psychologen schrijven dit meestal toe aan het geheime menselijke verlangen dat ontstaat als reactie op de irrationele angst voor de dood (thanatofobie). Deze fobie heeft bepaalde gedragsverschijnselen, waarvan het doel is om het onderwerp van de fobie te vermijden of om de angst ervoor te

verminderen door middel van enkele acties (het naleven van religieuze regels en rituelen, evenals het tonen van een verhoogde interesse in informatie omtrent bijvoorbeeld 'eeuwig leven in een lichaam' enzovoort). Dat wil zeggen, een persoon verbergt zich achter dit alles vanuit zijn onoplosbare interne conflict dat wordt opgewekt door irrationele angst die meestal ook gepaard gaat met een slecht voorgevoel. Waar komen zulke voorgevoelens en zulke angst vandaan? Van het onderbewuste, en dit hangt samen met de onderdrukkende sensorische en emotionele toestand van subpersoonlijkheden die al een praktisch begrip hebben van wat dood en reïncarnatie zijn. Figuurlijk gezien is het verlangen om 'voor altijd in het lichaam te leven' aanwezig in de mens vanwege de angst voor de ontoegankelijkheid van de Eeuwigheid voor subpersoonlijkheden, wat hun onvermijdelijke en definitieve dood betekent. Dit is slechts één van de verlangens van de Dierlijke natuur en substitutie (op onderbewust niveau) voor de aspiraties van de Ziel.

Anastasia: Wat als een persoon zich tijdens zijn leven spiritueel ontwikkelt tot een niveau dat hij als een spirituele, volwassen Persoonlijkheid uit de cyclus van wedergeboorten kan komen? Wat gebeurt er dan met de subpersoonlijkheden?

Rigden: Ze worden gewoon vernietigd. Het is tenslotte slechts een informatiestructuur.

Anastasia: Ongeacht of deze subpersoonlijkheden goede of slechte Persoonlijkheden waren in vorige levens?

Rigden: Figuurlijk gezien bestaan de 'goede' (in uw begrip) subpersoonlijkheden niet als de Persoonlijkheid een subpersoonlijkheid is geworden. **De Persoonlijkheid kan zich bewust spiritueel ontwikkelen en, nadat ze is versmolten met de Ziel, vrij worden in één enkel leven!** Eigenlijk is alles eenvoudig; als een persoon zich tijdens dit leven in de spirituele richting probeert te ontwikkelen, maar niet hard genoeg probeert,

dan zal een nieuwe Persoonlijkheid in het volgende leven betere omstandigheden hebben. Dit zal de mogelijkheden voor zijn spirituele groei vergroten, maar ook de weerstand van de Dierlijke natuur vergroten. Nogmaals, alles (voortzetting of stopzetting van het lijden van subpersoonlijkheden evenals het lot van de Ziel en van de Persoonlijkheid zelf) zal afhangen van de individuele keuze van de nieuwe Persoonlijkheid.

Anastasia: Betekent dit dat de subpersoonlijkheid slechts een informatiestructuur is?

Rigden: Ja. Alle materie, inclusief de mens, is slechts een informatiegolf. Wat er voor je staat - bijvoorbeeld een planeet of een bacterie, een stoel of een mens - hangt precies af van de informatie die erin is geplaatst. Maar in een mens is er een Ziel die hem onderscheidt van alle andere materie.

Anastasia: Kan de Ziel een informatiedeeltje worden genoemd?

Rigden: Nee. De ziel hoort niet bij de materiële wereld; ze komt uit een compleet andere wereld - de wereld van de Eeuwigheid... Maar de mens, in termen van zijn hele multidimensionale structuur in de materiële wereld (inclusief zijn Dierlijke natuur), is, zoals ik al zei, slechts een informatiegolf. De Ziel is wat echt is in de mens; het is het hoofdbestanddeel waarrond de hele structuur is gebouwd! Al het andere is slechts aanvullende informatie voor ontwikkeling. Nadat de spirituele Persoonlijkheid rijpt en de Persoonlijkheid versmelt met de Ziel (spirituele bevrijding), wordt deze informatie eenvoudig gedifferentieerd; dat wil zeggen, ze houdt op te bestaan als een georganiseerde structuur.

Anastasia: Simpel gezegd, naar menselijk inzicht wordt deze informatiegolf vernietigd, maar in feite wordt ze omgezet in een andere kwaliteit, omdat informatie (informatiebouwstenen waaruit alles bestaat) niet als zodanig wordt vernietigd.

Rigden: Precies.

Anastasia: Je hebt ooit gezegd dat een voldoende krachtig medium inderdaad in staat is om een dode persoon voor een gesprek op te roepen, omdat de mens eigenlijk niet sterft op het niveau van informatie.

Rigden: Ja, de menselijke persoonlijkheid blijft bestaan, maar gewoon in een andere vorm - als een subpersoonlijkheid. Als een medium krachtig genoeg is en in staat is om een deel van zijn levensenergie (prana) over te dragen naar de subpersoonlijkheid van de dode persoon, om deze met energie te vullen, dan krijgt zo'n subpersoonlijkheid tijdelijk de mogelijkheid om met het medium te communiceren. Voor de subpersoonlijkheid is de prana van een levende persoon, relatief gezien, 'lekker eten' in de 'hel'; het is een kans om zich voor korte tijd te manifesteren. Dus het medium, zoals men zegt, 'roept de ziel op' van een dode voor communicatie. In feite legt hij een informationele connectie met de subpersoonlijkheid. En dit gebeurt alleen als de mens al is gereïncarneerd en de gegeven subpersoonlijkheid in de materiële wereld aanwezig is in een nieuwe levende lichaamsstructuur met een nieuwe Persoonlijkheid. Daarbij blijft het hele contact onopgemerkt voor de nieuwe Persoonlijkheid. En als een mens naar Nirvana is gegaan, zal geen enkel medium hem of haar daar vandaan kunnen 'trekken' om te praten; hetzelfde geldt voor de persoon die zich in het stadium van wedergeboorte bevindt (vóór een nieuwe incarnatie in de materiële wereld). Waarom? Omdat dergelijke 'contacten' van mediums één van de vermommingen van de Dierlijke geest zijn, diens manifestaties en verbindingen in de materiële wereld. De Spirituele wereld is niet toegankelijk voor de Dierlijke geest.

Anastasia: Wauw! Dit betekent dat een echt medium zijn of haar prana gebruikt (lekt), en dit alleen maar om deze subpersoonlijkheid te voeden. Het is een ongelijke uitwisseling: een persoon besteedt waardevolle energie die bedoeld is voor zijn

spirituele groei om onbeduidende informatie van de subpersoonlijkheid te ontvangen. Dus dit 'voeden' van de subpersoonlijkheid is in feite gewoon een truc van de Dierlijke geest! Nu begrijp ik waarom traditionele religies zich verzetten tegen activiteiten van mediums en waar de legenden over hongerige, onverzadigbare geesten die levende mensen proberen te 'lokken' vandaan komen.

Rigden: Ja, dit is één van de truukjes van de Dierlijke geest. Gelukkig, gezien de algemene onwetendheid van mensen vandaag over deze zaken, zijn echte mediums niet zo talrijk. Ze worden veelal geïmiteerd door mensen die het nietsvermoedende publiek amuseren met hun puur psychologische trucs.

Anastasia: Tot op de dag van vandaag overleeft de overtuiging dat dode mensen niet op een slechte manier mogen worden herinnerd, en als je aan hen denkt, dan slechts op een goede manier. Als een dode in een droom komt, wordt aangenomen dat 'zijn of haar ziel niet is gekalmeerd'. Hoe juist zijn deze overtuigingen?

Rigden: Ik zou willen specificeren dat als je aan de doden denkt, je dit alleen moet doen vanuit het perspectief van de spirituele aard van de levenden, vanuit het perspectief van spirituele liefde die constructief is voor de levenden en niet vanuit het perspectief van verdriet voor het verleden. Bovendien is het noodzakelijk om de processen te begrijpen die in dit geval plaatsvinden. Allereerst wordt in al deze gevallen niet naar de menselijke Ziel als zodanig verwezen. In de regel waren het niet alleen familieleden die tijdens het leven niets afwisten van de ziel, maar ook de persoon zelf. Waarnaar hier wordt verwezen is precies naar de Persoonlijkheid van de mens die goed bekend was in zijn omgeving en die een subpersoonlijkheid werd na de dood van het lichaam. De Ziel zelf keert niet terug naar de plaats van haar vorige 'gevangenschap' wanneer ze reïncarneert. De subpersoonlijkheid als een intelligente informatiestructuur van de materiële wereld kan echter, zelfs wanneer het in een nieuw lichaam is 'opgesloten', de energieën van

het nieuwe lichaam gebruiken (vooral wanneer een nieuwe Persoonlijkheid nog niet is gerijpt). Wanneer deze subpersoonlijkheid gedurende een korte periode de overmacht krijgt kan hij, dankzij projecties, die plaatsen en mensen bezoeken aan wie hij tijdens zijn of haar leven gehecht was. Een Subpersoonlijkheid kan ook activiteit manifesteren wanneer levende mensen aan hem denken (aan de dode persoon), waardoor hij de kracht van hun aandacht krijgt. Wat betekent dit voor een levend persoon?

Helaas kan ik hier niet alle details aan het grote publiek bekendmaken, omdat zoals bekend 'kennis verdriet vermenigvuldigt'. Ik zal echter het volgende zeggen voor het algemene begrip van de kern van deze processen. Het punt is dat wanneer iemand een dode begint te herinneren, het volgende gebeurt. Door hun aandacht, niet-gelocaliseerde angst en asthenische emoties (verdriet, moedeloosheid en depressieve gevoelens) die ontstaan door te denken aan de dode, geeft de levende persoon, sprekend in termen van de fysica, een extra 'lading' aan de subpersoonlijkheid (een overdragen van kracht). Hierdoor wordt de subpersoonlijkheid actief. Met andere woorden, het proces van het terugroepen van een dode door de levenden is vergelijkbaar met een onmiddellijke overdracht van 'lading' (kracht) van het ene elementaire deeltje naar het andere, ongeacht tijd of ruimte. De subpersoonlijkheid blijft in het nieuwe lichaam, maar zijn projectie manifesteert zich onmiddellijk wanneer deze 'lading' wordt overgedragen; meer specifiek komt het in contact met de Persoonlijkheid van de persoon die eraan denkt. Deze laatste voelt deze connectie, een uitwisseling van informatie, met de subpersoonlijkheid van de dode persoon op onbewust niveau. In feite voedt de levende persoon dit contact met zijn of haar eigen levensenergie. Er valt hier niets goeds van te verwachten, vermits een dergelijke onbewuste uitwisseling van informatie met de subpersoonlijkheid slechts de schommelingen van de Dierlijke natuur in de mens versterkt.

Als gevolg van zo'n informatiecontact begint de levende persoon zich melancholisch en verdrietig te voelen, verstrikt in een gedachtengang: 'als hij nog leefde, zou dit niet met mij gebeuren' of 'dit zou niet gebeurd zijn als ze nog leefde', 'hij zou niet toelaten dat ik zo wordt behandeld,' enz. In werkelijkheid vermoemt de Dierlijke natuur gewoon de consumentistische wensen van deze persoon (bijvoorbeeld het verlangen om zich belangrijk te voelen) onder het mom van verloren liefde, in hem een verlangen creëerend naar het verleden, angst voor de nakende dood, enzovoort.

Dit brengt leed met zich mee voor de persoon die zich herinnert, en manifesteert in hem de dominante gedachten van de Dierlijke natuur en van de subpersoonlijkheid die hij zich herinnert. Aan de ene kant is een dergelijk contact een aanraking met levengevende kracht voor de subpersoonlijkheid. Aan de andere kant geeft zo'n levende 'lading' het een duidelijk besef van de eigen inactieve positie en staat van hopeloosheid. En dit versterkt alleen de kwelling voor de voormalige Persoonlijkheid (die een subpersoonlijkheid is geworden). Bovendien belast een dergelijke provocatie vanuit de Dierlijke natuur niet alleen de subpersoonlijkheid zelf, maar ook de Persoonlijkheid van de persoon in wiens energiestructuur hij zich bevindt.

Misschien zal ik, om te begrijpen wat zo'n contact met een levende persoon voor de subpersoonlijkheid betekent, een figuurlijk voorbeeld geven. Stel je een persoon voor die in een brandend hete woestijn loopt. Hij is al gedoemd. Hij staat op de rand van de dood. Hij wordt gekweld door pijn en razende dorst. En dan valt er vanuit de lucht een kleine druppel water op zijn lippen. Het lest zijn dorst niet, maar enerzijds geeft het hem een illusoire hoop op leven of liever, herinneringen aan zijn vroegere leven; en anderzijds geeft het hem een duidelijk begrip van het feit dat de dood onvermijdelijk is. Dit besef versterkt verder de kwellingen en het lijden van de gedoemde persoon.

Anastasia: Ja, we weten echt niet wat we doen. Dit betekent dus dat we, door ons hen te herinneren, daadwerkelijk lijden brengen aan onze voormalige familieleden en dat wij daar zelf ook onder lijden. En wat als we naar de geschiedenis kijken? Hoe moeten historische publieke persoonlijkheden – of liever subpersoonlijkheden – die door de levenden al vele eeuwen of zelfs millennia worden herinnerd wel lijden. Het lijkt erop dat zulke massale herinneringen hun lijden nog verergeren.

Rigden: Als mensen, gedomineerd door de Dierlijke natuur, zich hen herinneren en hun eigen emotionele kracht in zulke gedachten stoppen, dan belast dit natuurlijk zowel de subpersoonlijkheden als degenen die eraan denken aanzienlijk. Maar daar kregen ze wat ze verdienden als je kijkt naar hoe ze hier hun leven leefden.

Anastasia: Wel ja, gezien het feit dat geschiedenis niet wordt geschreven over de Spirituele natuur die heerst onder de volkeren van de wereld, maar over de overheersing van de Dierlijke natuur in de mensheid: wie regeerde over wie en tegen wie werden oorlogen gevoerd... Oké, kunt u ons alstublieft vertellen hoe de volgende fenomenen kunnen worden verklaard? In een artikel over etnologie heb ik gelezen over bijgeloof en gevallen die verband houden met Siberische sjamanen. Krachtige sjamanen vroegen hun familieleden om hen drie keer na hun dood te herbegraven – eens in de honderd jaar. Mensen gaven deze informatie van generatie op generatie door. Als om één of andere reden geen begrafenis plaatsvond, begon de sjamaan de levende generatie van zijn nakomelingen onzichtbaar te 'achtervolgen' en hen met rampen te bedreigen. Als de nieuwe generatie hier niet op reageerde, dan had de lokale bevolking verschillende tegenslagen, zoals epidemieën, verlies van vee, natuurrampen, enzovoort. Dit was het geval bij zowel 'goede' als 'slechte' sjamanen. Er werd ook vermeld dat als mensen de herinnering aan 'goede' sjamanen met respect behandelden, ze hen op hun beurt beschermden tegen rampen of persoonlijke tegenslagen.

Rigden: We moeten hier onderscheid maken tussen verschillende concepten. In deze wereld zijn zowel krachten van de Dierlijke geest van de Materiële wereld als krachten van de Spirituele wereld aan het werk. Manifestaties die verband houden met natuurkrachten hebben meestal betrekking op acties van de Dierlijke geest. Wat betreft de menselijke subpersoonlijkheid (die tijdens het leven als Persoonlijkheid, terwijl hij bovennatuurlijke krachten ontwikkelde, een bepaald niveau van invloed op mensen bereikte), deze kan alleen maar een toename van de Dierlijke natuur bij mensen veroorzaken. Meestal beïnvloeden ze hen via hun onderbewustzijn door de informatieuitwisseling. Elke subpersoonlijkheid bewaart het Ego, zijn zelfidentificatie. Deze heeft ervaring, kennis en de vaardigheden van invloed op de materiële wereld, maar heeft geen levenskracht. Het is niet de dode sjamaan die rampen onder mensen veroorzaakt, maar het geloof van mensen zelf in dit bijgeloof. Dit gaat ten koste van de kracht van levende mensen. Trouwens, we mogen de activering van kracht, de tekens waarmee de sjamaan tijdens zijn leven heeft gewerkt, en de geesten van deze of die locatie die ook door de Dierlijke geest wordt bestuurd, niet vergeten. Dit is echter een ander onderwerp, niet voor dit gesprek.

Anastasia: Dit betekent dat subpersoonlijkheden alles onthouden.

Rigden: Ja. Het zijn intelligente structuren. En ze zijn erg bang en gekweld door de toekomstige reïncarnatie, die enerzijds hun leed verlengt en anderzijds de uiteindelijke dood dichterbij brengt. Daarom is het erg belangrijk voor de levende Persoonlijkheid om al het mogelijke en onmogelijke in het leven te doen om zich met zijn Ziel te verenigen. Het doel van de Dierlijke natuur tijdens het leven van de Persoonlijkheid is om deze laatste op gelijk welke manier af te leiden van de Spirituele natuur. En dat zal met gedachten, wensen, gedrag of daden zijn - het doet er niet toe - zolang de mens maar naar het materiële, aardse en sterfelijke verlangt. De Dierlijke natuur zal alle middelen gebruiken om zijn doel te bereiken,

inclusief dergelijke manifestaties van subpersoonlijkheden. Er is niets Goeds in de Dierlijke natuur! Hij is sterfelijk. Dat is de reden waarom zijn intentie, net als die van elke intelligente materie, gericht is om controle te krijgen over andere materie en levenskracht te gebruiken voor zijn eigen doeleinden. De Dierlijke natuur doet alles wat mogelijk is om de vector van het leven van de Persoonlijkheid te veranderen en af te leiden van de Spirituele natuur. Hij deinst er niet voor terug om gelijk welk middel te gebruiken, het volledige 'arsenaal'. En dat is in de eerste plaats agressie, de aanval. Het is een zoektocht naar de zwakke plek van de persoon, waar hij of zij mentaal 'gebeten' en emotioneel 'geraakt' kan worden of gewoon verleid kan worden met een 'zoete' illusie. Het legt constant nieuwe instellingen op aan een persoon of activeert de oude. **De Dierlijke natuur is de dictatuur van de dode mens!**

Anastasia: U hebt de spijker op de kop geslagen over de dictatuur van de dode mens. Zoals gezegd wordt: de aarde is als een doodskist voor elke dode persoon. Alles wat een persoon in deze materiële wereld wenst, is inderdaad van voorbijgaande aard en sterfelijk...

Rigden: De slimme trucs van de Dierlijke natuur zijn gevarieerd. Als een persoon zichzelf niet begrijpt, heeft hij het moeilijk in dit leven en daarna nog meer. En het gaat niet over externe omstandigheden, maar over menselijke keuze. Het leven gaat heel snel voorbij. En het ergste van het menselijk bestaan is niet de dood van het lichaam. Het ergste is wanneer een persoon zijn leven heeft geleefd in de illusoire vergetelheid van deze wereld en niets heeft begrepen terwijl zijn Persoonlijkheid niet is geëvolueerd in spirituele zin. Dan komt absolute onvermijdelijkheid voor hem: hier leed je tijdens je leven, terwijl je daar eeuwen zult lijden en niet de kans hebt om iets te veranderen, omdat er geen instrument meer voor is in tegenstelling tot de Persoonlijkheid die in het lichaam is. Voor de subpersoonlijkheid is een dergelijke situatie gelijk aan de toestand van een hongerige persoon die een overvloed

van eten achter het raam ziet maar het niet kan bereiken. Het eten lijkt zo dichtbij, maar het glas staat in de weg. Dat is het moment waarop vragen vanuit het egoïsme van de subpersoonlijkheid beginnen te komen, zoals: 'Waarom ik?! Ik ben zo goed geweest!' **'Omdat je tijdelijk genot koos, materiële dingen in plaats van Eeuwigheid. Omdat je in gedachten stiekem naar macht over anderen verlangde, je Dierlijke natuur pleziede en tegen je Geweten handelde. Omdat je elke dag die voorbijging verspilde, zowel in daden als in gedachten, aan je egocentrisme. En er zijn veel zulke 'redenen' in alle dagen van je korte leven, waar je ook kijkt...**

Anastasia: Ja, dit is triestig... Maar veel mensen kunnen zich gewoon niet voorstellen hoe ze anders kunnen leven dan zich zorgen te maken over het materiële. Hoewel mensen zelf niet slecht zijn en lijden aan dezelfde ketenen van de Dierlijke natuur, geven ze de schuld van dit lijden aan de gesuggereerde 'redenen' en 'reacties' die aan de maatschappij worden opgelegd: 'iedereen leeft zo', 'dit is de tijd waarin we leven', 'zo is mijn lot', 'je kunt niet aan je lot ontsnappen', enz. Dat wil zeggen, mensen gedragen zich passief als het gaat om het transformeren van zichzelf en hun bestemming. Terwijl anderen juist te actief zijn, maar in de verkeerde richting. Ik heb mensen ontmoet die met natuurlijke leiderschapskwaliteiten geboren worden. Bijna van kindsaf aan voelen ze in zichzelf de innerlijke kracht waarmee ze mensen kunnen beïnvloeden en gebeurtenissen kunnen voorzien. Trouwens, hoe kan iemand zo'n aangeboren kracht in een persoon verklaren? Kan het op de één of andere manier geconnecteerd zijn met het vorige leven van de persoon?

Rigden: Gevallen kunnen zeker variëren. Als we echter spreken over het aangeboren talent van een mens betekent dit dat in een vorige incarnatie van deze Ziel de Persoonlijkheid zich spiritueel ontwikkelde en bepaalde resultaten heeft bereikt in zelfontwikkeling en begrip van deze wereld. Met andere woorden, er was een goede sprong in spirituele groei, maar niet genoeg om

het systeem van Ahriman te verlaten, om de cyclus van wedergeboorten te doorbreken. Niettemin heeft een nieuwe Persoonlijkheid met zo'n Ziel in een nieuw leven bepaalde voordelen in vergelijking met andere mensen. Zo'n persoon wordt geboren met een groot energiepotentieel dat, indien op de juiste manier gebruikt, bijdraagt aan een snellere spirituele groei van de Persoonlijkheid en reële kansen biedt om met de Ziel samen te smelten en de cirkel van wedergeboorten te verlaten.

Er zijn zoveel getalenteerde mensen. Ze voelen dat ze anders zijn dan anderen. Vanaf hun kindertijd zijn dergelijke mensen vrij sociaal, hebben ze leiderschapskwaliteiten, het aangeboren geschenk van het beïnvloeden van mensen, een bepaald niveau van gevoeligheid voor gebeurtenissen en manifestaties van subtiële energieën, enz. Er is echter een andere categorie mensen met een groot potentieel. In de kindertijd zijn ze teruggetrokken, afstandelijk van de buitenwereld, als gevolg van de omstandigheden waarin ze terecht kwamen. En pas later, als volwassenen, ontwikkelen ze hun volledige potentieel.

Anastasia: Het is duidelijk dat zo'n geschenk een grote verantwoordelijkheid is?

Rigden: Ja, en in de eerste plaats voor de persoon zelf. Degenen die met een groot spiritueel potentieel zijn geboren moeten begrijpen dat er een even sterke confrontatie zal zijn met de kant van de Dierlijke natuur die er alles aan zal doen om deze kracht voor zijn eigen doeleinden te gebruiken. Als de kennis in de maatschappij ontbreekt om deze momenten te verklaren, als er tal van denkpatronen zijn ingesteld, zoals vallen in de vorm van de Dierlijke natuur, dan beginnen zulke begaafde mensen, volgens de prioriteiten van de maatschappij, hun unieke kracht te besteden aan de uitvoering van de programma's van de Dierlijke natuur.

Ze merken dat ze bepaalde ogenschijnlijk moeilijke problemen vrij gemakkelijk kunnen oplossen. Ze begrijpen dat ze invloed

hebben op anderen; het is gemakkelijk voor hen om leiders in een groep te zijn. Maar zonder de juiste Kennis van zichzelf beginnen ze hun gave in de regel te gebruiken voor zelfzuchtige doeleinden om programma's van hun Dierlijke natuur te implementeren of in het algemeen voor het systeem dat bestaat binnen een kader van een programma van de Dierlijke geest. Daardoor worden ze opgeslorpt door het materiële, maken vaker hun keuze in het voordeel van die laatste en ontwikkelen deze richting in hun leven. Dus bedriegt de Dierlijke geest hen. De Dierlijke natuur activeert in een mens een subtiele vervanging van de spirituele vector van het leven voor de materiële die er voorkomt, en deze aangeboren kracht wordt besteed ten gunste van de Dierlijke geest. In zeer zeldzame gevallen worden zulke begaafde mensen, die een sterke confrontatie van hun Dierlijke natuur overwinnen, bijvoorbeeld spirituele leiders (ik bedoel niet diegenen die religieuze macht over mensen bezitten, maar diegenen die echt de spirituele weg volgen, echt anderen helpen spiritueel te ontwikkelen en hun bewustzijn te bevrijden van de gevangenschap van het materiële). Maar meestal gebruiken ze deze gave om een carrière voor zichzelf op te bouwen, macht te verwerven, materiële bezittingen te verzamelen, enzovoort.

In de regel worden dergelijke mensen leiders in de maatschappij: sommigen worden publieke figuren, anderen worden zakenmensen, weer anderen veranderen in bendeleiders, enz. Soms verrassen ze de mensen om hen heen die niet kunnen begrijpen hoe een in hun ogen duidelijk 'intellectueel zwakke' persoon, iemand zonder hoger onderwijs, een financieel 'imperium' opbouwt dat een enorme invloed heeft. In feite heeft deze persoon gewoon een groot innerlijk potentieel en een vernauwd bewustzijn dat gericht is op materiële prioriteiten omdat de Dierlijke natuur constant in hem domineert. Als zo iemand zijn horizon verruimt en spirituele prioriteiten in het leven kiest, dat wil zeggen als hij zijn innerlijke bewegingsrichting radicaal verandert van negatief naar positief, dan kan hij veel bereiken in zijn spirituele ontwikkeling. Bewust zichzelf transformerend ten goede, voor het spirituele, heeft

hij meer dan een realistische kans om spirituele bevrijding te bereiken en de cirkel van reïncarnaties reeds in dit leven te verlaten. Hoewel elke levende persoon zo'n kans heeft. Het is een persoonlijke keuze, doelgerichtheid, zelfontwikkeling en volharding vanuit een spiritueel doel die hier de beslissende rol spelen. Ik benadruk dat dergelijke veranderingen uitsluitend verband houden met *de transformatie van de innerlijke wereld van een persoon*. Als een persoon probeert zijn externe omstandigheden te veranderen zonder intern te veranderen, zal dat geen zin hebben.

Anastasia: Ik denk dat, net als de meeste mensen wanneer ze met zichzelf alleen worden gelaten, ook deze mensen de last van het materiële en de dagelijkse problemen van tijd tot tijd voelen. Ze begrijpen duidelijk dat alles wat ze tijdens hun levensloop hebben bereikt niet echt is, niet het resultaat dat hun 'ziel verlangde', dit alles is alledaags en oppervlakkig... Gebeurt het dat de Dierlijke natuur de macht over zo'n begaafde mensen volledig grijpt?

Rigden: Ja. Maar in dergelijke gevallen worden deze mensen echt egoïstische agressieve mutanten – iets anders kan je zo'n wezens niet noemen... Maar dit bewijst alleen dat subpersoonlijkheden praktisch geen invloed hebben op de keuze van de vector van *zijn of haar eigen* ontwikkeling van de nieuwe Persoonlijkheid tijdens het leven. Laten we het zo zeggen: zelfs als de subpersoonlijkheid in zijn tijd al aanzienlijke spirituele hoogten had bereikt en alles wat ontbrak slechts één stap naar Nirvana was (de laatste ontsnapping uit de cirkel van wedergeboorten), betekent dit niet dat de volgende Persoonlijkheid deze stap zal zetten. In de regel gebeurt meestal het tegenovergestelde omdat dergelijke Persoonlijkheden (met een spiritueel ontwikkelde subpersoonlijkheid) al in de vroege kinderjaren aan meer aandacht van de Dierlijke geest worden blootgesteld. Als gevolg hiervan, in plaats van hun ontwikkeling in de spirituele richting voort te zetten en de laatste fusie met de Ziel te bereiken, dat wil zeggen spirituele bevrijding (ontsnapping naar Nirvana), verspillen deze mensen hun gave, hun waardevolle kracht, 'geërfd' van de vorige

Persoonlijkheid, aan een illusie opgelegd door de Dierlijke natuur. Uiteindelijk, in plaats van de veronderstelde sprong in spirituele zin, valt de persoon terug, waardoor zijn Persoonlijkheid en Ziel worden belast. Natuurlijk belandt hij weer in de reïncarnatiecirkel, alleen deze keer in veel slechtere omstandigheden. En in feite zal deze Persoonlijkheid de dood moeten ervaren, een subpersoonlijkheid moeten worden en dan heel lang in nieuwe lichamen moeten lijden vanwege zijn 'fatale fout'.

Anastasia: Dus besteden ze deze kracht niet aan een sprong naar de eeuwigheid, maar aan het heersen over hun eigen soort in dit 'sterfelijke moment' dat zeer snel voorbijgaat.

Rigden: Ja. Het is dwaas om de voorkeur te geven aan sterfelijke materie wanneer je slechts één stap verwijderd bent van spirituele Eeuwigheid. Het lichaam sterft hoe dan ook, en wat blijft er over?! De angst van een intelligente materiële structuur voor de onvermijdelijkheid van de verwoesting is precies de belangrijkste reden waarom innerlijke oppositie tegen God en zijn wereld, afkomstig van de Dierlijke natuur, in een persoon verschijnt. Zo'n oppositie verschijnt waar de spirituele en de materiële werelden botsen of elkaar kruisen. Dit fenomeen wordt in sommige religies beschreven als een strijd tussen aartsengelen en gevallen engelen. Maar in werkelijkheid zijn dit slechts associaties. Dit betekent niet dat iemand ergens een hemelse oorlog voert voor de menselijke ziel. Dit alles speelt zich hier en nu af in elke persoon en het slagveld is zijn bewustzijn, gedachten, emoties en verlangens. Hun overwicht ten gunste van zowel het spirituele als het materiële betekent overwinning of nederlaag van de Persoonlijkheid in de kortstondige strijd voor de Ziel, en uiteindelijk voor het recht om ermee samen te smelten en over te gaan naar de Eeuwigheid. Het is beangstigend om de strijd te verliezen, maar het is fataal om de oorlog te verliezen.

Waarom vreest de mens God, afwisselend van Hem houdend en Hem hatend? Omdat iedereen, door herhaalde reïncarnaties van de

Ziel, onbewust weet dat er een spirituele wereld is, dat er een God is en spirituele wezens die hem dienen. Deze laatste worden in mensenlegenden 'engelen' genoemd. Maar ze zien er niet uit zoals mensen hen zich voorstellen in associatieve religieuze categorieën. Dit zijn wezens van een andere dimensie die verschillend is van de driedimensionale wereld. Die realiteit kan immers niet in woorden worden beschreven. Elke poging om een dergelijke interpretatie van die wereld in woorden te beschrijven zal associatief met onze wereld verbonden zijn door het menselijke denken en zal dus de werkelijkheid vervormen. En als de daaropvolgende overdracht van deze informatie vervolgens wordt uitgevoerd onder de dominantie van de Dierlijke natuur... Nu, je bent het al herhaaldelijk tegengekomen en je hebt gezien welke vorm deze 'legendes' uiteindelijk aannemen en hoe ze worden ingevuld met extra details. Laten we bijvoorbeeld de verhalen over 'Gods oordeel' nemen. In feite is alles eenvoudig: na de dood van het materiële lichaam heeft een persoon (of liever de Persoonlijkheid en de Ziel met subpersoonlijkheden) telkens een 'ontmoeting' met vertegenwoordigers van de spirituele wereld en moet zagezegd verantwoording afleggen voor het geleefde leven, waarna de verdere bestemming van de mens wordt bepaald. Vandaar de verschillende legenden onder de volkeren van de wereld over Gods oordeel, het lot van de mensheid in het hiernamaals, enzovoort. Maar hoe is alles verdraaid en verkeerd voorgesteld in diezelfde religies en geloofsovertuigingen?!

Al deze misverstanden vinden ook plaats vanwege het feit dat de Persoonlijkheid tijdens zijn leven geen toegang heeft tot de herinnering en ervaring van de subpersoonlijkheden en de mens niet de volledige waarheid over zichzelf kent. Als het leven van een mens (de Persoonlijkheid) niet elke keer opnieuw begon met het blokkeren van de herinneringen aan vorige levens, zouden er geen voorwaarden zijn om een Keuze te maken. Als mensen zich bewust alle reïncarnaties van hun Ziel en het ondraaglijke lijden zouden herinneren dat hun subpersoonlijkheden nog steeds ervaren, ben ik zeker dat alle mensen lang geleden engelen zouden zijn

geworden. Maar helaas is de herinnering aan vorige levens geblokkeerd. Elke keer moet een persoon opnieuw in deze wereld duiken omwille van de onafhankelijke bewuste spirituele rijping van zijn Persoonlijkheid.

Maar wat is er nu goed aan zo'n 'schone lei' van het bewustzijn van de nieuwe Persoonlijkheid? In de eerste plaats het feit dat er opnieuw prioriteiten worden gesteld die de dominante Keuze zullen bepalen tijdens het leven van de nieuwe Persoonlijkheid, ongeacht eerdere 'verdiensten' van subpersoonlijkheden. Dat wil zeggen, als de persoon zijn levensvector drastisch verandert ten gunste van de Spirituele natuur, zijn dominante gedachten richt op de spirituele zender en zijn bewustzijn disciplineert, dan krijgt hij (de Persoonlijkheid) een reële kans om zichzelf en zijn Ziel te redden. Immers, in zo'n geval zal hij zichzelf kwalitatief ten goede gaan transformeren en volgens de spirituele wereld leven. Als de mens (de Persoonlijkheid) echter opnieuw verstrikt wil raken in de boeien van het materiële denken met gedachten van de Dierlijke natuur die stevast in hem zullen domineren, dan zal zo'n Persoonlijkheid slechts één weg hebben: een subpersoonlijkheid worden. Want de persoon zal de kracht die bedoeld is om de Ziel te bevrijden besteden aan de nooit eindigende verlangens van de materiële wereld.

Begrijp je het fundamentele verschil tussen het leven van een persoon in wie het materiële domineert versus degene die wordt gedomineerd door het spirituele? Wanneer het materiële in het bewustzijn domineert, *leeft* een persoon *volgens de materiële wereld* en denkt slechts af en toe aan de Ziel. Soms probeert hij zelfs spirituele oefeningen te doen. Meestal beschouwt hij dat laatste als één van zijn hobby's of als een middel om 'superkrachten' te ontwikkelen om zijn invloed op mensen te versterken, enzovoort. Bovendien doet zo'n persoon natuurlijk niet de moeite om aan zichzelf te werken en zijn Dierlijke natuur te temmen. Maar wanneer het spirituele domineert leeft de Persoonlijkheid in zijn nieuwe kwaliteit volgens de spirituele

wereld, volgens zijn Liefde voor God, waarin hij voortdurend verblijft. In deze toestand beschouwt de persoon alle kneepjes van de Dierlijke natuur met humor, kent hun aard en anticipeert verdere aanvallen en daaropvolgende acties. En zij belasten niet langer de Persoonlijkheid, want een persoon valt niet voor hen omdat hij in zijn gedachten en gevoelens al leeft volgens de spirituele wereld. Wat de materiële wereld betreft komt hij er alleen maar mee in contact omdat hij zijn bestaan in het fysieke lichaam voortzet en goede daden doet.

Anastasia: Ja, inderdaad, iemand die in liefde is, is in God en God is in hem, want God is liefde.

Rigden: Een echt heilige persoon *leeft zo*.

Anastasia: De kennis over subpersoonlijkheden is waardevol, maar in een persoon kan het aanleiding geven tot angst dat hij niet genoeg tijd in dit leven zal hebben om zich te ontwikkelen tot een staat van volledige spirituele bevrijding van zichzelf en zijn Ziel en daarom een sterfelijke subpersoonlijkheid zal worden.

Rigden: Wel, allereerst kan dergelijke angst alleen worden veroorzaakt door egoïsme, dat wil zeggen de Dierlijke natuur. Ten tweede, je bent er zelf getuige van geweest dat iemand de Kennis, om zo te zeggen, helemaal van nul heeft ontvangen, net als alle anderen in de groep. Maar hij raakte zo geïnspireerd door die granen van Waarheid en wilde zich zo sterk verenigen met de Spirituele wereld dat het hem slechts twee jaar van gewetensvol werk kostte om door de Spirituele wereld geaccepteerd te worden. En dit ondanks alle ongunstige levensomstandigheden, vergeleken met de rest van de groep. Dus waar een wil is, is een weg! En ten derde, wanneer Liefde voor God de overhand neemt in iemands leven, verdwijnt elke angst op weg naar het bereiken van het gewenste doel. Ik zal je een figuurlijk voorbeeld geven om de essentie van spirituele daden te begrijpen.

Stel je een persoon voor die in oorlog is en zijn Vaderland verdedigt. Hij houdt er zo vurig en diep van dat hij klaar is om er met al zijn kracht voor te vechten, voor niets terug te deinzen om te overwinnen, en al het mogelijke en onmogelijke te doen ter wille van één doel - zijn Vaderland bevrijden! Voor de Liefde voor het Vaderland is hij klaar om te sterven. Het kan hem niet schelen wat er met zijn lichaam gebeurt. Het belangrijkste voor hem is het gevoel dat hij ervaart wanneer hij ten strijde trekt en dat hem triomfantelijk laat vechten. En dit gevoel van Liefde verlaat hem niet, zelfs niet wanneer hij door de vijand gevangen wordt genomen en weet dat hij voorbestemd is om in doodsangst te sterven. Omdat hij vervuld is van het gevoel van ware liefde, waarvoor hij heeft geleefd en waarvoor hij zal sterven. Dus alles hangt af van de persoon! *Als hij vervuld is van ware Liefde voor God en daar elke dag naar leeft, dan is er geen ruimte voor twijfel in hem. Hij heeft maar één doel: overwinnen en zijn Ziel bevrijden!*

Anastasia: Ja, overwinning ten allen prijze...

Rigden: Dus het redden van zijn Ziel is de belangrijkste daad in het leven van een mens, zijn hoofddoel, de betekenis van zijn bestaan. De redding van de Ziel is de echte dienst aan de spirituele wereld en niet aan de materiële. Red jezelf en duizenden om je heen zullen gered worden. En er is niets moeilijks aan zolang er een wens is. Men moet gewoon beginnen met de basis – werken aan zichzelf. De menselijke hersenen zijn zoals een computer: de output hangt af van wat je erin stopt; het werkt in de richting van de doelen die je stelt en de programma's die je erin installeert. Tijdens het leven verzamelt het geheugen de ervaring van verschillende associatieve sensaties, percepties, gedachten, gevoelens, enzovoort. Deze associaties zijn meestal gekoppeld aan indrukken ontvangen van de omringende wereld.

Waarom is het zo belangrijk voor de moderne persoon die de spirituele weg volgt om zijn horizon voortdurend te verbreden, meer te lezen, kennis te maken met verschillende informatie en zijn

achtergrondkennis op verschillende gebieden te verrijken? Omdat een persoon dan meer associaties, een verbeterd geheugen en een alomvattende perceptie van de wereld zal hebben. Het onderbewustzijn, waaruit associaties worden getrokken, is immers vergelijkbaar met een kast: wat je er eenmaal hebt in gestopt, is wat je later zult terugvinden. De materiële structuur van de hersenen bevat beelden (hologrammen) die het tijdens het geleefde leven heeft ontvangen. Wanneer een persoon bijvoorbeeld nieuwe informatie ontvangt door middel van het gezichtsvermogen of het gehoor, vindt een neuronale prikkeling plaats in een bepaald gebied van de hersenen. De hersenen verwerken de informatie en, als we de reeds bekende categorieën gebruiken, treedt er een prikkeling op van bepaalde 'informatiebouwstenen'. De hersenen detecteren 'wat het is' op basis van eerdere kennis en ervaring. Dit omvat alles - geluid, sensaties, kennis, enzovoort. Figuurlijk gezien werken de hersenen als een zoekmachine van een computer: als je bijvoorbeeld het woord 'Vriendelijkheid' intikt geeft het alle bestanden met informatie die dit woord bevatten. Over het algemeen zoeken de hersenen naar wat lijkt op de associaties die zich in de inhoud van de kast van ons onderbewustzijn bevinden. Tegelijkertijd slaat het ook nieuwe informatie op, waarmee het zijn kast aanvult.

Als een persoon te lui is om zijn kennis te verbeteren en analytische vaardigheden te ontwikkelen, waarbij hij zich beperkt tot wat de massamedia hem 'kant-en-klaar' presenteren, wordt hij een ideaal object om door priesters en politici via zijn eigen bewustzijn te worden gecontroleerd. Vanwege zijn eigen luiheid vernauwt de persoon bewust zijn horizon van kennis. En wanneer iemands hersenen arm zijn aan associaties (associaties waarvan de meerderheid vaak doorlopen zijn met materiële prioriteiten), wordt zo iemand spiritueel zwak; het is gemakkelijker om hem te beheersen en te misleiden en hem bepaalde richtlijnen te geven. Dat is eigenlijk de reden waarom priesters en politici proberen een persoon in een staat van vernauwd bewustzijn te brengen. In zo'n staat is hij gemakkelijker te controleren. Bovendien is het voldoende

om bepaalde associaties en rolmodellen in zijn bewustzijn te plaatsen en wordt de persoon een gehoorzame pop in hun handen.

Anastasia: Dat klopt. Als je iemand laat zien hoe slecht alles is, zal hij telkens opnieuw slechte dingen in zijn gedachten afspelen, en onbedoeld zijn aandacht daarop richten; hij zal negatieve situaties doen herleven en actualiseren, waarbij hij de relevante associaties in herinnering brengt. Soort zoekt soort. Tegelijkertijd, als goede dingen aan een persoon worden getoond, als zijn aandacht wordt getrokken naar de spirituele aspecten van het leven, als hem vaker voorbeelden van vriendelijkheid, moraliteit, cultuur, goede manieren en een spirituele manier van denken worden getoond, dan zal hij zijn wereldbeeld in deze richting vormen.

Rigden: Mensen zijn van nature vatbaar voor suggestie, en aanvankelijk geneigd om te imiteren. Daarbij streven ze altijd naar iets nieuws, vaak zonder te weten wat. Trouwens, waarom mist een persoon altijd iets en is hij op zoek naar nieuwe dingen? Omdat de Ziel hem dwingt om te zoeken naar zijn oorspronkelijke, spirituele wereld. Maar verschillende 'optische filters' in de vorm van subpersoonlijkheden en de Dierlijke natuur, die domineren in het menselijk bewustzijn, vervormen de vector van het zoeken. Een aantal problemen in de spirituele zoektocht van de mens worden ook veroorzaakt door de associatieve perceptie van het materiële brein. De spirituele wereld is immers anders dan de materiële. En alles wat een persoon hier bij wijze van spreken waarneemt met zijn vijf zintuigen is slechts een klein deel van de driedimensionele wereld van de materiële omgeving die dan ook nog eens wordt bekeken door het prisma van associatief materieel denken. Met andere woorden, door in categorieën en associaties van de driedimensionale wereld te denken, probeert de mens te begrijpen wat de spirituele wereld is.

Anastasia: Door het prisma van materieel denken? Goed gezegd, en de essentie wordt zo nauwkeurig uitgedrukt.

Rigden: Ja. Zoals je weet zijn de menselijke hersenen vanaf de geboorte afgestemd op de frequentie van de Dierlijke natuur. Hoewel dit niet betekent dat men deze instellingen later niet kan wijzigen. Dat kan. De hersenen zijn geprogrammeerd in verschillende bewustzijnstoestanden. Maar verandering is alleen mogelijk door het persoonlijke verlangen en de aspiraties van de mens zelf. Voor het grootste deel weten mensen dit zelfs niet; daarom gedragen ze zich tijdens hun leven net zoals gelijk welke andere intelligente materie. Wanneer een persoon kennis tegenkomt die zijn perceptie van de wereld verbreedt, is het eerste wat in hem begint te werken de Dierlijke natuur. Grof gezegd 'steekt de Dierlijke natuur de kop op' en onthult de eerste menselijke zonde, hoogmoed, om zijn macht over de mens niet te verliezen. De persoon denkt dat hij alles al weet en alles kan. Maar wanneer hij zich op de Kennis stort, begrijpt hij dat dit verre van de waarheid is en dat zijn eerste oordeel verkeerd was.

Anastasia: Ja, hoogmoed is een vloek voor veel mensen, en iedereen is er in verschillende mate vatbaar voor. Ik geloof dat het belangrijk is voor iedereen om het gezicht van deze geheime vijand te kennen, tenminste om zichzelf en zijn natuur beter te begrijpen. U hebt ooit in een gesprek gezegd dat hoogmoed een manifestatie is van het regeren van de Dierlijke geest in een persoon.

Rigden: Dat is waar. Het is heel moeilijk voor een mens om te beseffen dat wat hij beschouwt als zijn eigen gedachten, die zijn 'Ik' vormen, slechts een gevolg zijn van zijn keuze tussen de Wil van de Spirituele natuur en de Wil van de Dierlijke natuur. Dit is met name moeilijk te begrijpen voor mensen die sinds hun jeugd in een maatschappij leven met de bijbehorende consumentenprioriteiten, zoals bijvoorbeeld prioriteiten van de materialistische psychologie en aanverwante waarden. Het is net zo moeilijk voor degenen wiens bewustzijn wordt beperkt door één enkel religieus, filosofisch of ander concept dat gebaseerd is op de principes van dominantie van de waarden van de materiële wereld die zijn afgedekt door spirituele postulaten.

Het is hoogmoed die veel gedachten van een mens motiveert. Hoogmoed is een gevoel. Een gevoel als zodanig is een kracht, energie; dit is de basis waarop de dominante gedachte ontstaat. Het is heel belangrijk waar een gedachte mee 'gekleurd' is - verlangens van de Dierlijke natuur of verlangens van de Spirituele natuur. Dit bepaalt tenslotte of het gevoel van bijvoorbeeld waardigheid zal veranderen in ofwel hoogmoed en dus een gevoel van zelfzuchtigheid en verhoging van het zelf boven anderen, ofwel in een gevoel van grootmoedigheid, innerlijke fierheid op de eigen daden op de spirituele weg in een streven naar God.

Misschien moeten we ons hier verdiepen in de menselijke natuur, in de oorsprong van zijn diepste verlangens en hun projecties in de wereld van het materiële. In het leven van een mens is het erg belangrijk wat voor soort gevoelens een persoon met zijn keuze opwekt en gedurende zijn leven verzamelt. Waarom? Omdat hij met deze 'bagage', met deze informatie of, figuurlijk gesproken, met dit 'Ik' (de Persoonlijkheid), 'voorbij' de dood van het lichaam moet gaan en verantwoording moet afleggen voor zijn keuze.

Laten we nu eens kijken naar het **mechanisme van het ontstaan van een gevoel**. De eerste impuls tot elk gevoel komt van de diepste innerlijke kracht die van de Ziel komt. Omdat de Ziel een zeer krachtig deeltje uit de niet-materiële wereld is, heeft het altijd één bewegingsvector, één wens - om te ontsnappen uit deze wereld en over te gaan naar haar eigen wereld die mensen de spirituele wereld, de wereld van God, noemen. Deze eerste impuls van de Ziel is het basisprincipe van het genereren van de krachtigste diepste gevoelens. Als iemand deze kracht doelbewust gebruikt in de spirituele richting, dan zal het voldoende zijn voor de persoon, ongeacht zijn verleden, om de cyclus van wedergeboorten tijdens zijn of haar leven te verlaten.

Wanneer zo'n diep gevoel opkomt beginnen onze materiële hersenen op die kracht te reageren en als bijgevolg deze gevoelens

op de eigen manier via het bewustzijn te interpreteren. Dat wil zeggen, de persoon, geleid door associaties, begint het ontstane gevoel te 'interpreteren' volgens het denkpatroon waaraan hij gewend is. In dit stadium speelt het wereldbeeld van de persoon een zeer belangrijke rol. Dit omvat alles dat sinds de kindertijd in het bewustzijn is geplaatst, de hele opgebouwde levenservaring, het gevormde gedrag en denkpatronen (inclusief die gevormd door de massamedia) die in het onderbewustzijn zijn geworteld, evenals het persoonlijke bereik van kennis, het vermogen om gedachten te beheersen en de aandacht te richten. Het dominante wereldbeeld van de persoon bepaalt hoe en waar de kracht van de ziel wordt besteed. Immers, het bewustzijn splitst en vervormt deze innerlijke kracht (het diepste gevoel) vaak eenvoudigweg langs het prisma van dominante gedachten.

Anastasia: Kan dit proces bijvoorbeeld worden vergeleken met hoe een zonnestraal wordt gebroken in een driehoekig glazen prisma, d.w.z. het breken van de straal in een veelkleurig regenboogspectrum?

Rigden: Dat klopt. Dit proces kan figuurlijk worden vergeleken met lichtdispersie wanneer één enkele golf is verdeeld in verschillende golven van verschillende lengte. Bewustzijn met de opgebouwde ervaring van zijn associaties is als een prisma dat de enkele kracht verdeelt en deze naar talloze kleine bestanddelen (gedachten) leidt en kleurtinten aan deze kracht toevoegt. Wat dominant is in het bewustzijn van de persoon, zo is de schaduw van zijn gedachten, zo zijn zijn verlangens. Dankzij deze kracht maken gedachten uit de Dierlijke natuur verlangens op zich extra kleurrijk en aantrekkelijk op een illusoire manier; dat wil zeggen dat ze in essentie niet overeenkomen met de realiteit als ze eenmaal zijn gerealiseerd (omdat ze leeg zijn). Simpel gezegd, de dominante gedachten waarop de aandacht wordt gericht, focusen de kracht van dat ene diepste gevoel op het implementeren van iemands verlangens.

Anastasia: Zoals men zegt: kracht zal altijd kracht zijn. Het belangrijkste is de keuze van de persoon en waar hij deze kracht naartoe leidt.

Rigden: Helemaal juist. Neem bijvoorbeeld het gevoel van hoogmoed of haat. Er is een hedendaags spreekwoord: 'Haat en liefde zijn slechts één stap van elkaar verwijderd.' Tot op heden hebben neurowetenschappers reeds bevestigd dat wanneer de gevoelens van haat of romantische liefde in een persoon opkomen, 'om de één of andere reden' één en dezelfde hersengebieden actief worden, hoewel deze gevoelens fundamenteel anders zijn. Wanneer wetenschappers wetenschappelijk inzicht krijgen in de kracht die aan de basis ligt van de dominante gedachte, zullen ze begrijpen 'waarom' dit gebeurt. Eigenlijk is alles eenvoudig. Het gaat tenslotte niet over externe omstandigheden of het feit dat iemand de grootheidswaan van de persoon heeft geraakt, beledigd, of iets verkeerd heeft gezegd of gedaan. Het gaat alleen over de innerlijke gevoelens van de 'beledigde' persoon zelf. Het is gewoon zo dat de Dierlijke natuur, die dominant is in het bewustzijn van deze persoon, gewoon dezelfde kracht van de diepste gevoelens gebruikt, en deze slechts in andere gedachten kleurt met behulp van de verbeelding, waarbij alles wordt gepresenteerd als een negatieve situatie. Bovendien wordt dit denkbeeldige 'geschetste verhaal' vervolgens ingevuld met verschillende associaties die de persoon heeft verzameld uit het gedragspatroon dat hem in soortgelijke situaties is opgelegd. En hier heb je het onderwerp van een conflict.

Er zijn situaties wanneer de dierlijke natuur gewoon begrip vervormt of vervangt. Een persoon begint bijvoorbeeld te klagen: 'Ik doe alles voor anderen, maar niemand doet iets voor mij'. Dat is een substitutie. De Dierlijke natuur is een consument. De spirituele aard is de weldoener. Als je de oorzaak van het zich beledigd voelen natrekt, zul je deze in jezelf vinden. Externe wrok jegens iemand is het resultaat van het jezelf verliezen in je Dierlijke natuur. Wrok geeft aan dat je voornamelijk ongelijk had tegenover jezelf. Wantrouwen in jezelf en twijfels komen voort uit het niet

kennen van de Waarheid. Onwetendheid over de Waarheid en terughoudendheid om in jezelf te kijken, want de Waarheid is daar. *De Waarheid is Leven of Dood. Angst voor de Waarheid, die voortkomt uit de Dierlijke natuur, vervormt en probeert afstand te nemen. Maar de Waarheid is onvermijdelijk, ongeacht welke keuze de persoon maakt. **Zelfs een kerker zal een lichtgevende Ziel niet van vrijheid beroven en geen enkele aardse macht zal een dier gedoemd om te sterven bevrijden.***

Anastasia: Dus het betekent eigenlijk dat mensen in conflictsituaties hun krachten verspillen die bedoeld zijn voor spirituele groei?

Rigden: En ze verspillen ze op een dwaze manier door de Dierlijke natuur te kiezen, waarvoor ze zich vervolgens moeten verantwoorden... De ouden, wanneer ze de spirituele reis van de mens uitlegden, vergeleken het lichaam figuurlijk met een boot waarin de persoon de oceaan van illusies bevaart, op weg naar de vuurtoren van de Ziel. De Dierlijke natuur en de Dierlijke geest, anderzijds, werden vergeleken met een alles doordringende Vijand die probeert de geest van de mens bezig te houden met tijdelijke onbelangrijke dingen en af te leiden van het Eeuwige, van het licht van de vuurtoren van de Ziel. Een voorkeur voor de illusie van het materiële verkleint uiteindelijk de vooruitzichten en beperkt de geest tot de problemen van de boot, zich niet verder dan een meter van de rand begevend. Dit is hoe de vijand van de mens probeert een persoon op een dwaalspoor te brengen. Je moet je echter niet laten misleiden door de oceaan van illusies en het korte verblijf in de boot. Wanneer een mens zijn reis beëindigt, zal hij de boot op de kust achterlaten als iets tijdelijks dat niet langer nodig is voor zijn reis en onderhevig is aan verval en vernietiging. Alles wat zichtbaar is zal verdwijnen en in niets veranderen, zoals een brandende kaars verdwijnt. Alleen degene die niet gehecht is aan zichtbare dingen zorgt voor de Ziel. Zoals wijze mensen zeiden: 'Red je Ziel, want de vanger slaapt niet. Bewaak elk uur en elke minuut en gebruik je leven ten behoeve van het redden van je Ziel'.

Anastasia: Alleen degene die niet gehecht is aan zichtbare dingen zorgt voor de ziel... Dat is echt zo. Het is juist het zichtbare dat mensen in grote mate in hun gedachten verleidt. De ontdekking van onzichtbare facetten, die in hen aanwezig zijn en die door de diepste gevoelens worden waargenomen, helpt hen niet alleen om de wereld van de Ziel te voelen, maar ook om er meer naar te verlangen dan gelijk wat in de materiële wereld. Ik heb veel mensen ontmoet die de spirituele weg volgen zonder zich over te geven aan hun Dierlijke natuur. Ja, soms verliezen ze het op bepaalde momenten, maar dan worden ze zich hier van bewust en doen ze waardevolle ervaring op met het vermijden van dergelijke valkuilen. Zulke mensen vragen vaak hoe ze zichzelf kunnen beschermen tegen aanvallen van de dierlijke natuur en hoe ze zijn manifestaties kunnen voorkomen, hoe ze te herkennen en de ontwikkeling van een negatieve situatie in zichzelf te voorkomen.

Rigden: Je moet gewoon het mechanisme van aanvallen van de Dierlijke natuur kennen, hun aard, en leren hoe je jezelf kunt beheersen. Merk op dat wanneer een persoon op de spirituele golf verblijft, zichzelf ontwikkelt en spirituele oefeningen doet, hij een uitgebreide staat van bewustzijn heeft. In meditaties bijvoorbeeld voelt hij dat zijn bewustzijn een beetje verder gaat dan de gebruikelijke facetten van het waarnemen van de wereld. En nog belangrijker, de persoon ervaart een gevoel van vreugde, geluk, voortkomend uit de Ziel; alsof het van binnen komt, vanuit de diepte van zijn gevoelens naar de buitenwereld toe. Het is dit gevoel dat de hersenen identificeren als gevoelens van hemels geluk, vreugde en vrijheid. Bewustzijn wordt helder, scherp. Alle aardse problemen lijken onbeduidend in vergelijking met dit gevoel van thuiskomen, van immense vrede en Eeuwigheid. Tegelijkertijd wordt de stemming ook opgewekt, verheven en handelingen worden gevuld met kracht. Laten we nu onderzoeken wat er met een persoon gebeurt wanneer de Dierlijke natuur hem aanvalt.

Aanvallen van de Dierlijke natuur kunnen variëren. Je moet je vijand op zicht herkennen, zoals men zegt. Laten we om te beginnen de **brute aanval van de Dierlijke natuur onderzoeken die is gebaseerd op wrok, een gevoel van ontevredenheid met zichzelf of overdreven zelfkritiek, onder de gemeenschappelijke slogan 'het leven is mislukt' (de 'slachtoffer' positie).** Allereerst kan een dergelijke gewelddadige aanval van de Dierlijke natuur worden omschreven als *een druk van buitenaf*. Als je zorgvuldig kijkt vanuit het perspectief van de *Waarnemer vanuit de Spirituele natuur* van waaruit deze druk voortkomt, die zelfs op het fysieke niveau kan worden waargenomen, voel je het exact van buiten komen, van boven naar beneden, alsof de druk van de zijkant van het hoofd komt of van de achterzijde naar de borst.

Als gevolg van zo'n brute aanval van de Dierlijke natuur verandert een persoon binnen de kortste keren van een actief individu in een passieve persoon die volledig gedesoriënteerd is. Hij lijkt een soort fundament te verliezen, een basis onder zichzelf. Negatieve beelden, gedachten en vergezochte problemen duiken plotseling op en beginnen in zijn bewustzijn te spelen, zijn aandacht erop te vestigen en te concentreren... Wanneer dit gebeurt ervaart een persoon een staat van ontevredenheid en emotionele stress die zich voornamelijk in standaardpatronen manifesteert. Het wordt onaangenaam en ongemakkelijk van binnen alsof er iets in de borst wordt samengedrukt. Het is moeilijk om zich op enig werk te concentreren, omdat vreemde gedachten hem voortdurend afleiden om over één en hetzelfde pijnlijke onderwerp na te denken. Wrok of, zoals men zegt, een 'emotionele pijn' ontstaat; slechte gedachten drukken hem naar beneden, zelfbeschuldiging en zelfkwelling begint. Een wirwar van negatieve gedachten, associaties en emoties duikt de kop op. Over het algemeen wordt de aandacht gericht op het probleem dat door de Dierlijke natuur wordt versterkt. Het bewustzijn van de mens vernauwt zich tot het punt van dit probleem. Hij begint alleen dit probleem te zien en niets anders. Een persoon zet bijvoorbeeld de

televisie aan en probeert zichzelf af te leiden van deze gedachten. Maar het bewustzijn, schijnbaar opzettelijk, klampt zich vast en richt zijn aandacht op die fragmenten van programma's die zijn pijnlijke probleem raken. Hier is nog een voorbeeld: een persoon in deze staat begint een discussie met iemand over niet-gerelateerde onderwerpen. Maar uiteindelijk merkt hij niet eens dat het bewustzijn nog steeds onbewust het gesprek in de richting van dezelfde kunstmatige problemen brengt... Als een persoon een dergelijke staat ervaart, moet hij begrijpen dat deze obsessie met negatieve gedachten en zo'n depressieve staat van bewustzijn eigenlijk het begin zijn van een aanval van de Dierlijke natuur.

Anastasia: Met andere woorden, de persoon reageert min of meer eenzijdig op de situatie.

Rigden: Ja, dat klopt. Hij verliest eenvoudigweg een holistische perceptie van het wereldbeeld; zijn bewustzijn vernauwt. Een persoon raakt geobsedeerd door een bepaald probleem. Figuurlijk gezien zou hij hiervoor een breed scala aan kleuren zien, maar tijdens een aanval van de Dierlijke natuur is hij alleen gericht op de kleur zwart, terwijl andere kleuren voor hem ophouden te bestaan; hij lijkt ze niet op te merken.

Wat is het doel van deze brute aanval van de Dierlijke natuur? Het doel is om de verbinding van de Persoonlijkheid met de Ziel te blokkeren, daarom is er een soort druk van buiten naar binnen. Tijdens een dergelijke aanval, figuurlijk gesproken, bereikt het signaal van de Ziel niet het bewustzijn van de Persoonlijkheid in zijn pure vorm (zoals dat gebeurt tijdens spirituele oefeningen) en wordt aanzienlijk verstoord door de activering van 'gecontamineerde filters'. Het is belangrijk om te weten dat de Dierlijke natuur de mens meestal pakt op zijn eigen zwakheden, want het is zich bewust van alle zwakke plekken van de persoon, van zijn verleden en heden, van al zijn geheime dromen waarop hij ooit zijn aandacht concentreerde, dit of dat voordeel wensend van deze wereld voor zijn dierbare zelf. En wat meer is, de verlangens

die de spirituele weg belasten verschijnen niet vanuit het niets in een mens, of liever zijn nieuwe Persoonlijkheid. Dit zijn meestal traditionele patronen geneigd naar het materieële die domineren in de omringende maatschappij. Dat is de reden waarom de meerderheid van de mensen wordt gedomineerd door kwaliteiten uit de Dierlijke natuur, zoals egocentrisme, afgunst, enorme hebzucht en medelijden met hun kostbare zelf...

Anastasia: Ja, de mens raakt zeer snel besmet met motivaties van de Dierlijke natuur.

Rigden: Trouwens, ik zou willen opmerken dat een persoon zichzelf tijdens een aanval van de Dierlijke natuur alleen als 'een goede persoon' ziet. Hij is zogezegd 'super' in alle opzichten, en alle anderen zijn niets minder dan 'grijselijk uitschot'. Wanneer een persoon in een dergelijke staat is kun je hem beter niet direct zeggen dat het zijn schuld is, dat de oorzaak ligt in het feit dat zijn negatieve eigenschappen zich hebben gemanifesteerd; anders zullen dergelijke mensen al deze negativiteit ook meteen in jouw richting sturen. Zijn Dierlijke natuur zal onmiddellijk beginnen met het agressief verdedigen van zijn standpunten. Het is een feit dat een persoon, terwijl hij zich in een dergelijke toestand bevindt, jouw verklaringen en observaties met betrekking tot zijn Persoonlijkheid niet bewust waarneemt. Waarom gebeurt dit? Ten eerste omdat het bewustzijn van de persoon op dat moment vernauwd is en omdat hij geobsedeerd is door zijn eigen egoïsme. In deze toestand bestaat er niets en niemand anders voor een persoon dan "Mij, mezelf, en ik" in verschillende gedaanten...

Anastasia: Wel, de Dierlijke natuur is een ware meester in het geven van de schuld aan iemand anders en het verzinnen van externe oorzaken, als je het maar een kans geeft. Een andere favoriete techniek van de Dierlijke natuur is een persoon een gedachte geven die hem in een vicieuze cirkel zal leiden: 'Het had helemaal anders kunnen zijn als...'. Trouwens, lezers vragen zich

vaak af waarom dit soort lusvorming van gedachten gebeurt, zelfs als een persoon zich daardoor alleen maar slechter voelt.

Rigden: Om twee redenen. Allereerst is dit het werk van de Dierlijke natuur. Het creëert interne voorwaarden voor de keuze van de persoon. En waar de Persoonlijkheid in zijn korte leven de voorkeur aan geeft (de wil van de Spirituele natuur of de Dierlijke, goede of slechte gedachten) is het recht van de Persoonlijkheid zelf. Nochtans vormen de prioriteiten die de persoon dagelijks kiest zijn lot in het hiernamaals. Ten tweede is het doorlussen van negatieve gedachten slechts één van de technieken van de Dierlijke natuur waarmee het de aandacht van de persoon op zichzelf vestigt, waardoor de Persoonlijkheid de grillen van de Dierlijke geest dient, waardoor levensenergie wordt verspild aan sterfelijke dingen. Het feit is dat tijdens een dergelijke lus van gedachten een persoon zich schuldig maakt, boos wordt en voortdurend aan het verleden denkt. Simpel gezegd, zijn bewustzijn vernauwt tot een emotioneel, eenzijdig punt van perceptie van een 'persoonlijk' probleem; tegelijkertijd begrijpt hij niet eens wie, waarom en met welk doel deze richting van denken in hem is bepaald. En het is niet eens een kwestie van een specifiek gekunsteld probleem (zodra dit probleem is opgelost, zal er zeker een ander verschijnen). De waarheid is dat het nodig is om zichzelf te leren beheersen; dan zullen er minder innerlijke problemen zijn, vermits het daaruit is dat externe situaties in het leven van een persoon ontstaan.

Anastasia: Dat is waar, of anders zal rondrennen in cirkels doorgaan tot het einde van het leven. Het is net als in het spreekwoord: 'Jij trekt en hij trekt. Wie er ook wint, beiden zullen vallen'.

Rigden: Soms zal de persoon voor de helft van zijn leven tegen zichzelf zeuren vanwege een aantal gemiste kansen wat betreft het verbeteren van zijn leven in de materiële wereld. Hij droomt van zulk niet-gerealiseerd 'geluk' en ziet het alleen in een goed daglicht voor zichzelf, waar zijn eigen belang (grootheidswaanzin) tevreden

is en de eerste plaats inneemt in zijn dromen. Een persoon houdt er geen rekening mee dat de Dierlijke natuur gewoon een andere ideale illusie voor hem tekent en dat zijn droom, eenmaal gerealiseerd, er geheel anders zou uitzien dan hij zich had voorgesteld. In deze toestand begrijpt de mens niet dat, als alles anders was gebeurd, niemand weet wat voor soort persoon hij vandaag zou zijn en of hij de voorwaarden en kansen zou hebben die hij nu heeft. Omdat elke stap in het leven veranderingen met zich meebrengt alsook een reeks gebeurtenissen die de toekomst van een persoon vormen.

Anastasia: Ja, tenzij de mens zijn aard begint te begrijpen, zal het moeilijk voor hem zijn om te realiseren waaruit zijn ware 'geluk' bestaat...

Rigden: Er is een **ander type aanval van de Dierlijke natuur** - de zachte en subtiele, **gebaseerd op valse trots**. Het is precies het tegenovergestelde van de brute aanval. Tijdens zo'n aanval van de Dierlijke natuur denkt een persoon dat hij alles onder controle heeft, dat hij zo cool is, dat iedereen om hem heen hem prijst. Maar als je deze situatie bekijkt vanuit het perspectief van *de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur* en deze momenten van zelf-bewondering analyseert, wordt het duidelijk dat ze allemaal gebaseerd zijn op zelf-obsessie en egocentrisme. Het bewustzijn van de mens vernauwt op dezelfde manier, hij is op dezelfde manier gericht op zijn dierbare zelf, alleen deze keer in een andere richting. Metaforisch gezien merkt hij net als een Narcissus niemand om zich heen uitgezonderd zichzelf. En de druk wordt weer van buiten naar binnen gevoeld, alleen is het niet brutaal maar subtiel, vertederend, bevredigend, met een gevoel van genot van het uiterlijke.

Anastasia: Welke andere vallen kunnen van de Dierlijke natuur worden verwacht?

Rigden: De manieren van invloed zijn divers. Je vervult bijvoorbeeld een belangrijke taak die uiteindelijk veel mensen en hun leven op een goede manier zal beïnvloeden. Al in de eerste stadia van de uitvoering van deze taak begint het Beest (de Dierlijke natuur) ideeën te planten waaraan je evenveel inspanningen en tijd moet besteden als aan de hoofdtak. Deze ideeën, die op dat moment echt niet belangrijk zijn, beginnen jouw aandacht af te leiden met een groot aantal van hun problemen die een 'onmiddellijke oplossing' vereisen. Je raakt dus gewoon verstrikt in deze problemen en, zoals het spreekwoord zegt, er zal veel ophef zijn over niets. Maar uiteindelijk, als je de efficiëntie van je acties evalueert, zal het duidelijk worden dat de alledaagse handelingen niet zo'n significant resultaat hebben opgeleverd als de initiële activiteit, die je hebt opgegeven, had kunnen doen. Toch is tijd verloren gegaan en zijn inspanningen verspild. Dus dit is een subtiele vervanging.

Hier is een andere versie van een aanval van de Dierlijke natuur uit het repertoire van substitutie van begrippen. Je bent er bijvoorbeeld in geslaagd een aanval op te merken en jouw positie te behouden. Maar plots ontstaat er een soort paniek vanbinnen, zoiets als 'Help! Ik wil dringend de Eeuwigheid binnen! Wat moet ik doen?! Hoe kan ik onmiddellijk worden gered?' Dat is weer een subtiele vervanging. Helaas zijn er veel van dergelijke substituties. Het komt voor dat een persoon, onder invloed van de Dierlijke natuur, niet veel moeite doet om aan zichzelf te werken, en slechts tegen anderen opschept over zijn spirituele 'prestaties'. Hij denkt ten onrechte (uit arrogantie) dat hij 'uitkijkt' voor zijn dier en dat hij 'volledig bewapend' is. Maar in werkelijkheid lijkt deze situatie op de fabel over de wolf en de jager:

Er was eens een wolf die besloot alleen op stap te gaan, zodat hij later kon opscheppen tegenover zijn roedel dat hij zelf op jacht ging naar de mens. Tegelijkertijd besloot een man alleen te gaan jagen, zodat hij later tegen jagers kon opscheppen dat hij helemaal alleen op een wolf was gaan jagen. Dus gingen ze allebei op pad, de wolf

en de man, en beiden waren bang, rillend van angst in de nacht. Beiden gingen zitten aan de rand van een bos, leunend tegen een 'warme boom'. Zo zaten ze tot het ochtendgloren, tegen elkaar aan gedrukt uit angst, en kalmeerden zichzelf alleen met de gedachte hoe ze tegen hun vrienden zouden opscheppen dat ze helemaal alleen waren gaan jagen. Ze waren warm en gezellig en beiden waren oneindig blij dat ze veilig en wel waren gebleven. De wolf was blij dat hij de jager niet was tegengekomen, en de jager was blij dat hij de wolf niet tegenkwam.

Anastasia: Goed gezegd. Veel mensen doen geen moeite om echt te werken aan zichzelf, maar kalmeren zich alleen met vleiende gedachten. Later zijn ze verbaasd waarom ze geen significante resultaten in hun spirituele ontwikkeling hebben gezien, hoewel ze vaak op hun Dier gingen jagen. Het is verrassend hoeveel subtiele vervangingen er zijn. De indruk is dat niet alleen jij meer leert, maar het Dier ook niet slaapt, dat het zichzelf voortdurend verbetert waar het je nog meer kan vangen.

Rigden: Dat klopt. Het grappigste is dat de Dierlijke natuur standaardprogramma's van hetzelfde type heeft. Mensen stappen op dezelfde hark en iedereen denkt dat hij de enige is die op zijn voorhoofd werd geslagen. Elke persoon denkt dat hij het erger heeft dan alle anderen en dat alleen zijn obstakels het moeilijkst te overwinnen zijn. Maar al deze somberheid is een andere valkuil van de Dierlijke natuur om een persoon ertoe te brengen zijn aandacht op zijn doeleinden te richten. Door deze trucs te kennen kan men echter gemakkelijk een nieuwe aanval voorzien en afwenden, vallen vermijden. De meest voorkomende programma's van de Dierlijke natuur zijn gebaseerd op hoogmoed, egocentrisme en angst. Deze negatieve gevoelens veroorzaken afgunst, jaloezie, verdriet, wrok, zelfmedelijden, de wens om anderen te beheersen en over hen te discussiëren, iemand de schuld te geven, angst voor verandering, angst voor ziektes, verlies van naasten, angst voor eenzaamheid, van de komende ouderdom, dood, enzovoort. Hier vinden dezelfde processen van bewustzijnsvernauwing plaats die ik al eerder heb genoemd.

Maar zoals in vroegere tijden altijd werd gezegd: **Wie een hoge berg beklimt lacht met dagelijkse sleur.** Als iemand werkelijk voor zijn persoonlijke spirituele ontwikkeling wil zorgen moet hij eerst zijn gedachten disciplineren. Zo vaak mogelijk moet hij zich bewust zijn van de emoties die hij ervaart en van zijn manier van denken, hun aard en ontstaansmechanisme analyseren. Hij moet boven de omstandigheden en het alledaagse kunnen staan. Hij moet de wereld kunnen waarnemen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur en niet vanuit het gebruikelijke perspectief van de Waarnemer vanuit de Dierlijke natuur.

De Dierlijke natuur presenteert een persoon voortdurend een grote illusie over wat de innerlijke wereld van de mens is, door de nadruk te leggen op het Ego van de Persoonlijkheid en wat in zijn interpretatie de buitenwereld is die zogezegd dit Ego zou moeten dienen. Vanuit het perspectief van deze illusie legt het de Persoonlijkheid onjuiste meningen over de wereld en andere mensen op, waardoor de mens wordt vervreemd van het waarnemen van de Waarheid. In werkelijkheid is alles anders.

Anastasia: U hebt gelijk, je kunt zeggen dat we allemaal een illusie zijn in deze wereld totdat we spiritueel aan onszelf beginnen te werken. Wanneer we ons spiritueel gaan ontwikkelen begrijpen we dat deze wereld ook een illusie is. Omdat ik praktische ervaring heb met het elke dag werken aan mezelf, heb ik me op een dieper niveau al gerealiseerd hoe belangrijk het is om te begrijpen wie in jou deze wereld observeert en op basis van wat deze Waarnemer conclusies trekt.

Rigden: Merk op dat **de Waarnemer nooit van het waarneembare zal worden gescheiden, want hij zal het waarneembare door zijn eigen ervaring waarnemen; in feite zal hij aspecten van zichzelf observeren.** Wanneer een mens over de wereld vertelt zal hij in werkelijkheid een mening geven over zijn

eigen interpretatie van de wereld op basis van zijn manier van denken en zijn ervaring, maar niet van het volledige beeld van de werkelijkheid dat alleen kan worden waargenomen vanuit het perspectief van hogere dimensies.

Anastasia: Het is duidelijk dat dergelijke observaties in de gebruikelijke bewustzijnstoestand door een persoon zullen worden gedaan met behulp van vergelijking, beoordelingen over overeenkomsten, en verschillen van objecten ten opzichte van zichzelf.

Rigden: Helemaal juist. Vergelijkingsmechanismen zijn ingebouwd in de natuur van de mens om hem in staat te stellen om ervaringen te leren, te ontvangen en te verwerken, vaardigheden te verwerven, een gedragsstijl te lenen, enzovoort, door middel van imitatie en associatieve manieren van denken. Hierdoor kan een persoon verschillende handelingen en gedragspatronen worden aangeleerd en kan hij ook de omringende wereld heel snel leren kennen. Dit alles wordt echter geassocieerd met identificatie en contrast; met andere woorden, met vergelijking. Er moet tenslotte een vergelijking zijn voor een oordeel. En hier hangt veel af van wat domineert in een Persoonlijkheid als Waarnemer – de Spirituele natuur of de Dierlijke natuur.

Wanneer de Spirituele natuur domineert, speelt vergelijking een secundaire rol. Het is alleen nodig voor de overdracht van je spirituele ervaring door bekende associaties. In een spirituele oefening gebeurt het proces van kennisvergaring door het gevoel van intuïtie, verhoogd bewustzijn en een innerlijk begrip van alle processen die volledig nieuw zijn voor de persoon, waar het niet nodig is om iets te vergelijken, waar er gewoon een duidelijk begrip is van alle processen die niet door logica kunnen worden verklaard. Een persoon voelt dat hij een deel is van de spirituele wereld, een deel van een groot geheel, van de ware realiteit.

Wanneer de Dierlijke natuur domineert, dompelt een Persoonlijkheid zich volledig onder in het spel van illusies van de materiële wereld. **Hij is zichzelf constant aan het vergelijken met anderen** op basis van één of ander kenmerk (intellectueel, professioneel, zijn uiterlijk, type van persoon) enzovoort. Laten we voor een beter begrip een typische situatie bekijken. Wat vindt iemand in een dergelijke toestand meestal van zijn buurman of een collega op het werk wiens salaris een beetje hoger is of wiens positie een beetje beter is? In de regel vergelijkt hij hen met zichzelf; bijvoorbeeld: 'Hij is net als ik. Wat is mis met mij?'... enzovoort. De hoogmoed van de Dierlijke natuur start ook het mechanisme van afgunst dat een golf van agressie en woede veroorzaakt. De persoon wijt zijn innerlijke blunders aan de mensen om zich heen of geeft zich over aan zelfkritiek. De Dierlijke natuur heeft de neiging om de gedachten van zelfonderdrukking en zelfvernedering in een mens te versterken, dat hij, in vergelijking met anderen, iets verkeerd doet of slechter is in iets dan de rest. In dat geval moet je onthouden dat niet het Dier de criticus is, maar dat het Geweten je beste hulpmiddel is.

Anastasia: Wat duwt iemand precies om iemand te beoordelen?

Rigden: Allereerst die dominante kenmerken van de Dierlijke natuur die hij in zichzelf heeft. Men moet hier aandacht aan besteden wanneer dergelijke oordelende gedachten verschijnen.

Ten tweede zijn er talloze egoïstische illusies - attitudepatronen zowel als het werk van de Dierlijke natuur die emotionele opstoten veroorzaken die een persoon ertoe dwingen iemand te beoordelen. De patronen van bijvoorbeeld het type 'ik kan het beter dan iemand anders', 'mijn mening is de enige juiste', enzovoort. Met andere woorden, ze zijn gebaseerd op egoïsme, de wens om in het geheim over andere mensen te heersen en bevelen te geven en om hun eigen illusionaire 'imperium van invloed' op te bouwen. Kortom, dit zijn allemaal hulpmiddelen waarmee de Dierlijke natuur een mens bestuurt en manipuleert.

Ten derde wordt een persoon ertoe gedwongen om iemand te beoordelen vanwege de pogingen van de Dierlijke natuur om problemen te vinden en te bedenken die in werkelijkheid niet bestaan, maar waarvan de gedachten de persoon lange tijd een negatieve mindset zullen bezorgen. Dit laatste helpt bij het vormen van de gewoonte van negatief denken van de Persoonlijkheid; met andere woorden, waar iemand ook over praat of aan denkt, alles zal altijd slecht en negatief voor hem zijn en, het allerbelangrijkste, hij zal eindeloos blijven *beoordelen*.

Wat is het risico? Dit proces focust en houdt de aandacht van een persoon lang op deze gedachten. En aandacht is macht, het begin van de schepping. De focus van aandacht heeft het vermogen om zich te concentreren en bepaalde soorten energieën te verzamelen, waarvan de opflakking een handeling creëert en de creatie van iets (emoties, gedachten, acties, gebeurtenissen) in de zichtbare en de onzichtbare wereld. Dit creëert op zijn beurt het lot van de mens, zowel tijdens zijn leven als na de dood van het fysieke lichaam. Of het resultaat van deze handeling positief of negatief is, hangt af van de keuze van de persoon, zijn prioriteiten, de dagelijkse gewoontes van zijn manier van denken en van hoeveel hij in staat is zijn gedachten en emoties te beheersen en te disciplineren.

Anastasia: En op welke manieren veroorzaakt de Dierlijke natuur de zogenaamde toestanden van 'ongegrunde' agressie in een persoon?

Rigden: De toestanden van 'nodeloze' agressie komen met name veel voor wanneer de mens zijn denken op zijn eigen valse hoogmoed in een lus zet en veel aandacht besteedt aan de strijd om zijn 'gezaghebbende mening' door te drukken onder vrienden en mensen in zijn omgeving. Natuurlijk wordt zo'n persoon gedomineerd door de Dierlijke natuur die hem afhankelijk maakt van zijn programma's en patronen. In dit geval wordt de mens

gemakkelijk gemanipuleerd door de materiële geest via het systeem van consumptiewaarden waar het voldoen aan de eindeloze behoeften van de Dierlijke natuur van het grootste belang wordt.

Anastasia: Waarom geven mensen zo veel om de mening van iemand anders over hen?

Rigden: Evalueren van zichzelf en anderen en daarna vergelijken is eigenlijk afkomstig van het Dierlijke deel van de mens. Dit is het oude instinct om de 'alfa-man' of de 'alfa-vrouw' te zijn. Het Dier streeft er altijd naar om er groter en mooier uit te zien in de ogen van de tegenstander. Dat is waarom een persoon zo bezorgd is en broedt over de mening van iemand anders over hem. Meestal wordt dit beperkt door de wens om op een bepaalde manier over te komen meer dan om echt zo te zijn. De persoon maakt zich zorgen: 'Wat zullen anderen zeggen?' Maar hij staat er niet bij stil wie hem precies gaat beoordelen. De angst van de mens voor de mening van de Dierlijke natuur van anderen komt voort uit hoogmoed en verwaandheid. Waarom? Omdat in dit geval de kritiek van een ander wordt gezien als het bagatelliseren van het belang van het eigen ego. Tegelijkertijd maakt dit allemaal deel uit van één enkel proces - de strijd voor dominantie en macht over anderen. Vandaar dat wrok groeit, evenals depressie en agressie.

Anastasia: Kunt u de lezers vertellen wat er moet gedaan worden om al deze situaties te voorkomen?

Rigden: De mens (de Persoonlijkheid) bevindt zich in het lichaam en het lichaam is het domein van de Dierlijke natuur. Als je op de hoogte bent van mogelijke aanvallen kun je altijd een tegenaanval ondernemen. Het is als in een verkenningsmissie. Als je tegenover een vijand komt te staan die superieur is aan jou in troepenaantal, is het belangrijk om de kwantiteit en kwaliteit van diens troepen, inzet, tactieken en actiemethodes te kennen om een effectieve tegenbeweging op te zetten. Dat zal dan je kansen op overwinning verhogen.

Je moet het proces van dingen te vergelijken in je hoofd controleren. Zo vaak mogelijk moet je jezelf vragen stellen zoals: 'Waar komt die afgunst vandaan?', 'Wat en wie vergelijk ik?', 'Is deze vergelijking gepast?'. Mensen kunnen niet 'identiek' zijn - iedereen is uniek en verschillend in kenmerken wat betreft lichaamsbouw, genetica, karakter, talenten, het niveau van toewijding, enzovoort. Mensen hebben specifieke kenmerken, niet alleen in hun zichtbare, maar ook in hun onzichtbare structuur. Simpel gezegd, iedereen is anders, ieder heeft zijn eigenheid, iedereen draagt zijn eigen kruis, heeft zijn eigen bestemming. Het is natuurlijk beter om het volgende motto te gebruiken wanneer de Dierlijke natuur zich toont: 'Niet vergelijken, niet hoogmoedig zijn en niet jaloers zijn!' Het is beter om elke situatie te benaderen vanuit het perspectief van de Waarnemer van de Spirituele natuur; met andere woorden, los van de gedachten en emoties van de Dierlijke natuur.

Je moet situaties en mensen accepteren zoals ze zijn, omdat elke situatie en elke persoon erin een soort leraar is. Je moet in staat zijn om positieve lessen te leren van alle omstandigheden, zelfs negatieve. Om tevreden te zijn met wat je hebt. De basis van het gevoel van voldoening ligt tenslotte niet in de uiterlijke wereld, maar in de innerlijke wereld van de mens, in zijn diepste verlangen. Als een persoon een Spirituele Persoonlijkheid wil worden, dan moeten al zijn wensen gaan over spirituele ijver.

Het is belangrijk voor een mens om te onthouden dat het streven om op een bepaalde manier over te komen betekent dat men niet echt is. Het belangrijkste is om te vertrouwen op het innerlijke, op dat wat uit de Ziel komt; om niet te leven voor de mening van andere 'Dierlijke naturen'. Het geweten is de beste rechter. Door een persoonlijke beslissing te nemen om je gedachten in het oog te houden is het erg moeilijk om jezelf toe te staan om de kantjes ervan af te lopen. In de mens is de zuiverheid van de innerlijke openbaring

van zichzelf aan zichzelf belangrijk, omdat hij nooit alleen is. God is altijd bij hem.

Vaak, wanneer mensen zich niet bezighouden met de analyse van hun eigen acties, noch met controle en discipline van hun gedachten, beginnen ze zich met iemands leven te bemoeien met advies en preken. *We moeten niet vergeten dat mensen niet praten over wat hun gesprekspartner bezighoudt, maar over dat waarin ze zelf geïnteresseerd zijn. Zoals een wijze man ooit zei: 'Leer zelf terwijl je iemand onderwijst, en op een dag zul je begrijpen wat je hebt onderwezen.'* Men moet zich niet altijd bemoeien met het leven van anderen. Maar het is altijd noodzakelijk om het recht op persoonlijke keuze aan elk individu te geven. Iedereen kiest het leven waarvoor hij later verantwoordelijk wordt. Een voorbeeld zijn en verantwoordelijkheid nemen voor je gedachten, woorden en acties is een Mens waardig. *Advies geven wanneer je niet er niet om wordt gevraagd en preken geven wanneer het niet gewenst is, betekent een daad van geweld plegen, zelfs aan een luie en misleide - maar toch nog steeds een - Persoonlijkheid.*

Het leven neemt van elk persoon volgens zijn capaciteiten en geeft aan ieder volgens zijn verdiensten, maar niet de externe verdiensten - de interne. Hoe meer je je innerlijke wereld verandert, jezelf en je persoonlijke kwaliteiten verfijnt, hoe meer deze veranderingen op de buitenwereld worden geprojecteerd. *In de staat van overheersing van de Spirituele natuur begrijpt de mens zichzelf, analyseert zijn gedachten en acties in een rustige en heldere gemoedstoestand. Elke externe situatie en provocaties van negativiteit van anderen dienen als een signaal voor persoonlijk werk aan zichzelf, als het opdoen van ervaring in zelf-perfectie. Immers, in de regel komen provocaties voort uit de overeenkomstige impuls van de persoon zelf, dus moet men zijn gedachten, woorden en emoties onder controle houden. Inwendige twijfel veroorzaakt uitwendige chaos. Solide kennis brengt kalmte en orde voort. Wanneer een persoon leert zichzelf te beheersen, zal hij niet wachten op een duw van buitenaf om in beweging te komen, hij zal zelf de*

weg van zelf-perfectie volgen. Er moet aan worden herinnerd: de wijze persoon leert zelfs van zijn vijanden.

Het doel en de doelstellingen van de Dierlijke natuur zijn er om een persoon op verschillende manieren af te leiden van het belangrijkste - spirituele ontwikkeling - en zijn aandacht te vestigen op zijn 'zwakke plekken'. De manieren waarop de Dierlijke natuur aanvalt kunnen verschillend zijn. Maar er zijn gemeenschappelijke elementen. Altijd zijn deze valkuilen gebaseerd op egoïsme in één of andere vorm: ofwel masochisme als mentale zelfkastijding en zelfmedelijden, of narcisme, d.w.z. zelfbewondering. Dit zijn de twee belangrijkste extremen van de Dierlijke natuur. **Steeds wanneer de Dierlijke natuur aanvalt verdwijnt de stroom van binnen naar buiten en ontstaat er druk van buitenaf die duidelijk kan worden getraceerd op gevoelsniveau.** Als je als Persoonlijkheid naar spirituele bevrijding streeft onderdruk je eenvoudigweg dergelijke provocaties. En dat laatste is heel belangrijk, want als je het begin van een aanval opmerkt of voelt, ben je al voor de helft gewonnen in de strijd met de Dierlijke natuur. De kracht van de Dierlijke natuur ligt immers in zijn heimelijkheid. Als je dat weet, kunt je altijd tegenmaatregelen nemen.

Figuurlijk gezien is het zoals in Oosterse gevechtssporten. Als je mentaal en fysiek beter bent voorbereid dan je tegenstander, als je de methoden van zijn gevecht en zijn gewoontes kent, als je de minste tekenen van een aanval ziet en tijdig op zijn 'favoriete grepen' reageert, dan heb je tijd om tegenaanvallen uit te voeren en daardoor meer kansen op overwinning. Je moet anticiperen op een slag en op tijd opzij gaan. Maar als je niet eens vermoedt dat de Dierlijke natuur je tegenstander is en je denkt dat het je partner is, dan heeft het natuurlijk geen zin om te praten over je overwinningskansen. Je zult tenslotte zijn aanslagen en agressieve aanvallen als je natuurlijke staat zien zonder te begrijpen waarom en voor wat het leven je zo straft, en je zult constant verstrikt raken in zijn minste provocaties zonder onderscheid te maken tussen wat echt is en wat denkbeeldig.

Hoe meer je jezelf beperkt tot zelfdiscipline en hoe meer je je verzet tegen de gedachten van de Dierlijke natuur, hoe meer je er macht over krijgt. Hier is het zoals in de oorlog – ofwel pak jij de vijand of hij zal jou pakken. Jouw taak is om ten allen prijze te winnen, hier en nu! De tijd vliegt snel en je moet snel zijn om allerlei goede dingen te doen en vastberaden zijn in je intentie om je Ziel te redden.

Wanneer een krijger zich in het geheim in het kamp van de vijand bevindt, zal hij niet denken aan delicatessen, luxe of amusement. Hij zal gericht zijn op de overwinning. De krijger zal zijn waakzaamheid verdrievoudigen, want hij is in het kamp van de vijand. Hij zal nadenken over hoe hij dit moment van de oorlog kan winnen. Een echte krijger houdt zijn diepste gevoelens weg van de zonden van de zichtbare wereld. Hij kijkt niet met afgunst, partijdigheid of jaloezie naar de dingen van iemand anders. Hij laat zijn verbeelding niet de vrije loop, vertekend door de illusies van de wereld. Want illusies van de wereld zijn het kamp van de vijand en miserie komt wanneer men zich hierdoor laat verleiden. Een krijger laat zijn boosheid niet de vrije loop wanneer hij deze slag verliest. Want het maakt niet uit hoe de vijand hem verschroeide op het moment van de confrontatie, alles zal in het voordeel van de krijger zijn, want zijn geest zal sterker en voorzichtiger worden en zijn daaropvolgende daden zullen wijzer worden.

Anastasia: En hoe kun je de toestand van vernauwd bewustzijn die de Dierlijke natuur je oplegt, deblokkeren?

Rigden: Wanneer je je realiseert dat je wordt aangevallen door de Dierlijke natuur is het altijd mogelijk en noodzakelijk om deze toestand te deblokkeren, met andere woorden, om de volgende acties te ondernemen. Eigenlijk heeft de Dierlijke natuur ook zijn kwetsbaarheden. Hij is bang voor twee dingen: **de vluchtigheid van de tijd en de dood van het lichaam.** Dus het eerste wat je

tijdens een aanval moet doen, is mentaal **afstand nemen van de gehechtheid van jezelf aan het lichaam**, ernaar kijken vanuit het perspectief van de *Waarnemer vanuit de Spirituele natuur*, van het uitgebreide bewustzijn, alsof je kijkt naar de Aarde vanuit de ruimte. Je moet je realiseren dat de tijd vluchtig is en dat alles heel snel voorbijgaat, dat je fysieke lichaam sterfelijk is, net als al zijn wensen en behoeften.

Vervolgens is het nodig om **je perceptie van de wereld uit te breiden** en de situatie vanuit verschillende invalshoeken te analyseren vanuit het perspectief van de Waarnemer van de Spirituele natuur. Benader de vraag over je innerlijke op een zelfkritische manier met behulp van de bestaande kennis over mens en wereld en ontdek de geheime verlangens van je Dierlijke natuur. In de regel ligt de basis van zijn vele verlangens in de honger naar macht over iets of iemand. Het camoufleert dit verlangen slechts met verschillende subtiele voorwendsels.

En natuurlijk moet je daarna de remming uitvoeren van neuronen die opgewonden zijn door dergelijke agressie. Met andere woorden moet je spirituele oefeningen doen: bijvoorbeeld de 'Lotusbloem', waarvan de beschrijving in het boek Sensei werd gegeven. Dankzij deze oefening wordt de holistische perceptie van de wereld hersteld, wordt de vernauwing van het bewustzijn verwijderd en wordt de diepte van gevoelens die uit de Ziel voortkomen gemanifesteerd. Met andere woorden, er ontstaat een **golf van diepste gevoelens van binnen naar buiten**. Natuurlijk schakelt een persoon na een dergelijke verandering in de bewustzijnsstaat over naar een positieve perceptie van de wereld. De hersenen, die deze informatie decoderen, komen met een reeks associaties die gekleurd zijn in positieve emoties.

Dus een uitweg uit de vernauwde staat van bewustzijn is verbonden met actieve tegenargumenten, begrip van tijdelijkheid en mortaliteit van materie, de keuze voor een levensloop van spirituele oriëntatie, en het gebruik van

geschikte hulpmiddelen om af te stemmen op de gewenste positieve golflengte. Vaak is het fundamentele argument dat mensen missen de woorden om zichzelf te overtuigen om uit een vernauwde staat van bewustzijn te komen en een breder beeld van de wereld te zien. Daarom is het belangrijk om elke dag aan jezelf te werken en de verantwoordelijkheid voor jezelf te begrijpen. Het is noodzakelijk om te onthouden dat zolang het bewustzijn, of liever een Persoonlijkheid, onstabiel is in zijn dominante keuze, de persoon aarzelt en in zijn twijfels blijft hangen. Om stabiel te blijven op je spirituele weg moet je precies weten wat je in je leven wilt bereiken en wat je uiteindelijke doel is. Als er geen doel is, is er geen *leven*, want het *leven* is een doelbewuste beweging.

Anastasia: Sommige lezers hebben in hun brieven opgemerkt dat ze, terwijl ze spirituele oefeningen doen of gebeden zeggen, soms een plotseling gevoel van anst en paniek krijgen. Hoe kan dit worden verklaard?

Rigden: Het hangt af van de persoon, zijn houding en begrip van de processen die zich in hem afspelen. Omdat wanneer je precies weet wat er met je gebeurt, je altijd adequate maatregelen kunt nemen om elke situatie te overwinnen. Subpersoonlijkheden zijn grotendeels onvriendelijk voor de Ziel en haar wereld (de wereld van God) vanwege de heersende keuze voor het materiële in hun vorige levens. In spirituele oefeningen, wanneer de mediteerder éénwording met de Ziel zoekt, kunnen de volgende manifestaties gebeuren. De persoon lijkt erin geslaagd te zijn om het denkproces te onderdrukken, dat wil zeggen, om gedachten te verwijderen (te stoppen) en zich af te stemmen op een contact met de Ziel via gevoelens, maar er kan een andere manifestatie zijn van een aanval van de Dierlijke natuur: zonder aanwijsbare reden lijkt er absoluut ongerechtvaardigde angst en paniek. De persoon begint het gevoel te krijgen dat hij de controle over zijn lichaam verliest – nog een beetje en hij zal sterven. Waar komen de wortels van deze angst vandaan? Precies van deze subpersoonlijkheden - optische filters die vol angst zijn voor de kracht van de Ziel, omdat ze reïncarnatie

hebben ervaren en hun verdoemenis begrijpen, de onvermijdelijkheid van de dood van alles wat materieel is.

Anastasia: Wat moet er gedaan worden als dergelijke angst opkomt?

Rigden: Wanneer dit gebeurt, bijvoorbeeld tijdens meditaties, moet je gewoon naar het licht van de Ziel gaan, wat er ook gebeurt, en dieper naar het niveau van gevoelens gaan, de paniek negeren. Dan zal deze angst verdwijnen. Angst roept tenslotte twijfel op. Maar om spirituele hoogten te bereiken heb je zuiverheid van je oprechte geloof nodig. Het is vaak twijfel en de angst om afstand te doen van het vertrouwde leven dat een persoon tegenhoudt.

Er is in dit opzicht een interessante gelijkenis. 'Op een dag viel een man van een klif. Maar terwijl hij viel, slaagde hij erin een tak van een kleine boom te grijpen die uit de rotsspleten groeide. Hangend in het midden van de klif beseftte hij de hopeloosheid van zijn situatie: het was onmogelijk om naar de top te klimmen en er waren alleen keien beneden. De handen die de tak vasthielden, werden zwakker. De man dacht: 'Nu kan alleen God mij nog redden. Ik heb nooit in hem geloofd, maar blijkbaar was ik verkeerd. Wat verlies ik in mijn situatie als ik nu in Hem geloof?' En hij begon God met al zijn oprechtheid in gebed aan te roepen: 'God, als je bestaat, red mij! Ik heb nooit in je geloofd, maar als je mij nu redt, vanaf dat moment zal ik altijd in Jou geloven.' Dat riep hij meer dan eens. Plots kwam er een stem uit de hemel: 'Je zal geloven? Oh nee, ik ken mensen zoals jij.' De man werd zo bang en verrast dat hij de tak bijna losliet. Maar nadat hij tot bezinning was gekomen, bad hij nog harder: 'Alstublieft God! Vanaf nu zal ik Jou boven alles trouw zijn en ik zal alles doen wat Jouw wil is, red mij alleen!' Maar God was het daar niet mee eens, dus begon de man God nog hartstochtelijker en sterker te overtuigen. Uiteindelijk kreeg God medelijden met hem en zei: 'Wel, het zij zo. Ik zal je redden. Laat de tak los.' 'Wat? De tak loslaten!?' riep de man. 'Denk je dat ik gek ben?' Zo is het in het leven. Het menselijk leven hangt

in feite over een afgrond. En hoewel hij de sterfelijkheid van zijn positie begrijpt, blijft hij zich met beide handen vastklampen aan de twijfels van zijn Dierlijke natuur, bang om die te verliezen en zich over te geven aan de wil van God.

Dus als je associaties na een meditatie interpreteert, is het belangrijk om te analyseren wie er precies in jou zo bang is voor de Eeuwigheid. Een vergelijkbare methode van zelfonderzoek over het onderwerp 'Wie ben ik?' en aanverwante technieken worden al lange tijd gebruikt in de spirituele en mystieke scholen van verschillende volkeren en in verschillende religieuze systemen. Ze zijn al sinds de oudheid bekend en waren vooral gebruikelijk bij veel mensen in het oude Indië en de landen in het Oosten. Ze werden bijvoorbeeld beoefend door de oude yogi's, soefi's en sjamanen.

Deze techniek, zoals je je herinnert, houdt in dat je **gedachten** begin te ontspoelen **rond het onderwerp 'Wie ben ik?'** in een meditatieve staat waarin het nodig is om jezelf een nieuwe mentale vraag te stellen na elk van je mentale antwoorden. En om te observeren welke gedachten komen, om hun aard te voelen en jezelf vaker te vragen: 'Wie is degene in mij die antwoordt?' Het is wenselijk dat de gedachten ongehinderd stromen zonder veel reflectie of concentratie. Als er een gedachte komt, ontmoeten we die onmiddellijk met een vraag en maken we er komaf mee met het eerste antwoord dat je te binnen schiet. Maar het belangrijkste is om je dieper en dieper in jezelf onder te dompelen.

Anastasia: Ja, dit is een interessante techniek om gedachten en sensaties te herkennen en zo jezelf te begrijpen en te ontdekken wie het overwicht heeft in je bewustzijn. Het helpt om jezelf te begrijpen, om het koren van het kaf te scheiden. Ik herinner me dat de anderen hun indrukken over deze techniek deelden. Zoveel variaties waren te horen, ze hadden zoveel manieren om hun Dierlijke natuur in het nauw te brengen. Ze vroegen: 'Wie ben ik?' 'Maar wie stelt de vraag?' 'Ben ik een lichaam?' 'Maar het lichaam

is sterfelijk.' 'Ik ben een student.' 'Maar student is een status.' 'Ik ben degene die leert.' 'Maar wie leert?' 'Ik ben een mens.' 'Maar wie in mij noemt me een mens en waarom?' 'Ik ben een mens die van mensen houdt.' 'Maar wie in mij heeft lief?' 'Ik heb een lichaam.' 'Maar wie is diegene die het lichaam heeft?' 'Het lichaam ben ik niet, maar ik bevind me erin.' 'En wie ben Ik?' 'Ga naar de hel... Ik ben Ik, geheel en ondeelbaar.' Dus de Dierlijke natuur heeft ook een 'gevoel voor humor.' Een zeer goede oefening om je te helpen tot bij je diepste 'Ik', je angsten en problemen te komen.

Rigden: Ja, de Dierlijke natuur is zowel tegenspoed als een school van wijsheid. Zich bewust zijnde van welke kant dergelijke gedachten komen, van waar dit of dat probleem verschijnt, deze of die wortel van angst, realiseer je je hoe je ervan af kunt komen en hoe je je toestand kunt beheersen. Als deze meditatieve techniek van zelfonderzoek correct wordt uitgevoerd, verschijnt er daarna scherpte en helderheid van bewustzijn.

Zoals ik al heb gezegd zijn er significante verschillen tussen de oppervlakkige gevoelens die voortkomen uit de Dierlijke natuur en de diepste gevoelens die voortkomen uit de Spirituele natuur (de ware gevoelens van manifestatie van hoogste Liefde). Om bijvoorbeeld jezelf onder te dompelen in een staat van samengaan met de Ziel tijdens de spirituele oefening 'Lotusbloem' en om de diepste gevoelens te ervaren, zijn allereerst oprechtheid en een openheid naar God toe nodig; je moet gewoon naar het licht van de Ziel gaan, wat er ook gebeurt. In deze meditatie bouw je het diepste gevoel van Liefde voor God op. Met andere woorden, de kracht die van de ziel uitgaat wordt gebruikt voor het beoogde doel. Merk op dat een echte en correcte spirituele oefening werkt met de diepste gevoelens en niet met gedachten. Tijdens deze momenten is het enige dat in een persoon domineert het spirituele verlangen, hetzelfde als in de Ziel.

Anastasia: Voor de Persoonlijkheid is het contact met een zuivere stroom van kracht die komt van de Ziel belangrijk.

Rigden: Natuurlijk geeft dit meer spirituele krachten aan de huidige Persoonlijkheid. Deze begint meer de wereld van de ziel te voelen, de wereld van God, en het essentiële verschil te begrijpen tussen deze wereld en die wereld. Overigens wordt dit ook weerspiegeld op het fysieke niveau - op het niveau van het lichaam; vermits in deze toestand een uitbarsting van energie plaatsvindt, er een sterke toename is van endorfines en andere hormonen van 'geluk', en de fysieke en psychische omstandigheden van de persoon aanzienlijk verbeteren.

Dit is vooral merkbaar tijdens diepe meditaties wanneer alle maskers en afbeeldingen van de persoon wegvallen en wanneer een informatie-uitwisseling tussen de Persoonlijkheid en de Ziel plaatsvindt. Ik vestig je aandacht op het feit dat dit niet bij elke meditatie gebeurt, maar alleen bij deze die verbonden zijn met het werk op het niveau van de diepste gevoelens en die gericht zijn op het ontwaken van de Ziel (bijvoorbeeld de spirituele oefening van de 'lotusbloem'). De persoon raakt vervuld met de gevoelens van de wereld van de Ziel, van de wereld van God. In het ideale geval raakt de mediteerder zo diep ondergedompeld in een spirituele oefening op het niveau van gevoelens, doordat hij alle perceptie van gedachtevormen uitschakelt en zijn geest volledig abstraheert van alle gedachten, zodat hij direct de krachtstromen begint waar te nemen die afkomstig zijn van de Ziel.

Tijdens zulke diepe meditaties voelt de Persoonlijkheid een wereld en processen die geen gelijke hebben in de materiële wereld. Dit is de reden waarom die wereld (de wereld van God, de wereld van de Ziel) niet in woorden kan worden beschreven, maar alleen kan worden gevoeld. In zo'n diepe meditatieve staat begint men te begrijpen en te voelen wat echte Vrijheid is, men komt los van de doeleinden van de Dierlijke natuur en van de agressieve invloed van de omringende materiële wereld. Men wordt spiritueel sterker en begint te beseffen dat deze materiële wereld niet de thuiswereld is, dat het een agressieve en gevaarlijke omgeving is voor de Ziel.

Maar dit gebeurt natuurlijk alleen als iemand op een verantwoorde manier spirituele oefeningen doet, wanneer hij systematisch zijn Dierlijke natuur bewaakt, zijn gedachten controleert, goede dingen doet in de buitenwereld; dat wil zeggen wanneer hij grondig bezig is zichzelf intern te ontwikkelen en de bagage van goede daden, gedachten en gevoelens te verzamelen. Maar in de regel zijn er maar weinig zulke mensen.

De meeste mensen die proberen spirituele oefeningen te doen worden geconfronteerd met een bepaalde vervorming die optreedt op het niveau van de materiële hersenen, of liever het bewustzijn. Dit is precies waar ik het eerder over had. Afgezien van de 'subpersoonlijkheden' die dienst doen als 'optische filters' waar informatiestromen van de Ziel doorheen passeren, zijn er bij wijze van spreken ook associatieve 'optische filters' van de hersenen. In feite zijn dit onze associaties die worden bewaard in de kast van het geheugen waarin onze levenservaringen, indrukken, enzovoort zijn opgeslagen. De overgrote meerderheid van hen is gerelateerd aan de driedimensionale wereld. Het punt is dat het menselijk bewustzijn vanaf de geboorte van het lichaam is afgestemd om deze wereld waar te nemen, hoewel het is geprogrammeerd voor verschillende toestanden en werkwijzen. Door de bewustzijnstoestand te veranderen kan een persoon overschakelen naar andere waarnemingsprogramma's.

Dus associatieve vervormingen treden op wanneer de hersenen de informatie verwerken die ze tijdens de meditatie hebben ontvangen. Als een persoon helemaal niet voorbereid is op een dergelijke perceptie van informatie in een veranderde staat van bewustzijn (vanwege sporadisch spiritueel werk van deze Persoonlijkheid, slechts van tijd tot tijd), zullen de hersenen bij het interpreteren van de ontvangen informatie deze verwerken op het niveau van de associaties die beschikbaar zijn in het geheugen, en van de heersende prioriteiten van de wereld waarmee zij vertrouwd zijn. Met andere woorden, de ontvangen informatie zal bij verwerking worden vervormd door de associaties van de materiële

wereld. Iets soortgelijks, maar in mindere mate van vervorming, overkomt mensen die systematisch proberen te mediteren maar weinig aan zelfontplooiing doen wat betreft het in het oog houden van de gedachten van de Dierlijke natuur.

Anastasia: Dat is het probleem: mensen die betrokken raken bij spirituele oefeningen begrijpen nog niet helemaal waar het over gaat en wat de voorwaarden schept voor zielsvreugde. Ze maken nog geen onderscheid tussen gedachten en gevoelens in hun bewustzijn: welke van de Dierlijke natuur afkomstig zijn en welke van de Spirituele natuur. Ze begrijpen beter de vreugde die ze ervaren bij een bepaalde gelegenheid in de materiële wereld omdat ze deze ervaring kennen. Echter, spirituele oefeningen waarbij contact van de Persoonlijkheid met de spirituele wereld plaatsvindt en begrip van wat echte spirituele vreugde is, net als alles wat nieuw is voor de levende Persoonlijkheid, vereist in de eerste plaats actieve beoefening ervan en ook toewijding, geduld, geloof in jezelf en een mate van doelgerichtheid. Met andere woorden, ze vereisen het opdoen van een nieuwe ervaring; meer bepaald een bewustzijnsstaat die ongebruikelijk is voor een persoon.

Rigden: Dat klopt. Daarom is het voor beginners gemakkelijker om de basisinformatie waar te nemen door associatieve voorbeelden, gelijkenissen, enzovoort. Misschien zal ik nogmaals alles uitleggen wat ik heb gezegd over de 'optische filters' door beelden te gebruiken voor een beter begrip. De Ziel is als een heldere bron. Wanneer je de Ziel voelt, wanneer je er voortdurend contact mee houdt door middel van gevoelens, dan gebeuren de belangrijkste spirituele daden in het leven, goede daden, anderen helpen, alsof iemand van bovenuit helpt. Het gaat goed, zelfs als de omstandigheden niet in je voordeel lijken te zijn. En nog belangrijker, je voelt en begrijpt deze ondersteuning op het diepste niveau alsof je dit van tevoren weet. Maar wanneer de Dierlijke natuur je zijn spelregels begint te dicteren, meestal stil en onopvallend, gaat de verbinding via gevoelens met de ziel verloren; of liever gezegd, wordt deze verstoord. Figuurlijk gezien, hoe meer

je aandacht wordt getrokken door het spel van de Dierlijke natuur, hoe groter het oppervlak van deze heldere bron dat wordt bedekt door een laagje. En hoe dieper je je in alledaagse problemen stort en ze door het prisma van je dier bekijkt, hoe dikker dit laagje wordt. Op die manier wordt het steeds moeilijker voor de Persoonlijkheid om contact te maken met de Ziel en, vanzelfsprekend, met God. Je begint angsten te krijgen, gesuggereerd door de Dierlijke natuur; er ontstaat veel nodeloos gedoe en je wordt belast met tal van problemen. Je houdt op met het belang van spiritueel werk aan jezelf te begrijpen, je begint de mensen om je heen de schuld te geven of dingen kwalijk te nemen. Wanneer je deze dingen opmerkt, weet dan dat dit een aanval van je Dierlijke natuur is en dat het nodig is om dringend actie te ondernemen - om de verloren verbinding met de Ziel te herstellen, om deze figuurlijk opgebouwde dikke laag te doorbreken. En wanneer je het heldere water bereikt, zullen alle kunstmatig gecreëerde problemen verdwijnen en zal je het belangrijkste opnieuw begrijpen en je hoofddoel zien.

De Persoonlijkheid is slechts een embryo van een individueel Bewustzijn van een mogelijk toekomstig Spiritueel Wezen. Op zichzelf vertegenwoordigt het niets spiritueel. De Ziel heeft echter een groot potentieel. Maar zonder de fusie van de Ziel met de Persoonlijkheid kan dit potentieel worden verspild. Het is alleen wanneer, relatief gezien, een resonantie van trillingen, een soort samensmelting, 'bevruchting' van de Ziel door de Persoonlijkheid plaatsvindt; alleen dan wordt een nieuw onsterfelijk Spiritueel Wezen geboren met een individueel bewustzijn en een groot spiritueel potentieel. Hierin ligt de betekenis van het menselijk bestaan: een overwinning van het Leven of een nederlaag door de Dood.

Anastasia: Ja, de winnaar is niet degene met de Dood achter hem, maar degene met spiritueel Leven achter hem.

Rigden: Absoluut. **Wat is spiritueel leven?** Het leven is een opeenvolging van gebeurtenissen waarbij elk moment een schakel in een ketting is, zoals een filmopname van beelden die alle gedachten en daden van een persoon vastleggen. Soms kijk je naar een goede film en krijg je positieve indrukken omdat de meeste frames erin helder en levendig zijn. En soms kijk je naar een andere film die een deprimerende sfeer creëert omdat de meeste van de filmframes donker en somber zijn. Het is dus belangrijk dat jouw levensfilm vol licht en helderheid is en dat hij zoveel mogelijk goede filmframes heeft. En elk frame is een moment hier en nu. De kwaliteit van elk frame van je levensfilm hangt alleen van jou af omdat je je leven helder of donker maakt met je gedachten en je daden. Elk moment dat je beleeft kan niet worden gewist of weggesneden, en er zal geen tweede opname zijn. Spiritueel leven is precies de verzadiging van elk frame met vriendelijkheid, liefde, goede gedachten en daden.

Het belangrijkste is om je leven duidelijk te richten op de Spirituele natuur, spirituele oefeningen te doen, je horizon van Kennis te verruimen, je niet over te geven aan provocaties van de Dierlijke natuur, en om in jezelf een gevoel van ware Liefde voor God te creëren. En natuurlijk om vaker goede daden te stellen en in goed Geweten te leven. Dit is dagelijks werk en een geleidelijke overwinning op jezelf. Dit alles vormt je pad—een pad dat niemand voor je zal bewandelen, en spiritueel werk dat niemand anders voor je zal doen.

Anastasia: Ja, ooit sprak u woorden die in mijn geheugen zijn gegrift: **‘Niemand zal je Ziel voor je redden, en niemand anders dan jij zal dit spirituele werk doen.’** Vertel alsjeblief aan de lezers hoe een persoon spirituele oefeningen moet benaderen als hij oprecht zijn spirituele redding wenst.

Rigden: Voor de persoon die zich met zijn Ziel wil verenigen is het belangrijk om elke meditatie te behandelen als de grootste en belangrijkste viering van zijn leven. Ook is het, zelfs tijdens een

goed geoefende meditatie, noodzakelijk om er maximaal in te duiken en elke keer te proberen een nieuw niveau van waarneming te bereiken. Dan zal de persoon zich ontwikkelen in plaats van de seconden af te tellen, en elke meditatie zal voor hem interessant en nieuw zijn in het bereik van gevoelens en boeiend in het kennen en beheersen ervan.

Veel mensen geloven ten onrechte dat het voldoende is om te leren hoe ze een bepaalde meditatietechniek moeten doen en dat is alles - er moet iets goeds met hen gebeuren, zoals in een sprookje. Nee, dat is een vergissing. Een persoon zal alleen ten goede veranderen als hij er zelf naar streeft, wanneer hij het spirituele tot een topprioriteit van zijn leven maakt, wanneer hij zijn gedachten elke seconde controleert, manifestaties van zijn Dierlijke natuur volgt, zoveel mogelijk goede daden stelt, leeft met slechts één hoofddoel - tot God komen als een volwassen Spiritueel Wezen. Meditatie is slechts een hulpmiddel waarmee je hard en lang moet werken om iets 'goeds' van jezelf te maken. Trouwens, dit hulpmiddel is veelzijdig. De mens zal bijvoorbeeld niet in staat zijn om de spirituele beoefening van de 'Lotusbloem' volledig te leren kennen - een heel leven zal niet genoeg zijn. Elke meditatie is, net als wijsheid, onbeperkt in cognitie. Mediteren is alleen saai voor diegenen die lui zijn of zichzelf op een piëdestal zetten uit hoogmoed: 'Ik heb deze meditatie onder de knie – geef me er nog eentje.' Ik herhaal dat meditatie een hulpmiddel is en iemand die oprecht spirituele hoogten wil bereiken en niet te lui is om aan zichzelf werken, kan zelfs tijdens dit leven het maximum bereiken.

Anastasia: Dat is allemaal waar. Maar ik kwam veel mensen tegen die in plaats van geen waardevolle tijd te verliezen en zich te haasten om zichzelf te veranderen, op zoek gingen naar een voorbeeld van een spirituele persoon in het leven; met andere woorden, iemand die zichzelf al heeft veranderd. Voor hen is het belangrijk dat iemand reeds zo leeft, volgens de spirituele canons en manier van denken. En niet ergens daarbuiten, maar hier, in dezelfde omstandigheden als zij. Voor velen is dit belangrijk. Zulke

mensen geloven dat als ze zo'n voorbeeld aanschouwen, dit betekent dat ze ook op deze manier zullen kunnen leven.

Rigden: Ik heb al gezegd dat het typisch is dat mensen imiteren en associatief denken. Maar het is belangrijker om zelf Mens te worden en geen waardevolle tijd te verspillen aan het zoeken naar iemand die hetzelfde nastreeft. **De mens als Persoonlijkheid zal veel nuttiger zijn voor zichzelf en de maatschappij wanneer hij een voorbeeld voor anderen wordt.** Werken aan zijn interne problemen, het overwinnen van de obstakels van zijn eigen Dierlijke natuur, en tegelijkertijd leven voor de mensen en voor het welzijn van mensen, zo maakt een persoon zijn eigen weg. Alles is in de handen van de mensen zelf. Iemands verlangen en aspiraties hangen niet af van de externe factoren van het leven. Om de één of andere reden leven mensen in de illusie dat iemand zou moeten komen om hen te leiden, alles voor hen te doen, en alleen dan kunnen ze gelukkig leven. Iedereen wacht op een leider van buitenaf. Maar de persoon moet zich, net als de maatschappij als geheel, niet concentreren op het externe materiële, maar moet zich eerder laten leiden door het innerlijke spirituele. Er is in dit verband een gelijkenis die het verhaal vertelt van de gelukkigste en de rijkste man.

In een dorp woonde een man. Hij viel op omdat, hoewel hij in armoede leefde, hij in vreugde leefde en altijd anderen onbaatzuchtig hielp door het weinige te doen dat hij kon - soms met een woord en soms met een daad. Er gingen geruchten dat hij, als hij alleen was, God prees en oprecht bedankte voor de rijke geschenken waarmee hij hem had begunstigd. Deze geruchten bereikten een eminente priester. De priester besloot de man te bezoeken om van hem te weten te komen voor welke rijke geschenken hij God prees. De priester kwam naar de armoedige hut waar deze arme man woonde en zei: 'Goeiedag!'

De man antwoordde met een glimlach: 'Ik herinner me echt geen dag die niet goed voor me was.'

De priester was verrast door dit antwoord omdat niemand hem ooit op deze manier had geantwoord, dus besloot hij de groet op een andere manier te formuleren: 'Ik wens slechts dat God je geluk geeft.'

De man was ook verrast en zei: 'Maar ik ben nog nooit ongelukkig geweest.'

De priester dacht dat de arme man gewoonweg niet geschoold was in de kunst van lichte conversatie en zei: 'Waar heb je het over?! Ik wens gewoon dat je geluk hebt in het leven.'

De man was nog meer verrast en antwoordde oprecht: 'Ik heb nog nooit ongeluk gehad, mijn beste.'

De priester beseftte dat deze arme man zijn eminente persoon niet eens herkende en haastte zich dan maar om tot de kern van de zaak te komen: 'Goed, wel, ik wens je alles wat je voor jezelf zou wensen...'

'Wat ik voor mezelf zou wensen?!' lachte de man. 'Maar ik heb niets nodig. Ik heb alles wat ik wil.'

'Hoezo?!' Nu was het de beurt van de priester om verbaasd te zijn. 'Maar je leeft in armoede! Zelfs rijke mensen hebben veel dingen nodig en wensen veel, dus de armen hebben grotere behoeftes.'

De man zei: 'Deze mensen zijn ongelukkig omdat ze op zoek zijn naar aards geluk en in angst leven hun illusies te verliezen en zich ellendig te voelen. Ongelukkig is degene die zijn fortuin zoekt in de illusies van deze wereld. Maar hier is slechts één echt geluk - om nauw met God verenigd te zijn en volgens Zijn wil te leven. Ik ben niet op zoek naar tijdelijk welzijn omdat ik dankbaar ben voor wat ik heb, voor wat mij door God in het leven is gegeven. Ik accepteer graag alles - zowel wat mensen ongeluk noemen als wat mensen verdriet noemen. Ik dank Hem dat hij me heeft begunstigd met rijke geschenken.'

De priester spotte: 'Maar God heeft je niets gegeven. Dat betekent dat je Hem onoprecht bedankt.'

De Mens zei: 'God ziet mij, hij ziet al mijn verleidingen en al mijn mogelijkheden. Hij geeft me altijd datgene wat me spiritueel perfect maakt.'

De priester vroeg: 'Hoe leef je dan?'

De Mens antwoordde: 'Mijn zorg elke dag is alleen nauw verbonden te zijn met God en te leven volgens Zijn wil, dat mijn *leven* volledig verenigd zou zijn en in lijn met de wil van God. Zo gaat mijn dag. En elke nacht vertrek ik naar God.'

'Waar heb je God gevonden?'

'Op de plaats waar ik de Waarheid vond toen ik, net als kleren, alle dingen van de wereld op de rand van mijn twijfels had achtergelaten en Zijn wateren van verlichting inging, in de zuiverheid van mijn gedachten en goed Geweten.'

De priester aarzelde, want hij had nog nooit een arme man gezien die zulke woorden sprak. 'Vertel me, spreek je zo uit eigen overtuiging? Ga je op dezelfde manier denken als God je Ziel naar de hel stuurt?'

De man haalde zijn schouders op en zei: 'Ik houd elke dag aan God vast met mijn hele onafscheidelijke omhelzing van mijn Ziel. Mijn oprechte liefde voor hem is enorm. Mijn omhelzing is zo sterk en mijn liefde voor Hem zo grenzeloos dat waar God mij ook zou sturen, Hij daar met mij zou zijn. En als Hij bij mij is, waarom zou ik dan bang zijn? Mijn leven is waar Hij is. Voor mijn Ziel zou het zoeter zijn om met God buiten de hemel te zijn dan in de hemel zonder Hem.'

'Wie ben jij?!' vroeg de priester met verrassing en angst.

'Wie ik ook ben, ik ben blij met mijn leven. En echt, ik zou het niet inruilen voor de levens en rijkdom van alle aardse heersers. Elke persoon die weet hoe hij een meester van zichzelf kan zijn, hoe hij over zijn gedachten kan heersen, en die in een sterke omhelzing van Liefde tot God is, is de rijkste en de gelukkigste mens ter wereld.'

'Zeg, arme man, wie heeft je die wijsheid geleerd?'

'Ik heb maar één leraar - God. Elke dag van mijn leven probeer ik goed te doen in deze wereld, ik bid, ik oefen in het hebben van rechtschapen gedachten. Maar tegelijkertijd zorg ik altijd voor één ding - om met God verenigd te zijn, met zijn grenzeloze Liefde voor mij. Alleen de vereniging met God maakt mij spiritueel volmaakt. Het is het leven in de liefde van God dat me alles leert.'

Elke mens is een Persoonlijkheid die allereerst spirituele verantwoordelijkheid draagt voor alles wat hij doet en kiest in het leven. De meeste mensen begrijpen wat verantwoordelijkheid is. Ze nemen verantwoordelijkheid wanneer ze dagelijkse ideologische, huishoudelijke, financiële en andere beslommingen oplossen. Kortom, ze doen deze inspanning niet voor zichzelf, maar voor hun families, voor de toekomst van hun kinderen en kleinkinderen, voor hun vrienden, voor hun geliefden, enzovoort. Zo is het ook in het spirituele als de hoofdtaak van elke persoon, je moet verantwoordelijkheid nemen voor je eigen spirituele bestemming en al het mogelijke en onmogelijke in je leven doen om je te verenigen met je Ziel en je te bevrijden van de materiële wereld. Het is niet nodig om op iemand te wachten, je moet zelf handelen en allereerst met jezelf beginnen. Je moet zelf een goed voorbeeld zijn voor anderen en dan zullen positieve veranderingen in jou en in de maatschappij niet op zich laten wachten.

Anastasia: Ja, er is Waarheid in uw woorden die de Ziel diep raakt en ontroert. Spirituele Liefde, die geen maat noch grenzen kent, overwint alles! Weet u, ik heb gemerkt dat lezers van alle leeftijden dezelfde vraag stellen: 'Wat is ware Liefde?' Met de informatie in gedachten die u eerder over deze vraag had gegeven, begrijp ik nu dat dit begrip in de maatschappij van vandaag verknoeid en vervormd is in betekenis en essentie. Waar je ook kijkt, het wordt vrij duidelijk dat in de wereld van vandaag een gebrek aan het echte gevoel van Liefde door bijna iedereen wordt gevoeld - kinderen, tieners, jongeren, ouderen, 'singles', getrouwde mensen en mensen die niet gebonden zijn door het huwelijk.

Rigden: Ik zal niet zeggen dat in de huidige maatschappij de sleutels tot dit concept volledig verloren zijn gegaan. Ze bestaan wel, maar ze zijn verborgen onder lagen van misverstand, onder het pantser van het materialistische wereldbeeld. Maar om ze te vinden moeten mensen op zijn minst weten hoe ze eruit zien. Een ander punt is dat in een consumptiemaatschappij alles wordt gedaan om ervoor te zorgen dat mensen voor het grootste deel deze sleutels niet zouden vinden, dat ze zonder deze Kennis in lijden

leven, alleen geleid door de Dierlijke instincten. Waarom? Omdat ware Liefde de mens intern bevrijdt en het meest waardevolle geschenk uit de hemel geeft - echte bevrijding van deze materiële wereld. Dat is een zeer sterke kracht die de Ziel wakker maakt. Het is de kortste directe weg naar God.

Anastasia: Kunt u er meer over vertellen, tenminste over dingen die in het openbaar, in open toegang kunnen worden gezegd? Er zijn tenslotte veel slimme mensen voor wie een hint voldoende is, een tip over de richting waarin ze moeten zoeken, zodat ze zelfstandig de essentie van deze zaak kunnen begrijpen zodat ze de sleutels kunnen vinden.

Rigden: Ik kan natuurlijk meer in detail treden ... Helaas beschouwen mensen Liefde als alles: van het egoïstische instinct van de 'alfa-man' en de 'alfa-vrouw' tot relaties tussen echtgenoten, ouders en kinderen, en morele verantwoordelijkheid voor hun familie, maatschappij, hun land enzovoort. Maar dit zijn allemaal conventies. Ware liefde is een zeer sterke kracht, veel groter dan mensen denken.

Je kunt zeggen dat het huidige begrip van Liefde in de hoofden van de meeste mensen beperkt is door de opgelegde patronen uit de kindertijd. Voor de massa is dit meestal een spel binnen bepaalde conventies, rekening houdend met lokale tradities. Wat deze kwesties betreft, heeft de maatschappij altijd informatie gehad die zowel toegankelijk als ontoegankelijk was voor het publiek. De toegankelijke informatie was gericht op de overheid en publieke belangen. Het werd verspreid onder de massa met als doel om propaganda van bepaalde gedragspatronen te verspreiden die gunstig waren voor de structuren die de ontoegankelijke informatie bezaten. Ontoegankelijke informatie werd op grote schaal gebruikt in verschillende structuren die verband houden met macht, in het bijzonder de religieuze en occulte richting. Het was gebaseerd op bepaalde kennis over de onzichtbare wereld die het mogelijk maakte om extra macht en invloed over de massa's te verwerven.

Een belangrijke rol in deze informatie wordt gegeven aan één van de krachtigste energieën in het menselijk lichaam; laten we het onder voorbehoud seksuele energie noemen. De toegankelijke informatie over dit onderwerp komt in de regel ofwel van de Dierlijke natuur van de mens of wordt op een bepaalde manier beperkt door taboes met primitieve verklaringen die mensen ver weg trekken van de essentie van de vraag. Als gevolg hiervan valt een persoon ofwel in een waanzinnige lust en losbandigheid of lijdt hij aan mentale zelfkritiek en buitensporige beperkingen tijdens de uitbarstingen van deze energie. Dit gebeurt omdat een persoon zijn aard niet begrijpt en onvoldoende kennis heeft over deze kracht. In beide gevallen krijgt hij niet het langverwachte geluk en de innerlijke spirituele vrede, maar voelt hij in de regel leegte of overbelasting.

Seksuele energie is één van de sterkste krachten die een individu beïnvloeden. Je kunt de kracht ervan zien als je de overeenkomstige bewuste of onderbewuste interpretatie van wensen in iemands gedachten traceert. Simpel gezegd, als mensen overdag zoveel aan de redding van hun Ziel hadden gedacht als ze aan seks denken, zou iedereen al lang geleden heilig zijn geworden. Kracht is kracht, en het hangt allemaal af van wie het gebruikt en hoe, waar men zijn aandacht op concentreert. Als een persoon het gebruikt in de context van overheersing van de Dierlijke natuur, dan verandert het in een cultus van eigenwaarde, lust, agressie en bewijs dat je een alfa-man' of een 'alfa-vrouw' bent. In de consumptiemaatschappij komt alles, zoals in een kinderspel, neer op het onvermijdelijke bezit van het mooiste speelgoed dat iedereen wil. Nadat een persoon dit speelgoed beu is, begint een nieuwe jacht naar een ander mooi speelgoed totdat iemand iets nog beters ziet. Aan dergelijke verlangens komt geen einde. Merk op dat dezelfde wens - om de beste en het meest aantrekkelijke te bezitten - zich manifesteert in zowel mannen als vrouwen alsook op andere gebieden: auto's, appartementen, kleding, enzovoort. De wortel van dit alles is de Dierlijke natuur die altijd op zoek is naar macht en

verwerving van het tijdelijke, het eindige en het vergankelijke. En in globale zin is de winnaar de Dierlijke geest, die op zo'n manier, met een andere set van illusies, ervoor zorgt dat mensen levensenergie besteden en aandacht schenken aan het sterfelijke in plaats van zich te concentreren op hun spirituele redding.

Anastasia: Kortom, mensen geven aandacht aan hun vijand die hen in feite doodt.

Rigden: Ja ... Voor elke intelligente persoon is het logisch om aan te nemen dat, omdat een persoon seksuele energie heeft en het zich niet alleen manifesteert in verband met het instinct van voortplanting, maar het ook krachtige psychologische, fysiologische en andere invloeden voor hem tijdens het leven heeft, dat dit betekent dat zijn scheppende kracht een belangrijke plaats inneemt in zowel de zichtbare als de onzichtbare menselijke structuren. Wat is in feite een toename van hormonen? Het is een vorming van chemische verbindingen als afgeleide van het werk van energieën; dat wil zeggen, van meer geavanceerde fysica. Bovendien is de gedachte de activator. Trouwens, het woord hormoon ('hormaō'), wanneer vertaald uit het Grieks, betekent precies 'Ik exciteer, 'Ik breng in actie'. Hormonen, als biologisch actieve stoffen, beginnen veranderingen in het organisme te veroorzaken en beïnvloeden alle vitale processen in het lichaam. En we hebben het over wat al bekend is bij mensen op het niveau van de fysiologie, dat wil zeggen de zichtbare wereld, zichtbare materie. Stel je nu eens voor wat deze kracht betekent voor de onzichtbare wereld waarin subtiele effecten en transformaties plaatsvinden en waaruit eigenlijk alles wordt geboren. In het spirituele aspect is de seksuele energie de kracht en de geleider van de diepste gevoelens, laten we zeggen, in de wereld van mysteries van de Allerhoogste. Deze speciale kennis, op de één of andere manier, is aanwezig in veel traditionele religies en overtuigingen van verschillende volkeren van de wereld. En misschien zal ik dit in meer detail uitleggen.

Ware Liefde zijn de diepste gevoelens van de persoon die niet in woorden kunnen worden uitgedrukt. Het is de kracht van de ziel, haar staat van Liefde voor God. Ware Liefde tussen mensen begint wanneer de ene persoon de diepste gevoelens van Liefde voor de Ziel van een andere persoon ervaart; wanneer deze, zoals men zegt, het wezen van een ander ziet, wanneer er een 'verwondering in stilte' plaatsvindt.

Zie je het verschil? Deze toestand is heel anders dan de gebruikelijke, gemeenschappelijke seksuele uitbarsting van een mens die ook wordt gedomineerd door de Dierlijke natuur wanneer een persoon een andere persoon wil bezitten, domineren en gebruiken voor zijn eigen zelfzuchtige doeleinden. Het verschilt aanzienlijk van een psychologisch concept dat wordt uitgedrukt als de overheersing van sommige instant-stemmingen, wankelende gevoelens of veel hebzuchtige 'wensen'. Dit gebeurt allemaal vaak wanneer een persoon de illusie heeft dat hij zogenaamd iemand domineert, of zichzelf volledig geeft aan iemand maar geen wederzijds gevoel krijgt; en hij constante kwelling vertoont in zijn gedrag in naam van een ideaal dat in feite door hem is bedacht. Hoewel hij in werkelijkheid geen echte onbaatzuchtige liefde ervaart, maar probeert zijn alfa-betekenis aan zichzelf en anderen te tonen. In relaties verandert dit alles vroeg of laat in misverstanden en spanningen, genereert haat en vijandigheid, omdat het niet is gebaseerd op het diepste gevoel maar op de verlangens van de Dierlijke natuur. Nogmaals, in zo'n geval begint een persoon alles en iedereen de schuld te geven, behalve zichzelf. Dit alles laat echter zien dat hij alleen zijn eigen Ego manifesteert en dat hij niet echt weet hoe hij moet liefhebben, maar wel Liefde voor zichzelf eist. Dat wil zeggen, 'oorlog en vrede' ontstaan in de eerste plaats in het bewustzijn. Het probleem van de mens is dat hij niet aan zichzelf wil werken, om zelf echte, spirituele Liefde te produceren, dezelfde Liefde die zijn Ziel voor God voelt. Immers, voor de snelle spirituele groei van de Persoonlijkheid is deze Liefde als levendmakend vocht voor een rijpende korenaar.

Ware Liefde is een gul innerlijk geschenk dat de ene persoon aan de andere geeft vanuit een overvloed aan diepste gevoelens. Dergelijke Liefde kan gegeven worden als je jezelf vergeet. Over deze Liefde zeggen ze dat ze geduldig, vergevingsgezind, niet jaloers, niet trots, niet zelfzuchtig is en geen kwaad denkt.

Ware liefde herstelt de éénheid van Zielen. Een liefhebbende persoon ziet verwantschap in de ander en de schoonheid van zijn Ziel. Wanneer een persoon in de staat van ware Liefde is, ziet hij niet slechts de oppervlakkige schoonheid, met andere woorden, de mentale of fysieke schoonheid van een andere persoon, zijn talenten of capaciteiten, maar de innerlijke schoonheid van zijn spirituele aard. In dit geval begint hij een andere persoon vanuit een volledig andere hoek te zien. En die andere persoon ondergaat ook een merkbare transformatie. Stel je voor dat deze laatste zich agressief zou gedragen tegenover de buitenwereld. Plots ziet iemand geen kwade maar een vriendelijke persoon in hem; in plaats van zijn slechte eigenschappen, merkt hij de goede op. Dat wil zeggen, hij heeft zijn spirituele schoonheid die ook in hem is opgemerkt, maar die niet dominant was in zijn bewustzijn. Dankzij dit oprechte gevoel begint de persoon zich niet alleen te ontvouwen, maar ook ten goede te veranderen, terwijl zijn bewustzijn in een volle kelk van Liefde woont. Mensen die het spirituele pad willen volgen moeten geen tijd verspillen met wachten tot iemand op een dag komt en oprecht van hen houdt. Ze moeten leren hoe ze Liefde in zichzelf kunnen ontvouwen - Liefde voor God, voor de Ziel - en dan zal het weerspiegeld worden in de omringende wereld, het zal hen mensen laten zien vanuit het perspectief van hun spirituele schoonheid. Alles is eigenlijk dichterbij dan mensen zich kunnen voorstellen.

Anastasia: Ja, er is een indruk dat de basiskennis van wat ware Liefde is verloren is gegaan... De massa bleef alleen achter bij tradities zonder er de essentie van te begrijpen ... Bijvoorbeeld in de Orthodoxe traditie, tijdens de huwelijksceremonie, bidden mensen om hemelse genade op de man en de vrouw af te laten

dalen die hun bestemming zal verenigen en menselijke relaties in hemelse relaties zal transformeren. Rekening houdend met wat u zojuist hebt gezegd, zijn dit niet slechts woorden.

Rigden: Absoluut. Het punt hier ligt in de essentie: het mysterie van de Ziel. Wanneer twee mensen ware Liefde jegens elkaar tonen, wanneer ze verenigd zijn in hun diepste gevoelens, helpt zelfs de fysieke vereniging ('lichamelijke communicatie, de verbinding van het menselijk lichaam'), zoals ze in de orthodoxie zeggen, 'om aan hen het echte mysterie te onthullen, dat is de handeling die rechtstreeks van God komt en tot Hem leidt.' Dit is een 'wonder dat alle natuurlijke relaties en staten overtreft'. Er is een diepe betekenis hier, en een enorme kracht is verborgen in dit mysterie. Het is de Geest die hier primair is, en niet materie. Materie is slechts een extra middel.

Anastasia: Ja, liefde overwint alles... Ik moet je nog een aantal vragen van de lezers stellen die op dit moment helaas nog steeds traditioneel zijn: 'Is het mogelijk voor de moderne mens om te veranderen?'

Rigden: Heel goed. Het is gewoon zo dat een mens niet veel weet over zijn capaciteiten.

Anastasia: Wat kan een persoon tegenhouden om te weten?

Rigden: Het is vooral angst van de Dierlijke natuur - angst voor het onbekende - die de verbeelding het meest opwindt. Maar deze angst bestaat alleen totdat het onbekende bekend wordt. Om het onbekende te leren kennen moet je erin geïnteresseerd zijn en moet je de reikwijdte van je denken verbreden. Hoe kan iemand anders iets nieuws zien als zijn denken alleen datgene absorbeert dat hem bekend is en de bijbehorende beperkende kaders voor binnenkomende informatie bepaalt? Een vernauwde kijk en een gebrek aan diep begrip van de wereld geven ook aanleiding tot angst bij de mens (van de Dierlijke natuur) om in contact te komen met het Eeuwige en het tijdelijke te verliezen wat hij nu heeft;

figuurlijk gesproken, dezelfde tak waaraan de man uit de gelijkenis zich vastklampt, die ik eerder vermeldde.

Anastasia: U zei dat om iets te leren kennen er op zijn minst een poging moet zijn om het te beginnen leren kennen.

Rigden: Ja. Het is niet voor niets dat de oude wijzen altijd zeiden dat je jezelf moet kennen om de wereld te kennen. En om jezelf te kennen, moet je de gebruikelijke waarnemingspatronen vermijden. Onze innerlijke wereld is tenslotte veel groter en interessanter dan we gewend zijn te denken. De schoonheid, schaal en diepte kunnen niet alleen worden gekend met de gebruikelijke perceptie. Duikend in de diepten van het onbekende, bijvoorbeeld, terwijl je meditatietechnieken doet, kun je zien en voelen wat altijd bij je is geweest en wat je een uitgebreid begrip van de wereld geeft. De diepste gevoelens (of het zogenaamde *zesde zintuig*, het gevoel van intuïtie dat kan worden ontwikkeld met bepaalde meditatieve en spirituele oefeningen) stellen je in staat om meer informatie waar te nemen dan het door logica beperkte bewustzijn. Ze anticiperen op een situatie en geven er uitgebreide kennis over vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur.

De reële wereld, en niet het nauwe spectrum dat we met ons zicht kunnen zien, is immers zo veelzijdig en gevarieerd dat het irrationeel is om het alleen vanuit het perspectief van een driedimensionale ruimte te bestuderen. De multidimensionale structuur van de mens stelt de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur in staat om in verschillende veranderde staten van bewustzijn te werken en tegelijkertijd op verschillende plaatsen te zijn. Dit maakt het op zijn beurt mogelijk om in verschillende alternatieve toestanden, dimensies te zijn; met andere woorden, om te 'zien' of om een verscheidenheid aan opties in verschillende realiteiten te hebben. Voor een mens manifesteert deze variëteit aan potentiële 'onrealiteiten' zich zolang hij geen bepaalde keuze maakt. Dit laatste manifesteert één van de vele onderling verbonden realiteiten waarmee de mediteerder in resonantie komt.

Met andere woorden, terwijl iemand in meditatie is, brengt hij met zijn keuze al verandering in de gegeven realiteit. Meditatie is als het leven zelf, waarin persoonlijke keuze deze of gene toekomst creëert.

En er is niets verrassends hier. Het is gewoon een ander soort natuurkunde die tot vandaag nog niet onderzocht is. Onderzoek in deze richting is echter al aan de gang. Het begrijpen of oplossen van bepaalde wetenschappelijke vragen levert nog meer op. De antwoorden die de kwantumfysica vindt, roepen bijvoorbeeld vragen op in de biochemie, biofysica, enzovoort, via een complexe keten van interconnectie en onderlinge afhankelijkheid van deze complexe wereld. Zoals bekend is de macrowereld de weerspiegeling van de microwereld; om de structuur, het goed gecoördineerde werk en de mogelijkheden van een macro-object te begrijpen, moet je beginnen met het bestuderen en begrijpen van de microcosmos.

Anastasia: Tot op heden is al experimenteel bewezen dat de mens, dankzij zijn fenomenale capaciteiten, de polarisatie van lichtstralen, het elektromagnetische veld en de eigenschappen van water kan veranderen en een laserstraal kan afbuigen, informatie van andere objecten kan lezen, enzovoorts. Dat wil zeggen, als we naar een persoon kijken (of op zijn minst naar zijn bekwaamheden die de wetenschap vandaag de dag kan bewijzen), is het voor het begrijpen van de mechanismen van dergelijke fenomenen dan noodzakelijk om niet alleen het zichtbare, maar vooral de onzichtbare menselijke structuur te bestuderen?

Rigden: Absoluut. Elk materieel object bestaat uit een reeks chemische elementen. Als we het over een mens hebben bevat zijn lichaam het hele periodiek systeem en vele andere onontdekte chemische elementen. Maar wat belangrijk is, is dat als we ons verdiepen in de microwereld van de mens, we zullen merken dat het aantal chemische elementen zal afnemen en hun interactie complexer zal worden. Als je bijvoorbeeld dieper gaat tot op de grootte van een molecuul, kun je zien dat het aantal elementen

afneemt tot één. Met verdere onderdompeling in de microwereld van het atoom verdwijnt chemie en blijft de kwantumfysica op het niveau van elementaire deeltjes. Elementaire deeltjes vertonen hier eigenschappen van de grensstaat: één en hetzelfde deeltje kan onder bepaalde omstandigheden materie (deeltje) zijn en het kan ook energie (golf) zijn. Bovendien worden een aantal verborgen verrassende eigenschappen onthuld - de interactie van deeltjes ongeacht afstand en overdracht van energie, en nog veel meer. Maar de kwantumfysica, kunnen we zeggen, is ook beperkt: het staat op de drempel van twee werelden waar materie (deeltje) verandert in energie (golf).

Met verdere onderdompeling verdwijnt de kwantumfysica en begint een gloednieuwe, maar voor de mens onbekende wereld - de multidimensionale wereld van energieën en nog verder - de wereld van informatie (van die fundamentele informatiebouwstenen waarnaar hierboven wordt verwezen), die materie en vorm creëert en het leven zelf.

Er is een paradox, ik zou het de paradox van de mens willen noemen. Neem bijvoorbeeld een persoon van middelbare leeftijd die 70 kg weegt en 1 meter 70 groot is. Dus als we alle elementaire deeltjes van die persoon samentellen vullen ze niet eens een klein vingerhoedje en is hun gewicht minder dan 1 gram. Maar als we de elementaire deeltjes op hun plaats opnieuw rangschikken volgens de informatiestructuur van deze persoon op dit moment en op een bepaald punt in de ruimte, krijgen we opnieuw een grote en zware persoon van middelbare leeftijd die 70 kg weegt en 1 meter 70 groot is.

Anastasia: Dat is verrassend...

Rigden: De vraag is wat er gebeurt met zijn volume en massa?

Anastasia: Misschien hetzelfde wat er met het gat van de donut gebeurt wanneer de donut wordt opgegeten... Betekent dit dat het

gewicht van een persoon ook een illusie is? Toch is het interessant - wat creëert dan de illusie van gewicht?

Rigden: Deze vraag heeft een antwoord, maar gaat het begrip van de moderne fysica te boven. Maar het is gebaseerd op kennis van de informatiebouwstenen van het universum, waarover ik eerder sprak.

Laten we het zo zeggen: volgens een bepaald 'plan' worden verschillende combinaties van informatiebouwstenen gecreëerd. Als gevolg hiervan worden verschillende vormen van 'levende' of 'niet-levende' materie enzovoort gevormd uit dezelfde chemische elementen. De verschillende opties voor het ordenen van informatie en de allereerste oorsprong van energieën tijdens het observatieproces worden gecreëerd door, laten we zeggen, een Super-Waarnemer van de andere zijde. Mensen noemen hem God, de Schepper, de Allerhoogste intelligentie, de Ene die volgens de mythologie van de volkeren van de wereld het Heelal heeft geschapen en beheert. Het is deze Super-Waarnemer van wie afhangt hoe informatie zal worden gecombineerd en, bijgevolg, welke van de energieën of componenten zal worden omgezet in een elementair deeltje. En dan, afhankelijk daarvan, wat precies zal worden gemanifesteerd en gecreëerd in de materiële wereld; figuurlijk gezien, een steen onder je voeten of een ster boven je hoofd. Immers alles om ons heen, inclusief onszelf, bestaat uit één en dezelfde elementen die volgens verschillende programma's met elkaar verbonden zijn. En deze informatieprogramma's, deze primaire energieën, zijn slechts een manifestatie van het plan van Degene die alles heeft gecreëerd. De vorm en de combinaties zijn verschillend, maar desondanks is alles met elkaar verbonden; al het 'levende' en 'niet-levende' interageert met elkaar; dat is Zijn wil, dat is Zijn idee.

Een mens bevat een deeltje van Degene die alles heeft gecreëerd. Mensen noemen het de Ziel. Het bestaan ervan in deze vorm (tot slaaf gemaakt in de materie) maakt deel uit van Zijn plan omdat het geen zin heeft om iets te creëren zonder het te observeren. Net

zoals het waardevol is voor een persoon om zijn spirituele transformaties te observeren, zo is het waardevol voor God om de zielen te observeren; kostbaar is degene die tot Hem is weergekeerd. Tegelijkertijd blijft de keuzevrijheid bij de mens zelf. Een persoon is vrij om gelijk welk pad te kiezen. Maar alles is tijdelijk en sterfelijk, behalve de weg naar de Eeuwigheid. Het is precies de Persoonlijkheid die bij spirituele ontwikkeling en fusie met de Ziel een Waarnemer wordt vanuit de Spirituele natuur, die, net als zijn Schepper, dankzij zijn eigen observatie veel dingen in de materiële wereld kan veranderen. Bijvoorbeeld om niet alleen zijn lot, maar ook het lot van andere mensen te veranderen en veranderingen in de omringende wereld te creëren.

Anastasia: Maar hoe kan de waarnemer wijzigingen aanbrengen met zijn observatie?

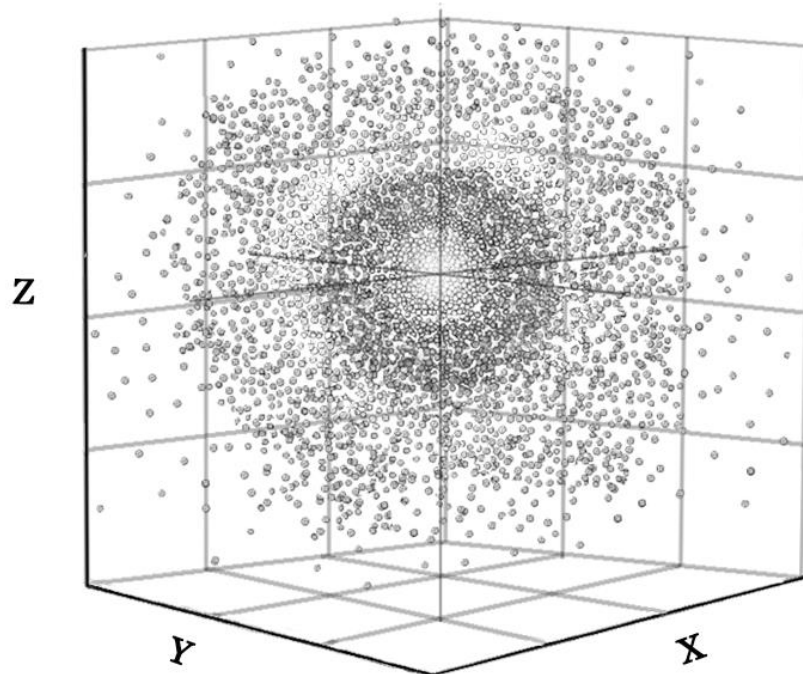
Rigden: Laten we om het antwoord op deze vraag duidelijk te maken een reis maken naar de kwantumfysica. Hoe meer wetenschappers vragen van deze wetenschap bestuderen, hoe meer ze tot de conclusie komen dat alles heel nauw met elkaar verbonden is in de wereld en niet-lokaal bestaat. Elementaire deeltjes zijn bijvoorbeeld onderling verbonden. Volgens de theorie van de kwantumfysica zullen, als een gelijktijdige vorming van twee deeltjes wordt uitgelokt, ze zich niet alleen in de 'superpositie' toestand bevinden, dat wil zeggen op veel plaatsen tegelijkertijd. Een verandering van de toestand van het ene deeltje zal ook leiden tot een onmiddellijke verandering van de toestand van het andere deeltje, ongeacht hoe ver het zich ervan bevindt, zelfs als deze afstand de grenzen overschrijdt van alle krachten die de moderne mensheid in de natuur kent.

Anastasia: Wat is het geheim van deze directe verbinding?

Rigden: Ik zal het zo meteen uitleggen. Laten we bijvoorbeeld eens kijken naar het elektron. Het bestaat uit informatiebouwstenen (of 'Po-graantjes' zoals ze door de ouden

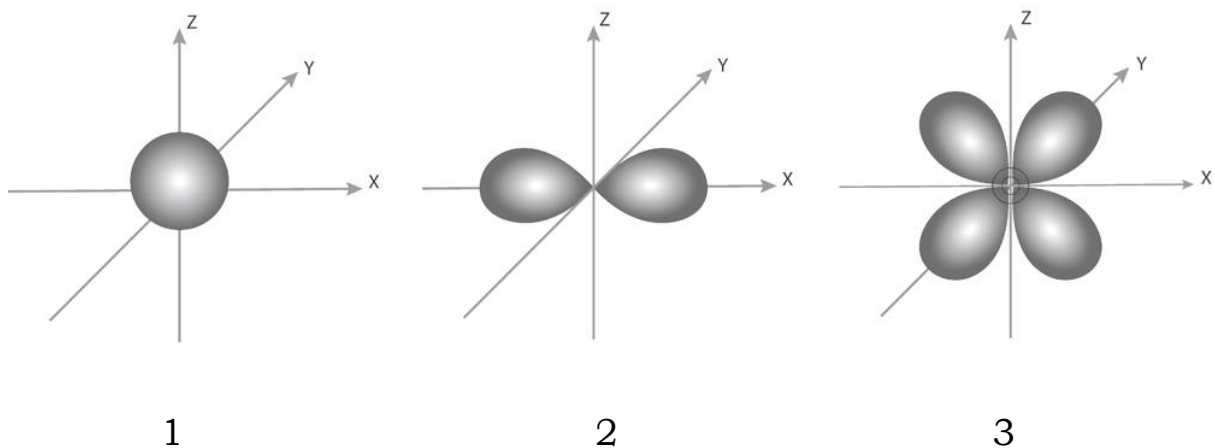
werden genoemd) die onder meer de basiskenmerken definiëren en het innerlijke potentieel ervan bepalen. Volgens moderne concepten beweegt het elektron rond de kern van het atoom alsof het zich langs een 'stationaire baan' (orbitaal) bevindt. Om specifieker te zijn, zijn beweging wordt gepresenteerd niet in de vorm van een materieel punt met een vooraf bepaald pad, maar in de vorm van de elektronenwolk (een conventioneel beeld van het elektron dat 'gesmeerd' is doorheen het hele volume van het atoom) dat gebieden van verdikking heeft en ontlading van de elektrische lading. De elektronenwolk heeft als zodanig geen duidelijke grenzen. De baan (orbitaal) wordt niet aangeduid als een beweging van het elektron in een bepaalde lijn maar als een bepaald deel van de ruimte, een gebied rond de kern van het atoom dat de hoogste waarschijnlijkheid van de locatie van het elektron in het atoom bewaart (atomaire orbitaal) of in het molecuul (moleculaire orbitaal).

Figuur 2. **De elektronenwolk van het waterstofatoom:** een gebied van de driedimensionale ruimte rond de atoomkern die de meest waarschijnlijke locatie van het elektron behoudt.

Het is het verschil tussen het innerlijke potentieel en de externe lading die zulke orbitalen creëert. De kwaliteit van de innerlijke energie (potentieel) kenmerkt een materieel object. Met andere woorden, met behulp van de taal van de moderne wetenschap bepalen dergelijke elektronenschillen (orbitalen) van atomen elektrische, optische, magnetische en chemische eigenschappen van atomen en moleculen, evenals de meeste eigenschappen van solide lichamen, afhankelijk van het aantal en de positie van elektronen erop. De vorm van de elektronenwolk, zoals we ons herinneren uit de scheikunde lessen op school, kan variëren.

Figuur 3. Verschillende vormen van atomaire orbitalen
(de 'geometrie' van de kwantumchemie).

- 1) *s-orbitaal is een bolvormig atoomorbit (het cirkelteken);*
- 2) *p-orbitaal is haltervormig of dubbel-peervormig (het oneindigheidsteken);*
- 3) *d-orbitaal heeft de vorm van een bloem met vier bloemblaadjes (het teken van het diagonale kruis)*

Zoals bekend kan het elektron in twee toestanden tegelijkertijd in de materiële wereld bestaan - **als een deeltje en als een golf**. Volgens de kwantumfysica kan het zich tegelijkertijd op verschillende plaatsen manifesteren. Door zijn nucleaire baan te verlaten of, beter gezegd, door eruit verdwijnen, beweegt het elektron onmiddellijk, dat wil zeggen, het verdwijnt hier en verschijnt op een andere baan.

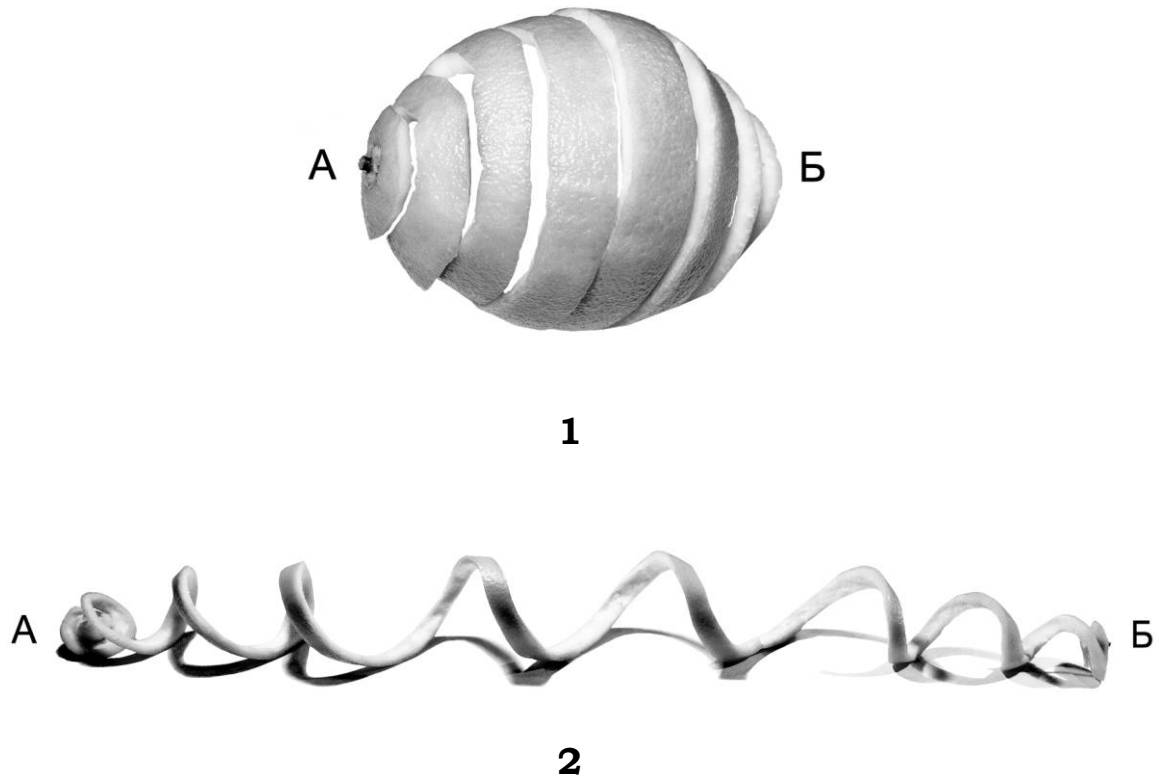

Maar het meest interessante hier is wat wetenschappers nog niet weten. Laat ons bijvoorbeeld een elektron van het waterstofatoom bekijken, dat een element is dat deel uitmaakt van de samenstelling van water, levende organismen en natuurlijke hulpbronnen. Het is ook één van de meest voorkomende elementen in de ruimte. Het atomaire orbitaal dat de kern van het waterstofatoom omgeeft, is bolvormig. Dit is wat de huidige wetenschap kan detecteren. Maar wetenschappers weten nog **niet dat het elektron zelf in een spiraal is gedraaid (helix)**. *Bovendien kan deze helix (één en dezelfde) zowel linkshandig als rechtshandig zijn, afhankelijk van de locatie van de lading. Het is dankzij deze spiraalvorm en een verandering van de locatie van de ladingsconcentratie dat dit elektron gemakkelijk verandert van de deeltjestoestand naar een golf en vice versa.*

Hier is een figuurlijk voorbeeld. Stel je voor dat je een sinaasappel in handen hebt. Met behulp van een mes verwijdert je voorzichtig de hele schil in een cirkel als een spiraal, bewegend van één van de hoekpunten, laten we voorwaardelijk zeggen van punt A naar punt B. Als je deze schil van de sinaasappel scheidt dan zal het in de gebruikelijke gevouwen toestand bolvormig zijn, de contouren van de sinaasappel herhalend. Als het wordt uitgerekt lijkt het op een golfachtig touw. Dus in ons figuurlijke voorbeeld zal de sinaasappelschil de elektronenhelix voorstellen, en op het oppervlak is er een externe lading in het gebied van punt A, terwijl de interne lading zich in het gebied van punt B aan de binnenkant bevindt (op de witte kant van de schil). Elke externe verandering in punt A (aan de oranje kant van de schil) zal leiden tot dezelfde onmiddellijke interne verandering, maar tegengesteld in kracht en invloed, op het punt aan de witte kant van de schil onder punt B. Zodra de externe elektronenlading afneemt wordt de helix uitgerekt onder invloed van het interne potentiaal en verandert het elektron in de golfstoestand. Wanneer de externe lading opnieuw verschijnt, die wordt gevormd als gevolg van een interactie van golven met materie, wordt de helix samengedrukt en verandert het elektron weer in deeltjestoestand. In de deeltjestoestand heeft het elektron

een negatieve externe lading en een linkshandige helix, en in de golftoestand heeft het een rechtshandige helix en een positieve externe lading. En de hele transformatie vindt plaats als gevolg van ezoosmos.

Figuur 4. ***Een figuratief voorbeeld van de elektronentransformatie van een deeltje in een golf:***

1) de deeltjestoestand; 2) de golftoestand.

De waarnemer vanuit het perspectief van de driedimensionale wereld kan het elektron als een deeltje zien als aan bepaalde technische voorwaarden worden voldaan. Maar de Waarnemer vanuit het perspectief van hogere dimensies, die onze materiële wereld in de vorm van energieën zal zien, zal een andere structuur van het elektron kunnen waarnemen. In het bijzonder zullen de informatiebouwstenen waaruit dat elektron bestaat alleen de eigenschappen van energiegolven (van een uitgerekte helix) tonen. Trouwens, deze golf zal oneindig zijn in de ruimte. Simpel gezegd

is de positie van het elektron zodanig in het algehele systeem van realiteit dat het zich overal in de materiële wereld zal bevinden.

Anastasia: Zou je kunnen zeggen dat het zal bestaan ongeacht of we het zien als Waarnemers van de driedimensionale wereld of niet?

Rigden: Ja. Laten we om dit te begrijpen een ander voorbeeld met een spiegel te bekijken. Stel dat verschillende fundamentele informatiebouwstenen een structuur vormen die een lokaal punt vertegenwoordigt, een object. We plaatsen het in het midden van een kamer, waarin een veelvoud van spiegels onder een bepaalde hoek worden geplaatst, zodat het in elk van hen wordt weerspiegeld. Het object bevindt zich dus in het midden van de kamer en wordt weerspiegeld in elke spiegel. Bovendien zien we het, daarom zit de informatie erover in ons bewustzijn. Kortom, de informatie over het object bestaat tegelijkertijd op verschillende plaatsen. Als we één van de spiegels verwijderen, zullen we dit object op die plaats niet observeren. Maar wanneer we de spiegel terugbrengen, zal het weer verschijnen. Informatie hierover is dus niet verdwenen. Het is alleen zo dat we het object onder bepaalde omstandigheden van manifestatie van informatie zien en zodra de omstandigheden zijn veranderd zien we het niet meer. Objectief gezien blijft dit object echter op die plaats bestaan in termen van informatie. De reflectie kan een continue stroom hebben, wat betekent dat dit object in elk punt van deze kamer bestaat (en overigens niet alleen de kamer maar ook de ruimte buiten de grenzen van de kamer), ongeacht of we het zien of niet.

Volgens de kwantumfysica hangt het bestaan van het elektron in de deeltjestoestand af van de meting of waarneming. Met andere woorden, het elektron, dat niet is gemeten en niet wordt waargenomen, gedraagt zich niet als een deeltje maar als een golf. In dit geval is er een heel veld van waarschijnlijkheden, omdat het hier en nu op veel plaatsen tegelijkertijd bestaat; dat wil zeggen in de superpositie. Daarbij zal het, ondanks het feit dat het elektron

meerdere posities heeft, één en hetzelfde elektron en één en dezelfde golf zijn. De superpositie is het vermogen om gelijktijdig in alle mogelijke alternatieve toestanden te bestaan totdat een keuze wordt gemaakt, totdat de Waarnemer een meting uitvoert (een berekening van het gegeven object). Zodra de Waarnemer zijn of haar aandacht richt op het gedrag van het elektron, stort het (ik bedoel het elektron) onmiddellijk in een deeltje in; dat wil zeggen, het transformeert van een golf in een materieel object waarvan de positie kan worden gelokaliseerd. Kortom, na de meting, om zo te zeggen, na de keuze van de Waarnemer, zal één object slechts op één plaats bestaan.

Anastasia: Wow, dat is interessante informatie! De bevindingen van de kwantumfysica, zo blijkt, zijn waardevol voor degenen die zich bezighouden met zelf-perfectie. Dit verklaart op de één of andere manier waarom een persoon faalt in meditatie. Immers, wat helpt om het proces van meditatie als het ware te 'materialiseren'; met andere woorden, wat helpt de overgang van de golfstaat naar de materiële staat waarin energie opnieuw eigenschappen van materie verwerft? Observatie en controle vanuit de Dierlijke natuur. Met andere woorden, meditatie mislukt wanneer de mentale processen die typerend zijn voor de gebruikelijke alledaagse staat van bewustzijn actief worden. In dit geval proberen de hersenen altijd iets te identificeren en het object van observatie te lokaliseren. Deze situatie ontstaat wanneer de Persoonlijkheid zich tijdens een meditatie niet voldoende onderdompelt in een veranderde bewustzijnsstaat of wanneer ze de controle over deze staat verliest. Hierdoor kan de Dierlijke natuur ingrijpen in het observatieproces. Bijgevolg verschijnen associatieve beelden en gaat de waarheid verloren. De golf verandert in materie. Maar zodra je 'de hersenen uitschakelt' met zijn denkprocessen en volledig in een meditatie komt, dankzij de manifestatie van je diepste gevoelens, dan vindt een expansie van bewustzijn plaats en verandert de materie die wordt waargenomen vanuit de Spirituele natuur in een golf. Je versmelt met de ware realiteit van de wereld, je wordt er één mee, en tegelijkertijd voel je al zijn diversiteit alsof

er velen van jullie zijn en je overal bent. Dit is wanneer echte meditatie plaatsvindt als een proces van het leren kennen van de waarheid.

Rigden: Absoluut. De wereld van de Dierlijke natuur is de wereld van dominantie van het materiële en zijn wetten. De wereld van God is de wereld van perfecte energieën. Wanneer je mediteert, wanneer je in een veranderde staat van bewustzijn bent, dan word je een deel van het proces, een deel van de goddelijke manifestatie hier. Zodra de Waarnemer van de Dierlijke natuur wordt geactiveerd, denk je dat je controle krijgt over materie. Eigenlijk is het materie (de Dierlijke geest) die controle krijgt over jou. Als gevolg hiervan wordt je een meer gemanifesteerd materieel object; in feite verander je in een corpusculair object van algemene materie (corpuscle, uit het Latijnse corpusculum dat 'lichaamje' betekent, 'het kleinste deeltje van materie') en gehoorzaam je aan zijn wetten. Als je overschakelt naar de golfstaat, word je een deel van de goddelijke manifestatie in deze wereld, dat wil zeggen, een waarnemer van de Spirituele natuur. Dat is de reden waarom er wordt gezegd: dat waarvan je meer in je hebt, dat zal je zijn.

In de staat van meditatie verdwijnt de gewone perceptie. Het bewustzijn van een ervaren beoefenaar van meditatie, vooral als we zijn of haar toestand in de spirituele oefening van de 'Lotusbloem' bekijken, breidt zich verder uit dan de grenzen van de bekende wereld. De persoon voelt dat hij tegelijkertijd overal is. Je zou kunnen zeggen dat de superpositie van de kwantumfysica, een verwerving van de golftoestand, hetzelfde is als het bereiken tijdens de meditatie van een toestand van uitweg naar hogere dimensies waarin het materiële afwezig is. De superpositie in de staat van meditatie is wanneer je 'ziet', wat betekent dat je de hele wereld en zijn diverse manifestaties met de diepste gevoelens voelt. Maar zodra de Waarnemer zich op een object concentreert, wordt zijn bewustzijn vernauwd en beperkt tot het waargenomen object. Dat wil zeggen, als je éénmaal een keuze hebt gemaakt en je je op specifieke details hebt gericht, verandert de golf in materie.

Immers, wanneer je je op details concentreert, verdwijnt de uitgebreide perceptie en blijven alleen details over. Gedachten uit de Dierlijke natuur zijn een soort hulpmiddel, een kracht om objecten te materialiseren, terwijl gevoelens uit de Spirituele natuur een kracht zijn om bewustzijn uit te breiden en toegang te krijgen tot hogere dimensies.

Anastasia: Ja, hoe complex deze wereld is en hoe vanzelfsprekend eenvoudige dingen daarin kunnen zijn.

Rigden: Nu, wat betreft kwantumfysica... Aan de ene kant heeft het idee van de waarnemer de grenzen van wetenschappelijke kennis uitgebreid, maar aan de andere kant heeft het tot een impasse geleid. Het perspectief van de Super-Waarnemer bewijst immers dat er een enorme kracht bestaat die van buitenaf het Universum, al zijn objecten en alle processen die daarin plaatsvinden, kan beïnvloeden.

Anastasia: Dus dit is eigenlijk een andere manier om het bestaan van God wetenschappelijk te bewijzen?

Rigden: Ja. De mens heeft een Ziel als onderdeel van de goddelijke kracht. Hoe meer hij zijn innerlijke wereld transformeert en hoe meer zijn Persoonlijkheid versmelt met de Ziel, zich ontvouwend voor God, hoe sterker hij spiritueel wordt en het vermogen krijgt om de fysieke wereld uit hogere dimensies te beïnvloeden. En hoe meer er zulke mensen zijn, hoe groter deze invloed is. De Super-Waarnemer is God die alles kan beïnvloeden. De mens als Waarnemer van de Spirituele natuur is de Waarnemer die kan tussenkomen in de processen van de wereld en deze op microniveau kan veranderen. Natuurlijk zijn bepaalde manipulaties met materie toegankelijk voor mensen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Dierlijke natuur. Maar een persoon krijgt pas echt invloed wanneer zijn Waarnemer van de Spirituele natuur wordt geactiveerd.

Anastasia: Wanneer je spirituele oefeningen doet en een uitgebreid beeld hebt van de realiteit van de wereld, besef je dat dit een feit is. Ongelofelijke wonderen gedaan door degenen die op verschillende tijdstippen en op verschillende continenten als heilig werden beschouwd, zijn daar het bewijs van. Omdat het voor hen gemakkelijk was om de elementen te stoppen, om de structuur van water te veranderen, om elke ziekte te genezen, en zelfs om mensen uit de dood te laten herrijzen.

Rigden: Natuurlijk kunnen mensen zich niet eens voorstellen welke capaciteiten erin zijn ingebed. Observatie is de eerste stap naar het kennen van de verborgen geheimen. We beïnvloeden een bepaalde situatie, de mogelijke uitkomst ervan en een oplossing in de wereld die voor ons onzichtbaar is door te kijken vanuit de positie van de Waarnemer vanuit de Dierlijke of de Spirituele natuur, omdat we een keuze maken. Elke situatie is een soort antwoord, niet alleen op je aanwezigheid op deze plek hier en nu, maar ook op hoe je jezelf op dit moment precies waarneemt.

Anastasia: In feite nemen we een deel van onszelf waar in wat ons omringt, en het is niet de realiteit van de wereld die we beoordelen, maar de manier waarop we deze interpreteren volgens onze ervaring en ons begrip van de wereld.

Rigden: Dat klopt. Door iets over de wereld uit te drukken, drukken we in wezen iets over onszelf uit. Een goede luisteraar zal altijd veel meer over de spreker horen dan hij over zichzelf wil onthullen.

Anastasia: Met andere woorden, op de één of andere manier zien we de buitenwereld door een soort 'roze bril' van de Waarnemer uit de Dierlijke natuur. Hoe minder we werken aan het transformeren van onze innerlijke wereld, hoe slechter het voor ons is. Want wat in dat geval meer zal groeien is eenvoudigweg de ervaring die verband houdt met de overheersing van de Waarnemer vanuit de

Dierlijke natuur, wat betekent dat we een nog meer vervormd beeld krijgen van de perceptie van de wereld.

Rigden: Ja. Dit kan overigens worden getraceerd, zelfs vanuit het perspectief van de bestaande kennis over de hersenen, het bewustzijn, iemands manier van denken en de manier waarop zijn wereldbeeld wordt gevormd. In de regel zijn in een consumptiemaatschappij bepaalde attitudes bij een persoon ingegeven dat de wereld materieel is en dit is zegge de enige realiteit die voor mensen bestaat. Ik heb al gezegd dat onze hersenen zo zijn georganiseerd dat ze zich snel aanpassen aan verschillende gedragspatronen; bovendien is alles vervolgens daarop gebaseerd totdat de persoon nieuwe gedragspatronen kiest. Zo begint een persoon zijn leven vanaf zijn kindertijd op te bouwen op basis van verkeerde instellingen en een eenzijdig beeld van de wereld vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Dierlijke natuur. Hij negeert eenvoudig alles wat niet overeenkomt met deze patronen en zijn persoonlijke keuze. Hij kiest voor een zeer beperkte levensperceptie van de wereld en zichzelf, terwijl hij niet eens in iets anders geïnteresseerd is. Als gevolg hiervan gebruiken mensen 'banale' associaties en worden ze vrij voorspelbaar in hun handelingen en intenties.

Wat vertegenwoordigt die selectieve informatie van de buitenwereld, waarvan het grootste deel uit visie komt? Wat we zien, volgens diezelfde kwantumfysica, is een illusie gegenereerd door de geometrie van de ruimte. In de gebruikelijke bewustzijnstoestand nemen we de wereld niet waar vanuit het perspectief van een onthechte ruimte-Waarnemer of een andere Waarnemer, maar vanuit het perspectief van de Waarnemer die onderdompeld is in deze driedimensionale wereld en zich op specifieke coördinaten bevindt, op een gegeven punt in de tijd. Daarom zullen we de wereld eenzijdig waarnemen, slechts vanuit dit punt, en er zullen in dit geval vervormingen zijn. We zien zelfs ons lichaam als een driedimensionaal beeld waargenomen door onze hersenen dat is afgestemd op een bewustzijnsstaat die voor

ons gebruikelijk is. Als we de bewustzijnsstaat veranderen en bijvoorbeeld naar onze fysieke lichamen kijken in een staat van meditatie, zullen we de aura en de omhulsels zien die ermee corresponderen - in feite een compleet andere structuur. Terwijl je complexere meditaties doet die verband houden met waarneming vanuit hogere dimensies, kun je je hele structuur op een grotere schaal zien, inclusief de delen in andere dimensies. Dit alles zal dienovereenkomstig ons begrip van de energiestructuur van de mens vergroten.

Bovendien moeten we er rekening mee houden dat de hersenen zich in de schedel bevinden; met andere woorden, ze zijn volledig geïsoleerd van de externe omgeving. Ze hebben geen direct contact met het licht van de omringende fysieke ruimte. Het licht dat het oog binnenkomt wordt eenvoudig omgezet in een elektrisch signaal. En het is dit signaal dat de hersenen analyseren en decoderen, figuurlijk gesproken in hun 'duisternis'. Met andere woorden, onze hersenen zien niet het 'echte beeld' (of liever de illusie van de geometrie van een bepaalde ruimte), maar alleen een signaal dat van buitenaf wordt omgezet, een 'elektrische kopie' van het beeld, zichtbaar in het beperkte bereik van perceptie.

Anastasia: Over het algemeen is dit een 'elektrische kopie' van de toestand van de waargenomen objecten van een moment dat reeds voorbij is. Bovendien bevat deze kopie slechts een kruimel van informatie uit de verscheidenheid van de zichtbare en, natuurlijk, de onzichtbare wereld. En de mens denkt nog steeds illusoir dat hij deze wereld kent en begrijpt...

Rigden: Ja, de mens is het gewoon om vanuit de Dierlijke natuur te denken... Maar hij moet zichzelf de vraag stellen: wie denkt er precies in hem en wat is bewustzijn? De hersenen zijn uitzonderlijk in de complexiteit van hun structuur en functies (inclusief verdediging), een biologisch apparaat dat een astronomisch aantal elementen en verbindingen heeft en geen direct contact met de omgeving. De hersenen zijn overvloedig; met andere woorden, zij

zijn in staat om onmetelijk complexere functies uit te voeren dan nodig zijn om bijvoorbeeld op de planeet Aarde te leven. De hersenen zijn constant aan het werken - zowel 's nacht als overdag. Ze veranderen bijvoorbeeld alleen van toestand tijdens het slapen, wakker zijn, enzovoort. Ze bevatten een inherente constante zelfreorganisatie van hun systeem. Ze blijven meestal 0,5 tot 2,5 seconden stabiel, waarna sommige variabele en flexibele links worden geactiveerd, andere worden uitgeschakeld, terwijl de harde links constant werken. De hersenen 'vervelen' zich een beetje door de monotonie. Er is een voortdurend denkproces. Verwerking van verschillende informatie daarin gebeurt de klok rond.

De hersenen zijn een bemiddelaar tussen het bewustzijn en de wereld. Ze ontvangen en proberen codes te ontcijferen; met andere woorden, verschillende signalen, waaronder die afkomstig van de vijf zintuigen. Maar het is vooral belangrijk op te merken dat de hersenen in staat zijn om vele andere signalen te ontvangen, niet alleen van de zichtbare maar ook van de onzichtbare wereld. Wat hier als bewijs van dient voor de hedendaagse wetenschappers, zijn de experimenten die uitgevoerd zijn met deelname van mensen die bepaalde meditatieve praktijken beoefenen terwijl ze hun bewustzijnsstaat veranderen. Dit zijn boeddhistische monniken, Siberische sjamanen, helderzienden, enzovoort. Trouwens, deze experimentele groep omvat mensen die sporadisch en spontaan ongebruikelijke vermogens hebben getoond, waaronder telepathie (gedachten-overdracht), voorspelling van de toekomst, telekinese (het vermogen om fysieke objecten te verplaatsen en hun vorm te veranderen door gedachten), enzovoort. Over het algemeen zijn deze vaardigheden inherent aan elke persoon, indien ontwikkeld.

Anastasia: Dit is in feite een bewijs dat een persoon die in het bezit is van basiskennis in staat is om de wereld succesvol te verkennen in een veranderde staat van bewustzijn zonder zijn kamer te verlaten, met zijn ogen dicht, en zonder de hulp van technische middelen of de bekende zintuigen.

Rigden: Merk op dat dergelijke kennis veel informatiever en rijker zal zijn dan die verkregen door een persoon in de gebruikelijke bewustzijnstoestand. Waarom? Omdat zijn bewustzijn in een andere modus begint te werken.

Je kunt nagaan hoe hersenactiviteit zichzelf reorganiseert in een veranderde staat van bewustzijn, zelfs met moderne apparatuur. Wanneer de mens in de gewone bewustzijnsstaat denkt, lijkt de activiteit van de zenuwcellen in verschillende delen van de hersenen op een sterrenhemel; met andere woorden, verspreid. Maar wanneer een persoon zich in een veranderde staat van bewustzijn bevindt, vormt zich een geheel ander beeld van hersenactiviteit. Een soort van 'sterren' nemen de vorm aan van bijzondere 'sterrenclusters' - bollen, wolken, stromen, stralen.

Bovendien moet aandacht worden besteed aan de structuur (vorm) van de menselijke schedel van binnenuit en de aangrenzende weefsels. De frontale, pariëtale en occipitale botten, met hun specifieke reliëf, verdienen speciale aandacht. Dit is een soort biologisch prototype van concave spiegels die golven van verschillende frequenties kunnen scherpstellen, absorberen en reflecteren. Deze constructie dient als een goede resonator (van het Latijnse woord 'resono' – 'ik weerklink', 'reageer'); met andere woorden, het is in staat om de energie van trillingen te verzamelen en te concentreren en te versterken.

Anastasia: Deze informatie is zeer interessant. Zoals we uit het voorbeeld van moderne radiotechniek weten, hebben concave spiegels, net zoals antennes, eigenschappen van ontvangen en verzenden.

Rigden: Zeer juist. De hersenen zijn dus in grote mate een uniek biologisch apparaat dat vele functies vervult en als ontvanger en zender van informatie fungeert, niet alleen van het extern zichtbare maar ook van de onzichtbare wereld, inclusief de innerlijke wereld van de mens zelf.

Wanneer een persoon begint te mediteren, creëert dat een mentale orde die deze of die chakra's engageert en subtiële energieën opwekt die bepaalde gebieden in de energiestructuur activeren. Dankzij een dergelijke mentale orde herconfigureren ook de hersenen van het fysieke lichaam zich in de operative modus van een veranderde staat van bewustzijn. We kunnen zeggen dat een vrij interessant proces plaatsvindt in diepere meditaties: de mediteerder voert op een praktische manier het 'stoppen van de gedachten' uit. En informatie in pure vorm wordt verkregen door de kracht die mensen sinds vroegere tijden het zesde zintuig of intuïtie noemen (intuïtieve Kennis). En op deze manier leren is veel dieper, rijker en gevarieerder dan de gebruikelijke schijnbare perceptie van de zichtbare wereld. De Waarnemer vanuit de Spirituele natuur neemt de energieprocessen waar met gevoelens, geheel en duidelijk, en ervaart de ware realiteit. Hierdoor wordt het voor hem na meditatie duidelijk wat een significant verschil er bestaat tussen wat de menselijke hersenen als 'realiteit' van patronen in een driedimensionale wereld waarnemen en wat in feite de realiteit is die de gebeurtenissen van deze wereld vormt. Voor een dergelijke Waarnemer is het geen probleem om informatie te ontwaren die ver vooruitloopt op het huidige wetenschappelijke begrip van bepaalde processen in deze wereld.

Dus de buitenwereld voor de hersenen als biologisch apparaat bestaat eenvoudigweg uit meerdere kopieën, die ze waarnemen volgens de taak die hen door de Waarnemer is toegewezen in overeenstemming met de binnenwereld en de keuze van de Waarnemer zelf. Elke persoon leeft zijn realiteit volgens zijn keuze en innerlijke waarneming.

Anastasia: Ja, nu heb ik een nog dieper begrip van waarom we ernaar moeten streven te leven en ervaring uit de eerste hand op te doen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Alleen dan is er een reële kans om je leven niet te verspillen aan talloze misvattingen, niet vast te komen te zitten in de illusies

van observaties van de Dierlijke natuur, om je bestemming te veranderen en de realiteit van je spirituele redding te vormen, zelfs tijdens dit leven. Uiteindelijk is dat waaraan we denken datgene wat zal worden gecreëerd, één of andere realiteit voor ons manifesterend.

Rigden: In zijn cognitie kan de mens zo ver gaan als hij denkt te kunnen gaan. Hoe volhardender hij is om weg te gaan van zijn beperkende denkwijzen gevormd door de Dierlijke natuur, hoe duidelijker zijn invloed op de realiteit zal zijn. Nadat hij in het leven een sterk perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur heeft gevormd, kan een persoon zijn diepe verbondenheid en interactie met de hele wereld begrijpen.

De mens, als Waarnemer van de Dierlijke natuur, registreert de objecten die voor hem belangrijk zijn in de omringende wereld, en versterkt hun belang voor zichzelf door de kracht van zijn aandacht. Belang hechten aan dit of dat object hangt af van het wereldbeeld van een persoon, zijn ervaring in het leren kennen van de wereld en zichzelf. Zodra een persoon op externe omstandigheden begint te vertrouwen, genereert hij een beweging die angst bij hem veroorzaakt, de manifestatie van vele illusies die nog meer zijn aandacht trekken.

De mens, als Waarnemer vanuit de Spirituele natuur, kijkt onpartijdig naar de wereld. Zijn steun in het leven en het belangrijke object is de Ziel. Het is tenslotte onmogelijk om de waarheid van het uiterlijke te kennen zonder de waarheid van het innerlijke te kennen, want dan is er geen Waarnemer waarvoor alle geheimen van de wereld open zijn.

Anastasia: Weet u, er was een moment in mijn leven dat ik veel van uw woorden meer intuïtief dan bewust waarnam: ze waren inspirerend en hielpen me te leven en menselijke moeilijkheden te overwinnen. Maar wanneer geavanceerde oefeningen begonnen, vooral die met betrekking tot de onzichtbare structuur van de

mens, vergrootte dit de grenzen van mijn perceptie van de wereld enorm en droeg bij tot het verwerven van een buitengewone spirituele ervaring; het bood een gelegenheid voor spirituele contemplatie en zelfontdekking in diepste gevoelens. Dankzij deze ervaring besefte ik de waarde van de Kennis die u ons geeft. Inderdaad, ervaringen in meditatie kunnen niet onder woorden worden gebracht, maar ze veranderen de houding ten opzichte van de omringende wereld fundamenteel wanneer je echt iets waardevollers voelt dan de materiële wereld... Het meest interessante deel is dat sinds deze praktische doorbraak de kwaliteit van mijn meditaties is veranderd. In het bijzonder wil ik de veelzijdigheid van de 'lotusbloem' meditatie opmerken in relatie tot het werk met de diepste gevoelens en de prachtige praktische basiskennis over jezelf die het mogelijk maakt om de energiestructuur van de mens in de meditatie 'Piramide' te leren kennen. Is het trouwens mogelijk om de wereld over deze meditatie te vertellen? En als dat zo is, zou ik erg dankbaar zijn als mensen deze oorspronkelijke Kennis rechtstreeks van u zouden kunnen vernemen.

Rigden: Natuurlijk. De 'Piramide' is verre van de limiet van perfectie, hoewel het een zeer effectieve meditatie is die je helpt je ware innerlijke zelf te voelen en ook de complexe structuur van de mens te begrijpen die weinig bekend is bij de hedendaagse mensen. Voordat ik echter over deze meditatie spreek, denk ik dat het de moeite waard is om mensen kennis te laten maken met de kennis over de onzichtbare structuur van de mens. Sinds de oudheid bezitten verschillende mensen deze kennis. Ik kan niet zeggen dat deze kennis tegenwoordig volledig verloren is gegaan, sommige vermeldingen ervan zijn gedeeltelijk overgebleven, maar in welke vorm is een andere vraag. Maar er is geen reden om verrast te worden, de verfijnde geest van de mens is tot veel meer in staat.

Zoals ik al heb gezegd is de mens iets veel groters dan materie. In zijn structuur is hij zeer complex, niet alleen op fysiek niveau, maar ook op energetisch niveau. Als we de fysieke structuur van

de mens observeren zien we zelfs met moderne apparatuur slechts een deel van de constructie die in drie dimensies bestaat. Bovendien, als we de algehele structuur van een mens bekijken, waarvan het grootste deel betrekking heeft op de onzichtbare wereld, kunnen we zien dat het op fysiek niveau een veel zwakkere bescherming heeft dan op het niveau van subtiele energieën.

De algemene structuur van de mens is zo ontworpen dat de ziel beter wordt beschermd dan het lichaam. Het lichaam is slechts een extra verwijderbare materiële omhulling gemaakt voor bepaalde bestaansvoorwaarden in het universum in de geometrie van de driedimensionale ruimte. Het is tijdelijk en sterfelijk. Het is een soort bio-machine bestuurd door de Persoonlijkheid; met andere woorden, door degene die voortdurend keuzes maakt die worden weerspiegeld in de gebeurtenissen in zijn leven en zijn spirituele ontwikkeling in het algemeen. Het veranderen van lichamen tijdens de reïncarnatie is als een vernieuwing van deze extra buitenste schil; figuurlijk gezien is het als een regeneratie van de huid in het fysieke lichaam of een verandering van kledij in het dagelijks leven. Natuurlijk vindt er een interactie plaats tussen de energetische en fysieke delen van de menselijke constructie, verschillende processen van energie-uitwisseling en informatie.

Zoals ik eerder heb gezegd is alles in de wereld met elkaar verbonden. De wereld is multidimensionaal en heeft verschillende parallellen. **De mens in de onzichtbare wereld is een informationeel-complexe ruimtegerichte entiteit die consistent in zes dimensies tegelijkertijd bestaat.** Het is voor een modern persoon moeilijk te begrijpen, maar ik hoop dat de wetenschap dit feit ook zal ontdekken met de ontwikkeling van kwalitatief nieuwe fysica en biofysica. **De mens bestaat gelijktijdig in zes dimensies die elkaar constant beïnvloeden. Maar een mens heeft een kans tijdens zijn leven om zijn Persoonlijkheid met de Ziel te verenigen, spirituele volwassenheid te bereiken en te ontsnappen naar de 7e dimensie (Nirvana, hemel), d.w.z. spirituele bevrijding te**

bereiken en zelfs hogere dimensies te leren kennen als hij dat wenst. Ter vergelijking, een Bodhisattva als een spiritueel wezen dat vrijelijk bestaat tijdens de aardse incarnatie in een menselijke structuur van het lichaam (als een Spiritueel Wezen kan Bodhisattva op elk moment naar de spirituele wereld gaan, in tegenstelling tot de menselijke Ziel die tot slaaf is gemaakt in de constructie), bestaat gelijktijdig in 72 dimensies. Dit is het exacte aantal dimensies in het wereldwijde universum. Kortom, een Bodhisattva bestaat tijdelijk in een constructie die zich net als elke mens in de zes dimensies van de materiële wereld bevindt. Maar in plaats van de menselijke Ziel heeft hij een perfect spiritueel wezen uit de wereld van God dat gelijktijdig in 72 dimensies bestaat en daarin veranderingen kan aanbrengen.

Anastasia: Ja, dat is een goed voorbeeld dat inzicht geeft in welke unieke kansen een mens heeft voor spirituele ontwikkeling in de loop van zijn leven en waarom elk moment van het leven zo waardevol is. Je hebt gezegd dat het universum 72 dimensies heeft. Ik denk dat lezers erg geïnteresseerd zullen zijn om te weten dat het aantal dimensies in het Universum beperkt is. Ik herinner me dat u eerder vertelde over de ezoosmos, parallelle werelden, de parallelle paradox, over het verschil tussen de concepten van 'parallelle dimensies' en 'parallelle werelden'.

Rigden: Ja, parallelle werelden en dimensies zijn niet hetzelfde. Er kan een veelheid aan parallelle werelden zijn. Op de één of andere manier zijn ze verweven met verschillende dimensies. Maar dit alles bestaat in één wereldwijd universum. Wat is een parallel? Ik zal het toelichten met een figuurlijk voorbeeld uit het leven van mensen. Elke persoon leeft zijn leven alsof hij zich in zijn eigen alledaagse 'realiteit' bevindt, in zijn microwereld, die op sommige momenten andere 'realiteiten' in het leven van anderen kruist. Met andere woorden, zijn individuele bewustzijn leeft afzonderlijk, alsof het op zijn eigen parallel is, maar in een wereld die gemeenschappelijk is voor iedereen. Andere mensen, met hun leven, gedachten, de innerlijke wereld en de externe omgeving,

leven parallel aan hem en hij is zich niet eens bewust van hun bestaan. Hetzelfde met parallelle werelden: er zijn er veel; sommigen komen met elkaar in contact, anderen bestaan parallel en blijven individueel. Maar allemaal maken ze deel uit van het systeem van 72 dimensies van het globale universum.

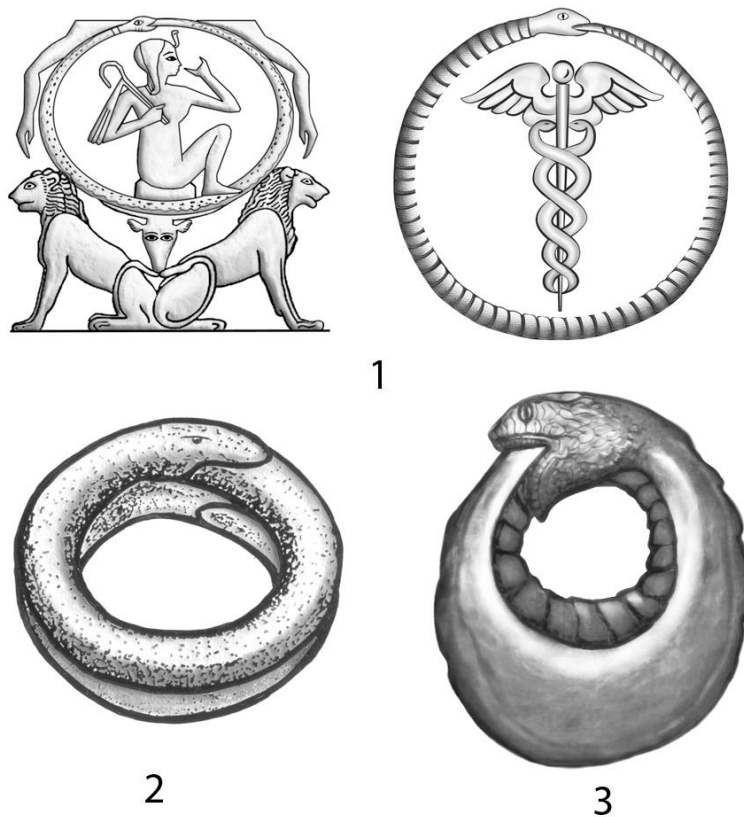
Deze 72 dimensies worden in het algemeen vertegenwoordigd door subtiele en grove energieën die bepaalde energievelden vormen en een bepaalde dimensie vormen. Er zijn geen duidelijke grenzen. Dezelfde energieën kunnen aanwezig zijn in de ene dimensie, en in een andere, en in een derde. Alle dimensies zijn onderling verbonden en tegelijkertijd gescheiden. Het verschil zit in de energie-architectuur van elke dimensie. In de dimensies waar de meer subtiele energieën domineren kan zelfs de kleinste verandering globale veranderingen veroorzaken in andere dimensies waar de grove energieën (bestaande uit subtiele energieën) domineren. De 71e dimensie is één van de meest complexe in de energiestructuur. En de 72e dimensie is de meest geavanceerde, de hoogste en de meest universele dimensie van het universum. Hieruit kunt je elke dimensie of parallel beïnvloeden en daar wijzigingen in aanbrengen; met andere woorden, je beïnvloed rechtstreeks de ezoosmos. Het is de hoogste dimensie die een individuele Spirituele geest kan bereiken dankzij zijn ontwikkeling in deze universum-wereld die zich manifesteert door goddelijk geluid. Hoewel de 72e dimensie de meest complexe is, is deze tegelijkertijd vrij eenvoudig. Ze is verbonden met de eerste dimensie. De eerste dimensie is in wezen de primaire impuls, ezoosmos die alle daaropvolgende veranderingen naar andere dimensies met zich meebrengt en alle materie beïnvloedt, inclusief tijd, ruimte, zwaartekracht, enzovoort. Zonder de ezoosmos zou er geen beweging zijn geweest en daarom geen leven.

Deze kennis bestaat al sinds de vroege tijden, hoewel in die associatieve vormen die begrijpelijk waren voor de mensen die toen leefden. In het oude India, China en Egypte bestond de kennis over de geometrie van de ruimte en de structuur van het universum

bijvoorbeeld al sinds de vroege tijden. Het heilige symbool van de tweeënzeventig dimensies was een slang die in zijn eigen staart bijt. Bovendien werd haar lichaam afgebeeld in de vorm van 72 ringen (of liever 'schakels' van het lichaam), die de dimensies van het Universum symboliseerden. Het hoofd van de slang symboliseerde de complexe architectonische energie van de 71e dimensie die overgaat in de 72e dimensie. De beet van de slang in haar eigen staart symboliseerde de overgang van het complexe naar het eenvoudige en de verbinding van de 72e dimensie met de 1e.

Anastasia: Ja, ik ben dit oude artefact herhaaldelijk tegengekomen in archeologische werken gewijd aan de cultuur en het leven van verschillende volkeren van de wereld. Ik geloof dat lezers geïnteresseerd zullen zijn in het leren van een essentieel detail, namelijk hoe de kop van de slang moet worden geplaatst - met de klok mee of tegen de klok in? Er zijn tenslotte verschillende variaties in verschillende culturen.

Figuur 5. Het symbool van het universum - de slang die in haar eigen staart bijt:

1) fragmenten van het beeld in bas-reliëfs, schilderijen in de tempels van de oude Egyptische cultuur;

2) een vingerring in de vorm van een slang die in haar staart bijt, van de archeologische vondsten in de Indus-vallei (de 'Harappan-beschaving' - een proto-Indische beschaving die bestond in het III-II millennium voor Christus.);

3) oud Chinees symbool - een slang die in haar eigen staart bijt (het symbool is gemaakt van nefriet, in China beschouwd als 'steen van het leven').

Rigden: De oorspronkelijke positie van het hoofd van de slang was precies met de klok mee als een symbool van creatie en ontwikkeling. De schematische weergave van het aantal dimensies in de vorm van schubbenringen was respectievelijk van links naar rechts. Een cirkel (slangenrol) was ook het symbool van de scheppende en spiraalvormige beweging van het heelal (de juiste swastika in meewijzerzin); met andere woorden, beweging volgens de hoofdwerking van de krachten van Allat (de suprematie van Geest boven materie). In de oudheid werd dit symbool vaak gebruikt bij de decoratie van tempels als een heilig symbool dat naar de goddelijke Kennis refereerde. Maar de kop van de slang in tegenwijzerzin werd in de regel geschilderd door aanhangers van de materiële geest (de Dierlijke geest) als een symbool van een kleine kracht die het heelal naar links tegen de klok in drijft (de omgekeerde swastika) in de richting van verwoesting en vernietiging. Deze mensen, terwijl ze de wil van de Dierlijke geest gehoorzaamden, verkondigden voor zichzelf de suprematie van materie over Geest en belichaamden in werkelijkheid het principe van overheersing van de materiële macht.

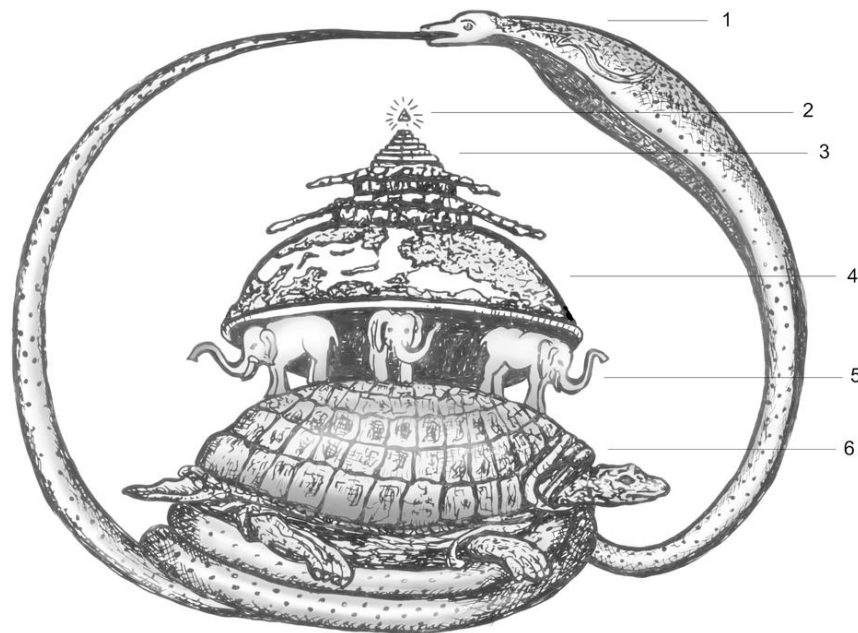
Anastasia: In wezen is dit een vervanging van het teken van plus naar min. Ik heb vaak zo'n slang gezien wiens hoofd tegen de klok in is gericht in architecturale scènes van de Vrijmetselaars.

Rigden: Dit fenomeen was heel gebruikelijk, bijvoorbeeld in de middeleeuwen, tijdens de golf van alchemie, toen de richting van

het hoofd van dit oude reptiel vaak tegen de klok in werd afgebeeld als een symbool van kunstmatige insluiting of regressie. Aan de andere kant waren dergelijke details alleen bekend in de beperkte kringen van ingewijden. De massa kreeg een vrij plausibele interpretatie van dit concept, dus het gewone volk besteedde weinig aandacht aan de rotatie van het hoofd in deze of die richting. En dat is jammer, omdat symbolen en tekens een belangrijke rol spelen in het leven van een maatschappij, zelfs als de samenleving dit niet vermoedt.

Maar sommigen schilderden de kop van de slang bewust in tegenwijzerzin - vanwege fundamentele menselijke verwarring, verlies van kennis of het onjuist kopiëren van de oude informatie, op basis waarvan de gegeven plot werd geschetst. Hetzelfde is bijvoorbeeld tegenwoordig te zien in de symbolische weergave van de wereld in de vorm van de legendarische oude Indiase slang Ananta. Volgens de Indiase mythologie is het Universum een gigantische *wereldslang die zichzelf in de staart bijt* en zich in een *ring* rond de schepping wikkelt. Binnen die ring droeg het een gigantische schildpad, op wiens rug vier olifanten de wereld steunden. In het midden van de wereld lag het bewoonde land Jambudvipa, dat doet denken aan de vorm van een bloesemende lotusbloem met de berg Meru in het midden.

Figuur 6. De oude Indische symbolische weergave van de wereld:

De traditionele interpretatie van het beeld in encyclopedieën, volgens de mythen: 1) de legendarische slang Ananta (uit het Sanskriet - 'oneindig', 'eindeloos') drijvend in de wateren van de kosmische oceaan; de andere naam is Shesha; legenden vermelden dat de god Vishnu op haar ringen rust; 2) de driehoek boven de afgeknotte piramide vertegenwoordigt de macht van het hogere over het lagere; 3) conventionele weergave van een afbeelding van de berg Meru, in dit geval in de vorm van een afgeknotte piramide; 4) symbool van de zichtbare fysieke wereld in de vorm van een halfrond; 5) vier olifanten (symbool van de elementen) ter ondersteuning van de aardse wereld (de olifant die het element lucht symboliseert is niet zichtbaar); 6) een schildpad die rust op de ringen van de slang Ananta-Shesha - de belichaming van de oude Indische beschermgod Vishnu (het universele levendmakende beginsel).

De interpretatie van het beeld vanuit het perspectief van geheime kennis: de tekening is gemaakt vanuit het perspectief van de wereldperceptie van de Vrijmetselaars met een vervanging van tekens - een heroriëntatie naar de agressieve richting van de wereld,

de suprematie van de Dierlijke geest. Het hoofd van de slang is veranderd - de cobra met een open kap is linksom afgebeeld. Er is een tekening van twee dimensies in het midden van de wereld in plaats van de lotusbloem en een symbolische weergave van de berg Meru; in de derde dimensie (de menselijke) wordt een afgeknotte piramide geplaatst met de zichtbare zes trappen en het bijbehorende symbool van de 'aardse macht' - het hoekpunt van een driehoek met 13 stralen, waarvan het beeld vaak door de Vrijmetselaars wordt gebruikt als 'hun' kenmerkend teken.

Het symbool van een slang die in haar staart bijt was in de oudheid heel gewoon bij verschillende volkeren. In mythen werd het geassocieerd met het beeld van het universum, met de scheppingsdaad van de wereld of het onderhoud van de aarde. In de mythologie van de Afrikaanse volkeren, met name in de mythologie van Dahomey, is er bijvoorbeeld het archaische personage Aido Hwedo - de regenboogslang. Volgens de mythe verscheen deze eerst en bestond vóór alle andere. Deze slang heeft de Aarde ondersteund, is opgerold en heeft in haar eigen staart gebeten. Volgens een andere mythe over de wereldcreatie vergezelt de slang Aido Hwedo het hoofd van het pantheon van de goden Mawu-Lisa als dienaar. Bovendien wordt vermeld dat tijdens de schepping deze slang de genoemde god in haar eigen mond draagt; met andere woorden, tussen haar kaken.

Anastasia: Dat betekent dat de oppergod van Dahomey de schepping van de wereld heeft voortgebracht uit de bek van de slang. Dit is dus een directe verwijzing naar de Kennis die God scheidt uit de 72ste dimensie; juister gezegd, op het snijpunt van de 72e en de 1ste dimensie?! Dat is geweldig! Het lijkt erop dat de mensen van Dahomey ook over dergelijke kennis beschikten?

Rigden: Helaas bezit dit West-Afrikaanse land, net als vele andere, niet langer dergelijke kennis, maar heeft het slechts een deel van de informatie voor onze tijd bewaard in zijn legendes die lang, lang geleden aan hun voorouders werden doorgegeven.

Hoewel in vroegere tijden dergelijke kennis werd gegeven aan verschillende volkeren op verschillende continenten die geografisch niet met elkaar waren verbonden.

Anastasia: Ja, het symbool van een slang die in de eigen staart bijt is niet alleen te vinden in de mythologie van de oude volkeren van Afrika (het Dogon-volk, de Egyptenaren), maar ook Azië (de Chinezen en de Sumer), Noord Amerika (de Azteken), en in de mythen van de oude culturen van andere continenten.

Rigden: Na verloop van tijd kreeg het symbool van de slang die in haar staart bijt de betekenis van allesomvattende éénheid, van alles in één. Het is een symbool van eeuwigheid en oneindigheid geworden, markeerde het begin en het einde (alfa en omega, schepping en vernietiging), en ook zelfvernieuwing van natuurlijke cycli, cycliciteit van tijd, van geboorte en dood. Dit symbool van het Universum, vereeuwigd in de oude Egyptische afbeeldingen, verscheen later bij de Feniciërs en de Grieken die er een naam voor bedachten – 'ouroboros', wat in het Grieks betekent 'zijn staart verslinden (absorberen)'. Toen werd dit woord algemeen gebruikt door alchemisten, en de betekenis van dit symbool heeft een nog grotere vervorming ondergaan. In de wereld van vandaag kwam dit symbool, op voorstel van de Kabbalisten, onder de interpretatie van 'diepste psychologie'. In deze versie die door de menselijke geest is vervormd wordt het al beschouwd als een 'basisarchetype dat de prehistorische eenheid van het mannelijke en het vrouwelijke symboliseert, dat dient als het begin van de menselijke individualiteit wanneer 'Ik' wordt ondergedompeld in het onbewuste, waarin de bewuste ervaring nog niet is gedifferentieerd'. In het algemeen geldt: hoe verder weg van de oorspronkelijke Kennis en hoe groter de onderdompeling in een afgrond van materiële menselijke logica, hoe meer de Waarheid verloren gaat. Hoewel dit niet betekent dat deze Waarheid vandaag onbekend is. Neem de hedendaagse priesters die toegang hebben tot de oude Kennis: ze proberen de Waarheid voor de massa te

verbergen om hun macht over deze massa te behouden. Maar oorspronkelijk werd de Kennis aan alle mensen gegeven.

Anastasia: Ja, **alles is eenvoudig in deze wereld als je Kennis bezit**. Wat betreft de vermelding van 72... Verrassend genoeg is het nummer 72 een combinatie van getallen: 12 keer (cycli) 6.

Rigden: Dat is waar. Dit aantal is op veel manieren interessant. In het oude Egypte was er bijvoorbeeld een grondige kennis van de geometrie van de ruimte, exacte numerieke waarden voor het meten van hoeken van geometrische figuren. Deze laatste vormde de basis van kennis bij de uitvoering van verschillende projecten in de bouw en architectuur, waaronder enkele unieke, waardoor bepaalde voorwaarden voor het veranderen van de fysica van de ruimte werd gevormd. Een duidelijk voorbeeld is een verzameling van 'grote piramides' in Gizeh, gebouwd in de tijd van het oude Egypte. Hoewel het ware doel van dergelijke complexe architecturale objecten, waarvan de hoeken tot op de graad nauwkeurig zijn, gebouwd met bepaalde materialen en specifieke complexe architectuur, waarschijnlijk alleen duidelijk is voor degenen die kennis hebben van de interactie van velden, van subtiele energieën en de werkingsprincipes van andere dimensies, en ook van de invloed die tekens hebben op de wereld. Maar daar gaat het niet om. Het belangrijkste op dit moment is dat deze kennis bestond in het oude Egypte.

Anastasia: U sprak ooit over de oude Egyptische god Osiris, over zijn activiteit als een Bodhisattva, en over het feit dat de oude Egyptenaren nummer 72 associëren met heilige religieuze symbolen.

Rigden: Dat klopt. De ideeën van de oude Egyptenaren ivm het heilige nummer 72 zijn ook gerelateerd aan het waarnemingsniveau van de Bodhisattva als een Spiritueel Wezen dat rechtstreeks is geassocieerd met de wereld van God die de essentie kent en in staat is de integriteit van 72 dimensies te

beheersen en te gebruiken. Deze Osiris werd niet alleen afgebeeld als een mens, maar ook als een lotusbloem (aanvankelijk met 72 bloemblaadjes). Sommige afbeeldingen hadden kennis over het Heelal die daarin was gecodeerd. In bepaalde verhalen bijvoorbeeld was het witte gewaad, waarin Osiris werd afgeschilderd als de Hoogste Rechter van menselijke zielen in het hiernamaals, bedekt met een verwevenheid van een bepaald aantal knobbeltjes die lotusknoppen waren (oorspronkelijk 72). Later, toen deze verhalen ontelbare keren werden hertekend en gekopieerd door mensen die niet afwisten van de heilige kennis die werd afgebeeld, veranderde dit aantal en werd de kleding van Osiris afgebeeld als die van een mummie; met andere woorden, op een manier die begrijpelijker was voor de mentaliteit van de gemiddelde persoon. Maar nogmaals, als je de kennis bezit dan is het zelfs met die teksten die door de millennia werden overgeleverd aan de huidige generaties, dankzij de tempelschilderingen en de graven van de oude Egyptenaren, mogelijk om te begrijpen waar ze allemaal over gaan; zoals men zegt, 'het kaf van het koren kaf scheiden'.

Anastasia: Het is geen wonder dat het lezen van deze teksten vandaag, hun vertaling en interpretatie, grote problemen oplevert voor professionals. Om te begrijpen waar de oude Egyptenaren over schreven is het op zijn minst nodig om weg te gaan van het consumptiemodel, en in het beste geval een volledig nieuw model te hebben, een fundamenteel ander wereldbeeld, een kwalitatief ander Kennisniveau.

Rigden: Ja, anders zal er dezelfde verwarring zijn als bij de middeleeuwse Kabbalisten. Tegenwoordig is het geen geheim dat Joodse priesters veel kennis leenden van andere volkeren, inclusief de Egyptenaren, die het op hun eigen manier hadden geïnterpreteerd en het vervolgens als hun religieuze leer hadden gepresenteerd. Dus het nummer 72 werd door Kabbalisten geassocieerd met het idee van de onuitsprekelijke naam van God die alle niveaus van het Universum kan beheersen. Voor middeleeuwse Kabbalisten was deze geheime naam het

hoofdonderwerp van de studie. In feite heeft dit aantal niets te maken met de naam van God, maar het idee dat dit de essentie van het Heelal is en dat het alle natuurkrachten bevat, is waar. Hun fout lag puur in menselijke kwesties; namelijk in de verkeerde vertaling en interpretatie van de informatie over de oude Egyptische kennis en tekens die vervolgens door hen werden aangepast en gepresenteerd als een Kabbalistisch idee (teken) van de naam van God. Ze geloofden dat degene die de naam correct kan uitspreken vrij is om God te vragen wat hij maar wil. In feite is dit een beperkt begrip dat uit de menselijke geest komt. Een dergelijke perversie van kennis is typerend voor mensen wanneer ze beginnen de spirituele kennis te interpreteren vanuit de logica van hun dierlijke natuur.

Anastasia: U hebt gelijk. Mensen verlangen op een domme manier naar absolute macht en wisselen Eeuwigheid in voor een illusoir moment.

Rigden: Helaas geven mensen toe aan illusies die hen door de Dierlijke geest zijn opgelegd, graven niet dieper en negeren hun belangrijkste bezit - de Spirituele Essentie. Laten we ten minste het volgende voorbeeld bekijken. De oude Egyptische legende van Osiris en Seth werd tot op de dag van vandaag doorgegeven. In zijn tijd werd het geïnterpreteerd door de oude Griekse filosofen van de rijke klassen. Het beschrijft hoe Osiris mensen een nieuw wereldbeeld leerde, landbouw, genezing, stedenbouw, mijnbouw en verwerking van koper- en gouderts, in het algemeen alle attributen van het beschaafde leven. Seth, de jongere broer van Osiris, die als een slechte god van de woestijn werd beschouwd, was jaloers op de glorie en macht van zijn broer en wilde in zijn plaats regeren. Seth bedacht een slimme manier om Osiris te vernietigen. Om zijn plan uit te voeren kwam hij naar Osiris met 72 medeplichtigen. Hun plan werkte en ze vernietigden Osiris. Maar dankzij de vrouw van Osiris, Isis, werd het kwaad vervolgens gestraft en werd het recht hersteld. Als gevolg hiervan is Osiris herrezen, maar deze keer als een rechter van menselijke zielen in het hiernamaals.

Dus dit is wat ik wil zeggen over dit onderwerp. Mensen denken vaak vanuit het perspectief van hun menselijke verlangens, waarbij ze de belangrijke dingen uit het oog verliezen. Omdat nummer 72 het kennisniveau van Osiris (Bodhisattva) vertegenwoordigde, begonnen de tegenstanders van de Spirituele wereld het aan zichzelf toe te schrijven om de kracht van hun tegenmacht te onderstrepen. Dat is de reden waarom later in de structuur die ondergeschikt was aan de Archonten cirkels werden gevormd, waarvan de grootte varieerde binnen de limiet van 72 'gekozen' priesters enzovoort. *Maar deze menselijke manier van denken is belachelijk omdat **de kwaliteit** van de kracht van een spiritueel Wezen alle vergelijking te boven gaat, vooral met betrekking tot **het kwantitatieve aantal** mensen wiens bewustzijn wordt gedomineerd door de Dierlijke natuur.*

In deze legende, in de vorm waarin deze ons vandaag bereikt, probeerden de priesters de massa te laten zien dat goden zich op dezelfde manier gedroegen als mensen. Trouwens, dit idee werd vooral actief verspreid via de oude Griekse legendes (over de goden van Olympus), en het is geen toeval dat ze later over de hele wereld werden gepromoot onder verschillende volkeren. Waarom werd dat gedaan? Om een idee onder de massa te verspreiden dat oorlogen die in feite worden bedacht en georganiseerd door priesters die onderling vechten voor aardse macht, 'normaal' zijn omdat goden zogenaamd hetzelfde doen, dat kwaad ook zogenaamd 'natuurlijk' is omdat het een kenmerk van de goden is. Met andere woorden, priesters hebben mensen ervan overtuigd dat als er een koning boven je is die macht wenst en mensen de oorlog instuurt, dit 'normaal' is omdat goden hetzelfde doen; als er een kwade 'baas' boven je is, is dit ook natuurlijk, en jij, de plebejer, moet naar hem luisteren en hem gehoorzamen. Als gevolg hiervan vormt dit alles een onderdanig gemeenschappelijk bewustzijn en leidt het mensen weg van het echte spirituele pad. En voor een generatie priesters is een dergelijke ideologie een handig excuus voor hun hebzucht naar rijkdom en verlangen naar macht. Daarom wordt deze informatie

tegenwoordig onbewust in de hoofden van mensen gehamerd, bijna vanaf hun kindertijd. Het is te vinden in handboeken van verschillende 'geciviliseerde' landen. Dat is hoe spirituele kennis wordt vervormd en vervangen door materiële doelen en concepten om de massa tot slaaf te maken.

Anastasia: Mensen lijken niet genoeg vastberadenheid te hebben om al deze omhulsels van zich af te schudden en te leven volgens het geweten - zoals hun Ziel suggereert... U hebt gezegd dat mensen tijdens hun leven niet alleen spirituele bevrijding kunnen bereiken en het niveau van de zevende dimensie, maar ook hogere dimensies kunnen leren kennen.

Rigden: Absoluut. Alles is onderling verbonden in het universum. De mens is dankzij zijn unieke energiestructuur verbonden met alle 72 dimensies. Het is echter één ding om verbonden te zijn zonder zich bewust te zijn van deze onzichtbare verbindingen en een ander om al deze dimensies bewust te leren kennen, bovendien in een nieuwe spirituele kwaliteit. Een spiritueel ontwikkeld persoon kan alle 72 dimensies leren kennen en het niveau van een Bodhisattva bereiken tijdens zijn leven. Maar, zoals ik zei, een persoon die de zevende dimensie heeft gekend is geen mens meer, hij wordt als een pasgeboren eenheid van de spirituele wereld - een onsterfelijk Spiritueel Wezen met een individueel bewustzijn en een groot spiritueel potentieel. Met andere woorden, een wezen dat wordt bevrijd uit de cirkel van reïncarnaties en die zijn tijdelijke omhulsel kan verlaten - het fysieke lichaam dat zich in een driedimensionale fysieke wereld bevindt en op elk gewenst moment bewust de spirituele wereld ingaat. Stel je voor welke veranderingen in hem zullen plaatsvinden tijdens de cognitie van alle dimensies van het Universum in zijn kwalitatief nieuwe staat. Maar nogmaals, zo'n snelle spirituele ontwikkeling is alleen mogelijk tijdens zijn leven. Helaas waren er weinig zo'n mensen in de geschiedenis van de mensheid. Bij het bereiken van hogere dimensies leert een persoon, laten we zeggen, niet alleen de kunstmatige schepping van het Universum op een

dieper niveau en op een grotere schaal kennen, maar ook het idee van God, de kracht van de spirituele wereld en zijn betrokkenheid bij Hem. Een persoon die spiritueel evolueert naar het niveau van een Bodhisattva passeert 72 hypostasen in de spirituele ontwikkeling, 72 'spiegels'. Natuurlijk is deze manier van het leren kennen van de door God bedachte wereld niet eenvoudig, en voor zo'n spiritueel pad zijn de juiste hulpmiddelen nodig, net als in de wetenschap; met andere woorden, de kennis van bepaalde meditatieve technieken die geleidelijke spirituele ontwikkeling mogelijk maken. Het is duidelijk dat dit pad niet voor iedereen is, maar toch kan een persoon die naar de spirituele waarheid hongert het bereiken. De legende van Seth en Osiris waarschuwt precies dat je niet op dit pad moet stappen terwijl je de menselijke logica van de Dierlijke natuur bezit en de wens naar immense macht en het aardse, want het zal eindigen in een straf voor zulke spiritueel onvolwassen mensen.

Maar zelfs een grote spirituele reis begint klein, met de eerste stappen. Je moet spiritueel bewustzijn oefenen en niet het begrip dat voortkomt uit egoïsme en een geest gevuld met dromen van de vervulling van aardse verlangens. Als een persoon die zich spiritueel wil ontwikkelen zich alleen beperkt tot verlangens als 'Ik wil', 'Ik zal worden', 'Ik zal', en in werkelijkheid niets doet en niet verandert in zijn dagelijks leven, dan zal er niets goeds uit voortkomen. Maar als een persoon echt bezig is met zelfeducatie en zelfontwikkeling en zichzelf voortdurend verfijnt met discipline, zelfbeheersing en spirituele oefeningen, dan leert hij uiteindelijk hoe hij zijn emoties, zijn gedrag en zijn gedachten kan beheersen. Alleen wanneer een persoon een veranderde bewustzijnsstaat beheerst die nieuw voor hem is en zich stabiliseert in het temmen van zijn Dierlijke natuur, zal de onzichtbare wereld zijn geheimen aan hem gaan onthullen. Wanneer hij zichzelf spiritueel verder ontwikkelt en de processen van de complexe wereld van het Universum leert vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur, ontvouwt een persoon zich als een veelbladige lotusbloem die zichzelf verrijkt met Wijsheid en Kennis. Wanneer

hij de complexiteit van deze wereld beseft, begrijpt hij tegelijkertijd de eenvoud ervan in het licht van de zich ontvouwende eeuwige Waarheid. Terwijl hij spiritueel evolueert kan de mens in zijn keuze aarzelen totdat hij de zesde dimensie in zijn spirituele ontwikkeling passeert. In de zevende dimensie verliest hij alle twijfel als een nieuw Spiritueel Wezen, en blijft er slechts één Waarheid over - de spirituele vector van verdere ontwikkeling.

In vroegere tijden in het Oosten werden de stadia van het leren van het pad van een Bodhisattva door de mens figuurlijk vergeleken met de bloei van de lotusbloem wanneer deze uit het modderige water groeit en een rijpe zuivere witte bloem boven het oppervlak vertoont. Het begin van iemands spirituele pad werd vergeleken met een lotuszaad dat op de bodem van een moeras of een meer ontsproot, waarmee de driedimensionale materiële wereld werd bedoeld. De spirituele groei van de mens, zijn strijd tegen de Dierlijke natuur, het wegnemen van twijfels en aardse verlangens, het werken aan de disciplineren van de gedachten en het beheersen van spirituele oefeningen werd vergeleken met de groei van de stengel, zijn doorgang door het dikke modderige water terwijl het zich een weg baande naar de oppervlakte. De versmelting van de Ziel met de Persoonlijkheid en de spirituele bevrijding wanneer de zevende dimensie werd bereikt, wanneer een nieuw Spiritueel Wezen werd geboren en het zichtbaar werd voor de spirituele wereld, werd vergeleken met het verschijnen van een knop boven het wateroppervlak, met andere woorden, zijn manifestatie in een compleet andere wereld. En nog belangrijker, de knop krijgt toegang, onvervormd door het modderige water, tot de directe stralen van de zon (de kracht van de spirituele wereld), waardoor de knop zijn sneeuw witte bloemblaadjes begon te ontvouwen. Elk nieuw geopend bloemblad verpersoonlijkte het spiritueel bereiken van de volgende dimensie door de Persoonlijkheid. En dit proces ging door tot de mens alle 72 dimensies leerde kennen; met andere woorden, totdat alle 72 bloemblaadjes zich volledig ontvouwden en een prachtige lotus in al zijn goddelijke schoonheid verscheen onder de stralen van het

machtige Hemellicht dat hem schiep. Hetzelfde met de Mens, die bij het bereiken van het niveau van een Bodhisattva in al zijn spirituele rijkdom stond voor Degene die dit goddelijke zaad schiep en hem eeuwig leven gaf.

Anastasia: Dit is een zeer indrukwekkende en nauwkeurige vergelijking. U hebt ooit eens, tijdens een bespreking van de resultaten van één van de spirituele oefeningen, een belangrijk punt verduidelijkt waarom een open lotusbloemblaadje in vroegere tijden de belichaming was van het spirituele begrip van de volgende dimensie. Kan u de lezers er ook over vertellen?

Rigden: Natuurlijk. Zelfs vandaag kan de kennis van elke nieuwe dimensie door de mens worden vergeleken met het proces van groei en ontplooiing van nieuwe lotusbloemblaadjes die verschijnen, groeien en kracht krijgen in hun ontwikkeling, hoewel hun projectie daarvoor alleen lag in het leggen van het genetische programma van ontwikkeling van de gegeven bloem. Hetzelfde geldt voor een mens die tijdens het leren kennen en beheersen van elke nieuwe dimensie in zijn structuur een 'nieuw bloemblad' manifesteert dat, figuurlijk gesproken, verantwoordelijk is voor de onderlinge verbinding van de gegeven dimensie. Natuurlijk is de lotusbloem, om zo te zeggen, een voorwaardelijke vergelijking om inzicht te krijgen in de essentie van het proces. Maar als we het hebben over de realiteit, dan vinden de manifestatie, ontwikkeling en verbetering van de verscheidenheid van onderlinge verbindingen, die aanvankelijk in hem zijn ingebouwd, plaats in de energiestructuur van de mens tijdens zijn spirituele ontwikkeling.

Anastasia: Veel mensen associëren hun bestaan alleen met de derde dimensie zonder hun ware potentieel te begrijpen. Maar als je je er maar een klein deel van realiseert, begrijp je ook de grote verantwoordelijkheid voor je leven, en in hoeverre alles ermee verbonden is, inclusief met betrekking tot dimensies.

Rigden: Dat is waar. Ik heb al gezegd dat wanneer een persoon in een lichaam in deze materiële wereld wordt geboren, de toestand van zijn bewustzijn is afgestemd op de golf van de Dierlijke natuur, op de basisperceptie door de nieuwe Persoonlijkheid van de informatie van de materiële driedimensionale wereld met fysieke sensorische organen. De taak van de persoon die is begonnen met het pad van spirituele ontwikkeling is niet alleen om te leren hoe hij onafhankelijk naar een andere bewustzijnsstaat kan overschakelen, maar ook om de wereld te verkennen in een voor hem nieuw vermogen, zijn mogelijkheden te vergroten, het fundamentele verschil te begrijpen tussen de materiële en de spirituele werelden; met andere woorden, om zijn bewuste Keuze te maken.

Inderdaad, alles is heel nauw met elkaar verbonden in de wereld. Maar wat weet iemand over de wereld? Laten we zeggen dat tot vandaag bepaalde velden van de derde dimensie tot op zekere hoogte zijn bestudeerd, bijvoorbeeld de fysieke velden: akoestisch, elektromagnetisch, zwaartekracht, enzovoort. Merk op dat we het hebben over de dimensie waarmee elke persoon zich van kindsbeen af heeft geïdentificeerd en beschouwt als 'natuurlijk', 'vertrouwd' en 'grotendeels bekend'. Maar weet een persoon dat deze velden in weze uit grove energieën bestaan? Op hun beurt bestaan deze grove energieën uit de zogenaamde subtiele energieën die helaas vandaag de dag niet door de moderne wetenschap zijn bestudeerd. Maar het punt is dat deze subtiele energieën deel uitmaken van de velden van de volgende dimensie. Op deze manier vindt een uitwisseling en interactie plaats tussen dimensies.

Een eenvoudig voorbeeld is een menselijke gedachte. Waarom kunnen wetenschappers de oorsprong nog steeds niet volgen? Omdat de vorming ervan is verbonden met subtiele energieën van een andere dimensie waarin de mens ook bestaat, of liever, waarin een deel van zijn energiestructuur zich bevindt. Terwijl in onze dimensie het grove energieën zijn die zich manifesteren, om zo te zeggen, de afgeleiden van deze golf, die zijn geregistreerd door

wetenschappers die het afvuren van neuronen in de hersenen observeren. Over het algemeen moet worden opgemerkt dat alle dimensies, ruimte en tijd met elkaar zijn verbonden; ze zijn afkomstig van en bestaan uit verschillende combinaties van de zeer voorwaardelijke informatiebouwstenen van het universum, waarover ik eerder sprak.

Anastasia: Ja, vandaag weet de wetenschap weinig over andere dimensies, maar er is al informatie die intelligente mensen aan het denken zet. Het is bijvoorbeeld interessant dat de mens zijn lichaam in deze specifieke vorm ziet en niet in een andere omdat zijn visie is aangepast aan de perceptie van elektromagnetische golven binnen een bepaald frequentiebereik of, zoals fysici zeggen, in het bereik van het zichtbare licht. In het infrarode of ultraviolette spectrum (in het licht dat niet zichtbaar is voor het oog) of in de Kirlian-fotografie ziet de mens er iets anders uit.

Rigden: Ongetwijfeld. Kortom, met moderne apparatuur of bepaalde meditatietechnieken kan men verschillende vormen van licht zien, het elektromagnetische veld van de mens, de vorm van de aura, enzovoort. En de hele dubbelzinnige vorm van een mens kan worden gezien in een driedimensionale ruimte die, in combinatie met tijd, de vierdimensionale ruimte vormt. Maar in **de vijfdimensionale ruimte**, vanuit het perspectief van de interactie van subtiële energieën, ziet **een mens** er al anders uit - **in de vorm van een piramide met een losgemaakte top**. In de zesde dimensie is er een kleine uitbreiding van de piramide...

Het is belangrijk op te merken dat **de macht van de Dierlijke Geest beperkt is tot slechts zes dimensies** die deel uitmaken van de 'materiële wereld' van het Universum. Grof gezegd omvat de materiële wereld slechts 5% van het Universum. Van de zevende tot de tweeënzeventigste dimensie is er een wereld van energieën en informatie die ook de materiële werelden van het Universum vormt en energiestructuren perfectioneert, dankzij de beweging en kracht van Allat. En voorbij het Universum is er de wereld die er kwalitatief van verschilt - de spirituele wereld, de wereld van God

waar een persoon feitelijk in kan komen als een nieuw Spiritueel Wezen. Daarmee volstaat het voor hem om de zevende dimensie te bereiken, ontsnappend uit materieel gevangenschap, om daarna naar believen over te stappen naar de spirituele wereld.

Maar laten we teruggaan naar de materiële wereld. Een mens is in staat (zelfs met de dominantie van de Dierlijke natuur in hem) materie te ervaren, op het energieniveau te interageren en bewust te beïnvloeden tot in de zesde dimensie. Gewoonlijk probeert een persoon dergelijke bovennatuurlijke vermogens in zichzelf te ontwikkelen om macht te krijgen over zijn eigen soort in de driedimensionale wereld. Dit is het belangrijkste verlangen, dat, met de dominantie van de Dierlijke natuur, iemand hierin succes laat behalen. Hoewel dit dominante verlangen vrijwel onopgemerkt blijft door het bewustzijn van de persoon die zich onderwerpt aan de wil van de Dierlijke geest. In het beste geval probeert de persoon het zelfs voor zichzelf te rechtvaardigen met nobele redenen, zogenaamd zorgzaamheid tonen voor andere mensen en hen helpen.

Anastasia: Met andere woorden, deze bovennatuurlijke vermogens kunnen niet alleen aanwezig zijn in de mensen die het spirituele pad volgen en de dominantie van de Spirituele natuur in zichzelf handhaven, maar ook in degenen die in de tegenovergestelde richting gaan en leven onder de heerschappij van de wil van de Dierlijke natuur.

Rigden: Dat klopt. Ze kunnen bijvoorbeeld helderzienden, goochelaars, tovenaars, mensen met paranormale vermogens zijn; met andere woorden, degenen die in staat zijn om in een veranderde staat van bewustzijn naar de zesde dimensie te duiken en van daaruit de lagere dimensies en zwakke structuren te beïnvloeden (om energieactiviteit te manifesteren en bepaalde transformaties te maken). Het beïnvloeden van de derde dimensie vanuit het perspectief van hogere dimensies (de vierde, de vijfde en de zesde) heeft natuurlijk invloed op de grove materie van de

driedimensionale wereld op het niveau van informatie. Terwijl hij dergelijke invloed uitoefent is de persoon zelf echter niet volledig bewust van waarom hem deze kracht wordt gegeven en wat hij werkelijk doet, welke veranderingen hij aanbrengt en wie hij eigenlijk dient. Een dergelijke energie-invloed, zelfs vanuit de zesde dimensie, maar vanuit het perspectief van dominantie van de Dierlijke natuur in de mens, is geen indicator van spirituele ontwikkeling.

Anastasia: U hebt ooit gezegd dat als een persoon zich niet spiritueel ontwikkelt, zijn energiestructuur in de volgende dimensies (boven de zesde) wordt vereenvoudigd.

Rigden: Voor de waarnemer uit hogere dimensies vertegenwoordigt elke persoon in de eerste dimensie, sprekend in menselijke associaties, gewoon een stip, met andere woorden niets. Het is belangrijk op te merken dat een persoon die zich niet spiritueel ontwikkelt (ondanks het feit dat zijn structuur veel geavanceerder is in de materiële wereld en in de zesde dimensie de vorm van een piramide heeft), in de zevende dimensie een energiestructuur heeft die eruit ziet als een nevel, of liever een vage vlek die verder wordt vereenvoudigd in de daaropvolgende hogere dimensies. En ten slotte, in de 72e dimensie vertegenwoordigt een spiritueel onontwikkelde persoon, net als in de eerste dimensie, alleen een stip, niets. **En hierin ligt het antwoord op de belangrijkste vraag van een mens!** Ik hoop dat intelligente mensen het zullen begrijpen.

Het waarnemen vanuit de zevende dimensie van de materiële wereld is al zoiets als het contempleren van de modderige wateren van een moeras door Degene die aan wal staat. Net als de materiële wereld is het moeras een natuurlijke reiniger van het systeem, een filter voor het reinigen van water; met andere woorden, dat wat de basis van het leven vormt. Complexe processen vinden plaats in de diepte, maar de Waarnemer is alleen geïnteresseerd in het resultaat dat aan de oppervlakte van de duistere wateren verschijnt. Veel mensen die hun leven voor niets hebben geleefd,

niet in staat waren om hun spirituele kansen te gebruiken, zijn als bubbels die naar de oppervlakte drijven, gevuld met de leegte van verlangens van de materiële wereld. Hun lot op het wateroppervlak is triest en vooraf bepaald. Bij het aanraken van een kwalitatief andere omgeving barsten de bubbels en veranderen in 'niets'. Maar er zijn mensen die tijdens hun leven met hun Ziel versmolten zijn, en als een prachtige lotusknop verschijnen aan de oppervlakte uit de duistere wateren. Deze sneeuw witte bloem trekt de aandacht van de Waarnemer met haar puurheid en nieuwheid. De Waarnemer bewondert de schoonheid van de bloem en geeft er zijn aandacht aan, kijkend naar het proces van het ontvouwen van elk bloemblad. Een lotusbloem verschilt kwalitatief van een lege luchtbel, want hij is al een integraal onderdeel van een andere wereld geworden.

Een andere manier om het uit te drukken is dat als iemand zich spiritueel ontwikkelt en zijn ambities en verlangens verbonden zijn met de wereld van God, met andere woorden, de Spirituele natuur overheerst in hem, dan zal hij uiteindelijk in staat zijn te ontsnappen aan de beperkingen van de materiële wereld (zes dimensies) tijdens zijn leven en **de zevende** dimensie betreden. In dit geval wordt zijn **energiestructuur complexer in de zevende dimensie**. Als we over deze complexe energieprocessen spreken in associaties die begrijpelijk zijn voor de geest van een 'bewoner' van de driedimensionale wereld, dan **verandert de structuur van een mens van de piramidale vorm naar de vorm van een kubus die op één van zijn hoeken staat**. Met andere woorden, de energiestructuur van zo'n spiritueel bevrijde mens is kwalitatief verschillend van de piramidevormige energiestructuur van een gewoon persoon in de zesde dimensie. En hoe verder een mens zich verdiept in spirituele zelfontwikkeling, hoe complexer zijn energiestructuur wordt.

Zo'n getransformeerde energiestructuur van een mens is onmogelijk te missen voor degenen die een echte spirituele visie hebben. De piramidale energiestructuur van de mens neemt veel

meer ruimte in beslag dan het fysieke lichaam, en de kubieke structuur neemt tien keer zoveel ruimte in beslag. Dit unieke fenomeen is moeilijk te missen op energieniveau, zelfs vanuit het perspectief van de Waarnemer van hogere dimensies. Zoals men zegt: de ware heiligheid van de Mens zal niet ontsnappen aan de blik van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Maar helaas is een dergelijke transformatie in de menselijke samenleving zeer zeldzaam. Trouwens, in vroegere tijden *werden de mensen die de zevende dimensie bereikten en tijdens hun leven spirituele bevrijding ontvingen symbolisch afgebeeld in de vorm van een kubus, vaak met een merkteken op één van de hoeken. Een Opperwezen uit de spirituele wereld werd ook aangeduid met hetzelfde symbool.*

Anastasia: Ja, dit is inderdaad een zeer interessant onderwerp. In dit verband bestaat er rijk en gevarieerd archeologisch materiaal dat het bestaan van een dergelijke symboliek onder veel oude volkeren die op verschillende continenten wonen bevestigt.

Rigden: Natuurlijk komen we in de loop van het gesprek vaak op dit onderwerp terug. Helaas is vandaag veel van de originele informatie verloren gegaan of vergeten; daarom worden veel ontdekte artefacten die de oude kennis vastlegden in symbolen en tekens nog steeds niet volledig door wetenschappers begrepen.

Anastasia: U hebt gelijk. Om dit te begrijpen moet men basiskennis hebben. Ik herinner me dat u ons voor het eerst vertelde over de energiestructuur van de mens. Voor mij was het niet louter een onthulling maar een echte schok die later, in het proces van analyse van de informatie en het diepe begrip ervan, zich ontwikkelde tot een volwassen gloednieuwe kijk op de wereld. Ik weet zeker dat anderen niet onverschillig staan tegenover deze informatie. Kunt u de lezers meer vertellen over de mens, in het bijzonder hoe zijn energiestructuur complexer wordt in elke volgende dimensie?

Rigden: Om het mensen gemakkelijker te maken zich voor te stellen wat hun energiestructuur is in zes dimensies en hoe het allemaal met elkaar is verbonden, zal ik een eenvoudig associatief voorbeeld geven. Er is een kinderspeelgoed - een caleidoscoop. Dit is een buis waarin spiegels en gekleurde stenen onder een bepaalde hoek worden geplaatst. Terwijl de buis wordt gedraaid, kunt je verschillende combinaties van patronen observeren. Hoe meer spiegels er zijn, hoe complexer de waargenomen patronen en vormen. Dus in ons geval zijn de spiegels dimensies en de stenen zijn de belangrijkste delen van de energiestructuur van een mens. Hun aantal is stabiel, maar elke kwalitatieve verandering in het proces van spirituele perfectie leidt tot een meer complexe transformatie van de hele structuur.

Als we de structuur van de mens **in de eerste dimensie (ééndimensionale wereld) gaan bekijken, zal deze eruit zien als een stip vergelijkbaar met een ster aan de hemel.** En als je inzoomt op deze stip en vervolgens in de structuur ervan duikt, kun je de hele complexiteit van de energiestructuur van de mens zien; met andere woorden een verbinding traceren van de eerste dimensie naar de laatste door de hele opeenvolgende keten van dimensies. Figuurlijk gezien lijkt het op het observeren van sterren. Als je er met het blote oog naar kijkt is het slechts een nauwelijks zichtbaar punt in de lucht. Maar als je er door een verrekijker naar kijkt is het zichtbaar als een ruwe, heldere cirkel. En als je het door een krachtige telescoop waarneemt wordt het een voldoende complex ruimteobject met volume en zijn eigen natuurlijke processen.

In de tweede dimensie (tweedimensionale wereld) zal de structuur van een persoon de vorm van een kruis hebben, in het midden daarvan zal er een cirkel zijn op het snijpunt van de lijnen. Nu, iedereen weet hoe een persoon eruit ziet in de derde dimensie.

Anastasia: Dat is zo. Maar zelfs in dit voorbeeld begrijp je hoe complex de menselijke structuur is, zelfs in de driedimensionale wereld. Wat ik in de spiegel zie, is tenslotte allesbehalve wat er echt zowel binnen als buiten mij aanwezig is, als we niet alleen rekening houden met het innerlijke leven van het organisme als een gesloten omgeving, maar ook met de zwakke energievelden die het produceert .

In de wereld van vandaag weten mensen niet veel over hoe hun lichaam is georganiseerd in de driedimensionale wereld, om niet te spreken over iets hogers. Dus voor hen kan het verrassend zijn om de informatie te horen over een gelijktijdig en stabiel bestaan van de persoon in zes dimensies. Hoewel je in zekere mate mensen kunt begrijpen die het grootste deel van hun leven hebben geleefd en geloven dat deze wereld de enige realiteit is. Veel vragen komen voort uit de geest als men geen praktische spirituele ervaring heeft: hoe kan dit komen door wat deze verbindingen doen, enzovoort.

Rigden: In dergelijke gevallen wordt in de regel eerst de dierlijke natuur geactiveerd, omdat het zijn macht over een persoon niet wil verliezen, en wordt er onmiddellijk een gebrek aan acceptatie en onbegrip in hem gecreëerd die hem dwingt in de oude en vertrouwde 'kramp' van denken van een bewoner van de driedimensionale wereld. Het is echter onmogelijk om de hogere dimensies volledig te leren kennen en persoonlijke ervaring op te doen terwijl je in de beperkte bewustzijnsstaat van de Waarnemer van de driedimensionale wereld blijft.

In dit opzicht zal ik een eenvoudig voorbeeld geven. Stel je voor dat je processen observeert die plaatsvinden bij bewoners van een tweedimensionale wereld. Volgens het menselijk begrip vertegenwoordigt een tweedimensionale wereld een vlak gekenmerkt door lengte en breedte. Kortom, bewoners van een tweedimensionale wereld begrijpen niet wat volume is. Stel je voor dat ze een doorschijnend ruimteobject in de vorm van een kegel of een bol hun wereld zien naderen. Wat zullen ze zien? In plaats van een kegel zien ze een tweedimensionale figuur, dat wil zeggen een

cirkel met een punt in het midden, en in plaats van een bal zien ze slechts een cirkel. Waarom? Omdat hun denken is afgestemd op de perceptie van een tweedimensionale wereld. Het concept van drie dimensies gaat hun begrip van de wereld als wezens die in een tweedimensionale ruimte leven en observeren te boven. Met andere woorden, ze zien het echte plaatje niet, omdat het hun dimensie te boven gaat, voorbij hun gebruikelijke bewustzijnsstaat die specifieke grenzen heeft.

En laten we nu teruggaan naar onze driedimensionale ruimte. Tegenwoordig gedragen mensen zich op dezelfde manier - ze verkennen de wereld vanuit het perspectief van een bewoner van de driedimensionale ruimte. Maar de mens heeft, in tegenstelling tot andere wezens uit andere dimensies, een unieke energiestructuur, waardoor hij door zichzelf spiritueel te ontwikkelen in staat is om andere dimensies te leren kennen en de wereld te zien zoals deze in werkelijkheid is en niet in het beperkte bereik van de beperkte perceptie van de wereld als onderdeel van de driedimensionale ruimte.

Anastasia: In het algemeen is wat mensen gewoonlijk om hen heen zien en elke dag waarnemen, inclusief zichzelf, in werkelijkheid niet zo.

Rigden: Absoluut. Onze hersenen, of om precies te zijn onze gebruikelijke bewustzijnstoestand, is een soort barrière om meer te weten, te weten wat buiten de driedimensionale ruimte ligt. De gebruikelijke bewustzijnstoestand van de mens is immers, zoals ik al zei, geprogrammeerd vanaf de geboorte tot *de beperkte perceptie* van een driedimensionale wereld; om het preciezer te zeggen, zelfs gedeeltelijk uit een vierdimensionale wereld (hier worden driedimensionale ruimte en tijd bedoeld).

De vierde dimensie - tijd (als meetfactor) - wordt nauwelijks begrepen of waargenomen door de mens. Met andere woorden, in de driedimensionale ruimte nemen we onszelf 'hier en nu' op een

bepaald punt constant waar. In het dagelijks leven merken de hersenen deze beweging in de tijd niet op, de ezoosmos met oorzaak-gevolg relaties. De mens merkt de algemene beweging van de tijd misschien alleen op wanneer hij zichzelf beoordeelt, bijvoorbeeld wanneer hij in de spiegel kijkt, of foto's van 20 jaar geleden vergelijkt met hoe hij er nu uitziet. Maar onze hersenen, terwijl ze zich in de gebruikelijke bewustzijnstoestand bevinden, merken de constante beweging van tijd, van het leven zelf als ezoosmos, een innerlijke impuls van energie, niet op.

Maar dit betekent niet dat een persoon het helemaal niet kan waarnemen. De menselijke perceptie hangt immers in de eerste plaats af van het dominante wereldbeeld, de stabiliteit van de staat van uitgebreid bewustzijn, van de databank die de mens in zijn hersenen invoert en voortdurend bijwerkt, en daarom is het belangrijk om je intellectuele horizons uit te breiden. Ten tweede hangt een dergelijke perceptie af van zelfontwikkeling, van systematische ervaringen van veranderde staten van bewustzijn - meditatie en spirituele oefeningen - waardoor de mens op een onafhankelijke manier iets leert over de wereld buiten de drie dimensies, niet met de logica van de geest maar met een meer perfect instrument - het intuïtieve zintuig (het zesde zintuig).

Anastasia: Ja, zulke uitspraken van mensen uit vroegere tijden als 'wanneer de mens verandert, verandert de wereld', 'ken uzelf en u zult de wereld kennen' zijn geen loze woorden. Dit is een realiteit; de volheid die de mens kan beseffen tijdens het praktische proces van spirituele zelfkennis... U hebt ooit gezegd, terwijl u over veranderde bewustzijnstoestanden sprak, dat het menselijk bewustzijn vele niveaus heeft.

Rigden: Dat klopt. Het feit dat het bewustzijn vele niveaus heeft, stelt de persoon als Waarnemer (zelfs vanuit de Dierlijke natuur) in staat *om met zijn perceptie de realiteit van de tweede tot de zesde dimensie te omarmen*, in het bijzonder in een veranderde staat van bewustzijn. De mens kan de eerste dimensie niet bewust

waarnemen. Voor hem zal het gewoon een punt zijn, 'niets'. Maar dit 'niets' bevat alles. De eerste dimensie is de ezoosmos; met andere woorden, de initiële innerlijke impuls van energie. In de regel merkt de mens niet bewust het begin van deze verandering (impuls), vooral op het niveau van de eerste dimensie.

Wat betreft de eerste dimensie zal ik een metaforisch voorbeeld geven dat vandaag door veel mensen zal worden begrepen. Het is gerelateerd aan het werk van computers, of liever gezegd, aan de beweging van de knipperende schermindicator - de cursor. Trouwens, het woord 'cursor' komt van het Latijnse woord 'cursorius' wat 'boodschapper, snelle wandelaar, snelle looper' betekent. Wanneer je bijvoorbeeld iets op de computer doet, tekst bewerkt, verplaats je deze aanwijzer-indicator (een pijl of een streepje) op het scherm door bepaalde toetsen in te drukken of door middel van een optische en mechanische manipulator - een 'muis'. Je denkt niet over hoe het precies beweegt, je doet het bijna automatisch omdat je gefocust bent op je werk. Het lijkt alleen dat de cursor natuurlijk beweegt wanneer je de 'muis' bestuurt, bijvoorbeeld om de tekst te selecteren of te verplaatsen, te corrigeren of een nieuw 'venster' te openen. Maar wat gebeurt er echt?

Het scherm bestaat uit pixels, dat wil zeggen kleine gekleurde stippen die, als ze worden vergroot, eruit zien als vierkanten (zoals een geruit notitieboek), die elk uit drie kleuren bestaan (subpixels: rood, groen en blauw). Door deze drie primaire kleuren op elk punt te combineren kan elke kleur op het beeldscherm worden weergegeven. Hoe meer pixels er in hetzelfde gebied van het scherm zijn, hoe beter en scherper (meer gedetailleerd) het beeld erop zal zijn. Wat is een pixel? Het is gewoon een element van een lichtgevoelige matrix, het kleinste element van een tweedimensionaal digitaal beeld in een pixelraster (in bitmapafbeeldingen) op het beeldscherm. Dit is een set elektroden. Hoe wordt een afbeelding op het scherm weergegeven? Door het regelen van de elektrische spanning die op elke elektrode

(lichtemitterende diode) wordt aangelegd. De grootte en richting van de vector van het elektrische veld wordt op zijn beurt bepaald door de softwarecomponent en de processor van de grafische kaart.

Wanneer u een 'muis' met uw hand beweegt, gaan de elektrische signalen van de optische sensor via USB (een apparaat voor het verzenden van informatie) naar dat deel van het computercircuit dat verantwoordelijk is voor de verwerking ervan. Het verwerkte signaal wordt naar de videokaart verstuurd. Vervolgens wijzigt het volgens zijn programma de kenmerken van het elektrische veld dat wordt toegepast op specifieke elektroden (LED's) op het scherm (pixels). Dienovereenkomstig verandert hun lichtintensiteit; sommige worden bijvoorbeeld zwart en andere wit. Voor jou creëert het een illusie van beweging van de cursor op het scherm.

Met andere woorden, je denkt alleen dat je de cursor verplaatst. Dankzij het werk van elektronische schakelingen en programma's verander je alleen de externe omstandigheden voor de elektrode (LED) en verkrijgt deze nieuwe eigenschappen. En daarom krijgt het licht dat erdoorheen gaat andere kenmerken (frequentie en intensiteit). Als de cursor op een bepaald punt op een bepaald moment in de tijd staat, creëer je door een 'impuls' uit te voeren (het verplaatsen van de 'muis' met jouw hand) de voorwaarden voor het wijzigen van de optische kenmerken van de stip.

Anastasia: Je kunt zeggen dat ik op een bepaalde manier de cursor van het ene punt naar het andere, van de ene pixel naar de andere, activeer.

Rigden: Ja. De beweging van de cursor is in essentie een figuratief voorbeeld van het prototype van onmerkbare beweging (leven) van het materiële lichaam in ruimte en tijd, dankzij de ezoosmos. Ezoosmos is een sprong van informatie van de ene informatiebouwsteen naar de andere: een informatiebouwsteen trekt de informatie naar binnen en geeft deze door aan een andere informatiebouwsteen; met andere woorden, deze verzendt de

informatie via zichzelf. Die pixels dienen als bouwstenen voor informatie in onze voorwaardelijke vergelijking. Maar jij als Waarnemer, dankzij jouw keuzevrijheid, activeert deze beweging in de ene of de andere richting.

Al deze beweging vindt plaats volgens de verandering van informatie en wordt onopgemerkt door de persoon die het complexe mechanisme van verandering en overdracht van informatie niet ziet. In ons voorbeeld beweeg je gewoon de muis en voor jou is er een natuurlijke beweging op het scherm. Je ziet niet hoe het cursorbeeld van de ene pixel naar de andere springt, hoe de spanning in elke elektrode verandert. Voor jou beweegt de cursorpijl bijna onmiddellijk naar een andere positie op het scherm. Hetzelfde in het leven, de beweging van een materieel object door informatiebouwstenen blijft onopgemerkt door een persoon, hij ziet niet hoe deze initiële beweging precies gebeurt op het niveau van de eerste dimensie. We zien bijvoorbeeld een persoon in een bepaalde richting lopen. Wat er echt gebeurt is dat informatie met al zijn complexiteit van onderlinge verbindingen door informatiebouwstenen 'stroomt' dankzij ezoosmos. Zelfs als we een man onbeweeglijk zien zitten is dit in feite slechts een illusie, omdat er feitelijk een zeer rijke intensieve informatie-uitwisseling plaatsvindt die zijn leven is, zijn beweging die noch door hem, noch door ons onopgemerkt blijft.

Anastasia: Met andere woorden, een persoon realiseert zich misschien niet de volledige complexiteit van de invloed van de wereld op hem en zijn invloed op de wereld, maar veranderingen op het onzichtbare niveau gebeuren constant.

Rigden: En hoe hoger de dimensie (bijvoorbeeld de vijfde, de zesde), van waaruit een persoon deze veranderingen aanzet met zijn keuze, hoe signifikanter deze veranderingen zullen zijn.

Anastasia: De hoofdfunctie van de eerste dimensie is de initiële innerlijke impuls van energie. Kunt u de lezers vertellen wat de hoofdfunctie van de tweede dimensie is?

Rigden: Voor een persoon (in zijn perceptie) vertegenwoordigen de functies van de tweede dimensie (tweedimensionale ruimte) niets meer dan een soort opslag en overdracht van informatie waarin tekens en symbolen een belangrijke rol spelen. Hoewel de functies van de tweede dimensie veel breder zijn. Hier is een eenvoudig voorbeeld. Elke notitie veronderstelt opslag en overdracht van informatie. Wat is een schrift, hetzij pictografisch, ideografisch, hiëroglifisch of alfabetisch? Dit is een tekensysteem om gedachten vast te leggen, waarmee je ze in de tijd kunt vastleggen met behulp van conventionele symbolen en ze op afstand kunt overdragen. Met andere woorden, het is een notatie in de tweedimensionale wereld waarbij informatie wordt opgeslagen in bepaalde symbolen en tekens. Bijvoorbeeld een taartrecept, of een handleiding voor de bouw van een kerncentrale, of een schets voor het maken van een atoombom, enzovoort. Als je het recept kunt lezen maar geen poging doet om iets te doen, gebeurt er niets. Maar als je het kunt lezen, dat wil zeggen wanneer je de notatie van de symbolen begrijpt, en dan zet je er een geschikte kracht op door de instructies te volgen en te handelen, dan krijg je stevast het resultaat dat in dit recept of deze handleiding werd vastgelegd. Hetzelfde met een teken van de tweedimensionale wereld: als je er energie aan toevoegt, handelend vanuit de driedimensionale wereld, zal het beginnen te werken. Als gevolg hiervan zullen we, volgens ons voorbeeld, na het toepassen van energie en het handelen volgens de informatie uit de tweede dimensie, ofwel een taart, ofwel licht in huis krijgen, of het resultaat dat ons huis in de derde dimensie zal vernietigen.

Anastasia: Dus in het algemeen is de derde dimensie de dimensie waarin je al kracht en energie toepast en begint te creëren.

Rigden: Voor een mens - ja. In dit verband is het belangrijk voor mensen om te begrijpen aan wat voor soort informatie ze elke dag aandacht besteden, waar ze hun levenskracht op toepassen, hoe ze deze vervolgens precies verspillen en wat ze echt kunnen bereiken. Tegenwoordig observeren de meeste mensen zichzelf immers (en beoordelen daarom hun leven) eenzijdig, alleen vanuit het perspectief van het denken van een 'bewoner' van de driedimensionale ruimte.

Een moderne persoon realiseert zich niet dat de oorsprong van zijn gedachten verband houdt met een geheel andere dimensie. Hij leeft echter voortdurend in zijn dromen en gedachten, terwijl de omringende 'realiteit' voor hem tot op zekere hoogte de weerspiegeling is van zijn mentale activiteit. Hij verspilt zijn levensenergie aan de materialisatie van gedachten en verlangens die voornamelijk verband houden met een zeer smal spectrum van een brede band van frequenties van de driedimensionale ruimte waarop zijn observatie als Persoonlijkheid op een bepaald moment is gericht.

Anastasia: U hebt benadrukt dat een persoon, als waarnemer, deze veranderingen teweegbrengt met zijn keuze in deze of die richting. En hij is de Waarnemer. Hij is het die provoceert, dat wil zeggen, iets stimuleert dat reeds plaatsvindt.

Rigden: Absoluut. De mens kiest voortdurend tussen de spirituele wereld, met haar kracht afkomstig van de Ziel, en de materiële wereld met haar fantasiespelletjes van de Dierlijke geest die op de één of andere manier probeert de levensenergie van een persoon volgens de eigen behoeften te richten. Dit zijn de twee dominante krachten die in deze materiële wereld een voorwaardelijke confrontatie creëren waarbij de mens, als Waarnemer, aan de buitenzijde van de keuze tussen hen wordt geplaatst. Bovendien, voor de wezens van de materiële wereld die deel uitmaken van de Dierlijke geest zijn deze krachten onzichtbaar, maar ze zijn noodlottig voor de mens omdat er een

deel van de Eeuwigheid (de Ziel) in hem is en hij de gelegenheid heeft om een onsterfelijk Spiritueel Wezen te worden.

Anastasia: Daarom is het belangrijkste bepalende moment voor een persoon aan welke gedachten en handelingen hij elke dag zijn aandacht besteedt.

Rigden: Dat is absoluut correct. Voor een beter begrip zal ik met een figuurlijk voorbeeld van een internetgebruiker illustreren wat de keuze van een persoon tussen de twee dominante krachten is. Wanneer een persoon zijn primaire aandacht op iets richt, met andere woorden een keuze maakt, ziet hij niet hoe hij het begin van deze veranderingen in de eerste dimensie activeert door dit te doen. In ons voorbeeld is dit hetzelfde als het indrukken van de startknop van een computer die processen start die onzichtbaar zijn voor een persoon. Het is dus de aandacht van de persoon die het bewegingsproces op het niveau van de eerste dimensie start. Alles begint hiermee. Deze initiële aandacht van de Persoonlijkheid is de primaire kracht van de Waarnemer, dit is zijn vrijheid: waar je je primaire aandacht op richt, is wat je activeert. De mens beseft niet de volledige betekenis van de acties die op het niveau van de eerste dimensie hebben plaatsgevonden, maar later voelt hij de gevolgen die ze op zijn lot hebben als zeer reëel.

Wanneer een persoon een computer aanzet verschijnen de karakters en symbolen van verschillende programma's die bepaalde informatie opslaan na een tijdje op het scherm. En als het bijvoorbeeld internet is, verschijnt er voor de ogen van de gebruiker een reeks tekens en symbolen, en achter elk ervan is een grotere informatielaag verborgen. Het internet vertegenwoordigt in het algemeen een complexe verbinding met de wereld, maar... via verschillende root (basis)-servers die behoren tot bepaalde 'gezaghebbende' organisaties en mensen die ze in het geheim of openlijk financieren. Dit alles is gebaseerd op de verspreiding van een bepaalde ideologie. Trouwens, een begrip als 'domeinnaam', dat tegenwoordig bekend is bij elke 'bewoner' van het internet,

komt van het Latijnse woord 'dominium', wat 'bezit' betekent. De internetgebruiker denkt in de regel niet aan dit alles en stort zich in de informatiestroom die hem *ter keuze* wordt aangeboden... Hij ziet details, maar hij ziet niet het hele plaatje, hoewel dat zou moeten. Dus het verschijnen van tekens, symbolen, verschillende computerprogramma's en korte advertentieteksten van het internet die hele lagen informatie achter zich verbergen - dit alles is als de interactie van de aandacht van de persoon met informatie op het niveau van de tweede dimensie. Als we in de materiële wereld al deze informatie van de tweede dimensie globaal beschouwen, zal het gewoon een andere vorm van manifestatie van programma's zijn, hetzij vanuit het Dierlijke beginsel, hetzij vanuit het Spirituele beginsel. De mens heeft de vrijheid van keuze. Een deel hiervan trekt gewoon zijn aandacht, en een deel houdt hem vast. Als gevolg hiervan 'opent' hij uit deze mogelijkheden, net als in een internetzoekmachine, alleen die informatie (waarop hij zich richt) die zijn aandacht het meest heeft getrokken.

Vanuit het perspectief van de derde dimensie maakt de mens hiermee zijn keuze; met andere woorden, hij activeert het proces van het verkrijgen van informatie in de tweede dimensie. Door deze informatie te activeren begint hij ernaar te 'leven' op het niveau van de derde dimensie. Met andere woorden, als Persoonlijkheid laat hij deze informatiestroom tot zichzelf toe en deze manifesteert zich in de vorm van verschillende beelden, emoties, verlangens en gedachten in het bewustzijn, en begint in hem te leven als in een bewust wezen. Dit duwt de persoon van buitenaf naar specifieke handelingen binnen het programma van deze *Wil van buitenaf*. Het enige van de vele programma's waarmee deze Wil de aandacht op zichzelf heeft gevestigd in de tweede dimensie. Zodra hij ze binnenlaat, wordt dit zijn voorkeur om in dit of dat programma te werken en de cursor daarheen te bewegen (zijn aandacht), verschillende functies aan te nemen (mentale beelden, verlangens en emoties). En de cursor verplaatsen, zoals ik al zei, is gelijk aan het creëren, dankzij de ezoosmos, van handelingen die in de eerste stadia onzichtbaar zijn voor de mens, maar die dan gebeurtenissen

van zijn lot worden. Een persoon neemt bewust niet waar wat hij verandert door de kracht van zijn aandacht toe te passen op het gekozen programma, hetzij in de eerste dimensie, hetzij in de bovenliggende dimensies. Maar hij, als een Persoonlijkheid die op een gegeven moment een keuze heeft gemaakt, verspilt zijn levenskracht aan het materialiseren van deze *Wil van buitenaf*, het werken volgens dit programma.

Anastasia: En dit punt is erg belangrijk. Als we het wereldwijd beschouwen, blijkt dat we alleen denken dat we een *wil* hebben in de zin van een scheppingskracht, de creatieve activiteit van de geest, of, zoals men in de psychologie zegt, een 'zelfvoorzienende' (met een onafhankelijke betekenis) bron van menselijke activiteit die de onafhankelijkheid van gedrag vanuit objectieve redenen bepaalt. Het is interessant dat dezelfde psychologen de wil in verband brengen met de controle over je eigen gedrag dat volgens hen mogelijk wordt dankzij het gebruik van kunstmatige 'gedragsmiddelen' - tekens.

Rigden: Wat we als onze eigen wil beschouwen is een illusie van onze perceptie vanuit het perspectief van het denken van een individuele geest van een driedimensionale wereld. Als we ons voorbeeld nemen, activeert een persoon gewoon de binnenkomende informatiestroom met zijn keuze en spendeert zijn levenskracht aan de realisatie van deze *Wil*. De *Wil*, hetzij voortkomend uit de Spirituele natuur (de wereld van God) of afkomstig van de Dierlijke natuur (de Dierlijke geest) is een *kracht van buitenaf*, of liever, een informatieprogramma geïmplementeerd in een bepaalde structuur die het uitvoert. De substituties vanuit de Dierlijke geest liggen in het feit dat de Persoonlijkheid van de persoon de vormen van manifestatie van één van deze twee globale krachten als zijn eigen wil waarneemt, die hij in feite niet heeft.

Anastasia: Met andere woorden, wat een persoon als zijn eigen wil beschouwt en waar hij overdreven trots op is, is niet van hem. Het is gewoon een kracht die van buitenaf is binnengekomen door

de informatie die hij heeft gekozen. Het activeert gevoelens, emoties en gedachten die hem tot bepaalde acties drijven binnen het programma van deze Wil, wat verband houdt met het verbruik van vitale energie.

Rigden: Volledig correct. Mensen, onder invloed van de hoogmoed van de Dierlijke natuur, houden ervan zichzelf te vergelijken met hogere krachten die hun eigen Wil hebben. Maar niet iedereen stelt zichzelf de vraag: 'Door wiens wil wordt deze of gene handeling in feite uitgevoerd?', 'Wie duwt mij tot deze gedachten?', 'Wie wekt deze of gene verlangens in mij op?', 'Wie in mij verzet zich en tegen wie?' en 'Wie stelt deze vragen en wie beantwoordt ze?' En het zijn slechts enkelingen die zichzelf begrijpen, die het proces van confrontatie begrijpen tussen de Dierlijke natuur en de Spirituele natuur, tussen de Wil die voortkomt uit de Spirituele wereld en de wil vanuit de Dierlijke geest. Natuurlijk is de Dierlijke geest sterk, maar hij kan niet worden vergeleken met de primaire kracht van de wereld van God. Als deze laatste zich duidelijk manifesteert kan de Dierlijke geest deze niet direct weerstaan, maar het kan zijn Dirigent (de persoon die op het spirituele pad staat) afleiden met 'onbenulligheden' om hem van de juiste koers te leiden, hem te vangen met een andere illusie, enzovoorts. Het begin van manifestatie van de wil in termen van creatie verschijnt alleen in een persoon wanneer hij, spiritueel rijpend, de macht van de Dierlijke geest verlaat; dat wil zeggen wanneer hij de zesde dimensie verlaat en de zevende dimensie ingaat. En zelfs dan zal het geen manifestatie van '*wil*' zijn als zodanig in het huidige menselijke begrip, maar gewoon een nieuwe kwaliteit en uitbreiding van de mogelijkheden van de Dirigent van de goddelijke Wil.

Anastasia: Ja, dergelijke substituties door de Dierlijke geest begeleiden de mens, als een wezen dat in de materiële wereld leeft, bij elke stap. Als een persoon niet aan zichzelf werkt, verspilt hij eenvoudig zijn leven aan materiële verlangens, aan het tijdelijke en het sterfelijke.

Rigden: Aan de ene kant verlangt een gewoon persoon ernaar de gebeurtenissen in zijn leven te beïnvloeden, hunkert naar veranderingen in zijn lot ten goede. Maar dit zijn allemaal behoeften van de spirituele kant die zijn hersenen met succes naar de Dierlijke natuur richten. Als resultaat van dit 'omgekeerde' begrip verlangen mensen naar 'vrijheid' in termen van het materiële in plaats van naar spirituele vrijheid: ze hunkeren naar rijkdom, glorie, bevrediging van hun egoïsme en overvloed in hun tijdelijke bestaan. Als een persoon zich lange tijd op zijn materiële verlangens concentreert en veel moeite doet om ze van het ene jaar op het andere te vervullen, dan gebeurt er vroeg of laat een reeks gebeurtenissen die tot het gewenste resultaat leiden, zelfs als tegen die tijd de persoon deze niet langer nodig heeft. Met andere woorden, een Persoonlijkheid kan een bepaalde impact hebben op de driedimensionale wereld, bereiken wat hij wil, maar dit proces gaat gepaard met enorme inspanningen en energie en kost veel tijd. De vraag is hier echter anders: is het de moeite waard om iemands leven en potentieel te besteden aan het bereiken van de tijdelijke materiële wensen van het lichaam?

Anastasia: Sommige lezers vragen: 'Wat is de betekenis van mijn leven? Waarom ben ik hier? Ben ik hier echt alleen om een boom te planten, een huis te bouwen en kinderen op te voeden?' En in hun gedachten antwoorden ze zelf dat als dat het hoofddoel is van het bestaan van de mens op aarde, hij in de eerste plaats geen complexe materiële structuur nodig heeft, inclusief een 'uitgebreide' hersenstructuur die verschillende bewustzijnsniveaus omvat. Ten tweede zou het logisch zijn om aan te nemen dat iedereen die een huis, kinderen en een eigen tuin heeft, gelukkig en tevreden is met zijn leven. Maar over het algemeen stellen deze mensen dergelijke eeuwenoude vragen wanneer ze geen voldoening gevonden hebben in het bereiken van de verlangens van hun jeugd.

Rigden: De betekenis van het leven van de mens ligt helemaal niet in reproductie en verbetering van zijn materiële

levensomstandigheden - dit zijn slechts de natuurlijke instincten van elk dier dat genetisch geprogrammeerd is om een hol te creëren of een nest te bouwen, enzovoort, en zo nakomelingen groot te brengen. De mens is meer dan een dier; zijn doel is om een spiritueel onsterfelijk wezen te worden.

Maar bij het najagen van zijn materiële verlangens verspilt de mens onherroepelijk twee waardevolle factoren - tijd en levensenergie. Ik vestig jouw aandacht op het feit dat ze onherroepelijk worden besteed (!) En bijgevolg gaan bepaalde mogelijkheden verloren. Bij zijn keuze staat het de mens natuurlijk vrij om de levenskracht die hij heeft aan de programma's van de Dierlijke natuur in deze illusoire driedimensionale ruimte te verspillen. Maar als gevolg daarvan zal hij het belangrijkste missen waarvoor hij op deze wereld is gekomen. En tenslotte ontvangt de mens slechts de tijd en energie die hij nodig heeft om zijn Ziel te bevrijden, en zelfs meer dan genoeg voor mogelijke fouten tijdens het proces van het opdoen van zijn eigen ervaringen door zijn Persoonlijkheid. Figuurlijk gezien zijn tijd en levensenergie als benzine voor een auto (het lichaam), wat voldoende is om precies van punt A naar punt B te rijden, met kleine afwijkingen, rekening houdend met de complexiteit van de route. Maar als je in de plaats daarvan in de tegenovergestelde richting gaat (je leven wijdt aan materiële grillen), bijvoorbeeld je auto laat tunen (om je ego te bevredigen), dan zal de energie en tijd die je toegewezen kreeg opraken. Uiteindelijk lig je zo 'mooi' op een autokerkhof (van subpersoonlijkheden), net als de anderen om je heen, te roesten en te rotten. Maar je had die tijd en energie doelbewust kunnen gebruiken om naar bestemming B te gaan, waar je laatste transformatie naar een compleet ander wezen - een Spiritueel Wezen - zou hebben plaatsgevonden.

Anastasia: Zoals u ooit zei, welke kleine wereld van persoonlijke macht de mens ook voor zichzelf in de materiële wereld heeft opgebouwd, deze is tijdelijk en vergankelijk. Alles in deze wereld

heeft een einde: hele sterrenstelsels, sterren en planeten worden vernietigd en het menselijk lichaam is des te sterfelijker.

Rigden: Het is moeilijk voor mensen om te begrijpen dat hun bestaan tijdelijk is en dat ze bang zijn om zelfs maar aan de dood te denken. Maar de dood voor de mens is gewoon een andere vorm van leven, het is het resultaat van zijn keuze tijdens zijn leven. Voor een persoon in wie de Dierlijke natuur domineert, is het moeilijk te beseffen dat er iets groters is dan deze materiële wereld. Maar wanneer de Persoonlijkheid aan zichzelf werkt en als gevolg daarvan in contact komt met de spirituele wereld, dan komt ze tot het besef dat het de spirituele wereld is die de echte en de belangrijkste scheppende kracht is en al het andere in iemands leven gewoon spelletjes van de Dierlijke geest zijn, het najagen van een ongrijpbare illusie.

Anastasia: Ja, deze Kennis is echt interessant en belangrijk, en het geeft een compleet ander begrip van niet alleen de zichtbare maar ook van de onzichtbare wereld.

Rigden: Absoluut. Maar laten we misschien teruggaan naar ons gesprek over de **menselijke structuur in de onzichtbare wereld**. De mens heeft, net als andere informatieobjecten van de materiële wereld - van gigantische sterren tot de kleinste deeltjes - bepaalde projecties, een soort van 'spiegelreflecties' op energieniveau. Verschillende volkeren op verschillende tijdstippen hebben deze anders aangeduid, de onzichtbare structuur van de mens beschreven of vastgelegd in de kronieken van geheime kennis, heilige teksten en afbeeldingen. **Laten we deze levendige projecties voorwaardelijk 'Wezens'** noemen, omdat ze behoorlijk intelligent zijn (zelfs meer dan mensen denken) en hun eigen kenmerken hebben. Van nature vertegenwoordigen deze wezens informationele energiestructuren, bepaalde lokale centra. In de onzichtbare structuur van de mens zijn dit dezelfde onafscheidelijke delen als het hoofd, de armen enzovoort in het

fysieke lichaam. In het midden van de structuur (in het midden van alle projecties van een persoon) bevindt zich de Ziel.

De wezens zijn energie- en informatiestructuren en ze spelen een belangrijke rol zowel in het leven van de mens als in zijn bestemming na de dood. Ze hebben geweldige mogelijkheden en zijn verbonden met andere dimensies waar interactie plaatsvindt op een subtiel energieniveau. Dankzij hen kan een mens de wereld beïnvloeden vanuit het perspectief van hogere dimensies van de materiële wereld, tot de zesde dimensie. **De wezens van de mens worden genoemd op basis van hun locatie rond de structuur en de voorwaardelijke oriëntatie ten opzichte van het fysieke lichaam: de Voorste, de Achterste, de Rechter en de Linker wezens.** Ze vertegenwoordigen als het ware de belangrijkste velden, de 'levende zijden' van een vierzijdige afgeknotte piramide in de algemene menselijke structuur. Ze bevinden zich ongeveer op armlengte van het fysieke lichaam van een persoon in de richting die overeenstemt met hun naam: aan de voorzijde, achterzijde en aan de zijkanten (links en rechts).

De kennis over deze wezens wordt al sinds oude tijden als heilig beschouwd. Er bestaan veel verschillende verwijzingen naar hen in de mythologie van de volkeren van de wereld, van vroegere tijden tot nu. Deze informatie kan bijvoorbeeld worden gevonden in kosmologische mythen en legendes van de volkeren van de wereld, in rituelen van tovenaars, sjamanen, priesters en exorcisten. In het bijzonder zeggen de beschrijvingen van deze laatste vaak dat een persoon de vier elementen of richtingen van de wereld, de vier spirituele hulpmiddelen van de mens, enzovoort, aanspreekt wanneer hij een bepaald traditioneel ritueel uitvoert. In veel gevallen is de verbindende schakel het centrum: in de heilige legendes is dit de Ziel als het centrum van de energiestructuur van de mens, het 'vijfde centrum' (in andere gevallen wordt dit het 'eerste centrum' genoemd); in praktische rituelen is het het bewustzijn van de Persoonlijkheid.

Dus de externe handelingen van zo'n tovenaer zijn in de regel ofwel een theatraal toneelstuk ontworpen voor het publiek of imitatie van verloren kennis zonder de essentie te begrijpen, of slechts een verhulling ervan. In werkelijkheid speelt de belangrijkste handeling zich af in een persoon zelf, in zijn innerlijke wereld. Met behulp van bepaalde kennis en praktijken verzamelt hij zich eenvoudig in één geheel en opereert deze Wezens. De Persoonlijkheid is het 'controlecentrum'. Dankzij deze samenvoeging breiden de capaciteiten van de persoon in de onzichtbare wereld zich enorm uit. Ik vestig jouw aandacht op het feit dat deze Wezens niet de astrale dubbelgangers van de mens zijn.

Elk van de vier Wezens vertegenwoordigt, laten we zeggen, een bepaald energieveld. Figuurlijk gezien is dit een 'transparante cluster' die kan veranderen in elke gedachtevorm die een persoon plaatst: een spiegelbeeld van de persoon zelf of een afbeelding van een dier, geest, enzovoort. We kunnen zeggen dat een persoon, terwijl hij bepaalde meditatietechnieken doet in een veranderde toestand van bewustzijn, één van de Wezens een bepaalde gedachtevorm toekent en, door zijn aandacht daarop te concentreren, dat Wezen materialiseert.

Anastasia: Het is dus in feite een overgang van de toestand van energiegolf naar materieel deeltje: zodra de Waarnemer zich op het Wezen concentreert, vindt het proces van transformatie van energie in subtiele materie plaats. Dienovereenkomstig verkrijgt het een gedachtevorm (het beeld dat er door de persoon in wordt geplaatst).

Rigden: Ja, daarbij is de verbinding met de onzichtbare wereld volledig behouden. Zoals ik al heb gezegd heeft elk van de vier Wezens eigen kenmerken en manifesteert een bepaalde verbinding tussen de zichtbare en de onzichtbare wereld.

Het Voorste Wezen bevindt zich vooraan, op armlengte van het fysieke lichaam van een persoon. Het is verbonden met het leven

van de persoon hier en nu (zowel in de derde als in hogere dimensies) en met zijn beweging van het heden naar de toekomst. Dit is een soort vector, een indicator van het levenspad. Als een persoon het spirituele kiest, dan heeft dit pad één vector en een gefocuste richting van streven naar een hoger resultaat, een eindresultaat - het versmelten van de Persoonlijkheid met de Ziel, dat wil zeggen spirituele bevrijding. Dit Wezen is verantwoordelijk voor de zelfontwikkeling van de persoon, voor spirituele beweging. Het heeft een eigenaardige emotionele kleur - die van geloof, spirituele liefde en hoop voor de toekomst. Als de intenties van een persoon op het spirituele pad stabiel zijn, dan dient het ook voor hem als een zeer goede bescherming tegen de externe onzichtbare invloed van anderen of agressieve buitenaardse Wezens. De activering ervan kan worden gezien via de toestand van de persoon zelf: dat is wanneer hij zich geïnspireerd voelt en wanneer een golf van positieve emoties en de diepste spirituele bedoelingen in hem kunnen worden waargenomen.

In legendes van de volkeren van de wereld werd het Voorste Wezen vaak aangewezen als een éénhoorn en als het element (geest) van de hemel, lucht. Het werd afgebeeld in de vorm van een vrije vogel (een valk of de mythische dondervogel, de feniks). In veel culturen diende de vogel als het symbool van de Ziel, het goddelijke Wezen, de geest van het leven, de geest van de hemel, vrijheid, opstijgen, inspiratie, voorspelling, profetie en een verbinding tussen 'ruimte zones'.

Anastasia: Inderdaad. In feite werden vogels al in het Bovenpaleolithicum afgebeeld, soms met de nadruk op het heilige karakter van deze benamingen. In het Neolithische tijdperk werden ze ook geschilderd samen met de zonnetekens (zon) die boven de vogels werden geplaatst.

Rigden: Helemaal juist, wat wijst op de speciale betekenis van deze tekeningen, als de persoon natuurlijk over kennis van geheime tekens beschikt. Dus, terug naar het Voorste Wezen... De

kennis over de werking van de vier Wezens breidt de menselijke mogelijkheden enorm uit. De problemen waarmee sleepers geconfronteerd worden vinden plaats door gebrek aan basiskennis van deze zaken. De meeste sleepers handelen bijvoorbeeld via hun Voorste Wezen zonder het te beseffen. En maken dus een grote fout die leidt tot slechte prestaties op het werk, tijdverspilling en hoog energieverbruik, wat vaak resulteert in de snelle dodelijke afloop voor de operator. Meer ervaren sleepers handelen via hun Linker Wezen. Maar later meer daarover.

Anastasia: Sleepers zijn grotendeels onbekend in de maatschappij. Dit is een geheime speciale eenheid in de staatsveiligheidsstructuren van geciviliseerde landen. Het is vrij verrassend dat het beleid van 'materialisatie van het bewustzijn van de bevolking' overal in de wereldgemeenschap plaatsvindt en dat de zeer 'opruimende gedachte' van het creëren van een wetenschap om het menselijk energielichaam te bestuderen, waarvan het bestaan al bekend is, belachelijk wordt gemaakt. In deze context vindt een toename van de ontwikkeling van dergelijke speciale strijdkrachten plaats in bijna alle geciviliseerde landen die met elkaar concurreren. Hun specialisten zijn immers in staat om informatie te verkrijgen zonder de kamer te verlaten, bepaalde mensen op energieniveau te beïnvloeden of de topambtenaren van deze landen te beschermen.

Rigden: Omdat het sleutelwoord in deze kwestie 'politiek' is. Dat is de reden waarom deze kennis niet beschikbaar is voor naties. Ken je trouwens de oorsprong van deze speciale term 'sleeper'? Zoals men zegt: zoals je een schip noemt, zo zal het varen. Het woord sleeper is ontleend aan de Noorse mythologie. De oppergod daar was Odin. Hij was de god van de wijsheid en de vader van hekserij, magische spreuken, een kenner van runes en legendes, een priester, drager van magische krachten; hij had een sjamanistische 'intuïtie', kende magische kunsten, was sluw en verraderlijk en was 'heerser van mensen'. Later trad hij op als beschermheer van militaire allianties en als zaaier van militaire

onenigheid. Dus, Odin bezat een achtbenige hengst Sleipnir (de slipper). Hij kon zijn eigenaar razendsnel van de wereld van de goden (Asgard) naar een andere 'donkere wereld' brengen, de wereld van de doden (Niflheim) of de wereld van de mens (Midgard); met andere woorden, hij was in staat om tussen de werelden te glijden. Volgens de legendes heeft Odin op Sleipnir deelgenomen aan een 'paardensportcompetitie' met een reus.

Anastasia: Er verandert niets in de wereld van de mensen, dezelfde politieke en priesterlijke wedstrijden ten koste van de kracht en de nek van mensen is nog steeds aan de gang. Ik heb medelijden met die mensen die voor deze priesterlijke structuur werken en hun unieke krachten aan niets verspillen, aan de grillen van de menselijke geest die tot slaaf is gemaakt door de Dierlijke geest.

Rigden: Wat kun je doen, mensen maken zelf hun keuzes. Zoals men in het Oosten zegt: 'Wie de waarheid niet kent, wiens gedachte onstabiel is en zijn geloof wankelt, diens wijsheid wordt niet volmaakt.' Maar laten we teruggaan naar het onderwerp van ons gesprek.

Het Achterste Wezen bevindt zich aan de achterkant, op armlengte van het fysieke lichaam. Dit is een soort waarnemer van het heden en een 'chroniqueur' van het verleden. Het is verbonden met het heden en het verleden van de persoon, met de verzamelde informatie, en niet alleen tijdens dit leven. Daarvoor is het verleden een database met informatie, het heden is de controle en opvolging van informatie, bij wijze van spreken in realtime, dat wil zeggen hier en nu. Het Achterste Wezen is een soort portaal. Het is een 'Waarnemer' die rechtstreeks is gekoppeld aan de pijnappelklier (epifyse). Dankzij dit portaal is het, na het beheersen van bepaalde meditatieve technieken, mogelijk om een 'tunneling' naar gelijk welk moment in het verleden uit te voeren. Het Achterste Wezen wordt meestal afgebeeld in de vorm van een vis, een zeehond (bijvoorbeeld in de tradities van de Noordelijke volkeren), hagedis,

olifant, schildpad; het wordt aangeduid met het element water, dat wat onderdompelt in de diepten van het verleden. De Siberische volkeren hebben mythologische referenties bewaard over een soort oppositie van de vogel en de mammoet, en het was de vogel en de vis bij de Sumeriërs. Het Achterste Wezen kan ook worden afgebeeld als een geest met een menselijk gezicht dat het verleden van de mens symboliseert.

Het Rechter Wezen bevindt zich rechts op armlengte van het fysieke lichaam van een mens. Dit is in feite één van de samenstellende delen van de Dierlijke natuur in de mens. Meer precies, het Rechter Wezen heeft een paar kwalitatief verschillende functies, waarvan de manifestatie afhangt van wat dominant is in de mens: de Spirituele natuur of de Dierlijke natuur. Het Rechter Wezen is nauw verbonden met deze wereld. De belangrijkste emotionele kenmerken van zijn manifestatie in de mens, wanneer gedomineerd door de Dierlijke natuur, zijn agressie, moedeloosheid of angst. Als het niet op de juiste manier door een persoon wordt bestuurd, wordt deze vaak onderworpen aan diens 'aanvallen'. Dit laatste wordt gevoeld als een stroom van slechte gedachten of gedachten die negatieve gevoelens uitlokken en als een plotselinge toename van de toestand van depressie. Zijn aanvallen worden gekenmerkt door de vernauwing van het bewustzijn tot het niveau van een bepaald probleem, evenals door emotionele toestanden zoals moedeloosheid, woede, hebzucht, wrok, zelfbeschuldiging, een manifestatie van gelijk welke fantasie of illusie, een lus van gedachten rond hetzelfde probleem. Dit gebeurt wanneer een persoon de kracht van zijn aandacht aan deze gedachten geeft.

Ik moet erop wijzen dat alle vier Wezens eenvoudigweg de 'geboorte' van bepaalde gedachten veroorzaken die overeenkomen met verschillende schommelingen van bepaalde emotionele toestanden. Maar de Wezens steunen en versterken (vooral wanneer de Dierlijke natuur domineert, een situatie onherkenbaar verdraait, 'van een mug een elefant maakt') alleen die gedachten die de Persoonlijkheid kiest. Een mens heeft de keuze aan welke gedachten van welke Wezens hij de voorkeur en aandacht geeft,

met andere woorden naar wie hij luistert. Maar zodra hij zijn keuze maakt, dat wil zeggen, zodra hij de voorkeur geeft aan bepaalde gedachten, begint het actieve werk van dit of dat Wezen die deze gedachten heeft veroorzaakt.

Anastasia: Trouwens, u heeft ooit gezegd dat de processen van zogenaamde geheime invloed, mentale manipulatie, het infecteren van de massa met ideeën die agressie, woede en negatieve emoties bij mensen stimuleren, geassocieerd worden met het activeren van de Rechter Wezens bij mensen.

Rigden: Dat is zo. De remming van de Voorste Wezens bij mensen en de activering van hun laterale Wezens worden uitgevoerd door specialisten die ervaring hebben met deze dingen. Een dergelijke invloed is vergelijkbaar met hypnose.

In meditatie kan men de invloed van het Rechter Wezen voelen en waarnemen, begrijpen waar deze stroom vandaan komt: het wordt gevoeld als een neerwaartse druk van rechts (van buiten naar binnen). Als een mens dit Wezen echter disciplineert, dat wil zeggen wanneer hij strikte controle over zijn gedachten en emoties uitoefent, negatieve gevoelens vermijdt, zich strikt aan de spirituele richting houdt, krijgt hij een effectieve helper die goed georiënteerd is in de wereld van subtiele materie en een multidimensionale verbinding heeft met dezelfde Wezens van andere mensen. En ik herhaal, deze verbinding gebeurt onafgezien van tijd of ruimte.

Verschillende volkeren in hun heilige tekeningen beeldden het Rechter Wezen meestal af in de vorm van een soort sterk en agressief totemisch beest, bijvoorbeeld een witte tijger (Kirgizische sjamanen), een beer, leeuw, luipaard, aap, enzovoort, of een mythische Beschermers: een geest. Vermeldingen hiervan worden vastgelegd in archaische mythische en rituele tradities wanneer agressie, angst of ongewone kracht worden vernoemd. Vuur werd meestal aangeduid als het element dat dit Wezen symboliseerde.

Het Linker Wezen bevindt zich links op armlengte van het fysieke lichaam. Dit Wezen is verbonden met de wereld van Ahriman, de wereld van de heilige kennis van het materiële beginsel. Het is begiftigd met een groot aantal mogelijkheden en functies. Maar nogmaals, hun gebruik door de Persoonlijkheid hangt af van wat dominant is in de persoon: de Spirituele natuur of de Dierlijke natuur. Wanneer de Dierlijke natuur domineert, wordt het Linker Wezen gekenmerkt door sluwheid, behendigheid, hoogmoed, bedrog en verleiding. Dit is een slim en sluw Wezen dat alles in het best mogelijke licht voorstelt met als enig doel de afleiding van een persoon van het hoofddoel - van het spirituele pad. Als de Persoonlijkheid dit Wezen niet op de juiste manier controleert, veroorzaakt het twijfel bij een persoon en leidt het weg van het spirituele pad. Terwijl het Rechter Wezen wordt geassocieerd met botte agressie en woede, kan het Linker Wezen winnen met zijn logica, de helderheid van bewustzijn tonen bij het bouwen van een logische keten van de Dierlijke natuur. Net als het Voorste Wezen dwingt het een persoon om naar iets nieuws te zoeken, maar in de materiële richting, wat suggereert dat een persoon meer verdient of dat hij belangrijker is dan anderen. Over het algemeen vormen het idee van megalomanie en dorst naar geheime macht over anderen de basis van zijn aanvallen op de Persoonlijkheid wanneer de Dierlijke natuur in het bewustzijn domineert.

Wanneer dergelijke gedachten een persoon bezoeken, kan men in de toestand van meditatie ook de druk van buitenaf opmerken: het zal als neerwaarts en drukkend aan de linkerkant worden gevoeld. Als een persoon zichzelf en zijn gedachten vaker disciplineert en zich gestaag aan de spirituele weg houdt, dan wordt het Linker Wezen ook een persoonlijke assistent en een privé 'informant' over heilige zaken. In oude verhandelingen wordt het Linker Wezen vaak aangeduid als een angstaanjagend beest of een slim en sluw dier, zoals de wolf, jakhals, een mythisch monster, draak, slang, of als een Beschermer: een geest. In de regel is het

aangegeven element aarde of, beter gezegd, asse als symbool van tijdelijke waarden in deze wereld.

Anastasia: Ik zal de lezers duidelijk maken dat het Voorste Wezen en gedeeltelijk het Achterste Wezen (in de modus van controle en het volgen van informatie hier en nu) actieve helpers zijn in de spirituele zelfontwikkeling van een persoon. Tegelijkertijd vervullen de laterale Wezens (links en rechts), evenals het Achterste Wezen (met zijn databank met informatie over het verleden) meer functies van de sleeper in samenwerking met de overeenkomstige Wezens van andere mensen, en ze spelen ook een sleutelrol tijdens de activering van de Dierlijke natuur in de mens.

Rigden: Dat klopt. Vooral het Linker Wezen is het meest informatieve; het is de kampioen bij het ophalen van informatie en het manipuleren van de stemming en verlangen van het object. Wanneer het wordt geactiveerd is het moeilijk om er extern weerstand aan te bieden. Het is echter ook gevaarlijk voor de gastheer van een dergelijke activering omdat het hem ook op een dwaalspoor kan brengen. Als we het hebben over agressie, moedeloosheid of onderdrukking met angst - daarvoor is het Rechter Wezen verantwoordelijk. Maar dit alles werkt onder de dominantie van de Dierlijke natuur van het waargenomen object. Dus als mensen niet in de positie van een konijn voor een boa willen zijn, is het erg belangrijk voor hen om te leren leven op de spirituele golf, om te leven volgens hun Geweten. Anders, zoals men zegt, 'wanneer het Geweten slaapt, fluistert de duivel'.

Deze Wezens zijn handig voor het vervullen van specifieke doelen en objectieven in de onzichtbare wereld. Deze Wezens zijn een soort 'intelligente, levende instrumenten' van de onzichtbare wereld die een persoon helpen bij zijn spirituele ontwikkeling als hij natuurlijk weet hoe hij ze moet gebruiken en beheersen. Als hij niet zo'n controle uitoefent die in de eerste plaats verband houdt met de zuiverheid van zijn gedachten, dan beheersen deze laterale Wezens hem; met andere woorden, ze krijgen controle over hem via

de dominantie van de Dierlijke natuur. Om te leren omgaan met iemands laterale Wezens, om te beginnen, is het noodzakelijk om te leren begrijpen wat ze zijn en hoe ze werken. Je moet in staat zijn om hun manifestaties in jou te traceren, hun maximale activering. Dit laatste manifesteert zich meestal in de vorm van één en dezelfde 'mentale gewoontes', psychologische 'hooks' van de Persoonlijkheid die zijn gebaseerd op een negatieve en egoïstische manier van denken. Onder de overheersing van de Dierlijke natuur kan het de laterale Wezens niet schelen welke negatieve of vleiende gedachten ze in het bewustzijn kunnen activeren en welke externe beelden ze voor dit doel kunnen gebruiken (dat is de reden waarom mensen meestal iedereen de schuld geven voor hun mentale problemen maar nooit zichzelf). Het belangrijkste voor de laterale Wezens is de kracht van aandacht van de persoon zelf, waardoor ze hun invloed op hem versterken; figuurlijk gezien maken ze hem afhankelijk van zichzelf.

De meeste mensen weten niet en begrijpen niet hoe hun Wezens in het dagelijks leven functioneren vanwege de materiële sluier van de gebruikelijke driedimensionale visie op de wereld. En dit ondanks het feit dat mensen vaak worden geconfronteerd met hun manifestatie. Immers, als we aan andere mensen denken - onze kennissen, vrienden, familieleden, enzovoort (mensen met wie we persoonlijk contact hebben gehad waardoor we in contact kwamen met hun aura's), dan maken we eigenlijk rechtstreeks contact met hun Wezens. Als we op een spirituele manier op een positieve manier denken, dan contacteren onze Voorste Wezens elkaar, en als we op een materiële manier op een negatieve manier denken, dan komen de overeenkomstige laterale Wezens met elkaar in contact. Hoe gebeurt dit? Zodra iemand een gedachte heeft gehad, zijn aandacht op een bepaalde persoon heeft gericht, vindt er een informatie-uitwisseling op het niveau van subtiele energieën plaats tussen zijn eigen en de overeenkomstige Wezens van de persoon aan wie hij denkt. We denken bijvoorbeeld aan iemand die we al tien jaar niet hebben gezien en hij belt ons letterlijk onmiddellijk op of bezoekt ons nog diezelfde dag. Of het kan gebeuren dat

iemand tijdens een gesprek van tevoren precies weet wat de gesprekspartner gaat zeggen, dat hij zijn humeur en gedachtenstroom voelt nog voordat hij iets zegt. Wat is hiervoor de reden? Dit is precies een manifestatie van interactie van de Wezens. Het is gewoon dat één van onze Wezens in contact is gekomen met het overeenkomstige Wezen van een ander persoon. Voor Wezens bestaat immers noch tijd noch ruimte in ons begrip. Ze leven volgens andere wetten. Zij zijn een soort tussenpersonen van de Persoonlijkheid in haar verbinding met andere werelden.

Het gebeurt vaak dat een persoon die niet bijzonder voor de zuiverheid van zijn gedachten zorgt (en openstaat voor invloed van buitenaf) bezig is met zijn dagelijkse taken en opeens boos wordt of om een onverklaarbare reden angst voelt. De reden hiervoor is eigenlijk de uitwisseling van informatie. Deze uitwisseling kan van verschillende aard zijn, onder meer in de vorm van informatieve manifestaties van subpersoonlijkheden waarover we al hebben gesproken, de interactie van de laterale Wezens van een persoon met de overeenkomstige Wezens van anderen, en ook om andere redenen. Het kan ook een manifestatie zijn van de wil van de Dierlijke geest (om een reden die de persoon niet eens vermoedt) via het systeem van activering van de Dierlijke natuur bij een bepaald individu of bij veel mensen, ongeacht waar ze zijn en of ze elkaar kennen of niet. Daarom is het belangrijk dat iemand die het spirituele pad bewandelt zich bewust is van deze manifestaties, zijn gedachten kan beheersen en geen enkele voor hem vreemde interventie van de wil van de Dierlijke geest in zijn leven toelaat.

Anastasia: In veel gevallen begrijpen of vermoeden mensen het bestaan van dergelijke beïnvloedingsmechanismen van de onzichtbare wereld niet, hoewel ze daar zelf in het dagelijks leven veel last van hebben.

Rigden: Ja, mensen zijn zich er misschien niet van bewust of weten het niet, maar zij zijn degenen die kiezen aan welke gedachten ze de voorkeur geven. En beïnvloedingsmechanismen

van de onzichtbare wereld kunnen enorm variëren. Als een persoon zich in een staat van de Dierlijke natuur bevindt, is het voldoende om hem eenvoudig op een vergelijkbare onzichtbare manier te provoceren met behulp van laterale Wezens tot een negatieve uitbarsting (agressie, angst), zodat hij zich openstelt en uit balans raakt. Met andere woorden, om met hem in resonantie te komen. En dan, met behulp van zijn eigen energie, om rechtstreeks zijn laterale Wezens te beïnvloeden die hem controleren. Trouwens, de Kandouks, die je in het boek 'Ezoosmos' vernoemde, handelen op dezelfde manier. Ze veroorzaken negatieve gevoelens bij mensen en krijgen dan controle over hun bewustzijn. Deze kennis werd in vroegere tijden ook door priesters gebruikt en de huidige Archonpriesters gebruiken deze technieken tot het uiterste als een hulpmiddel voor de onzichtbare invloed op mensen. Maar het zijn niet alleen Archonten die deze kennis bezitten. Sommige sleepers gebruiken deze technieken ook in hun werk. Dit is tenslotte slechts een instrument. Het hangt allemaal af van wie het gebruikt, hoe en met welk doel.

Anastasia: Leg alsjeblieft aan de lezers uit wat er gebeurt met de Voorste en Achterste Wezens wanneer de laterale Wezens zo actief zijn?

Rigden: In het algemeen kan worden gezegd dat wanneer de laterale Wezens actief werken in een mens onder de dominantie van de Dierlijke natuur (wat zichtbaar is door de manifestatie van negatieve gedachten of emotionele uitbarstingen door een persoon in gesprek met andere mensen), de Voorste en Achterste Wezens gewoon door de laterale Wezens worden uitgebuit voor hun behoeften in plaats van hun ware doel te dienen - het helpen bij de spirituele zelfontwikkeling van een persoon. En de behoeften van de Dierlijke natuur, net als van alle materie, zijn één en dezelfde en kunnen worden herleid tot de strijd om overheersing. Als gevolg hiervan wordt het Achterste Wezen actief door momenten in het geheugen op te wekken uit verschillende levenssituaties waar sprake was van een activering van de strijd om invloed, agressie,

manipulatie, focus op eigenbelang, enzovoort. En het Voorste Wezen werkt bijna niet voor het beoogde doel gedurende deze tijd, maar activeert slechts af en toe een gevoel van hoop voor de toekomst dat met succes wordt gewijzigd door het bewustzijn van een persoon (gedachtepatronen en de materiële manier van denken) in hoop op een toekomstig welzijn in de materiële wereld. Maar de persoon zelf is de schuldige in deze situatie omdat hij degene is die kiest aan welke gedachten in zijn hoofd de voorkeur te geven.

Anastasia: En wat als de Spirituele natuur in de mens domineert?

Rigden: Dan gebeurt alles op een kwalitatief andere manier. De persoon is meer gericht op het controleren van zijn gedachten, op zelftraining, spirituele ontwikkeling en zelf-perfectie. Het Voorste Wezen werkt actief in hem en dankzij de discipline van gedachten vervullen de laterale Wezens, laten we het zo zeggen, een aanvullende functie als een soort van Beschermers. Dan, zelfs als informatie van agressieve en manipulatieve aard van buitenaf komt en wordt gelezen door het Achterste Wezen, interfereert dit niet met de persoon omdat zijn Voorste Wezen is geactiveerd. Hij negeert gewoon in gedachten deze informatie. Tegelijkertijd helpen de laterale Wezens die worden gecontroleerd met de discipline van gedachten. Ze helpen dan niet alleen bij het voorkomen van ongewenste ontwikkelingen maar in feite ook bij het verkennen van de onzichtbare wereld, dankzij hun capaciteiten en samenhang met andere dimensies. Daarom is het belangrijk om een Echte Mens te zijn en te leven volgens de posities van de Spirituele natuur.

Anastasia: Ik weet uit eigen ervaring en uit die van onze groep dat wanneer mensen in de praktijk worden geconfronteerd met het leren kennen van hun Wezens, er in hen aanvankelijk verschillende emoties kunnen ontstaan (van verrassing tot angst) door, om het zo te zeggen, zichzelf te ontmoeten in de onzichtbare

wereld. Misschien is dit gewoon vanwege de gewoonte van kindsaf aan om onszelf te zien vanuit het perspectief van de driedimensionale ruimte en vanwege de verrassing om jezelf op een geheel andere manier en volume te bekijken vanuit het perspectief van andere dimensies.

Rigden: Dit is normaal. Omdat in de vroege stadia van het leren kennen van zijn Wezens de mens de gewoonte die in zijn bewustzijn is vastgelegd door zijn levenservaring in een driedimensionale wereld nog niet heeft overwonnen, zal een nieuw fenomeen een mengeling en strijd van twee emoties in hem veroorzaken: angst en extreme nieuwsgierigheid. Wat in hem wint is wat het resultaat van zijn leren zal zijn. Dit soort angst is gewoon een verkeerde keuze, een emotie vanuit de Dierlijke natuur, waarin een mens de kracht van zijn aandacht investeert en deze dus materialiseert. Een mens moet spirituele vrijheid hebben om de wereld te leren kennen; dat wil zeggen, een mens moet bevrijd zijn van dergelijke angsten door vaste keuze, zelfkennis en het nastreven van een hogere spirituele wereld. De persoon die meer ervaring heeft met het leren kennen van het spirituele is niet bang voor de onzichtbare wereld die zich voor hem ontvouwt. Hij begint deze kennis eenvoudig te gebruiken, zich realiserend dat de door hem waargenomen Wezens zijn eigen integrale delen zijn. In feite is het hijzelf in verschillende manifestaties van een complexe realiteit.

Anastasia: Ja, zoals men zegt: 'God geeft niets overbodigs'.

Rigden: Helemaal juist. Het bestaan van deze Wezens hangt samen met de menselijke keuze, of liever gezegd met het scheppen van de voorwaarden ervoor en het geven van een zekere mate van vrijheid aan de Persoonlijkheid. Dat is het punt van al deze multidimensionale structuren van de mens. Als de laterale Wezens niet hadden bestaan, zou er geen keuzevrijheid zijn tussen de verlangens van de materiële wereld en de spirituele aspiraties, tussen 'goed en kwaad'. Dus een persoon, ondanks zijn bestaan in beperkte omstandigheden (gevangen in materie), zou nog steeds de

Ziel voelen en zou intuïtief naar God toe lopen. Met deze verschillende Wezens heeft hij echter een alternatieve keuze: woede, agressie, afgunst, hoogmoed en de oneindige verlangens van het materiële, of de kracht om zijn aandacht niet aan dit alles geven maar aan de kant van het spirituele te staan en slechts één ding te verlangen: spirituele bevrijding en beweging naar God.

De spirituele ontwikkeling van de mens kan figuurlijk worden vergeleken met de beweging van een auto die voortdurend slipt. In het begin schakelt het menselijke bewustzijn vaak en oncontroleerbaar van de ene emotionele toestand naar de andere. Dit kan worden vergeleken met een onervaren bestuurder die het gaspedaal nog verwacht met de rem. De discipline van gedachten en controle over zijn bewustzijnstoestand is precies een poging van een persoon om zichzelf, zijn emoties, wensen en gedachten te leren beheersen, terwijl hij tegelijkertijd een duidelijke richting aanhoudt voor zijn algehele beweging - zijn positie in het leven en de belangrijkste keuze. Dat wil zeggen, een mens moet bewust en met volledige verantwoordelijkheid leven, duidelijk gefocust op de spirituele richting en deze voortdurend in de focus van zijn aandacht houden. Figuurlijk gesproken is dit de aspiratie om ondanks een kleine slip met de auto naar het doel te rijden. Natuurlijk, hoe vaker je jezelf onder controle hebt en hoe aandachtiger je onderweg bent (en je niet laat afleiden door je aandacht te geven aan de gedachten en emoties van de laterale Wezens), hoe hoger de snelheid van je beweging (spirituele ontwikkeling) zal zijn.

Anastasia: Dit is een goed voorbeeld. Als je erover nadenkt leeft de meerderheid van de mensen hun leven onbewust, in spirituele zin, door aandacht aan de gedachten van hun laterale Wezens te geven. Ze stellen kleine dagelijkse doelen en materiële taken; bijvoorbeeld om te sparen, te stelen, te kopen, hun tijdelijke belangrijkheid in het gezin te bevestigen, of op het werk, in de samenleving, enzovoort. Figuurlijk gezien rijden ze met hun auto in cirkels en verbranden ze nodeloos hun brandstof (levensenergie).

Rigden: Het is gewoon dat ze hun leven leiden volgens hun eigen innerlijke keuze - in feite leven ze een beperkt, leeg leven dat het systeem van de Archonten voor hen heeft voorbereid: wees een 'robot' van 's morgens tot 's avonds met een beperkt bewustzijn en een beperkt aantal interesses en dagelijkse beslommeringen. Maar dit zijn allemaal conventies die in de wereld voldoende gepromoot worden om een mens erin te laten geloven en te laten werken voor dit fictief systeem dat één van de programma's van de Dierlijke Geest is. In feite is het de mens zelf die zich vastklampt aan deze driedimensionale wereld omdat het voor hem gemakkelijker is om een slaaf te zijn in dit systeem van materiële waarden dan om met zijn spirituele arbeid ware Vrijheid te verdienen als persoonlijke doorgang naar de Eeuwigheid. Het leven van de mens ligt in zijn eigen handen, in zijn keuzerecht, in zijn verlangen om zichzelf te perfectioneren en aan zichzelf te werken.

Anastasia: Ja, vooral in ons tijdperk van informatietechnologie komt er een grote verscheidenheid aan informatie over het spirituele erfgoed van verschillende naties beschikbaar voor mensen. Wie zoekt zal altijd vinden.

Rigden: De middeleeuwse wetenschapper Omar Khayyam, als een man die een breed scala aan kennis bezat op verschillende gebieden, van natuurkunde en wiskunde tot filosofie en heilige kennis, heeft de volgende regels geschreven:

'We worden gedwongen te lijden door de Vier,
Die ons laten eten en slapen.
Maar beroofd van het geheel, gaan we terug naar het begin -
Tot niets zullen we weer terugkeren.'

Anastasia: Omar Khayyam wist van de vier Wezens van de mens?!

Rigden: (glimlachend): Wat vind je van zijn Rubai?

Geboren *uit de vier elementen*, luister naar de boodschap
Van een geheime wereld die geen vleierij kent!
Je bent een beest en een mens, een boze geest en een engel;
Alles wat je lijkt verbergt zich samen in jou.

Of een ander gedicht van Omar Khayyam:

Wanneer vanuit de wortel van geluk de tak van de eeuwige
viering groeit,

Als, zoals strakke kleding, het leven in het lichaam voor jou is
geworden,

Vertrouw niet op het lichamelijke, inderdaad je reizende
feesttent,

Want niet zo stevig zijn die vier oude tentharingen erbij.

Anastasia: De eeuwige tak die groeit vanuit de wortel van geluk? Is dit een allegorische vergelijking met de 'lotusbloem' in de zonnevlecht? De tent wijst naar de piramidale structuur. De vier oude tentharingen zouden de vier Wezens kunnen zijn. Bovendien zijn hun primaire mythologische afbeeldingen hier aanwezig: het beest is het Rechter Wezen, de mens is het Achterste Wezen met het menselijke verleden, de boze geest is het Linker Wezen en de engel is het Voorste Wezen. Het is geweldig! Misschien, als ik niet had geweten over de Wezens, zou ik deze woorden hebben geassocieerd met materiële concepten. Blijkt dat mensen zelfs de helft van de kennis niet zien die wordt weerspiegeld in de gedichten van Omar Khayyam.

Rigden: Het is gewoon dat ze zich niet bezig houden met het proces van diepgaand leren dat nodig is om de sleutel tot kennis te verkrijgen... Om het gesprek over de menselijke structuur voort te zetten: zoals ik al zei zijn er vele vermeldingen in culturele, mystieke en religieuze tradities, mythen en legendes van de volkeren van de wereld bewaard gebleven van bijvoorbeeld de

belangrijkste vier Wezens van een mens met het ene centrum - de Ziel.

Anastasia: Ik herinner me dat u ons ooit vertelde dat de oude Egyptenaren vijf elementen hadden waaruit de mens bestond: de Akh, de Ba, de Ka, de Khat en de Khu. Ik heb deze kennis vastgelegd in het boek Sensei 4. Het is verbazingwekkend hoe mensen op deze informatie reageerden; maar in die tijd was mijn reactie vrij gelijkaardig. Het is alsof mensen iets nieuws voor zichzelf hebben ontdekt. Ondanks het feit dat verslagen van de ouden hierover onze tijd hebben bereikt, hebben veel lezers het concept van de Ziel niet precies in een dergelijke context beschouwd. De indruk is dat de kennis bestaat, maar de sleutel ertoe verloren is gegaan in de tijd. En het zijn uw verklaringen die mensen die waardevolle sleutel gaven om niet alleen zichzelf en wat er in de wereld gebeurt te begrijpen, maar ook de geheime kennis van de oude schatkisten van de mensheid. Men kan mensen dus begrijpen: wat hen tegenwoordig wordt aangeboden als een alternatieve kennis over de Ziel (naast de leer van bepaalde traditionele religies) zijn meestal boeken van westerse filosofie, waar veel dingen, zoals ik nu duidelijk begrijp, zijn geschreven vanuit het menselijke verstand.

Rigden: Wat kan je doen; mensen hebben de neiging om simpele dingen te ingewikkeld te maken...

Anastasia: Inderdaad... Maar toch kan een persoon die een algemeen begrip heeft van wat er wordt bedoeld, gemakkelijk het kaf van wat zich in de tijd heeft verzameld wegvagen en de essentie begrijpen; natuurlijk op voorwaarde dat hij oorspronkelijke Kennis bezit. Het is gewoon zo dat de maatschappij de oorspronkelijke informatie kwijt is geraakt. Vandaar alle problemen. Uw informatie verklaart grotendeels de belangrijkste essentie van de oorspronkelijke kennis. Ik denk dat het voor moderne mensen meer dan 'gewoon interessant' zal zijn om te leren over zichzelf,

over hun Wezens, over de Ziel en het belang dat mensen ten allen tijde aan deze informatie hechten.

Rigden: Inderdaad, vandaag is deze informatie helaas gecompliceerd en gecamoufleerd als externe ceremonies, rituelen, een beroep doen op de vier elementen, windstreken, mythische geesten, afbeeldingen van dierlijke helpers die gerelateerd zijn aan de mens en waarin je de karakteristieke kennis over deze Wezens van de mens kan zien.

De heilige kennis over de Wezens is verborgen in de geheime symbolen van veel oude volkeren van het noorden, Europa, Siberië, Azië, Zuid- en Noord-Amerika en Afrika. Het was meer in detail bekend bij degenen die de heilige, spirituele kennis van één of ander volk hadden en de technieken hadden om de onzichtbare wereld te leren kennen: sjamanen, goochelaars, religieuze priesters, enzovoort. De sjamanistische mythologie (het sjamanisme van Noord-Aziatische volkeren, inclusief de Buryats, het Altaï-volk, de Mongolen), die nauw verweven is met rituele ceremoniële praktijken, heeft bijvoorbeeld de volgende noties bewaard. Een sjamaan wordt er gezien als een wezen van dubbelzinnige aard - half mens en half vogel - of een wezen zoals een eland, beer of Manchurische wapiti. Er zijn ook vermeldingen van de zoömorfe dubbelganger van de sjamaan, waarvan de belangrijkste 'mat-zvere' wordt genoemd, dat wil zeggen moeder van de beesten.

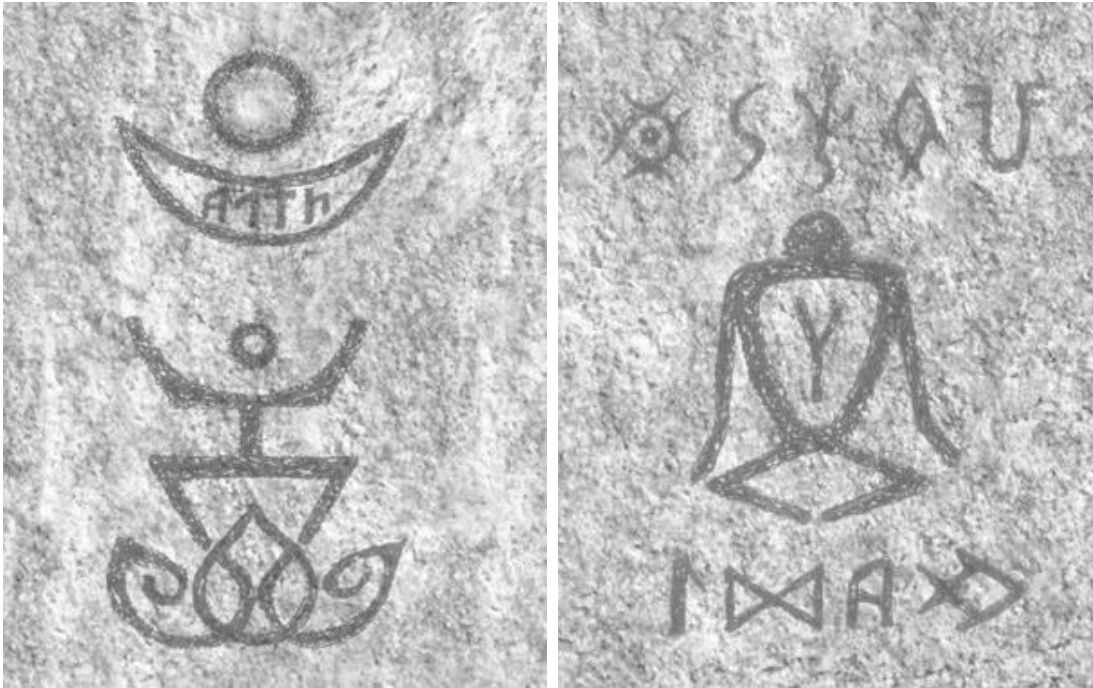
Anastasia: 'Mat-zvere'? Ik vraag me af waar deze naam vandaan komt?

Rigden: Allereerst wordt het Universum volgens de mythologie van de volkeren van Noord-Siberië (bijvoorbeeld de Evenks van het steenachtige Tunguska, de Oeral, de Ob en de Yenisei-stroomgebieden) voorgesteld in de vorm van het vrouwelijke beginsel, de Grote Moeder van de wereld, de Moeder van alle dingen en van alle levende wezens, de Meesteres van het Universum en de

moeder van de dieren. Men geloofde dat witte sjamanen, terwijl zij hun astrale reis maakten naar de hogere hemelse wereld, 'de wegen van alle werelden van het Universum' passeerden om de volheid van hun magische kracht te verkrijgen; maar zij ontvingen het belangrijkste deel alleen van *hemelse meesteres*. Zo waren ze begiftigd met *de scheppende kracht van boven*, of, in onze taal, met de kracht van *Allat* die hen door de hemelse Meesteres van de wereld werd gegeven.

Ten tweede waren het in het verleden vooral vrouwen die heilige kennis bezaten van de onzichtbare wereld omdat ze van nature de onzichtbare wereld op een subtielere, intuïtievare manier voelen. Het sacrament van de schepping, van de geboorte van nieuw leven, is verbonden met de vrouw, met het vrouwelijke principe. Met andere woorden, in vroegere tijden werd de spirituele, sacrale kennis meestal aan toekomstige generaties bewaard en doorgegeven door sjamanka's en niet door sjamanen. Later zijn het vrouwen die als sterker werden beschouwd dan mannen in het beheersen van de sjamanistische praktijk van het veranderen van de bewustzijnsstaat. Wetenschappers hebben al veel oude vrouwelijke begraafplaatsen ontdekt, samen met verschillende cultusobjecten, versierde kruisen, mysterieuze symbolen, versierde amuletten en speciale rituele voorwerpen. Er zijn veel bekende oude steentekeningen en sculpturen van meisjes met golvend haar, met 'het derde oog' in het voorhoofd, en bepaalde tekens die wijzen op heilige kennis. Neem zelfs de vierduizend jaar oude vondsten in Rusland, bijvoorbeeld aan de oevers van de Yenisei, de Lena, de Angara in Siberië, of de pictogrammen op de kliffen van het oude, diepste meer van de planeet - Baikal.

Figuur 7. **Rotstekeningen van het Altai-gebergte**
(Kosh-Agachsky District, Altai Republiek, Rusland).

Ten derde werd de menselijke Ziel, die verbonden was met de hogere werelden, meestal '*moederlijk*' genoemd. De volkeren van het noorden, zoals de Yakuts, hebben bijvoorbeeld nog steeds interessante vermeldingen bewaard. Hun voorouders geloofden dat om een persoon op een normale manier te laten leven en denken, de volgende componenten van de ziel (koet), die bij de geboorte werden ontvangen, in hem aanwezig moeten zijn: de moederlijke ziel (iye-koet), leven en psychische kracht (sur), de aardse ziel (buor-koet) en de luchtziel (salgin-koet). Er wordt aangenomen dat na de dood van een persoon de moederlijke ziel en de psychische kracht (sur) terugkeren naar hun scheppers, de aardse ziel met de as binnen de aarde gaat en de luchtziel oplost in de lucht. En voor de sjamanen ontvangt elk van deze zielen een speciale opvoeding en een speciale incarnatie.

Anastasia: Geweldig. Het is jammer dat maar weinig mensen aandacht besteden aan het archeologische en etnografische onderzoek van die mensen die in de wereld slechts met weinigen

zijn. Omdat blijkt dat ze dezelfde kennis hebben behouden die te vinden is in de hedendaagse populaire religies en moderne overtuigingen. U vertelde ons net over de volkeren in het noorden van Rusland en ik herinnerde me dat ik in onderzoekspapers over dit onderwerp interessante informatie tegenkwam. De Yakuts hadden bijvoorbeeld een speciale houding ten opzichte van bepaalde dieren, waarvan de rituele aanbidding verband houdt met het idee van een stervend en herrijzend beest. Deze laatste werd vereerd door de Noordelijke volkeren onder de vorm van een afbeelding van een heilige beer of walvis. Mensen geloofden dat de god van de Kennis (Bilge Khaan) in de *zevende hemel* leefde. Bovendien hadden de Yakuts het ritueel van 'het maken van een nest voor de Ziel van het kind'; dat wil zeggen, een speciaal nest werd gebouwd op een speciale boom met *acht stammen* voor de toekomstige Ziel van het kind. De sjamanistische mythologie had het motief van de wereldcreatie uit een ei, er waren voorstellingen van de Ziel als vogel, over het menselijk lot na de dood, over Gods geschenk (koet-sur) dat u noemde en die de hele levensreis bepaalde van de mens, en ook vele andere dingen uit de Kennis die ik al weet, dankzij u. Het meest opvallend was dat ze een belangrijke rol gaven aan *het tekensysteem* in de vorm van speciale ornamenten op kleding, versiering en magische items. Ze beschouwden het als geheime kennis, net als andere volkeren van de wereld. Wat de vier Wezens betreft, zoals u al zei, hadden de Yakuts ook het idee van de helper-geesten van de sjamaan.

Rigden: Het zijn niet alleen de Yakuts, ook andere volkeren hebben dit vermeld. In het bijzonder dat de sjamaan de beschikking heeft over helper-geesten, die in hun rituele gezangen 'de kracht', 'het gevolg' en 'het leger' worden genoemd. Ze verschijnen vaak in de vorm van dieren, vissen, vogels of geesten die naar een andere wereld reizen om daar een bepaalde handeling uit te voeren: ze onderhandelen met andere geesten, betoveren en bestrijden de geesten van ziekte; ze voorspellen, verkrijgen het gezochte object, enzovoort. De kennis over de vier Wezens is ook te vinden in symbolische schema's; bijvoorbeeld in elementen van

sjamanistische kleding, volgens dewelke, figuurlijk gezien, net als volgens elementen van militair uniform, de 'rang' van de sjamaan, het niveau van zijn 'astrale prestaties', enzovoort kan worden bepaald.

Bijvoorbeeld in de uitlopers van de Oeral zijn de meest voorkomende compositiepatronen op de elementen van rituele kleding en de 'heilige afbeeldingen' van de Permian sjamanen vogels (het Voorste Wezen), hagedissen (het Achterste Wezen), twee mythische wezens van bijna identieke aard (de laterale Wezens), en de sjamaan zelf in het midden. Bovendien tekenden ze soms op het lichaam van de hagedis zeven vissen, waarbij ze onder andere de nadruk legden op het waterelement, de dimensies en ook de herinnering aan verkregen informatie. Opgemerkt moet worden dat alleen volwassenen op de hagedis werden afgebeeld; dat wil zeggen degenen die al een verleden hadden. Twee mythische wezens werden meestal getekend aan weerszijden van de sjamaan. In sommige gevallen was dit een directe indicatie van de Rechter- en Linker Wezens door middel van traditionele elementen, wat betekent de Dierlijke natuur - *gespleten hoeven (veel later werden de laterale Wezens afgebeeld in de vorm van twee dieren of mensen met bijlen, messen, pijlen en wapens in hun handen)*. In andere gevallen waren de notaties direct tegengesteld in functie - van hemelse meesteres van de wereld die elementen van een vrouwelijk lichaam en een vrouwelijke eland (een vereerd heilig dier) combineerden. Mensen geloofden dat hun kracht de sjamaan naar andere dimensies kon overbrengen, inclusief de hogere. Soms werd het teken van Allat (een halve maan met naar boven wijzende hoorns) op dergelijke afbeeldingen geplaatst, in de overtuiging dat op deze manier de sjamaan zijn macht extra vergroot. Later, vanwege de wens om de laterale Wezens als het ware onder hun bevel te brengen voor aardse doeleinden, begonnen deze concepten te worden vermengd, wat kan worden getraceerd aan de hand van afbeeldingen op verschillende archeologische artefacten.

Figuur 8. Gedenkplaat van de Permian/Pechora-sjamanen

Soortgelijke informatie over de vijf elementen van de mens kan ook in andere delen van de wereld worden gevonden. Het is aanwezig in verschillende religies en overtuigingen. Zelfs in een syncretische religie als Voodoo (van het Griekse woord *synkresis* wat 'vereniging' betekent, en *synkretismos* wat betekent 'samenvoegen'; in dit geval de vereniging van verschillende religies in één systeem). Deze religie is dankzij massamedia tegenwoordig eenzijdig en op een negatieve manier over de hele wereld voorgesteld; dus associëren de meeste mensen zijn vertegenwoordigers met zwarte magiërs en heksen. Voodoo verscheen op het eiland Haïti (gelegen in de Caribische Zee die Noord- en Zuid-Amerika scheidt) onder de bevolking wiens voorouders van West-Afrikaanse stammen kwamen en met geweld naar het eiland waren gebracht als slaven. Volgens de sacrale opvattingen van de inwoners van Haïti bestaat de architectuur van

het menselijke spirituele wezen uit vijf componenten, namelijk: het fysieke lichaam (dit is een echo van de kennis over het Rechter Wezen); de geest van dit lichaam die wordt verleend door de grote slang genaamd Damballa (dit is een geïnterpreteerde echo van de kennis over het Linker Wezen); een speciaal kanaal dat de mens verbindt met zijn ster aan de hemel (dit is een echo van de kennis over het Achterste Wezen); de 'Grote vriendelijke engel', wat in hun begrip levenskracht betekent (dit is een echo van de kennis over het Voorste Wezen); en de 'kleine vriendelijke engel' (de Ziel; dit is een echo van de kennis over het Centrum van de mens). Daarbij worden deze twee 'engelen' beschouwd als de belangrijkste delen van de mens en het is over hen dat gelovigen zich het meest zorgen maken. Zelfs de gewone dood is niet zo eng voor deze mensen als het perspectief om door handelingen van zwarte magiërs voor altijd hun ziel te verliezen, of te veranderen in een dwalende geest, of een zwakzinnige zombie te worden die de bevelen van heksen uitvoert. Ze geloven tenslotte dat als een heks erin slaagt om de 'Grote vriendelijke engel' te vangen, hij de persoon zijn levenskracht ontnemt en de persoon zal uitdoven. Wat het ontnemen van levenskracht betreft, dit is trouwens een echo van de vroegere kennis over de handelingen van de Kandoek.

In de Voodoo-religie zijn er ook godskarakters die traditioneel zijn voor de Afrikaanse mythologie, zoals Legba. Hij verpersoonlijkt het Oosten en de zon en wordt beschouwd als een tussenpersoon tussen de wereld van het sterfelijke en de wereld van de geesten, Beschermmer van de Poort naar de onderwereld, dankzij wie communicatie tussen mensen en geesten plaatsvindt. Eén van zijn namen is Meester van kruispunten. Volgens de Dahomey-mythologie is Legba de *zevende* zoon van Mawu-Lisa, het hoofd van het pantheon van goden dat ik al heb genoemd.

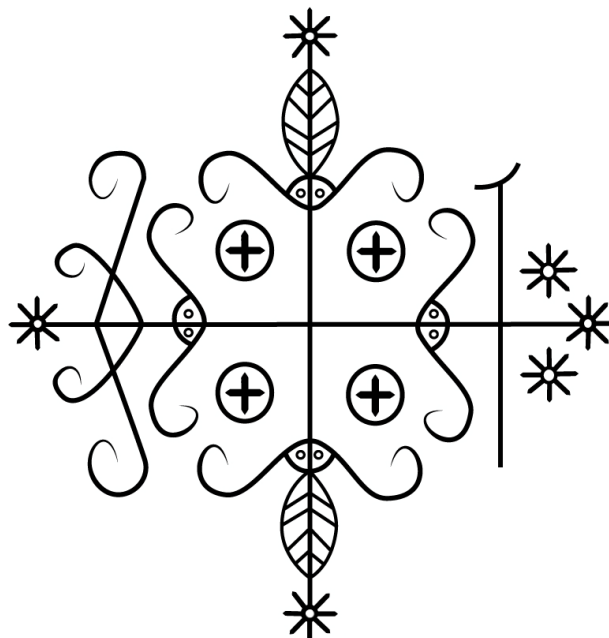
Anastasia: Was het toen u ons vertelde over 72 dimensies, de spiraal en de mythische slang van Dahomey Aido Hwedo die, terwijl hij als een dienaar handelde, deze god (Mawu-Lisa) in zijn mond droeg tijdens de schepping van de wereld?

Rigden: Ja. De mythe vermeldt dat Legba alleen de taal van Mawu kent en de talen van zijn broers, die elk een speciale taal van de oppergod kregen. Legba informeert Mawu over alles wat zich afspeelt in het 'koninkrijk' van zijn zes broers.

Anastasia: Met andere woorden, dit wijst op zes dimensies, de informatiestructuren die een wisselwerking hebben tussen de dimensies en de samenhang van het werk van de vier Wezens tijdens het leren kennen van hogere dimensies door een mens?

Rigden: Zeer juist. Wanneer een ritueel of een ceremonie werd uitgevoerd in verband met het oproepen van een bepaalde god van deze religie, tekende de leider met meel of zaden op de grond een individueel teken (veve) van de god tot wie zij zich richtten. Hierdoor zijn er vandaag symbolen die de kennis bevatten, inclusief over de vier Wezens, hoewel moderne bewonderaars van deze religie het op hun eigen manier interpreteren.

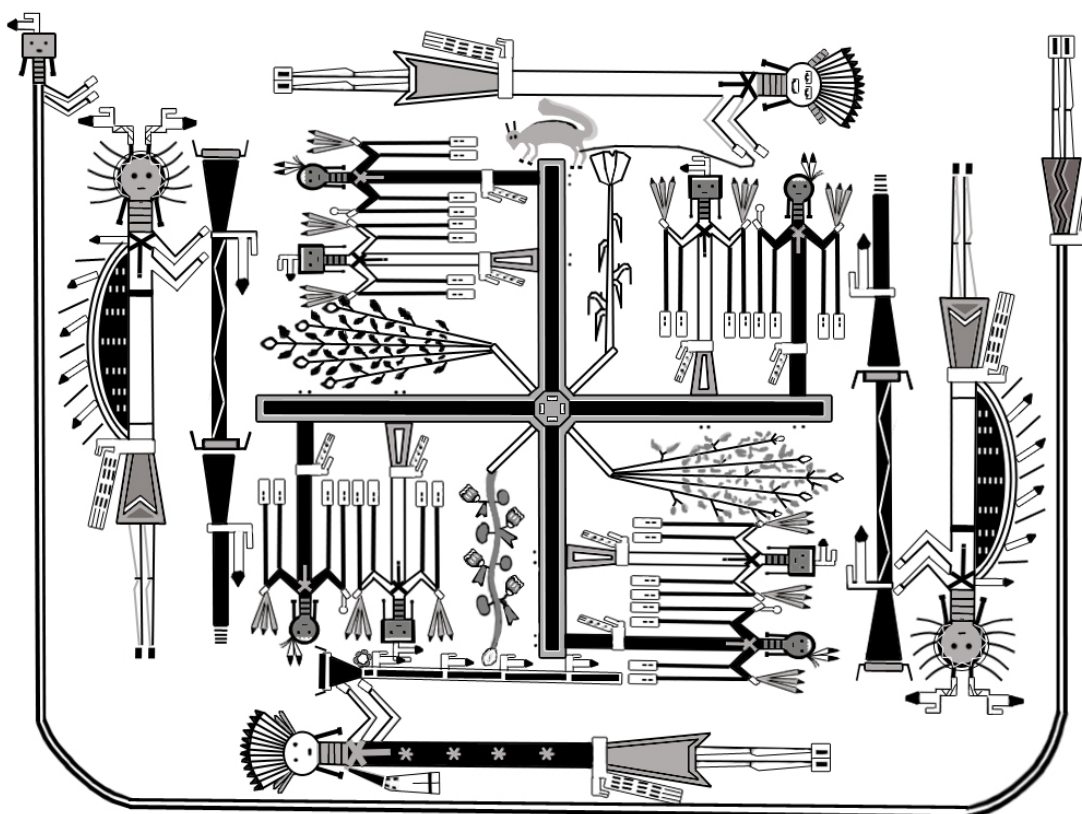

Figuur 9. Het patroon van het Legba-teken.

Helaas is de nadruk al lang veranderd van het spirituele naar de consumentenhouding ten opzichte van dergelijke Kennis. Dit geldt niet alleen voor deze religie maar ook voor andere. Figuurlijk gezien kregen mensen ooit een staf (Kennis) zodat de mens door erop te leunen de toppen van zijn spirituele zelfperfectie kon bereiken. Maar het is veel moeilijker om spiritueel aan jezelf te werken en jezelf te veranderen dan je geest te plezieren met vleierende illusies van de materiële wereld. Menselijke luiheid en een inactive geest veranderden deze staf in een hulpmiddel om een tijdelijke schuilplaats voor zichzelf comfortabel te maken, waardoor een weg naar de Eeuwigheid werd ingeruild voor een 'struikelblok', waarvan de essentie stof is. Met andere woorden, mensen probeerden op een egoïstische manier de oerkennis aan te passen naar hun eigen tijdelijke behoeften, zonder rekening te houden met degenen die na hen zouden komen. Maar dankzij het feit dat deze Kennis destijds werd verspreid onder de volkeren van de oude wereld die op verschillende continenten leefden, zijn de echo's vandaag de dag in verschillende uithoeken van de aarde te vinden.

Bij rituelen zoals de 'Heilige Weg'-ceremonie gebruiken de Noord-Amerikaanse Navajo-indianen bijvoorbeeld bepaalde heilige symbolische afbeeldingen, bestaande uit fijn gekleurd zand, die worden gewist zodra de ceremonie voorbij is. Als je de kans krijgt, kijk dan naar het zandschilderij 'Whirling Logs' gemaakt voor het heilige 'Nightway' gezang.

*Figuur 10. 'Whirling Logs'
(een heilig schilderij van de Navajo-stam).*

Op dit schilderij zie je het centrum, het juiste hakenkruis (de beweging van Allat richting expansie), de vier paren van vrouwelijke en mannelijke geesten (yei). Let op de positie van hun armen. In de overtuigingen van het Navajo-volk omvatten de hoogste yei zes vrouwelijke en zes mannelijke goden, terwijl in totaal veertien soorten goden traditioneel worden onderscheiden. Er wordt aangenomen dat ze allemaal verband houden met de gebeurtenissen van de Eerste schepping. Verder heeft het schilderij 'The Whirling Logs' een symbolisch beeld van vier Wezens, waarbij de laterale Wezens worden afgebeeld als Beschermgeesten, het Achterste Wezen wordt voorgesteld als het verleden met vier identieke tekens (die de tijd aangeven - de vierde dimensie). En het Voorste Wezen wordt gepresenteerd in de vorm van de hoofd-yei die een eekhoornzak vasthoudt - de Spreekende witte god (de Stille prater) die mensen beschermt. Hij werd geassocieerd met het

Oosten, de dageraad en grassen. En het hele beeld wordt omzoomd door de belangrijkste vrouwelijke yei in de vorm van een eigenaardige halve cirkel - de regenbooggodin die de resterende yei omringt en het hemelse-aardse pad symboliseert. Dit is een gestileerd teken van Allat.

Anastasia: Dit is een uitgebreid beeld, afgaand op uw verhaal. Het lijkt kennis te bevatten over zowel de mens als het Universum.

Rigden: Absoluut. Verwijzingen naar de vier Wezens met het centrum - de Ziel - zijn ook aanwezig in Azië, met name in de oude Chinese mythologie. Een collectief concept als 'Wu Ti' betekent vijf mythologische karakters, die elk hun eigen assistenten hebben. Deze term werd door de oude Chinezen gebruikt om de 'abstracte geesten van de vijf elementen' aan te duiden. 'Wu Ti' wordt genoemd in het oude boek Zhou Li (The Rites of Zhou). Verschillende filosofen ontcijferden het 'Wu Ti'-concept op hun eigen manier: sommigen schreven dat dit 'de vijf goden' voorstelde, anderen schreven over 'de vijf keizers', weer anderen over 'de vijf groten'. In elk geval werd dit begrip gelijkgesteld aan het teken van vijf richtingen (vier windstreken en het centrum).

Deze symbolen waren zo belangrijk in de oude Chinese rituele traditie dat hun afbeeldingen bijna overal werden geplaatst: op emblemen, banieren, in de kunst, architectuur (inclusief bas-reliëfs op grafstenen). Toen bevonden ze zich in een specifieke volgorde die verband hield met dit of dat ritueel. Bijvoorbeeld banieren, elk gemarkeerd met één van de symbolen van de 'vijf richtingen', werden in een speciale volgorde gedragen tijdens de beweging van het leger. Vooraan droegen ze, als teken van het Voorste Wezen, een banier met de afbeelding van Zhu Niao ('De Vermilioen-vogel'), het Zuiden symboliserend dat een gerespecteerde windrichting was onder de Chinezen. Achteraan, als teken van het Achterste Wezen, droegen ze een banier met een afbeelding van Xuan Wu (een schildpad ineengestremd met een slang) - het teken van het Noorden. Links, als een teken van het

Linker Wezen, was er een banier met een afbeelding van Qing Long ('de azuurblauwe draak') - het teken van het Oosten. Rechts droegen ze als teken van het Rechter Wezen een spandoek met een afbeelding van Bai Hu ('de witte tijger') - het teken van het Westen. Voor een goed geïnformeerd persoon is het echter voldoende om alleen de kenmerken van deze collectieve concepten te bekijken om te begrijpen wat hier echt wordt bedoeld, rekening houdend met de eigenaardigheden van het wereldbeeld van deze natie.

Anastasia: Inderdaad, degene die deze traditie heeft gevestigd wist duidelijk meer over de onzichtbare wereld... Trouwens, deze concepten klinken bekend... U zei dat het 'Wu Ti' -concept werd gelijkgesteld aan het teken van de vijf richtingen van de windstreken, vijf goden. Is Huangdi ('de gele keizer') toevalig niet de vijfde soeverein, het middelpunt van deze vier windstreken - vier goden?

Rigden: Absoluut. Huangdi of de geest genaamd Han-Shu-Nu ('hij die een staf heeft ingeslikt'). De belichaming van zijn geest is de eenhoorn Qilin - teken van het centrum.

Anastasia: In wezen is dit een prototype van de aanduiding van de Ziel - het centrum in de onzichtbare menselijke structuur en een verwijzing naar de connectie met het Voorste Wezen (waarvan het teken de eenhoorn was).

Rigden: Laten we de kenmerken van deze personages nader bekijken. Huangdi betekent niet alleen 'de gele keizer' maar ook 'de stralende (lichtgevende) soeverein'. Dit teken van het centrum werd eigenlijk beschouwd als de allerhoogste hemelse godheid. Hij werd afgebeeld met vier ogen en vier gezichten. Deze traditie begon al in de tijd toen de oude Chinese sjamanen tijdens heilige rituelen het bijbehorende vierogige masker opzetten. Waarom werd specifiek een vierogig teken afgebeeld? Allereerst houdt dit verband met de voorwaardelijke aanduiding van de vier Wezens. Ten tweede is dit omdat iemand, terwijl hij bepaalde meditatieve technieken doet,

een zogenaamde allesomvattende visie op de zichtbare en de onzichtbare werelden verkrijgt - een gelijktijdige visie op alles wat om hem heen gebeurt en soms zelfs andere dimensies. Dergelijke mogelijkheden zijn niet beschikbaar voor de normale menselijke visie in de gebruikelijke driedimensionale wereld. Maar zodra een persoon zijn bewustzijnsstaat verandert verdwijnen alle obstakels voor zijn innerlijke visie.

Anastasia: Ja, deze visie is indrukwekkend, vooral als je net begint met het waarnemen van de onzichtbare wereld vanuit zo'n 'allesomvattend perspectief'. Ik herinner me dat toen onze groep twintig jaar geleden deze praktijken leerde, hoe deze eerste ervaring mij persoonlijk verbaasde. Het was heel anders om processen te observeren en dat totaal ongewone gevoel van zo'n innerlijke 'visuele' perceptie te ervaren. Nog indrukwekkender was de mogelijkheid om een allesomvattend beeld te krijgen van elk object, zowel de uiterlijke en innerlijke structuur als de gerelateerde informatie waarmee dit object in contact was geweest... Trouwens, u hebt me er net aan herinnerd waar ik voor het eerst over dit personage hoorde - Huangdi. Lang geleden, toen u ons vertelde dat de mens moest leren om op de juiste manier te denken, noemde u de oude medische verhandeling 'Huangdi Neijing'...

Rigden: Ik herinner het mij... De Chinese traditie koppelt het begin van genezing en medicijnen als wetenschap specifiek aan de naam Huangdi. Trouwens, deze medische verhandeling 'Huangdi Neijing' zelf wordt vertaald als 'De Innerlijke Canon van Huangdi'. Al het uiterlijke en fysieke ontstaat vanuit het innerlijke. Overigens zeggen legenden dat Huangdi's aanhanger genaamd Tsang-Chieh (Fu-Hsi in andere versies) het hiëroglifische schrift heeft uitgevonden, dat wil zeggen heilige geschriften in tekens. Trouwens, deze cultuurheld werd op oude bas-reliëfs ook afgebeeld met vier ogen als symbool van zijn uitzonderlijke scherpzinnigheid. Volgens de legende was hij in staat om tekens samen te stellen omdat hij tot de diepste betekenis van sporen van vogels en beesten was doorgedrongen. En herinner je dat sjamanen meestal de

menselijke Wezens in de vorm van 'vogels en beesten' afbeelden en vergelijk deze informatie met wat je al weet over tekens. We zullen later meer over de geheimen van tekens spreken, maar nu zal ik alleen maar aan de lezers vertellen dat elk teken een drager is van vrij uitgebreide informatie. Trouwens, er zijn speciale tekens die specifieke invloed kunnen hebben op mensen, maar de meerderheid van de moderne mensen weten er niets van, ondanks het feit dat dergelijke tekens in overvloed aanwezig zijn in de samenleving. Tekens spelen een enorme rol en niet alleen in de wereld van zes dimensies. Ze zijn vergelijkbaar met een trigger-mechanisme van bepaalde handelingen...

Anastasia: Ja, zelfs gezien mijn praktische meditatieve ervaring is dit een onbetwistbaar feit.

Rigden: Maar laten we teruggaan naar een meer gedetailleerd onderzoek van de symbolen van de vier Wezens evenals van het heilige centrum, zoals gezien door de oude Chinezen. Ze hadden dus de eenhoorn (Qilin) als symbool van het centrum. Deze wordt beschreven als 'een prachtig beest' dat wanneer het op de grond loopt zelfs geen grassprietje breekt, zelfs geen klein insect platdrukt; het kan over water vliegen of lopen alsof het de grond is; het is de belichaming van liefde voor de mensheid en menselijkheid, een symbool van eenheid. Trouwens, oude teksten vermelden vaak de eenhoorn op gelijke voet met herten, of liever, als een soort leider. Dit zijn echo's van de legenden over het hemelse hert die aanwezig waren in de sjamanistische mythen van andere volkeren. Legendes hebben verschillende beschrijvingen van dit mythische wezen waar verschillende delen van zijn lichaam worden vergeleken met de lichaamsdelen van sommige dieren. Maar dit alles is slechts een kenmerk dat de structuur aangeeft van de vier belangrijkste Wezens waarin dit centrum is ingesloten. Er wordt bijvoorbeeld vermeld dat dit wezen de nek van een wolf, de staart van een stier en de hoeven van een paard heeft. Wolf is een traditionele aanduiding van het Linker Wezen en de stier symboliseert het Rechter Wezen. Het paard werd in mythologische

opvattingen vaak geassocieerd met beweging in de tijd en voorbij de tijd, met beweging door dimensies en werelden, met het wezen dat een goddelijke ruiters of een cultuurheld droeg. De 'hoeven van het paard' geven hier symbolisch niet alleen de functies van het Achterste Wezen aan maar ook de laterale Wezens (de Dierlijke aard) die, onder de juiste controle en schakelaar van hun werkingswijze, de rol speelden van actieve helpers die verbonden waren met andere dimensies en werelden. Mensen geloofde dat de Qilin een combinatie was van yin en yang krachten (qi - het mannelijke principe en lin - het vrouwelijke principe). In Taoïstische legendes wordt vermeld dat onsterfelijken op witte eenhoorns rijden. Dit alles is een figuratieve vergelijking van de Kennis die werd vermomd als mythe; in het bijzonder de Kennis over de onzichtbare structuur van de mens, zijn spirituele component, en de werkelijke mogelijkheden om de onzichtbare wereld te leren kennen.

Vervolgens was Ch'i-ti, de soeverein van het Zuiden, een verborgen teken van het Voorste Wezen in het oude China, wiens personificatie Zhu Niao (Zhu Tsao) was, wat de 'vermiljoenvogel' betekent. Het werd vergeleken met de prachtige Chinese koningsvogel Fenghuang, in het Westen de Phoenix-vogel genoemd. Deze wondervogel was een belichaming van het vrouwelijke principe, in tegenstelling tot de draak. Deze werd beschouwd als een boodschapper van de hemelse heer, werd verpersoonlijkt als de windgodheid, geassocieerd met het zonne (zon) symbool van de natuur, en een belichaming van de liefde voor de mensheid. Volgens de legende leeft het in 'het Oostelijke koninkrijk van perfecte mensen'. Het uiterlijk was een teken van het begin van vrede en voorspoed. Volgens de legenden vliegen de onsterfelijken op deze vogel. Maar nogmaals, het kenmerk van het Voorste Wezen kennende en zijn samenhang met de onzichtbare wereld, is het duidelijk waarom de mythe over dit teken precies vanuit dit perspectief werd beschreven. Een verborgen teken van het Achterste Wezen was Hay-di, de heer van het Noorden ('de zwarte soeverein'), dat wil zeggen de geest genaamd Se-guan-chi,

wat een 'verslag van harmonie en licht' betekent. En herinner je nu de functies van het Achterste Wezen: het is de bewaarder van informatie en is verantwoordelijk voor 'tunneling'. De soeverein van het Noorden was verbonden met het waterelement. Interessant is dat een schildpad samen met een slang (Xuan Wu) werd beschouwd als een belichaming van de Hay-di spirit. Dit teken werd taboe verklaard.

Over het algemeen moet worden opgemerkt dat de schildpad, net als de slang, een speciale plaats inneemt in de Chinese mythologie. Ze wordt geassocieerd met mythen over het Universum en de Aarde (als materiële wereld). Mensen geloofden dat de schildpad het hele Universum belichaamt. De vorm van de schildpad met zijn koepelachtige bovenste rugschild wordt geassocieerd met het oude Chinese beeld van het Universum - een ronde hemel, terwijl het platte onderste schild (plastron) wordt geassocieerd met de platte vierkante aarde. Met andere woorden, met de heilige tekens van de cirkel (de hemelse wereld) en het vierkant (de aardse, materiële wereld) dat de ouden kenden lang voordat dit associatieve beeld verscheen.

Het is geen toeval dat, vertaald uit het Chinees, 'Xuan Wu' 'donkere strijdlust' betekent. Het is het bovenste rugschild van de schildpad (de hemelse wereld), net als zijn onderste platte schild (de aardse wereld), dat werd geassocieerd met een pantser ('Wu' betekent 'strijdlust'), terwijl de kleur Xuan zwart is met een rode tint. De laatste diende als een associatie met de onzichtbare wereld. In feite betekende zo'n oud beeld van de schildpad verstrengeld met een slang een strijd in de onzichtbare wereld tussen de hemelse krachten van Allat (het bolle bovenste schild van de schildpad - rugschild) en de krachten van de materiële wereld vertegenwoordigd door de Dierlijke geest (het platte onderste schild van de schildpad - plastron). Dit gebeurde allemaal in één enkel Universum met een spiraalvormige structuur (de ringen van de slang die rond de schildpad waren verstrengeld). Het is geen toeval dat later een personage, Xuan Wu genaamd - 'de zwarte krijger' -

in de Chinese mythologie verscheen en een bijbehorend embleem had. Hij werd vaak afgebeeld met een mooi gezicht, haar dat tot op zijn schouders golfde, in een zwart gewaad, met een riem versierd met jade, met een zwaard in de hand, staande met blote voeten op een schildpad verstrengeld met een slang. Elk element van het beeld diende als een symbool van bepaalde spirituele kennis. Het is dit laatste - de spirituele Kennis en dienstbaarheid aan de Wil van de Spirituele wereld - dat ware strijdlust verpersoonlijkte. In de volkstraditie werd het beeld van deze krijger vereerd als een godheid die boze geesten uitdrijft.

Anastasia: Tegenwoordig begrijpen mensen de echte betekenis van de oude uitdrukking 'ware strijdlust' niet. Toch is ware strijdlust voor de mens geenszins een uiting van zijn agressie, haat of boosaardigheid in de zichtbare wereld. Ware strijdlust is een manifestatie van de veerkracht van de geest van de Krijger in de strijd tegen zijn Dierlijke aard of de Dierlijke geest; dit is een kenmerk van de strijd in de onzichtbare wereld, zoals legendes zeggen, tussen Licht en Duisternis.

Rigden: Absoluut. Te betreuren is de krijger die zijn vaardigheden niet verbetert in de strijd... Dus terugkomend op het onderwerp. Een verborgen teken van het Voorste Wezen in de oude Chinese mythologie was Bai Di, de heerser van het westen ('de witte keizer'), dat wil zeggen de geest met de naam Zhao Jun, wat 'de roepende en de afstotende' betekent'. De belichaming van deze geest was Bai Hu ('de witte tijger') - het beest dat angst inboezemt in allerlei boze geesten, beschermheer van het Westen. Overigens werden de witte tijger (het verborgen teken van het Voorste Wezen) en de groene draak (het verborgen teken van het Linker Wezen) in het middeleeuwse China getekend als Bewakers van de poorten van de Taoïstische tempels. Samen werden ze aanbeden als de beschermgeesten van deuren. Gezien het feit dat de Rechter en Linker Wezens ook fungeren als triggers van emoties en gedachten van de Dierlijke natuur, had hun functie als Bewaker en de 'deur' die ze beschermen een heilige betekenis. Dit laatste betekende dat

zonder deze twee Bewakers in zichzelf te veroveren, de mens niet in staat zal zijn om de spirituele wereld binnen te gaan.

En ten slotte was er het verborgen teken van het Linker Wezen Cang Di, de soeverein van het Oosten ('de azuurblauwe heerser'), dat wil zeggen de geest genaamd Lin Wei Yang ('wonderbaarlijk, krachtig, naar boven kijkend'). En de belichaming van deze geest was Qing Long ('de azuurblauwe draak'). Afbeeldingen van de azuurblauwe draak samen met symbolen van de andere drie windstreken bestaan op tal van graf-reliëfs en muren van begraafplaatsen. Interessant is dat je de azuurblauwe draak als een helper van de god van rijkdom kunt vinden in volksschilderijen met een betoverend karakter en van een welwillende aard. Daarop werd de draak afgebeeld als verspreider van rijkdom en vuller van een soort hoorn des overvloeds (een speciale 'vaas die schatten verzamelt') met prachtige parels die vlammen uitstralen, evenals goud, zilver en koraal. De god van de rijkdom, die werd afgeschilderd als berijder van een draak of een tijger, werd vooral vereerd door handelaars. Het constante attribuut van de Chinese god van rijkdom in volksbeelden was meestal de draak geassocieerd met geld. Nogmaals, als iemand al deze informatie vergelijkt met de kenmerken van het Linker Wezen (sluwheid, trots, bedrog, het verlangen naar geheime macht), dan wordt een totaal ander onderliggend motief van deze hele legende duidelijk.

Het moet gezegd dat in het Oude China de groene draak zeer bekend was en zoals men vandaag zou zeggen, een breed gepromoot personage. Hij werd voorgesteld als teken van de lente, veranderingen en het Oosten. Maar dit is al een substitutie van begrippen, een associatieve fusie met een beeld dat voorheen populair was bij stammen, en dat ouder en belangrijker is in de mythologie en de kenmerken van een vogel (en later van een menselijk gezicht) en een slang combineert. Een dergelijk beeld wordt weergegeven in de oude Chinese mythologie, bijvoorbeeld in de archaische vrouwelijke godheid van de Oermoeder Nüwa (Nüwa, een vrouw die zachtjes de andere wereld in glijdt als water; die een

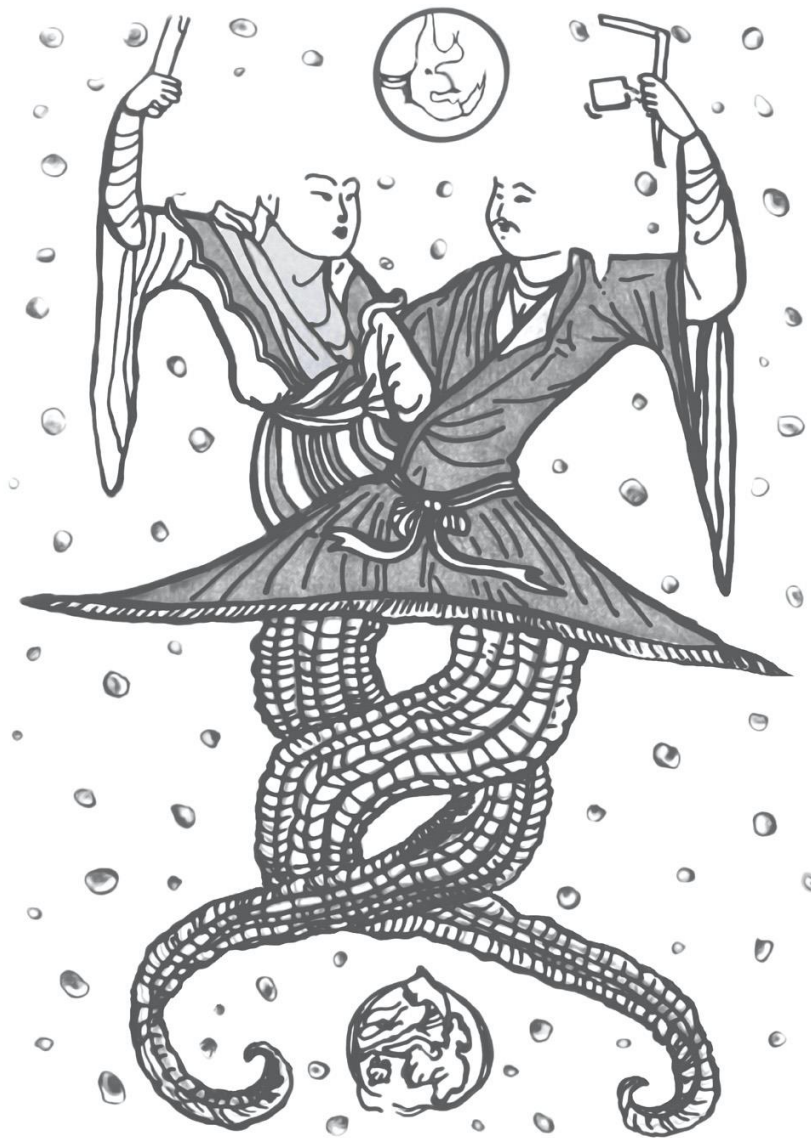
band heeft met zowel de aardse als de hemelse werelden). In de legenden werd ze de schepper van alle dingen en alle mensen genoemd. Volgens de legenden heeft ze *eerst een meisje geschapen*, kijkend naar haar eigen weerspiegeling in het water, en pas later creëerde ze vele andere stervelingen - mannen en vrouwen. Na deze laatsten te hebben verenigd, liet ze hen voortplanten en legde ze de plicht op om kinderen op te voeden. In de kosmogonie van Zuidoost-China kreeg ze de hoofdrol toegewezen van scheppende godheid. Men geloofde dat ze bovennatuurlijke krachten had en in staat was om 70 transformaties in één dag uit te voeren. Dit is een echo van de Kennis over 72 dimensies en van het feit dat een godheid wordt gecreëerd uit de 72e en de 1e dimensie, en deze twee dimensies de andere 70 beïnvloeden. Ze werd geassocieerd met overwinning op de zwarte draak (die een belichaming was van boze geesten), met het herstel van het kosmische evenwicht, dat was verstoord als gevolg van een ramp, waarbij de vier aardse pijlers instortten.

Bovendien was het juist deze scheppende goddelijke hypostase die inherent was aan de blauwgroene kleur. In de mythologie van verschillende volkeren belichaamde deze het element water en het vrouwelijke kosmische principe. Dit is een speciale kleur die duidt op bepaalde prestaties in spirituele oefeningen. Ik zal er later meer in detail over spreken. En nu zal ik gewoon opmerken dat zelfs in de traditionele visie van de Chinezen, het groene en blauwe segment van het kleurenspectrum één geheel is en gemarkeerd is met de hiërogliefen die de betekenis van 'groen' en 'blauw' combineren.

Oermoeder Nüwa werd vaak afgebeeld samen met de met haar vergelijkbare Fuxi (Fu Xi) - een wezen met een menselijk bovenlichaam en in plaats van benen de staart van een slang. Bovendien waren de lichamen van beiden verstrengeld. Mensen die geen heilige kennis bezaten interpreteerden zo'n verwevenheid als echtelijke intimiteit. Eigenlijk kun je in veel gevallen, vooral in oude afbeeldingen van dergelijke goddelijke personages, duidelijk de

aspecten traceren van de Kennis over de wereld en over meditatiehulpmiddelen die door de mens worden gebruikt om de hoogste spirituele staat te bereiken. Hun symbolen werden vaak geassocieerd met een cirkel en een vierkant.

Figuur 11. Nüwa en FuXi, oerouders van de wereld en de mens, volgens de oude Chinese mythologie.

(afgebeeld op zijde; 7e eeuw na Christus. Provincie Turpan. Xinjiang; het artefact werd ontdekt door wetenschappers in 1928).

De afbeelding toont de Oermoeder Nüwa en de culturele held Fu Xi. Hun lichamen zijn spiraalvormig met elkaar verbonden door drie-

en een halve omwenteling. In de context van dit beeld vertegenwoordigt dit teken de kennis zowel over de spiraalvormige structuur van het Universum als over de meditatietechniek van het menselijke bereiken van één van de stadia van zelfperfectie - de staat van spirituele verlichting (ontwaken en verhogen van 'de Kundalini-slang', opgerold in drie- en een halve omwenteling, van de basis van de wervelkolom tot de 'duizendbladige lotus' chakra). Nüwa en Fu Xi zijn omringd door 72 'luchtbellen' in verschillende vormen en maten die de 72 dimensies van het Heelal aangeven. In het bijzonder wordt dit weergegeven als 71 kleine 'bubbels' en één (de 72e) bubbel die zich bevindt tussen 'de staarten van de slang', de grootste en de meest complexe in diens innerlijke structuur. Tussen de menselijke gezichten van de 'oerouders' bevinden zich 4 dimensies die wijzen naar de hoofddimensies voor de mens (driedimensionale ruimte en tijd waarin de menselijke Persoonlijkheid wordt geboren en leeft, zijn keuze maakt), evenals de vier belangrijkste menselijke Wezens verbonden met andere dimensies. Boven de hoofden van de godheden is er een cirkel die een poot van een vogel met klauwen bevat om een verbinding aan te geven met een geheel andere omgeving - de hemelse (spirituele) wereld.

De oprichter van de beschaving, culturele held Fu Xi, die door de legenden werd beschouwd als de broer van Nüwa, en later zelfs haar man, combineerde ook eigenschappen van een vogel en een slang. Hoewel hij vroeger een held was van het epos van stammen, werd hij precies afgebeeld naar het beeld van de vogel en werd hij vereerd als een godheid van het Oosten. Trouwens, zijn naam betekent 'degene die offerdieren in een hinderlaag lokte'. Zoals ik al zei wordt Fu Xi genoemd als de eerste maker van het hiëroglifische schrift (schrijven in tekens). En het was al veel later dat mensen hem 'draakachtig' begonnen te noemen en hem in legendes associeerden met de draak van manen en 'draconische attributen'.

Er is nog een interessant punt. Verschillende kosmologische mythen waren inherent aan de oude Chinese mythologie, inclusief die over de schepping van de geordende wereld, dankzij het goddelijke vrouwelijke principe (de krachten van Allat). Maar waar wordt vandaag de nadruk op gelegd? De moderne wereld weet dat de Chinese mythologie en filosofie gebaseerd zijn op het 'Yin-Yang'-principe, dat wil zeggen de mythe over de vorming van de wereld als een strijd van twee principes die, 'enerzijds, de hoogste harmonie van bestaan verstoren en, anderzijds, herstellen'. Zoals hedendaagse filosofen zeggen, 'het principe van het idee van dynamisch evenwicht van alternatieve tendensen'. Met andere woorden, in de moderne wereld weten nieuwe generaties niets over de oorspronkelijke mythologie die het begin aangeeft van de geboorte van de wereld door spirituele krachten en de ordening ervan door het goddelijke vrouwelijke principe. De 'fundamentele' Chinese filosofie begint precies met de bewering van het idee van dualiteit van de wereld, eenheid en strijd van de twee tegengestelde principes, dat wil zeggen met het stadium van manifestatie van de materiële wereld, van de krachten van de Dierlijke geest en hun 'strijd' met het scheppende goddelijke principe. De vraag is: waarom is deze specifieke mythe tegenwoordig wereldwijd gepopulariseerd en waarom wordt dit specifieke dominante principe benadrukt? Ik denk dat het voor slimme mensen niet moeilijk zal zijn om het antwoord op deze vraag te vinden, vooral als ze over basiskennis beschikken.

Dus het verschijnen van de draak Qing Long in de wereld werd al in de mythologie gepresenteerd als niets anders dan een gelukkig voorteken. Beelden van de groene draak werden gepopulariseerd omdat ze een gunstige betekenis hadden en ongekende *aardse* rijkdom brachten. Soms werd tijdens marsen zelfs een banier met zijn afbeelding voor de troepen gedragen, terwijl een banier met een afbeelding van de witte tijger achter het leger werd gedragen. Als we echter de wortels van een dergelijke hype achterhalen, zullen ze leiden tot de oude occulte geheime gemeenschap 'De Groene Draak'

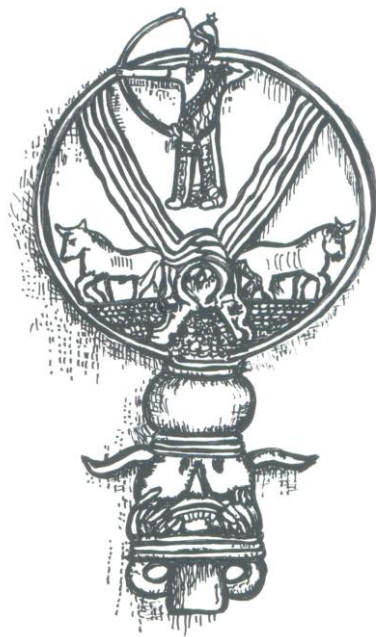
die al sinds de oudheid op het grondgebied van China bestaat en niet echt goede daden over de hele wereld stelt.

Anastasia: Ja, ik noemde deze occulte gemeenschap in het boek *Sensei 4*, terwijl ik enkele weinig bekende feiten beschreef over de gebeurtenissen en mensen die de Tweede Wereldoorlog hebben veroorzaakt. Zoals u toen heel nauwkeurig hebt opgemerkt, gebeurde dit alles zelfs onder de neus van degenen die ervan op de hoogte zijn.

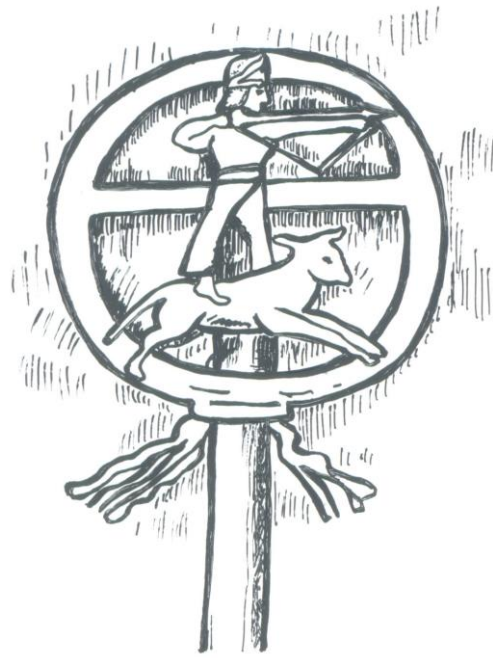
Rigden: Absoluut. Trouwens over militaire campagnes gesproken. De gouverneurs (politici) en priesters die op de hoogte waren van de speciale symbolen en tekens die agressie in de massa activeren, hebben ze sinds de oudheid in dergelijke campagnes gebruikt en afgebeeld op schilden en banieren. En dit was niet alleen in China, maar ook in andere landen. Laten we bijvoorbeeld het Assyrische koninkrijk nemen dat hedendaagse historici de eerste bekende *wereldstaat* noemen die op bloed en verovering is gebaseerd.

Anastasia: Hmmm... Onze geschiedenis wordt helaas nog steeds geschreven onder het dictaat van de ideologie van de Archonten: met de nadruk niet op de eerste gemeenschappen in de wereld in termen van spirituele prestatie van de menselijke beschaving maar op de gemeenschappen gebouwd op agressie en verovering van vreemde landen.

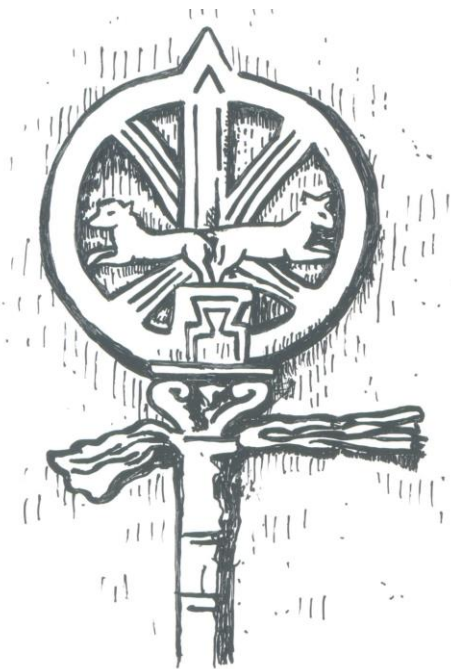
Rigden: Nu, het is in handen van de mensen om de situatie te veranderen... Dus hoe zagen de badges van het Assyrische leger eruit? Ze waren voornamelijk een diagonaal kruis in een cirkel met een verticale balk en twee dieren aan elke kant, of een boogschutter die zijn pijl naar één van de zijkanten richt. Met andere woorden, symbolen en tekens die wijzen op activering van *de laterale Wezens!*

1

2

3

4

*Figuur 12. Voorbeelden van de symbolen die de activering van de laterale Wezens aangeven:
1), 2), 3) - gevechtsc kentekens van het Assyrische leger;*

4) *monogram van Constantijn de Grote*
(*een fragment van een bas-reliëf op de 4e-eeuwse marmere sarcofaag gevonden in de Romeinse catacomben*).

Anastasia: Assyrische gevechtsbadges? Dat is juist! Ik heb erover gelezen nadat u het monogram van Constantijn de Grote (het labarum) had genoemd - een teken van de Chaldeeuwse kosmologie. Het labarum werd door de laatste Romeinse keizers gebruikt als een militaire vlag vóór de opdeling van het Romeinse rijk in het Westelijke en Oostelijke deel (Byzantium). Al in die tijd werden al deze standaarden en banieren gebruikt om de controle over de troepen te vereenvoudigen. En als we het hebben over het Assyrische koninkrijk, is alles daar duidelijk. In een bepaalde periode was Babylonië, waar de priestercirkels onder de Chaldeeën oorspronkelijk vandaan kwamen, een onderdeel van Assyrië, en de Assyriërs zelf beoefenden een religie die vergelijkbaar was met de religie van de Babyloniërs...

Ja, het is verrassend dat mensen het voor de hand liggende niet kunnen zien. Omdat men tijdens het bewind van Constantijn de Grote dit teken van agressie (het monogram van Constantijn de Grote) dat lang in de oorlogsvoering werd gebruikt, algemeen in de religie begon te gebruiken. Nu wordt het in veel steden van de wereld geplaatst en kan het door veel mensen worden gezien. Maar dit is een oorlog zonder oorlog te verklaren! Iemand wist duidelijk veel meer van dit teken toen ze het aan Constantijn oplegden als een teken van de nieuwe staatsgodsdienst van een land, op dat moment zo machtig in de wereld.

Rigden: Spijtig genoeg is dat zo. Veel mensen, wanneer zij naar een religieuze tempel van de denominatie van hun keuze gaan, merken vrijwel niet welke tekens en symbolen hen omringen en met welk doel zij daar werden geplaatst. Maar een persoon voelt zeker hun werking via zijn gevoelstoestand. Het is echter zo dat omwille van het feit dat niemand het ware doel van zulke symbolen aan hem onthult, het vanzelfsprekend is dat een persoon niet eens

zal proberen zijn 'dwangmatige' psychologische toestand te begrijpen. Hij beschouwt een dergelijke toestand als vanzelfsprekend omdat hij het herhaaldelijk heeft meegemaakt tijdens het bezoeken van soortgelijke instituten.

En als je goed kijkt kun je op zulke plaatsen een verscheidenheid aan symbolen zien die zowel de Spirituele natuur in de mens, het streven naar God, als de Dierlijke natuur activeren door onderbewuste angsten te doen ontwaken. Heel vaak zijn er in sekte- en religieuze instellingen veel meer symbolen die de menselijke psyche negatief beïnvloeden dan die welke de ontwikkeling en versterking van de Spirituele natuur in een persoon stimuleren. Waarom? Het gaat allemaal over de doelen en doelstellingen, namelijk manipulatietechnieken, van deze of gene religie - praktijken die geërfd zijn van religies uit het verleden en door de eeuwen heen zijn geperfectioneerd. De eerste regel bij dergelijke technologieën is een onopvallende voorbereiding van de psyche van de kerkganger om zijn onderbewustzijn zodanig te beïnvloeden dat hij impliciet de versluierde bevelen van de manipulator zou opvolgen, terwijl hij tegelijkertijd gelooft dat hij het uit eigen vrije wil doet.

Anastasia: En symbolen zijn precies dat instrument van invloed dat onfeilbaar het onderbewustzijn van een persoon beïnvloedt.

Rigden: Zeer zeker. Mensen hebben hier al lang kennis van; het volstaat om naar de tekeningen en symbolen van het paleolithicum te kijken. Helaas is deze informatie tegenwoordig niet in het bezit van de meerderheid van de mensen zoals vroeger, maar alleen van degenen die aan de top staan van de heerschappij over de volkeren van de wereld. Maar de situatie kan worden verholpen, als de meerderheid het zo wenst. De menselijke psyche vangt duidelijk deze invloed van symbolen op via zijn onderbewuste, omdat de structuur van de psyche gebaseerd is op het onbewuste. In dit geval heeft het Bewustzijn een ondergeschikte functie. En symbolen beïnvloeden, om zo te zeggen, de archetypische

component van de psyche van een individu. Hun effect is gebaseerd op de aanleg van het individu voor onbewuste suggestie.

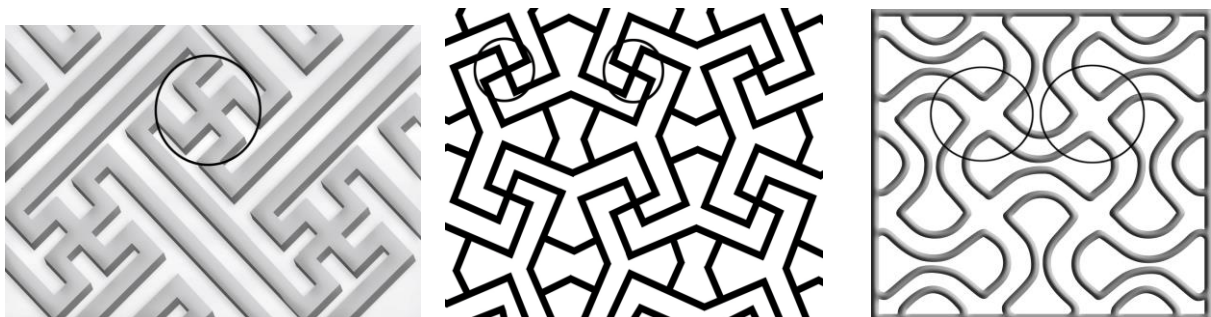
Wat gebeurt er als er meestal negatieve symbolen aanwezig zijn in dergelijke culturele en religieuze instellingen? Een persoon gaat in de regel naar dergelijke instellingen wanneer een innerlijke noodzaak daarvoor in hem rijpt (dat is, als we populaire religieuze feestdagen of evenementen uitsluiten die typisch zijn voor deze of die cultuur wanneer mensen traditioneel tempels bezoeken om hun vrienden en familie gezelschap te houden). Met andere woorden, wanneer een spirituele golf opkomt, maar de Persoonlijkheid niet kan begrijpen wat er precies gebeurt. Natuurlijk leidt een dergelijke noodzaak intuïtief tot een plaats waar hij verwacht antwoorden op zijn innerlijke vragen te krijgen. Daarom staat hij, wanneer hij naar dergelijke instellingen gaat, open voor dialoog; dat wil zeggen, hij heeft een zekere mate van vertrouwen in religieuze werkers.

Als een mens in een religieuze instelling terechtkomt met overwegend positieve symbolen die het waarnemen van de diepste gevoelens van de Spirituele natuur door de Persoonlijkheid versterken, zou dit zo'n mens nog meer inspireren, het gevoel van liefde en dankbaarheid jegens God vergroten, en leiden tot een toestand van onbevreesdheid, van bewustzijnsverruiming en een alomvattende perceptie van de wereld. Zie je het verschil? De mens zou geen fanatisme of sterke emoties ervaren met uitroepen van 'Halleluja' in een aanval van massahysterie veroorzaakt door de grote wens van de menigte om hun lichaam te redden en er voor altijd in te leven (trouwens, na dergelijke emoties van de Dierlijke natuur, wanneer een persoon alleen wordt gelaten met zichzelf, ervaart hij meestal een gevoel van leegte). Terwijl hij in feite precies de volheid zou moeten voelen van het ontwaken van de diepste gevoelens die bewustzijn geven, een spirituele golf van energie die hem oplaadt met een verlangen om creatief te zijn met als doel het redden van zijn Ziel, niet zijn lichaam. Dit is een voorbeeld van hoe het in principe nu zou moeten zijn als de menselijke samenleving

echt de spirituele richtlijn had voor haar ontwikkeling. Maar merk op dat alles precies op de tegenovergestelde manier in de wereld gebeurt. Waarom? Omdat de basis voor het creëren van elke religie, als een instelling voor het beheersen van de massa, macht en manipulatie, gecamoufleerd is als 'spirituele zorg' voor mensen. Daarom zijn er tegenwoordig in de meeste gevallen veel meer negatieve symbolen in dergelijke sektarische en religieuze instellingen dan positieve.

Wanneer overwegend negatieve symbolen in dergelijke instellingen worden geplaatst richten ze eenvoudigweg deze spirituele golf van een persoon, relatief gezien, via het prisma dat we al hebben besproken, in de richting van het ontwaken van innerlijke onderbewuste angsten en materiële verlangens, en activeren tegelijkertijd één van de laterale of het achterste Wezen. Deze symbolen creëren onbalans in de psyche, vernauwen het bewustzijn en escaleren de toestand van angst, wanhoop en slaafs gedrag bij een individu. In een dergelijke toestand wordt alle informatie voor waar aangenomen. Tegelijkertijd stimuleert een klein aantal positieve symbolen in dergelijke instellingen in een mens de hoop op de toekomst en de wens om te leven. In religieuze instellingen is dit in de regel een standaardformule in zo'n combinatie van symbolen dat deze een persoon voorbereiden op latere verbale suggestie (hypnotisme) van religieuze werkers van één of andere religie.

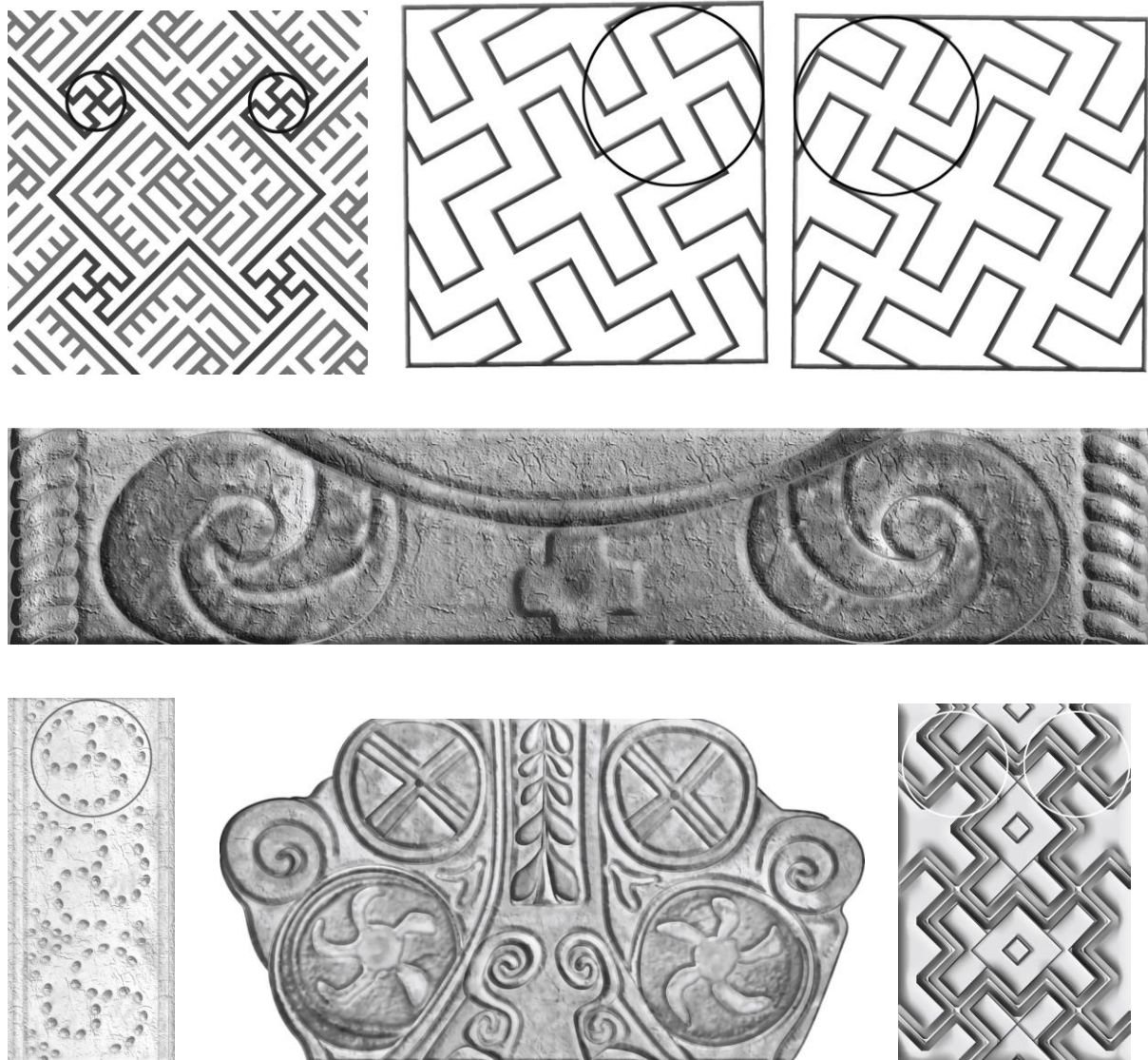

Figure 13. Symbolen van hakenkruisen (juiste en omgedraaide) in de patronen van interieuren en exterieuren van verschillende religieuze instellingen.

Als gevolg van een dergelijke onuitgesproken voorafgaande conditionering door symbolen, die daaropvolgende mondelinge suggesties versterken, worden de kerkgangers, inclusief volwassen intelligente mensen die hoger onderwijs en wetenschappelijke graden hebben, net zo goedgegelovig als kinderen. Ze zijn bereid om te luisteren naar gelijk welk ongerijmd verhaal verteld door mensen gekleed in religieuze kleding zonder zelfs maar tot de kern van de

zaak te komen: wat zijn de suggesties van de Dierlijke geest en waar worden de granen gegeven die hun spirituele groei stimuleren.

Anastasia: Ja, in een dergelijke toestand van 'hopeloosheid' of paniek van een 'verdrinkende persoon', grijpt men naar gelijk welke strohalm... Dus in het begin wordt angst geactiveerd bij een individu, en dan toont de manipulator een manier om zich te ontdoen van deze angst, maar op een manier die gunstig is voor de manipulator.

Rigden: Ja. Dit kan figuurlijk worden vergeleken met een situatie waarin een persoon in een cel wordt gestopt en vervolgens door bedreigingen en slagen tot een zenuwzinking wordt gebracht. Daarna wordt een celgenoot naar hem gestuurd die belooft hem uit deze opsluiting te bevrijden omdat hij weet hoe. Natuurlijk begint de persoon hem te vertrouwen, gelovend dat hij hem zal redden van het lijden, en hij begint zijn nieuwe 'vriend' met waardigheid en respect te behandelen, want deze geeft hem een gevoel van hoop, of liever, ondersteunt in hem een illusie van nakende bevrijding. Merk echter op dat de celgenoot alleen beloftes maakt, maar niets doet om deze persoon echt te bevrijden, omdat hij zelf een gevangen 'slaaf' is die gewoon zijn werk doet.

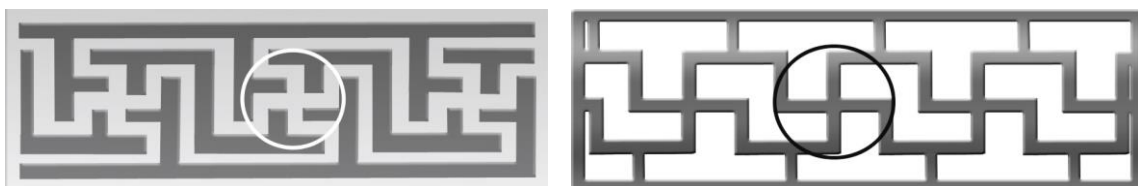
Het is hetzelfde in religie. Haar dienaren zijn als 'celgenoten' die zelf verre van vrij zijn. Hoewel zij die hun religie propageren in de regel beweren dat een persoon geen kans op redding heeft, tenzij hij een aanhanger is van hun leer die verplicht is om al hun regels en rituelen na te leven ('een eeuwige sponsor' te zijn, een politiek electoraat dat de wil van haar priesters vervult). Tijdens het luisteren naar de beloften van zo'n religieuze 'celgenoot' over zijn redding wordt de persoon uiteindelijk klaargestoomd om aan al zijn *verzoeken* te voldoen, en beschouwt het als 'zijn plicht', 'zijn wens', 'zijn bewuste deelname'. Dit mechanisme van manipulatie is effectief zolang het verborgen is voor het menselijk bewustzijn. Want de manipulator zal zijn acties nooit toegeven. En als dit een systeem is dat al eeuwen soepel loopt, weten werknemers van deze

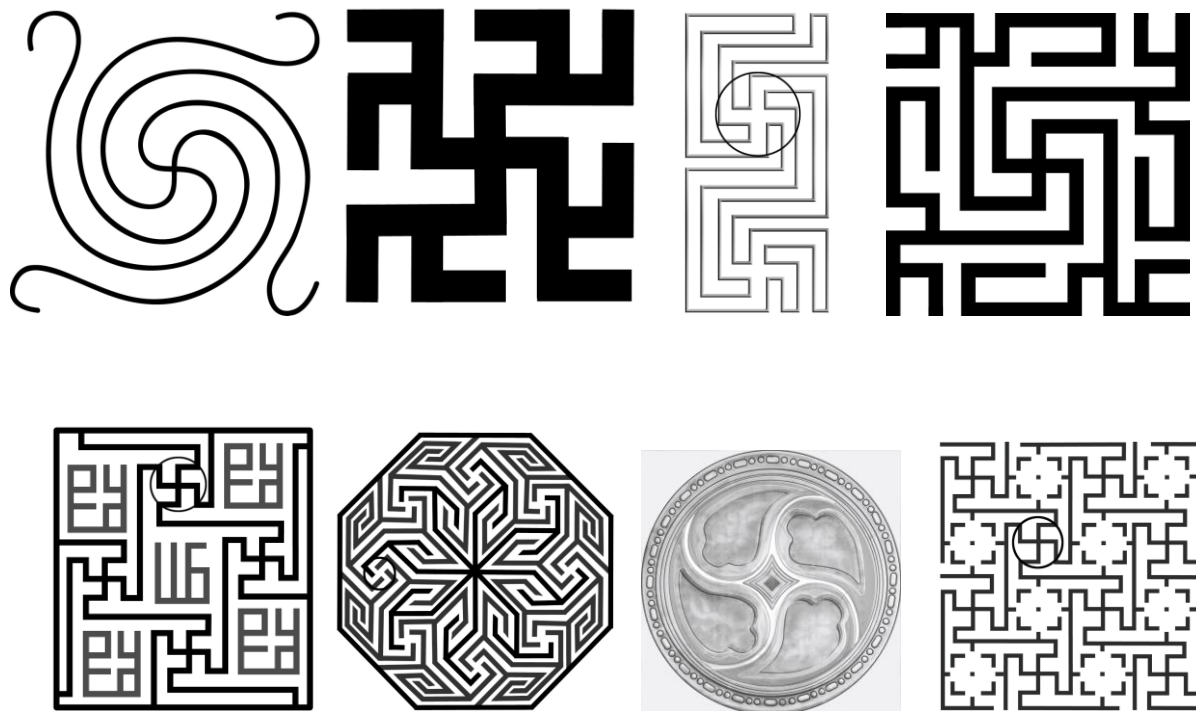

of gene religie vaak zelf niet wat ze precies doen en wie ze echt dienen.

Anastasia: In het algemeen is verborgen manipulatie van religieuze priesters, die het doel nastreven om zoveel mogelijk mensen aan hun macht te onderwerpen, dat ze eerst de juiste omstandigheden en een bron van angst voor de persoon creëren en vervolgens als tussenpersoon fungeren voor een tijdelijke oplossing van het interne conflict van de persoon dat hierdoor is ontstaan - uiteraard in een vorm die hen gunstig is. Hoe meer dingen er onduidelijk zijn voor een persoon, hoe lager de mate van bewustwording van wat er met hem gebeurt en hoe groter de angst die *deze onduidelijke dingen* hem inboezemen. Bovendien versterkt dit proces de aandacht en terugkoppeling van de Persoonlijkheid op zichzelf. Wat betreft de priesters, hoe meer angst ze inboezemen in de naties die tot slaaf worden gemaakt door hun ideologie, hoe sterker hun macht en hoe groter hun gezag, ondersteund door diezelfde naties.

Rigden: Ja, het is gewoon dat er een echte manipulatie van menselijke gevoelens bezig is, en in het voordeel van de Dierlijke geest. Deze tekens die de menselijke psyche negatief beïnvloeden (bijvoorbeeld het teken van een agressief, omgekeerd hakenkruis), worden in de regel in dergelijke religieuze instellingen in het zicht van de kerkgangers geplaatst. Ze zijn echter zo geplaatst dat ze geen aandacht op zichzelf vestigen tenzij je ervan op de hoogte bent. Ze kunnen worden toegevoegd aan patronen of decoraties van het interieur, de beschildering van muren of de vloer, elementen van snijwerk en sculptuur, of ze kunnen worden opgenomen op items en kledij van priesters, enzovoort.

Figuur 14. Het teken van het omgekeerde hakenkruis in patronen van interieuren en exterieuren van verschillende religieuze instellingen.

Het moet duidelijk zijn dat elke persoon op onderbewust niveau een groot deel van de informatie uit de zichtbare wereld registreert, zelfs als hij zich bewust op iets anders richt. Dus een persoon bezoekt dergelijke instellingen wanneer hij er een innerlijke behoefte aan heeft, tijdens een spirituele golf of wanneer hij van zijn innerlijke (emotionele) lijden wil afgeraken, wat in feite het gevolg is van een langdurige dominantie van de Dierlijke natuur in hem. Op dergelijke momenten is een persoon open en zoekt hulp. Maar in plaats van spirituele hulp ontvangt hij in dergelijke instellingen in de meeste gevallen materiële substituties en een soort terugkoppeling naar zijn eigen toestand. Meer bepaald versterken negatieve tekens in hem onderbewuste angsten, terwijl religieuze werkers die aanvullen met hun standaard verbale suggesties, waardoor bepaalde materiële wensen en ambities in een persoon worden gevormd. De persoon richt hierop de kracht van zijn aandacht. En dat op zijn beurt versterkt de invloed van de laterale en achterste Wezens op hem.

Anastasia: Ja, de tekens met negatieve invloed activeren en stimuleren bij mensen ook de mechanismen (van suggestie, imitatie en wederzijdse emotionele infectie) die typisch zijn voor spontaan gedrag van de massa. Dit zijn de instrumenten die de menselijke psyche actief beïnvloeden en een overeenkomstige emotionele spanning creëren. En geestelijken vormen met behulp van hun verbale invloed eenvoudig een hoogtepunt en een oplossing voor deze emoties in de richting die ze nodig hebben. Er vindt dus een kunstmatig gecreëerde psychologische gehechtheid plaats, een gelovige raakt gehecht aan één of andere religie en zijn persoonlijke identificatie met deze specifieke gemeenschap vindt plaats.

Rigden: Dat klopt. De invloed van tekens op de mens is dus slechts fysica. Het proces van hun werking kan worden vergeleken met een knop die een gloeilamp aanschakelt. Mensen drukken op de knop wanneer ze bepaalde voorwaarden voor hun werk moeten creëren (om een donkere kamer kunstmatig te verlichten). Tegelijkertijd begrijpen ze niet eens goed hoe dit proces gebeurt, wat elektrische energie precies is en wat de ware natuur ervan is. Er zijn verschillende tekens die sinds vroegere tijden zijn gebruikt om de Dierlijke natuur in de mens te activeren. Natuurlijk is de activering van dergelijke tekens niet goed voor de maatschappij. Maar mensen kiezen zelf aan welke emoties en gedachten ze de voorkeur geven en waaraan ze de kracht van hun aandacht willen besteden.

Anastasia: Ja, de spreekwoordelijke menselijke keuze...

Rigden: Dergelijke manipulatie is niet alleen typisch voor religies, maar ook voor veel occulte genootschappen (het Latijnse woord 'occultus' betekent 'verborgen'). In de overgrote meerderheid van de gevallen trekken dergelijke genootschappen mensen aan die ernaar verlangen om bovennatuurlijke krachten te bezitten om hun egoïsme te bevredigen. Trouwens, als mensen aandacht schenken

aan de geschiedenis van de ontwikkeling van agressieve geheime genootschappen die 'absolute macht' willen bereiken, zullen ze merken dat zelfs de namen van velen van hen verbonden zijn met de beelden van de Rechter en Linker Wezens. Bijvoorbeeld de geheime genootschappen van de 'Draak', 'Jaguar', 'Luipaard', 'Tijger', 'Wolf'. Bovendien bestaat hun mystieke basis uit rituelen met betrekking tot de Rechter en Linker Wezens. De essentie van deze rituelen is om een persoon de kenmerken en 'bovennatuurlijke kracht' van één of andere agressief beest te geven die in deze gemeenschap ook wordt aanbeden. Het is de persoonlijke keuze van de leden van dergelijke gemeenschappen die hier de dominante rol spelen, evenals hun ideologische of religieuze geloof en oude magische technieken voor het gebruik van de mogelijkheden van de Rechter- en Linker wezens die in de regel alleen bekend zijn bij de leiders van zo'n geheime genootschap. Dit is één van de talrijke voorbeelden van hoe spirituele kennis werd toegeëigend door individuen en begon te worden gebruikt in een verbasterde versie met als bedoeling aardse macht en persoonlijke materiële doelen te bereiken. Zoals de Ouden zeiden heeft een slaaf slechts één Meester, terwijl een machtsbelust persoon evenveel meesters heeft als er mensen zijn die bijdragen aan zijn opkomst in aardse macht en geesten die bijdragen aan de ondergang van zijn Ziel.

Anastasia: Ik ben nogmaals overtuigd hoe belangrijk het is dat de meerderheid van de mensen begrijpt 'wie wie is' in deze wereld, en in staat is om ware spiritualiteit van materiële substitutie te onderscheiden, waarheid van leugen, goed van kwaad...

Rigden: Ja, de mensheid zou dan meer kansen hebben om desastreuze gevolgen voor de beschaving in het algemeen te voorkomen. Tenslotte zijn de spelregels in de materiële wereld, inclusief die voor occulte gemeenschappen, gebaseerd op de keuze van de mensheid zelf, of liever, de meerderheid ervan. Verschillende occulte machten lokken of initiëren alleen bepaalde acties, dat wil zeggen, ze lanceren alleen een programma van deze

of die Wil. Maar het zijn de mensen zelf die deze programma's tot een realiteit van hun eigen keuze maken door overeenkomstige acties uit te voeren en er de tijd van hun voorbijgaande leven en de kracht die bedoeld is om hun Ziel te redden aan te besteden.

En om onderscheid te kunnen maken tussen Waarheid en leugen in de wereld, moet men aan zichzelf werken, zijn gedachten opvolgen en beheersen en leren de wereld te zien vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Veel mensen die op zoek zijn naar het spirituele, begrijpen niet eens dat het systeem van de Archonten hun geest in een totaal tegenovergestelde richting stuurt, waardoor ze jaren en energie besteden aan materiële tijdelijke gemakken in plaats van echte redding van de Ziel. Zoals het er nu uitziet, kiezen de meeste mensen helaas voor het bewind van de dierlijke geest die hen heeft verleid met materiële verlangens. Ze maken onbewust zijn Wil tot realiteit met hun verkeerde keuze van wat voorbijgaand en betekenisloos is, en ondersteunen en versterken met hun eigen handen de macht van de Archonten.

Kijk wat er in de wereld populair is, welke substituties er plaatsvinden? Er zijn talloze uithangborden en slogans om ons heen die meerdere materiële verlangens opwekken en het Ego stimuleren. Maar iemand jaagt eigenlijk niet op materiële verwervingen, maar eerder op het gevoel deze illusie te bezitten en de wens om de langverwachte stabiliteit in zijn innerlijke wereld te bereiken. Maar deze stabiliteit hangt uitsluitend af van het innerlijke werk aan jezelf, van je spirituele zelfverbetering en niet van externe omstandigheden. Hier is een eenvoudig voorbeeld. Sluit je ogen en stel je voor dat je alles hebt: paleizen, bedrijven, macht over mensen. En dan open je je ogen, kijkt om je heen en je zult begrijpen dat dit een illusie was die heel snel is geëindigd. Het leven zal ook zo voorbij vliegen en alles zal heel snel eindigen. Is het dan de moeite waard om je eigen Ziel te belasten omwille van deze illusie en jezelf te veroordelen tot langdurige pijn na de dood en om eeuwenlang kwellingen te ondergaan in de vorm van een

bundel negatieve emoties die je in jezelf hebt gecreëerd terwijl je de illusies van de Dierlijke natuur najaagde?

Het volstaat om een kijkje te nemen in de wereld om ons heen: welke substituties de Dierlijke geest creëert voor diegenen die lijken te bewegen in de richting van spirituele zelfverbetering, terwijl ze tegelijkertijd materiële dingen wensen. Voor het grootste deel zijn deze mensen instabiel in hun intentie en hun spirituele impulsen worden gemakkelijk doorgestuurd langs het kanaal van materiële belangen. Merk op wat zulke mensen in hun dagelijks leven zoeken en waaraan ze hun aandacht besteden en er de status van topprioriteit in hun dag aan toekennen. Sommigen houden zich bezig met het versterken van hun persoonlijke invloed op mensen, het doen gelden van hun eigen betekenis, het profiteren van spirituele kennis; anderen zijn bezig met het reinigen van hun lichaam en argumenteren tot ze hees zijn over vegetarisme; weer anderen zijn gericht op het verliezen van gewicht of het beoefenen van verschillende 'gezondheidsverbeteringssystemen' met zelfzuchtige ambities en lege inhoud. Sommige mensen klampen zich vast aan sektes of religieuze bewegingen en aanhoren met plezier valse beloften over een heropstanding in hun geliefde lichamen. Anderen mediteren en trekken rijkdom, geluk en gezondheid aan. Sommigen beginnen, vanwege de overheersing van de Dierlijke natuur en uit dwaasheid, zichzelf als 'verlicht' te beschouwen en competent in veel 'spirituele zaken', om verschillende meditatietechnieken die ze kennen te combineren, waarbij ze het zondige verwarren met het juiste. En wat is de basis van dit alles? Hoogmoed en bevestiging van persoonlijke betekenis in de driedimensionale wereld, een geheim verlangen naar macht over anderen.

Anastasia: Ja, vandaag vinden substituties plaats op wereldwijde schaal. Het volstaat te kijken naar welke specifieke psychologische technieken in de maatschappij worden gepromoot en door de wereldmedia worden gepopulariseerd om dit persoonlijk te verifiëren. Dit zijn tenslotte meestal de gebruikelijke methoden

van de Archonten, zogenaamde 'meditaties' voor de massa om materiële voordelen aan te trekken.

Rigden: Het trieste is dat de meeste mensen zich niet eens afvragen waarom zo'n materiële trend wordt gecultiveerd. Waarom worden geen kosten gespaard om dergelijke ideeën te promoten en de nodige 'deskundige' meningen van wereldwijd bekende mensen te kopen? Waarom draaien deze ideeën steeds rond het behagen van het eigen geliefde lichaam en het creëren van comfort rond jezelf en de kleine egoïstische wereld van de zelf-liefhebber? Het antwoord is eenvoudig: zodat een persoon dit gedrag zou imiteren en tijd en energie van zijn leven zou besteden aan, grof gezegd, een smakelijker banaan en haar dat glanst en glimt. Echter zoals bij elke misleiding legt niemand uit welke gevolgen de persoon later te wachten staan, nadat hij zijn leven als een gekke aap heeft verspild aan het zoeken naar een lekkere banaan, en zijn geliefde lichaam gewoon zal sterven, zoals het lichaam van elk dier. Maar hij als Persoonlijkheid zal niet ontsnappen aan zijn kwellingen en zal een hoge tol betalen voor een verspild leven.

En wat is dagelijks spiritueel werk aan jezelf? In de eerste plaats is het de gewoonte om je eigen gedachten te beheersen en de gedachten van andere mensen niet te beoordelen. De mens merkt in de regel vaak manifestaties van de Dierlijke natuur op in een ander persoon. Maar neemt niet de moeite om even zorgvuldig op zichzelf te letten, probeert zijn eigen reacties op interne en externe provocaties van de Dierlijke natuur niet te leren kennen en vindt het niet nodig om elke dag hard aan zichzelf te werken.

Alleen door jezelf intern te veranderen en aan jezelf te werken kun je de echte processen van de zichtbare en onzichtbare werelden begrijpen en bewust het spirituele pad bewandelen. Met andere woorden, innerlijke veranderingen moeten in de eerste plaats in de persoon zelf zijn - dat is de betekenis van zijn spirituele ontwikkeling! Al het andere is secundair. Het lichaam moet zeker net als elke andere machine worden verzorgd, maar alleen om het

doel te bereiken. Niet meer dan dat. Het is noodzakelijk om het ware doel van je leven te kennen en in het oog te houden, namelijk spirituele bevrijding. Dit is het belangrijkste voor elk persoon. Wanneer de mens zichzelf begint te leren kennen, begint hij te leren over de complexiteit van zijn structuur en het doel ervan. Je kunt zeggen dat alles een persoon begunstigt om zijn bewuste keuze te maken en een nieuw spiritueel wezen te worden. Een belangrijke rol in deze transformatie wordt gespeeld door zijn vier belangrijkste Wezens.

Anastasia: Ja, verschillende landen van de wereld hebben behoorlijk wat informatie vastgelegd in verschillende rituelen, mystieke praktijken en heilige legendes over de vier Wezens en het spirituele Centrum. Trouwens, volgens verschillende verhalen zou elke natie deze vier Wezens zo plaatsen dat het Voorste Wezen op een bepaald deel van de wereld is gericht. Zou je dit moment aan de lezers kunnen uitleggen? Waarom hadden mensen die verschillende delen van de wereld bewoonden hun eigen begrip van deze oriëntatie?

Rigden: In het algemeen was de oriëntatie van deze vier Wezens volgens de windstreken, het toekennen van een bepaalde kleur, enzovoort, afhankelijk van lokale traditionele voorkeuren, gewoonten en gemeenschappelijke overtuigingen van dit of dat volk die eeuwenlang werden gevormd op basis van de heilige volksverhalen van hun voorouders. De Chinezen beschouwden bijvoorbeeld het Zuiden als de meest eervolle hoofdrichting, dus plaatsten ze de symbolen die overeenkwamen met het Voorste Wezen in de richting van het Zuiden. Voor sjamanen van de Noordelijke volkeren (van Siberië) was de hoofdrichting waarnaar ze hun gezicht (het Voorste Wezen) keerden tijdens de uitvoering van rituelen meestal het Noorden. Terwijl het voor sjamanen van de Zuidelijke en Oostelijke naties van Azië het Zuiden of het Oosten was. De Indianen van Meso-Amerika beschouwden Oost of West als de belangrijkste windstreek, afhankelijk van de lokale tradities van bepaalde stammen. In het algemeen is daar waar een persoon

traditioneel zijn gezicht draait terwijl hij een spirituele oefening uitvoert, of een religieus ritueel, ceremonie, enzovoort, waar zijn Voorste Wezen is. Zeker, tijdens het lezen van oude mythen moet men begrijpen waar folklore is en waar er echte kennis is omdat veel oppervlakkige, verwarrende dingen uit de menselijke geest met de tijd zijn toegevoegd, voornamelijk als gevolg van een letterlijke interpretatie van associatieve voorbeelden. Maar toch, zelfs vandaag kun je veel interessante vermeldingen vinden, waaronder die met betrekking tot de geheime kennis over de vier Wezens van een mens.

Anastasia: Dergelijke kennis kan worden gevonden in totemische bronnen en mythologische opvattingen over de volkeren van Europa, Azië, Afrika en Amerika...

Rigden: Zeer juist. In de meeste gevallen konden kleine naties die op verschillende continenten wonen, als gevolg van hun vrij lange isolement van contacten met vertegenwoordigers van de 'geciviliseerde samenleving' (vanwege een ongunstig klimaat of de ontoegankelijkheid van hun nederzettingen voor reizigers), de kennis behouden van hun voorouders. In zekere zin was dit hun redding, omdat 'de beschaving' geen idee had van het bestaan van deze volkeren en hun culturen. Bijgevolg is hun unieke kennis niet volledig vernietigd "te vuur en te zwaard" door de laatste nieuwe religie die dominant was in de 'wereldbeschaving', zoals het geval was met de oude kennis van andere volkeren.

Anastasia: Ja, zoals men zegt, elke wolk heeft een zilveren randje. Maar tegelijkertijd is er nu een uitstekende gelegenheid om wat ooit in het verleden bestond te vergelijken met wat we vandaag hebben en onszelf de vraag te stellen waarom vertegenwoordigers van alle moderne religies beweren dat alleen zij en niemand anders in de wereld 'Spirituele kennis' bezit. Als we deze vraag objectief benaderen en ernaar kijken in een staat van uitgebreide perceptie van de wereld, zal het duidelijk worden dat Kennis overal hetzelfde

was. Het is gewoon zo dat mensen er een andere vorm aan gaven en het 'hun eigen' kennis noemden.

Elke hernieuwde spirituele lering was immers in feite gevormd in overeenstemming met de belangrijkste geheime kennis die in het verleden aan verschillende volkeren was gegeven. En pas toen priesters deze Kennis hadden veranderd en gekleed in een vorm van de dominante religie, veranderde de ideologie. In feite vernauwden ze voor volkeren de perceptie van de wereld, tot zelfs fanatisme bij de massa en ondoordachte vernietiging van het erfgoed van hun voorouders, van alles wat niet in overeenstemming was met de leer van de nieuwe religie.

Rigden: Ongetwijfeld... Maar dit is waar ik de aandacht op wil vestigen. Ondanks dergelijk werk van het priesterschap in verband met de vernietiging van het spirituele erfgoed van verschillende volkeren en indoctrinatie van nieuwe generaties met het idee dat alle eerdere overtuigingen 'afvalligheid en ketterij' waren, is basiskennis over de vier Wezens aanwezig in de geheime kennis van praktisch alle wereldreligies vandaag. Dit kan worden afgeleid uit het indirecte bewijs van wat momenteel aan de massa wordt aangeboden in de leer, de filosofie en de ideologie van deze of gene religie. Het moet duidelijk zijn dat priesters van elke religie de massa alleen zullen opleggen wat hen ten goede komt en wat hun macht onder het volk zal versterken, en niet al die kennis die hun voorgangers zelf ooit van andere populaire religies hebben overgenomen. Bovendien zullen priesters nooit de oorspronkelijke spirituele leer onder de massa verspreiden die een persoon onafhankelijk naar spirituele bevrijding leidt. Maar het is op basis van aantrekkelijke spirituele granen van deze Leer dat ze één of andere religie vormen. Wanneer een religie als machtsinstituut wordt gevormd, worden veel zaken in de oorspronkelijke Leer herwerkt en veranderd ten voordele van de religieuze macht van priesters.

Laten we bijvoorbeeld het Boeddhisme nemen. Bij het lezen van de algemene filosofie van het Boeddhisme lijkt het erop dat deze *wereldreligie* op het eerste zicht de nadruk legt op de onafhankelijke kennis van de mens over de wereld en zichzelf. Het Boeddhisme vertegenwoordigt tenslotte voor de massa een grote verscheidenheid aan praktijken die 'leiden tot verlichting' en die trouwens is gevormd op basis van de kennis van andere, oudere religies in India. Maar dit gevoel duurt slechts tot je de realiteit van vandaag in deze religie onder ogen ziet, evenals de priesterlijke structuur van deze wereldreligie. Als een persoon geen onderscheid maakt tussen de Spirituele natuur en zijn Dierlijke natuur, als hij geen substituties van de Dierlijke geest ziet, is het moeilijk voor hem om te begrijpen wat het addertje onder het gras is en welk significant verschil er is tussen bijvoorbeeld de originele leer van Boeddha en de religie van het Boeddhisme, die zich om het zo te zeggen deze leer heeft toegeëigend.

Dus de vier Wezens van de mens worden zowel in de volledig Indiase heilige traditie als in de Boeddhistische religieuze interpretatie van de leer van Boeddha genoemd. Onder de allerhoogste kennis in religieuze leringen over meditatiepraktijken in het Hindoeïsme en het Boeddhisme bevinden zich het bereiken van intuïtieve kennis - superbewustzijn (in het Sanskriet, in het Engels klinkt het als 'abhijna'), het leren kennen van de wereld door een speciale veranderde toestand van bewustzijn, de toestand van integriteit, eenheid ('samadhi'). Het bereiken van intuïtieve kennis wordt geïnterpreteerd als begrip van de waarheid, de eenheid van de wereld, het bereiken van eenheid van de vijf categorieën: helderziendheid, helderhorendheid, het hebben van bovennatuurlijke krachten, het lezen van gedachten van andere mensen en de herinnering aan vorige levens. Er wordt gezegd dat een volleerd persoon in staat is om deze hele materiële wereld te beïnvloeden tot aan de zevende dimensie of, zoals de oude Indiase verhandelingen beweren, 'tot aan de hemel van Brahma'; het pad naar 'de hemel van Brahma' begint tenslotte door *afstand te doen*

van de gehechtheid aan de Zes Werelden van Passies van het 'levenswiel'...

Anastasia: In feite beschrijft deze eenheid van vijf categorieën het resultaat van het werk met **de vier belangrijkste Wezens en het centrum (de Persoonlijkheid)**. In feite wordt hier rekening gehouden met de uitkomst van een bepaald stadium van spiritueel werk van de mens, wanneer deze Wezens al onder zijn controle staan en de persoon de staat van het ontsnappen aan de zes dimensies nadert.

Rigden: Precies. De mens werkt aan zichzelf, verandert en vervolmaakt zichzelf *in de spirituele richting* en bereikt bepaalde effecten die hem extra mogelijkheden geven om de wereld te leren kennen.

Anastasia: Ja, bijvoorbeeld tijdens het beheersen van spirituele oefeningen verwerft de **Persoonlijkheid** (het centrum) het vermogen van 'helderziendheid', dat wil zeggen van contemplatie met zijn innerlijke visie vanuit het perspectief vanuit de Waarnemer van de Spirituele natuur van bestaande vormen, ongeacht afstand en tijd, evenals het zien van de echte essentie van een gebeurtenis of een fenomeen. Dat is echt zo, zelfs rekening houdend met mijn praktische ervaring van meditatie gedurende meer dan twintig jaar en ook de ervaring van die mensen met wie ik de eer had om uw Leer te leren en de oorspronkelijke spirituele Kennis die u ons hebt gegeven. Dergelijke helderziendheid veronderstelt onder andere gelijktijdige beschouwing van een object in verschillende dimensies, begrip van de onderliggende oorzaak van zijn verschijning, transformatie, enzovoort. Door het bereiken van een dergelijke toestand van intuïtieve kennis leert de persoon **hoe het Voorste Wezen te beheersen**, wat op zijn beurt in hem het vermogen manifesteert om elk wezen te begrijpen en intuïtief te voelen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur en ook om er contact mee te maken, ongeacht ruimte of tijd.

Rigden: Dat klopt. In de religieuze interpretatie van het Boeddhisme wordt dit aangeduid als het verwerven van goddelijk gehoor (helderhorendheid) waarmee iemand mensen kan verstaan die onbekende talen spreken en zelfs over grote afstanden de geluiden van de wereld kan horen. Volgens de Indiase mythologie is geluid een soort symbool verbonden met kosmische ritmes. 'Degene die luistert naar de geluiden van de wereld' is degene die ze kent en die in staat is kosmische ritmes af te leiden. Er wordt aangenomen dat alles met elkaar is verbonden en doordrongen van subtiele kosmische trillingen. Door zichzelf en zijn eigen omgeving te veranderen, brengt de mens veranderingen aan in het grotere geheel.

Anastasia: Wel, ja. In principe zal de persoon die fenomenen van de wereld beoordeelt binnen de grenzen van het denken van een bewoner van de driedimensionale ruimte, deze zien als het verwerven van 'goddelijk gehoor'. De kennis over de vier Wezens wordt inderdaad weerspiegeld in de Boeddhistische filosofische leer, hoewel in enigszins verfraaide vorm, maar toch. Zelfs als we de bovengenoemde categorieën beschouwen (helderziendheid, helderhorendheid, bezit van bovennatuurlijke krachten, het lezen van andermans gedachten, herinnering aan vorige levens), blijkt dat elk van deze punten wijst op de mogelijkheden van een bepaald Wezen.

Hierover kan ik oordelen aan de hand van de praktische ervaring van onze groep. Toen we bijvoorbeeld de 'tunneling'-meditatietechniek aan het leren waren, die gepaard ging met het werken met het Achterste wezen, waren we in staat om te leren over ons verleden en zelfs gedeeltelijk informatie over de vorige levens van onze subpersoonlijkheden te 'lezen'. In de Boeddhistische filosofie impliceert de verwerving van 'herinnering aan vorige levens' 'kennis van je vorige geboortes en de herinnering aan je vorige tijdelijke toestanden'.

Wat betreft de mogelijkheden van de Linker en Rechter Wezens, in onze tijd hadden we een heel goed illustratief voorbeeld, namelijk het spirituele werk van die vier krijgers die u de kunst van de Geliar-krijger aanleerde. Dat was toen ik me realiseerde hoe **iemands controle over het Linker Wezen** in hem vaardigheden onthult zoals het kennen en lezen van gedachten van anderen. Over het algemeen is dit niet alleen de openbaring van dergelijke vermogens, maar ook de perceptie van structuren van de subtiële wereld door middel van gevoelens alsook het uitoefenen van invloed via deze. Ik zag duidelijk hoe beperking van **het Rechter Wezen** met een strikte controle van je gedachten en bepaalde meditatiepraktijken leidt tot het beïnvloeden van de grove structuren van de wereld en tot het openen van bepaalde 'bovennatuurlijke' krachten die in feite een nevenwerking zijn, verworven in de loop van spirituele ontwikkeling.

Maar bovenal was ik onder de indruk van de spirituele kracht van deze groep van vier: het verwerven van uitstekende professionele vaardigheden deed niets af aan hun spirituele bedoelingen, wat helaas niet kan worden gezegd van sommige mensen met wie ik in latere groepen moest werken. Natuurlijk waren er verschillende situaties, waaronder situaties die verhelderende leerervaring brachten. Twee jaar hard werken van mijn groep leverde bijvoorbeeld concrete resultaten op. Maar dit onthulde ook het feit dat sommige mensen uit de groep in feite niet klaar waren om dergelijke fenomenale capaciteiten in zichzelf te onthullen. Hun bewustzijn werd overgenomen door tijdelijk succes, een gevoel van eigenbelang en hoogmoed. Ze begonnen in het geheim te dromen van hun vooruitzichten met betrekking tot de menselijke wereld. Over het algemeen leidde dit tot een onbalans ten gunste van de Dierlijke natuur. Zelfs het kleine succes bracht het verlies van hun controle over de Dierlijke natuur. Maar tegelijkertijd was dit een goede les voor degenen die in staat zijn om hun fouten te zien en die vasthouden aan de spirituele richting. Een dergelijke ervaring biedt de mogelijkheid om daarna het

spirituele pad op een meer volwassen en bewuste manier te bewandelen.

Rigden: In feite loopt de mens, terwijl hij door het stadium gaat van het leren over de Rechter en Linker Wezens, in plaats van controle over hen te krijgen, het risico zelf onder de controle van deze zeer intelligente Wezens te vallen als hij wordt verleid door de wens naar onzichtbare macht en controle over anderen. En bijgevolg laten ze zich meeslepen en verspillen de rest van hun leven aan het bereiken van een tijdelijk resultaat, omdat ze daarmee de mogelijkheid van bevrijding, van ontsnapping uit de cirkel van reïncarnaties, hebben verloren. Dit is een soort val voor mensen die aarzelen bij hun hoofdkeuze.

In dit opzicht is er een interessante gelijkenis over een schattenjacht. 'Er was eens een Wijze man die een dorp passeerde. Hij vertelde de dorpingen dat daar talloze schatten verborgen waren onder de grond, direct onder hun hoofdplein. Wie ze vond, won niet alleen rijkdom, maar zou ook nooit meer hetzelfde zijn. De dorpingen verheugden zich over dit nieuws. Er was veel debat en lange discussies, maar uiteindelijk besloten de bewoners om de schatten samen op te graven. Gewapend met gereedschap begonnen ze te graven. Maar na een tijdje, toen ze nog steeds geen verwachte resultaten van hun arbeid zagen, begon het enthousiasme van de dorpingen te vervagen. De eerste mensen die de opgravingen verlieten waren degenen die veel praatten; in plaats van zelf iets te doen om de schatten te vinden, probeerden ze alleen anderen te vertellen hoe ze moesten werken. Deze werden gevolgd door mensen die snel uitgeput raakten door dit harde werk. Ze besloten dat deze schatten al deze inspanningen niet waard waren. Er waren anderen die stukjes gebroken tegels, oud servies en oude munten begonnen te vinden. Ze verstopten wat ze hadden gevonden voor de anderen, omdat ze dachten dat dit de echte schatten waren en al snel hadden ze ook de werkplaats verlaten. Andere mensen genoten gewoon van de ervaring van de schattenjacht. Ze geloofden dat deze gevoelens van vreugde van de

zoektocht de schatten moesten zijn die de Wijze had beloofd. Uiteindelijk, terwijl de tijd voortduurde en slechts modder en rotsen om hen heen waren uitgestrooid, verdampte hun vreugde. Dus keerden ze deze taak de rug toe, want ze bleken gewoon te zwak van geest te zijn.

Naarmate de tijd verstreek begonnen veel van de overgebleven mensen te twijfelen aan de mogelijkheid van succes in hun zoektocht. Ze begonnen te denken dat ze ten prooi waren gevallen aan een misleiding of een mythe. De dorpelingen begonnen één voor één de schattenjachtplaats te verlaten. En alleen die enkelingen die gefocust waren op het doel, die ijverig en hard werkten, vonden uiteindelijk hun schatten. Maar nadat ze de schatten hadden gevonden werd geen van hen meer in dit dorp gezien. En die dorpelingen die hadden deelgenomen aan de schattenjacht, maar de schat niet hadden gevonden, waren de rest van hun leven bezig met zelfrechtvaardiging en uitleg waarom ze toen niet waren gebleven. Het was tenslotte een kans geweest om hun ellendige leven ten goede te keren. Sommigen van hen brachten de rest van hun leven door met het zoeken naar de Wijze die oorspronkelijk het geheim van de schat had onthuld, in de hoop erachter te komen hoe de schatten eruit zagen, waar ze nu waren en hoe ze door hen bezeten konden worden.'

Dus de schat is de spirituele transformatie van de mens. Om dit te bereiken is het noodzakelijk om elke dag hard aan jezelf te werken. Niet iedereen die wordt aangetrokken door het vooruitzicht van het pad bereikt het einde, omdat het pad innerlijke veranderingen veronderstelt. De eersten die het pad verlaten zijn degenen die veel praten maar niets doen om zichzelf te transformeren. Ze worden gevolgd door degenen die op zoek zijn naar gemakkelijke overwinningen. Dan zijn er degenen die verleid worden door de mogelijkheden die zich in hen hebben geopend om hun betekenis in deze wereld te bevredigen, en ook van het spirituele pad zijn afgedwaald. Ze worden gevolgd door degenen die plezier vinden in het proces van het zoeken naar de zin van het

leven, maar zichzelf niet begrijpen en als gevolg daarvan vinden ze niets. Ten slotte, degenen die aan zichzelf twijfelen, aan de Wijze die de spirituele waarheid aan hen heeft geopenbaard, en die zelfs aan de waarheid zelf twijfelen, lopen ook weg van het spirituele pad. Al deze mensen interpreteren het spirituele pad op een manier die hen ten goede komt in deze materiële wereld. Alleen zij die tot het einde met zuivere en oprechte bedoelingen wandelen, en volharden in hun spirituele arbeid en zichzelf elke dag transformeren, vinden spirituele schatten in het leven die het voor hen mogelijk maken om naar een andere wereld te vertrekken. De gelijkenis leert ons dat heel vaak, terwijl ze het spirituele pad volgen, mensen slechts persoonlijke successen zoeken in deze voor hen tijdelijke wereld, in plaats van hun spirituele schatten te zoeken, die voor hen een weg naar de Eeuwigheid openen.

Anastasia: Ja, dat is de waarheid van het leven, die niet alleen in de oudheid belangrijk was, maar ook nu... Iedereen maakt zijn eigen keuze.

Rigden: Dus oefenen is een serieuze test. Het is één ding om religieuze legendes te lezen en te dromen dat je dezelfde 'spirituele persoon' wordt als hun personages, en het is iets heel anders om elke dag echt aan jezelf te werken, spirituele oefeningen te doen en je gedachten te controleren. In verhandelingen van het Boeddhisme bijvoorbeeld wordt het vermogen van een persoon om zijn bovennatuurlijke krachten te beheersen het bezitten van 'wonderbaarlijke krachten' genoemd. Daar wordt ook gezegd dat een perfect persoon de wereld kan beïnvloeden 'tot aan de hemel van Brahma' (de zevende dimensie) en dat het pad naar 'de hemel van Brahma' begint met afstand te doen van de gehechtheid aan *de Zes Werelden van Passies* van het 'levenswiel'. Bijvoorbeeld in de verzameling van de Boeddhistische heilige teksten 'Tripitaka' is er een zeer interessante soetra genaamd 'The Fruits of Reclusion'. Overigens betekent het woord 'soetra', wanneer vertaald uit het Sanskriet, letterlijk 'een draad waaraan *parels* zijn geregen'; in de oude Indiase literatuur werden ze fragmentarische uitingen

genoemd, en later een verzameling van dergelijke uitingen. Terwijl wanneer je de verzameling van Boeddhistische heilige teksten 'Tripitaka' leest, inclusief de soetra 'The Fruits of Reclusion', mag je niet vergeten dat deze teksten niet de eigenlijke woorden van Boeddha bevatten, maar zijn leer, die lange tijd werd doorgegeven van mond tot mond en pas later werd opgeschreven. Trouwens, terwijl de religie van het Boeddhisme werd gevormd, werden er in de loop der eeuwen veranderingen in aangebracht. Met andere woorden, mensen moeten zich bewust zijn van het feit dat dit niet de oorspronkelijke informatie is, maar reeds de interpretatie ervan door vele geesten door de eeuwen heen. Als een persoon niets afweet van de subtiliteiten van het spirituele werk en praktische ervaring met meditatie mist, zal hij deze informatie natuurlijk herhalen, interpreteren of vertalen in andere talen terwijl hij uitsluitend wordt geleid door zijn eigen wereldbeeld en zijn eigen begrip hierover, het is te zeggen vanuit het perspectief van een bewoner van een driedimensionale wereld.

Dus deze soetra vermeldt het gesprek van Boeddha met Ajatashatru, de koning van Magadha (een oud land dat ooit in het Noordoosten van India lag). De koning vraagt Boeddha wat 'de zichtbare vrucht van kluizenaarschap' is, dat wil zeggen, wat is het resultaat van het doen van spirituele oefeningen in deze wereld. Boeddha, die *alledaagse allegorieën gebruikt die door een gewone man kunnen worden begrepen*, vertelt over de leer van het Pad dat een monnik die naar Nirvana probeert te komen bewandelt als een mens die zich bezighoudt met spirituele zelf-verbetering en meditaties. Deze soetra vermeldt ook dat een monnik de geboden van moreel gedrag moet volgen, en vertelt over de vreugde van zelfbeheersing en de uitkomst van spiritueel werk aan jezelf. Verder benadrukt het dat de monnik het resultaat van het werk begrijpt met de 'geest die in Samadhi is, zuiver, helder... gehoorzaam en bedaard, een geest die dispassioneel is...' De toestand van 'Samadhi' betekent, vertaald uit het Sanskriet, 'optellen', 'samenvoegen', 'integriteit', 'eenheid'. In de Indiase filosofie wordt deze toestand van verlichting en opperste harmonie gezien als het

ultieme doel van meditatiebeoefening. In het Boeddhisme wordt 'Samadhi' beschouwd als de laatste fase van het achtvoudige pad, dat volgens hun filosofie de mens dichterbij Nirvana moet brengen.

Deze soetra vermeldt ook: 'Dit lichaam van mij heeft een vorm en bestaat uit vier grote elementen...' In filosofische discussies worden de vier grote elementen meestal geïnterpreteerd als lucht, aarde, water en vuur. Zulke allegorieën, waarmee de ouden de vier belangrijkste wezens bedoelden, werden vaak gebruikt in heilige geschriften terwijl ze de zelfverbetering van de mens bespraken en zijn energiestructuur die onzichtbaar is voor het oog. Soetra 87 van *'The Fruits of Reclusion'* beschrijft een manifestatie van verschillende superkrachten in een persoon die de toestand van Samadhi heeft bereikt. Hij, '...één zijnde, wordt velen en velen worden één; hij wordt zichtbaar voor het oog en onzichtbaar; hij passeert gemakkelijk door muren, wallen, bergen alsof door de lucht; hij dringt door de aarde alsof door water; hij loopt op water zoals op vaste grond, zonder te zinken; zittend met zijn benen gekruist, stijgt hij naar de hemel als een gevleugelde vogel; hij kan de maan en de zon aanraken met zijn handpalm, hoewel ze sterk en krachtig zijn; tot aan de hemel van Brahma kan hij invloed uitoefenen door middel van zijn lichaam.' Het is niet het fysieke lichaam dat hier wordt bedoeld. Deze soetra vermeldt wat Boeddhisten 'het verworven (fenomenale, mystieke) lichaam' noemen (de Sanskrietnaam in de Engelse transcriptie is 'nirmanakaya', dat wil zeggen een spookachtig, getransformeerd 'lichaam' van ervaringen). 'Uit dit lichaam van hem creëert hij een ander lichaam dat een vorm heeft, bestaat uit de geest, begiftigd is met alle grote en kleine delen, en die geen afbreuk doet aan vitale vermogens.' Daarover bestaat zelfs in deze kwestie verwarring en er vinden eindeloze theoretische discussies plaats over wat dit 'fenomenale lichaam' echt betekent: het lichaam van transformatie, van een andere bewustzijnsstaat, het fysieke lichaam van Boeddha of Bodhisattva, een lichaam van een illusie, manifestatie of 'het perfecte potentieel van de geest als een fysieke vorm'. Zulke meningsverschillen wijzen erop dat mensen de essentie van de

belangrijkste kennis zijn verloren en alleen beoordelen door de resterende externe vormen die afkomstig zijn van de menselijke geest.

Maar in werkelijkheid is alles eenvoudig. Het energielichaam, dat zich in zes dimensies bevindt, is ongeveer hetzelfde bij mensen: het heeft de vorm van een vierzijdige afgeknotte piramide met een losgemaakte top. Het is gewoon dat de meeste mensen het niet zien en zelfs niet weten dat het bestaat. Maar het betekent niet dat het hun leven, lot en activiteit niet beïnvloedt. Zoals mensen zeggen: 'zolang je lever geen pijn doet, denk je er niet aan, als je al weet dat hij bestaat.' Wanneer een persoon aan zichzelf werkt, spirituele oefeningen uitvoert en dagelijks zorgt voor de bevrijding van zijn ziel, dan verandert zijn energiestructuur en transformeert geleidelijkaan in een kwalitatief andere structuur die ik al heb vernoemd. En wanneer de Persoonlijkheid versmelt met de Ziel, wordt een nieuw Spiritueel Wezen gevormd, dat niet langer de materiële schil nodig heeft. Met andere woorden, hierdoor wordt een bewoner van de driedimensionale ruimte een 'bewoner' van de zevendimensionale ruimte.

Anastasia: Vanuit het standpunt van de opgedane spirituele ervaring en het begrip van de sleutel tot die oorspronkelijke kennis die u ons hebt gegeven, lijken die argumenten van theoretici nogal belachelijk. Soms lijken de 'discussies' die in hun verhandelingen worden beschreven op een situatie met twee studenten die verschillende theorieën uit het hoofd hebben geleerd en met elkaar ruzie maken, schreeuwend over de essentie van een praktisch productieproces. Geen van beiden heeft echter persoonlijke ervaring met werken in productie; dat wil zeggen, er is geen begrip van wat productie echt is. Tegen de achtergrond van een dergelijk filosofisch debat vallen die auteurs op die geen onzin praten, maar die hun praktische spirituele ervaring echt delen met de wereld terwijl ze het spirituele pad bewandelen, hoewel op sommige punten intuïtief, maar nog steeds in de goede richting. Men weet dit omdat men persoonlijke praktische ervaring heeft. Het opdoen

van je eigen praktische ervaring helpt immers te voelen en te begrijpen, zoals men zegt zonder al te veel gedoe, die echt wijze mensen die door de eeuwen heen hun noties hebben nagelaten, echt werkend aan zichzelf in het proces van het bewandelen van hun spirituele pad.

Rigden: Zeker, in deze kwestie zijn er geen grenzen of afscheidingen, tijd of materiële ruimte. Wat hier aanwezig is, is integriteit en spiritueel begrip, om zo te zeggen, eenheid met de Waarheid... Dus, verschillende religies van India hebben verslagen bewaard in één of andere vorm over de mens die tijdens zijn spirituele ontwikkeling bepaalde 'wonderbaarlijke krachten' (Boeddhisme) verwerft of 'Siddhi' -krachten (Indiase yoga; het oude Indiase woord 'siddha' betekent 'perfect'). Het concept van Siddhi is ook aanwezig in zowel het Jainisme als de Hindoeïstische mythologie als de naam van mythische semi-goddelijke wezens die bovennatuurlijke magische krachten bezitten en het luchtruim bewonen. Volgens de oude Indiase Purana's (wanneer vertaald uit het Sanskriet betekent 'purana' 'oud', 'een heroïsch episch verhaal') die kosmologische mythes over het Heelal beschrijven en Hindoe-filosofieën schetsen, hebben semi-goddelijke siddhi's de volgende bovennatuurlijke eigenschappen: kunnen extreem licht of zwaar worden, oneindig klein of groot; ze kunnen onmiddellijk naar elk willekeurig punt in de ruimte worden verplaatst; bereiken het gewenste met de kracht van het denken; onderwerpen objecten en tijd 'aan hun wil'; bereiken de allerhoogste macht over de wereld. Maar mythologie is slechts gecamoufleerde heilige kennis over mens en wereld.

Anastasia: Dus eigenlijk zijn dit allemaal echo's van de vroegere kennis over het beheersen door de mens van praktijken om zijn vier Wezens te controleren.

Rigden: Absoluut juist. Bovendien zijn ze al grondig herwerkt door verschillende religies. In feite zijn deze bovennatuurlijke 'wonderbaarlijke krachten' in een spirituele praktijk, om het zo te

zeggen, een nevenwerking wanneer een persoon leert om zijn Rechter en Linker Wezens te controleren. Het is in zekere zin het werk van deze Wezens, laten we het zo zeggen, een modus van bewustzijn die deze superkrachten in de mens manifesteert. In Boeddhistische verhandelingen zijn bijvoorbeeld referenties bewaard gebleven dat het hebben van deze krachten ('siddhi's') als zodanig niet schadelijk is, want alles hangt af van de keuze van de mens, zijn verlangen. De verhandelingen zeggen ook dat Boeddha zelf monniken waarschuwde voor het bezwijken aan allerlei verleidingen in het proces van het 'zichzelf deconditioneren'. Allereerst dienden ze te vermijden deze 'wonderbaarlijke krachten' te demonstreren aan mensen die niet op de hoogte waren van deze dingen om geen verwarring te veroorzaken in de hoofden van ongelovigen. Ten tweede en vooral moesten ze op hun hoede zijn voor de verleiding om hun oorspronkelijke doel - ontsnappen naar het Nirvana (de Eeuwigheid) - in te ruilen voor lege menselijke wensen: verlangen naar macht, 'magische overname van de wereld', bevrediging van materiële verlangens en behoeften, zoals verlangen naar controle en bezit van alles, de mogelijkheden om deze onzichtbare krachten voor egoïstische doeleinden te gebruiken en voordeel te halen uit gebeurtenissen. Met andere woorden, Boeddha waarschuwde degenen die het spirituele pad bewandelden tegen elk gebruik van deze 'wonderbaarlijke krachten' voor persoonlijk gewin. Anders zal een persoon afdwalen van het spirituele pad en het hoofddoel in zijn leven niet bereiken - innerlijke transformatie, fusie met het Absolute, met de wereld van de Ziel.

Waarom benadrukte Boeddha dit punt? Boeddha had een groep discipelen die 'de Hoge Kunst' beheersten zoals ze het noemden, of zoals wij zeggen Geliarship. Dit is een moeilijk pad van spirituele ontwikkeling en het is niet voor iedereen weggelegd. Figuurlijk gezien is dit zoals in verkenning: niet iedereen die dat wil wordt daar geaccepteerd, alleen diegenen die bepaalde persoonlijke kwaliteiten, vaardigheden en reeds bestaande professionele vaardigheden hebben. Andere mensen wisten echter over deze

groep van Boeddha; zoals men zegt degenen die dat wilden maar niet meededen. Er zijn altijd veel imitators geweest die de kennis verdraaiden. Opgemerkt moet worden dat gedurende de tijd van Boeddha, net als tegenwoordig, veel mensen dol waren op magie en diverse mystieke kunst van geheime kennis omwille van hun egoïstische verlangen om onzichtbare macht over mensen te hebben. Maar het is één ding om bovennatuurlijke krachten te hebben omwille van egoïstische doelen en hoogmoed en iets heel anders om dergelijke vaardigheden te gebruiken in dienst van de spirituele wereld. Dus, Boeddha waarschuwde zijn discipelen dat, terwijl zij de fasen van innerlijke transformatie doorliepen, het noodzakelijk was om stevig vast te houden aan hun belangrijkste spirituele doel, aan spirituele bevrijding, dat wil zeggen, uitgang naar Nirvana, als de enige betekenis van het menselijk bestaan. Anders kan men in illusie raken en het tijdelijke met het eeuwige verwarren.

Anastasia: Ja, het was vrij populair in het oude India voor een persoon om op één of andere manier verschillende bovennatuurlijke krachten te verwerven. Je zou kunnen zeggen dat dit een publiciteitsstunt was om verschillende religies te populariseren. Naast de Boeddhistische religie is dit bijvoorbeeld aanwezig in esoterische dashans (leringen) van de oude Indiase filosofie die yogamethoden beschrijft om 'de ware kennis' te verkrijgen door middel van het verwerven van 'goddelijke vermogens' via spirituele oefeningen. In het bijzonder gebruiken esoterische scholen nog steeds een notie als 'shakti' als een aanduiding van de bevoegdheden die in verschillende stadia van de praktijk kunnen worden verworven. Jnana Shakti betekent bijvoorbeeld krachten die verband houden met de eigenschappen van helderziendheid, helderhorendheid, telepathie; Kriya Shakti heeft betrekking op materialisatie, het vermogen om te genezen of te schaden met de kracht van het denken; Ichha Shakti staat voor manifestatie van wilskracht en zelfbeheersing die leidt tot de ontwikkeling van bovennatuurlijke vermogens van het lichaam, het vermogen om astrale reizen te maken; Mantra Shakti betekent

krachten gerelateerd aan kosmische ritmes en invloed op de natuur.

Rigden: Precies. Wanneer vertaald uit het Sanskriet betekent 'Shakti' 'macht, kracht'. Oude Indiase legendes noemen zoals ik al zei 'Shakti' als de primaire goddelijke scheppende kracht van het vrouwelijke principe op de schaal van het Universum (Adi Shakti). In spirituele oefeningen wordt deze kracht genoemd als krachten die begiftigd zijn met de functies van Allat en de vier Wezens van de mens. In religieuze legendes wordt deze scheppende kracht weergegeven in de vorm van godinnen die de echtgenotes zijn van Brahma, Vishnu en Shiva, evenals een aspect in elke god. Interessant is dat wordt vermeld dat deze kracht (Shakti) zich vertakt in kleinere krachten vertegenwoordigd door speciale tekens op lotusbloemblaadjes, waarin niet alleen goden maar ook godinnen 'persoonlijk' leven. Voor een niet-geïnformeerde persoon lijkt dergelijke informatie op een gewone religieuze legende. Terwijl een goed geïnformeerde persoon perfect begrijpt wat dit betekent en welke kennis over de macrokosmos en de mens wordt geschetst. Zoals ik al heb gezegd vergeleken vroegere mensen, met name in het Oosten, allegorisch de menselijke energiestructuur met de lotusbloem, waar elk conventioneel 'bloemblad' één van de menselijke Wezens is die elk van hen een eigen teken heeft, een eigen leven leidt en verantwoordelijk is voor de verbinding met een bepaalde dimensie. Door dit teken te kennen, kan men rechtstreeks in contact komen met een specifiek Wezen.

Anastasia: Ja, veel religies hebben echo's van deze kennis, het is gewoon dat ze zijn ingepakt in zo'n materiële filosofie dat het moeilijk is voor een niet-geïnformeerde persoon om ze niet alleen te onderscheiden, maar zelfs om te begrijpen waar de spirituele granen zijn en waar er materiële toevoegingen zijn van de menselijke geest of substituties van de Dierlijke geest... Ik herinner me trouwens dat het Chinese Taoïsme het menselijk lichaam ook als een microkosmos beschouwt, bewoond door verschillende goden. Hoewel ze zich dit proces op hun eigen manier voorstellen,

een manier die, zoals ze het begrijpen, geassocieerd is met het fysieke lichaam en haar organen. Niettemin wordt het aanbevolen voor volgelingen van het Taoïsme om een rechtschapen leven te leiden en zogenaamd goede daden te doen om de welwillendheid van deze geesten van het menselijke 'lichaam' voor hen te winnen.

Rigden: Taoïsme heeft deze kennis al geërfd van het oude Chinese sjamanisme, waar het idee bestond van een veelheid aan menselijke zielen (inclusief de dierlijke ziel – 'po' en de spirituele – 'hun') die het lichaam verenigde. Maar sinds die tijd is er een significant verschil en vervanging van concepten. Het ding is dat om deze geesten voor jou te winnen of met hen tot een overeenkomst te komen eigenlijk betekende een deal te sluiten met de Dierlijke geest, wat door een dergelijk impliciet contract de persoon de gelegenheid gaf om bepaalde magische dingen te doen binnen de zes dimensies. De persoon (sjamaan) geloofde naïef dat de geesten hem dienden, terwijl hij in feite degene was die als geleider van de Dierlijke geest diende, en deze geesten konden hun houding ten opzichte van hem op elk moment veranderen. Met andere woorden, er is een aanzienlijk verschil tussen het winnen van de geesten voor jou (inclusief je eigen laterale Wezens) om bovennatuurlijke krachten in de materiële wereld in je voorbijgaande leven te hebben of om te leren je Wezens te controleren, integriteit te verkrijgen en spirituele bevrijding en Eeuwigheid te bereiken.

In de religie van het Taoïsme wordt net als in de religie van het Boeddhisme aan de volgeling opgelegd als verplichting om zich bezig te houden met een radicale transformatie van zijn lichaam en bewustzijn en meditatie als een instrument daarvoor te gebruiken. Het Taoïsme benadrukt ook het feit dat dankzij een dergelijke transformatie op het pad van het bereiken van 'onsterfelijkheid', volgens hun religieuze leer, de mens bovennatuurlijke krachten en bekwaamheden verwerft. Hij kan bijvoorbeeld onzichtbaar worden, in de ruimte reizen, tegelijkertijd

op verschillende plaatsen verschijnen, de tijd comprimeren, enzovoort.

Maar wat ik in dit verband wil zeggen: inderdaad vermelden veel religieuze concepten dat de volger, terwijl hij het voorgestelde religieuze pad bewandelt, uiteindelijk kan leren bepaalde bovennatuurlijke vermogens te hebben. Dit trekt veel mensen juist van de kant van de Dierlijke natuur, meer nog dan spirituele granen. Maar helaas besteden veel mensen hun hele leven aan het bereiken van dit doel (het verkrijgen van bovennatuurlijke vaardigheden) en verspillen hun energie voor niets. Het hebben van bovennatuurlijke vermogens is echter verre van perfectie. Er is een oude wijsheid: **'Als de mens God niet kent in zijn Ziel, is hij klaar om in alles te geloven.'**

Het leren van gelijk welke bovennatuurlijke vermogens betekent niet dat je spirituele bevrijding bereikt. Dit kan bijvoorbeeld worden gedaan door mensen die zich bezighouden met zwarte magie, dat wil zeggen door degenen die geleiders zijn van de Dierlijke geest. Maar wat is het resultaat? Om later een subpersoonlijkheid te worden en een nog grotere kwelling te ondergaan? Je zal tenslotte in dubbele mate je moeten verantwoorden voor je daden, zowel in de zichtbare als in de onzichtbare wereld. Het ontwikkelen van bovennatuurlijke vermogens is alleen gerechtvaardigd wanneer de persoon zelf geen aandacht aan dit proces besteedt, wanneer hij zich concentreert op zijn spirituele pad en spirituele bevrijding, en op hetzelfde moment een verplichting aangaat, laten we het zo zeggen, een verplichting de verantwoordelijkheid te dragen van een 'krijger van het licht' van de spirituele wereld. Maar dit pad is slechts voor zeer weinigen. En meestal hoeven mensen zich niet te concentreren op het hebben van bovennatuurlijke krachten. Het belangrijkste voor mensen in hun leven is om hun inspanningen te concentreren op spirituele bevrijding, wat betekent elke dag spiritueel werk aan zichzelf te doen. Dat is het belangrijkste! Je moet niet aan mensen bewijzen dat je ergens beter in bent dan anderen, maar aan God bewijzen dat je het waard bent

geaccepteerd te worden in de spirituele wereld, dat je het waard bent om je Persoonlijkheid als een volwassen Spiritueel Wezen in de Eeuwigheid te laten blijven.

Anastasia: Ja, veel religies wijzen ook op het feit dat deze vermogens worden onthuld in het laatste stadium van het bereiken van de Waarheid, wanneer ze in feite niet langer nodig zijn voor aardse doeleinden.

Rigden: Precies. Wanneer de samensmelting van de Persoonlijkheid met de Ziel plaatsvindt en de zevende dimensie voor de mens toegankelijk wordt, leeft hij er al bewust in en verblijft hij in de spirituele wereld. Hij verliest alle interesse in de driedimensionale wereld, want hij begint de meest interessante dingen in de spirituele wereld te leren.

Over het algemeen is de hele spirituele reis van de mens een pad van zijn innerlijke bewuste veranderingen, van zijn radicale transformatie van zichzelf. Wanneer de persoonlijkheid zijn reis begint, begrijpt hij niet veel dingen en volgt hij het pad door intuïtie. Iedereen botst op zijn eigen obstakels in het proces van spirituele beweging en leert ze te overwinnen. De mens begint zichzelf te leren kennen en begint de onzichtbare kant van zijn leven te begrijpen, de voorheen ongecontroleerde activiteit van zijn eigen Wezens die aanleiding gaf tot niet de beste gebeurtenissen in zijn leven. Dus de Persoonlijkheid begrijpt de oorzaak van zijn lijden. Wanneer de mens meer begint te begrijpen wat gunstig is voor zijn Dierlijke natuur, negeert hij de behoeften van zijn egoïstische bestaan en cultiveert hij de gewoonte van voortdurende bereidheid om diens aanvallen af te weren. Na verloop van tijd draagt dit werk aan zichzelf spirituele vruchten. Het is geen toeval dat er is gezegd: 'De gedachte die je goed bewaakt, leidt tot geluk'.

Persoonlijke keuze speelt een belangrijke rol in het leven van een persoon. De gedachten worden altijd gedomineerd door datgene waar de persoon niet onverschillig voor is. De mens moet de

situatie in zichzelf vaker in de gaten houden, observeren waar hij aan denkt en zich afvragen wat hij hier en nu kiest: het lijden van deze wereld of de Eeuwigheid voor zichzelf en zijn Ziel? Het belangrijkste in het leven is tenslotte de redding van jouw Ziel. Door zijn Ziel te redden, redt de mens ook zichzelf. Het leven, zelfs het langste, eindigt heel snel, en het eindigt plotseling. Het is elk moment in de materiële wereld dat tijd genadeloos verslindt. Trouwens, het Sanskrietwoord 'ad' (de Russische transcriptie van het woord 'hel') betekent 'eten', 'verslinden' en 'consumeren', of het oude Russische woord gebruiken – 'жрать' ('vreten'- opmerking van de vertaler). Vroegere mensen beschouwden deze materiële wereld als diezelfde plaats die religies vandaag de dag hel noemen en het werd afgeschilderd als een monster dat mensen, hun lot en Zielen verslindt. Maar als een persoon dag en nacht hunkert om zijn Ziel te redden en elke dag aan zichzelf werkt, dan geeft dit hem een kans om voor altijd voorbij de materiële wereld te gaan, voorbij lijden en constante wedergeboorte.

Om je Ziel te redden is het noodzakelijk om volgens dit verlangen te leven. Dit moet het enige dominante verlangen van de mens in zijn leven zijn, ongeacht de omstandigheden van het lot. Maar een persoon, zelfs hij die het spirituele pad volgt, bewandelt het met een lading van een veelheid aan banale aardse verlangens, en door die verleidingen is het moeilijk voor hem om dat enige verlangen dat voortkomt uit de Spirituele natuur te behouden. Zijn vragen komen dus vaak uit de geest.

Er is in dit opzicht een goede gelijkenis. 'Een jonge man kwam ooit bij een Wijze die in de lotuspositie aan een rivieroever zat. Hij besloot zijn respect te betuigen aan de Wijze en met zijn hele uiterlijk en geest te laten zien dat hij klaar was om zijn discipel te worden. De jongeman vond het noodzakelijk om hem de vraag te stellen die, zoals hij dacht, de Wijze zeker zou beantwoorden en zo zijn aandacht op hem zou richten. De jonge man vroeg: 'Wat moet ik doen om Wijs te worden en mijn Ziel te redden?' Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen antwoordde de Wijze niet op

hem, net als op andere mensen die bijna de hele dag op hem afkwamen, door hun vragen te stellen, te klagen over problemen of gewoon hun respect voor hem te betuigen. De jonge man besloot te volharden en dus telkens wanneer iemand de Wijze iets vroeg, herhaalde hij zijn belangrijke vraag keer op keer. Maar de Wijze bleef nog steeds zwijgen.

Het gebeurde zo dat tegen de avond een arme man met een zware last de Wijze naderde, die nog in de lotuspositie zat, en vroeg welke weg hij moest nemen om de dichtstbijzijnde stad te bereiken. De Wijze stond snel op, droeg de last van de arme man, leidde hem de weg op, gaf de richting aan en legde in detail uit hoe hij in de stad kon komen. Daarna kwam hij terug en ging weer zitten mediteren. De jonge man was zo verbaasd over wat er was gebeurd dat hij de Wijze wanhopig begon te vragen: 'Hoezo? Waarom heb u de alledaagse vraag van deze man beantwoord en aan hem zoveel tijd gespendeerd, terwijl ik de hele dag heb besteed aan het stellen van een belangrijkere vraag over de redding van de Ziel, maar u hebt me geen antwoord gegeven?'

De Wijze stond op en gebaarde dat de jongeman hem naar de rivier moest volgen. Hij ging het water in. De jonge man volgde hem met tegenzin, hoewel het water koud was en er een doordringende wind was. De Wijze ging diep genoeg. Hij wendde zich tot de jongeman en greep hem plotseling bij de schouders. Hij dompelde de jongeman vervolgens snel onder in het water, ondanks diens wanhopige pogingen van zich te bevrijden van de sterke armen van de Wijze. Uiteindelijk liet de Wijze de jongeman vrij, die, na haastig weer boven te komen, hebzuchtig begon te ademen en niet genoeg kon krijgen. De Wijze vroeg kalm: 'Wanneer je onder water was, wat verlangde je het meest in je leven?' De jonge man flapte zonder aarzeling uit: 'Lucht! Ik wilde alleen lucht!' De Wijze verduidelijkte: 'Was het alleen lucht? Misschien had je op dat moment in plaats van de lucht liever rijkdom, roem, pleziertjes, betekenis onder mensen of macht over hen gehad?' De jonge man riep bijna: 'Wat?! Ik verlangde alleen naar lucht en dacht alleen aan lucht! Zonder

dat zou ik zijn gestorven!' De Wijze knikte tevreden naar de jongeman en antwoordde: 'Om wijs te worden, moet je net zo sterk je Ziel willen redden als je zojuist naar lucht verlangde om je leven te redden! Dit moet je enige doel zijn, waarvoor je in je leven moet vechten. Dit moet je enige ambitie zijn, zowel overdag als 's nachts. Als je aan jezelf werkt om je Ziel te redden met dezelfde vurigheid als je nu voor je leven onder water vocht, word je zeker Wijs en red je jezelf!' Na deze woorden te hebben gesproken, begon hij uit het water te komen, waarin de jonge man, die na de woorden van de Wijze klaar begon te zien, bleef staan, en noch de koude noch de doordringende wind meer opmerkte. De Wijze, na het bereiken van de oever, keek terug en zei: 'Wat betreft de gewone man met de last, ik hielp hem alleen omdat hij vandaag de enige was die echt zocht naar waar hij om vroeg.'

Anastasia: Het is een prachtige gelijkenis en het beschrijft zeer nauwkeurig de geheime verlangens van veel mensen die alleen maar dromen van het spirituele pad en de toestand van een persoon die echt naar spirituele redding hunkert en er veel voor doet.

Rigden: De reis naar het bereiken van innerlijke Vrijheid begint altijd met een eerste stap. In de beginfase is de persoon inderdaad vol met banale aardse wensen die zo verleidelijk zijn dat het, zonder praktische spirituele ervaring te hebben, moeilijk is om die ene aspiratie te handhaven die uit de Spirituele natuur komt. De fout van velen is dat ze in de eerste stadia niet eens merken dat ze het Spirituele niet als hun belangrijkste pad behandelen, maar als een toevoeging aan hun leven dat in zekere zin al is gevormd volgens gewoontes, bepaalde denkpatronen, enz. Er is hier een groot verschil: het is één ding om jezelf en je gewoontes echt te veranderen en een ander om met deze kennis een groter belang in deze wereld te willen verwerven zonder jezelf te veranderen.

Als de mens niets van het spirituele afweet, wordt hij elke dag druppel voor druppel gevuld, als een kan, met kwade gedachten,

gebrekkige gevoelens en lege wensen. Als gevolg hiervan vormt deze massa materieel 'vuil' zijn verdere lot. En wanneer een persoon het spirituele pad bewandelt, let hij, figuurlijk gesproken, op de zuiverheid van zijn gedachtendruppels, waarmee hij zijn bewustzijn dagelijks vult, aandacht aan schenkt en zijn keuze bevestigt. Na verloop van tijd neemt zijn bewustzijn de gewoonte aan zich alleen te concentreren op vriendelijke gedachten en gevoelens. De Persoonlijkheid wordt als een jonge groene spruit bij dageraad die levengedende kristalheldere dauwdruppels verzamelt, die het voeden met vocht en de snelle groei ervan stimuleren en het uiteindelijk mogelijk maken om een zelfstandige plant te worden.

Dagelijks werken aan jezelf maakt het mogelijk spirituele ervaring op te doen in de onzichtbare wereld die inzicht geeft in je verleden; bijvoorbeeld waarom depressies, ontevredenheid met het leven, enz. plaatsvonden. Het wordt duidelijk waarom de mens die beter wil worden tegelijkertijd een bijna dierlijke angst voelt voor alles dat zijn gebruikelijke manier van leven dreigt te veranderen. Met behulp van spirituele instrumenten leert een persoon zijn gedachten te controleren en zijn vier belangrijkste Wezens te beheersen. Hij ontwikkelt zich spiritueel en begint de zichtbare en de onzichtbare werelden te begrijpen via de diepste gevoelens, al niet vanuit het perspectief van zijn geest die beperkt is tot het materiële, maar vanuit het perspectief van de spirituele, intuïtieve kennis die een breder scala aan informatie over de wereld omvat en het mogelijk maakt om een constante verbinding met de Ziel te onderhouden, het portaal naar de wereld van God. De bedoelingen van de mens bij het bereiken van het spirituele pad worden als een solide rots die niet kan worden bewogen door winden van twijfels.

Anastasia: Ja, dagelijkse oefening helpt om jezelf te herkennen en aan te passen in het proces van je spirituele reis. Als je jezelf alleen tevreden stelt met theorie, is dit hetzelfde als de tijd passeren en waardevolle momenten verspillen. Zoals de Ouden altijd zeiden, degene die naar spirituele toppen vliegt, loopt voor op degene die het pad bewandelt. Wie loopt, loopt voor op degene die kruipt langs

de weg van kennis. En degene die kruipt, loopt voor op degene die stilstaat. De eerste stap zetten betekent vooruit gaan om jezelf te begrijpen.

Rigden: Heel juist. De allereerste stappen in spirituele richting zijn beschreven in uw vorige boeken. En voordat ik de lezers vertel over de volgende fase van meer diepgaand werk aan jezelf, de 'Piramide' meditatie, zou ik eerst moeten praten over een eenvoudige maar nuttige meditatie die bedoeld is om je vier Wezens te leren kennen. Verschillende mensen noemden het op verschillende tijdstippen anders. Bijvoorbeeld, in vroegere tijden noemden de Slaven, lang voor de komst van het Christendom en de introductie van deze religie in het bewustzijn van deze natie, het Chetverik, en het was één van de basisbeginselen in het proces van zelfverbetering langs het spiritueel pad van de mens...

Anastasia: Bedoelt u de meditatie die bedoeld is voor bewuste waarneming van je vier Wezens?! Dit is inderdaad een tamelijk effectieve meditatie die gericht is op het leren kennen van jezelf, en onthult bepaalde kwaliteiten van het dagelijkse werk van je Wezens en hun invloed op het bewustzijn via gedachten en emotionele toestanden.

Rigden: Deze eenvoudige meditatie is in feite de eerste stap om bewust kennis te maken met je Wezens. Terwijl je ze onder de knie krijgt, leer je niet alleen je emotionele toestanden te beheersen, maar ook de werkelijke oorzaak van hun ontstaan te begrijpen. In het algemeen merkt de persoon in het gewone leven niet op of houdt hij niet bij waarom hij plotseling wordt overweldigd door verschillende stemmingen en emoties, even wisselvallig als het weer: woede of agressie en sluwheid vergezeld door egoïsme, of angst, of plotselinge herinneringen uit het verleden met hun last van negativiteit, enzovoort. In het beste geval identificeert de persoon dergelijke toestanden in zichzelf als een duidelijke manifestatie van de Dierlijke natuur die zijn bewustzijn al volledig heeft gevangen. Hij begint te lijden aan deze vicieuze cirkel van

gedachten en emoties, terwijl hij ze tegelijkertijd versterkt met zijn aandacht. Met andere woorden, hij traceert de initiële provocatie niet van de laterale Wezens. Deze meditatie helpt om bepaalde vaardigheden te ontwikkelen, waardoor het niet alleen mogelijk is dit proces te volgen, maar ook op tijd te stoppen; dat wil zeggen om het te beëindigen voordat deze toestand de mens volledig overspoelt. Dus deze meditatie is niet alleen erg effectief, maar, wat net zo belangrijk is - vooral voor beginners - ze is gemakkelijk te leren omdat ze vergelijkbaar is met een psychotechniek.

Het doel van deze meditatie is om de activeringsmomenten van elk van de vier Wezens te leren begrijpen, diep te voelen, emotionele pieken te identificeren die bij deze activering horen, en ook om de aard te begrijpen van de manifestatie van verschillende gedachten die door dit proces zijn veroorzaakt en die vervolgens de stemmingsverandering beïnvloeden.

De meditatie gebeurt in staande positie. De mediteerder stelt zich voor dat hij in het midden van de basis van een kleine vierzijdige piramide staat; dat wil zeggen, hij bevindt zich in het midden van de ruimte verdeeld in de vorm van een diagonaal kruis en elk deel van die ruimte zal in feite een veld van één van de vier Wezens vertegenwoordigen. Ik zal enkele verduidelijkingen geven. De vierkante basis van de piramide is voorwaardelijk verdeeld met diagonale lijnen; dat wil zeggen, in de vorm van de letter 'X', een diagonaal kruis, in vier gelijke delen. De mediteerder bevindt zich in het midden van het kruispunt van de lijnen van het kruis die de ruimte rond de persoon verdeelt in vier delen. Kortom, zowel voor de mediteerder als achter hem en aan weerszijden zijn er driehoekige ruimtes. Dit is ongeveer hoe de velden van de vier Wezens eruit zullen zien voor het menselijk begrip...

Nu zal ik de locatie van het midden van elk Wezen specificeren. De middelpunten van deze Wezens in deze driehoekige ruimtes bevinden zich ongeveer op een afstand iets verder dan een arm uitgestrekt in de horizontale richting naar elk van de vier zijden.

Het energiecentrum van elk Wezen vertegenwoordigt voorwaardelijk een soort bundel, laten we zeggen, die qua vorm en consistentie lijkt op een bal of een kleine sfeer; figuurlijk gezien, zoiets als een gasplaneet. Een kleine sfeer is een symbolische weergave van het centrum van elk Wezen, om deze meditatie beter te leren en te begrijpen. Eigenlijk is dit een complexe structuur. Zo'n figuratieve vergelijking met een sfeer is vergelijkbaar met het waarnemen van de menselijke structuur in de eerste dimensie wanneer deze eruit ziet als een stip. Maar vanuit de hoogste dimensies wordt de menselijke structuur in al zijn multidimensionaliteit al gezien als een complexe energiestructuur. Hetzelfde geldt voor de centra van deze Wezens: ze zijn voorwaardelijk sferen voor de bewoner van het begrip van een driedimensionale wereld.

Dus we kalmeren onze gedachten, emoties en gaan in een meditatieve staat. De ademhaling is regelmatig en gemakkelijk. We openen de handchakra's die zich in het midden van de handpalmen bevinden. We ademen in, laten de Qi (Chi - nota van de vertaler) energie (de energie van lucht) door de handchakra's binnen en brengen deze langs de armen naar schouderhoogte. Wanneer we uitademen, verplaatsen we de Qi (lucht) energie van de schouders langs de laterale meridianen (ongeveer aan de zijkanten van het lichaam) en voegen we de twee stromen samen in de 'Hara' chakra (gelegen op ongeveer drie vingerbreedtes onder de navel), en vullen onze onderbuik met deze energie als een kom met water. Dan, na het vullen (sommige mensen zullen het zich in de eerste stadia mentaal voorstellen, terwijl anderen een gevoel van lichte zwaarte in de onderbuik ervaren), verplaatsen we de geaccumuleerde energie van de onderbuik langs de wervelkolom naar het hoofd, in het bijzonder in het hypothalamische gebied van de tussenhersenen (diencephalon - noot van de vertaler) (de 'oude structuren' van de hersenen die zich bijna in het midden van het hoofd bevinden). Deze plaats (het midden van het hoofd) zal een soort middenmedium zijn, waarnaar de mediteerder voortdurend zal 'terugkeren' in deze meditatie.

Anastasia: Hier zou ik twee interessante punten willen noemen, waarover u ons ooit vertelde. Ten eerste is het geen toeval dat het vullen van de Hara-chakra vaak wordt geassocieerd met het vullen van een kom met water. Wanneer vertaald uit het Japans, betekent het woord 'Hara' 'buik'. Terwijl het eerdere Sanskrietwoord 'harā', zoals u zei, in oude Indiase verhandelingen één van de namen van de allerhoogste scheppende kracht van het vrouwelijke principe vertegenwoordigt - de godin Shakti. Water en een kom in de context van de oerkennis over de mens hadden een allegorische betekenis die de krachten en processen aangaf die in spirituele praktijken werkten. Ten tweede, in het bijzonder met betrekking tot deze meditatie. Destijds vestigde u onze aandacht op het feit dat de mediteerder zich alleen in het begin concentreert op de ademhaling als een alledaags proces dat voor hem gebruikelijk is, voordat hij de onderbuik met energie vult. Later verschuift hij echter eenvoudigweg zijn aandacht naar de energie die langs de wervelkolom beweegt en naar het volgen van het daaropvolgende proces van de meditatie terwijl de ademhaling al op natuurlijke wijze automatisch plaatsvindt. Destijds hielpen deze verduidelijkingen me de eerste stappen te begrijpen die verband hielden met het beheersen van deze meditatie.

Rigden: Juist. Tijdens de meditatie moet de ademhaling ontspannen en natuurlijk zijn, en alle aandacht moet worden gericht op de processen die op dat moment plaatsvinden... Dus, natuurlijk, in het begin, net als bij elke andere meditatie, moeten alle gevoelens in evenwicht zijn, in een toestand van vrede. Dienovereenkomstig zullen alle vier Wezens van een persoon zich ook in de 'neutrale', niet-opgewonden toestand bevinden. De mediteerder voelt ze als gelijktijdig. De centra van de Wezens zijn als grote ballen, zonnen, planeten, enzovoort – in het begin kun je je dit alles voorstellen op welke manier je maar wil. Na verloop van tijd zal de persoon tijdens het beoefenen van deze meditatie leren voelen hoe ze werken via zijn eigen innerlijke gewaarwordingen. En als hij de juiste ervaring heeft opgedaan, heeft hij deze figuurlijke

voorstellingen niet langer nodig, want dan begint een ander stadium van zelfkennis.

Anastasia: Ja, ik heb zo'n eigenaardigheid opgemerkt op basis van mijn eerste ervaring met het beheersen van spirituele oefeningen: wanneer je voor het eerst luistert hoe je een nieuwe meditatie moet doen, komen er 'duizenden vragen' uit de geest over hoe je het precies moet doen. Nu begrijp ik waarom u altijd zulke uiteenlopende associatieve vergelijkingen en verduidelijkingen geeft terwijl u een nieuwe meditatie uitlegt. Dit zijn verduidelijkingen voor de geest, zodat de materiële hersenen op zijn minst eerst iets kunnen begrijpen: een algemeen schema van meditatie. Met andere woorden, dit is een poging om een persoon (wiens bewustzijn momenteel werkt in de modus van perceptie van de driedimensionale ruimte) uit te leggen welke fenomenen zullen plaatsvinden tijdens de meditatie wanneer zijn bewustzijn overschakelt naar de modus van het waarnemen van andere dimensies, of liever de delen van zijn structuur die zich in andere dimensies bevinden. Immers, wanneer je de meditatie zelf doet, blijkt alles heel eenvoudig en duidelijk te zijn, omdat je het doet met je diepste gevoelens. En bovendien in een veranderde toestand van bewustzijn wanneer je een uitgebreide perceptie van de wereld hebt en de typische zelfanalyse van een bewoner van de driedimensionale ruimte is uitgeschakeld.

Rigden: Ongetwijfeld zijn alle dimensies met elkaar verbonden en beïnvloeden ze elkaar. Dit geldt ook voor de zes dimensies waarin de 'meerlagige' menselijke energiestructuur zich bevindt. Om de fenomenen te begrijpen die plaatsvinden in dimensies hoger dan de derde, heeft een persoon meditatieve ervaring en echte veranderingen van zichzelf nodig - laat ons zeggen, tenminste in zijn basiswereldbeeld en dagelijks werk aan zichzelf. Alleen dan zal hij in staat zijn te begrijpen wat de wereld werkelijk is en welke geheimen ze verbergt. Wanneer de mens zijn eigen ervaring opdoet, heeft hij niet langer 'duizenden woorden' of andere verklaringen van de geest nodig; hintten naar een manifestatie van dit of dat

fenomeen zal voldoende zijn om het te identificeren en te begrijpen wat er gebeurt en hoe.

Trouwens, ik zal nog een stukje informatie noteren als stof tot nadenken over de hersenstructuren die bij deze meditatie betrokken zijn. De tussenhersenen zijn een soort verzamelaar van alle soorten gevoeligheden. Ze nemen rechtstreeks deel aan de processen van het reguleren van geheugen, slaap, instinctief gedrag, psychische reacties, correctie van verschillende soorten gevoeligheid, enzovoort. Wat stelt de hypothalamus bijvoorbeeld voor, een onderdeel van de tussenhersenen, die slechts ongeveer 5 gram weegt? De hypothalamus bevat de belangrijkste centra van het vegetatieve zenuwstelsel. In het algemeen vindt daar de coördinatie van functies van de sympathische en parasympathische centra van het vegetatieve zenuwstelsel plaats, waarop zagezegd het hele lichaam is gebaseerd. De hypothalamus regelt de belangrijkste processen van homeostase; dat wil zeggen, ze ondersteunt het dynamische evenwicht van de interne omgeving tijdens veranderingen van externe omstandigheden door middel van gecoördineerde reacties. Bovendien bevat medulla oblongata onder andere ook het centrum van de hoofdzenuw van het parasympathische zenuwstelsel, de langste van alle hersenzenuwen - de nervus vagus, waarvan de takken eveneens deelnemen aan de vorming van de zonnevlecht.

Maar laten we teruggaan naar de meditatie... *Het is vanuit het centrum van de hersenen (het voorwaardelijke, mediane centrum), vanuit het bovengenoemde hypothalamische gebied van de tussenhersenen, en verder door bepaalde punten van zijn hoofd, dat de mediteerder de energie (die hij in de 'Hara' had verzameld en langs de ruggegraat naar de hersenen had verplaatst) afwisselend naar het centrum van elk Wezen leidt.* Dus een persoon activeert kunstmatig zijn Wezens, waardoor hij in zichzelf verschillende initiële emotionele pieken genereert en deze tegelijkertijd bestudeert. **De taak van de mediteerder is** om te leren het werk van elk van zijn Wezens te herkennen, waarvan het resultaat zich

in het dagelijks leven manifesteert als bepaalde emotionele pieken en gedachten. Laten we het proces van iemands interactie met elk van zijn belangrijkste Wezens tijdens de meditatie nader bekijken.

In het begin werkt de mediteerder met het Rechter wezen. *Tijdens het meditatieproces gaat de Qi-energie van het hypothalamische gebied van de tussenhersenen door de rechter amygdaloïde kern diep in de temporale kwab van de hersenen. Vervolgens gaat de energie via het punt boven het rechteroor rechtstreeks naar het midden van de sfeer van het Rechter Wezen.*

Voor degenen die de structuur van hun hersenen niet kennen, zal ik opmerken dat de menselijke hersenen twee amygdaloïde kernen bevatten die zich aan de rechterkant en aan de linkerkant bevinden. Dit is een zeer interessante subcorticale hersenstructuur, die verband houdt met de vorming van verschillende soorten emoties.

Anastasia: Ja, vandaag is de wetenschap zich al bewust van het feit dat de amygdaloïde kernen verantwoordelijk zijn voor het menselijk vermogen om informatie te lezen van de gezichten van de hem omringende mensen. Zo begrijpt iemand onbewust hoe deze mensen zich op dat moment voelen. Maar het mechanisme voor het lezen van informatie zelf is nog steeds niet helemaal duidelijk voor wetenschappers.

Rigden: Begrijpelijk, omdat deze lezing, net als vele andere functies van de amygdaloïde kernen, verbonden is met het werk van de laterale Wezens van de mens in zijn energiestructuur. In het fysieke lichaam zijn de functies van de amygdaloidkernen gerelateerd aan vegetatieve emotionele reacties, het vertonen van defensief gedrag en de motivatie van geconditioneerd reflexgedrag. Bovendien is vandaag wetenschappelijk vastgesteld dat beschadiging van de amygdaloïde kern kan leiden tot gedeeltelijke verdwijning van de structuren die verantwoordelijk zijn voor woede en agressie, evenals voor de herinnering aan gevaar. Met andere

woorden, dit kan leiden tot een gedeeltelijke verdwijning van angst in een persoon die hem aan constant gevaar zal blootstellen, waarvan hij zich niet bewust zal zijn. De geneeskunde heeft zelfs pogingen gedaan om angsten en ongecontroleerde pieken van agressie te behandelen door middel van chirurgische vernietiging van de amygdaloïde kern. Ik wil opmerken dat het doel niet altijd de middelen rechtvaardigt. Overwinning op jezelf is veel belangrijker dan gelijk welke chirurgische ingreep. Vooral omdat een mens nog steeds niet in staat zal zijn om al zijn angsten en manifestaties van de Dierlijke natuur kwijt te raken. Eigenlijk heeft het menselijk lichaam geen 'overbodige delen', dus men moet er niets uit verwijderen tenzij het absoluut noodzakelijk is.

En nog een paar woorden over het punt boven het oor. Dit gebied heeft ook de structuren (die verbonden zijn met de menselijke structuur op energieniveau) die deelnemen aan het waarnemingsproces door een persoon in een veranderde bewustzijnsstaat van ruimtelijke relaties... of, meer precies, van zijn oriëntatie in de ruimtes van verschillende dimensies. De vier Wezens zijn ook bij dit proces betrokken, hoewel hier een bepaald fenomeen aanwezig is. Voor deze Wezens bestaan ruimte en tijd niet op de manier waarop ze worden waargenomen door de bewoner van de driedimensionale ruimte. Toch is het dankzij het werk van de Wezens dat een persoon een intuïtief nauwkeurig gevoel van oriëntatie in tijd en ruimte kan waarnemen.

Natuurlijk kenden mensen vroeger dergelijke details niet over het verband tussen de menselijke energiestructuur en de fysieke structuren van de hersenen. Desalniettemin deden degenen die deze meditatie in vroegere tijden beoefenden het net zo succesvol. Vroegere mensen dachten eenvoudigweg dat 'een ademtocht' in dit stadium van meditatie eerst door het midden van het hoofd ging, vervolgens door de externe punten naar specifieke plaatsen in de ruimte, dankzij dewelke bepaalde acties daar plaatsvonden. Bijvoorbeeld in de oude Russische spirituele praktijken werd dit proces gepresenteerd als *het draaien van een draaikolk*, een

contact met de meesters van *de vier winden die begiftigd waren met de eigenschappen van de vier seizoenen: winter, zomer, herfst en lente (de laatste, begiftigd met kenmerken van het Voorste wezen, werd het meest vereerd door de oude Slaven).*

Anastasia: U bedoelt dat dit betekent dat een persoon de structuur van de hersenen niet grondig hoeft te kennen om deze meditatie goed te kunnen doen?

Rigden: Ja, maar voor algehele intellectuele ontwikkeling is deze kennis nuttig... Nadien kan de praktische ervaring van het doen van deze meditatie gewoon in het dagelijks leven worden gebruikt om in jezelf de initiële processen van oorsprong van negatieve gedachten en emoties te observeren en bijgevolg hun ongewenste ontwikkeling op tijd te voorkomen. Uiteindelijk wordt dit proces van werken aan jezelf een gewoonte, zoals wandelen. Immers, in eerste instantie leert de wandelaar zijn evenwicht te bewaren, dan zijn benen te bewegen, en dan wordt dit proces een onderdeel van een dagelijkse gewoonte. Als gevolg hiervan let hij niet langer op hoe hij zich in de ruimte beweegt. Hij gebruikt eenvoudigweg het resultaat van zijn eerdere werk om bepaalde dagelijkse taken uit te voeren. Hetzelfde geldt voor de ervaring met het beoefenen van deze meditatie. Door elke dag de opkomst of toename van zijn emotionele toestanden te controleren, behoudt een persoon zijn aandacht en levensenergie die niet wordt verspild maar wordt besteed aan belangrijkere spirituele taken. En zonder dergelijke controle verspilt hij deze energie meestal onbewust aan programma's en de wil van de Dierlijke geest, waardoor negatieve gedachten en emoties in zijn bewustzijn kunnen domineren.

Dus hier is hoe het innerlijke werk met het centrum van het Rechter Wezen gebeurt. Gewoonlijk merkt een persoon in zijn dagelijks leven niet hoe elk van zijn Wezens wordt geactiveerd, hoewel hij zeker het resultaat van een dergelijke activering voelt. Wanneer de laterale Wezens beginnen te werken kan de stemming van de persoon bovendien zonder duidelijke reden plots

veranderen. Een persoon wordt depressief, of gevoelens van angst, teleurstelling, verdriet en apathie overspoelen hem, of agressie en langdurige wrok beginnen op te komen, enzovoort. Waarom gebeurt dit? Omdat de laterale Wezens worden geactiveerd; in dit geval is het het Rechter Wezen. Vervolgens provoceert het Wezen de vorming van gedachten die overeenkomen met deze emotionele golf en trekt daarmee de aandacht van de persoon. Als een bekwame manipulator pakt het de persoon op het punt van overgevoeligheid, om zo te zeggen, en 'biedt' hem een keuze uit verschillende versies van gedachten, hoewel op één en dezelfde emotionele toon.

Met andere woorden, wanneer de Dierlijke natuur in een persoon overheerst, ontlokken de laterale Wezens, op hun gebruikelijke manier, de Persoonlijkheid dergelijke emotionele uitbarstingen. En wat betekenen dergelijke uitbarstingen voor de menselijke hersenen? Ze zijn in feite een soort code die bepaalde geheugenblokken activeren waarin de eens opgedane ervaring met dergelijke mentale zorgen, emoties en toestanden wordt opgeslagen. Nadat ze de geheugenopslagplaatsen hebben geopend en de aandacht van de persoon hebben getrokken met hun inhoud, trekken de laterale Wezens de persoon dus in een negatieve toestand. Dan volgt het proces van het versterken van de stemming in deze richting, een soort lus van dezelfde gedachten.

Als gevolg daarvan verspilt de persoon zelf, door zijn keuze van het toepassen van de kracht van zijn aandacht, zijn levensenergie aan gedachten van de Dierlijke natuur, waardoor hij de ene of de andere van zijn Wezens voedt die deze emotionele pieken hebben geprovoceerd. En het Wezen op zijn beurt versterkt zijn invloed op de persoon door middel van diens aandacht. Dus ook al lijkt de persoon te willen ontsnappen aan bijvoorbeeld een depressieve of agressieve toestand; in werkelijkheid kan hij er gewoon niet van los raken. Waarom? Omdat hij deze toestand al in zichzelf heeft toegestaan door zijn eigen keuzes - door de gedachten te overwegen die hem in deze toestand in een lus houden. En hij kan deze niet

verlaten omdat hij deze negatieve gedachten niet echt wil opgeven, ze in zijn bewustzijn negeren en ze in de toekomst vermijden. Want ze hebben een grote invloed op zijn hoogmoed, megalomanie, het gevoel van eigen betekenis of een ander 'soeppakket' uit het standaardrepertoire van de Dierlijke natuur.

Wanneer de Dierlijke natuur domineert in het menselijk bewustzijn, proberen de laterale Wezens voortdurend de aandacht van de Persoonlijkheid af te leiden van het belangrijkste: focus op spirituele bevrijding. En als we dit vaak terugkerende proces op de schaal van het hele leven nemen, dan blijkt dat dergelijke 'kleinigheden' van psychisch buitensporige zelfbeschuldiging de aandacht van de mens voortdurend afleiden van het bereiken van het hoofddoel van zijn leven. Bovendien dragen ze bij aan het feit dat een persoon in een illusie van bestaan valt en de echte reden niet begrijpt waarom hij hier en nu eigenlijk leeft, in deze omstandigheden, waarom hij 'gevangen' zit in dit tijdelijke, sterfelijke lichaam. Helaas gebeurt het vaak dat het leven snel voorbij vliegt en een persoon zelfs geen tijd heeft om te beseffen waarom hij eigenlijk is geboren, waar de kracht van zijn aandacht aan is besteed en aan welke kleinigheden en snuisterijen (lege verlangens, argumenten, strijd om leiderschap, enzovoort) hij zijn kostbare reserve aan levensenergie heeft verspild.

Anastasia: Ja, vroeger zou ik ook vaak zo'n lus van gedachten en zorgen in dit opzicht ervaren, zoals een onmerkbare, of liever, voor mij gebruikelijke focus van aandacht op enkele lege kleine dingen van het leven, wrok, teleurstellingen, agressie, of bevrediging van een gevoel van zelfbelang, wat op dat moment voor mij erg belangrijk leek. Maar later besepte ik dat het belangrijkste voor mij was om mezelf en mijn natuur te kennen om op het juiste moment te begrijpen wat er precies met mij gebeurde en hoe dit proces kon worden voorkomen of aangepast. Zoals u ooit hebt geadviseerd is wat in de praktijk helpt om deze 'bekrompenheid van het bestaan' los te laten een globaal beeld vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur, een

echt begrip van de vergankelijkheid van het leven en van de prioriteit van bepaalde vragen voor je ware zelf, dat wil zeggen, voor je spirituele natuur.

Rigden: Simpel gezegd, een uitgebreide bewustzijnsstaat... Dat is juist. En een vernauwde toestand van bewustzijn is precies typerend voor het werk van de Dierlijke natuur, om zo te zeggen, van 'materialisatie' van jouw bewustzijn. Waarom ontstaat bijvoorbeeld een depressie? Vanwege het actieve werk van het Rechter Wezen. In dergelijke gevallen probeert een persoon zichzelf af te scheiden, weg te rennen van de samenleving; zoals men zegt, hij is alleen en jammert. En als een dergelijke stereotiepe invloed lang genoeg voortduurt kan het een persoon zelfs tot zelfmoord drijven, waar de Kandouks trouwens gebruik van maken. En geen antidepressiva zullen hier helpen! Hoe kan de situatie worden geholpen door chemische stoffen die alleen de processen van de grove materie van de driedimensionale wereld beïnvloeden als het hele punt gaat over een soortgelijke invloed die plaatsvindt op het niveau van subtiele energieën? Langs de andere kant ligt het binnen de macht van elke persoon om deze fenomenen in zichzelf te stoppen. En het is niet zo moeilijk om te doen als je weet hoe.

Maar laten we teruggaan naar de meditatietechniek zelf... *Dus, de mediteerder ademt en bij de uitademing gaat de energie vanuit het midden van het hoofd ('de oude structuren' van de hersenen) door het punt boven het rechteroor naar het sferische centrum van zijn Rechter Wezen. Het sferische centrum **van het Rechter Wezen begint tegen de klok in te draaien.** Ik wil benadrukken dat de bewegingen van de middelpunten van het Rechter en Linker Wezen precies tegen de klok in draaien. Dit is gewoon natuurkunde. Het idee van de persoon dat ze met de klok mee draaien, is al een spel van zijn verbeelding. Eerst draait de sfeer tegen de klok in op het niveau van de verbeelding. Maar vervolgens begint de mediteerder zowel de rotatie van dit centrum als een duidelijk aanvoelen van de 'sfeer' van het Rechter Wezen als *dicht* en *heet* te ervaren.*

Aldus activeert een persoon kunstmatig het centrum van het Rechter Wezen. Dit laatste begint zijn gebruikelijke werk, het werk dat plaatsvindt wanneer de Dierlijke natuur domineert in het bewustzijn van een individu. Elke persoon heeft momenten in het leven gehad wanneer hij, terwijl hij angst of grote bezorgdheid ervoer, zich koortsig voelde of, omgekeerd, het koud had. Fysiologen schrijven dit toe aan een reactie van het vegetatieve systeem. Maar de aard van dit fenomeen ligt veel dieper - op het niveau van de fysica van de onzichtbare wereld.

Dus het doel van de mediteerder is om verschillende emotionele pieken te voelen, die typerend zijn voor het werk van deze Wezens, om ze later te herkennen in dagelijkse situaties en ze te stoppen wanneer ze de kop opsteken. Tijdens deze meditatie herbeleeft een persoon enerzijds dit soort sensaties opnieuw en anderzijds observeert hij de situatie in zijn beginfase als Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Dat wil zeggen, hij ziet de activering van de Dierlijke natuur die voor hem verborgen is in de gewone dagelijkse routine; hij ziet bij wijze van spreken de voorbereiding op een aanval. Met andere woorden, de mediteerder volgt de situatie: welke specifieke emotionele pieken leiden tot het ontstaan van een onderdrukkende toestand van bewustzijn, welke gevoelens ontstaan, welke gedachten wekken woede en agressie op, welke episodes van zijn leven en welke associaties komen in dit verband op, enzovoort. Dit alles gebeurt door deze negatieve toestand opnieuw te beleven. Natuurlijk zullen sensaties nauwelijks aangenaam zijn. Eerst zal een gevoel van milde angst verschijnen; dan kan woede of agressie ontstaan, of een toestand van onderdrukking, of een gevoel van wrok uit het verleden. Hoe meer energie (de 'Qi' tijdens het ademen) de persoon in het midden van het Rechter Wezen plaatst, hoe meer warmte hij zal voelen vanuit deze sfeer, en hoe sterker de negatieve gevoelens.

Anastasia: Er moet worden vermeld dat de mensen die deze meditatie voor het eerst doen, vaak de volgende fouten maken. Als ze weten wat voor onaangename emoties zich naar verwachting

zullen manifesteren (en iedereen is zich meestal bewust van hun 'lijken in de kast'), kunnen ze in de eerste fasen van het mediteren bewust of onbewust dergelijke emoties blokkeren. Daardoor voelen mensen bij hun eerste pogingen praktisch niets, of in het beste geval voelen ze warmte of kou vanuit de centra van de sferen zelf tijdens hun rotatie.

Rigden: Dat klopt. Het is gewoon zo dat wanneer een persoon begrijpt dat hij op het punt staat een onaangename toestand te ervaren, hij onbewust zichzelf kan blokkeren van de manifestatie van deze sensaties. De Dierlijke natuur geeft zijn sleutelposities niet graag op. De mediteerder moet zich hiervan bewust zijn en proberen de meditatie zo naarstig mogelijk te doen, en zich niet bezighouden met leeg tijdverdrijf of zijn waakzaamheid in slaap te laten wiegen met de gedachte dat 'ik een goed, zeer spiritueel individu ben, en er niets negatiefs met mij gebeurt'.

Deze meditatie wordt uitgevoerd om ervoor te zorgen dat een persoon die toestanden daadwerkelijk op fysiek en psychologisch niveau ervaart - die emotionele pieken voelt die elk van zijn Wezens genereert. Zo zal hij leren het moment te herkennen van het begin van een aanval van zijn Dierlijke natuur, de opkomst van deze emotionele pieken, hun invloed en manifestatie in het dagelijks leven. Hij zal beginnen te begrijpen 'waar de wortel van alle kwaad' en de negatieve staat, die hem plotseling overvalt, vandaan komt. Hij zal deze toestand in zichzelf leren detecteren en identificeren en, belangrijker nog, dergelijke aanvallen controleren en voorkomen, evenals de situatie die van slecht naar erger gaat. En als iemand tijdens het leren van deze meditatie in de praktijk, in plaats van echt aan zichzelf te werken, lui zal zijn of gewoon troost zal vinden in de illusie van zijn megalomanie, dan zal het voor hem heel moeilijk zijn in zijn dagelijks leven. Omdat de Dierlijke natuur volledig voorbereid zal zijn om zijn hele geheime arsenaal te gebruiken, terwijl de persoon niet weet hoe hij zich er tegen kan verzetten.

Veel mensen schrijven in dergelijke gevallen deze aanvallen toe aan hun externe omstandigheden of aan andere mensen, waardoor de ongecontroleerde activiteit van hun Dierlijke natuur alleen maar wordt geïntensifieerd. Maar de tijd verstrijkt, mensen en omstandigheden veranderen, terwijl de aanvallen hetzelfde blijven. Waarom? Omdat alle problemen in de persoon zitten. Naarmate de mens zichzelf leert kennen, raakt hij van zijn mentale problemen af. De oorzaak ligt niet in het uitwendige maar in het inwendige. Terwijl je jezelf bestudeert moet je ook de mensen om je heen leren begrijpen, wat betekent dat je moet leren vriendelijk te zijn.

Anastasia: Het is een onweerlegbaar feit: wanneer je zelf verandert, verandert je houding ten opzichte van de wereld om je heen... Ja, er is een groot verschil tussen wat een persoon verwacht in zijn ideeën die uit de geest komen aan het begin van het beoefenen van meditatietechnieken en wat er in werkelijkheid gebeurt. Dit is zoals in het voorbeeld met een citroen. Als een persoon zich een citroen voorstelt, kan dit op zijn best een verhoogde speekselvloed in hem veroorzaken. Maar als hij de citroen proeft, zal hij een hele reeks sensaties hebben.

Rigden: Dat klopt, het is hier hetzelfde: je moet je niet alleen een hypothetische aanwezigheid van deze emoties voorstellen, maar ze echt voelen. Maar laten we teruggaan naar de meditatie zelf. *Nadat de mediteerder de invloed van zijn Rechter Wezen heeft gevoeld, kalmeert hij zijn gedachten en gevoelens opnieuw. Er is een heel belangrijk punt dat moet worden geleerd: de persoon stopt mentaal de beweging van dit roterende bolvormige centrum van het Rechter Wezen.* In de eerste fasen kan hij zich dit proces voorstellen zoals hij wil; bijvoorbeeld dat hij mentaal het draaien van deze sfeer 'met een hand' of door een gedachte-commando stopt. *Dan keert de mediteerder, als waarnemer, terug naar het voorwaardelijke middencentrum in zijn hoofd. Daar voelt hij opnieuw de staat van vrede en rust, de neutrale positie van alle vier de Wezens tegelijkertijd.* Op dit moment kunnen resterende fenomenen nog steeds worden gevoeld, die zich zowel op fysiek niveau als

onaangename warmte vanuit de rechter sfeer (als van vuur) en op het niveau van sensorisch-emotionele pieken manifesteren, zoals bijvoorbeeld woede en irritatie. Deze achtergrond vervaagt na een tijdje zodra de persoon doelbewust de aandacht op de daaropvolgende processen van de meditatie richt.

Anastasia: Ja, het is één ding om deze sfeer bewust te laten ronddraaien, maar het is belangrijker om te leren de beweging te stoppen. Ik weet uit praktijkervaring dat het in het dagelijks leven, totdat een persoon het begin van de aanval van de Dierlijke natuur beheerst en opmerkt, belangrijk is dat hij op zijn minst leert de verdere ontwikkeling ervan te voorkomen. Dat wil zeggen, als je al een duidelijke manifestatie van de Dierlijke natuur opmerkt, moet je je aandacht tenminste niet richten op het versterken van obsessieve emoties, gevoelens en gedachten. Met andere woorden, men moet niet betrokken raken bij dit proces, gestimuleerd door de Dierlijke natuur, of deelnemen aan deze strijd tegen jezelf ten koste van je eigen kracht en middelen.

Rigden: Dat is waar. **Elke strijd begint op het slagveld van de menselijke geest. Iemand die zijn woede kan temmen, is als een wijze die de strijd heeft gewonnen voordat deze zelfs maar begon...** Dus, de volgende fase van de meditatie. *Nadat de mediteerder de toestand van innerlijke rust heeft hersteld, richt hij opnieuw zijn aandacht op de ademhaling en herhaalt hij het schema van het begin van de meditatie; dat wil zeggen, hij vult de 'Hara' (onderbuik) met Qi-energie door de chakra's van zijn handen. Dan verplaatst hij opnieuw deze energie langs de wervelkolom naar het oude centrum van de hersenen (het voorwaardelijke middencentrum). Maar nu richt hij de energie vanuit dit centrum naar de linker amygdaloïde kern via het punt boven het linkeroor naar het sferische centrum van het Linker Wezen. **En dan begint hij te werken met zijn Linker Wezen**, door het centrum van het Linker Wezen kunstmatig **tegen de klok** in te roteren door zijn aandacht en gedachten te concentreren. De taak is om het begin van*

activering van dit wezen te voelen, welke emotionele pieken het genereert, die de overeenkomstige stemming creëren.

In de regel krijgt de persoon het volgende bereik van pieken: **een gevoel van valse trots**, zelfliefde, verleiding, verhoogd libido, een verlangen om geheime macht over anderen te hebben, enzovoort. Er kunnen overeenkomstige afbeeldingen verschijnen die verband houden met deze gevoelens, megalomanie, gebrek aan terughoudendheid, seksuele verlangens vanuit het perspectief van overheersing van de 'alfa man' (of de 'alfa vrouw') van zogenaamde lust op basis van egocentrisme, hebzucht, de wens om iemand of iets te bezitten. En zoals tijdens de rotatie van het sferische centrum van het Rechter Wezen een gevoel van warmte kan worden ervaren, zal men tijdens de rotatie van het sferische centrum van het Linker Wezen een toenemend gevoel van kou kunnen ervaren.

Na alle emotionele pieken van zijn Linker Wezen te hebben ervaren, kalmeert de mediteerder zijn emoties opnieuw, hij stopt mentaal de rotatie van het sferische centrum van dit Wezen. Daarna keert hij als waarnemer terug naar het voorwaardelijke middencentrum van zijn bewustzijn (naar de neutrale positie). Hij concentreert zich op de staat van kalmte en stilte en voelt tegelijkertijd de neutrale positie van alle vier Wezens. Het fysiologische gevoel van kou, de resterende onaangename emoties en de gevoelens die worden gegenereerd door de activiteit van het Linker Wezen kunnen nog enige tijd 'achtergrondactiviteit veroorzaken.'

Hierna gaat de mediteerder verder met het bestuderen van de emotionele pieken die worden gegenereerd door het Achterste Wezen. Om dit te doen, richt hij eerst zijn aandacht op de ademhaling en concentreert zich op het proces van het vullen van de 'Hara'; vervolgens richt hij zijn aandacht op de beweging van Qi-energie vanuit de 'Hara' langs de ruggengraat naar het oude centrum van de hersenen (het voorwaardelijke middencentrum). Nu leidt hij echter Qi-energie door het occipitale gebied naar het

sferische centrum van het Achterste Wezen, waardoor dit centrum wordt geactiveerd. Ik vestig uw aandacht op het feit dat het bolvormige centrum van het Achterste Wezen in verschillende richtingen kan roteren: zowel naar rechts (met de klok mee) als naar links (tegen de klok in). Dit hangt af van de gevoelens die verschijnen (die in je geheugen opkomen of die op dat moment domineren). Ze zijn meestal verbonden met ervaringen uit het verleden, een significante emotionele golf tijdens de overheersing van deze of gene Wezens. En deze ervaring houdt direct verband met de activering van een bepaald Wezen op dat moment, meestal het Linker of Rechter (de rotatie van het bolvormige centrum van het Achterste Wezen gaat tegen de klok in) of het Voorste Wezen (in dit geval draait het bolvormige midden van het Achterste Wezen met de klok mee). Dit kunnen gevoelens zijn uit het verleden of heden van de persoon, of verschillende visies, afhankelijk van de kracht van emotionele schommelingen uit het verleden. Sensaties vanuit het midden van het Achterste Wezen kunnen ook verschillen, van koude zoals uit het graf tot een reeks warme, aangename sensaties.

Trouwens, bij intensief ronddraaien van het bolvormige centrum van het Achterste Wezen tegen de klok in, is wat gecreëerd is... laten we het zo zeggen, gunstige voorwaarden voor overheersing van het materiële denken. Dit is slechts fysica van de multidimensionale menselijke structuur. De rotatie tegen de klok in van het bolvormige centrum van het Achterste Wezen geeft bijna altijd een gevoel van verlangen, hopeloosheid, waardeloosheid en scepsis; en genereert gedachten zoals: 'je bent niemand en dat zul je blijven tot je dood', van de vergankelijkheid van tijd en ondergang. Als het sferische centrum van het Achterste Wezen echter met de klok mee begint te draaien, activeert dit in de regel de ervaring van emotionele pieken die worden gegenereerd door het Voorste Wezen. Dit laatste is op zijn beurt verbonden met de Ziel en de spirituele ontwikkeling van de mens. In dit geval ontstaan geheel andere sensaties vanuit het Achterste Wezen. Heel vaak wanneer de mediteerder deze meditatie beoefent, terwijl hij zich in

een dergelijke 'verhoogde toestand' bevindt, is het alsof hij wordt 'uitgeworpen' van het Achterste Wezen naar het Voorste Wezen, en de meditatie gaat verder met een totaal andere kwaliteit. Maar nu hebben we het over het standaardschema, volgens dewelke de persoon, *na met het Achterste Wezen te hebben gewerkt, ook het draaien van dit sferische centrum stopt en met zijn bewustzijn terugkeert naar zijn voorwaardelijk middencentrum van het hoofd. Nogmaals kalmeert hij zijn gedachten en emoties, herstelt de toestand van vrede, rust en het neutrale gevoel van alle vier Wezens tegelijkertijd.*

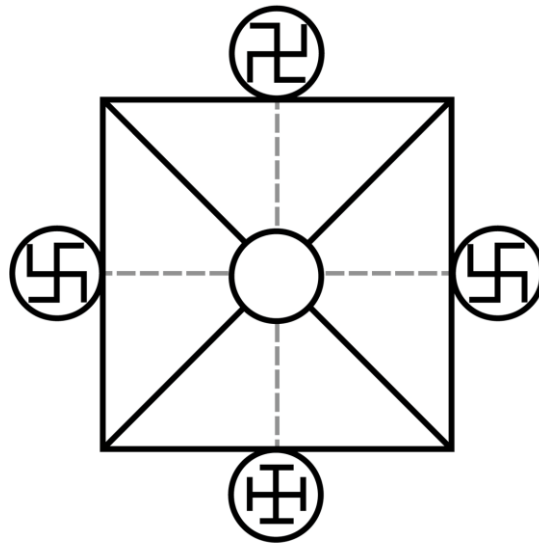
Dan gaat de mediteerder over tot het werken met het Voorste Wezen. Dit is het meest aangename deel van de meditatie. *In eerste instantie richten we zoals gewoonlijk onze aandacht op de ademhaling, herhalen we het schema van het vullen van de 'Hara' met Qi-energie door de handchakra's en de daaropvolgende beweging van deze energie langs de wervelkolom naar het oude centrum van de hersenen (het voorwaardelijke middencentrum). Alleen gaat Qi-energie nu van het centrum van de oude hersenen door het punt in het midden tussen de wenkbrauwen naar het sferische centrum van het Voorste Wezen.*

*We concentreren ons op het sferische centrum van het Voorste Wezen en draaien het **met de klok mee**. Op dit moment zal een mens een duidelijke verbinding voelen met het gebied van de zonnevlucht, of liever, met het centrum van de menselijke energiestructuur - de Ziel. Wat betreft gevoelens zal er een golf van energie zijn, een gevoel van troost, aangename warmte, vreugde, onthechting van de materiële wereld en contact met de spirituele wereld. Hoe meer het centrum van het Voorste Wezen draait, hoe meer een mens vervuld zal zijn met deze gevoelens. Het is als een soort emotionele uitlaatklep voor een persoon. In deze meditatie is het belangrijk om met het Voorste Wezen te werken na alle andere, om de staat van stabiliteit, evenwicht van stemming, en het genereren van een spirituele golf te verkrijgen. Het is met deze alomvattende, zalige toestand van uitgebreide waarneming dat de*

mediteerder deze meditatie niet alleen verlaat, maar deze ook in zijn gebruikelijke bewustzijnsstaat bewaart. In deze meditatie is het, net als in het leven, niet alleen belangrijk om de negatieve activering van de achterste- en laterale Wezens te stoppen, maar ook om je Voorste Wezen te leren activeren en tijdig over te schakelen naar de positieve toestand van bewustzijn en denken.

De mediteerder beëindigt deze meditatie zoals gewoonlijk met een bevel aan zichzelf: 'krachtig inademen en onderwijl de vuisten ballen, dan snel de adem uitstoten en de vuisten openen.' Deze meditatie duurt 20 tot 30 minuten. In de eerste fasen kan het voor sommige mensen wat langer duren. Het kan 's ochtends en 's avonds of overdag worden gedaan - zoals het best uitkomt. Het helpt om de stroom van gedachten en gevoelens te controleren en jezelf en je emotionele toestanden te begrijpen. Het is niet alleen belangrijk om de techniek zelf te leren, maar ook om je spontaan optredende emotionele pieken gedurende een normale dag te herkennen. Tijdens het beoefenen van deze meditatie zal een mens in staat zijn om de effectiviteit ervan in het dagelijks leven te zien nadat een persoon leert te begrijpen welke van zijn Wezens één of andere emotionele en zintuiglijke golf veroorzaken. Hij zal dan immers in staat zijn om een negatieve stroom tijdig af te blokken door de activering van de centra van de Achterste en de Laterale Wezens te stoppen en over te schakelen naar het Voorste Wezen, naar een positieve emotionele golf en de bijbehorende stemming en gedachten.

Figuur 15. Symbolisch beeld van de Chetverik-meditatie.

Deze meditatie is als een stap naar verdere ontwikkeling en het bereiken van meer belangrijke spirituele doelen. Het is slechts een hulpmiddel om iemand te leren zichzelf te beheersen in plaats van te worden bestuurd door de Dierlijke natuur. Dankzij deze meditatie leert de mens zich gemakkelijk te oriënteren in zijn sensaties en emotionele pieken, net als een goede muzikant, voor wie het voldoende is om alleen bladmuziek te zien om te begrijpen wat de melodie is en hoe deze zal klinken. In het dagelijks leven helpt een dergelijke controle om de overheersing van de Spirituele natuur en de gewoonte om te leven als een mens te behouden, volgens iemands geweten. Over het algemeen, zoals men zegt, om steeds in goede conditie te zijn.

Anastasia: Dat is goed gezegd over het steeds in goede conditie zijn. Maar wat interessant is, is dat mensen de uitdrukking 'steeds in conditie zijn' meestal associëren met sport, of liever met atletentraining voor wedstrijden. Ik herinner me bijvoorbeeld dat toen we net begonnen met het beoefenen van deze meditatie in onze groep, sommigen deze begonnen te vergelijken met sporten. Ze zeiden dat elke coach goed begrijpt dat door kunstmatig voorwaarden voor zijn atleet te creëren die zo dicht mogelijk bij de realiteit zijn, hij daardoor zijn kansen op het winnen van de

volgende wedstrijd vergroot. Een goede atleet weet ook dat hij, ondanks alle moeilijkheden bij het trainen, ondanks alle kneuzingen en kwetsuren, hij dankzij het overwinnen van deze obstakels ervaring en vaardigheden heeft opgedaan. Na verloop van tijd went de atleet aan de toegenomen dagelijkse eisen aan zichzelf. Het is alleen van buitenaf dat het overwinnen van dergelijke verschillende 'educatieve' obstakels misschien iets complex en zelfs onnodig lijken voor de belangrijkste competitie. De sporter zelf is volledig verdiept in het werk aan het verbeteren van zijn vaardigheden. Hij is zich er terdege van bewust dat zelfmedelijden in training en pogingen om onder de werklast uit te komen zeker zullen leiden tot een nederlaag in de competitie. Men kwam tot de conclusie dat dit waarschijnlijk net zo is als in deze meditatie met betrekking tot de activering van de Achterste- en Laterale Wezens om ze vervolgens in het dagelijks leven op te volgen wanneer een persoon kunstmatig allerlei obstakels voor zichzelf creëert en leert deze te overwinnen. Met één mogelijk verschil: hier is de persoon, anders dan in de sport, zijn eigen coach en stelt hij dus hogere eisen aan zijn waakzaamheid. Het succes van dergelijk *werk aan jezelf, net als in de sport*, hangt direct af van hoe nauwgezet de persoon het benadert.

Het voorbeeld is zeker duidelijk voor degenen die deze meditatie beginnen te beoefenen. Maar wat me opviel is dat mensen in dit geval vaste patronen, sociaal aanvaarde richtlijnen, als positief beschouwen. Sport wordt hier gezien als werk aan en overwinning op jezelf en wordt associatief vergeleken met spiritueel werk. Maar als we naar de wortel van de betekenis van deze processen kijken, zijn ze verre van één en hetzelfde concept.

Rigden: Dat klopt. Dit zijn de substituties die weinig mensen opmerken aan het begin van hun sportcarrière, maar die aan het einde duidelijk voelbaar zijn. In de samenleving wordt aangenomen dat als iemand aan sport doet (vooral topsport), dit betekent dat hij in de eerste plaats wint van zichzelf, wat betekent dat hij negatieve eigenschappen en luiheid overwint, discipline leert, enzovoort. Dit

wordt zelfs beschouwd als een voorwaarde voor de harmonieuze ontwikkeling van een Persoonlijkheid. En overwinningen in de professionele sport worden over het algemeen gepresenteerd als de top van menselijk werk in zelfverbetering. Maar weinig mensen merken op welke globale substituties in deze concepten zijn verborgen.

Waar associëren de meeste mensen sport meestal mee? Allereerst met een spel waarbij het belangrijk is om op gelijk welke manier te winnen. Ten tweede, met stadions waar een grote massa sportfans samenkomt. Deze massa richt al zijn aandacht op het spel, wat een grote golf van emoties teweegbrengt. Trouwens, denk eraan, deze golf van emoties is behoorlijk verwacht en gepland, ongeacht het resultaat van het spel. Slimme mensen moeten hier even pauzeren en zich afvragen: wie doet dit en met welk doel. Menselijke emoties zijn tenslotte krachtige energie. Een persoon voedt de Dierlijke natuur met zijn negatieve emoties, terwijl een massa mensen de Dierlijke geest ermee voedt. En in het algemeen, hoe is de grote sport ontstaan? Hoe zijn sportwedstrijden ontstaan als massavermaak?

Heel vaak analyseren mensen zelfs die informatie niet die ze in de media krijgen, om nog maar te zwijgen over een onafhankelijke zoektocht naar de oorzaak van een fenomeen. De pers geeft vaak het voorbeeld dat de eerste Olympische wedstrijden al in het oude Griekenland werden georganiseerd. Maar wat was de reden van hun ontstaan? Weinig mensen weten dat zulke 'vreedzame' wedstrijden van vermaak het gevolg waren van voortdurende oorlogen. Hoe atletischer de krijgers van een bepaalde partij waren, des te beter was het resultaat van de oorlogen voor hun organisatoren. En deze stimulans van de Dierlijke natuur wordt nog steeds weerspiegeld in de realiteit van de sporten van vandaag. Voorbereiding op wedstrijden en ook het doel om kampioen te worden, zijn in feite gebaseerd op de constante stimulatie bij een atleet van megalomanie, egoïsme en de geest van competitie. Immers, hoe meer ambities een atleet heeft, hoe meer hij zal

oefenen. En dit is geen kwestie van jezelf overtuigen, want overal wordt dit geadverteerd. Eigenlijk is alle aandacht van de persoonlijkheid gericht op de ontwikkeling van vaardigheden om zijn lichaam op het noodzakelijke moment te beheersen, inclusief het gebruik van de reserves en fenomenale vermogens van het lichaam. Dit is slechts een 'kleine' overwinning op het lichaam in het kader van het dominante denken vanuit de Dierlijke natuur.

En waarvoor offert een atleet zichzelf, zijn tijd en zijn gezondheid op? Voor zijn persoonlijke glorie en tegelijkertijd voor de verheerlijking van het land dat hem verschillende voordelen en voorrechten biedt in ruil voor een overwinning. Maar wat schuilt er achter de organisatie van dergelijke wedstrijden en de emotionele deelname van miljoenen mensen eraan? Wat stimuleren ze bij mensen? Weinig mensen denken hierover na. En wat is het eindresultaat van de carrière van diezelfde kampioen? Overwint hij zichzelf echt? Nee. Het resultaat is vergane glorie, een gewond gevoel van hoogmoed dat hij ondergewaardeerd is achtergelaten door zijn land, en innerlijke leegte. Zodra hij gezondheidsproblemen begint te krijgen of geen wedstrijden meer wint, heeft niemand hem nog nodig, wat in de professionele sport veel voorkomt.

Het is innerlijke leegte die al deze negatieve pieken veroorzaakt. Omdat jezelf overwinnen betekent dat je de Dierlijke natuur in jezelf moet overwinnen (dit is waar het bereiken van spirituele harmonie ligt) en niet het perfectioneren van een aantal vaardigheden om je fysieke lichaam te beheersen. Sporten is geweldig, maar alleen om je lichaam in een gezonde conditie te houden, om geen grote problemen met de Dierlijke natuur te hebben. Maar het is veel belangrijker dat iemand zich concentreert op zijn spirituele component. Dat is het punt!

Anastasia: U hebt gelijk. Dit is een maatschappelijk probleem, maar het begint bij elke persoon... Zelfs met betrekking tot deze meditatie, wanneer een persoon gefocust is op serieus dagelijks

werk aan zichzelf, op zijn eigen spirituele ontwikkeling in het algemeen, als hij leert om zich in een kwalitatief andere waarnemingsgolf te bevinden, dan zullen zijn Wezens anders beginnen te werken. Ze zullen gewoon vaker overschakelen naar een nieuwe werkwijze van deze dominante perceptie, en in feite hun andere kwaliteiten en vermogens manifesteren, inclusief de zogenaamde fenomenale vermogens van de mens. Zoals men in oude Indiase verhandelingen schreef: 'Ageer maar doe afstand van de vruchten van je arbeid!' Dat wil zeggen, handel onzelfzuchtig en niet uit eigenliefde.

Deze meditatie bevat naar mijn mening een zeer belangrijk aspect van het begrijpen van de natuur van de mens en zijn complexe structuur. De meditatie maakt het mogelijk om uit persoonlijke ervaring het mysterieuze proces van het ontstaan van emotionele pieken en menselijke gedachten te begrijpen. Chemische en fysieke processen in de hersenen zijn immers al een gevolg van de 'primaire ezoosmos', dat wil zeggen van de initiële impuls van energie. Ik herinner me dat u een uitstekende associatieve vergelijking maakte van de functie van de tussenhersen met een soort ontvanger die energieschommelingen (signalen afkomstig van de Wezens) omzet in de subtiele materie van gevoelens en emoties.

Rigden: Als de associaties met betrekking tot technologie meer acceptabel zijn om dit proces te begrijpen, dan kan ik dergelijke voorbeelden zeker ook geven. Voor een beter begrip kan de functie van de oude hersenstructuren figuurlijk worden vergeleken met een televisietoestel (trouwens, het woord televisie is afgeleid van het Griekse woord 'tele' dat 'ver' betekent en het Latijnse woord 'vizier', wat staat voor 'waarnemer', en 'viso' wat betekent 'ik kijk' of 'visie'). Of liever, met een kathodestraalbuis (kinescoop) in de televisie die de elektrische en lichtsignalen die onzichtbaar zijn voor het menselijk oog omzet in zichtbare beelden in het door ons waargenomen frequentiebereik.

In de tussenhersenen bevindt zich, net als in de hoofdblokken van de analoge kinescoop-tv, figuurlijk een signaalontvanger. Door zijn functies is deze voorwaardelijk vergelijkbaar met een ander apparaat in het televisietoestel - de kanalenkiezer die niet alleen het signaal van het overeenkomstige noodzakelijke 'kanaal' versterkt, maar ook uitkiest en het vervolgens omzet naar een standaard middenfrequentie. Daarnaast zijn er associatief gesproken een bepaalde 'signaaldecoderingseenheid', een 'geluids- en videosaaldetector', een 'middenfrequentieversterker', een 'audiovermogensversterker' en een 'kathodestraalbuis'. Dat wil zeggen, dezelfde fysica, maar op het niveau van subtiele energieprocessen die plaatsvinden in de menselijke microkosmos en zijn complexe structuur.

De tussenhersenen zijn één van de omvormers van energieën naar grove materie. En de Wezens kunnen worden vergeleken met televisietorens die hun programma's op verschillende kanalen uitzenden met behulp van hun zendantennes. Laten we bijvoorbeeld de Linker-, Rechter- en Achterste Wezens nemen. Voor hen is iemands aandacht voor hun programma's, sprekend in technische taal, een 'voedingseenheid', een 'spanningsversterker met verticale en horizontale afbuiging', een versterker van beeldkanalen in de vorm van illusies opgelegd aan de persoon, en een afstandsbediening om de persoon en zijn humeur te beheersen. Dus ofwel verschijnt een thriller over zijn eigen hoogmoed in het hoofd van de persoon, of een horrorfilm gemaakt van zijn eigen angsten, of een melodrama getiteld 'de klaagmuur over het verloren verleden.' Dat wil zeggen, deze Wezens zullen heel vaardig elke plausibele illusie uittekenen, 'van een mug een olifant maken', en de persoon dwingen om verschillende negatieve emoties te ervaren door gebruik te maken van zijn eigen aandacht, die zo waardevol is voor zijn spirituele ontwikkeling.

Als de persoon echter overschakelt naar het waarnemen van de 'televisie-uitzending' van zijn Voorste Wezen, zal hij in staat zijn om een geheel andere perceptie van de wereld te zien en te voelen, één

die nuttig is voor zijn spirituele groei. Bijvoorbeeld een 'documentaire' over het echte leven en over de innerlijke spirituele wereld die wordt weerspiegeld in de uiterlijke wereld. Dankzij een dergelijk contact en empathie ontvangt de Persoonlijkheid een krachtige positieve lading waarmee hij al zijn aandacht in de spirituele richting kan concentreren. De waarheid is dat na zo'n 'film' het normale menselijke leven puur acteren lijkt. Het hangt dus alleen van de persoon af, waar hij aandacht aan zal geven in zijn hoofd en welke signalen hij zal ontvangen en versterken. Figuurlijk gezien houdt de persoon niet alleen de afstandsbediening van zijn 'tv-toestel' in handen, maar ook de mogelijkheid om alle 'televisietorens' samen met hun tv- en radiokanalen te bedienen.

Bovendien zal een persoon dankzij deze meditatietechniek zowel zichzelf als andere mensen kunnen begrijpen. Wanneer je in staat bent om duidelijk de momenten te identificeren die verband houden met de activering van één of ander Wezen, zal het gemakkelijk voor je zijn om ook een verborgen invloed op jou te voelen door andere mensen. Hoe? Je praat bijvoorbeeld met een persoon of luistert naar bepaalde informatie op televisie of radio. Op het moment van het gesprek of het ontvangen van informatie van een externe bron, concentreer je je gewoon op je neutrale middenpositie als waarnemer omringd door je vier Wezens. Of liever, je komt in de toestand van de waarnemer die los staat van omstandigheden en traceert in jezelf welke van je Wezens door deze informatie wordt geactiveerd. Naast mondelinge informatie-uitwisseling tussen mensen is er immers ook een interactie tussen hun Wezens. Dankzij het opvolgen van de invloed van deze informatie op jou, zul je begrijpen wat de oorspronkelijke emotionele basis ervan is geweest en voor welk feitelijk verborgen doel het aan jou wordt gecommuniceerd. Als je gesprekspartner bijvoorbeeld leugens vertelt of bedrog beoefent, zal je Linker Wezen zeker worden geactiveerd. Als hij agressie in je uitlokt, begint het centrum van je Rechter Wezen te draaien. En als hij in jou een golf van positieve emoties, Liefde en het Goede wakker maakt, wordt je

Voorste Wezen geactiveerd. Hierdoor kun je de werkelijke situatie opvolgen en niet de illusie die je constant wordt opgelegd vanuit de zichtbare en onzichtbare werelden met als doel je bewustzijn te controleren.

Anastasia: Ja, als veel mensen deze meditatietechniek beheersen, zal de behoefte om te liegen en elkaar te beheersen in de samenleving verdwijnen. Het heeft geen zin, want iedereen zal de waarheid over elkaar kennen.

Rigden: Dat is zo. Maar dit zal alleen gebeuren als de meerderheid van de mensen in de samenleving zichzelf ten goede wil veranderen. Dan zal de mensheid de kans krijgen om een geheel andere, een kwalitatief nieuwe manier van geciviliseerde spirituele ontwikkeling te volgen. Maar wat zal de moderne mensheid kiezen - dat is de vraag. Deze meditatietechniek werd immers reeds eerder aan mensen gegeven. Bovendien werd het op verschillende tijdstippen in het maatschappelijk leven gebracht. Ik zou niet zeggen dat het zo gedetailleerd was, maar het was heel begrijpelijk voor het denken van mensen uit die tijd. Maar mensen zijn mensen, en velen van hen genieten helaas van het moderniseren en compliceren van de pure kennis en de eenvoudige Waarheid. Niettemin kunnen echo's van deze praktijk nog steeds worden gevonden in de geheime kennis van verschillende landen van de wereld. Alleen is het vandaag gecamoufleerd tot het punt van absurditeit in de rituelen die gepaard gaan met zingen en dansen: een volledige show met tamboerijnen en drums. En dit alles wordt gedaan met het doel om 'over te schakelen' naar een veranderde toestand van bewustzijn voor een 'discipel' of een 'priester' en te luisteren naar 'een sprekende geest' van de rechter- of linkerkant, enzovoort. Hoewel tijdens het beoefenen van deze oefening in zijn pure vorm dergelijke complexiteiten niet nodig zijn - dit is allemaal menselijk, oppervlakkig. Hier, in de eerste stadia, leer je eenvoudig de perceptie van het bewustzijn opnieuw te herconfigureren en je toestand op te volgen en te beheersen. En later zijn er gewoon werkmomenten... Algemeen gezegd wil ik noteren dat sinds

vroegere tijden dergelijke spirituele basispraktijken die verband houden met de fundamentele kennis en menselijke spirituele groei in de regel zijn vastgelegd in *bepaalde tekens en symbolen*.

Anastasia: Tekens en symbolen zijn een speciaal onderwerp. Indien mogelijk zou het wenselijk zijn om hierover meer gedetailleerd van u te horen en de lezers van deze waardevolle informatie te voorzien. Sinds vroegere tijden is de geschiedenis van de mensheid bijna altijd omgeven door tekens en symbolen. Maar na een uitgebreide zoektocht naar informatie in bibliotheken van verschillende steden, via internetbronnen, kwam ik tot de teleurstellende conclusie dat tekens en symbolen aanwezig zijn in elk historisch tijdperk, maar de kennis erover is verloren gegaan of het ontcijferen van hun betekenis is zo erg vervormd dat er nauwelijks enige waarheid is overgebleven. Er is geen oorspronkelijke spirituele kennis over tekens die u hebt verteld. Wat is tegenwoordig beschikbaar voor gewone mensen? In het beste geval zijn er woordenboeken over symbolen, boeken met twijfelachtige inhoud gegeven in de interpretatie van 'Vrijmetselaars' over de paraferalia van occulte leringen. Wetenschappers nemen afstand van dergelijke interpretaties omdat ze begrijpen wat aan de basis ligt van dergelijke publicaties. Tegelijkertijd heeft de wetenschap al heel rijk materiaal verzameld over grafische symbolen en tekens die specifiek zijn voor oude archeologische culturen van verschillende continenten en tijden. Veel van de magische rituele tekens die belangrijk werden geacht in de spirituele cultuur van verschillende naties zijn identiek. Maar tot nu toe konden wetenschappers ze niet volledig ontcijferen. Nu begrijp ik waarom. Wat u ons in dit opzicht hebt verteld gaf me een heel ander begrip van het beeld van de wereld en de kennis over de mens. Tijdens het lezen van werken over grafische symbolen van archeologische culturen, artikelen over etnografie, folklore, mythologie en kosmogonie in de voorstelling van verschillende naties, kwam ik tot de conclusie dat wetenschappers precies dit verband missen. Die sleutel tot het ontcijferen van tekens om deze

unieke informatie, die de spirituele rijkdom van de mensheid is, te verbinden, te begrijpen en te lezen.

Rigden: Ja, helaas, ondanks de overvloed aan oude tekens en symbolen in de moderne samenleving, is veel van de Kennis daarover echt verloren gegaan - dat is een feit. Maar dit is niet verwonderlijk. Het probleem ligt bij de mensen, in de maatschappij zelf: beginnend met een individu en zijn dominante verlangens en eindigend met prioriteiten van de menselijke maatschappij. Kijk maar naar de geschiedenis van de mensheid: voortdurende oorlogen, een constante strijd voor religieuze en politieke macht en, het ergst van al, de verhulling voor de meerderheid van de mensen van de ware spirituele kennis die leidt tot echte vrijheid van de Persoonlijkheid en bevrijding van de Ziel. Waarom werd de oorspronkelijke kennis verborgen voor de meerderheid? Waarom werd deze onherkenbaar vervormd en vervolgens ook geïnterpreteerd vanuit iemands eigen geest verstrikt in materialistisch denken? Waarom werd deze informatie uitgeroeid uit het bewustzijn van nieuwe generaties en duizenden jaren in de vergetelheid begraven? Simpelweg omdat deze oorspronkelijke kennis het voor mensen mogelijk maakte om zichzelf spiritueel te ontwikkelen, onafhankelijk van dezelfde politici en priesters die zichzelf tot op de dag van vandaag 'tussenpersonen' tussen mensen en de goden noemen. Deze kennis maakte mensen vrij, onafhankelijk van de structuren van politieke en religieuze macht; het stond naties toe zich onafhankelijk te verenigen. Het is tenslotte heel moeilijk om spiritueel vrije mensen onder controle te houden, en nog meer om te proberen hen onenigheid, angst, agressie en andere richtlijnen van de Dierlijke geest op te leggen.

Anastasia: Ik ben het helemaal met u eens dat het probleem inderdaad ligt bij de mensen zelf en in de samenleving die ze vormen, evenals in de veel voorkomende onenigheid en de versplintering van de relaties tussen mensen. Zelfs als we details nemen ... Bijvoorbeeld, terwijl we naar wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot heel oude tekens kijken, doet zelfs een

oppervlakkige studie van de problemen die in deze werken worden uiteengezet je vragen stellen over de muur van kunstmatige obstakels die moeten worden geconfronteerd door degenen die vandaag proberen de waarheid te achterhalen. Onder welke omstandigheden moeten wetenschappers hun werk doen, bijvoorbeeld in etnologie, etnografie, archeologie en geschiedenis? Alles gebeurt met puur enthousiasme en voor een schamel salaris. Daarbij worden ze in hun werk geconfronteerd met tal van bureaucratische of financiële obstakels, gebrek aan organisatie en coördinatie bij het aantrekken van specialisten uit verwante disciplines voor een meer diepgaande complexe studie van verschillende zaken. Of vaak worden ze simpelweg geconfronteerd met de samenzwering van stilte, het zogenaamde 'wetenschappelijke taboe' in de wereld over bepaalde onderwerpen of bevindingen.

Om nog maar te zwijgen van de situatie op wereldschaal wanneer in veel gevallen kunstmatig obstakels worden opgeworpen om toegang tot bepaalde informatie of unieke archeologische bevindingen te voorkomen die in feite voor mensen verborgen zijn. Uiteraard gebeurt dit allemaal niet zonder de betrokkenheid van bepaalde belanghebbenden. Dergelijke informatie wordt niet onder de aandacht gebracht van een bredere wetenschappelijke gemeenschap, wordt achtergelaten in opslagplaatsen om stof te vergaren, of belangrijke artefacten belanden in privécollecties, of worden zelfs volledig verwijderd door geheime diensten en verdwijnen in het niets. Waarschijnlijk is iemand erg bang dat deze informatie de ideologie en het fundament van zijn macht zal ondermijnen die voordelig is voor het beheersen van de hedendaagse naties. Dus alle eer aan die wetenschappers die, ondanks alle obstakels, onbaatzuchtig blijven werken op dit gebied van wetenschap en naties informeren over belangrijke bevindingen die de illusie van 'wreedheid' van de oude volkeren vernietigen en die vaak getuigen van de prioriteit van spirituele waarden en kennis in die afgelegen tijden. Maar met dit alles rijst toch de vraag: waarom zwijgt de maatschappij zelf? Het is tenslotte de

samenleving die in de eerste plaats geïnteresseerd moet zijn in haar spirituele verleden om de vector van haar toekomst te begrijpen en correct te bepalen.

Rigden: Zij zwijgt omdat het bewustzijn van de meerderheid van de mensen zo is verweven met de stereotypen van het consumptie-materialistische denken dat een gewoon persoon zelfs de formulering van deze vraag niet kan begrijpen. Wanneer zijn denken wordt verduisterd door dergelijke richtlijnen en patronen, begrijpt hij eenvoudig niet waarom deze wetenschappelijke beroepen eigenlijk een hogere prioriteit zouden moeten hebben voor de maatschappij en de staat dan bijvoorbeeld het beroep van nanotechnoloog, die zich bezighoudt met onderzoek op atomair en moleculair niveau, of van financieel analist of natuurkundige die zich bezighoudt met nieuwe soorten wapens. Maar het probleem is dat alle onderzoekers die je hierboven hebt genoemd van dergelijke beroepen die in veel landen 'niet worden gerespecteerd' en die verband houden met het bestuderen van oude tijden en de culturen van verschillende volkeren, als een prioriteit voor zichzelf, het superdoel stellen (behalve het behandelen van actuele wetenschappelijke kwesties): niets minder dan het reconstrueren van het spirituele **leven van de maatschappij!** En wie van de machthebbers zal dit leuk vinden? Immers, als de massa zeker weet waar gewone mensen net als zij millennia geleden naar zochten, welk wereldbeeld en heilige, spirituele kennis ze hadden, hoe ze zichzelf verbeterden en waar ze hun leven aan wijdden, dan zal de vraag rijzen: waar gaat de moderne mensheid naartoe en waarom is deze Kennis al duizenden jaren verborgen voor de meerderheid?

Hoe verschilt de mens van vandaag immers van de mens van vroeger? Het verschil zit alleen in een kleine verandering van externe bestaansvoorwaarden, maar de innerlijke problemen, de strijd tussen de Spirituele natuur en de Dierlijke natuur is hetzelfde gebleven! Bovendien veronderstelt dergelijk grootschalig wetenschappelijk werk over de reconstructie van de spirituele kant

van het leven van de samenleving de ontsleuteling van de belangrijkste heilige betekenissen en belangrijke symboolcreërende motieven in verschillende culturen en wereldbeelden. En dat betekent dat het wetenschappelijk bewijs oplevert van het belang van de rol die dezelfde tekens en symbolen speelden voor verschillende volkeren van de wereld, in verschillende periodes van sociale formatie, ongeacht de geografisch afgelegen ligging en geïsoleerde bewoning van dergelijke naties op verschillende continenten.

Tekens en symbolen hebben vanaf het begin in de menselijke samenleving bestaan. Ze zijn nu nog steeds aanwezig in de moderne wereld, ongeacht het feit dat de meeste mensen hun betekenis en invloed niet begrijpen. Je weet zelf al heel goed, dankzij meditatieve ervaring, hoe sommige tekens en symbolen de fysica van de zichtbare en de onzichtbare werelden beïnvloeden. Tekens en symbolen zijn de sleutels tot de spirituele schatkamer van de menselijke samenleving; dit is een code voor de complexe processen die geheimen onthult over het beheersen van geavanceerde fysica en nieuwe horizonten van wetenschappelijke kennis.

Anastasia: Ja, wanneer men dit weet kan men begrijpen welke krachten elk mens bezit door bepaalde niveaus van zelfverbetering te bereiken. Dit legt echter ook een grote verantwoordelijkheid op.

Rigden: Ongetwijfeld. Maar mensen blijven mensen; zelfs met de Kennis over de kracht en de betekenis van tekens en symbolen hebben ze deze met de tijd vervormd, iets toegevoegd en naar eigen inzicht gecompliceerd. Daardoor was wat sommige mensen aan het begin van een millennium wisten en anderen aan het eind duidelijk verschillend van betekenis en kwalitatief verschillend van inhoud. Maar van tijd tot tijd werd deze kennis vernieuwd in de menselijke samenleving. Sommige culturen verdwenen en namen 'de heilige geheimen' mee in hun graf, terwijl andere integendeel gevormd werden en tot bloei kwamen uit de overblijfselen van de kennis van

vorige generaties. Dus de aanwezigheid van deze Kennis in zijn oorspronkelijke vorm is altijd actueel geweest voor alle mensen die in verschillende delen van de wereld wonen, want het is niet alleen een sleutel tot de kennis van hun voorouders, maar ook hun eigen kennis werd op het gebied van spirituele zelfontwikkeling enorm uitgebreid.

In de moderne wereld kan men bij elke natie volledige systemen vinden van 'hun eigen' traditionele symbolen en tekens. De oorspronkelijke kennis is echter verloren gegaan. Zelfs de namen van symbolen en tekens zijn in de semantische interpretatie niet langer verbonden met de geheime kennis over de mens. Ze vertegenwoordigen meestal een idee van een bepaalde waarde in de wetenschap en hebben ook een alledaagse voorwaardelijke betekenis die één of andere manifestatie van de materiële wereld kenmerkt.

Anastasia: Over het algemeen zijn er tegenwoordig tekens aanwezig die blijven werken, maar mensen hebben er geen weet van.

Rigden: Volledig juist. Dit is het resultaat dat de mensheid heeft bereikt. Het is niet alleen de Kennis die verloren is gegaan, maar zelfs de semantische betekenis van de woorden die bepaalde symbolen en tekens als een complex beschouwden. Hier is een eenvoudig voorbeeld. Laten we bijvoorbeeld kijken naar het woord 'symbool', dat momenteel in het dagelijks leven wordt gebruikt door de Russisch sprekende bevolking. Het is ontleend aan de Griekse taal. Maar hoe verscheen het in het oude Griekenland?

In het oude Griekenland bestond er een woord als 'shma', wat 'een teken', 'een bannier', 'een hemels teken' betekent. Opgemerkt moet worden dat de oude culturen van de Egeïsche regio (zelfs voordat Griekenland ontstond), vooral nadat die volkeren in contact kwamen met Oosterse volkeren (bijvoorbeeld met de inwoners van Anatolië, nu het grondgebied van Turkije, en met de

oude Egyptenaren, die 'heilige geschriften' en occulte kennis hadden ontwikkeld), veel van de kennis van de onzichtbare wereld werd verklaard door middel van allegorieën die begrijpelijk waren voor de inwoners van een bepaalde plaats. Het proces en de resultaten van een gezamenlijke meditatie van een groep mensen die met tekenen werkten (of voor een specifieke instelling van een werkteken dat de massa heeft beïnvloed) werd aan de ingewijde nieuwkomers uitgelegd door eenvoudige associaties te gebruiken die ze gemakkelijk konden begrijpen. De invloedssfeer van het teken is associatief te vergelijken met het werpen van een net door vissers in de zee (want het beroep van visser was in die tijd zeer populair). Ze kregen te horen dat als het teken op een bepaalde plaats stond, bijvoorbeeld in een kamer, tempel of op het plein, het de mensen in deze ruimte zou beïnvloeden, grof gezegd als een net in een bepaald deel van de zee tijdens het vissen. Kortom, in oude tijden gebruikte men zulke allegorieën die de mensen van die tijd konden begrijpen. Tegenwoordig kan dit natuurlijk allemaal worden uitgelegd aan mensen die moderne voorbeelden gebruiken. De invloed van bepaalde tekens en symbolen kan bijvoorbeeld worden vergeleken met een radio-ontvanger die op een vooraf bepaalde frequentie werkt en radiogolven over bepaalde afstanden verspreidt, of met het licht van een straatlantaarn die een bepaald deel van de straat verlicht. En zelfs dan zullen dit nog steeds allegorieën zijn, omdat ook moderne mensen de fenomenen niet begrijpen die verband houden met de processen die plaatsvinden in andere dimensies.

Het is dus precies vanwege een dergelijke associatieve vergelijking, die gebruikelijk was in geheime genootschappen, dat het woord 'to sumbolon' verscheen in het dagelijks lexicon van mensen (die, zoals het Russische spreekwoord zegt, 'hoort overgaan maar niet weet waar het vandaan komt'), en dit woord begon een groepspraktijk te betekenen van verschillende vissers die netten werpen tijdens het vissen. Nu, het is hetzelfde oude verhaal: degenen die niets weten over de spirituele kant van de zaak, stellen de betekenis van de kennis die ze hebben gehoord

altijd gelijk aan objecten en fenomenen van de materiële wereld, op basis van hun materiële begrip. Maar tegelijkertijd werd dit woord 'to sumbolon' nog steeds gebruikt door mensen die waren ingewijd in de kennis. Als gevolg hiervan, en net zoals met het oudere woord 'shma' (teken, bannier, hemels teken), werd het woord 'symbool' gebruikt in de volgende betekenissen: *'het verbinden van het onzichtbare met het zichtbare'*, *'het lokaliseren van de onzichtbare werkelijkheid via een zichtbaar teken, waarvan de geheime betekenis alleen door een bepaalde groep mensen wordt begrepen'*. En later heeft het woord 'symbool' dit heel oude woord volledig vervangen.

Het is ook belangrijk om te weten hoe de Archonten reageren op de groeiende populariteit onder mensen van kennis die afkomstig is van geheime spirituele genootschappen. Ik zal het woord 'symbool' nogmaals als voorbeeld gebruiken. Toen dit woord betekenis begon te krijgen onder de bevolking, in zijn oorspronkelijke betekenis, bemoeiden de 'vrijmetselaars' zich met deze zaak. Ze begonnen op het grondgebied van Griekenland hun verschillende gilden, bedrijven, gemeenschappen, religies en partijen te vestigen *en hun eigen tekens en symbolen zoals openbare tekens van onderscheiding van deze organisaties te plaatsen*. Ze begonnen het woord 'symbool' 'te vervuilen' met de semantische betekenis van gewone menselijke zaken, het te gebruiken in verschillende aspecten van het dagelijks leven: als diplomatieke overeenkomsten, als kaartjes voor het theater, als namen van zegelringen van de Atheense rechters, en als een naam van een aandeel in de monetaire lidmaatschapsbijdrage. Echo's van deze 'perversies' zijn ook vandaag te vinden. Als gevolg hiervan werd de oorspronkelijke betekenis van het woord 'symbool' vergeten en begon dit te verdwijnen uit het dagelijkse gebruik.

Interessant genoeg kwam het woord 'symbool' precies in de Russische taal in de betekenis van 'teken'. En het woord 'teken' ('znak' - notitie van de vertaler) is in de Russische taal afkomstig van het zeer oude Slavische woord 'weten' en 'informatie hebben

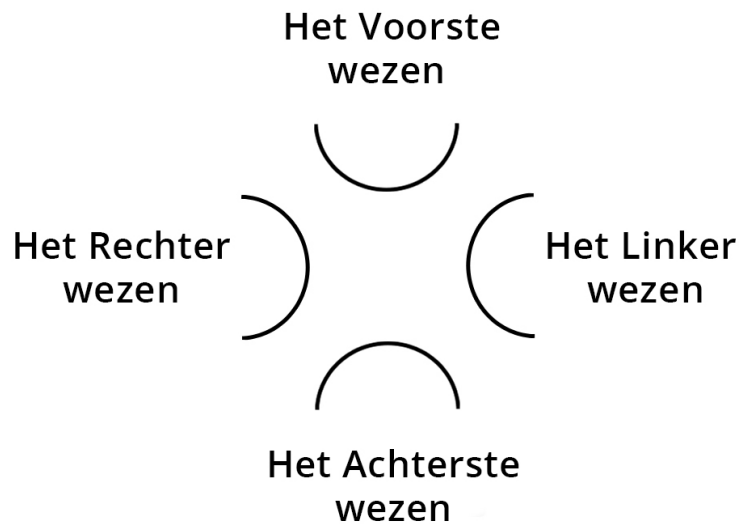
over iets' (het oude Russische en Oekraïense woord 'знати', het Sloveense 'znáti', het oude Tsjechische 'znáti', het Poolse 'znac', enzovoort). Dat wil zeggen, het woord 'знать' ('weten' - opmerking van de vertaler) was duidelijk voor elke Slaaf, ongeacht de bestaande verschillen in talen. In zekere zin weerspiegelde het in feite de oorspronkelijke betekenis van het Griekse woord 'symbool'. Dit is slechts één van de vele voorbeelden van transformatie van het woord dat teken en symbool betekent. Eigenlijk had elke nationaliteit zijn eigen definities van een 'teken' en een 'symbool', maar niet elke natie herinnert zich vandaag hun oorspronkelijke betekenis. Als mensen deze oorspronkelijke betekenissen hadden gekend, zouden ze verbaasd zijn hoe identiek ze zijn tussen de verschillende volkeren die in de heel oude tijden op aanzienlijke afstand van elkaar leefden en werden gescheiden door oceanen.

Het is duidelijk dat het moeilijk is voor mensen om de kwestie van symbolen en tekens te begrijpen zonder de primaire basis van de Kennis te hebben, waardoor men de algehele situatie over millennia kan bekijken. Maar dit kan worden gecorrigeerd. Er zijn dus verschillende werktekens die constant aanwezig zijn geweest in de menselijke samenleving, ongeacht of de huidige generatie mensen hiervan op de hoogte is of niet. Er is ook basiskennis van andere tekens en symboliek. Vanaf de vroegste tijden waren deze de dragers van bepaalde gecodeerde kennis over de mens, zijn energiestructuur en ook zijn vaardigheden in de onzichtbare wereld, inclusief de belangrijkste - spirituele bevrijding.

Sinds oude tijden zijn de basistekens en symbolen geplaatst volgens specifieke doeleinden, afhankelijk van hun gebruik: in sommige gevallen was dit een overdracht van Kennis, terwijl ze in andere werden geplaatst als een element van directe invloed op degene die ernaar keek. In het geval van doorgave van kennis werden tekens en symbolen getekend door het type 'zegel'. Ik zal het uitleggen aan de hand van een eenvoudig voorbeeld. Wanneer een persoon naar zijn foto kijkt, komt de rechterkant van de foto overeen met zijn linkerhand, terwijl de linkerkant van de foto

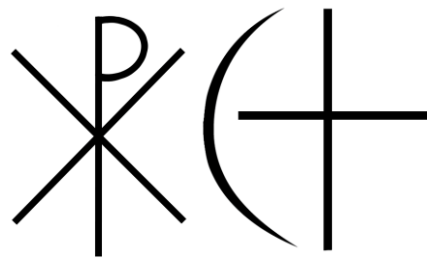
overeenkomt met zijn rechterhand. Hetzelfde gebeurt op een zegel als je naar het origineel kijkt en het vergelijkt met de afdruk. Hetzelfde geldt voor de tekens met betrekking tot de overdracht van Kennis, met name de tekens die de Rechter en Linker Wezens aanduiden.

Figuur 16. Voorbeeld van een basissymbool bedoeld voor het overdragen van kennis.

De rechter- en linkerkant zijn van het type 'zegel'

En als de zaak ging over de tekens en symbolen die bedoeld waren om een bepaalde invloed uit te oefenen op de persoon die ernaar keek, dan werden ze strikt geplaatst volgens de feitelijke zijde. Als het bijvoorbeeld nodig was om het Rechter Wezen van de mens te activeren, dan werd het overeenkomstige teken of symbool geplaatst voor de rechterkant van de persoon die ernaar keek, enzovoort. Er waren veel andere nuances, die al door mensen waren uitgevonden, over hoe deze tekens moeten worden gelezen: van links naar rechts of van rechts naar links, van beneden naar boven of vice versa. Maar dit is reeds specificiteit gerelateerd aan de lokale tradities van verschillende oude volkeren; hoewel het op zijn beurt ook op bepaalde informatie was gebaseerd. Maar daar hebben we het nu niet over.

Figuur 17. Voorbeeldafbeeldingen van symbolen en tekens bedoeld voor de activering van de Laterale Wezens:

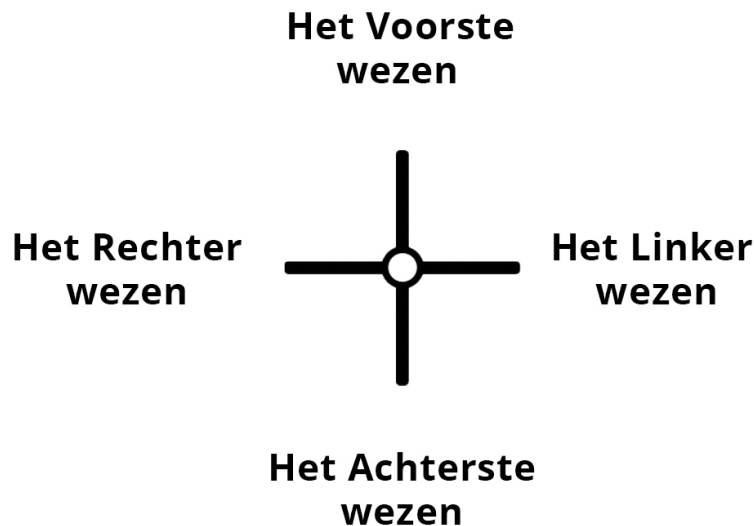
- 1) *een symbolisch teken van activering van het Rechter Wezen (de kleine boog komt overeen met het Rechter Wezen van de persoon die naar het teken kijkt);*
- 2) *een teken van activering van het Linker Wezen (de grote boog komt overeen met het Linker Wezen van de persoon die naar het teken kijkt).*

Laten we eens kijken naar de basiskennis over de vier Wezens van de mens en de Ziel, die al sinds de oude tijden bij mensen bekend was. Oorspronkelijk had de aanduiding van een gewone **mens** de vorm van een **gelijkzijdig kruis met een cirkel in het midden** (een vereenvoudigde versie was gewoon een gelijkzijdig kruis). De horizontale lijn van het kruis duidde de verbinding met materie aan, terwijl de verticale lijn de verbinding betekende met de spirituele wereld, of liever, het duidde op de aanwezigheid van elementen uit de spirituele wereld in de mens en de mogelijkheid van spirituele verheffing. Dat is de reden waarom in feite verschillende volkeren vervolgens de horizontale lijn associeerden met het element aarde, met de materiële (aardse) wereld (innerlijke beweging), en ook met de tijd (als beweging van het verleden naar de toekomst), een vector (West-Oost), en met een lijn die de hemel en de aarde verdeelt. En de verticale lijn werd geassocieerd met de elementen vuur en lucht en hun initiële opwaartse richting van de materiële sfeer naar de spirituele.

De vierpuntige structuur van het gelijkzijdige kruis met een cirkel in het midden (de vier belangrijkste Wezens en de Ziel) duidde de belangrijkste elementen aan in de menselijke

structuur die het hoofdplan vormde: het creëren van de voorwaarden voor de keuze van een Persoonlijkheid tussen de materiële wereld en de spirituele.

Figuur 18. Het symbool van de mens - een gelijkzijdig kruis met een cirkel.

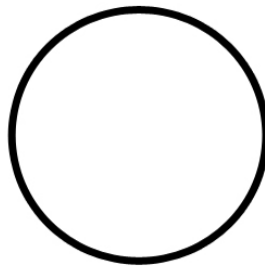
Het symbolenschema (van het type 'zegel') geeft het symbool van de Ziel (de cirkel) in het midden en de belangrijkste Wezens van de mens aan de vier zijden ervan aan.

De cirkel is een oud symbool van de Ziel of van een manifestatie uit de spirituele wereld (inclusief een spiritueel wezen; een symbool van Gods aanwezigheid, een aanduiding van het heilige 'geluid van Ra'); dit is een omtrek die symbolisch een deel van de grote Leegte verbond en bevatte. Vermits de Ziel echte antimaterie is, dat wil zeggen een kracht die uit de spirituele wereld komt, is het Niets in het begrip van het materiële denken. Soms werd het afgebeeld als een stip in het midden van een cirkel als symbool van geconcentreerde energie uit de spirituele wereld (in sommige gevallen was dit de aanduiding voor de eerste fase van spirituele ontwikkeling, het ontwaken). En de cirkel zelf symboliseerde spirituele krachten, een kenmerk van de Ziel in de betekenis van perfectie, heelheid, constantheid, eeuwigheid, een aanduiding van de spirituele wereld, een Bestaan dat begin noch einde kent.

Er is nog een opmerkelijk feit. In de menselijke structuur wordt de ziel omringd door informatieomhulsels (subpersoonlijkheden). Maar dit alles is ook ingesloten in een 'omhulsel' dat bestaat uit de levensenergie van de mens - Prana. Het is Prana dat een soort tussenlaag vormt tussen de energie van de Ziel en de materiële wereld. In de mythologie van de volkeren van de wereld, vooral waar dergelijke heilige (spirituele) kennis over de mens is weerspiegeld, werd vaak een associatieve vergelijking gemaakt tussen de energie van Prana en vuurkenmerken van de Zon. Vandaar de aanduiding van de Ziel als een zonneschijf.

De cirkel duidde ook de afbakening van de twee sferen aan (het materiële en het spirituele). Als het ging om de kennis over de mens wees dit op informatie over de ziel die Zich als het ware in de tussenliggende toestand bevindt.

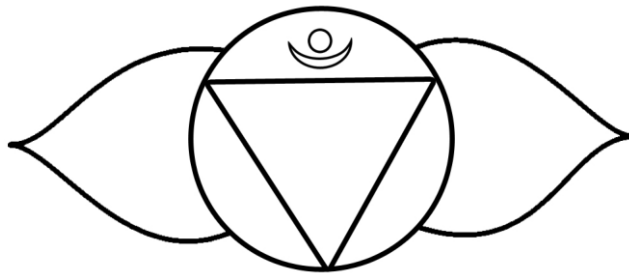

Figuur 19. Symbool van de Ziel en van de spirituele wereld - een cirkel.

Soms, samen met een cirkel, werden elementen afgebeeld die het dynamiek gaven: bijvoorbeeld vleugels, lotusbloemblaadjes, stralen, kronkelende slangen of vlammen. Dergelijke afbeeldingen zijn te vinden in de heilige symbolen van de Tripolye, zeer oude Indiase, Egyptische, Mexicaanse, Sumerische en Russische culturen. Dit betekende de spirituele groei van de mens of de aangegeven spirituele kennis (leer) die door een Wezen uit de spirituele wereld in deze wereld werd geïntroduceerd. Het toonde ook de bewegingsrichting *van binnen naar buiten*, wat een kenmerk is van de kracht van de ziel die de Persoonlijkheid naar een keuze

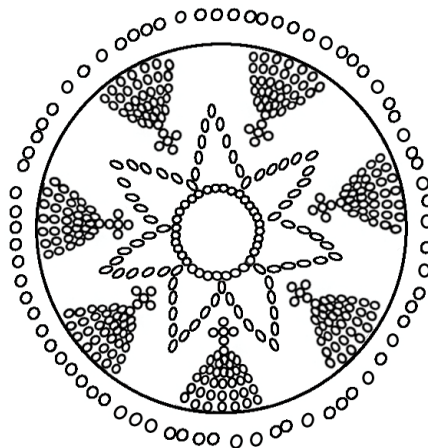
en het zoeken van spirituele wegen voor bevrijding van de gevangenschap van materie duwt. Vaak in kosmologische mythen omsloten de Ouden het algemene schema van de wereld in een cirkel. In een dergelijk geval wees dit op de schepping (vorming) van de materiële wereld door de spirituele wereld.

1

2

3

***Figuur 20. Symbool van spirituele groei en spirituele kennis
– een cirkel
met elementen die dynamiek overbrengen:***

- 1) *de Ajna-chakra - een voorwaardelijke aanduiding in spirituele praktijken van het oude India van de chakra in het midden van het voorhoofd ('het Derde Oog') in de vorm van een cirkel met twee lotusbloemblaadjes (in blauwe kleur) met bijbehorende aanduidingen van de krachten van Allat (naar beneden wijzende driehoek en het **AllatRa**-teken);*
- 2) *geveugelde zonnescijf (oud Egypte) - een symbool van spirituele kennis geïntroduceerd vanuit de 'Hemel' (het symbool van de zonnegoden van verschillende volkeren, bijvoorbeeld Ahura Mazda in het zoroastrisme, Assyrische Ashur, Babylonische Shamash, en ook één van de benamingen van de oude Egyptische god Ra);*
- 3) *een voorbeeld van het heilige zonnelymbol dat typerend was voor kennisoverdracht in de oude tijd (de paleolithische periode). Het patroon bestaat uit een bepaald aantal 'graankorrels'. Het symboliseert de algemene structuur: de zeven-dimensionale ruimte ingesloten in een cirkel, waar voorbij de cirkel 72 'graan-korreltjes' zijn, wat het totale aantal dimensies in het heelal betekent; binnen de cirkel zijn er zeven piramidevormen met 'bundels' bestaande uit zeven 'graankorrels', die worden bekroond door een structuur bestaande uit vijf 'granen' (de centrale en vier 'graankorrels' kruiselings rondom). In het midden van de afbeelding staat een 'zevenbladige bloem' (een zevenpuntige ster), waarvan het midden is omzoomd met 33 'graankorrels', terwijl elk deel van het bloemblad bestaat uit 6 'graankorrels'.*

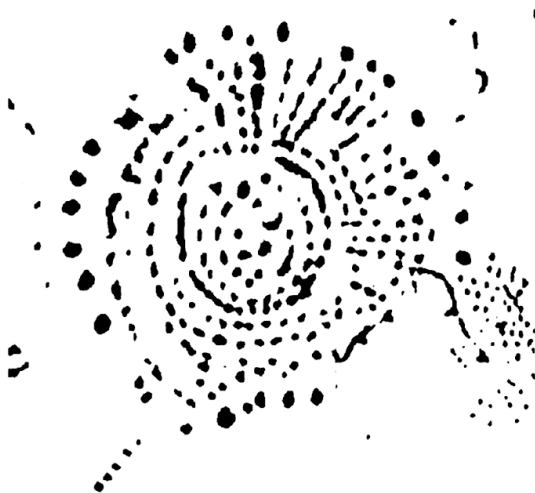
Anastasia: Ja, kennis over de heilige betekenis van de cirkel is vastgelegd in symbolen en tekens, niet alleen van rotstekeningen en fresco's op huismuren, maar ook van archeologische objecten: heilige sculpturen, rituele kleding, keramiek, enzovoort. Ze zijn ook bewaard gebleven in de architectuur van oude tempelgebouwen en eenvoudige woningen (feesttenten en yurts). Traditionele rituele handelingen van bepaalde overtuigingen weerspiegelen ook deze kennis. Bijvoorbeeld, ritueel lopen in een cirkel rond een bepaald gebied of een gebouw, uitvoering van cirkelvormige dansen (rituele cirkeldansen rond een onzichtbaar centrum of vuur, een heilige

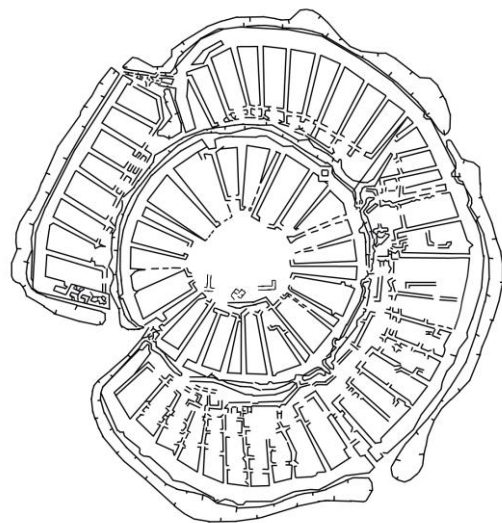
plaats; ronddraaien van sjamanen en derwisjen), plechtige zitting van wijzen in een cirkel om te communiceren, waar het middelpunt van de cirkel leeg was (met niets gevuld) als symbool van het Spirituele beginsel.

Rigden: Trouwens, in de oude tijd zouden mensen hun steden op dezelfde manier bouwen; dat wil zeggen, ze plaatsten gebouwen in een cirkel, waardoor het centrum van de stad ook leeg (niet opgebouwd) zou blijven in de vorm van een rond vierkant. Oorspronkelijk had een dergelijk bouwplan een diepe heilige betekenis.

Anastasia: Moderne steden missen dit duidelijk, hoewel er tegenwoordig archeologische voorbeelden van dergelijke oude gebouwen bestaan. Bijvoorbeeld, duizenden jaren geleden werd een dergelijk principe gebruikt voor het bouwen van nederzettingen van de Tripolye-beschaving in de samenvloeiing van de Donau en de Dnjepr. De steden in de oude Oeral gebouwd op basis van het Arkaim-prototype werden ook op dezelfde manier geconstitueerd. Bijvoorbeeld de zo door archeologen genoemde Sintashta-cultuur - 'The Country of Towns' - die werd ontdekt door archeologen op het grondgebied van Rusland (oblast Chelyabinsk (opmerking van de vertaler: 'oblast' betekent graafschap), oblast Orenburg, Basjkirostan en Noord-Kazachstan).

1

2

Figuur 21. Plannen van oude steden gerangschikt in een cirkel:

- 1) een kopie van luchtfotografie van de Tripolye-nederzetting Petren (Moldavië);
- 2) schema-plan van de stad Arkaim (Zuid-Oeral, Rusland).

Rigden: Precies. Maar laten we teruggaan naar het oude symbool van de mens - een gelijkzijdig kruis met een cirkel in het midden. **De lijnen van het kruis** geven voorwaardelijk de vier Wezens van de mens aan: **de Laterale Wezens** (de horizontale lijnen die vanuit het midden komen), **het Achterste Wezen** (de verticale lijn die vanuit het midden naar beneden gaat), **en het Voorste Wezen** (de verticale lijn die omhoog gaat vanuit het midden). Zoals ik al heb gezegd werden in associatieve vergelijkingen de kenmerken van deze Wezens toegewezen aan bepaalde krachten in de ruimte, bijvoorbeeld de vier elementen, de vier seizoenswinden, en ook de vier windstreken. Op dat moment waren drie krachten meestal nauw met elkaar verbonden of hadden negatieve kenmerken van het Achterste en de Laterale Wezens. En de vierde was de leidende kracht, heel bijzonder in zijn eigenschappen, en had de positieve kenmerken van het Voorste Wezen. Al deze krachten werden ook aangeduid met een kruis dat het sacrale symbool is van een mens als iemand wiens structuur het spirituele en het materiële combineert. De verticale lijn van het kruis werd geassocieerd met de zonnewende, de beweging in de richting van de spirituele wereld, met het streven van de mens naar de overheersing van de Spirituele natuur in hem. Dat is de reden waarom op het hoofd van heilige goden in de religieuze tradities van oude volkeren een zonnescijf vaak werd afgebeeld als een symbool van suprematie van de Spirituele aard en van Kennis die werd geïntroduceerd vanuit de Spirituele wereld. De horizontale lijn die de Laterale Wezens aangeeft werd allegorisch de as van de equinox genoemd, en associeerde deze met de beweging van de zon (wanneer de zon de hemelevenaar kruist bij de lente- en herfst equinoxen).

Anastasia: Ja, dit kan zelfs nu worden getraceerd door monumenten van de oude cultuur. Een heel interessant bas-reliëf is bijvoorbeeld bewaard gebleven in de oude Perzische stad Persepolis (er bestaat ook een oudere naam die, wanneer vertaald uit de Perzische taal, 'de troon van Jamshid' betekent). Het toont een symbool van de Zoroastrische Nieuwjaarsvakantie (Navruz) die de Perzische (Iraanse) en Turkse volkeren vieren in overeenstemming met de zonnecalender. Het meest interessante is dus dat dit symbool een stier (het Rechter Wezen) en een leeuw (het Linker Wezen) is, die 'eeuwig tegen elkaar strijden'. In oude tijden geloofde men dat op bepaalde dagen van het jaar hun krachten gelijk werden.

Rigden: Dat klopt. Dit is precies waarom later mensen deze symbolen begonnen te koppelen aan dagen van de zonne-equinox in de natuur. Hoewel dit alles een andere onderliggende boodschap heeft... De geheime betekenis van de kennis over de vier Wezens van de mens ging ook in op de begrippen die equivalent waren aan het kruis.

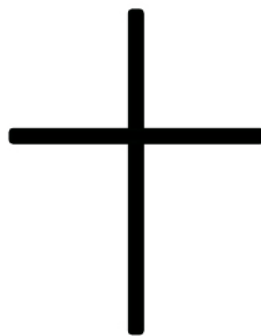
Anastasia: Een meerderheid van moderne mensen associeert het kruis slechts met één wereldreligie - het Christendom. Op hun beurt doen geestelijken van deze religie hun uiterste best om te voorkomen dat mensen geïnteresseerd zijn in iets groters. Het kruis is tenslotte een heel oud symbool en verscheen lang vóór de opkomst van deze religie. Afbeeldingen van kruisen en hun wijzigingen zijn bekend sinds het Paleolithicum. Een symbool van het kruis werd bijvoorbeeld gevonden op de monumenten uit de tijd van de primitieve samenleving. Laten we bijvoorbeeld afbeeldingen nemen van de Chauvet-grot (Frankrijk), die twintigduizend jaar oud zijn en die dankzij het microklimaat van de grot zeer goed bewaard zijn gebleven.

Rigden: En zelfs dan moet worden vermeld dat deze ontdekkingen relatief recent zijn gedaan. En hoeveel meer van dergelijke plaatsen zijn nog steeds onbekend voor de mensheid

vandaag! Maar dergelijke artefacten zijn alleen waardevol wanneer mensen de oorspronkelijke betekenis van de symbolen begrijpen en niet alleen 'de verbazingwekkende kunst uit vroegere tijden' bewonderen, door deze benamingen te verbinden met concepten uit de menselijke geest die worden opgelegd door moderne religies.

Verskillende variaties van het kruis gaven symbolisch aanvullende informatie aan de hoofdinterpretatie. Als de uiteinden van het kruis bijvoorbeeld drie bollen hadden, duidde dat op de driedimensionaliteit van de wereld waar de mens woonde of vertegenwoordigde het een numeriek kenmerk van de verschijnselen die werden aangeduid in de vorm van een extra teken aan het kruis. Als het onderste deel van een kruis, dat overeenkwam met het Achterste Wezen, langwerpiger was (het zogenaamde lange of Latijnse kruis), betekende dat focus, concentratie op het Achterste Wezen (continu lijden, een herinnering aan het verleden dat de Ziel belast, stimulering van schuldgevoel en wrok). Zoals je al begrijpt, als een persoon zich in de toestand van de Dierlijke natuur bevindt, is een dergelijke activering van het Achterste Wezen in feite een constante stimulering van depressie, angst en zelfbeschuldiging.

Figuur 22. Lang of Latijns kruis.

Anastasia: Maar Christelijke gelovigen wordt opgelegd deze specifieke vorm van een kruis te dragen, zogenaamd als symbool van het lijden van Christus. Betekent dit dus dat ze, in plaats van liefde voor God, mensen indirect in een lus laten denken aan hun lijden, het verleden en de dood? Met andere woorden, activeren ze

met dit symbool onbewust bij mensen negativiteit gerelateerd aan niets anders dan hun eigen verleden? Dan is dit eigenlijk niets meer dan een stimulatie van de activering van het Rechter Wezen.

Rigden: Dit is precies één van de elementen die we reeds hebben besproken. Ik bedoel, manipulaties met tekens in tempels. En in dit geval is niet alleen het Rechter Wezen benadrukt. In de regel zetten ze op zo'n kruis op de achterkant een inscriptie in Latijn: INRI (Iēsus Nazarēnus, Rēx Iūdāeōrum), wat betekent '*Jezus van Nazareth, koning van de Joden*'.

Anastasia: Ze hameren zelfs in het onderbewustzijn van gelovigen op de suprematie van een bepaald volk... En waarom is hier geen symbool van de Ziel, van Liefde voor God?

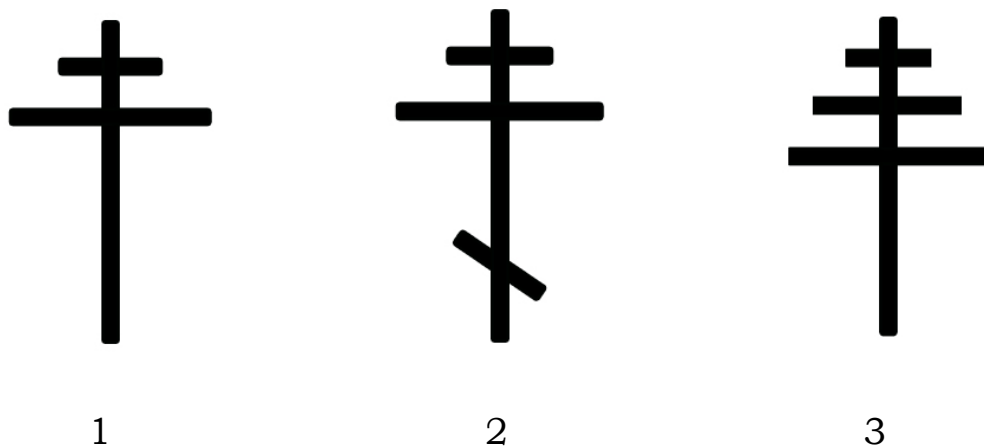
Rigden (met een glimlach): Nu, zoals je ziet begint iemand wanneer hij Kennis heeft vragen te stellen die 'ongemakkelijk' zijn voor de priesters aan de macht. Hoe kunnen ze zo'n symbool plaatsen als de doelen en taken volgens hun grote boeken totaal verschillend zijn? Ze spreken alleen over de redding van de Ziel, in theorie bedoeld voor de massa, maar in werkelijkheid zie je zelf wat er aan de hand is.

Anastasia: Ja, helaas is in de praktijk, in tegenstelling tot de theorie, de slavernij niet afgeschaft - ze hebben deze eenvoudigweg geperfectioneerd en gecamoufleerd voor de democratische vrijheid, waardoor ze alleen maar een illusie van vrijheid en gelijkheid hebben gecreëerd.

Rigden: Ik zal zelfs meer zeggen. Zoals ik al heb gezegd werd het Latijnse kruis als symbool van het Christendom geïntroduceerd in de vierde eeuw na Christus toen de leer van Jezus veranderde in een religie, en de religie nationale status kreeg. Overigens in de genealogie markeert het Latijnse kruis meestal het einde van een persoon, de datum van overlijden. Dus in het Christendom bestaan er naast dit vierpuntige lange kruis dat bedoeld is om door

gelovigen gedragen te worden, ook zespuntige en achtpuntige zogenaamde 'Patriarchale kruisen' met twee of drie extra balken die in de regel het Voorste Wezen doorstrepen. Ze worden gedragen door aartsbisschoppen en kardinalen. Het algemene concept van deze religie interpreteert de aanwezigheid van deze bovenste balk als een bord (plaat) voor de bovengenoemde 'titel' van Jezus in de Latijnse afkorting (INRI). En als het teken ook een lagere schuine balk had, werd de gelovige verteld - in de materiële context van religieuze interpretatie - dat dit zogenaamd een balk voor de voeten van Jezus was.

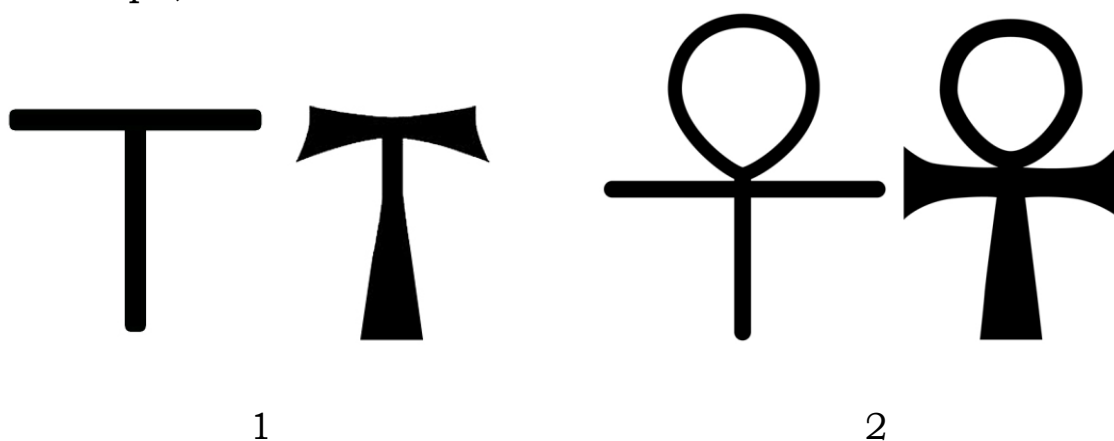
Figuur 23. Patriarchale kruisen:

- 1) *het patriarchale kruis - een zespuntig kruis met twee balken;*
- 2) *het Orthodoxe kruis - een achtpuntig kruis met een bovenste balk en een onderste schuine dwarsbalk (verzaking aan het menselijk verleden);*
- 3) *het pauselijke kruis - drie horizontale balken symboliseren materiële kracht in de driedimensionale wereld. In alle gevallen vormt de bovenste balk, die Het Voorste Wezen doorstreept, een gelijkzijdig kruis; dat wil zeggen, boven de lange horizontale lijn is er een gelijkzijdig kruis - het symbool van een mens (van menselijke macht).*

En laten we nu eens kijken naar de interpretatie van de symboliek van het voor de massa verborgen kruis, die lang vóór de geboorte van de Christelijke religie werd gebruikt. In het oude

Egypte waren dergelijke benamingen van de kruisen, die momenteel bekend staan als het tau-kruis en het ankh-kruis, populair. In de geheime kennis betekende het tau-kruis, met behulp van de moderne taal, het menselijke leven in de materiële wereld, een manifestatie van de emoties en gedachten die door de Achterste en Laterale Wezens werden geïnitieerd. Terwijl het ankh-kruis al twee verschillende elementen combineerde: de dominante cirkel en een tau-kruis dat eraan hangt. Het ankh-kruis symboliseerde de perfecte mens; met de Spirituele natuur die in hem domineert, de prevalentie van het Voorste Wezen over de andere drie Wezens en overheersing van het spirituele over het materiële. Dat is waarom het ankh-kruis in de handen van de allerhoogste Egyptische goden werd geplaatst als een spiritueel symbool, een teken van onsterfelijkheid, van het eeuwige leven. Het ankh-kruis staat ook bekend als 'de sleutel van het leven', 'de sleutel tot energie', 'de sleutel tot opwekking' van spirituele transformatie. Dergelijke betekenissen hielden verband met de symboliek van een bepaald stadium van spirituele oefeningen wanneer de zelfontplooiing van een persoon plaatsvond, een kwalitatieve transformatie van de mens in een geheel ander Spiritueel Wezen. Bovendien bestond kennis over dit kruis en zijn symboliek niet alleen in het oude Egypte (Afrika), maar ook in het oude Europa, Azië en Amerika.

Figuur 24. Het tau-kruis en het ankh-kruis:

- 1) voorbeeldafbeeldingen van het tau-kruis;
- 2) voorbeeldafbeeldingen van het ankh-kruis.

Dus als een gelijkzijdig kruis op het tau-kruis werd geplaatst, betekende dat de macht van de mens over de Wezens in de driedimensionale wereld terwijl de menselijke eigenschappen (de Dierlijke natuur) in hem domineerden. In de oude tijd werd een dergelijk symbool meestal gebruikt in magie, waarzeggerij, genezing, enzovoort. Als een gelijkzijdig kruis in een cirkel was ingesloten en boven het tau-kruis werd geplaatst, betekende dit de dood van een persoon die tijdens zijn leven werd gedomineerd door het materiële (Dierlijke natuur); Simpel gezegd betekende dit symbool vertrekken 'naar reïncarnatie'. Maar er waren ook andere betekenissen...

Anastasia: Het betekent dus dat het patriarchale kruis in feite een gelijkzijdig kruis is boven het tau-kruis, een symbool van macht over de materiële wereld door magie. Dit doorstreept ook het Voorste Wezen; dus dat betekent dat het een verwerping van het spirituele is ten voordele van het materiële.

Rigden: Volledig juist. En de balk onderaan het kruis betekent een weigering van je menselijke verleden en je wijden aan dienstbaarheid. Alleen blijft de vraag: 'Dienstbaarheid aan wie?' Een antwoord daarop wordt gevonden in de betekenis van het dominante teken in dit symbool. Wat betreft het lange kruis met een indicatie van drie balken als trappen naar boven, dat tegenwoordig 'het pauselijke kruis' wordt genoemd, sinds vroegere tijden wordt een dergelijk teken gebruikt om een persoon aan te duiden die macht wil hebben over de driedimensionale wereld, als de symboliek een individueel persoon betreft. Zulke 'delicate' details worden echter natuurlijk nooit aan de gelovigen bekendgemaakt. Dit gebeurt deels omdat de hiërarchische topgroep van mensen ze verbergt en deels omdat gewone religieuze predikers, die zich houden aan de traditionele interpretatie van deze religie, zich niet bewust zijn van deze informatie. En dit laatste werd bedacht tijdens de vorming van het hoofdconcept van een

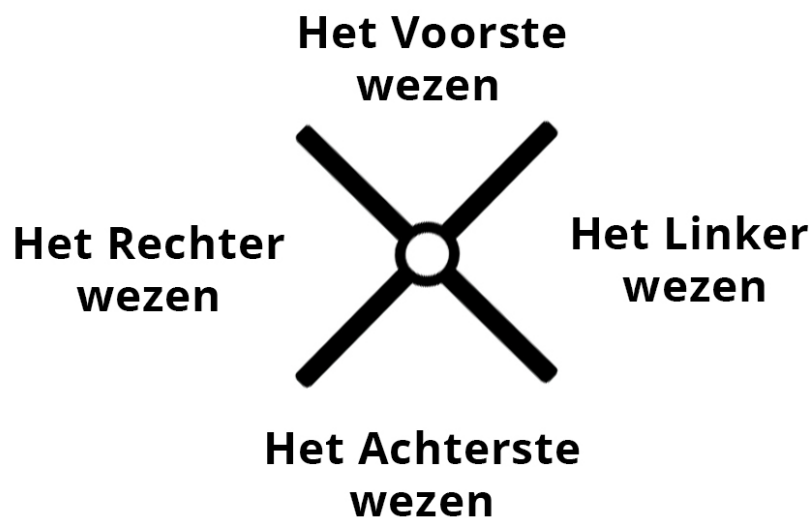
bepaalde religie om dit oude symbool op de één of andere manier aan de massa uit te leggen.

Misschien zal ik een eenvoudig voorbeeld geven voor een beter begrip. Als we een gelovige die een kruis op de huid draagt vragen wat hij voelt wanneer hij eraan denkt, zijn weerspiegeling in de spiegel op zijn lichaam ziet of het kruis aanraakt, kunnen we een antwoord horen dat in dergelijke gevallen vrij standaard is. De persoon zal zeggen dat hij zich op dat moment het lijden van Jezus Christus herinnert tijdens de kruisiging en dat hij een schuldgevoel en zijn eigen zondigheid ervaart. Een dergelijk antwoord is typerend voor bijna alle gelovigen van deze religie. Merk op dat ze zich op dat moment niet de leer van Christus herinneren of zijn preken, niet denken aan de redding van hun Ziel, of Liefde voor God, maar in plaats daarvan ervaren ze schuldgevoel, lijden en angst. Waarom? Omdat het Achterste en het Rechter Wezen actief worden in hun energiestructuren. Dit is een sprekend voorbeeld van hoe tekens en symbolen werken (invloed op het onderbewuste niveau) en hoe priesters ze in hun systemen gebruiken om de massa te beheersen. Het is geen wonder dat zij de oorspronkelijke kennis voor mensen verbergen. Als mensen dit wisten zouden ze vragen gaan stellen die 'ongemakkelijk' zijn voor de religieuze leiders. Bijvoorbeeld, waarom zij (de gelovigen) een symbool dragen dat schuldgevoel in hen oproept, hen onbewust in depressie brengt, lijden en negatieve herinneringen uit hun verleden stimuleert, terwijl religieuze predikanten een symbool van macht over de materiële wereld dragen? Per definitie zouden beiden in hun geloof immers moeten streven naar Liefde voor God, de redding van de Ziel en de Spirituele wereld.

Anastasia: Ja, wanneer je begint te begrijpen met wat voor soort tekens en symbolen ze je van alle kanten omringen, ontstaat er begrip waarom de materiële Geest de samenleving domineert, zelfs op plaatsen waar mensen een spirituele uitlaatklep voor zichzelf proberen te vinden.

Rigden: Ik heb dit al vele malen gezegd en ik zal het nu ook herhalen: het is in handen van de mensen zelf om de situatie te veranderen; alles hangt af van de dominante keuze van elke persoon. Maar laten we teruggaan naar het onderwerp van de tekens van de vier Wezens. Als het gelijkzijdige kruis een symbool is van de gewone persoon, dan verwijst **het diagonale kruis (gedraaid kruis) en zijn variaties (vaak met een cirkel in het midden)** naar een **Persoonlijkheid die zich beweegt langs het pad van Kennis** en zich bewust is van heilige informatie over de mens en de meditatieve praktijken met betrekking tot de vier Wezens. Ik benadruk: voor een persoon die kennis heeft. Maar hoe hij die gebruikt (met welke dominantie in bewustzijn) is zijn persoonlijke keuze.

Figuur 25. Een gelijkzijdig diagonaal kruis met een cirkel in het midden

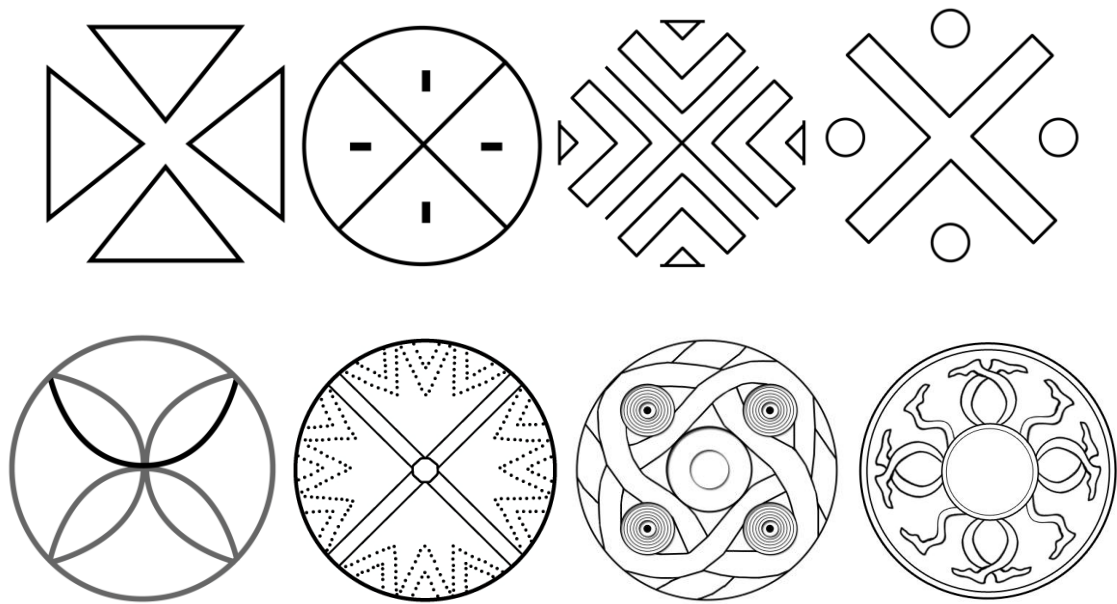
is een symbool van de kennis over de vier Wezens van de mens en over de Ziel.

Het diagonale kruis is een symbool van vooruitgang in leren kennen en een voorwaardelijke verdeling van ruimte in velden (zones) van invloed van de Wezens; de cirkel is de aanduiding van de Ziel. De interpretatie van het patroon van het symbool wordt weergegeven in het type 'zegel'.

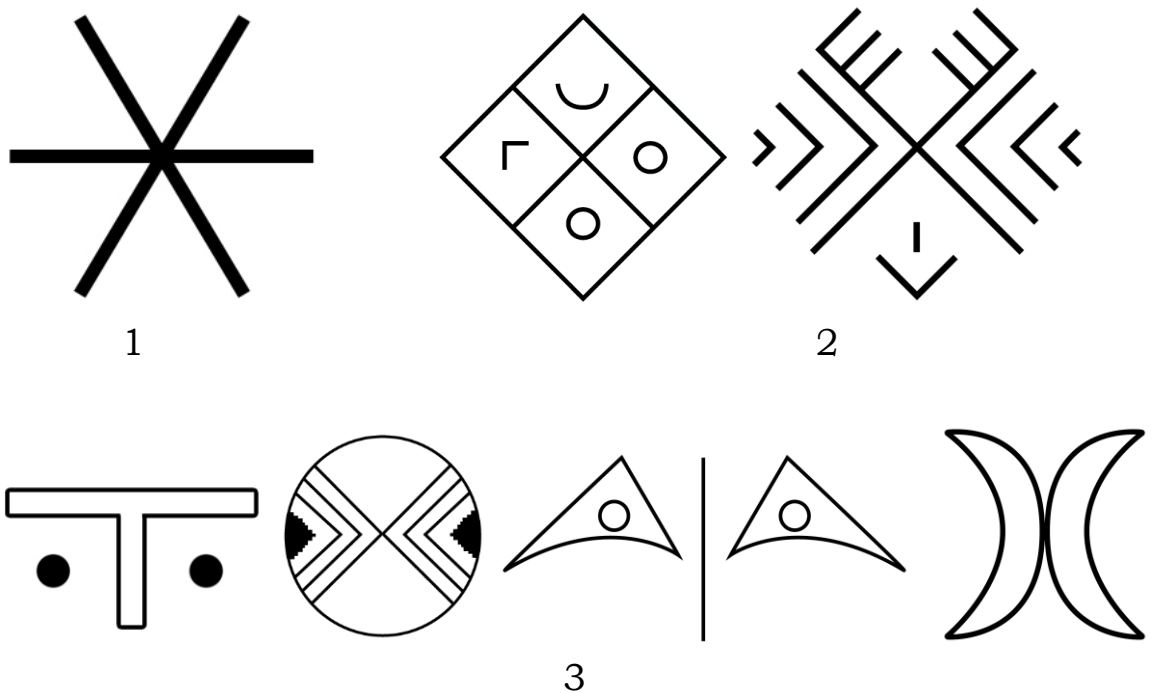
Maar meestal, in de heilige teksten, wees het symbool van het diagonale kruis (of variaties) op de kennis van de energiestructuur van een mens, zijn Wezens en de onderlinge verbinding met de dimensies. De dimensies werden voorwaardelijk weergegeven als een aantal stappen van een afgeknotte piramide of een trap, delen van patronen (lotusknoppen of bloembladen, contouren van bergen, zigzaglijnen), cirkels in een cirkel, kleine lijnen, graankorrels en punten. In de regel waren ze gelijk aan 3, 4, 5, 6 of 7 in aantal. Een aantal van 3 identieke elementen van een symbool duidde meestal op de driedimensionale ruimte. 4 - drie dimensies plus de vierde, tijd, en het zou ook kunnen dienen als een symbool van de vier Wezens. 5 - vertegenwoordigde de vijfdimensionale ruimte, maar over het algemeen werd deze figuur geassocieerd met een vijfpuntige ster als één van de symbolen van het vrouwelijke principe, een teken van de gemanifesteerde krachten van Allat in de vijfde dimensie. 6 stond voor de zesde dimensie die de hoogst mogelijke is voor de persoon met een materiële dominantie, van waaruit hij de materiële wereld in een veranderde toestand van bewustzijn kan beïnvloeden. En de aanwezigheid van zeven identieke elementen in een patroon betekende de 7e dimensie, wat duidt op een perfecte persoon en de structuur van de wereld tot de 7e dimensie of het concept van 'hemel', 'Nirvana' en 'bevrijding van de Ziel'. Soms werden 8, 9, 12, 13 en 33 of 72 voorwaardelijke tekens afgebeeld nabij de symbolische indicatie van de zevende dimensie, wijzend op de kennis over het Universum. Dergelijke heilige informatie werd vaak vastgelegd in patronen van rituele voorwerpen, kledingstukken of heilige gebouwen.

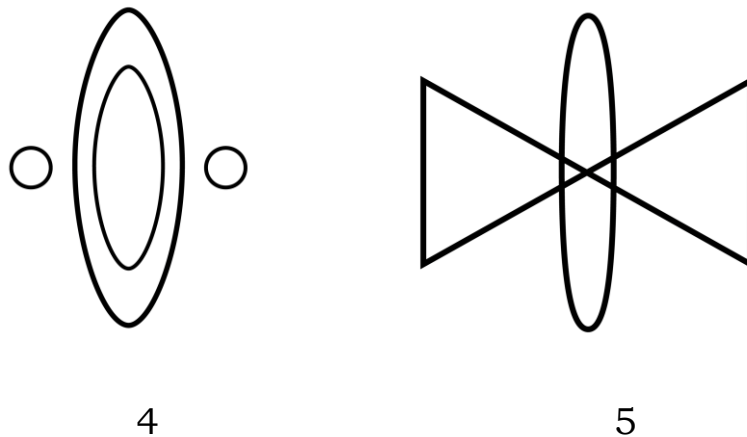
Variaties van *het diagonale kruis* waren vrij divers: een diagonaal kruis in de vorm van vier verbonden driehoeken met een cirkel in het midden, *cirkelcentra van driehoekige ruimtes*, klaverkruisen (smal in het midden en uitlopend naar de randen), slangen verstrengeld in de vorm van een kruis, enzovoort.

Figuur 26. Variaties van het diagonale kruis met markeringen van ruimtes van de vier Wezens.

Als het nodig was om te wijzen op of de nadruk te leggen op de activering, dominantie of blokkering van één van de Wezens of specifiek werk met deze Wezens, dan werd dit gemarkeerd met een extra teken in het overeenkomstige veld van het diagonale kruis.

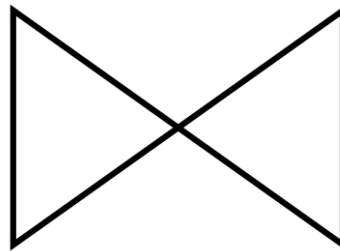
Figuur 27. Een symbolische indicatie van de nadruk op het werk met de vier Wezens:

- 1) gebruikt als verwijzing naar: een symbool van zes dimensies; een indicatie van spirituele kennis of praktijken; het blokkeren of activeren van het werk van de Laterale Wezens van de mens, afhankelijk van de aangrenzende aanvullende aanduidingen;
- 2) voorbeelden van voorwaardelijke aanduidingen met tekens van het werk in meditatie met één of ander Wezen;
- 3) elk van de symbolen duidt nadruk of dominantie van de Laterale Wezens in de mens aan;
- 4) het symbool in zijn vorm weerspiegelt activering van de Laterale Wezens die zich manifesteren als druk van buiten naar binnen en heeft impact op de toestand van de mens als belastende, negatieve en onderdrukkende gevoelens (het symbool geeft echte vervorming van persoonlijke ruimte aan die plaatsvindt tijdens dit proces);
- 5) het symbool heeft dezelfde betekenis als de vorige, maar een andere schematische weergave.

Anastasia: Misschien is het de moeite waard om te benadrukken dat we het hebben over heilige of magische symbolen die de heilige kennis van een bepaald volk aanduiden... In het algemeen kan men zeggen dat de belangrijkste symbolen van de vier Wezens driehoeken en hemisferen zijn die elkaar raken maar vrijwel niet kruisen.

Rigden: Absoluut. Daarbij niet alleen driehoeken of halfronden. In de regel zijn dit gelijkzijdige driehoeken, waarvan de drie zijden wijzen op driedimensionaliteit van de ruimte van waaruit de Waarnemer (Persoonlijkheid) zijn reis van spirituele ontwikkeling begint. Twee driehoeken die horizontaal liggen met pieken die elkaar raken symboliseren de Rechter en Linker Wezens.

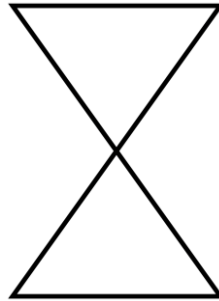
*Figuur 28. **Symbol van de Rechter en Linker Wezens van de mens.***

Dit is een soort oneindigheidsteken, een constante terugkeer naar dezelfde principes uit de wereld van materie, de zogenaamde 'variabele stabiliteit'. Dit is een stabiele overheersing van de Rechter of Linker Wezens (een stroom van gelijke kracht van het ene gebied van 'vangen', of liever 'jagen' op de aandacht van de mens, naar het andere) als, natuurlijk, deze twee horizontale driehoeken worden beschouwd in de context van het leven van de persoon die zijn gedachten niet beheerst. Dit is typerend voor het gebruikelijke werk van de Laterale Wezens wanneer de Persoonlijkheid gedachten en emoties kiest uit de Dierlijke natuur. Maar als een persoon hoogten bereikt in zijn spirituele ontwikkeling, dan veranderen de Laterale Wezens hun gebruikelijke gedrag. Ze worden helpers, een kracht die door haar verbinding met andere dimensies, de onzichtbare diversiteit (voorwaardelijke 'oneindigheid') van deze wereld helpt leren kennen.

En de driehoeken die naar beneden en naar boven wijzen zijn een speciaal geval dat nader moet worden bekeken. Twee verticaal

geplaatste driehoeken die elkaars hoekpunten raken symboliseren de Voorste en Achterste Wezens.

Figuur 29. Symbool van het Voorste Wezen van de mens is een naar beneden wijzende driehoek. Symbool van het Achterste Wezen van de mens is een naar boven wijzende driehoek.

In de context van de oorspronkelijke kennis over de vier Wezens van de mens was de naar boven wijzende driehoek een symbool van het Achterste Wezen, het verleden en de zichtbare gemanifesteerde materiële wereld. Het is niet toevallig dat mensen later een driehoek met een dergelijke vorm specifiek zouden associëren met het mannelijke principe. De betekenis ervan is verre van grootheid of gelijkenis met een berg die naar de hemel torent of met de drie principes van de constructie van het universum (het symbool van God). De berg is een afzonderlijk beeld en symbool dat voornamelijk wordt geassocieerd met een concept van een andere dimensie. En het symbool van God in de vorm van een naar boven wijzende driehoek duidde de drie principes van de constructie van het Universum aan: God (het idee), Lotus (het plan) en Allat (implementatie van het idee en het plan).

De gelijkzijdige driehoek met opwaartse punt betekent volgens de oerkennis **over de mens** twee momenten. Ten eerste de starttoestand van de mens: als Waarnemer in een driedimensionale wereld tot zijn zelfstandige spirituele ontwikkeling; als een object geschapen 'naar het evenbeeld' van God (een mens heeft aanvankelijk een Ziel en drie voorwaarden voor zijn spirituele

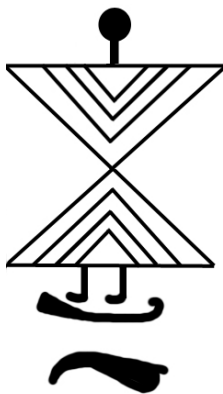
ontwikkeling: het spirituele idee, het plan en een implementatie van het idee). Ten tweede, als we eigenlijk al spreken over het proces van de spirituele ontwikkeling van de mens zelf (waarbij de nadruk verschuift naar het Voorste Wezen, dat wil zeggen naar de bovenste driehoek die naar beneden wijst) of, integendeel, als we het hebben over de persoon die vastzit in materie en in wie de Dierlijke natuur domineert, dan zou de betekenis van de onderste driehoek heel anders zijn. In dit geval symboliseert de naar boven wijzende driehoek niet alleen het Achterste Wezen maar ook agressie van de materiële wereld (daarom werd deze in sommige gevallen geassocieerd met het element vuur), beweging van materie van expansie naar contractie (van buiten naar binnen), concentratie op de Wil van de Dierlijke geest en zijn macht over de piramidale hiërarchie van materie. Met andere woorden, de naar boven wijzende driehoek betekent dat wat gebaseerd is op het 'aardse', materiële en tijdelijke, en wat naar macht streeft.

In de oerkennis staat een **naar beneden wijzende gelijkzijdige driehoek** niet alleen voor het Voorste Wezen, met behulp waarvan de persoon spiritueel groeit en zich ontwikkelt. Sinds de vroegere tijd betekent dit symbool **de scheppende kracht van Allat**; dat wil zeggen, beweging van het spirituele van het primaire implementatiepunt, van manifestatie van het plan van de Schepper tot voortdurende creatie en expansie, tot perfecte vorm vervat in dit plan. Het is geen toeval dat in oude tijden de naar beneden wijzende driehoek werd geassocieerd met de symbolen van het vrouwelijke principe, met oppergodinnen die, in de overtuiging van verschillende volkeren, de scheppende functies van de Grote Moeder als de oermoeder van de hele wereld belichaamden, verbonden met een wateromgeving (wat een associatie was met de spirituele wereld). Volgens de heilige oorspronkelijke kennis over de mens, wanneer de Persoonlijkheid de Spirituele natuur kiest, vindt er een manifestatie van de scheppende kracht van Allat in de vorm van een spiritueel ontwaken plaats, een uitgebreide toestand van bewustzijn en manifestatie van spirituele Liefde. Daarom ervaart een persoon tijdens spirituele oefeningen gevoelens van

begrip van alles, alwetendheid, een allesomvattende Liefde voor de hele wereld. Dit is precies het werk van zijn Voorste Wezen en een manifestatie van de krachten van Allat die de verbinding van de Persoonlijkheid met de Ziel herstellen en manifesteren. Echo's van deze kennis zijn terug te vinden in de heilige verhandelingen over de wereld en de mens, in mythologische verhalen, afbeeldingen en rituelen van vele volkeren van de wereld.

Anastasia: Overigens waren het in de Tripolye-beschaving bijvoorbeeld de symbolen van twee verticaal geplaatste driehoeken die elkaars hoekpunten raakten die vaak op rituele schotels werden afgebeeld, zelfs met aanduiding van de richting van energiebeweging tijdens spirituele oefeningen.

1

2

3

4

5

6

Figuur 30. Heel oude benamingen van de kennis over de mens en de processen van zijn spirituele ontwikkeling.

Tekeningen op de rituele keramiek van de Tripolye-beschaving (6e-3e millennium voor Christus):

- 1) *algemene kennis over de menselijke structuur (drie dimensies in de onderste driehoek, drie dimensies in de bovenste driehoek, een symbool van de cirkel);*
- 2) *aanduiding van een gewone persoon;*
- 3) *aanduiding van een goed persoon die aan zijn spirituele reis begint (hoofd in de vorm van een vierkant, een opgeheven hand en de nadruk in de bovenste driehoek wordt gelegd op het Voorste Wezen);*
- 4) *een figuur in beweging met opgeheven handen is één van de heilige aanduidingen van de spirituele oefening tijdens het werk met het Rechter en Linker Wezen;*
- 5) *aanduiding van een spirituele oefening, het bereiken van de hoogste spirituele toestand en een verbinding met de zevende dimensie (op het hoofd is er een cirkel met zeven ingesloten cirkels, waarin de bovenste cirkels een naar beneden wijzende driehoek vormen; de richting van de armen duiden het doorlussen van energieën aan);*
- 6) *aanduiding van een persoon die het spirituele pad bewandelt: er wordt aangetoond dat het Voorste Wezen de laterale Wezens domineert en een persoon naar een andere, hogere wereld leidt door de kracht van Allat (de persoon verdubbelt en manifesteert zich in dimensies hoger dan de derde).*

Rigden: Ja, deze symbolen zijn overal aanwezig, het is gewoon dat de meeste mensen ze niet opmerken, ze zijn er niet in geïnteresseerd en ze begrijpen ze niet vanwege de afwezigheid van de oorspronkelijke Kennis. In het oude India werd bijvoorbeeld een naar beneden wijzende driehoek gebruikt als symbool van de godin Shakti (een associatief beeld van de manifestatie van de krachten van Allat), hetgeen ik al heb genoemd. En voor de god Shiva (één van de drie goden in de Indiase mythologie die ook de vernietigende krachten belichaamde), was het een naar boven wijzende driehoek. Hier is nog een voorbeeld. Toen de Grieken de oevers van de

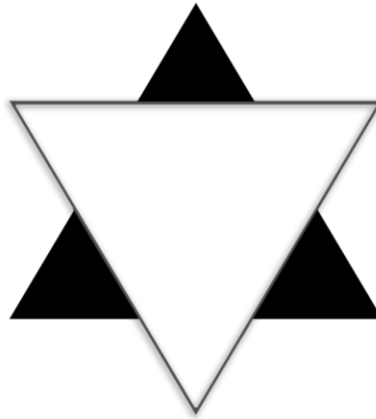

driehoekige monding van de grote rivier van het oude Egypte, de Nijl, bezochten, begonnen ze deze 'delta' te noemen. Voor de oude Egyptenaren was deze monding, die toegang gaf tot de zee (net als de levensonderhoudende rivier zelf), vergelijkbaar met de heilige lotus, met een naar beneden wijzende driehoek die het vrouwelijke principe belichaamde. En de deltabasis, met meerdere kanalen die leiden naar de zee (het watermilieu), werd geassocieerd met spirituele paden die, in de heilige interpretaties van de oude Egyptenaren, werden geassocieerd met een andere, spirituele wereld. Veel van de oude Egyptische godinnen, begiftigd met de functies van Allat, waren meesteressen van het watermilieu of waren ermee verbonden alsook met een lotus. Dat is de reden waarom ook bij de Grieken de delta een symbool werd van het vrouwelijke principe, de 'deur van het leven', ondanks het feit dat het woord zelf is afgeleid van de vierde letter van het Griekse alfabet, waarvan de vorm een driehoek is die naar boven is gericht. Al met al is het de moeite waard om in ieder geval de bekende geschiedenis van verschillende culturen nader te bekijken, en men kan veel interessante informatie vinden. Ik noem niet eens de lang vergeten culturen die moderne mensen zich niet herinneren, maar waarvan de archeologische ontdekkingen de wereld in de toekomst zullen dooreenschudden met hun unieke artefacten en spirituele kennis, op voorwaarde natuurlijk dat de mensheid deze toekomst zal hebben.

En nog een paar woorden over een variatie van de symboliek van het overlappen van een naar beneden wijzende driehoek en een naar boven wijzende driehoek die sinds lang wijdverspreid is onder mystieke, occulte en religieuze bewegingen. Als volgens de oorspronkelijke Kennis de hoofd (bovenste) driehoek in dit symbool naar beneden wijst, afgebeeld in het wit (het goddelijke vrouwelijke principe, de krachten van de spirituele wereld), en daaronder (je kunt de randen ervan zien) is een zwarte driehoek die naar boven wijst (het mannelijke principe, materiekrachten), dan betekent dit **suprematie van de spirituele wereld en van de scheppende**

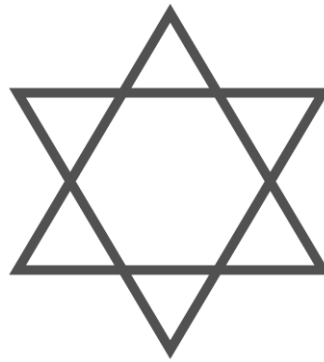

krachten van Allat over de materiële wereld in de zesdimensionale ruimte.

Figuur 31. Een oud symbool van de suprematie van de spirituele wereld over de materiële wereld.

En als de naar boven wijzende driehoek de naar beneden wijzende driehoek overlapt, betekent dit dominantie van de Dierlijke geest, de materiële wereld over de spirituele, een magische invloed op materie uit de zesde dimensie met de dominantie van de Dierlijke natuur, het gebruiken door de mens van de Allat-krachten niet voor spirituele bevrijding maar voor het verkrijgen van macht in de materiële wereld. Een dergelijk teken, om zo te zeggen, met precies de tegenovergestelde betekenis, werd in de regel geplaatst door mensen die geheime macht over de driedimensionale wereld zoeken en de wil en doelen van de Dierlijke geest dienen. Als het teken eenvoudig werd afgebeeld zonder de dominante driehoek aan te duiden, werd het ook het 'omgekeerde teken' genoemd omdat de driehoeken van de Voorste en Achterste Wezens erin waren verwisseld en de Laterale Wezens dominant waren (met vermelding van hen als driehoeken in de verticale). Het betekende ook het doorstrepen van *de ruit* (één van de symbolen van de spirituele transformatie van de mens). Vroeger werd dit symbool vooral gebruikt in zwarte magie.

Figuur 32. Omgekeerd teken

Anastasia: Dit symbool is trouwens nu over de hele wereld populair onder de naam 'Davidster', uiteraard met een plausibele interpretatie voor de brede massa van 'de perfecte vereniging van geest en materie' met de dominante driehoek naar boven gericht. En dan vragen mensen zich af waarom ze in zo'n 'ongelukkige wereld' leven, waar zoveel woede en agressie heerst.

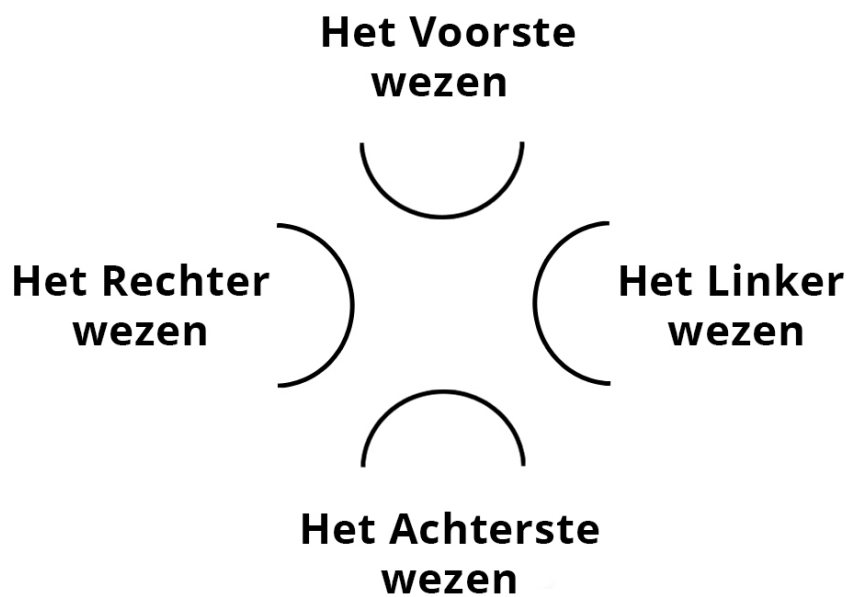
Rigden: Nu, wie is de schuldige dat mensen niet meer geïnteresseerd zijn in wat hen door de materiële Geest wordt opgelegd? In het Oosten stond in vroegere tijden dit teken bekend als de 'heerser der djinns', een magisch symbool van de persoon die over materie heerst met behulp van krachten die bedoeld zijn voor spirituele ontwikkeling. Als één of meer naar beneden wijzende driehoeken in een grote naar boven wijzende driehoek werden geplaatst, betekende dit dat de mens zijn unieke spirituele krachten gebruikte voor andere doeleinden, dat wil zeggen om bepaalde macht in de materiële wereld te verkrijgen. Als bijvoorbeeld drie naar beneden wijzende driehoeken in een naar boven wijzende driehoek werden geplaatst, dan betekende dit het gebruik van de krachten van Allat door de materiële Geest voor de eigen doeleinden. In de regel voor het bereiken van tijdelijke macht in de driedimensionale wereld. Overigens symboliseerden drie naar beneden wijzende driehoeken de goddelijke principes: het idee, het plan en de uitvoering ervan (de realisatie van dit plan). In oude afbeeldingen ziet men drie naar beneden wijzende driehoeken die

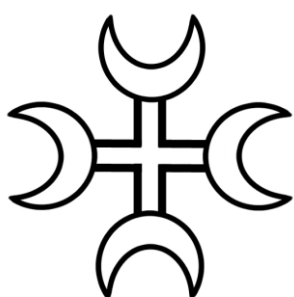
door niets worden beperkt. Daar bovenop wordt een vierde grote naar beneden wijzende driehoek geplaatst die de beweging van de mens in de richting van spirituele bevrijding betekent. Kortom, het juiste gebruik door een persoon van zijn levenskracht.

Anastasia: Vertel de lezers meer over hemisferen. Ze komen ook vrij vaak voor in patronen van heilige rituele objecten en op oude artefacten als een voorwaardelijke aanduiding van de vier Wezens.

Rigden: Ja, voor de aanduiding van de vier Wezens gebruikte men ook de symbolen van een halve cirkel, halve maan of boog als een bepaald deel van het geheel. Dit gezegd zijnde waren de zijbogen, die zich verticaal bevonden, symbolen van de Laterale Wezens. De boog die leek op een ten val gebrachte halve maan of een ondersteboven geplaatste kom symboliseerde het Achterste Wezen, en daarom werd het in de heilige symboliek van mensen geassocieerd met het verleden dat van het leven was beroofd, en betekende ook een 'dode' leer, gericht op het materiële. Het teken van een boog of een halve maan met naar boven wijzende hoorns werd echter oorspronkelijk gebruikt om het Voorste Wezen aan te duiden als een symbool van manifestatie van de krachten van de spirituele wereld - Allat. Dit gaf strikt genomen aanleiding tot het verschijnen van benamingen van andere Wezens juist in de vorm van onderscheidende bogen en hemisferen. Dankzij zo'n weergave van het Voorste Wezen en van het teken van Allat hebben sommige mensen een associatief symbool van een kom verkregen als een spirituele container die klaar is om te worden gevuld met de scheppende krachten van Allat (of, in de overtuiging van de ouden, met kristalhelder water dat een associatie was met de spirituele wereld).

Figuur 33. Schematische aanduiding van de Wezens van de mens als bogen.

1

2

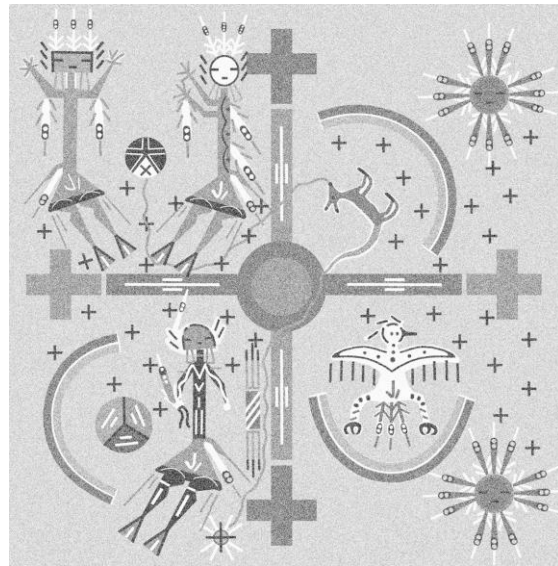
3

4

5

6

Figuur 34. Symbolische weergave van menselijke essenties als bogen en halve manen met het teken van Allat:

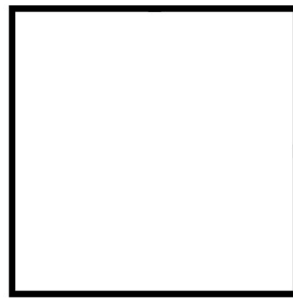
- 1) Het maankruis (ook bekend als het Croissante-kruis) was een gebruikelijk heilig symbool onder de oude volkeren van Noord-Europa;
- 2) Het patroon van een rituele schotel van de Tripolye-beschaving met een kruis en halve manen aan de uiteinden (4e-3e millennium voor Christus);
- 3) Symbolen van bogen op een artefact uit de pre-Christelijke geschiedenis van Vyatichi - Oude Russische Oost-Slavische stammen die in het stroomgebied van de Oka leefden;
- 4) Een rituele plaat van de Tripolye-beschaving met het teken van Allat in het midden;
- 5) Tekens op keramiek van de Tripolye-beschaving (van archeologische vondsten in de buurt van het dorp Bernashovka van de regio Vinnitsa, Oekraïne);
- 6) Een heilig schilderij gemaakt van gekleurd zand van het Indiaanse Navajo-volk (Amerikaans zuidwesten, Noord-Amerika).

Anastasia: U hebt de ruit genoemd als één van de symbolen van de spirituele transformatie van de mens. Vertel alsjeblieft in het algemeen over symbolen van de vierkante vormen: over de ruit en

het vierkant zelf. Vandaag verwarren mensen vaak de betekenis van deze symbolen omdat ze vertrouwen op moderne interpretaties van de oude kennis die al grotendeels is vervormd en geïnterpreteerd op het niveau van het materiële wereldbeeld.

Rigden: Het vierkant in de symboliek van de oerkennis is een voorwaardelijke *basis* van de piramidevormige menselijke structuur, die al zijn belangrijkste Wezens verbindt. Bijgevolg associeerden verschillende volkeren het vierkant met een symbool van de Aarde, alle aardse dingen, met de vereniging van de vier elementen, windstreken, het mannelijke principe (in tegenstelling tot de cirkel die diende als symbool van het vrouwelijke principe en de Hemel).

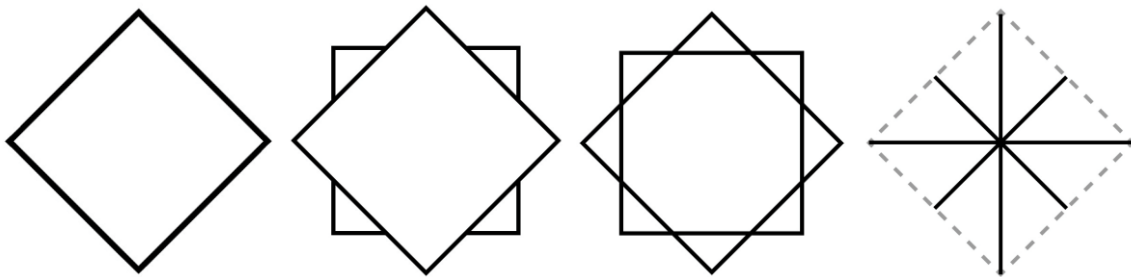

Figuur 35. Vierkant, een symbool van het aardse.

Deze kennis werd weerspiegeld in de structuur van vele religieuze gebouwen van verschillende landen van de wereld. Ziggoerats, piramides, tempels, pagodes, kerken en andere heilige gebouwen werden bijvoorbeeld gebouwd op een vierkante basis. Daarop weerspiegelde in de regel de architectuur van het gebouw zelf op de één of andere manier de kennis over de transformatie van het vierkant in **een cirkel** of in **een ruit** die een schematische weergave was van **een kubus** op één van de hoeken. Dat wil zeggen, deze symbolen registreerden de kennis over energietransformatie van de menselijke structuur tijdens de spirituele bevrijding, de overgang van de Spirituele Persoonlijkheid van de materiële wereld naar de spirituele.

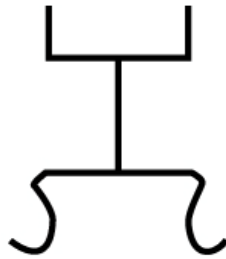

Een ruit werd ook vaak afgebeeld in de vorm van een ovaal 'graan' met licht puntige boven- en onderhoeken en werd geassocieerd met een symbool van het vrouwelijke principe, levensenergie en vruchtbaarheid van de godinnen die in de regel waren begiftigd met functies van de Grote Moeder. Het werd aangeduid met tekenen van samensmelting van twee krachten die een nieuwe vorm in de ruimte vormden. Een ruit getrokken in een vierkant, of een ruit die de grenzen van een vierkant overschrijdt en acht hoeken vormt, een *achtpuntige ster* - dit zijn allemaal symbolen van de oerkennis over de spirituele bevrijding van de mens. Deze symbolen waren bij mensen al bekend in de tijd van het paleolithicum.

Figuur 36. Variaties van de weergave van de ruit als een symbool van transformatie en spirituele bevrijding van de mens.

Al deze afbeeldingen en symbolen waren gebaseerd op de kennis van spirituele oefeningen, bijzonderheden van het ontwaken van de spirituele krachten in de mens, een manifestatie van het moment van samensmelting van de Persoonlijkheid met de Ziel. Overigens werd het proces van het bereiken van een dergelijke spirituele eenwording, verlichting, het waarnemen van de Waarheid, in vroegere tijden aangeduid met een symbool dat op een 'bug' leek.

*Figuur 37. **Het symbool van spirituele bevrijding, verlichting, het bereiken van de waarheid.***

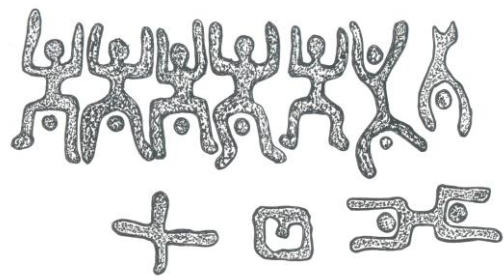
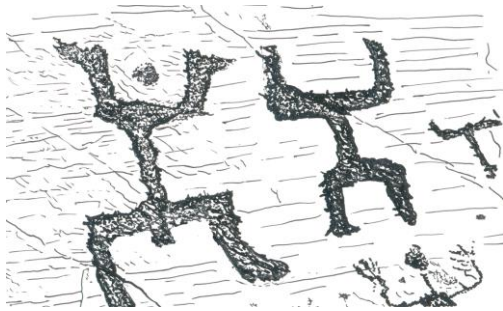
Met name werd het oorspronkelijk geplaatst als verwijzing naar een Persoonlijkheid die spiritueel volwassen is geworden, ongeacht of het een vrouw of een man was. Vaak werden de 'armen' in dit teken afgebeeld met een symbolisch teken van Allat, en de 'benen' hadden de vorm van twee spiralen die in verschillende richtingen waren gedraaid.

Spiralen in de heilige kennis over de mens zijn in de regel voorwaardelijke aanduidingen van beide richtingen van energiebeweging in het proces van spirituele oefening of van de krachten van Allat, als deze verbonden is met informatie over de oorsprong van de wereld. Een spiraal die met de klok mee draait betekende het creëren van positieve, spirituele krachten, terwijl een spiraal tegen de klok in verwees naar negatieve, destructieve krachten van de Dierlijke geest die zich verzetten tegen de krachten van Allat. Bij de aanduiding van spirituele oefeningen werden symbolen van spiralen gebruikt in de betekenis van energieën of van hun samengaan. Ook wees de spiraal van drie en een halve omwenteling op de energie die in het Oosten, zoals ik al heb genoemd, nog steeds de 'slapende Kundalini-slang' wordt genoemd en die het verborgen energiepotentieel van de mens symboliseert.

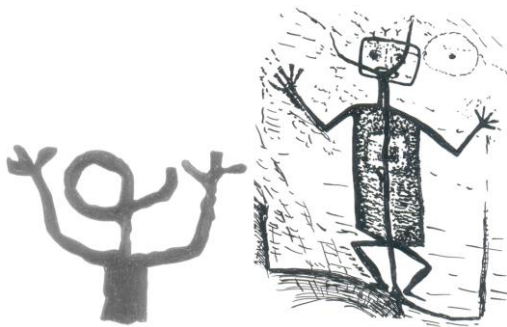

Figuur 38. Voorbeelden van twee verschillend georiënteerde spiralen in de symboliek van oude volkeren.

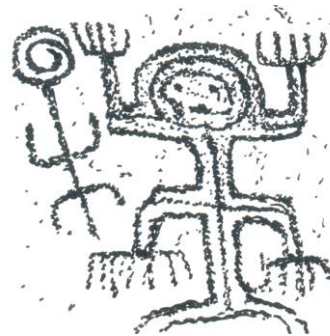
Later, in plaats van het bovengenoemde teken dat op een 'bug' lijkt, werden vrouwelijke godinnen afgebeeld, waarmee het proces werd aangeduid van het bereiken van spirituele fusie met de Ziel en de bevrijding van de mens uit de materiële wereld. Dus legden mensen één van de oorspronkelijke aanvullende verklaringen vast dat een mens een dergelijke toestand alleen kan bereiken met de deelname van de scheppende krachten van Allat (het goddelijke vrouwelijke principe). Ook werden indicaties met een vergelijkbare betekenis gebruikt in de vorm van twee met elkaar verstrengelde spiraalvormige slangen. Als een dergelijk symbool werd afgebeeld samen met een afbeelding van een persoon die een spirituele oefening doet, dan werd meestal aangegeven dat de staarten van de slangen uit de eerste chakra van de persoon kwamen ('Muladhara'); de lichamen waren door drieëneenhalve omwenteling verstrengeld en hun hoofden waren dicht bij de zevende chakra (de 'lotus met duizend bloembladen'). Zo werd het bewegingspad van deze energie in het menselijke 'lichaam' voorwaardelijk aangegeven. De Oosterse verhandelingen die over spirituele oefeningen vertellen, verwijzen nog steeds naar het ontwaken van de 'Kundalini-slang' als het bereiken van de spirituele toestand van verlichting, een ontsnapping naar Nirvana. Trouwens, dankzij zo'n associatief symbool, eerder verbonden met spirituele kennis, vereren sommige mensen nog steeds gewone slangen die op hun locatie worden gevonden als heilige reptielen.

1-a

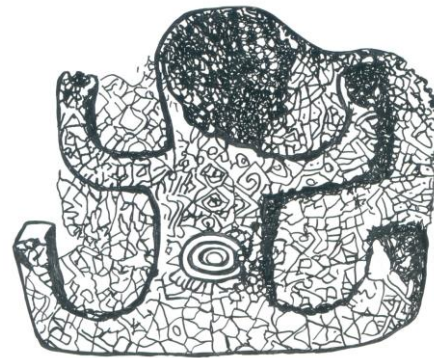
1-b

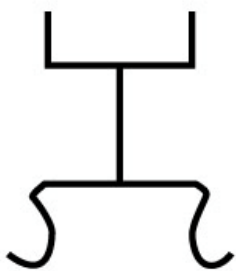
1-c

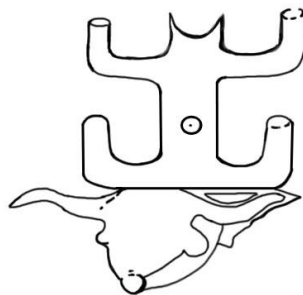
1-d

2-a

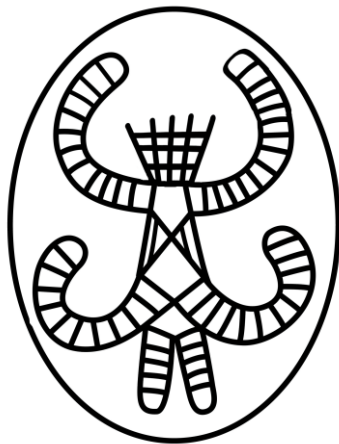
2-b

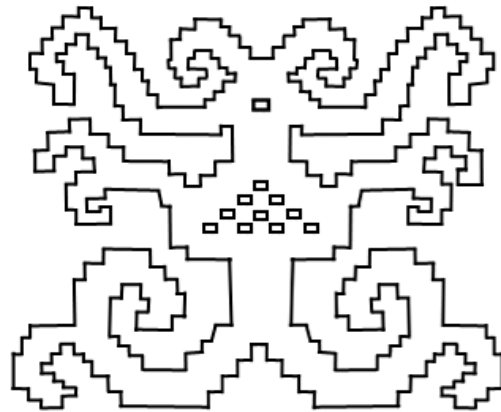
2-c

3

4

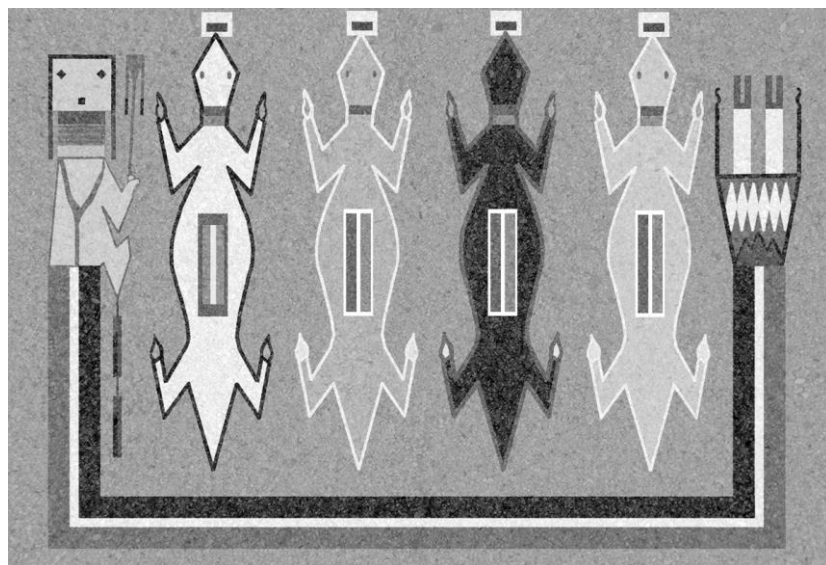
5

6

7

8

9

10

11

Figuur 39. Het symbool van de spirituele bevrijding van de mens in benamingen van de oude volkeren:

- 1) rotstekeningen van oude volkeren:
 - a) rotstekeningen gevonden in Camonica Valley (circa 6e millennium voor Christus), Val Camonica, uitlopers van de centrale Alpen, Noord-Italië);
 - b) rotstekeningen gevonden aan de kust van de Witte Zee (rond het 3e millennium voor Christus); Republiek Karelië, Noordwest-

Rusland), veel van de lokale rotstekeningen zijn alleen zichtbaar bij zonsopgang en zonsondergang (de tijd van de ochtendlijke en avondlijke spirituele oefeningen);

c) rotstekeningen gevonden in de vallei van El Abra (12e millennium v.Chr.); Colombia, Zuid-Amerika);

d) rotstekeningen gevonden in het noordwestelijke deel van Brazilië (10e-7e millennium voor Christus); Zuid-Amerika);

2) symbolen van de oude archeologische cultuur Çatal Höyük (Çatal Hüyük) (7e millennium voor Christus; Anatolië, Klein-Azië):

a) afbeelding van een 'godin' met markering van het energiecentrum - de Ziel;

b) teken van de grafische symbolen van deze cultuur;

c) afbeelding van een 'kikkergodin' (een symbool van opwekking), waaronder een stierenkop met wijd geplaatste hoorns (het einde van het 7e millennium voor Christus; een artefact van een tempel van de Çatal Höyük-cultuur);

3) een oud teken van de Indiase cultuur;

4) een schematische weergave van de Moedergodin van de oude Slaven en van de Tripolye-cultuur (het 4e-3e millennium voor Christus; Oekraïne);

5) Russisch borduurwerk 'Afbeelding van een vrouw in het kraambed';

6) fragment van een oude Griekse vaas (Kadmos amfora, circa 680 v.Chr.) Met Artemis als Pontia Theron (Meesteres van beesten); de omgekeerde swastika's en de aanvallende honden vertegenwoordigen een agressieve wereld, terwijl Artemis zelf wordt voorgesteld als een spirituele manifestatie in deze wereld; het beeld van een vis op de kleding van Artemis is een symbool van onderdompeling in een veranderde toestand van bewustzijn; de zes balken op de kleding symboliseren zes dimensies, het hoofd van Artemis raakt het lichaam licht aan - dit is een symbool van de zevende dimensie; de vogels wijzen op de spirituele, hogere wereld; de twee slangen aan de zijkanten van het beeld symboliseren het bereiken van de toestand van de hoogste spirituele verlichting, bevrijding;

- 7) *een gouden plaquette met een Scythische godin (4e eeuw voor Christus; tumulus Grote Bliznitsa, Taman-schiereiland, Krasnodar-regio, Rusland, het 'Hermitage'-museum, Sint-Petersburg, Rusland);*
- 8) *heilige gekleurde zand schilderij van het Indiaanse Navajo volk (Noord-Amerika);*
- 9) *afbeelding van een Scythische godin onder een zilveren schaalhandvat (4e eeuw v.Chr.; tumulus Chertomlyk, oblast Dnepropetrovsk, Oekraïne);*
- 10) *een gebeeldhouwde plaquette met een afbeelding van een godin (7e-8e eeuw; een archeologische vondst in de buurt van Lake Chud, Perm, Rusland; Cherdynsky lokaal historisch museum genoemd naar Pushkin);*
- 11) *een beeldje van de Azteekse godin van het water, Chalchiuhtlicue (300-400 jaar na Christus; Noord-Amerika, het Nationaal Museum voor Antropologie in Mexico); Chalchiuhtlicue ('ze is gekleed in jade'; 'ze is in een blauwe jurk') werd afgebeeld als een jonge vrouw; zij leidde de rechtvaardigen over de hemelse brug (de regenboog).*

Anastasia: Ja, de oude artefacten die in verschillende uithoeken van de planeet zijn ontdekt, bevestigen de bijzondere houding van mensen ten opzichte van dit teken dat op een 'bug' lijkt en soortgelijke afbeeldingen van vrouwelijke godinnen. Er gebeuren tegenwoordig echter vreemde dingen in de wetenschap: het spirituele aspect van deze artefacten wordt nauwelijks bekeken en de meeste verklaringen komen neer op het materiële begrip; alsof met opzet de spirituele betekenis en de rol van deze symbolen in culturen van verschillende volkeren worden verkleind. Wetenschappers worden bijvoorbeeld vaak geconfronteerd met oude artefacten in de vorm van godinnen met lijnen die in spiralen zijn gedraaid of verspreid in een halve cirkel in plaats van benen (of kleine slangen die in een spiraal zijn gedraaid). Maar ze schrijven vrijwel al deze bevindingen toe aan een 'vrouw die bevult in de kikker positie' of 'antropomorfe wezens in een kikker positie die worden geassocieerd met de magie van vruchtbaarheid en de positie van een vrouw vertegenwoordigen...' enzovoort. Over het

algemeen verbinden ze het met de materiële aspecten van het bestaan zonder de spirituele component.

Rigden: Nu, wat voor wereldbeeld mensen ook hebben, zo zijn hun conclusies. Als moderne mensen meer aandacht zouden besteden aan ware spirituele zelfverbetering, zouden ze de bezorgdheid van de mensen van vroeger over hun spirituele ontwikkeling beter begrijpen. Hier is een eenvoudig voorbeeld. In de jaren 60 van de 20e eeuw in het Zuidelijke deel van Centraal-Turkije op de Konya-vlakte ontdekten archeologen de stad Çatal Höyük (Catal Hüyük) uit het 7e millennium voor Christus. En daaronder lagen nog 12 lagen, de bouwhorizon van culturen die vóór die tijd bij wijze van spreken bestonden.

Anastasia: Ja, het was een sensationele ontdekking voor de wetenschappelijke wereld: oude gebouwen (een nauwe buiteningang van het pand werd gemaakt op het platte dak), heiligdommen, plaquettes, beeldjes, kristalloïden van geometrische vormen en overblijfselen van polychrome muurschilderingen. Volgens de berekeningen van de wetenschappers zou deze oude stad ongeveer 7.000 inwoners tegelijkertijd kunnen herbergen.

Rigden: Volledig juist. Nu had bijna elk huis een speciale kamer. Wetenschappers noemden het voorlopig het 'heiligdom' en in onze woorden was het een ruimte voor spirituele oefeningen. Ze probeerden het in het midden van de woning te plaatsen. De muren van zo'n kamer (vooral de Oostelijke en de Noordelijke) waren beschilderd met fresco's, waarvan de lengte 12 tot 18 meter bedroeg. Maar wat het meest interessant is, is wat er werd afgebeeld: een 'godin' in de vorm van een vrouw in de pose van de genoemde 'bug' (of zoals wetenschappers het noemen 'de kikker positie'), met dieren en vogels, die naast haar de vier Wezens kenmerken, evenals symbolen in de vorm van het Allat-teken (een halve maan met naar boven wijzende hoorns), een ruit, twee verticaal verbonden driehoeken (in de vorm van een 'zandloper'), twee horizontaal verbonden driehoeken (in de vorm van 'vleugels

van een vlinder'), symbolen in de vorm van een 'honingraat', 'graankorrel' en 'golven'. Daarop waren deze symbolen te vinden in verschillende combinaties: op elkaar, op andere plaatsen werden ze verdubbeld of verdrievoudigd, vermenigvuldigd, weergegeven in termen van positiviteit en negativiteit. De 'Godin' werd getekend als een vis-vrouw (een meditatieve onderdompeling in een veranderde toestand van bewustzijn), als een slangen-vrouw (een symbool van spirituele oefeningen en het bereiken van de toestand van spirituele verlichting), en als een vogel-vrouw (verbinding met de spirituele wereld). Deze verhalen hadden ook vrouwen die visnetten droegen die op hun beurt wezen op de plaatsing van tekens door een groep die spirituele oefeningen deed.

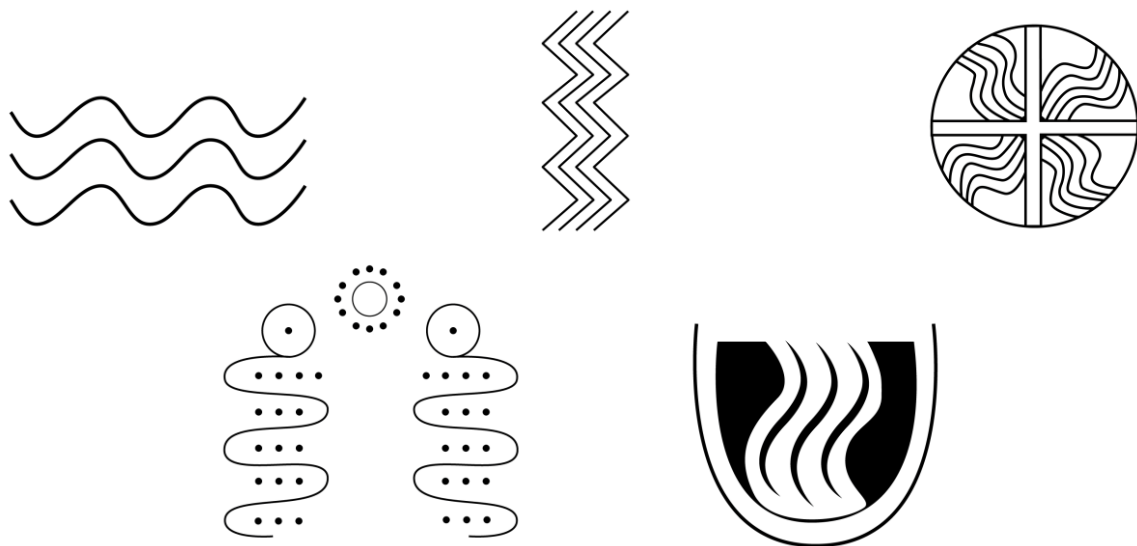
Bovendien, om deze fresco's te schilderen, gebruikten ze kleuren die inherent zijn aan de Ziel in de overgangstoestand: blauw en groen (deze verf werd gewonnen uit kopererts), donker en helder rood (van kwikoxide en hematiet), geel (van ijzeroxide), grijs (van galena), paars (van mangaan) en natuurlijk wit. Dit alles, samen met tekens en symbolen, geeft aan dat mensen Oerkennis bezaten. Overigens was er de volgende traditie, zelfs in vroegere tijden. Een groep mensen deed spirituele oefeningen samen met hun leider - een persoon die grondiger aan zichzelf werkte dan de anderen en daarom sneller vooruit ging op zijn spirituele pad. Op de muren van de meditatieruimte hield hij in symbolen en tekens een register bij van het spirituele werk, het bereiken van kennis en leerprocessen van deze groep. Maar wanneer de leider spirituele bevrijding bereikte, werden de muren van de meditatieve kamer bedekt met een witte laag. De nieuwe groepsleider begon een nieuw 'schilderij', als van een schone lei. Vervolgens werd deze traditie overgedragen aan de menselijke samenleving, waar de nadruk al werd gelegd op het menselijk leven en de gebeurtenissen erin.

Anastasia: Ja, dit alles getuigt nogmaals dat mensen echt spiritueel aan zichzelf werkten; bovendien was spirituele verbetering natuurlijk voor de manier van leven van de samenleving. Dit was geen voorbijgaande verbeelding of onderdeel

van het privéleven van een individu dat best geheim kon worden gehouden voor anderen, wat je tegenwoordig bij moderne mensen ziet. Spirituele ontwikkeling was de betekenis van het leven voor vroegere volkeren. Bovendien ondersteunde de samenleving waarin ze leefden dit niet alleen, maar droeg ook bij aan dit proces... U zei dat mensen vroeger een teken hadden in de vorm van een golf.

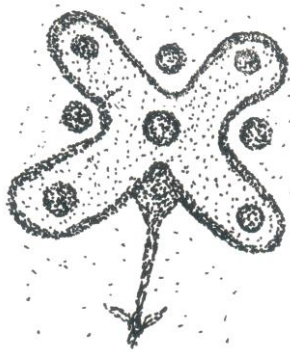
Rigden: Ja, **de golf** is een oude aanduiding van energie en zijn kenmerken of, zoals men vandaag zou zeggen, van het energieveld. Als dit verwees naar de spirituele, heilige kennis over de mens, dan duidde het aantal golvende lijnen of golvende strepen op energieën van de dimensie waarmee de persoon in een spirituele praktijk werkte, of in welke dimensie hij een overgang maakt, of symboliseerde gewoon het werk zelf in de onzichtbare wereld. De golvende lijn in de alledaagse symboliek werd gebruikt als een aanduiding van water of rivieren. En in de heilige kennis over het Universum was het water een symbool van de *andere* wereld, die anders was dan de aardse, dus daarom werd ook de verbinding met de spirituele wereld vaak op deze manier aangegeven.

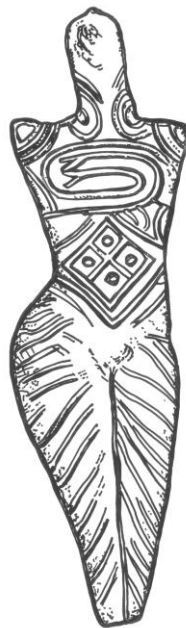
Figuur 40. Voorbeelden van het weergeven van golfachtige symbolen van oude volkeren.

Het bewijs van het feit dat mensen deze spirituele Kennis al in de heel oude tijden bezaten, is nu ook te vinden. De belangrijkste symbolen, zoals een cirkel, kruis, diagonaal kruis, driehoek, ruit, vierkant, spiraal, ster, piramide, halve maan met hoorns naar boven, evenals variaties, zijn te vinden op veel archeologische artefacten. Ze staan bijvoorbeeld op rotsinscripties, op beeldjes uit het Paleolithicum, op rituele platen en schalen uit de Neolithische tijd, op symbolen van heilige kleding, objecten, voorwerpen en sieraden die op begraafplaatsen zijn gevonden. Dit alles wijst erop dat mensen tijdens hun leven speciale magische heilige spirituele kennis bezaten.

1

2-a

2-b

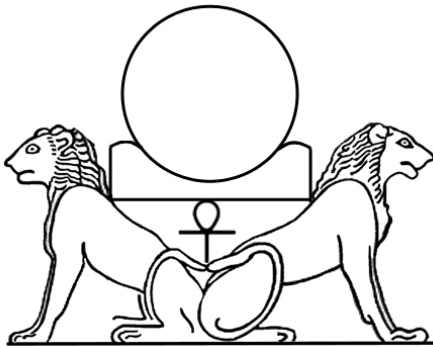
2-c

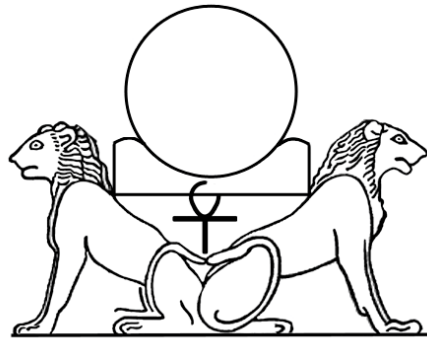
3

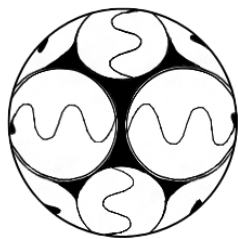
4

5-a

5-b

6

7

8

Figuur 41. Voorbeelden van het afbeelden van heilige kennis over de mens op artefacten van verschillende oude volkeren:

1) rotstekeningen uit het Paleolithicum: rotstekeningen (Val Camonica, Noord-Italië);

2) vrouwelijke beeldjes met heilige symbolen - verschillende manieren om de 'Godinnen' van Tripolye (de Tripolye-cultuur, de Cucuteni-cultuur) af te beelden:

a) in de eerste versie duiden de symbolen op een vrouw die de fusie van de Ziel met de Persoonlijkheid heeft bereikt, een ontsnapping naar de zevende dimensie, met andere woorden een zeer hoge spirituele Persoonlijkheid; haar borsten tonen symbolisch de beweging van energie in het gebied van de chakra verbonden met levensenergie - Prana (deze ongewone indicatie betekent niet alleen een spiritueel ontwikkelde Persoonlijkheid, maar het zegt ook dat deze persoon levensenergie kan aanvullen - zonder anderen te schaden hetgeen op zijn beurt de hoge spirituele status van deze 'godin' benadrukt); op haar buik is er een symbool van een ruit, waarin zich een diagonaal kruis en vier punten bevinden, vier 'uitgebalanceerde' Wezens (wat ook wijst op het feit dat deze vrouw ('Godin') haar wezens beheerste);

b) in de tweede versie geven de symbolen een vrouw aan die spiritueel ontwikkeld is, maar die nog niet de fusie van haar Persoonlijkheid met de Ziel heeft bereikt (zes horizontale strepen op haar borst geven aan dat ze 'zes hemelen' heeft waargenomen, maar de ruit met een diagonaal kruis, die op de buik is afgebeeld,

bevat een markering die de activiteit van haar Linker Wezen aangeeft. Dit betekent dat ze haar Wezens nog niet volledig onder controle heeft);

c) de derde versie heeft een vrouwelijk beeldje van Tripolye met een geometrisch ornament van de piramide, een aanduiding van de belangrijkste chakra's van de mens en het **AllatRa**-teken (het artefact werd gevonden in de buurt van nederzetting Dragushen, Moldavië);

3) een heilig beeldje (dat wordt bekroond door het teken van Allat) is bedekt met een notatie van tekens en symbolen die de vierdelige structuur en andere kennis aangeven (Neolithisch tijdperk, Midden-Middellandse Zee);

4) afbeelding op de stenen platen van de ingang van het graf van Jinan (jaar 193 AD, provincie Shandong, China) van de godin van de onsterfelijkheid Xi Wangmu met een gestileerd teken van Allat achter haar schouders (in de vorm van vleugels) evenals symbolische figuren van de Laterale Wezens (volgens de mythologische beschrijving zijn het hazen die het drankje van onsterfelijkheid met een vijzel fijnstampen) staande op cilindrische sokkels (drie verbonden sokkels symboliseren de derde dimensie; volgens de mythologie verwijzen ze naar bergtoppen) en de mythische tijger Baihu in plaats van het Achterste Wezen (van het verleden); op het hoofd van de tijger is het Linker Wezen; met andere woorden, er wordt precies de nadruk op gelegd; bovendien wordt de figuur van de tijger in beweging getoond, met andere woorden, activiteit wordt getoond;

5) verschillende versies van de oude Egyptische tempelmuurschilderijen:

a) in het eerste geval staat het symbool '**AllatRa**' bovenop het ankh-teken;

b) in het tweede geval wordt het ankh-teken opgehangen als een sleutel tot dit symbool van spirituele bevrijding;

6) keramiek van de vroege Tripolye-beschaving: ornament van de binnendecoratie van een rituele kom in de vorm van een afgeknotte kegel met een afbeelding van vier sferen met slangen in elk van hen en van lichtbogen die ze omzomen;

- 7) *een gouden medaillon (pre-Colombiaanse beschavingen van Midden-Amerika);*
- 8) *gouden hanger voor kledij (pre-Colombiaanse beschavingen van Zuid-Amerika).*

Voor een persoon van Kennis vertelden deze symbolen veel en waren voor hem als een open boek, geschreven in een begrijpelijke taal. Oude inscripties (achtergelaten op stenen blokken, rotsen, grotten, enzovoort), vooral die waarin tekens en symbolen stonden die specifieke spirituele praktijken aanduiden, hebben in de regel ook de plaats aangewezen waar mensen aan deze oefeningen werkten. De gekozen plaats voor spirituele oefeningen was speciaal, vaak in afgelegen grotten of open gebieden. Trouwens, in het verleden had alleen een persoon van Kennis, die persoonlijke ervaring had met dergelijke praktijken, het recht om dergelijke inscripties op rotsen te maken. Tegenwoordig worden de mensen die deze rotsinscripties hebben achtergelaten door wetenschappers 'paleolithische sjamanen' genoemd. Ik wil uw aandacht vestigen op het feit dat tot op de dag van vandaag dergelijke plaatsen zijn bewaard gebleven waar inscripties van hele generaties werden gemaakt en waar mensen duizenden jaren kwamen om te leren...

Anastasia: Ja, dergelijke 'stenen boeken' getekend op rotsen, elk de grootte van een voetbalveld, worden nog steeds ontdekt door wetenschappers. Bijvoorbeeld rotstekeningen aan de Witte Zee (Zalavruga stad, Republiek Karelië, Rusland), of de Zweedse Nämforsen (in de provincie Ångermanland) en Tanuma (in Bohuslän), of in de uitlopers van de centrale Alpen in Val Camonica (Italië), of inscripties van de Afrikaanse Bosjesmannen in de Drakensbergen, of tekeningen van het bergplateau Tassili n'Ajjer in de Sahara, enzovoort.

Rigden: Volledig juist. Later werden symbolen vaker gebruikt in een mobielere versie als amuletten, een constante herinnering aan de dubbele natuur van de mens en aan de prioriteit van het spirituele. En het moet worden opgemerkt dat ze goed geïnformeerd

waren (in het bijzonder welk symbool waar en waarom moest worden geplaatst) op borstornamenten, huizen, rituele schotels en heilige beeldjes, die in die dagen net zo werden gerespecteerd als religieuze parafernalia worden geëerd in de moderne wereld.

Deze symbolen werden ook op bepaalde objecten geplaatst als informatie die op een speciale manier werd vastgelegd in tekens, inclusief die gebeurtenissen die in de toekomst zouden plaatsvinden of als een garantie dat ze zouden gebeuren. Later werd dit omgezet in een soort onderwerpbrief, bijvoorbeeld op de 'staf van boodschappers' die de bijbehorende opmerkelijke tekens had. Hiermee bevestigde een boodschapper van de ene natie of gemeenschap van mensen, om zo te zeggen, zijn autoriteit en de speciale opdracht die hem was toevertrouwd aan de vertegenwoordigers van een andere natie of gemeenschap.

Anastasia: Ja, de 'staf der boodschappers' werd gebruikt in het oude Europa, het oude China, ook door de oude Afrikaanse en Australische volkeren. Maar dit is misschien alleen bekend bij de onderzoekers die aan deze zaken werken, en voor de meeste mensen zijn dit weinig bekende feiten. Maar in de moderne maatschappij worden de symbolische staf van Mozes, de caduceus van Hermes, enzovoort echter gehyped in de literatuur die beschikbaar is voor de massa.

Rigden: Historische artefacten zijn weinig bekend omdat mensen zelf niet geïnteresseerd zijn in deze zaken.

Anastasia: Dat is zo, en zelfs voor degenen die deze artefacten met symbolen en tekens ontdekken, is de informatie daar niet helemaal duidelijk, en daarom wordt het op zijn best beschreven als een 'ornament' op rituele objecten, als tekens die vergelijkbaar zijn met bepaalde heilige symbolen van andere volkeren.

Rigden: Vaker werden dergelijke symbolen afgebeeld op steen of op objecten als een middel om spirituele ervaring over te dragen

aan nakomelingen. Voor degenen die het spirituele pad bewandelden waren deze verslagen van Kennis spiritueel belangrijk.

Anastasia: Spirituele kennis was dus belangrijker en waardevoller voor die mensen die duizenden jaren geleden leefden dan, bijvoorbeeld, een kaart met een exacte locatie van talloze schatten of spaargeld in een bank is voor een moderne mens met een consumentistische denkwijze.

Rigden: Dat is waar. Zelfs ongeveer tienduizend jaar geleden werd spirituele kennis meer gewaardeerd dan nu. Zoals men in het Oosten zei is Kennis de echte schat die degene die het bezit overal vergezelt.

Anastasia: Ja, wat kan er belangrijker zijn in het leven van de mens dan spirituele ontwikkeling? Dat is het hoofddoel en de zin van het leven. De geschiedenis van de mensheid vastgelegd in tekens en symbolen heeft het belang van deze kwestie aangetoond, zelfs in dergelijke verre tijden, ongeacht de omstandigheden waarin mensen leefden. Voor hen was spirituele ontwikkeling het belangrijkste en het materiële leven was secundair. En nu? Hoewel de nieuwe generaties in vergelijking met mensen van vroeger in comfortabeler omstandigheden leven, kiezen ze toch vaker voor de prioriteit van materiële waarden, om zo door hun leven te razen en het te verspillen, geleid door de consumentistische prioriteiten van de maatschappij.

Rigden: Helaas is dat zo. Trouwens, oude volkeren behandelden dergelijke inscripties als overdracht van de belangrijkste informatie aan de volgende generatie omdat alles in dit leven van voorbijgaande aard is, behalve het spirituele. Vroeger hadden mensen een beter begrip dat het leven in deze wereld te vluchtig is en dat het om verschillende redenen, waaronder natuurrampen, zeer snel eindigt. En om te voorkomen dat Kennis verloren ging, werd het achtergelaten op de 'eeuwige steen'. Zeker, al het

bovenstaande is van toepassing op heilige, rituele inscripties omdat, naast deze, de mensen van vroeger, zoals in de moderne samenleving, gemeenschappelijke kalenders, ancestrale en historische archieven hadden.

Sommige heilige 'werkende' tekens (die in staat zijn om de fysica van de onzichtbare wereld te beïnvloeden) kunnen ook worden gebruikt als een symbolische aanduiding van een spiritueel persoon die deze kennis beoefende, ervaring had en deze met andere mensen kon delen. Vroeger was alles echt duidelijk en eenvoudig. Deze tekens en symbolen werden bijvoorbeeld niet getekend door wie dan ook, en zeker niet met het doel je eigen geliefde zelf te decoreren zoals dat nu meestal gebeurt, zonder de essentie te begrijpen. In verre tijden werd het gedaan door de mensen die een bepaald niveau van spirituele ontwikkeling bereikten... Het is nu dat mensen, zoals apen, versieringen met verschillende symbolen en tekens op zichzelf hangen zonder zelfs te beseffen wat ze echt betekenen en hoe ze het onderbewuste beïnvloeden. Maar het belangrijkste voor hen is dat het cool is, duur is, en dat een buurman je met afgunst bekijkt.

Tegenwoordig plaatsen veel onverantwoordelijke politici en regeringsambtenaren die symbolen die hen vaak door 'vrijmetselaars' worden gegeven op vlaggen en emblemen van steden en landen. Ze denken zelfs niet na waarom het zo belangrijk is voor de 'vrijmetselaars' om 'hun' teken of symbool op deze plaats te zetten. Ambtenaren begrijpen het verschil niet tussen verschillende tekens en welke problemen ze veroorzaken door deze 'onschuldige daad', die hun mensen (inclusief hun families) veroordeelt tot extra lijden. Voor zulke mensen heeft het aan het materiële Mind-systeem ondergeschikte, specifieke prioriteiten gedefinieerd: geld en een gebied van de geleider van zijn macht, zodat de persoon niet aan iets groters zou denken.

Het is nu dat leiders van verschillende religies, die tradities uit het verleden imiteren, zich kleden in feestelijke kleding en zich

versieren met kostbare metalen, stenen en emblemen waarop verschillende symbolen worden afgebeeld. De meesten onder hen hebben schaarse informatie over de betekenis van deze 'patronen' en tekens, die zich alleen beperken tot de enge grenzen van het concept van hun religie, zonder zich vragen te stellen over een ouder gebruik van deze symbolen in de spirituele cultuur van verschillende volkeren van de wereld en hun ware doel. Over het algemeen is het nu dat het uiterlijke rijk is en het innerlijke leeg. En eerder, slechts zo'n 8-12 duizend jaar geleden, was alles anders en had het een betekenis: bescheiden, maar met veel betekenis, uiterlijk (teken, symbool) en spiritueel rijk innerlijk. Over het algemeen moet worden opgemerkt dat voor mensen die in die tijd leefden, kennis van symbolen zo belangrijk en natuurlijk was voor hun samenleving dat ze zich niet eens konden voorstellen dat dergelijke waardevolle informatie zou kunnen worden vergeten of verloren.

Anastasia: U hebt ooit gezegd dat veel later, toen de maatschappij begon te neigen naar de materiële manier van denken, het eenvoudige werd vervangen door het gecompliceerde. Mensen begonnen tekens en symbolen te compliceren door extra interpretatie, die uit de geest kwam.

Rigden: Dat is echt zo. Toen door sommige oorzaken (natuurrampen, epidemieën, enzovoort) de overdracht van spirituele kennis werd onderbroken of de modernisering ervan door de menselijke geest plaatsvond onder de volkeren, zouden de volgende generaties het niet langer begrijpen. Mensen interpreteerden deze informatie vanuit hun geest, letterlijk vanuit het perspectief van hun bestaande *dagelijkse* ervaring. Dit is een andere factor die heeft bijgedragen tot de daaropvolgende vervorming en verkeerde interpretatie van tekens.

Anastasia: Ja, ongeacht hoe je het bekijkt, het begint allemaal met de materiële geneigdheid van het menselijk bewustzijn. En als de samenleving de essentie en de betekenis van de oorspronkelijke

kennis verliest of verstoort als gevolg van inmenging van de dierlijke geest, zal deze materiële geneigdheid alleen maar erger worden in het bewustzijn van toekomstige generaties...

Weet u, volgens de informatie die u ons vertelde vond ik veel interessante feiten in de werken gewijd aan archeologische en etnologische zaken. Het onderzoek met betrekking tot culturele lagen van twaalfduizend jaar voor Christus is natuurlijk zeer beperkt en de meeste ontdekkingen zijn toevallig. Maar vanaf het 11-7e millennium voor Christus zijn veel artefacten ontdekt, vooral die gerelateerd aan tekens.

Dus wanneer je verschillende culturele lagen bestudeert, kun je gemakkelijk nagaan in welke periode de fase van een dergelijke geneigdheid tot het materiële voor deze of gene mensen begon. In de lagen die teruggaan tot zeer oude tijden, vonden wetenschappers meer sporen van vreedzaam leven van mensen, een gebrek aan tekenen van ongelijkheid onder de bewoners en, het allerbelangrijkste, bewijs van de prioriteit van spirituele kennis in de maatschappij. Veel artefacten met typische tekens en symbolen wijzen daarop. Bijvoorbeeld overblijfselen van woningen met rijke muurschilderingen, steatiet zegels met tekens, klei medaillons met gebeeldhouwde tekens en symbolen, fragmenten van rituele schalen met tekens, keramiek met rijkelijk ornament op basis van mythologische verhalen, en vrouwenbeeldjes van klei met heilige symbolen erop. En al later in de tijdlijn, afgaande op de begrafenissen, verschijnen er nogal wat wapens en sieraden gemaakt van goud, zilver en edelstenen. Er vindt een aanzienlijke stratificatie van de bevolking plaats: er verschijnen veel arme begrafenissen, maar heel weinig rijke, en dan zijn er hele klassen van priesters en krijgers begraven in gouden sieraden, met wapens. Trouwens, waar er in het begin gewoon een uitwisseling van goederen was onder de bevolking zonder veel behoefte aan materiële hamstering (blijkbaar waren de waarden anders, ze waren van niet-materiële aard), verschijnen later goud, geld en handel met focus op accumulatie van materiële rijkdom door

individuen en de overeenkomstige stratificatie van de bevolking, met de opkomst van politieke en religieuze regeringssystemen. Met andere woorden, je kunt de 'geneigdheid' van de beschaving volgen in de richting van het materiële denken. Ik zou preciezer willen zeggen, dominantie van kenmerken van de dierlijke natuur in de samenleving, de oprichting van naties op deze basis, de opkomst van slavernij, enzovoort.

Een ander ding dat me verbaasde is het feit dat de leerplannen van middelbare scholen van een verscheidenheid aan 'beschaafde' landen informatie over het bestaan van de menselijke samenleving tot het 5e millennium voor Christus slechts terloops vermelden, verwijzend naar deze periode als de 'prehistorie' en voornamelijk het dagelijks leven beschrijven, de materiële levensomstandigheden van de zogenaamde 'prehistorische mensen'. En de spirituele kant van het leven van deze mensen wordt afgeschilderd als een primitief geloof in magie, geesten, het bestaan van de ziel in een mens, in buitenwereldse mythische rijken en goden die deze bewonen. Maar eerder waren er ook veel interessante en betekenisvolle dingen. Waarom wordt dit verborgen?

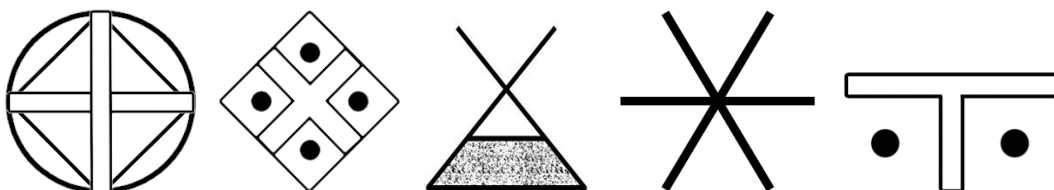
In bepaalde perioden bijvoorbeeld begonnen verschillende gemeenschappen van mensen in delen van de wereld die zich op een aanzienlijke afstand van elkaar bevonden, plotseling massaal naar een meer geciviliseerd bestaansniveau over te gaan, zoals wetenschappers zeggen, naar 'een cultuur van productieve economie'. Dat wil zeggen landbouw, de productie van aardewerk met dezelfde heilige tekens, domesticatie van dieren, de bouw van huizen (inclusief op sommige plaatsen zelfs met twee verdiepingen), met een duidelijk plan voor het bouwen van grote steden, enzovoort. En de mythen en legendes van de volkeren die geografisch niets met elkaar te maken hadden, vermelden dat de lokale bevolking dit alles werd geleerd door 'mensen uit de hemel', en dat vandaar het geloof kwam dat de natuur en het leven van mensen worden beheerst door speciale hogere wezens. Vaak is het

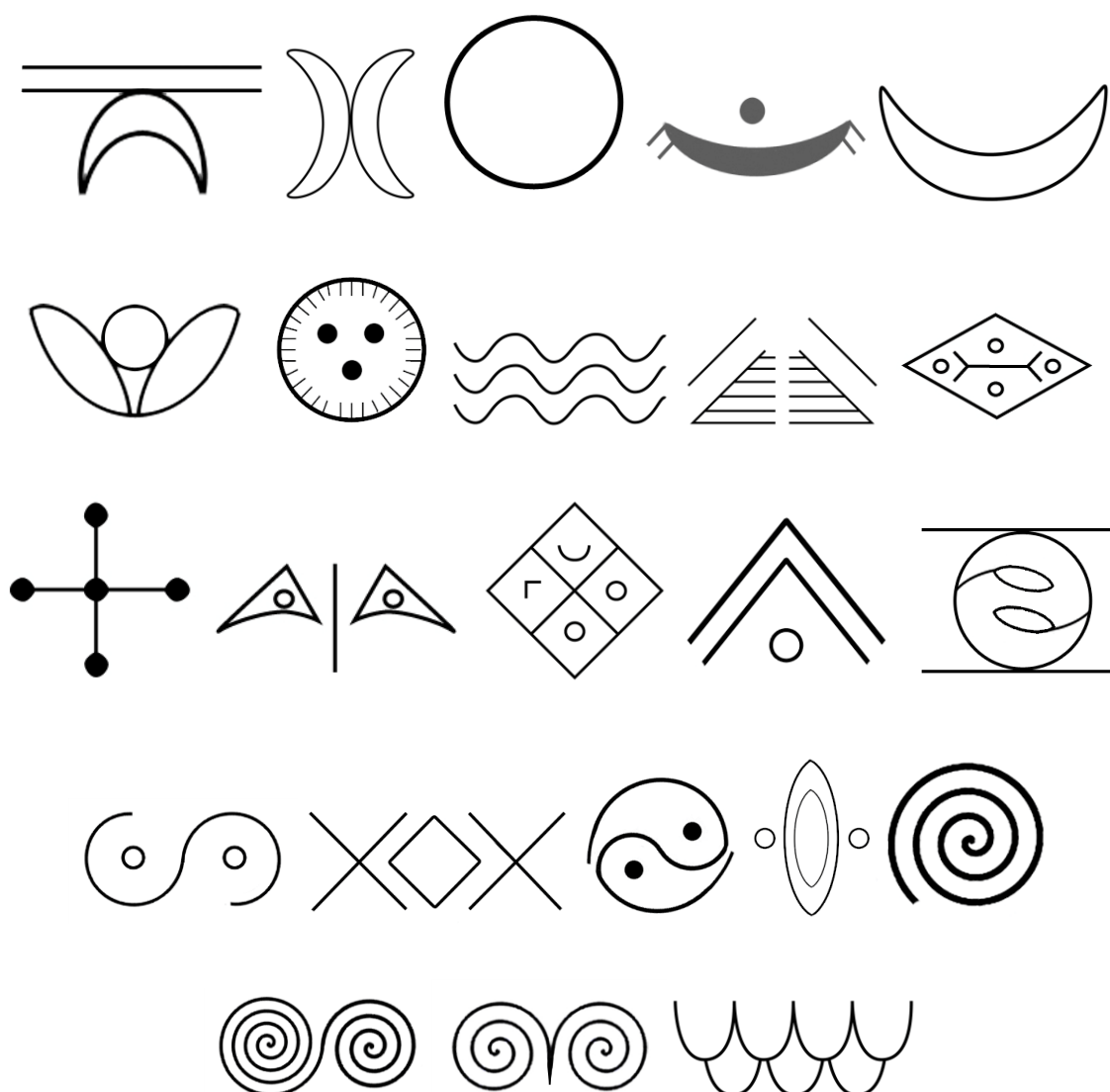

tijdens deze periodes dat op grote schaal tekens en symbolen op rituele keramische schotels verschenen. Tegelijkertijd bestonden deze tekens (in wezen dezelfde) vóór die tijd in de gemeenschappen van mensen die verschillende continenten bewoonden, zoals blijkt uit rotstekeningen. De tekens werden zelfs gevonden in rotstekeningen die 35.000 jaar geleden werden geschilderd!

Rigden: Het is gewoon zo dat, zoals ik al zei, aanvankelijk bepaalde tekens en symbolen in de samenleving bestonden.

Anastasia: Ja, en dit duidelijke feit wordt voortdurend genegeerd, waarschijnlijk vanwege een gebrek aan Oerkennis in zaken die zo cruciaal zijn voor de menselijke beschaving... Dus vond ik interessante informatie in de bibliotheken over die oude archeologische culturen die u noemde in het gesprek over tekens: dit zijn oude beschavingen die bestonden in Europa en Azië, ofwel ruim vóór de bekende Sumerische en Egyptische beschavingen of gedurende dezelfde periode. Zoals u bijvoorbeeld al zei, de Tripolye-cultuur die bestond in het 4e-3e millennium voor Christus in het oude Europa (de huidige gebieden van Oekraïne, Moldavië en Roemenië). Het staat in Roemenië bekend als de 'Cucuteni'-cultuur (de naam van de dichtstbijzijnde nederzetting waar de eerste archeologische vondsten in verband met deze cultuur werden ontdekt). Veel keramiek met heilige symbolen is gevonden in de culturele lagen van deze periode. Toen waren de borden van twee soorten: rituele (met het ornament van tekens en symbolen) en gewone (eenvoudig, zonder tekeningen).

Figuur 42. Symbolen en tekens van de Tripolye-beschaving (4e-3e millennium voor Christus, het oude Europa).

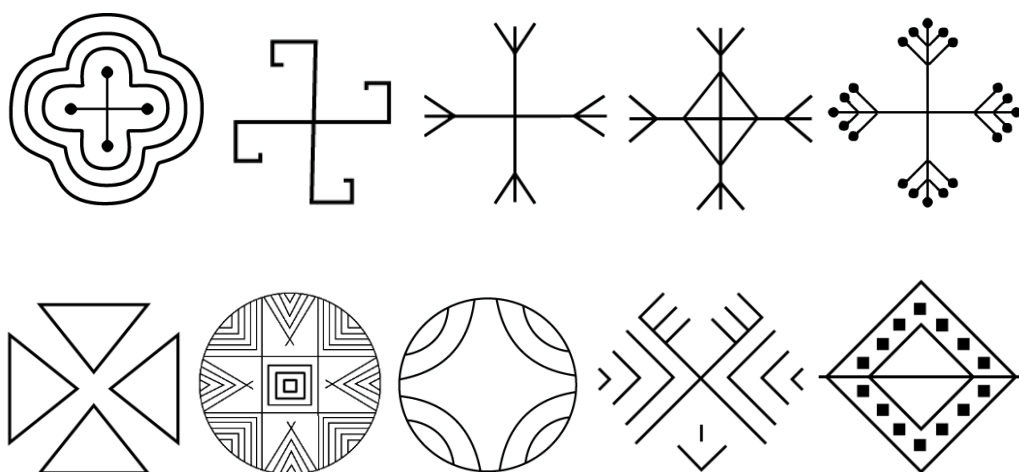
Ik zou nog een belangrijk feit willen noemen dat u ons ooit hebt verteld. In die nederzettingen werden veel vrouwelijke beeldjes met gebeeldhouwde heilige tekens en ornamenten gevonden, wat aangeeft dat deze volkeren het scheppende vrouwelijke principe eerden. Het is ook opmerkelijk dat tijdens de opgraving van andere oude culturen niet alleen een overvloed aan dergelijke tekens op keramiek werd gevonden, maar er waren ook veel damesversieringen met dezelfde heilige symbolen en vrouwelijke beeldjes met tekens. De begrafenissen van vrouwelijke sjamanen die tijdens het leven de heilige kennis bezaten, werden ook in de

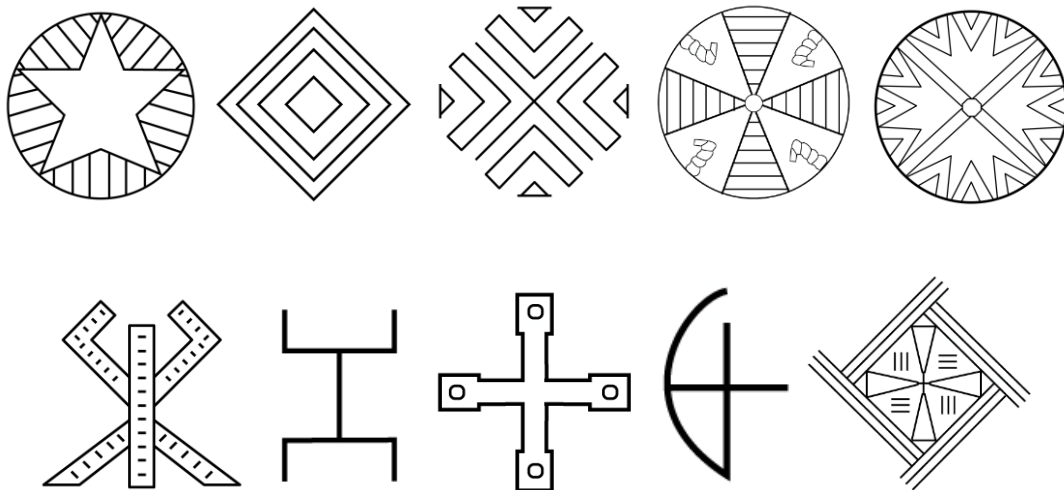

buurt gevonden. De voorwerpen en vele andere kenmerken die op begraafplaatsen werden gevonden, wezen daarop. Dit getuigt dat vrouwen een zeer actieve rol hebben gespeeld in het spirituele leven van de samenleving en in rituelen en dat het vrouwelijke goddelijke principe vooral in vroegere tijden door mensen werd geëerd.

Rigden: Dus het zou in een harmonieus spiritueel ontwikkelde gemeenschap moeten zijn. Omdat het vrouwelijke principe in het spirituele aspect precies de manifestatie is van de scheppende kracht van Allat...

Anastasia: Nadat u vele jaren geleden voor het eerst over het onderwerp tekens sprak, vond ik veel voorbeelden van de aanwezigheid van verschillende tekens en symbolen in oude culturen. Bijvoorbeeld, culturen van de Balkan-Donau-regio - een aantal archeologische culturen van de Neolithische en de Chalcolithische Eeuwen die in het 5e-3e millennium voor Christus een groot gebied van het oude Europa en de Balkan (een bergketen in het zuidoosten van Europa) bezetten. Een vrij rijk 'ornament' bestaande uit hun belangrijkste symbolen is te zien op de artefacten. Het omvat cirkels, spiralen, driehoeken, kruisen, piramides, rhombuses en andere tekens.

Figuur 43. Symbolen van de culturen van het oude Europa (5e-3e millennium voor Christus).

Symbolen van verschillende oude culturen worden hier weergegeven: de cultuur Vinča-Tordaş (Tordaş) (moderne gebieden van Zuid-Europa: Hongarije, het zuidwesten van Roemenië, Noord-Servië en Bulgarije), lineair keramiek (Centraal-Europa, van het Duitse Ruhrgebied tot de grenzen van Tsjechië en Slowakije), de Donau-cultuur (Bylany) (Tsjechië en Slowakije), de Balkan-cultuur Dimini (Egeïsche kust nabij de stad Volos, niet ver van Larissa, Griekenland), de Baltische Narva-cultuur (in het moderne Letland), Estland, Litouwen, Noord-Wit-Rusland en de oblast Pskov in Rusland), de Lengyel-cultuur (West-Hongarije, Oost-Oostenrijk, Tsjechië, Slowakije) en andere culturen uit deze periode van de betreffende regio.

Verder wil ik de archeologische cultuur Sesklo noemen (5e millennium voor Christus; in de buurt van de stad Volos, dicht bij de grote stad Larissa, de Griekse kust), waarvoor een geometrisch ornament typisch is. Tijdens de opgravingen werden er beeldjes en serviesgoed gevonden, die met dit ornament waren beschilderd en vaak met rode verf waren bedekt. Overigens werden daar ook pintadera gevonden (het Spaanse woord 'pintadera', van 'pintar' wat betekent 'schilderen, iets weergeven'). Dit zijn een soort klei-contourstempels, meestal met een sierpatroon. Ze kwamen vrij veel

voor in culturen van de Neolithische periode. Er wordt aangenomen dat één van hun functies was om een soort 'tatoeages' in de vorm van tekens en symbolen met verf op het menselijk lichaam aan te brengen vóór een heilig ritueel of een ceremonie.

En natuurlijk kan vooral de Shigir-cultuur (5e-4e millennium v.Chr., De Midden-Oeral en Trans-Oeral; modern Rusland) worden opgemerkt. De artefacten omvatten een sculptuur gemaakt van lariks, de oudste houten sculptuur die tot op heden in de wereld is gevonden. Deze is vernoemd naar de plaats waar ze werd ontdekt, het 'Big Shigir-idool'. De romp van het beeld is aan alle kanten bedekt met gesneden geometrisch ornamenten. Het beeld zelf dateert uit de Mesolithische periode (9.500 jaar geleden).

Rigden: Trouwens, op dit idool, zo genoemd door archeologen, is er ook informatie over de zeven dimensies in de vorm van zeven van zijn vermommingen (schematische afbeeldingen van menselijke gezichten). En de zevende dimensie wordt weergegeven als het bovenste driedimensionale (dubbelzijdige) leidende 'gezicht', terwijl zes dimensies worden weergegeven in de vorm van zes contour 'gezichten'. Deze laatste werden gesneden op de brede vlakken van het 'lichaam van het idool': drie werden gesneden aan de voorkant, symbolisch voor de driedimensionale wereld, en nog eens drie vermommingen aan de achterkant, symbolisch voor dimensies die niet toegankelijk zijn voor een gewone persoon (de vierde, vijfde en zesde).

Anastasia: Het meest interessante is dat wetenschappers nog steeds ruzie maken over wat dit zou kunnen betekenen en ook over de betekenis van de symbolen en tekens. Interessant is dat in de eerste beschrijving van dit idool door de museummedewerker die dit object toen ontving, werd vermeld dat het idool zijn benen had gekruist. En dit wijst op de lotuspositie en het leren kennen van de wereld tijdens het meditatieproces. Maar het was duidelijk dat dit deel van het artefact erg 'onhandig' was voor iemand, omdat het op zijn minst mensen aan het denken zette over de verbinding met het

Oosten, dus het is precies dit deel dat 'spoorloos verdween' in de opslagruimte van het museum vóór de revolutie.

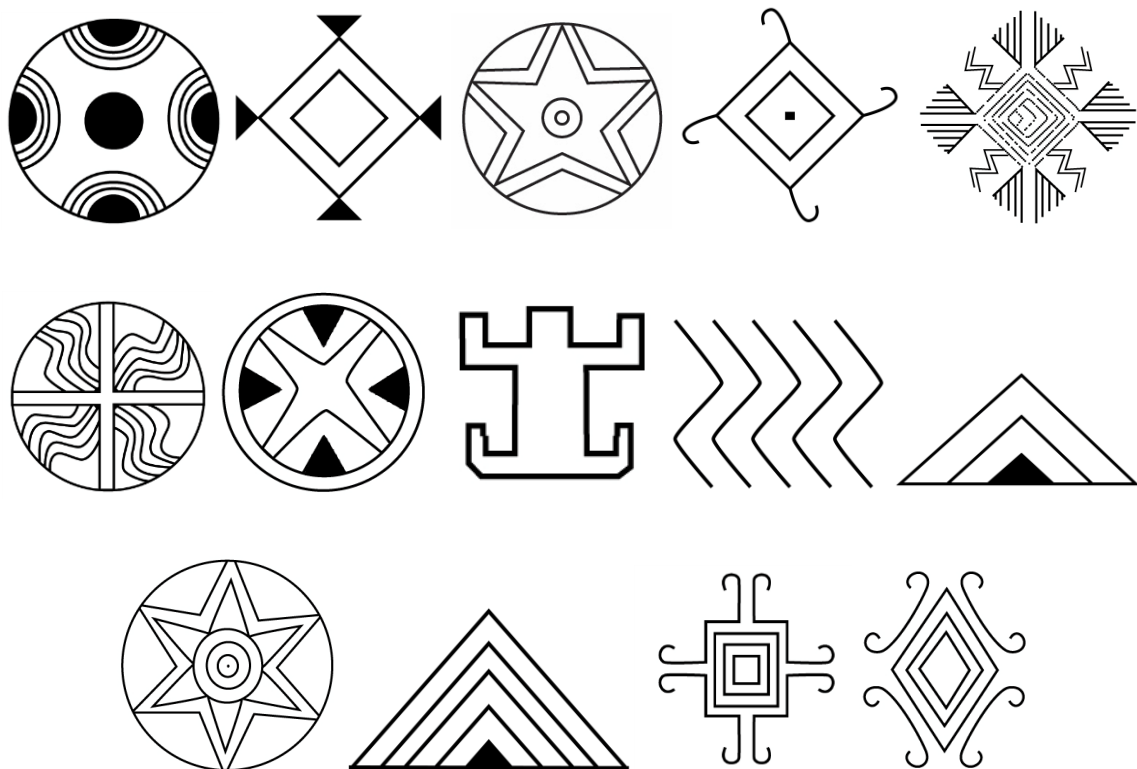
Dat is wat het verliezen van de sleutel tot de oorspronkelijke Kennis betekent: het artefact is gevonden, maar niemand weet wat ermee te doen en hoe de oude tekens en symbolen moeten worden gelezen. In feite ontdekten ze op het grondgebied van het moderne Rusland vele symbolen van de oude archeologische culturen die zeer interessant zijn voor de onderzoeker. Bijvoorbeeld, de Boven-Wolga-cultuur (deze bevond zich in het gebied van de rivier Wolga (Boven-Wolga), in het Wolga-Oka-interfluvium, op het huidige grondgebied van de regio Moskou in Rusland), in de lagen waarin schotels met gesneden ornamenten en symbolen werden gevonden, evenals medaillons van klei met gebeeldhouwde tekens (een oud medaillon, in wezen dezelfde tamga). En hoe informatief waardevol zijn bijvoorbeeld de artefacten van de Chebarkul-cultuur (het zuidelijke deel van het Oeralgebergte, nu de regio Chelyabinsk, Rusland)!

In feite is de regio Oeral heel rijk aan symbolen en tekens. De rotstekeningen van de Oeral van het Mesolithicum, het Neolithicum en de Bronstijd zijn bijvoorbeeld onbetaalbaar! Interessant is dat ze voornamelijk op de rotsen waren geschilderd die tegenover het water stonden. En water, zoals we weten, symboliseerde de andere spirituele wereld in de interpretatie van de oude volkeren. Als vogels werden afgebeeld waren het in de meeste gevallen watervogels. En traditioneel, zoals bij alle oude volkeren van de wereld, werd spirituele kennis vastgelegd in de vorm van geometrische vormen (cirkels, polygonen, golven, zigzaglijnen, diagonale en rechte kruisen en stralen) evenals antropomorfe wezens en hoefdieren die voornamelijk verwezen naar de vier Wezens. Maar het allerbelangrijkste, met beeldjes van een mens in de vorm van een 'bug' (met uitgestrekte armen en gebogen benen), op wiens hoofd symbolen van spirituele bevrijding of verbetering stonden afgebeeld (ofwel het teken van **AllatRa** of het symbool van Allat, of verschillende uitwaaierende stralen). Ik noem

niet eens de oudste culturen van Siberië met hun symbolen en tekens...

Trouwens, ik heb veel interessante feiten verzameld, ook uit het onderzoek van de Oosterse culturen die teruggaan tot het 7e-6e millennium voor Christus, en niet alleen in de Oeral, maar ook in Azië (in het Nabije Oosten en Centraal-Azië). Bijvoorbeeld de Hacilar-cultuur van 'jagers en verzamelaars' die bijna *negenduizend jaar geleden* bestond. Het wordt gekenmerkt door rijke schilderijen op huismuren en servies met grafische symbolen die voornamelijk worden gedomineerd door de zonne- (zon, cirkelvormige) en ruitvormige symbolen.

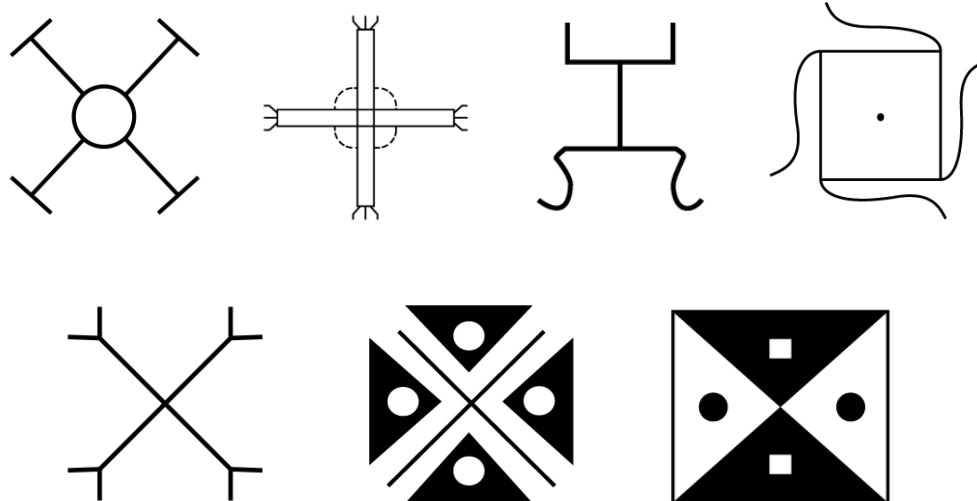

Figuur 44. Symbolen van de Hacilar-cultuur
(7e-5e millennium voor Christus; West-Azië).

Of bijvoorbeeld de cultuur van Çatalhöyük, die u in het gesprek hebt genoemd, die, net als Hacilar, bestond in het 7e millennium voor Christus op het grondgebied van het moderne Turkije. De

symbolen werden inderdaad gedomineerd door vele kruisvormige en ruitvormige beelden, en er was een duidelijke eerbied voor het goddelijke vrouwelijke principe. Dit alles wijst op het feit dat de oude volkeren Oerkennis bezaten over de Ziel, de vier Wezens en de bijbehorende spirituele oefeningen.

*Figuur 45. **Symbolen van de cultuur Catalhöyük**
(7e millennium voor Christus; West-Azië).*

Interessant is dat de oude volkeren van deze cultuur, afgaande op de begrafenissen, zelfs geen tekenen van sociale stratificatie of enige aanwijzing van ongelijkheid tussen mannen en vrouwen op het gebied van leiderschap in de spirituele, sociale of huishoudelijke gebieden van hun gemeenschap hadden. In de 'heiligdommen' die door wetenschappers werden ontdekt waren er veel vrouwelijke beeldjes van de Moedergodin, en naast de schilderijen waren er reliëfbeelden van de Moedergodin, stierenkoppen en leeuwinnen. Overigens is het bekendste beeldhouwwerk in deze laag een vrouwelijke godheid die op een *kubieke troon* zit, waarvan de zijarmen zijn gemaakt in de vorm van *twee leeuwinnen*. Hetzelfde kan ook worden waargenomen in het oude Egypte: dezelfde leeuwen als symbolen van de Laterale Wezens en de stierenkop als een bijzondere oude interpretatie van de symboliek van deze kennis.

Rigden: Ja, voor de oude volkeren die de stier als een heilig dier vereerden was zo'n associatieve interpretatie van deze kennis inderdaad typisch. Meer precies de stier, de koe en de slang, evenals andere vertegenwoordigers van de tastbare dierenwereld, die ik al heb genoemd, werden alleen door mensen heilig gemaakt omdat ooit de onzichtbare structuur van de mens en de wereld was uitgelegd aan de vorige generaties met hen als voorbeeld. Hetzelfde geldt voor de plantenwereld. De dieren zelf, reptielen of planten hebben hier niets mee te maken. Dit komt overeen met het nemen van een appel en deze te vergelijken met de vorm van de Ziel in de overgangstoestand. Je kunt zeggen dat de Ziel ongeveer hetzelfde is, rond van vorm, dat haar omhulsel een gele en rode kleur heeft. Net zoals een appel in de zon rijpt als een vrucht, zo rijpt de Ziel, figuurlijk gesproken, wanneer een mens zich spiritueel ontwikkelt. Dus als de spirituele component van deze Kennis verloren gaat, dan zal de appel voor de volgende generaties een heilige vrucht worden die zal worden aanbeden, omdat dit is opgeschreven in de heilige teksten van hun voorouders. Dat is hoe de Dierlijke geest alles spiritueels in het menselijke systeem materialiseert om zijn macht te vestigen.

In vroegere tijden werden de elementaire spirituele oefeningen bijna op elementair niveau uitgelegd, in wezen net als tegenwoordig. Met andere woorden, ze namen gemeenschappelijke associatieve voorbeelden van de driedimensionale wereld, begrijpelijk voor een persoon in het dagelijks leven. Het was alleen nodig zodat hij de eerste stadia van spiritueel werk kon begrijpen. Met verdere spirituele ontwikkeling verdween de behoefte hieraan omdat de persoon een persoonlijke ervaring kreeg dat hij zich aan de onzichtbare kant van de werkelijkheid (de spirituele wereld) bevond. En die realiteit is onmogelijk uit te leggen in menselijke woorden, daarom begrijpen spirituele mensen elkaar zonder woorden. En degenen die nog steeds niets van de andere kant weten, vechten een verloren strijd en proberen met logica datgene te begrijpen dat alleen met gevoelens kan worden begrepen. Het is

voor dit laatste dat zulke grove associaties van de materiële wereld werden gegeven.

Dus, terugkerend naar de 'heilige' symbolen van het beeld van de stier. In de associatieve interpretatie van mensen van vroegere tijden vertegenwoordigden de ogen van de stier een voorwaardelijk symbool van de Laterale Wezens, een langwerpige neus met een mond (spreken, of liever gezegd 'loeien' over het verleden) betekende het Achterste Wezen, en het bovenste deel van de hoofd met gebogen hoorns stond voor het Voorste Wezen in de vorm van een halve maan met naar boven wijzende hoorns (het teken van Allat) en als een symbool van de mogelijkheid om naar de andere wereld te gaan. Op het lichaam van de stier plaatsten ze meestal het teken van de cirkel, waarin zes lijnen werden ingeschreven als een ster met zes stralen. Dit laatste is een symbool van zes materiële dimensies geregeerd door de Dierlijke geest. En als de zes stralen van de ster eruit zagen als een diagonaal kruis doorsneden met een horizontale lijn, dan wezen de twee horizontale stralen (de 'minnen') ook op de controle door een persoon van zijn Laterale Wezens of, omgekeerd, op hun activiteit, afhankelijk van extra tekens. Overigens werd speciale nadruk gelegd op het lichaam van de stier, ofwel op de buik als een associatief beeld van de container van de dierenwereld of op de rug in het associatieve begrip van de drager (basis) van de materiële wereld. Op deze plaatsen zijn de bijbehorende tekens geplaatst. Later, toen religie verscheen als een instelling van macht en controle, begon de totale vernietiging van de oude overtuigingen en sommige priesters veranderden het symbool van de stier in een 'heilig beeld' dat door de massa's moest worden aanbeden, terwijl de ware kennis werd verborgen, terwijl andere priesters, vechtend voor hun eigen macht, de stier begonnen te interpreteren als een negatief beeld, samen met de kennis die deze belichaamde.

Anastasia: Zo'n substitutie van een associatieve afbeelding door een heilige wordt tegenwoordig ook teruggevonden in moderne overtuigingen. In religies als het Hindoeïsme, het Jainisme, het

Zoroastrisme, wordt de koe nog steeds vereerd als een heilig dier. In het Hindoeïsme is het eten van vlees taboe, en eerder, in de eerste eeuwen van de gewone jaartelling, beschouwden heersers van India het doden van koeien door een inwoner als een vreselijke misdaad, die met de dood kon worden bestraft. Om nog maar te zwijgen van het feit dat alle producten en afval van dit dier in deze religies nog steeds worden beschouwd als 'heilig en zuiverend' en een 'wondermiddel voor alle spirituele en lichamelijke kwalen'. En wat is er van de spirituele kennis overgebleven? Vrijwel niets, alleen algemene filosofie met de materiële neiging om een gewoon dier te aanbidden. Het gevolg is dat hele generaties mensen, in plaats van daadwerkelijk aan zichzelf te werken in een spiritueel aspect, een gewone herkauwer met gespleten hoeven sussen.

Rigden: Ja, de Dierlijke geest is sterk in zijn substituties.

Anastasia: Hoe snel implementeert het immers zijn substituties in het menselijk bewustzijn en hoe lang blijven ze in de menselijke samenleving. Al deze oude culturen die bestonden op het grondgebied van het oude Eurazië en hun echo's bevestigen dat mensen over spirituele Kennis beschikten die voor hen belangrijker was dan het dagelijks leven. Afgezien van de bovengenoemde culturen zijn er vele andere die in oude tijden bestonden en dezelfde symbolen en tekens hadden. Bijvoorbeeld, de Hassouna en Halaf culturen (5e millennium voor Christus; het huidige Irakese grondgebied (Noord-Mesopotamië), Syrië en Turkije; deze culturen bestonden vóór de opkomst van de Sumerische beschaving), de Zagros-cultuur: nederzettingen van de kampementen Ganj Dareh en Ali Kosh (7e-6e millennium voor Christus in het Zagros-gebergte, het hedendaagse Iran), de Mehrgarh-cultuur aan de voet van de Sulaymaniyah-bergen (6e-5e millennium voor Christus, modern Pakistaans grondgebied); de Anau-cultuur (5e millennium voor Christus, in de buurt van de moderne stad Ashgabat, Turkmenistan). En dat is verre van de hele lijst die eigenlijk grote gebieden bestrijkt waar mensen zich in die dagen vestigden: van Europa tot Siberië en van Afrika tot Azië. En

overal vind je vergelijkbare grafische symbolen, één en dezelfde geometrische tekens die rijkelijk op huismuren en tafelgerei zijn geschilderd.

Rigden: Ik zal nog meer zeggen: let op het feit dat een overvloed aan dergelijke tekens precies wordt gevonden in de gebieden in de nabijheid van die plaatsen die sinds vroege tijden belangrijk waren, in spirituele zin. Ik bedoel die plaatsen waar spirituele mensen die over de juiste kennis beschikten op een bepaald moment bepaalde werktekens activeerden, waarvan de invloed gedurende millennia bewaard bleef.

Anastasia: Zegt u dat deze plaatsen geen abnormale zones van energie-uitstoot zijn; dat wil zeggen, ze zijn niet van natuurlijke oorsprong maar van een kunstmatige; dat ze ooit werden gecreeërd dankzij de activering van bepaalde actieve tekens?

Rigden: Ja. Het is genoeg om de gebeurtenissen te volgen (althans binnen de beschikbare historische gegevens), vooral in het spirituele aspect, die zich hebben voorgedaan op de plaatsen die je hebt vermeld, waar op een bepaald moment tekens werden geactiveerd.

Anastasia: Eigenlijk, ja... Als we bijvoorbeeld de Tripolye-beschaving nemen... De moderne stad Kiev bijvoorbeeld wordt nog steeds 'een open chakra' genoemd, een plaats van kracht. En als je bedenkt dat er daar in vroegere tijden een Lotus-tempel was, en daarnaast nederzettingen van de Tripolye-beschaving met een overvloed aan heilige tekens en symbolen, niet alleen bekend in het oude Europa, maar ook op andere continenten...

Rigden (glimlachend): Waarom zeg je dat er een Lotus Tempel was?

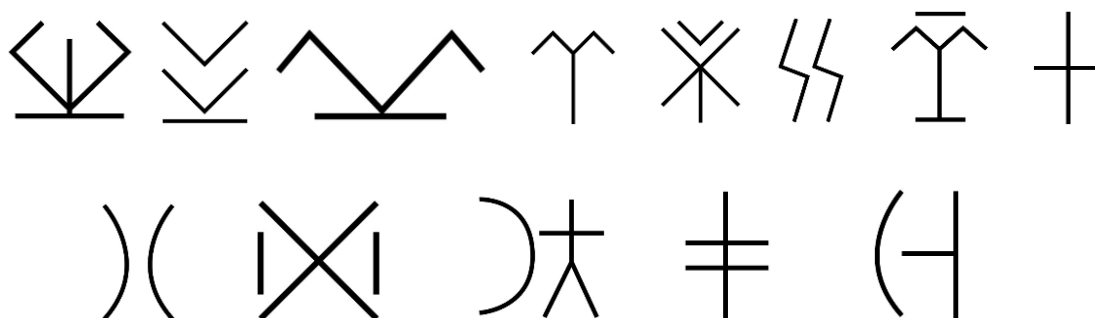
Anastasia: Nu, ja... In feite, als we doorgaan met het vergelijken van 'plaatsen van kracht', worden enkele interessante momenten

in de geschiedenis van het spirituele leven van de beschaving zichtbaar. Als we bijvoorbeeld de Oostkust van Griekenland in de buurt van de stad Larissa bekijken... Dichtbij is er ook het bergachtige schiereiland Halkidiki, de Heilige berg Athos! Inderdaad, vandaag is het 's werelds grootste concentratie van Orthodoxe monniken, de spirituele thuis die door veel mensen wordt vereerd als de verblijfplaats van de Heilige Moeder van God. Daar worden al meer dan duizend jaar onophoudelijk gebeden uitgesproken en overal zijn oude symbolen en afbeeldingen van de Moeder van God en de Aartsengel Gabriël. Het volstaat om het Vatopedi-klooster (opgericht ter ere van de Aankondiging aan de Heilige Maagd Maria) of het St. Panteleimon-klooster (Russik, Rossikon) op de berg Athos te vermelden. Immers, vroeger was Agapit van Pechersk direct betrokken bij de spirituele activiteit van deze oude kloosters. Inderdaad, dit zijn belangrijke gebeurtenissen in de tijd die grote gevolgen hebben in de verre toekomst!

Rigden: En het begon allemaal met de activering van tekens...

Anastasia: Ja, Griekenland en tekens zijn onafscheidelijke concepten. Het grondgebied van het Balkan-schiereiland in het verleden (ergens van het 3e tot het 2e millennium voor Christus) is een gebied van uitbreiding van de Egeïsche, ook wel Kretenzisch-Myceense cultuur genoemd. Dit is één van de mysterieuze culturen. Te oordelen naar de kunstmonumenten werd het vrouwelijke principe ook geëerd en het schrijfsysteem was rijk aan tekens en symbolen. Voor zover ik weet is het Cypriotisch-Minoïsche schrift, waaruit het Cypriotische schriftsysteem is ontstaan, nog niet ontcijferd. En de tekens van het Cypriotische schrift lijken erg op de tekens van Tripolye en andere oude culturen. Met andere woorden, de tekens zijn gebleven, maar hun oorspronkelijke betekenis is verloren gegaan.

*Figuur 46. Tekens van het Cypriotische schrift
(11e eeuw voor Christus; oud schriftsysteem van de inwoners
van het eiland Cyprus gelegen in het oostelijke deel van de
Middellandse Zee).*

Rigden: Alles had eens één wortel, er was één taal en dezelfde tekens. Maar nu is de taal vergeten, hoewel de tekens zijn gebleven, en verloren mensen de spirituele component van de Kennis over deze tekens. Maar de herinnering aan de kracht van de invloed van de tekens is bij een mens op genetisch niveau gebleven. **Als je kijkt naar de voorkeuren van elke Persoonlijkheid, aan welke symbolen hij intuïtief het meeste aandacht besteedt, en met welke comfortabele 'versieringen' hij zich zelfs in het dagelijks leven omringt, dan kunnen we diezelfde basistekens en symbolen zien.** Het is voldoende om te kijken welke 'patronen' een persoon op alledaagse voorwerpen omringt, welke decoraties er in het interieur en exterieur van het huis zijn en zelfs op persoonlijke dingen. Daarbij, niet alleen thuis maar ook op het werk (tekens en symbolen van bedrijven of firma's, logo's van verschillende alledaagse items, internetsites, enzovoort). Voor mensen is dit zo alledaags dat ze zich niet eens afvragen waar de wortel van hun verlangen vandaan komt, welke onbewuste voorkeur voor bepaalde tekens en symbolen ze hebben en waarom ze zich daarmee omringen en hoe dit hun leven beïnvloedt.

Anastasia: Ja, dat is een feit. Ik had er nooit echt over nagedacht totdat ik de door u gegeven Kennis tegenkwam. Ik herinner me dat nadat ik deze informatie voor het eerst hoorde en mijn aandacht

op mijn thuisomgeving richtte, het besef van wat me altijd omringde een openbaring voor me was. Er waren 'patronen' en elementaire 'versieringen' die benadrukten waar ik onbewust naar streefde in mijn leven. Bovendien waren sommigen van hen actieve tekens. Dus elke dag, toen ik dit allemaal voor me zag, activeerde ik ze onbewust met mijn aandacht, en dus werd mijn leven volledig beïnvloed volgens mijn keuze op basis van de geheime onderbewuste voorkeuren van mijn persoonlijkheid.

Rigden: Een nauwkeurige observatie van jezelf leidt tot interessante ontdekkingen. Iemand vindt datgene in zichzelf wat hij voorheen soms alleen in anderen gemakkelijk zou opmerken.

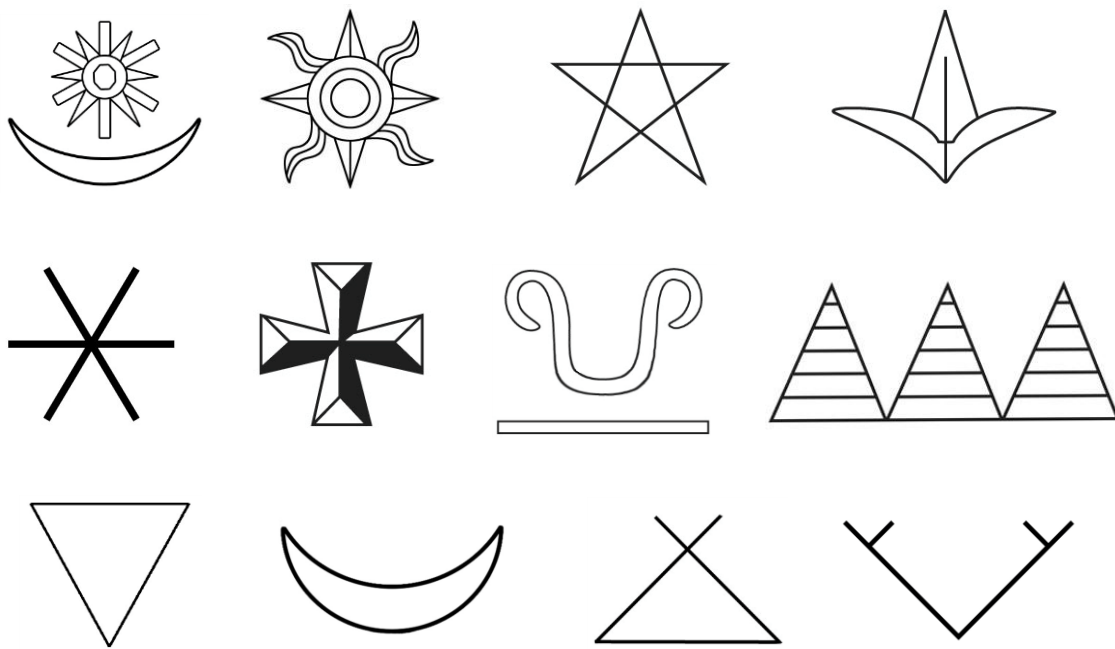
Anastasia: Ja, dit was toen een echte openbaring voor mij, waardoor ik mijn leven ook in dit opzicht kon aanpassen... En nu heb je me geïntrigeerd door het idee om de activering van de plaatsen van tekens te volgen, beginnend bij heel oude tijden. Als het wordt geanalyseerd valt het allemaal op zijn plaats, net als delen van een puzzel. Bijvoorbeeld Rusland, het zuidelijke deel van het Oeralgebergte... Het zuidelijke Oeralgebergte is niet alleen rijk aan tekens en symbolen, maar ook op mysterieuze, abnormale plaatsen. Ook daar, in de buurt van Chebarkul, vonden archeologen dat 'Land van Steden' met de ene cultuur die we al in ons gesprek hebben genoemd. Dit zijn oude steden die bestonden in het 4e-3e millennium voor Christus op het grondgebied van de huidige regio's Chelyabinsk en Orenburg, Basjkortostan (Rusland) en Noord-Kazachstan. Dat wil zeggen, er was eigenlijk een hele beschaving in de periode van het oude Egypte. Deze steden waren oorspronkelijk goed ontworpen en hadden een complexe architecturale blauwdruk. Bovendien hadden velen naast rechthoekige vormen een aparte cirkelvorm, terwijl anderen eivormig waren (semi-ovaal; blijkbaar een parallel trekkend met het kosmische ei dat bekend was in de mythologie van veel oude volkeren).

Over het algemeen moet worden opgemerkt dat de oude culturen van Siberië, die grote delen van West-Siberië beslaan, het zuidelijke Oeralgebergte en het westelijke deel van Centraal-Azië, zeer rijk zijn aan symbolen en tekens. Maar aan de andere kant is dit niet verwonderlijk: de ingang naar Shambala is immers vlakbij.

Rigden: Absoluut. De tekens en symbolen van die plaatsen zijn de rijkste en interessantste voor de onderzoeker. Maar toch, om op zijn minst een algemeen idee over hen te hebben en te zien waar de wortels vandaan komen, is het beter om een groter gebied te bestrijken voor het vergelijken van tekens en symbolen - van West-Siberië in Rusland tot de bergen van India, van het Iraanse Zagrosgebergte tot het Mongoolse plateau.

Anastasia: Het volstaat om alleen Altai en zijn unieke archeologische vondsten en de aanwezigheid van abnormale gebieden te vermelden. Hoewel het Zagrosgebergte (modern Iran) ook behoorlijk mysterieus is, gezien de aanwezigheid van vele kilometers kalksteengrotten die niet alleen hun aard, maar ook menselijke geheimen, symbolen en tekens gedurende millennia hebben behouden. En als we kijken naar de spirituele geschiedenis van generaties van mensen die op die plaatsen woonden, dan krijgen we nogal interessante vergelijkingen. Aan de westkant van het Zagrosgebergte bevinden zich de valleien van Mesopotamië, de locatie van de Sumerische stadstaten van het 4e-3e millennium voor Christus. Nogmaals, de Sumerische cultuur wordt geassocieerd met dezelfde hoofdtekens en symbolen die andere oude volkeren hadden. En sommige van hun heilige legenden, bijvoorbeeld over de overstroming en het paradijselijke eiland, werden later geleend door Joodse priesters toen ze de teksten aan het opstellen waren die vervolgens in de Bijbel zouden worden opgenomen, maar natuurlijk zonder te verwijzen naar de Sumer beschaving als bron.

*Figuur 47. Tekens van de Sumer beschaving
(3e millennium voor Christus; Zuidwest-Azië).*

Welnu, en natuurlijk moet men niet vergeten de profeet Zarathustra te noemen die de leer over Ahura Mazda predikte in deze gebieden in het oude Perzië (in het 1e millennium voor Christus) die zich precies in het Zagros-gebergte bevinden. Het heilige boek 'Avesta' en het Zoroastrisme zijn immers op basis van deze leer tot stand gekomen en hadden een aanzienlijke invloed op veel mensen van volgende generaties, niet alleen op die plaatsen.

Figuur 48. Afbeelding van het symbool van Ahura Mazda op oude bas-reliëfs.

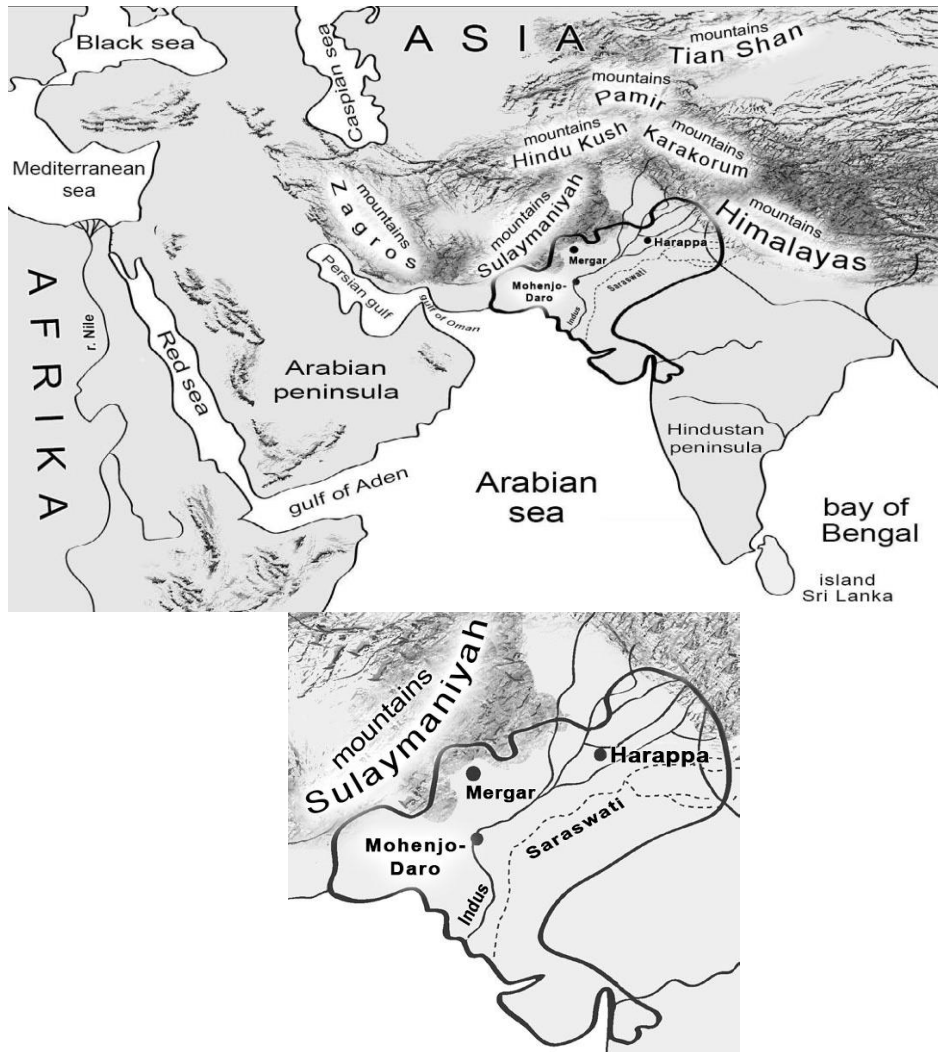

Voor zover ik weet was dit ideologische concept van het Zoroastrisme ooit erg populair in het Oosten en had het invloed op de vorming van massale religies als het Manichaeïsme, het Mithraïsme, het Jodendom, en ook de Christelijke sekte van de Katharen, die hun invloed snel verspreidden in West-Europa in de 11e-13e eeuw na Christus en wiens religieuze overtuigingen door de Rooms-Katholieke kerk als 'gevaarlijke ketterij' werden beschouwd...

Welnu, deze reeks ontdekkingen wordt elke keer interessanter... Vervolgens de archeologische cultuur Mehrgarh aan de voet van het Sulaymaniyah-gebergte (modern Pakistan)...

Rigden: De oudste culturen van Hindustan in de Indus-vallei? Ja, dat waren zeer interessante tijden voor het activeren van tekens...

Anastasia: Ik herinner me dat u ons ooit vertelde over één van de globale snijpunten... de locatie van 's werelds grootste plexus van bergen in Azië: de vorming van de systemen van de hoogste bergen van de planeet - Pamir, Hindu Kush en de Karakoram. En in de context van dit verhaal hebt u het gehad over een hoog ontwikkelde cultuur die vijfduizend jaar geleden niet ver van die plaatsen bestond, dat wil zeggen in het 3e millennium voor Christus. U hebt me zo geïntrigeerd met deze informatie dat ik deze kwestie nader heb onderzocht. Vandaag noemen archeologen deze cultuur voorwaardelijk de Indus-vallei of, met een andere naam, de Harappabeschaving, die is vernoemd naar een archeologische vindplaats in Harappa in het westelijke deel van Zuid-Azië, Pakistan (West Punjab).

Figuur 49. Kaart van de locatie van de Harappabeschaving
(3e millennium voor Christus; Zuid-Azië).

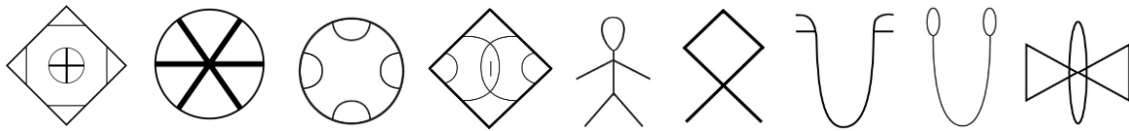
De kaart toont de voorwaardelijke grenzen van de oude beschaving en enkele van de belangrijkste centra - Harappa, Mehrgarh, Mohenjodaro (vernoemd naar een opgraving), de Indus-rivier en de voormalige rivierbedding van de heilige rivier Saraswati (gemarkeerd met een stippellijn) die een vrouwelijke godheid in de mythologie belichaamt. Saraswati is een legendarische oude rivier, het gebied daaromheen werd beschouwd als heilig. Volgens de legende was er tussen de rivieren Saraswati en Drishadvati een heilig land van vedisme en brahmanisme, gecreëerd door goden - Brahmavarta (vertaald uit het Sanskriet als het land van Brahma). Het werd beschouwd als het 'heilige land' waarop het Bharata-volk

ooit leefde en de heilige teksten van de Veda's werden samengesteld.

Eigenlijk was ik nogal onder de indruk van deze behoorlijk ontwikkelde beschaving. Zij bestond duizenden jaren op een vrij groot gebied (groter dan andere staten van die tijd), had een gecentraliseerde stedelijke structuur, en ook een stabiele cultuur, die millennia onveranderd bleef ondanks het feit dat mensen van verschillende rassen en nationaliteiten daar leefden. Net als wat we hadden in de Sovjet-Unie. Maar in tegenstelling tot de Unie leken inwoners van de Harappabeschaving spirituele kennis te bezitten en deze informatie was voor veel mensen beschikbaar. De Harappabeschaving (Indusbeschaving), zoals u die toen onder onze aandacht bracht, bestond in de tijd van Sumer en het oude Egypte vóór de komst van de Ariërs in die landen en vóór de oprichting van de heilige Veda's! Maar het is gewoon verbazingwekkend wat voor kennis mensen van deze beschaving hadden! Uw informatie was voor mij een eye-opener voor veel historische en archeologische berichten, en het was nogal verrassend waarom archeologen zulke voor de hand liggende feiten niet opmerken.

Tijdens de opgravingen (net als in de Tripolye-beschaving van het oude Europa en Çatalhöyük van West-Azië) werden er veel vrouwelijke beeldjes gevonden, gemaakt van terracotta, die wijzen op de verering van de Moedergodin en het Vrouwelijke beginsel, dat wil zeggen van de scheppende krachten van Allat. In de vestigingsplaatsen van de Harappabeschaving ontdekten archeologen verschillende grote 'altaren' met putten en openingen voor religieuze wassingen (abluties). In wezen bewijst dit dat kennis over speciale magische transformatie met behulp van water, wanneer een persoon met spiritueel geloof een wassing uitvoert tijdens religieuze rituelen, al lang geleden bekend was!

*Figuur 50. Tekens van de Harappabeschaving
(3e-2e millennium voor Christus; Indusvallei, Zuid-Azië).*

Maar het meest verbazingwekkende is natuurlijk het Harappaschrift dat nog niet is ontcijferd. Wetenschappers vinden enkele vergelijkbare tekens in het Sumerische schrift en wijzen op de overeenkomsten met het Hettitische hiëroglifische schrift. Bovendien hebben ze ontdekt dat bijna 50 karakters van de Harappan cultuur vergelijkbaar zijn met de tekens van Paaseiland! Kijk eens naar de locatie van de Stille Zuidzee, van Paaseiland zelf, en India en Pakistan, de locatie van de oude Harappa-cultuur. Ze worden gescheiden door een afstand van 13.000 kilometer en duizenden jaren! Dit wijst op het feit dat deze tekens en symbolen in verschillende delen van de wereld op verschillende tijdstippen bekend waren.

Rigden: Dat is zo. Ik heb al gezegd dat deze tekens en symbolen, die basiskennis over de wereld en de mens bevatten, aanwezig waren op vrijwel alle continenten, ondanks het feit dat lokale volkeren hun eigen kleur gaven aan hun interpretatie op verschillende tijdstippen.

Anastasia: Het belang van sommige tekens bewijst naar mijn mening een ander feit van een soort van 'jacht' ernaar. Neem bijvoorbeeld het verhaal van het oude schrijfsysteem van Paaseiland. In dat gebied verdween de kennis over tekens en symbolen, evenals het gebruik ervan in de geschreven taal, vrij recent, in het midden van de 19e eeuw, toen het eiland werd binnengevallen door de 'Westerse beschaving' met mensen die op Nederlandse en Spaanse schepen voeren. De wereld leerde over het ongewone schrijfsysteem van het eiland van een katholieke missionaris die de plaats bezocht. De lokale bevolking van

Paaseiland hield registers bij met speciale tekens op houten planken die in bijna elk huis aanwezig waren. Maar tegelijkertijd, na de tekens van Paaseiland aan de Europeanen te hebben onthuld, deden deze missionaris en zijn volgelingen er alles aan om dit schriftsysteem te vernietigen en te verbranden als heidense ketterij. En wat is er overgebleven van deze cultuur die recent bestond? Enkele honderden enorme kopsculpturen zo hoog als gebouwen met meerdere verdiepingen, met een gewicht van twintig ton en verspreid over het hele Paaseiland, en ook een paar dozijn houten platen als geschriftmonumenten die op wonderbaarlijke wijze intact bleven, evenals een staf en een borstornament met geschriften. Deze laatsten zijn verspreid over verschillende musea van de wereld. De indruk is dat de priesters van de wereld, die van deze tekens en symbolen hadden kennisgenomen, alles deden om ze te vernietigen, zelfs ondanks het feit dat dit al magere overblijfselen waren van de vroegere kennis.

Rigden: Nu, de Archonten slapen niet, ze handelen. Van alle mensen begrijpen zij het best wat tekens zijn en, des te meer, wat een geactiveerd teken aan het werk is.

Anastasia: Het trieste is dat dit geen op zichzelf staand geval is wat de totale vernietiging van Kennis betreft. Aan het begin van de 20e eeuw reisde een Europese antropoloog naar Zuid-Afrika. Terwijl hij in de gordel van de Drakensbergen zat (dezelfde bergen waar de Bosjesmannen hun rotsinscripties achterlieten), kwam hij een dorp van de Basotho-bevolking tegen. Hij was verrast over het feit dat alle muren van de kegelvormige lemen huizen met rieten daken waren beschilderd met een verschillend gekleurd ornament dat de huiseigenaren naarstig onderhielden. Het bleek dat dit het schrijfsysteem van die natie was, waarin elk teken en symbolisch detail van het ornament iets betekende. De etnograaf publiceerde zijn ontdekking in één van de gespecialiseerde tijdschriften om de aandacht van taalkundigen te trekken. Maar als reactie was er, zoals men zegt, stilte. En toen vele jaren later een specialist deze boodschap per ongeluk ontdekte en een groep wetenschappers

naar dat gebied ging om dit ongebruikelijke schrijfsysteem te verkennen, bleek dat 'iemand' al serieus werk had gedaan om deze versierde taal uit het bewustzijn van het Basotho-volk uit te roeien!

Rigden (ironisch glimlachend): Wel, waarom 'iemand'? Onmiddellijk na de publicatie van die etnograaf kwamen andere 'specialisten' in korte tijd aan in de regio van het Drakensbergengebergte. In die tijd stond het volk Basotho immers onder het Britse protectoraat. De Britse autoriteiten, die werden gemanipuleerd door de 'vrijmetselaars', hadden zich vóór deze affaire niet veel met de zaken van dit volk bemoeid. Hun gedwongen 'voogdijschap' over de Afrikaanse natie had meer te maken met diamantmijnen - kimberlietpijpen met diamanten die niet ver van deze plaatsen waren ontdekt. Maar zodra de informatie met betrekking tot het tekenschrift met ornamenten van dit volk verscheen, reageerden de 'vrijmetselaars' er veel sneller op dan op de aanwezigheid van diamanten in dezelfde tijd in Zuid-Afrika.

Dus deze 'specialisten', die als katholieke zendelingen arriveerden, creëerden prompt een nieuw schriftsysteem (sisuto) op basis van het Latijn voor deze volkeren, openden scholen en begonnen dit schrift en de Engelse taal te onderwijzen, waardoor de nieuwe generatie gedwongen werd zich af te keren van de taal en het schrift van hun voorouders. Ze vulden de hoofden van mensen zozeer dat tegen de tijd dat de taalkundigen daar kwamen, zelfs 70-jarigen zich niet langer het schrift van hun vaders herinnerden, omdat ze alleen Engels en sisuto hadden geleerd. Als gevolg hiervan kopiëren de lokale mensen nu blindelings het patroon van hun voorouders zonder de ware betekenis ervan te beseffen, brengen wijzigingen en vereenvoudigingen aan en schilderen deze op huizen vaak voor extra inkomsten op basis van het aantrekken van buitenlandse toeristen met zo'n 'unieke cultuur van de lokale bevolking'. En ze begrijpen zelfs niet de basis van de spirituele kennis waarvan ze werd beroofd en waarom zij en hun heersers vandaag nog steeds zo gemakkelijk worden

gecontroleerd door buitenlanders, door technische werkloosheid, honger, rellen en politieke omwentelingen in het land.

Anastasia: Nu, wie had dit kunnen denken? Het is duidelijk waarom de herauten van de Archonten de mensen vertellen dat tekens een primitieve taal zijn en dat er niets van waarde in zit, dat het louter folklore is... Hoe meer mensen ze interpreteren in hun dagelijkse betekenis, hoe beter het is voor de Archonten zodat niemand tot de essentie kan komen. En de Archonten zelf sparen geen kosten aan dergelijke projecten om spirituele kennis te vernietigen en tekens en symbolen uit het geheugen van de mensen te verwijderen...

Rigden: Nu, alles is duidelijk met betrekking tot de Archonten. Maar het trieste is dat mensen zelf, de meerderheid, de Archonten toelaten om zulke dingen te doen!

Anastasia: Nog een paar woorden over Paaseiland. De lokale bevolking heeft legenden bewaard dat de ceremoniële platformen ('ahu'), waarop enkele van de stenen beelden zich bevinden, dienen als link tussen de zichtbare en de onzichtbare (de andere) werelden en dat de stenen beelden ('moai') de bovennatuurlijke kracht van hun voorouders bevatten. Volgens de overtuiging is deze laatste in staat om natuurlijke fenomenen te beheersen en daarom een gunstig resultaat te bewerkstelligen, zodat de natie bloeit...

Rigden: Er is niets bovennatuurlijks daar. Alleen woonden daar ooit mensen die wisten hoe en met welk doel bepaalde tekens moesten worden geactiveerd. Als hun nakomelingen niet de kennis hadden verloren die ze hadden gekregen, zouden de mensen die nu op het eiland wonen zichzelf en de basisverbinding met andere werelden beter begrijpen. Meestal voor de kroniek, als een manier om kennis en legenden door te geven aan de afstammelingen, pasten goed geïnformeerde mensen tekens op stenen beelden toe, terwijl ze zichzelf vaak versierden met de bijbehorende tatoeages die een speciale symbolische betekenis hadden. Voor niet-

geïnformeerde mensen waren het tekeningen die absoluut niets betekenden maar die respect en angst inboezemden voor diegenen die, naar hun mening, 'waarschijnlijk iets speciaals wisten'. Later kwam er natuurlijk een gewone imitatie.

Anastasia: Ja, maar er zijn geen tekens op de stenen hoofden en platforms op Paaseiland.

Rigden: En wie zei dat deze hoofden geen voortzetting hebben? Laat ze dieper graven op die plaatsen, en misschien vinden ze dan wat voor hun ogen verborgen is. Maar daar gaat het niet om. Zelfs als mensen iets interessants ontdekken door middel van tekens en symbolen, wat zullen ze ermee doen? Wanneer het materiële denken overheerst en er een gebrek aan kennis is, zullen ze in het beste geval de media in beroering brengen om meer toeristen naar het eiland te brengen en geld te verdienen. Dat is het. De Kennis is alleen waardevol voor de spirituele zoeker wanneer deze kan worden gebruikt om zichzelf te verbeteren en spirituele hulp te bieden aan andere mensen.

Anastasia: Dat is onbetwistbaar. Uw woorden hadden niet op een beter moment kunnen komen om de gegevens van archeologische opgravingen van de Harappabeschaving te bevestigen, die ik meenam naar deze bijeenkomst. We hebben wel gevonden waar we naar op zoek waren - tekens en symbolen en unieke artefacten - maar hun interpretatie door moderne mensen laat veel te wensen over. Ik maakte tekeningen van de foto's van de archeologische vondsten, waaronder enkele artefacten van Mohenjodaro (voorwaardelijke naam van de ruïnes van ooit de grootste stad van de Harappabeschaving die in de Indusvallei in het huidige Pakistan is gevonden). Hier is bijvoorbeeld de steatietzegel waarover u ons vertelde! Een man zit in de lotuspositie op een verhoging. Toen ik deze foto voor het eerst zag, werd ik natuurlijk getroffen door het feit dat vijfduizend jaar geleden mensen dezelfde spirituele oefeningen deden als nu!

Maar de museumbeschrijving van deze zegel, evenals van andere bevindingen, deed me opnieuw verdrietig glimlachen. Omdat deze beschrijving in wezen het wereldbeeld weerspiegelt van de mensen die het samenstelden. Maar waarschijnlijk, als ik niet had geweten over het bestaan van deze spirituele oefening, en ik me in de schoenen van deze geleerden bevond, zou ik zelf uiteraard op dezelfde manier hebben geredeneerd. Archeologen beschrijven dit beeld op de volgende manier: een naakte mannelijke godheid met drie gezichten zit op een troon in yogapositie; er zijn armbanden aan zijn armen; op zijn hoofd is een verfijnde hoofdtooi, waarvan de bovenkant eruit ziet als een 'tak van een ficus'. Verschillende vermoedens worden geuit, waaronder deze: dat vermits de man afgebeeld op het zegel zo'n 'vegetatie' op zijn hoofd heeft, dit waarschijnlijk de kracht van deze 'driezijdige godheid' over de natuur symboliseert.

Figuur 51. Zegelafbeelding van een persoon die een spirituele oefening doet op een teken
(de Harappabeschaving; 3e-2e millennium voor Christus; de Indus-vallei, Zuid-Azië).

Rigden: Ik denk dat als de persoon die dit zegel maakte zo'n interpretatie door 'deskundige mensen' uit een verre toekomst zou horen, hij niet minder verrast zou zijn dan wanneer ze het ontdekten. Hoe laag in spirituele ontwikkeling is de beschaving in de verre toekomst gedaald zodat haar 'beste van de beste' progressieve mensen, 'deskundigen en wetenschappers', zo redeneren? Hoe kan dat wat de spirituele bevrijding van de mens bevordert, wat het belangrijkste doel van zijn leven is, worden vergeten? Dus voor de meester van vroeger zou een dergelijke interpretatie door moderne mensen niet minder verbazingwekkend zijn.

En wat de zegel betreft, deze tekens zijn als een open boek voor de persoon die kennis heeft van het oude geheime schrijven van tekens en symbolen die wijzen op bepaalde fundamentele meditatieve technieken en spirituele praktijken die leiden tot spirituele bevrijding. Hier wordt duidelijk aangetoond dat de persoon in de lotushouding zit. Dit is geen naakte mannelijke godheid. Dit is een indicatie van het begin van een meditatie: activering van de lagere chakra (een uitbarsting van energie en haar beweging door de energie-meridianen)... 'De troon op hoeven' geeft gewoon aan dat de persoon spiritueel hoger is dan zijn Dierlijke natuur (de hoeven symboliseren de laatste). Trouwens, in sommige gevallen kan een dergelijke voorwaardelijke grafische aanduiding (een kleine heuvel waarop de mediteerder zit) op de Groepsleider wijzen wanneer deze spirituele oefening samen wordt gedaan. De vier gezichten (drie zichtbare en één onzichtbaar masker) wijzen op het niveau van deze spirituele oefening, waarin de integriteit van de vier Wezens al wordt gebruikt om de onzichtbare wereld te leren kennen. Overigens, in vroegere tijden beeldden ze altijd drie gezichten af, wat vier gezichten impliceert (de vierde onzichtbare kant), zoals bijvoorbeeld blijkt uit de mythologie en afbeeldingen van 'goden' in de oude Indiase beschaving. Het teken boven zijn hoofd is verre van een 'tak van een ficus'. Dit toont een uitstorting van energie uit de chakra van

de 'duizend-bloemblad lotus' evenals activering van het aangegeven werkteken tijdens deze meditatie.

Anastasia: Ja, zelfs het teken zelf spreekt hier over het spirituele niveau van deze persoon, die de macht bezit het te activeren.

Rigden: Zeker, dit is geen eenvoudig teken. De bovenste inscriptie is een verwijzing voor een wetende persoon naar deze spirituele oefening en het doel ervan.

Anastasia: In feite zijn alle tekens die deze spirituele oefening identificeren hier aanwezig: een diagonaal kruis als het symbool van de vier Wezens, met bepaalde accenten; het teken van een vis betekent onderdompeling in een veranderde staat van bewustzijn; het teken van een golf dat een beweging van energieën aangeeft; het teken van de krachten van Allat is gestileerd voor de goede orde. In wezen dezelfde als in de oude rotsinscripties. Hier, zelfs als mensen deze tekens uiteindelijk in hun materiële begrip kleden, zal het beeld zelf de spirituele basisinformatie behouden voor de geïnformeerde mensen van nieuwe generaties.

Rigden: Volledig juist.

Anastasia: Weet u, toen ik op zoek was naar informatie over de Harappabeschaving, ontdekte ik ook onverwacht veel andere interessante feiten. Neem bijvoorbeeld het steatiet-zegel dat u al hebt genoemd... Trouwens, ik denk dat de lezers ook geïnteresseerd zullen zijn om te weten, net als ik in mijn tijd, waarom zegels vaak werden gemaakt van steatiet in vroegere tijden. Dit materiaal werd immers al in het Paleolithische tijdperk gebruikt, zoals blijkt uit de ontdekking door archeologen van vrouwelijke rituele beeldjes van 'Paleolithische Venussen' gemaakt van deze rots.

Rigden: Dit materiaal was inderdaad wijdverspreid onder de volkeren in verschillende tijden. Het is precies steatiet dat werd gebruikt voor magische beeldjes in het oude India en het oude

Egypte. Het werd in legendes beschreven als een rots met heilige eigenschappen. Het werd gebruikt in de Oeral, Azië en Amerika. In vroegere tijden werd het ook 'vuursteen' genoemd omdat het 'vlammen overwon en zelfs het vurige firmament dwong zijn innerlijke vorm te volgen'. Er werd heilige filosofie in gezien. Nu, natuurlijk is deze steen niet 'leeg'. Steatiet heeft echt unieke eigenschappen. Behalve dat het gemakkelijk te verwerken is (het bevat talk, magnesiet en chloriet), heeft het een hoge duurzaamheid, hoge warmtecapaciteit en thermische geleidbaarheid, en weerstand tegen chemische en akoestische effecten (het resoneert niet en geleidt geen geluid). Over het algemeen, zoals men vandaag zou zeggen, heeft speksteen (zoals het nu door geologen wordt genoemd) goede isolerende eigenschappen en dient het als een bron van positieve energie. In de verwarmde toestand zendt het hittegolven uit die in frequentie samenvallen met de frequentie van thermische straling van een mens zelf en die 8-9 micron bedragen. Het heeft ook een aantal eigenschappen die een positieve invloed hebben op de menselijke gezondheid. Dit was zelfs vroeger bekend, dus het werd vaak gebruikt in het dagelijks leven en in magie. Trouwens, dankzij dergelijke unieke eigenschappen van deze rots waren zegels van steatiet onmogelijk te verbranden; ze waren sterk genoeg en overleefden duizenden jaren, dat is waarom het werd gebruikt voor de overdracht van dergelijke kennis...

Anastasia: En hier is een kopie van een afbeelding van de steatietafdruk die is ontdekt in MohenjoDaro. U hebt ons er ooit over verteld. De kennis over de meditatietechniek van de 'Vuur Lotus' -groep wordt hier inderdaad weerspiegeld. Afgaande op de afdruk is de hoofdpersoon in de meditatie een vrouw die een band heeft met de spirituele wereld. Het teken '**AllatRa**' staat bovenop haar hoofd.

Figuur 52. Zegelafdrukafbeelding van een groepsmeditatie (de Harappan-beschaving; 3e-2e millennium voor Christus; Indus-vallei, Zuid-Azië).

Hoewel deze zegel in wetenschappelijke boeken wordt beschreven als een offerritueel met een processie van zeven figuren, waarbij een godheid op de heilige 'vijgenboom' staat, is het duidelijk dat wanneer de fundamentele van spirituele kennis, evenals de heilige symbolen en tekens, verloren zijn gegaan in de menselijke samenleving, het moeilijk is om iets van het bovenstaande te begrijpen vanuit het perspectief van het materiële wereldbeeld. Voor de meeste mensen zal dit beeld zelfs nu niet verder gaan dan hun huidige perceptie van de wereld.

Rigden: Iedereen draagt zijn eigen bagage van persoonlijke ervaring door het leven. Volgens de inhoud ervan beoordeelt een persoon de wereld, maar eigenlijk gaat zijn oordeel over zichzelf. Het materiële wereldbeeld grondt mensen, maakt de Ziel nog meer tot slaaf, maakt de lading nog zwaarder en dwingt de persoon, als een veroordeelde, om deze lastige ketens in zijn bewustzijn te

slepen. De spirituele visie geeft vleugels aan de Ziel, ze perfectioneert en helpt persoonlijke bagage te vormen uitsluitend uit de waarden van de spirituele wereld, die niet verdwalen na de fysieke dood van het lichaam.

Anastasia: Ik ben er opnieuw van overtuigd hoe belangrijk het is voor de mens om persoonlijke spirituele ervaring en kennis te hebben en zijn spirituele ontwikkeling met volledige verantwoordelijkheid te behandelen. Het leven gaat tenslotte heel snel voorbij. In de Harappabeschaving wisten mensen dit zeker, te oordelen naar de overblijfselen van hun cultuur. Hier is een foto van de zegelafdruk die u ooit noemde als een symbolische schets van de meditatie op de vier Wezens. Nogmaals, het toont een persoon met drie gezichten die in de lotuspositie zit. Boven het hoofd van de mediteerder in het gebied van de 'duizendbloembladen lotus' chakra, is er een symbolische afbeelding van de lotusbloem (de oude Egyptenaren tekenden de bloem op dezelfde manier) en een schematische aanduiding van de tekens van Allat, '**AllatRa**'. En daarnaast is er een inscriptie in de vorm van symbolen en tekens. En aan de zijkanten van het centrale beeld staan de *vier* beesten.

Figuur 53. Zegel met een afbeelding van de meditatie op de vier Wezens

(de Harappabeschaving; 3e-2e millennium voor Christus; Indusvallei, Zuid-Azië).

Trouwens, welke *vier beesten*: dat zijn een olifant, een tijger, een buffel en eenhoornige neushoorn! De olifant loopt weg naar de zijkant: dit is een symbool van het Achterste Wezen, van het langzame en sterke verleden van de mens. De aanvallende tijger symboliseert het agressieve Rechter Wezen. De huilende buffel is een symbool van het Linker Wezen, als we de symboliek van het oude India en Zuidoost-Azië beschouwen, waar buffels de bovennatuurlijke kracht en het mannelijke principe symboliseren. Maar de eenhoornige neushoorn, volgens de mythologie van de oude volkeren van Indus, is een symbool van kracht, inzicht, geluk en een onbevreesd wezen waar zelfs de tijger bang voor is. Dat wil zeggen, het is begiftigd met de kenmerken van het Voorste Wezen. En het is geen toeval dat hier de symboliek van één hoorn wordt afgebeeld.

Trouwens, weet u, ik was verrast om te ontdekken dat zegels van de Harappabeschaving een gemeenschappelijk thema hadden van een heilig mythisch wezen met één hoorn (wetenschappers noemden het een eenhoorn) afgebeeld naast de heilige (spirituele) symbolen. Voor mij was het een zeer intrigerende ontdekking, in het licht van alles wat u ons eerder over dit wezen had verteld.

Rigden: Sinds de oude tijden is de eenhoorn één van de symbolen van het Voorste Wezen die een spiritueel zuivere persoon helpt om contact te maken met zijn Ziel en te ontsnappen uit de cyclus van wedergeboorten. Het vertegenwoordigde aspiratie in slechts één richting - het spirituele; en daarom was het begiftigd met eigenschappen die typerend zijn voor een persoon in de loop van zijn spirituele ontwikkeling: zuiverheid, eer, wijsheid, kracht, moed en het verrichten van goede daden; het werd ook geassocieerd met de krachten van Allat - goddelijke zuiverheid van het vrouwelijke principe (mythen over de Maagd en de eenhoorn).

Figuur 54. Symbool in de vorm van eenhoorns op een zegel van de Proto-Indiase beschaving.

(de Harappabeschaving; 3e-2e millennium voor Christus; Indusvallei, Zuid-Azië). De twee eenhoorns op de zeehond (de nek en de hoorns worden weergegeven, wat een spiraalvormige structuur aangeeft) met een cirkel in het midden, vormen een conventioneel symbolisch teken van Allat met een cirkel (het symbool 'AllatRa'); erboven is een ruitvormige structuur en zeven grote bladeren (die de spirituele transformatie van de mens en zijn uitgang naar de 7e dimensie aangeven) en twee kleine bladeren aan de zijkanten van de ruit. In de rechter benedenhoek van het zegel staat een ruitvormig teken met een sfeer erin (het ruitvormige teken is een teken van transformatie) wat ook wijst op een mens die spirituele bevrijding heeft bereikt en tijdens zijn leven naar de 7e dimensie is ontsnapt (de 4 cirkels in de hoeken van de ruit geven aan dat zijn vier Wezens volledig door hem worden gecontroleerd; de binnenste cirkel wordt afgebeeld als een symbool van een zesdimensionale wereld; dit symbool duidt op het bereiken van alle zes werelden door de persoon door innerlijke kennis).

Als we de geschiedenis van symbolen traceren, zullen we zien dat de Sumeriërs bijvoorbeeld het beeld van de eenhoorn plaatsten als een symbool geassocieerd met een cirkel (de Ziel), die door onderzoekers wordt geïnterpreteerd als een 'maansymbool' en een attribuut van godinnen in de betekenis van spirituele zuiverheid. De Assyriërs beeldden de eenhoorn af op bas-reliëfs naast de Levensboom, en de Egyptenaren plaatsten de beste morele kwaliteiten in zijn beeld. De Perzen, volgens hun heilige kennis, beschouwden de eenhoorn als de perfectie, een vertegenwoordiger van de 'zuivere wereld' onder dieren (oorspronkelijk de vier dieren), en zijn hoorn als de enige kracht die in staat is om Ahriman te verslaan. Laten we de oude Slavische legendes en epische verhalen nemen die zijn opgenomen in de oude Russische verzameling van spirituele liedjes genaamd 'Het duivenboek' (het boek dat in de 13e eeuw door religieuze priesters werd verboden), waarin de eenhoorn wordt aangeduid als Indrik-Beest (Indra). Het heeft de volgende regels:

Ons Indrik-beest is de koning van alle beesten,
En hij loopt, het beest, in de kerkers,
Hij passeert alle witte stenen bergen,
Reinigt alle krekken en beekjes.
Wanneer dit beest in vreugde springt,
Dan schudt het hele universum.
Alle andere beesten buigen voor dit ene beest.
En hij doet nooit iemand pijn.

Anastasia: Ja, ik ben deze epische gedichten tegengekomen die het wereldbeeld van de mensen van vroegere tijden beschrijven, inclusief zaken als kosmologie, sociologie en spirituele kennis. Maar ik raakte geïnteresseerd in hen nadat ik hun spirituele essentie begon te begrijpen en leerde hoe ik het kaf van het koren moest scheiden. Er wordt bijvoorbeeld gezegd dat Indra op de Heilige Berg leeft; hij eet en drinkt uit de Blauwe Zee, loopt hoornachtig door de kerkers zoals de zon in de hemel. Gezien de Heilige Berg het symbool is van ontsnapping naar een andere dimensie, het water de spirituele wereld betekent, en de spiraalachtige hoorn waarmee Indra 'door de kerker loopt' staat voor astrale reizen door middel van 'tunneling', waar de 'tunnel' vaak in een spiraal wordt gedraaid, dan blijkt het boek behoorlijk fascinerend!

Rigden: Had je de originele versie van deze epische liedjes gezien, die de voorouders van het Slavische volk ooit bezaten, dan zou je verrast zijn door de eenvoud van de Waarheid en de spirituele Kennis die daar door middel van dergelijke symbolen werd geplaatst. Maar helaas is er weinig van deze verhalen overgebleven in de versie die moderne mensen bereikte. En het is niet alleen vanwege de vervormingen die zich in de loop der eeuwen van overdracht van de kennis hebben voorgedaan. Helaas werden deze epische verhalen aanzienlijk veranderd toen het Christendom zich begon te verspreiden en de 'heidense', oorspronkelijk Slavische overtuigingen werden vernietigd; in sommige gevallen werd informatie vervangen en in andere werd deze gewijzigd; sommige

berkenschorsmanuscripten met oude Slavische archieven werden volledig verbrand. Dit gebeurde toen belangrijke substituties plaatsvonden met de nadruk op de ideologie van de Christelijke religie.

Eerder was bijvoorbeeld één van de aanspreektitels van Indra 'phar', wat in het Oud-Russisch 'een raszuivere hengst, springer' betekent. Priesters van de Christelijke religie profiteerden hiervan, en de eenhoorn in hun legende begon niet te leven op de Heilige Berg uit het Russische epos maar op de Heilige Taborberg in Palestina die in de Christelijke traditie wordt beschouwd als de plaats van de Transformatie van Christus. Maar wat ik zou willen zeggen over de aanspreektitel 'phar' zelf: de oude Slaven gebruikten het woord in de betekenis van een 'hengst' in relatie tot Indra (de eenhoorn), en dit is ook al een menselijke interpretatie van de Kennis. Volgens de oorspronkelijke legende (die ooit bekend was, niet alleen in de gebieden bewoond door de voorouders van het Slavische volk maar ook in het oude India en het oude Iran (het Zagros-gebergte), was het Voorste Wezen, dat symbolisch werd vertegenwoordigd door de eenhoorn, verbonden met de Farno, of, in moderne termen gesproken, de Graal. De Farno (Farn in het Oosten) werd gedefinieerd als het stralende principe, het goddelijke vuur dat kracht, controle en macht vermenigvuldigt. Er werd gezegd dat Farno de menselijke Ziel helpt de brug over te steken die naar het eeuwige leven leidt. En breng dit nu allemaal samen met de kennis die je al hebt.

Anastasia: Voor mij is deze informatie, net als elke ontmoeting met u, een ontdekking! Nu is het allereerst duidelijk waarom ze twee houten paardenkoppen met een groot zonnelymbol (cirkel) op de oude Russische hutten en heiligdommen hebben geplaatst. Trouwens, deze traditie was wijdverbreid, niet alleen in Rusland, maar ook onder de oude volkeren van de Oostzee en Europa. Het blijkt dat naast het feit dat het een gestileerd teken van '**AllatRa**' was, het ook één van de manieren was om de oude heilige legende over de eenhoorn en de Farno te interpreteren. Ten tweede, als de

legende een gemeenschappelijke Indo-Europese wortel heeft, moeten zijn echo's (en bijgevolg de overblijfselen van de kennis) niet alleen worden gezocht in het oude epos van Rus, maar ook bij de literaire monumenten van het Oude Iran en het Oude India.

Neem bijvoorbeeld het Oude India. Het meest populaire Vedische personage daar was precies de god Indra. Vertaald uit het oude Indisch, betekent de wortel van het woord 'Indra' een indicatie van spirituele kracht. Interessant is dat wordt vermeld dat het vermogen om vele vormen te hebben inherent is aan deze god en dat deze kan veranderen in een paardenhaar. Indra zelf verschijnt in mythen als de God van de hemel die verbonden is met regen (water), die rivieren en beken vrijgeeft en kanalen doorboort (net als de Slavische eenhoorn Indrik). Hij is de 'zoon van kracht', 'iemand die soma drinkt', vriendelijk en altijd klaar om te helpen. En nog belangrijker, het is Indra, volgens de legende, die alleen vecht en de draak Vritra (de demon van chaos) overwint, en zijn overwinning wordt gelijkgesteld aan de overwinning van het dynamische principe (de krachten van Allat) over stagnerende chaos (de Dierlijke geest), en leidt tot het structureren van de Vedische wereld van 'grote ruimtes'. Deze strijd is de centrale plot van de legende. Als we bedenken dat het oude Indiase 'Vrtra' (Vritra) letterlijk vertaalt als 'blok' of een 'barrière' en dat Indra spirituele kracht vertegenwoordigt, dan betekent dit in essentie allemaal het overwinnen van de Dierlijke natuur, de spirituele overwinning van de mens op zichzelf, zijn bevrijding.

Rigden: Trouwens, Indra wordt beschouwd als de beschermer van één van *de vier windstreken*. Er is ook een verwijzing met betrekking tot de Kennis over de structuur van de wereld. In het bijzonder dat Indra heerst over Svarga (Hemel); volgens de overtuigingen van de hindoes is het een paradijs op de top van de berg Meru. En herinner je nu dat er in de Slavische en Russische mythologie ook de god Svarog was - de god van de hemel, hemels vuur, de vader van Dazhbog en Svarozich. In de volledig Russische kroniek van het begin van de 12e eeuw 'Verhalen van vervlogen

jaren', die was opgenomen in de Hypatian Codex, zijn de volgende vermeldingen bewaard gebleven: '... hij werd de god van Svarga genoemd... en de zoon wiens naam Zon is regeerde over zeven koninkrijken. Hij heette Dazhbog... De koning van de zon, de zoon van Svarog, hij is Dazhbog...'- *vertaling bij benadering uit de Kerkslavische taal, opmerking van de vertaler*).

Anastasia: Dat klopt, het heeft allemaal één en dezelfde oorsprong! Immers, ook al is het allegorisch, het spreekt over zeven dimensies en over het spirituele werk van de mens aan zichzelf. Svarog bijvoorbeeld is volgens de legendes de belichaming van de hemel, 'in de duisternis van onweerswolken ontstak de vlam van het hemelse vuur (bliksem).' En daarna, 'regenwolken brekend met bliksemstralen, ontstak hij de lamp van de zon gedoofd door de demonen van de duisternis'. Als we rekening houden met het feit dat Svarog hier als het Voorste Wezen fungeert, en de regenwolken gedachten zijn van de Dierlijke natuur, en de lamp is de Ziel 'gedoofd door de duisternis' van subpersoonlijkheden, dan ziet de oude Russische mythologie er behoorlijk interessant uit.

Rigden: Ik denk het wel... Overigens vermeldt het Duivenboek, dat de oorsprong van de wereld verklaart, ook de Alatir-steen. Volgens de legende wordt aangenomen dat er tekens op staan die 'spreken' over de wetten van Svarog, de god van de hemel. Volgens de oude Russische legenden is het van onder de Alatir-steen dat de bronnen van levend water beginnen die voedsel en genezing dragen (schepping) naar de hele wereld. Het is onder deze steen dat de kracht die geen einde heeft wordt verborgen, en het is op de Alatir-steen dat de schone meid Dageraad zit, die de wereld altijd wakker maakt uit haar nachtrust. Voeg dit nu allemaal samen met de kennis over het teken '**AllatRa**', met de kracht van het goddelijke scheppende vrouwelijke principe Allat en van zijn belangrijke rol zowel in de processen van de ontwikkeling van het Universum als in het spirituele ontwaken van de Persoonlijkheid en zijn fusie met de Ziel. Trouwens, in hun spirituele verhalen uit de oude tijd, is Allatyr wat de Slavische voorouders de kracht van Allat noemden

die van God uitging, evenals de persoon die deze kracht vergaarde en in zichzelf vergrootte door middel van spirituele arbeid.

Anastasia: Ja, veel dingen worden duidelijk wanneer je spirituele kennis bezit. Je begint niet alleen jezelf te begrijpen, maar ook het universele graan van verschillende culturen. Ik heb medelijden met de onderzoekers die alleen de materiële kant van het probleem zien, zelfs in het al genoemde beeld van de zegel van de Harappabeschaving, die zo rijk is aan symbolen en kennis. Trouwens, het beeld van deze persoon die in de lotuspositie zit, met de vier dieren aan zijn zijde die de vier Wezens van de mens voorstellen, en een teken boven zijn hoofd, wordt in de wetenschappelijke literatuur gepresenteerd als een beeld van God met drie gezichten, met bloemen bovenop zijn hoofd en dieren aan zijn zijde. En volgens hun eigen beschrijvingen kwamen onderzoekers tot de conclusie dat dit een beschermgod van vee en dieren is. Dat is wat het betekent om de wereld te zien vanuit het 'materiële gezichtspunt', vanuit het perspectief van de Wil van de Dierlijke geest.

Rigden: Nu, er is alleen een wens voor nodig om de dominante van de Waarnemer om te schakelen en de oorzaak van het probleem te zien. Kennis vastgelegd in symbolen en tekens heeft altijd bestaan, maar het is alleen een spirituele zoeker die de Waarheid kan zien achter de sluier van geheimhouding.

Anastasia: Deze kopie heeft nog een interessante afbeelding. Aan de zijkanten van de mediteerder zijn de wilde dieren afgebeeld die typisch zijn voor die plaatsen; dat wil zeggen, het zijn duidelijke voorbeelden voor die volkeren die de vier Wezens levendig karakteriseren. En onder de 'troon' met typische hoeven, zien we gedomesticeerde dieren - geiten. In het oude India was de geit een symbool van vruchtbaarheid, vitaliteit, een garantie voor voedsel (vlees, wol en melk). De heilige Veda's vermelden dat sommige Vedische goden op dit dier rijden; bijvoorbeeld Agni - de god van het vuur, het offervuur en de haard van het huis. Maar dat alles

was al veel later dan het bestaan van de cultuur van de Harappabeschaving. Gezien de spirituele symboliek op het zegel en de locatie van de geiten onder de 'troon met hoeven' waarop de mens zit, symboliseert dit alles dat de mediteerder boven de binnenlandse aardse gehechtheden staat en dat zijn spirituele bezorgdheid superieur is aan die van de materiële wereld.

Rigden: Volledig juist. Al deze dieren zijn slechts associaties, duidelijk voor het denken van mensen uit die tijd, die eigenaardigheden karakteriseren van spirituele kennis, meditatie en de kijk op de wereld die anders is dan de driedimensionale wereld. Het is niets meer dan dat. Maar mensen zijn geneigd om te imiteren. Bij gebrek aan oorspronkelijke kennis, ervaring en beoefening van spirituele oefeningen, of eenvoudigweg door ze verkeerd te begrijpen, beginnen ze associaties uit de spirituele leringen als materiële realiteit te zien. Bovendien maken mensen vanuit hun materiële geest deze associatieve beelden 'heilig' en beginnen ze hen te aanbidden in de materiële wereld, denkend dat ze op die manier verlichting zullen bereiken en de 'genade van de hemel'. Daarom kent de geschiedenis incidenten wanneer Kennis werd vervormd en geïnterpreteerd vanuit het perspectief van de menselijke geest: wanneer spirituele lering erop wees dat 'om een deel van het goddelijke te zijn, het noodzakelijk is om het beest in jezelf te doden', namen onwetende mensen deze woorden letterlijk. Als gevolg hiervan kwamen bloedige offers van dieren en mensen tot stand in de geschiedenis van de mensheid, simpelweg vanwege verkeerde of opzettelijk vertekende interpretaties van de resten van vervlogen Kennis door degenen die het religieuze beleid beheersten of de vorming van overtuigingen van deze of die mensen beïnvloedden. Tegenwoordig zien religies samen met hun offers er enigszins primitief uit voor de ogen van de mensen van de technologische beschaving. Omdat het bestaan en overleven van de menselijke maatschappij als geheel niet afhangt van hun politieke pluraliteit en de eredienst aan verschillende goden. Nu is de materiële 'god' van de meerderheid van de levende mensen geld, zoals het vroeger de geit in het gezin was. Maar er zal enige tijd

verstrijken, en de materiële prioriteiten zullen weer veranderen, hoewel ze niet ophouden materieel te zijn... Kijk naar wat voor soort associaties vandaag moeten worden gebruikt om de verloren spirituele Waarheid te vernieuwen - vergelijkingen met algemeen begrijpelijke wetenschappelijke informatie, associaties met computerwerk, apparatuur, enzovoort. Als de meerderheid van de mensen nu niet verandert in het spirituele aspect, is het heel goed mogelijk dat in de toekomst, als er een toekomst is voor deze menselijke maatschappij, deze kennis ook letterlijk door mensen zal worden genomen, met een verdraaiing van de spirituele betekenis.

Anastasia: Ik kan me voorstellen wat voor soort slogans technologische priesters kunnen gebruiken: 'Offer nanomoleculen van de laatste en nieuwste modificatie aan de goden, en je zult voor de hele maand vergiffenis van je zonden krijgen. Geloof in de geest van de Supercomputer en je zult gered worden!'

Rigden: Dit zou allemaal grappig zijn als het niet zo triest was. Je kunt erom lachen, maar mensen moeten hier serieus over nadenken. De spirituele wereld is onmogelijk nauwkeurig te beschrijven - die wereld is totaal anders dan de materiële wereld. Maar de spirituele wereld kan echt worden gevoeld door spirituele oefeningen te doen, je egocentrisme te overwinnen en een weg te openen naar de Eeuwige wereld in jezelf.

Anastasia: Dat is echt zo. De essentie van de dingen die u hebt gezegd kan alleen beter worden gewaardeerd nadat je jezelf begint te disciplineren, spiritueel werkt en dagelijks oefent... Je Dierlijke natuur overwinnen en jezelf spiritueel bevrijden is het eigenlijke doel van alle spirituele leringen sinds het Paleolithicum. Een ander ding is hoe mensen deze kennis vastlegden in tegenstelling tot het moderne begrip van informatieoverdracht. Opnieuw werd bijvoorbeeld in de Harappabeschaving een andere interessante afdruk op terracotta gevonden. Aan de ene kant van de plaat is een persoon afgebeeld die in de lotushouding zit (de Waarnemer) en het

bijbehorende meditatieve symbool boven zijn hoofd heeft. En naast hem is er een persoon die een buffel doodt (zijn Dierlijke natuur verslaat). Boven de buffel hangt een hagedis met zes doornen op zijn staart. Natuurlijk suggereren wetenschappelijke boeken dat dit jacht is, opoffering, enzovoort...

Figuur 55. Afbeelding symboliseert overwinning op de dierlijke natuur

(Harappabeschaving; 3e-2e millennium voor Christus; Indusvallei, Zuid-Azië).

Rigden: Trouwens, de hagedis is ook een oude traditionele symbolische aanduiding van bepaalde spirituele kennis. Het werd beschouwd als een mystiek wezen net als de slang, maar nogmaals, alleen omdat het leven van deze amfibie in het verleden associatief werd vergeleken met verschillende spirituele processen. Het beeld werd bijvoorbeeld geassocieerd met het oude verleden en de oude hersenstructuren, evenals met de verbinding met water (de andere wereld), met het feit van aanwezigheid of onderdompeling (van de Waarnemer en zijn binnentreden in een veranderde toestand van bewustzijn), en met penetratie (tunneling, symbool van het Achterste Wezen). Het beeld van de hagedis werd ook afgebeeld als een teken van wijsheid, een waarschuwing voor gevaar en een symbool van verandering.

Wat deze afbeelding betreft, op de staart van de hagedis zijn geen doornen aangegeven, maar slechts een symbolische aanduiding

van de bergen. In de huidige maatschappij kunnen we spreken over dimensies, de multidimensionaliteit van de wereld en veranderde bewustzijnstoestanden. In het verre verleden werd deze associatieve kennis echter enigszins anders uitgedrukt. Voor mensen die hun hele leven doorbrachten omringd door bergen, werd het moeilijke pad van zelfverbetering en onthechting van hun dierlijke natuur (wereldse verlangens en zelfgerichtheid) vergeleken met het beklimmen van een berg (jezelf overwinnen), en dimensies passeren in spirituele oefeningen zoals de eerste berg overwinnen, en daarna een tweede, enzovoort. Voor veel mensen is de berg een symbool van spirituele verheffing, verbinding met de allerhoogste werelden, een associatief beeld van verbinding van verschillende werelden (bijvoorbeeld aarde en lucht, aarde en onderwereld), en, respectievelijk, de verblijfplaats van wezens van een andere wereld. Naar 'de andere wereld' gaan was alleen mogelijk door jezelf te overwinnen. Maar het is waar dat vanwege dergelijke associaties, toen ziellose lege materiële imitatie begon, de berg werd afgeschilderd als een offerplaats omdat hij zogenaamd 'dichter bij de goden is gelegen'.

Anastasia: Het patroon aan de andere kant van deze terracottavorm is ook interessant. Het toont een glimlachende vrouw die twee 'tigers' (de Laterale Wezens) bij de keel heeft gegrepen en boven een olifant staat (symbool van langzaam, vertrekkend, sterk verleden - het Achterste Wezen). Haar haar is als een symbolisch beeld van 12 kleine stralen. En boven haar hoofd is er een teken van het diagonale kruis in een cirkel met doorgestreepte Laterale Wezens, dat wil zeggen een symbool van volledige controle over hen. Onderzoekers twifelen aan de interpretatie van dit beeld, omdat het het enige 'Indus-schrift' is dat naar hun mening 'een spaakwiel boven het hoofd van een vrouwelijke godheid' voorstelt.

Rigden: Ah, als er meer van zulke 'wielen' in de spirituele geschiedenis van de mensheid waren geweest, en niet in theorie maar in de praktijk, zou deze mensheid onbetaalbaar zijn!

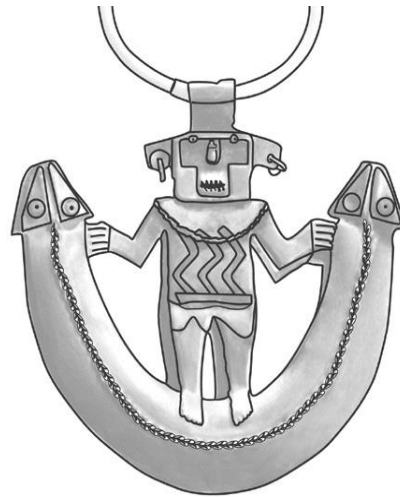

Anastasia: Nu, rekening houdend met historische artefacten werden de Laterale Wezens op die manier strak 'bij de keel' en onder controle gehouden, en niet alleen door de beste vertegenwoordigers van de Proto-Indiase beschaving die ooit in Azië woonde. Soortgelijke symbolen zijn ook aanwezig in de heilige symboliek van de oude Egyptenaren (Afrika), Indiërs van het oude Peru (Zuid-Amerika), Scythen en Slaven (Europa). En trouwens, later zie je een duidelijke transformatie van dit oude associatieve symbool van de Laterale Wezens in een overeenkomstig afzonderlijk symbool in de vorm van een staf.

1**2**

3

4

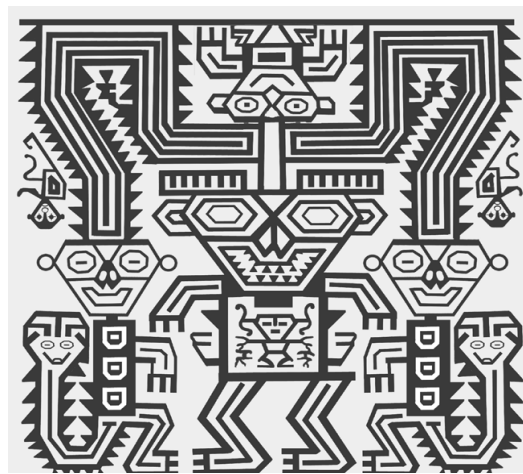
5

6

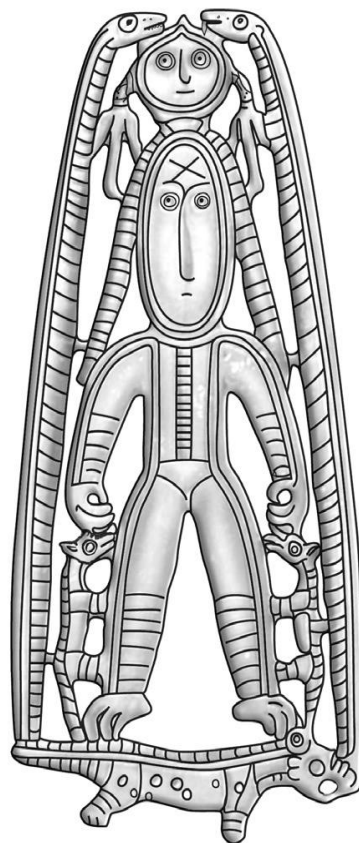
7

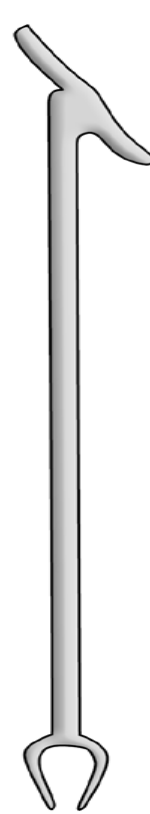
8

9

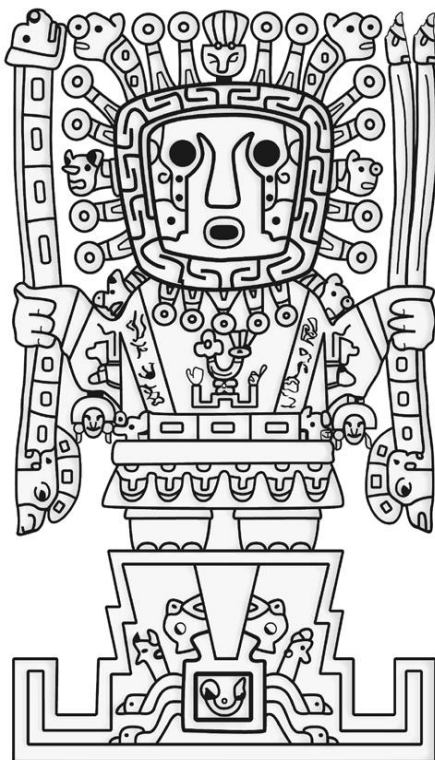
10

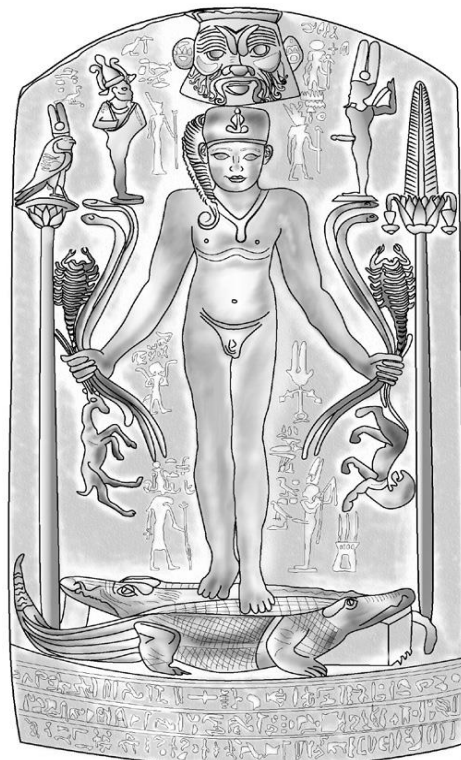
11

12

13

14

Figuur 56. Symbolische afbeelding van de spirituele controle door de mens over zijn Laterale Wezens onder verschillende volkeren:

- 1) een afbeelding in terracottavorm: het oude symbool boven het hoofd van een glimlachende vrouw die twee 'tigers' bij de keel houdt (de Harappabeschaving; 3e-2e millennium voor Christus; Indusvallei, Zuid-Azië);
- 2) een afbeelding van de Scythische godin Agrimpasa die deel uitmaakte van het Scythische pantheon van zeven goden (de 7e-3e eeuw voor Christus; het noordelijke deel van de Zwarte Zee);
- 3) het oude Egyptische 'ankh' teken met twee mythische dieren met hoeven (reliëf in de Egyptische tempel van Sobek en Haroeris; jaar 80 voor Christus; de stad Kom Ombo, Egypte);
- 4) een oude gouden hanger van de volkeren van Zuid-Amerika in de vorm van een kubusvormige figuur die op een tweekoppige slang staat;
- 5) het teken van een overwinnende godheid, de dondergod van de oude Slaven - Perun (vóór het Christendom werd hij beschouwd als de oppergod in het pantheon van Kievse Rus van de 9e eeuw na Christus); volgens de legende worden na de overwinning van Perun op een mythische vijand het water bevrijd (in de archaïsche transformaties van de mythe wordt een godvruchtige vrouw (Mokosh), die door zijn tegenstander is ontvoerd, bevrijd), en hemels vocht (regen) morst uit;
- 6) een witte stenen sculptuur op de zuidgevel van de kathedraal van Sint Demetrius (een monument van de Russische architectuur; de kathedraal werd gebouwd in de jaren 1194–1197; Vladimir-Suzdal Museum-Reserve; Vladimir, Rusland);
- 7) een rotstekening (ongeveer 4e-3e millennium voor Christus; de kust van de Witte Zee; Republiek Karelië, Noordwest-Rusland);
- 8) een gewaadfragment van de Indiase cultuur Paracas (5e-3e eeuw voor Christus; Oud Peru; Zuid-Amerika);
- 9) een afbeelding van een Scythische godin op een hoofdstelornament - een gouden paardenhoofdband (4e eeuw

v.Chr.; Heuvel Grote Tsimbalka, regio Zaporozhye, Oekraïne; het Hermitage Museum Sint-Petersburg, Rusland);

10) een gegroefde metalen plaat met een afbeelding van een godin (7e-8e eeuw; een archeologische vondst in Lake Chud, Perm, Rusland; Cherdynsky regionaal museum genoemd naar Pushkin);

11) een oude Egyptische heilige scepter 'Was' in de vorm van een staf met een gebogen punt en een gevorkte bodem (een kop en hoeven van een dier); een attribuut van de oude Egyptische goden dat controle (macht) over de Dierlijke natuur betekent;

12) in de mythologie van Noord-Amerikaanse Indianen, een symbolisch beeld van een draakachtige slang met veren; mythen vermelden dat het stormen symboliseerde; deze draak kon alleen worden verslagen door de Grote Held die morele zuiverheid en superieure spirituele kracht had;

13) een demiurg in de Inca-religie - Viracocha, de allerhoogste godheid van water en aarde (hij houdt twee slangen in zijn hand - één met zeven 'delen' van het lichaam die zeven dimensies aangeven, en de andere met drie 'delen' van het lichaam en de gespleten hoeven die de driedimensionale wereld en de Dierlijke natuur aangeven); (11e-14e eeuw na Christus, Zuid-Amerika);

14) de stèle 'Horus op de krokodillen' (3e eeuw voor Christus; oud Egypte); Horus wordt naakt afgebeeld als een symbool van zuiverheid en wordt niet belast door materiële verlangens op zijn reis door deze wereld (het belang van controle over iemands Wezens wordt hier aangegeven, evenals dominantie van de niet-materiële waarden in het menselijk leven).

Rigden: Ja, wie had zich toen de schaal kunnen voorstellen die deze 'transformatie' vanuit de menselijke geest zou aannemen... Het symbool dat ooit de spirituele controle van de mens over zijn Laterale Wezens verpersoonlijkte (en bijgevolg de mogelijkheid van spirituele ontwikkeling en bevrijding van de materiële wereld), begon men te gebruiken als een symbool van macht over mensen na verlies van de spirituele component vanwege dwaze menselijke imitatie. Priesters van verschillende religies, magiërs, vorsten, koningen, tsaren en keizers maakten een materieel symbool van

hun allesomvattende macht en heersten over naties met de staf en de scepter. Trouwens, het Griekse woord scepter ('sceptron') en het Latijnse 'sceptrum' betekenen 'een staf, steun'.

Niemand herinnert zich meer waarom in feite deze gewone stok, waarvoor mensen elkaar soms zouden vermoorden terwijl ze naar macht streefden, begiftigd was met een dergelijke symboliek als een attribuut van de 'goden van de hemel', een intermediair tussen God en mensen (koningen en hun dienaren) en een garantie voor vrede en gerechtigheid. Waarom werd het beschouwd als een symbool van extra vaardigheden voor de drager ervan en van opperste macht in de betekenis van 'zoals u wenst'? Waarom diende het voor verschillende volkeren als een attribuut van dood en opstanding, overwinning, zuivering en wedergeboorte, een symbool van hemelse bescherming, een attribuut van een Bodhisattva en een indicator van het pad? Waarom hadden die voorouders die dit symbool naast zich hadden afgebeeld, vroeger spiritueel gezag over mensen?

Anastasia: Dat klopt. Mensen in het oude Egypte lijken nog steeds bekend te zijn met de spirituele betekenis van symbolen. De Egyptische drievoudige scepter bestond bijvoorbeeld uit een zweep die macht over materie symboliseerde (het Linker Wezen), een staaf met een haak die controle over de zintuigen (het Rechter Wezen) en ringen betekent - de heerschappij over de eigen gedachten. Natuurlijk is dit begrip in de loop van de tijd ook in Egypte verloren gegaan, maar toch heeft informatie over de symbolen die de oude Kennis vastlegden, ons gedeeltelijk bereikt.

Zelfs vandaag de dag verbazen de artefacten van het oude Egypte door hun informativiteit in termen van spirituele kennis. Neem bijvoorbeeld de slang die in zijn eigen staart bijt, met 72 ringen ('kettingen' van het lichaam). Overigens nam ik ook tekeningen met afbeeldingen van versieringen van de Harappabeschaving mee die werden ontdekt door archeologen. Op het grondgebied van de opgravingslocatie vonden ze veel terracotta armbanden en ringen

gemaakt in de vorm van een slang die als het ware in zijn staart bijt, de ouroboros van de Harappabeschaving, die getuigt van de oudheid van dit symbool.

Verder werd nog iets interessants gevonden: een rituele riem of ketting. Maar wat interessant is, is de beschrijving: het bestaat uit 42 lange kralen van de carneool edelsteen, 72 bronzen sferische kralen, 6 bronzen kralen, 2 bronzen halvemaanvormige eindkralen en 2 holle cilindrische uiteinden, ook van brons, en 42 lange kralen van carneool! Terugdenkend hadden de oude Egyptenaren precies 42 morele geboden, waarvan de Joodse priesters er slechts tien leenden om hun religie te creëren. Dit zijn interessante vergelijkingen. Het was duidelijk dat dit in de oude wereld algemeen bekend was, het is gewoon dat elke natie op verschillende momenten deze geboden aan hun goden toeschreef.

Blijkbaar is het feit dat deze 42 kralen van carneool zijn gemaakt ook geen toeval. In het Neolithicum werd deze kostbare steen veel gebruikt om verschillende producten te maken. Het was goed bekend in de staten Mesopotamië, het oude India, het oude Egypte en onder de volkeren van het oude Europa, het oude Azië en het oude Amerika. Het was ook bekend in Rus, en het wordt vermeld in 'The Anthologies of Svyatoslav'. Er werden verschillende rituele ornamenten, amuletten, talismannen en rituele objecten van gemaakt. Ik las dat in het oude Egypte carneool was gekoppeld aan verschillende personages die een levende Ziel en bescherming in de hiernamaals personifiëren, en het werd geassocieerd met de voorhoofdchakra en helderziendheid. Mensen wisten ook van zijn helende eigenschappen...

Maar het meest interessante in de Harapparituele versiering is dat er precies 72 sferische kralen, 6 bronzen kralen en 2 halve manen zijn... Gezien de Kennis van de 72 dimensies van het Universum, de zesdimensionale structuur van de materiële wereld, waarin de menselijke energiestructuur zich bevindt, en ook van de belangrijkste tekens van Allat in de vorm van de halve maan, kan

worden opgemerkt dat er een nogal interessante manier bestond om informatie op te nemen en over te dragen, zelfs via dergelijke rituele versieringen.

Wanneer je spirituele Kennis bezit, kijk je echt naar de wereld met een andere, meer globale kijk en begrijp je meer dan wat wordt geboden door het materiële waardensysteem. Immers, als je over de vraag nadenkt, waarom zou een mens dan zo'n complexe structuur nodig hebben met een veelvoud van adaptieve mechanismen, onderlinge verbindingen, een verbazingwekkende golfstructuur en unieke hersenen die in verschillende modi en veranderde bewustzijnstoestanden kunnen werken? Het antwoord is eenvoudig, zoals elke waarheid: omdat de mens een perspectief heeft op spirituele ontwikkeling. Anders zou hij niet verschillen van gelijk welk dier.

Rigden: De grootste waarde zit niet in de materiële verwervingen, maar eerder in spirituele Kennis, waardoor zowel de mens als de maatschappij zichzelf kan verbeteren, en zich in één geheel kan ontwikkelen. De spirituele kennis was vanaf het begin aanwezig in de menselijke samenleving. Het is alleen dat voorheen, net als tegenwoordig, de voorwaarden voor de menselijke keuze bleven: sommige mensen doken dieper omdat ze ernaar streefden om hun Ziel te bevrijden, terwijl anderen minder deden omdat ze niet konden omgaan met hun Dierlijke natuur en kozen voor het tijdelijke in plaats van het eeuwige. Natuurlijk moest deze Kennis van tijd tot tijd in de menselijke samenleving worden vernieuwd en aangepast voor verschillende volkeren, rekening houdend met de associaties die ze begrijpen. Daarom hebben we zoveel verschillende legendes, die één en dezelfde originele informatie bevatten. Maar ik herhaal: de Kennis over de instrumenten voor spirituele verbetering van de mens was vanaf het begin aanwezig. Dit kan worden opgespoord door de oudste symbolen en tekens die al in het gesprek zijn genoemd.

Anastasia: Dit is een onmiskenbaar feit, het is voldoende om alleen naar de belangrijkste oude tekens te kijken die de spirituele wereld en de volledige spirituele bevrijding van de mens symboliseren.

Rigden: In dit verband zou ik de aandacht van de moderne mensheid op het teken '**AllatRa**' willen vestigen. De originele afbeelding is een lege cirkel die onderaan is omzoomd door een halve maan met naar boven wijzende hoorns. Het is één van de 18 originele oudste werkende tekens. De naam van dit teken, '**AllatRa**', spreekt van de kwaliteit van zijn kracht. Het feit is dat aan het begin van de mensheid, dankzij de oorspronkelijke kennis, mensen wisten van Diegene (Degene die alles schiep), die Zijn manifestaties aanduidt met het geluid Ra. De scheppende kracht van Ra, het goddelijke vrouwelijke principe, de Oermoeder van alles, werd aanvankelijk Allat genoemd. Daarom begonnen de mensen die waren ingewijd in de spirituele Kennis dit oorspronkelijke teken '**AllatRa**' als aanduiding te nemen van de scheppende kracht van Degene die alles schiep. Trouwens, in oude tijden werd deze informatie over het heilige Primordiale geluid toegeschreven aan de heilige kennis over de wereldorde van het Universum in de context van informatie over de mens als complex en instabiel in zijn keuze voor deze wereld. Maar moderne mensen associëren het geluid Ra op zijn best alleen met oude Egyptische mythen over de god Ra.

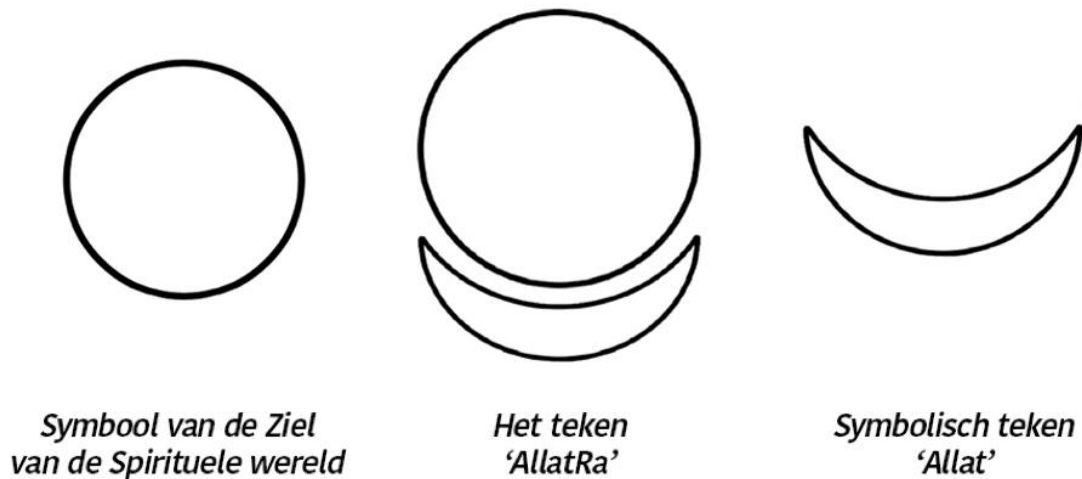
Niettemin wordt het teken '**AllatRa**' als geleider van de scheppende kracht van God al sinds oude tijden gebruikt. Het blijft constant actief en interageert met de zichtbare en de onzichtbare wereld en beïnvloedt de menselijke energiestructuur, ongeacht of de persoon dit begrijpt of niet. Toch berust het belangrijkste effect van het teken op de menselijke keuze. Als de Spirituele natuur in een mens domineert, beïnvloedt dit teken hem als extra spirituele kracht. Dat wil zeggen, het teken komt in een soort resonantie en versterkt de scheppende spirituele kracht van de persoon. En als de persoon wordt gedomineerd door de Dierlijke natuur blijft dit

teken neutraal ten opzichte van hem. Een negatieve persoon wordt meestal gevoed door volledig andere tekens die werken om de materiële Dierlijke natuur te activeren. Het teken '**AllatRa**' manifesteert zijn invloed (de scheppende spirituele kracht) het meest in een groep mensen die echt elke dag aan zichzelf werken en hun krachten verenigen in collectieve spirituele oefeningen (gebeden, meditaties, enzovoort).

Geliars, of, zoals ze in de middeleeuwen allegorisch werden genoemd, de 'echte krijgers van het Licht van het leger van de Heer', hebben altijd geprobeerd dit teken aan de massa te introduceren en zo eeuwenlang hulp aan mensen te bieden van nieuwe generaties die echt het spirituele pad volgden. In oude tijden was religie de beste manier om dit teken te promoten. Hoewel het een door mensen uitgevonden instituut van priesterlijke macht was, was het toch gebaseerd op de granen van ware spirituele Kennis (die ooit aan iedereen in zijn geheel werden gegeven), evenals op de mensen die echt het spirituele pad bewandelden. Van deze laatste waren er niet zo veel, maar zij waren juist degenen die de spirituele symbolen en actieve werktekens in de beelden en attributen van verschillende gerespecteerde goden introduceerden. Met dezelfde ijver werden echter via religie negatieve tekens (die het materiële activeerden) in de massa geïntroduceerd door degenen die de Dierlijke geest dienden.

Ik heb al gezegd dat **de cirkel** een symbool van de Ziel is en ook één van **de symbolen** van manifestatie van een spiritueel Wezen uit de wereld van God. **En het symbolische teken van de halve maan met de hoorns naar boven gericht** is een symbool van de mens die zichzelf al tijdens zijn leven spiritueel bevrijdde. **Het teken 'AllatRa'** werd ook gebruikt om degene te beschrijven die uit de spirituele wereld (de andere, de allerhoogste) in deze materiële wereld is gekomen, en de verloren oorspronkelijke Kennis vernieuwt.

*Figuur 57. **Het teken 'AllatRa' en zijn componenten.***

Ik wil uw aandacht vestigen op het feit dat het teken '**AllatRa**' precies in deze vorm (puur) werkt, dat wil zeggen een *lege cirkel over een lege halve maan met naar boven wijzende hoorns*. Als er afbeeldingen of voorwaardelijke tekens in de cirkel of in de halve maan waren geplaatst, werkte het teken niet meer (niet meer puur) en werd het slechts een informatief symbool, net als elk boek waarin je algemene informatie kunt lezen. Waarom werkte het teken in dat geval niet meer? Dat is pure natuurkunde. Het is gewoon zo dat bij het vullen van *de Leegte* met iets, elk beeld, laten we zeggen, kwantuminteracties van het teken met de wereld verstoord raken. Meer in het bijzonder zal een teken met een ingevulde cirkel of met een ingevulde halve maan, die in wisselwerking staat met andere dimensies uit de tweede dimensie, wanneer het door ezoosmos gaat, al worden waargenomen in andere dimensies (inclusief driedimensionaal) als niets meer dan een afbeelding met informatie - een symbool.

Anastasia: Met andere woorden, in dat geval dient het alleen als een symbool en niet als een werkteken.

Rigden: Juist. Misschien zal ik proberen voor mensen het verschil te verduidelijken tussen een werkteken en een eenvoudig symbool. Een werkend teken kan, figuurlijk gesproken, worden

vergeleken met een lege emmer die de Waarnemer in de put laat zakken (activeert het teken), haalt er water (kracht) uit met de emmer en drinkt hem vervolgens zelf (vult zichzelf) of geeft hem aan anderen om te drinken (geeft kracht), of geeft zijn tuin water (activeert een geografische locatie) die in de toekomst de overeenkomstige vrucht zal brengen (spirituele activering van Persoonlijkheden die zelfs in de verre toekomst op die plaatsen zullen blijven). Maar als de emmer die hij in de put laat zakken niet leeg is maar gevuld (een informatief symbool, geen werkend teken), dan wordt het betekenisloos omdat je er geen water mee krijgt. Ik zou zelfs zeggen dat het is alsof deze emmer geen bodem zou hebben; met andere woorden, wat je hebt laten zakken is wat je eruit haalt - zonder enig resultaat...

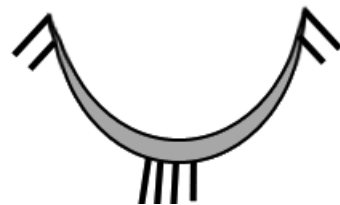
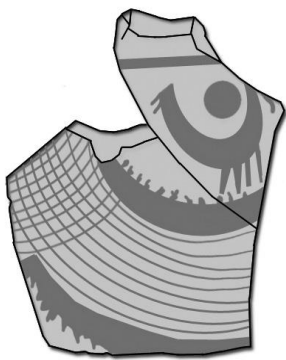
Anastasia: Misschien moet ook worden opgemerkt dat het werkende teken '**AllatRa**' één van de krachtigste tekens is, en het is vaak gebruikt door mensen die het spirituele pad bewandelen. Het meest interessante is dat je er geen kracht uit kunt halen, tenzij de Persoonlijkheid zich in de positie van Waarnemer bevindt vanuit de Spirituele natuur, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het teken van een steer.

Rigden: Het teken '**AllatRa**' werkt in dimensies boven het zesde, en dit plaatst het op één lijn met de weinige unieke werkende tekens die beschikbaar zijn voor mensen in deze wereld... Dus, het teken '**AllatRa**' is een echt krachtig teken waarmee je accumuleert en de krachten van Allat in jezelf vermenigvuldigt, de kracht die van God zelf komt en gericht is op de werkelijke schepping, dat wil zeggen op de uitvoering van Zijn plan. Daarom wordt dit teken in heilige zin beschouwd als de belichaming van de kracht van God via Allat.

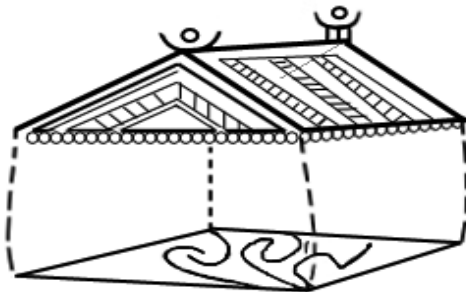
Anastasia: '**AllatRa**', zowel als een werkteken en als een symbool met een ingevulde cirkel en aanvullende notaties die specifieke Kennis aangeven, is op verschillende tijdstippen door verschillende volkeren gebruikt als cryptografie over spirituele oefeningen of

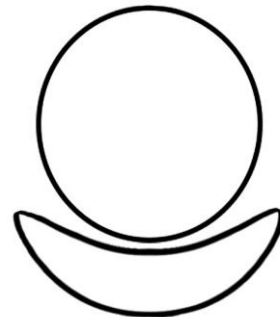
Leringen. Voorbeelden hiervan zijn te vinden als iemand vertrouwd raakt met de bijbehorende archeologische artefacten, monumenten van kunst, schrijfsystemen van de reeds genoemde oude culturen van India (de Harappabeschaving), de Tripolye-beschaving, de Sumerische beschaving, de oude Egyptische, originele culturen van de oude volkeren van Siberië, enzovoort. Archeologen vinden deze symbolen in rotsinscripties, op oude prenten, stèles, kleitabletten, amuletten, rituele gebruiksvoorwerpen, kleding en in de fresco's van oude 'heiligdommen'.

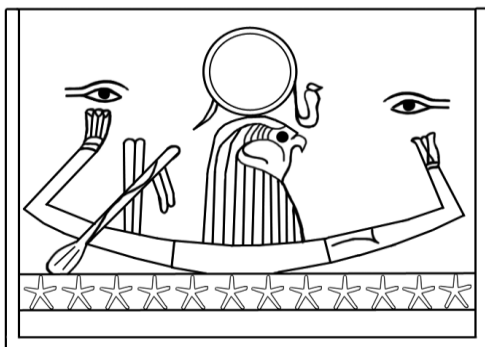
1

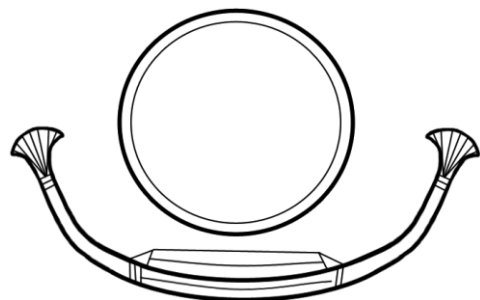
2

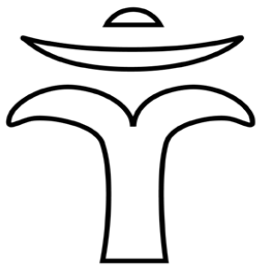

3

4

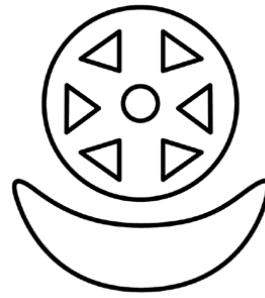

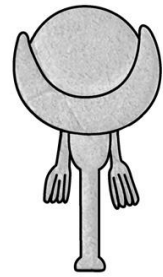
5-a

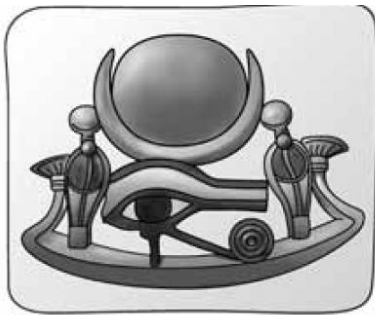
5-b

5-c

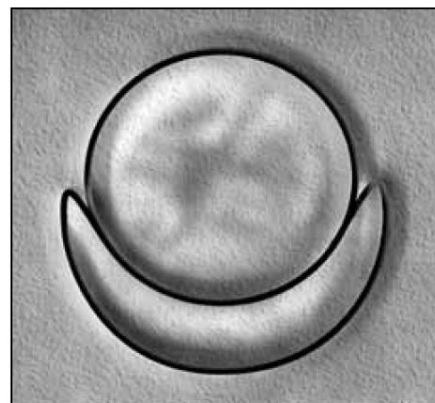
6

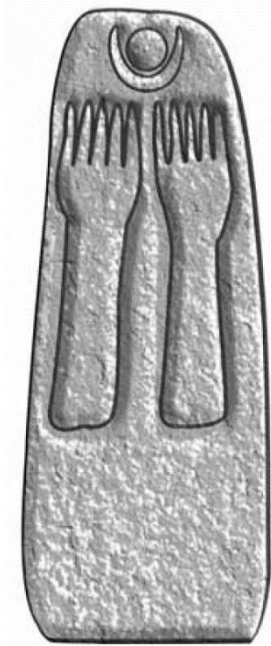
7

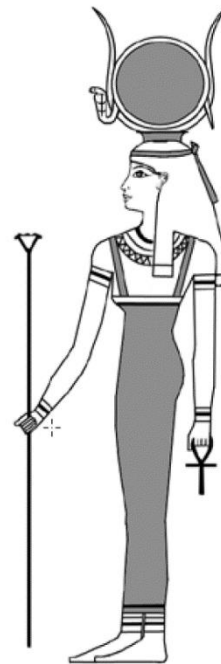
8

9

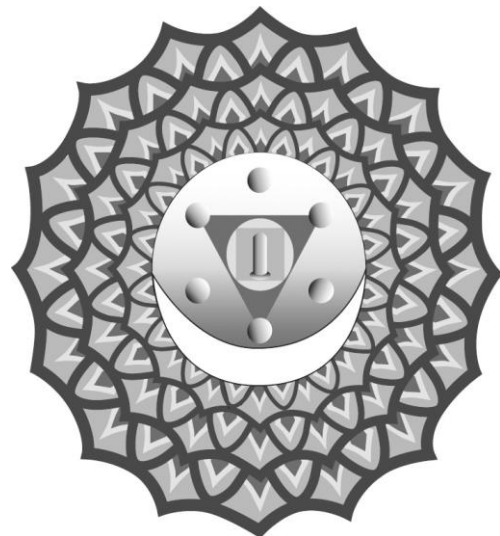
10

11

12

13

Figuur 58. Het teken 'AllatRa' en haar symbolen in de culturen van het oude Europa, Azië en Afrika:

1) archeologische vondsten met afbeeldingen van 'een zonneboot met een cirkel' (dit is het symbool 'AllatRa' omdat de halve maan wordt afgebeeld met aanvullende elementen) op fragmenten van

- ritueel kookgerei (borden) van de Tripolye-beschaving (Oekraïne, Oost-Europa);
- 2) een vierkante plaat van klei met een afbeelding van een huis bekroond met het teken 'AllatRa' (de Eneolithische culturen van de Balkan-Donau-regio; bevindingen in de buurt van de stad Plovdiv, Bulgarije);
 - 3) een werkend teken 'AllatRa' in de Minoïsche cultuur (2e millennium voor Christus; Kreta);
 - 4) een afbeelding van het teken 'AllatRa' in de heilige verhalen van het oude Egypte in de vorm van de heilige 'zonneboot' (Allat) en de god Ra (in het ene geval met een valkenkop gekroond door een lege schijf; in het andere in de vorm van een lege schijf zelf die verschijnt als een van de afbeeldingen van Ra);
 - 5) symbolen 'AllatRa' op de artefacten van:
 - a) de Hacilar-cultuur (5e millennium voor Christus);
 - b) de Apennijnse cultuur (2e millennium voor Christus);
 - c) culturen van de volkeren van het Romeinse rijk (jaar 200 n.Chr.);
 - 6) het teken 'AllatRa' in het symbool van de panto-semitische godheid Baäl aanbeden in Fenicië, Palestina en Syrië;
 - 7) het teken 'AllatRa' op een fragment van een halssnoer gevonden in het graf (heiligdom) van koning Toetanchamon; op het fragment is er een afbeelding van Wadjet ('Oog van Ra' of 'Oog van Horus') op de zonneboot van de god Ra (einde van het 2e millennium voor Christus; Oud Egypte);
 - 8) een fragment van een fries uit Marib (5e-4e eeuw voor Christus; zuidelijk deel van het Arabische schiereiland) - de Venus-schijf (Astar) over de sikkelmaan;
 - 9) het symbool 'AllatRa' in de indrukken van Akkadische en Assyrische zegels;
 - 10) een centrale stèle met de bevrijding; het teken 'AllatRa' op een stèle circa late bronstijd gevonden tussen de ruïnes van de oude Kanaänitische tempel van de god van de Maan tijdens opgravingen in de stad Hazor (Boven-Galilea, tegenwoordig het noorden van Israël);

11) een traditioneel beeld van de oude Egyptische godin van de Hemel en Liefde - Hathor (in de oorspronkelijke legendes de dochter van Ra) op de stenen reliëfs van heilige tempels van het oude Egypte met het symbool 'AllatRa' op haar hoofd;

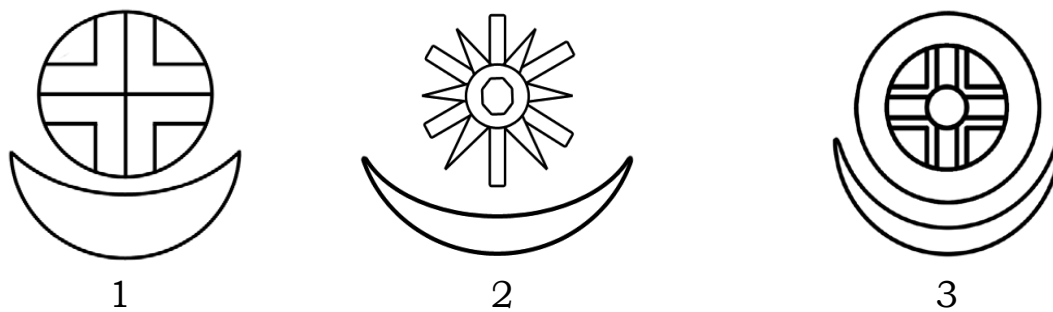
12) een verhaal op een bord met een afbeelding van een koninklijke jacht dat dateert uit het Sassanid-tijdperk (7e eeuw na Christus; Perzië);

13) een voorbeeld van een afbeelding van 'AllatRa' als een symbool (met een ingevulde cirkel) - een symbolische grafische weergave (yantra) van de kroonchakra van de Sahasrara ('de Lotus met duizend bloembladen') bovenop het hoofd; het wordt gebruikt in meditatieve praktijken in het Hindoeïsme, het Boeddhisme en andere scholen in India.

Rigden: Dit wijst er eenvoudig op dat er altijd mensen zijn geweest die heilige Kennis bezaten over de oorspronkelijke werktekens.

Anastasia: Bovendien kun je duidelijk zien waar een symbool 'AllatRa' is geplaatst en waar het een werkteken was.

Rigden: Over symbolen gesproken... Er waren verschillende symbolen op basis van de interpretatie van het teken 'AllatRa'. Sommigen van hen gaven aanvullende verklaringen aan, die werden begrepen door mensen die waren geïnitieerd in deze Kennis, terwijl andere symbolen variaties zijn van de mensen die probeerden datgene te versterken wat al sterk was of daarnaast bepaalde belangrijke punten benadrukten. Voorbeelden van dergelijke symbolen op basis van het teken 'AllatRa' zijn een halve maan met naar boven wijzende hoorns, ofwel een cirkel met een kruis erin, of een ster, of een symbolische weergave van een gezicht, enzovoort.

Figuur 59. Voorbeelden van de symbolen 'AllatRa':

- 1) *symbool van de Perzische cultuur (6e eeuw voor Christus);*
- 2) *symbool van de Sumerische cultuur (3e millennium voor Christus);*
- 3) *een Assyrisch artefact van de god van de Zon Ashur en de Sumerische godin van de Maan Sin.*

De mensen die geen idee hadden van de ware betekenis van deze symbolen zouden ze associëren met de Zon of de Maan en ze eenvoudigweg beschouwen als een attribuut van deze of gene godheid. Maar voor mensen gewapend met Kennis waren deze symbolen een hint, een duidelijke boodschap uit het verleden van degenen die deze symbolen hadden toegepast. Laten we bijvoorbeeld het symbool van de halve maan nemen met naar boven wijzende hoorns, waarboven een kleine cirkel is ingeschreven in een grotere, en de kleine cirkel heeft een kruis met een lege cirkel in het midden ervan. Dit was een symbolische weergave van spirituele leer geïntroduceerd in deze wereld door een Wezen uit de spirituele wereld (het symbool van de laatste is het teken '**AllatRa**'). De kleine cirkel ingesloten in de grote symboliseert mensen die verenigd zijn door deze leer (een cirkel van volgers). Het gelijkzijdige kruis is een symbool van de mens en de lege cirkel in het midden van het kruis (gekoppeld aan het algemene symbool), geeft in dit geval niet alleen de Persoonlijkheid aan, maar duidt op een Mens die spirituele bevrijding heeft bereikt (de fusie van zijn Persoonlijkheid met de Ziel) dankzij deze Leer,

maar toch iemand die gebleven was om andere mensen te helpen die het spirituele pad bewandelen.

Anastasia: Ja, dit is een echte spirituele prestatie: spirituele bevrijding bereiken, maar de moed hebben om hier te blijven in deze harde materiële wereld om te dienen als de Geleider van de krachten van Allat... Er is nog een interessant punt in verband met de genoemde symbolen. Het **symbool 'AllatRa'** was in de regel een attribuut van vrouwelijke godinnen. Eén van de meest bekende is bijvoorbeeld het teken van de godin Al-lāt ('de Moeder der Goden'), die werd vereerd door de oude Arabieren in de pre-islamitische tijd. In die dagen werd een halve maan met naar boven wijzende hoorns, die een verband aangaven met de spirituele wereld, evenals een cirkel (die mensen interpreteerden als een symbool van de maan) boven haar symbolische beeld geplaatst. Soms werd de halve maan beschilderd met zonnestrallen als een symbool van dynamiek, van beweging in de spirituele richting.

Rigden: Het is niet verwonderlijk dat het **symbool 'AllatRa'** precies verbonden was met vrouwelijke godinnen. Het feit is dat in de hele geschiedenis van de mensheid tot nu toe alleen vrouwen zulke spirituele Geleiders zijn geworden, misschien omdat ze een moederinstinct hebben in de zin van spirituele zorg en Liefde voor mensen. Hoewel zowel vrouwen als mannen Geleiders kunnen zijn. Het is gewoon zo dat mannen, zodra ze spirituele bevrijding bereikten en zodra de opperste rijken voor hen werden geopend, deze materiële wereld, zoals men zegt, snel verlieten, zonder aarzeling of empathie voor het lot van de mensen die hier achterbleven.

Anastasia: Het is grappig hoe zelfs in zulke zaken vrouwen vrouwen blijven en mannen mannen... Ik wilde enkele andere bevindingen met betrekking tot Allat delen. In de Kennis waarover u ons vertelde en die ik in het Sensei-4 boek heb opgenomen, noemde u het fundamentele belang van de Allat-tijd die **12 minuten duurt**, of, om precies te zijn, **11 minuten 56.74**

seconden. Ik heb toevalig informatie gevonden over een tempel van het bewind van Farao Ramses II, die uitgehouwen was uit een klif in Egypte nabij de rivier de Nijl. In de jaren zestig van de 20e eeuw werd deze vanwege de bouw van een dam 65 meter hoger verplaatst dan de vorige locatie op dezelfde klif. Dus twee keer per jaar kan het volgende optische fenomeen daar worden waargenomen: op 22 februari en 22 oktober om precies 06:00 uur komt de eerste zonnestraal de tempel binnen via de gemeenschappelijke ingang en bereikt de cultusniche van het heiligdom. Dan blijft de zonnestraal 6 minuten op het standbeeld van god Amun-Ra hangen en verlicht dan het standbeeld van Ramses II gedurende 12 minuten. Op 22 februari valt het licht op zijn borst en op 22 oktober op zijn kroon.

Rigden: Mensen houden ervan hun betekenis vast te leggen, zelfs in een stuk steen, en spirituele kennis te gebruiken om hun valse trots te bevredigen.

Anastasia: Helaas... Dus wat betreft de symbolen. Een halve maan, zoals u al zei, werd vaak geschilderd met een ster in plaats van een cirkel. Maar de ster kon vijfpuntig of zevenpuntig of achtpuntig zijn, getekend als een geometrische figuur met puntige projecties of gewoon als stralen die vanuit het midden uitwaaiëren.

Rigden: In wezen is een ster boven een halve maan het versterken van wat al sterk is: dit is Allat in Allat. Een dergelijke aanduiding wordt echter ook gebruikt als een aanvullende verwijzing naar één van de krachten van Allat. Sinds oude tijden hebben sterren met verschillende stralen hun eigen kenmerken bij de interpretatie van hun symboliek. De zevenpuntige ster is een symbool van de zevende dimensie. De achtpuntige ster is een symbool van de ruit (een kubus die op één van zijn hoeken staat als een symbool van de transformatie van de mens in een spiritueel wezen, ontsnapping naar de spirituele wereld). En **de vijfpuntige ster** is *een werkteken* geassocieerd met de krachten van Allat (gemanifesteerd op het niveau van de vijfde dimensie); het behoort tot de groep van positief werkende tekens. Maar zulke subtiliteiten

worden alleen begrepen door mensen die werken met tekens in de onzichtbare wereld.

Het teken van de vijfpuntige ster activeert een gevoel van rechtvaardigheid en hoop voor de toekomst in een persoon (op een onbewust niveau) en moedigt ook mensen aan zich te verenigen. Maar helaas zijn deze unieke kwaliteiten van het teken vaak gebruikt en worden ze nog steeds uitgebuit door mensen die de Dierlijke geest dienen. Dit is natuurlijk een zwakke kracht in vergelijking met het teken 'AllatRa', maar desalniettemin geeft het bij massaal gebruik een bepaald resultaat dat verband houdt met een bepaalde invloed op mensen en een verandering van gebeurtenissen in de driedimensionale wereld. In het geval van een vijfpuntige ster, ongeacht of deze naar boven of naar beneden draait, zal deze nog steeds een teken zijn van één van de scheppende krachten van Allat. De enige vraag is waar deze extra kracht aan wordt gependeed, of liever, waarnaar ze wordt omgeleid door mensen die deze kracht ontvangen.

Anastasia: Inderdaad, de vijfpuntige ster wordt al sinds oude tijden in verschillende vormen van rotatie gebruikt. Het oudste beeld (als we het hebben over de artefacten die tot op heden bekend zijn) is negenduizend jaar oud, en werd gevonden in Klein-Azië in de cultuur waarover we al hebben gesproken. In het Neolithische tijdperk werd het teken van de vijfpuntige ster als haar symbool boven het hoofd van de Grote Godin geplaatst. En bij de oude Egyptenaren stond de vijfstraalster voor een 'godheid'. Beelden van de vijfpuntige ster boven het hoofd van een stier als heilig dier zijn bekend in sommige oude overtuigingen. Daarop werd het teken van deze ster gebruikt, zowel met naar beneden wijzende punt als een positief spiritueel symbool, met elementen van het teken van Allat (de centrale driehoek met naar beneden wijzende punt als een symbool van het goddelijke scheppende vrouwelijke principe) en met naar boven wijzende punt, in dezelfde semantische interpretatie.

Sinds de oude tijd heeft de ster gediend als het symbool van de overwinning van het spirituele beginsel op het materiële. In de mythologie werd het gebruikt om de unie van Hemel en Aarde aan te duiden. Dit teken was populair onder de volkeren van het oude Europa, Azië (vooral de Sumeriërs en de Perzen), Amerika (de Aborigines - de Amerikaanse Indianen) en anderen. Bovendien, te oordelen naar de magische rituelen van dit of dat volk, was dit één van de meest gebruikte symbolen. Het teken van de vijfpuntige ster werd op amuletten geschilderd als bescherming tegen de krachten van het kwaad. Dankzij de Griekse taal staat deze ster tegenwoordig bekend als 'pentagram'. In de moderne wereld verschijnt de vijfpuntige ster als symbool van vele staten. Omdat de Kennis verloren is gegaan, begon het beeld duidelijk te worden geïnterpreteerd vanuit de menselijke geest in de esoterie, en deze ster met naar boven wijzende punt wordt beschouwd als een teken van de 'Witte magiër' en een ster met naar beneden wijzende punt als een teken van de 'Zwarte magiër'.

Rigden: Zo'n differentiatie is echt een interpretatie van de 'menselijke' geest. Maar het is ontstaan door het gebruik van de scheppende kracht van Allat, die toegankelijk is via dit teken, voor negatieve doeleinden. Het teken van de ster geeft alleen een positieve impuls, een golf van energie voor gelijk welke verandering. En waar het later door mensen wordt geleid is een kwestie van menselijke keuze. Hier is een eenvoudig voorbeeld: door de geschiedenis heen werd het teken van de vijfpuntige ster vaak gebruikt om revoluties en staatsgrepen door te voeren. De ster stimuleerde een positieve toename van de massa, het gaf motivatie en inspireerde tot actie terwijl het een verlangen naar beter in mensen stimuleerde in termen van hun innerlijke aanleg. Daarom stonden mensen achter deze transformaties in de maatschappij met geloof, een positieve houding, en hoop op een beter leven en toekomst, met een verlangen om hun langverwachte Vrijheid te krijgen. Dit is precies het gemanifesteerde effect van dit teken op de massa. Maar waar en met behulp van welke richtlijnen werd al deze kracht omgeleid door de leiders van dergelijke staatsgrepen?

Natuurlijk naar de macht van de Dierlijke geest die het begrip van spirituele aspiraties van mensen vervangt door de realisatie van zijn materiële programma's. Het gebeurt dus dat mensen tijdens staatsgrepen en revoluties proberen een tiran omver te werpen in de hoop hun eigen Vrijheid te krijgen, maar in plaats daarvan kiezen ze een andere tiran zonder te beseffen dat niets van wat ze verwachten in hun leven zal veranderen en dat er geen Vrijheid zal zijn waar elke ziel van droomt. Zulke substituties van de Dierlijke geest worden zelfs niet begrepen door degenen die deze massale 'shows' organiseren door gebruik te maken van enorme menselijke hulpbronnen (kracht). Mensen verspillen de unieke kracht van hun aandacht en tijd uiteindelijk om de kracht van de Dierlijke geest in de materiële wereld waarin ze moeten leven te versterken, zelfs al is het maar voor een korte tijd. En hoe groter de kracht van de dierlijke natuur, hoe meer ze hun Spirituele natuur vergeten, waardoor ze het ware begrip van echte Vrijheid en de betekenis van hun leven verliezen.

Anastasia: Ja, wanneer de oorspronkelijke spirituele Kennis verloren is, is er geen begrip van wat we doen en wat we voor onszelf creëren met onze keuzes.

Rigden: Mensen moeten de geschiedenis en de wereld om hen heen eens nader bekijken. Eerst en vooral om de fouten van het verleden en het heden te begrijpen en deze fouten in de toekomst niet meer te maken, om de vector van hun leven te bepalen, en deze kwestie te benaderen met een diepgaand begrip van zichzelf en de maatschappij waarin zij leven.

Anastasia: Het is niet voor niets dat ze zeggen dat Kennis kracht is! In dit verband wil ik graag terugkomen op het gesprek over de oorspronkelijke spirituele oefeningen. In het bijzonder zou ik u erg dankbaar zijn als u de lezers zou vertellen over **de meditatie 'Piramide'** die tot de fundamentele spirituele oefeningen behoort. Ik hoop dat deze meditatie mensen zal helpen, net zoals het ons in onze tijd heeft geholpen de realiteit te beseffen, een persoonlijke

spirituele ervaring te krijgen in het leren kennen van je eigen Ziel en, dankzij de diepste gevoelens, een begrip te krijgen van wat echte Vrijheid werkelijk is.

Rigden: Kan ik doen.

Anastasia: Maar voordat we verder gaan met de beschrijving van de techniek hoe deze unieke meditatie uit te voeren, wil ik eerst enkele belangrijke momenten voor de lezers verduidelijken die te maken hebben met het begrijpen van wat een veranderde toestand van bewustzijn tijdens meditatie is. Weet u, ik kwam dergelijke gevallen tegen dat wanneer mensen, zelfs na het lezen van de boeken, meditaties uitoefenden, op zijn zachtst gezegd, ze gewoon uitvoerden op basis van verbeelding. Na een gedetailleerde discussie bleken ze gewoon niet te begrijpen wat een meditatie echt was, wat een veranderde toestand van bewustzijn in de praktijk was, hoewel ze er veel over hadden gelezen. In sommige gevallen bleven mensen die dachten dat ze mediteerden praktisch in de wakkere toestand, wat overdag typisch voor hen is, zonder de moeite te nemen om over te schakelen naar een andere toestand van bewustzijn. Daarom hadden ze vaak gedachten over alledaagse zaken, over hun huidige werk, het dagelijks leven, ervaringen overdag enzovoort; dat wil zeggen, ze hadden verschillende afleidende gedachten tijdens deze gesimuleerde oefening. Natuurlijk gebeurde een dergelijke meditatie, als een theorie, alleen in hun verbeelding. In andere gevallen vielen mensen gewoon in slaap in plaats van te mediteren. Over het algemeen gebeurde het nadat ze tijdens de werkdag uitgeput waren en vervolgens gingen zitten om te mediteren. Slaap, zoals bekend, is ook één van de veranderde toestanden van bewustzijn. Dus accepteerden ze de slaap foutief als meditatie, en dat is de reden waarom ze, terwijl ze zo'n 'inspanning van de wil' deden, in die zin dat ze zichzelf dwongen te mediteren ondanks dat ze moe waren na een werkdag, ze in feite geen resultaten zagen.

Rigden: Deze mensen moeten begrijpen wat veranderde bewustzijnstoestanden zijn, wat voor soort ze kunnen zijn en wat het verschil ertussen is. Deze veranderde bewustzijnstoestanden, zoals een droom of een meditatie, worden gekenmerkt door volledige ontspanning van het lichaam, mentale kalmte en slaperigheid. Maar dit is slechts een indicatie van *het begin van een veranderde toestand van bewustzijn*. Het verschil komt later: sommige mensen worden ondergedompeld in meditatie (een bewuste controle van de subtiele processen van de onzichtbare wereld), terwijl anderen in slaap vallen (de onbewuste toestand).

Anastasia: Dat heb ik net gezegd! Met andere woorden, mensen missen echt praktisch begrip van wat een echte meditatie is en hoe het gebeurt.

Rigden: Ik zou deze mensen in de eerste plaats willen adviseren om te begrijpen wat elementaire autogene training is, leren het lichaam te ontspannen, hun gedachten te controleren, te oefenen hun aandacht lang op één ding gericht te houden en dan door te gaan tot het beoefenen van meditatie, dat wil zeggen tot een diepere onderdompeling in een veranderde toestand van bewustzijn; om de basistechnieken voor meditatie te leren die je in het eerste boek Sensei en in de andere boeken in de serie hebt beschreven en pas daarna de fundamentele spirituele oefeningen te leren beheersen.

Anastasia: Ik ben het met u eens, mensen zijn verschillend en terwijl sommigen de essentie snel begrijpen hebben anderen tijd nodig om alles in meer detail uit te zoeken. Maar vaker missen mensen eenvoudigweg de basiskennis over zichzelf en de algemene mechanismen van de werking van de hersenen in verschillende bewustzijnstoestanden. Ik weet dat u unieke kennis bezit op het gebied van neurofysiologie en het functioneren van de menselijke hersenen. Zou u het onderwerp van veranderde bewustzijnstoestanden kunnen toelichten, of de lezers op zijn minst oriënteren in algemeen toegankelijke informatie, of kennis delen die openbaar kan worden gemaakt?

Rigden: Nu, misschien, alleen binnen de grenzen van het moderne wetenschappelijke begrip van het functioneren van de hersenen, zodat het voor mensen duidelijker kan zijn wat bedoeld wordt en in welke richting ze hun onderzoek moeten uitvoeren. Zoals bekend wordt het functioneren van de hersenen geassocieerd met elektromagnetische golven. De hersenen kunnen in verschillende modi werken, die elk worden gekenmerkt door een bepaalde psychische en fysiologische bewustzijntoestand. De mens als Persoonlijkheid kan, dankzij het concentreren van zijn aandacht, verschillende van dergelijke bewustzijnstoestanden beheersen. In het dagelijks leven bevindt hij zich meestal in één van de toestanden die in wetenschappelijke kringen de wakende staat wordt genoemd. Wetenschappers, terwijl ze de elektrische activiteit van de hersenen in de loop van de tijd meten, geven voorwaardelijk **de toestand van actieve waakzaamheid** aan als bèta-ritme (β -ritme). Het frequentiebereik is van 14 tot 35 Hz en de spanning is 10-30 mkV. Bètagolven worden beschouwd als snelle golven en het zijn trillingen met lage amplitude van het algemene (totale) potentieel van de hersenen. Op het EEG lijkt de golfvorm relatief gezien op 'driehoeken' met puntige toppen. Bèta-ritme wordt meestal geregistreerd tijdens het functioneren van de frontale centrale regio's van de hersenen. Wanneer een persoon echter aandacht geeft aan iets nieuws, onverwachts, aan alle informatie die hij hoort, intensieve mentale activiteit of een krachtige emotionele opwindings, groeit dit ritme en kan het zich verspreiden naar andere delen van de hersenen. Bèta-ritme is typisch voor het functioneren van de hersenen wanneer een persoon mentaal werkt, emotioneel gespannen is en onder invloed van verschillende stimuli.

Al met al moet worden opgemerkt dat vermoeidheid niet typisch is voor de hersenen. Je moet gewoon begrijpen hoe ze werken, op tijd van de ene activiteit naar de andere overschakelen en in staat zijn om de kwaliteit van de bewustzijnstoestanden op het juiste moment te veranderen. Het dagelijks leven omvat voortdurend

iemands psychologische zelfafstemming, waarvan overigens ook de algehele conditie van het lichaam afhangt. Gedurende de dag wordt een persoon beïnvloed door verschillende externe factoren, zoals bijvoorbeeld geluid en licht, en niet te vergeten de effecten van de onzichtbare wereld. Het zijn allemaal dagelijkse irriterende stimuli die op de één of andere manier invloed hebben op fysiologische en andere biologische processen van het menselijk leven.

Overmatige bezorgheid, woede, prikkelbaarheid en psychische vermoeidheid gaan gepaard met spanning van de spieren van het gezicht, nek, armen, enzovoort. Op zijn beurt wordt een gespannen spier ook een generator van excitatie-impulsen. De taak van de persoon die een autogene training uitvoert of afstemt op een meditatie is om de stroom van prikkelende signalen te beperken. Dat is de reden waarom hij in een comfortabele positie gaat zitten, in stilte (hij elimineert alle geluidsprikkels), de ogen sluit (elimineert de impact van de bronnen van visuele stimuli), zijn aandacht overschakelt van verschillende dagelijkse gedachten, ervaringen en zorgen naar innerlijke vrede en stilte (dat wil zeggen, waar mogelijk elimineert hij de directe invloed van de onzichtbare wereld). Vervolgens concentreert hij zich op het ontspannen van zijn spieren (elimineert een ander kanaal van excitatie) en bereikt dan de toestand van volledige ontspanning. Aldus past een persoon de werkmodus van zijn psyche en bijgevolg het zenuwstelsel aan. Dankzij dergelijke zelfafstemming kan hij zichzelf beheersen door duidelijke mentale zelf-instructies (auto-rapporten).

Anastasia: Gedachte-discipline biedt grote kansen voor een mens. In de toestand van meditatie kan hij die mechanismen van zijn complexe energiestructuur besturen die niet toegankelijk zijn in andere toestanden (inclusief de wakkere staat). Natuurlijk, wanneer hij een meditatieve techniek correct uitvoert, observeert hij een spirituele golf, inzicht, ontwikkeling van intuïtieve kennis, evenals 'bijwerkingen' van dergelijk werk: een uitbarsting van energie, goed humeur en toename van creativiteit die op zijn beurt een positief effect heeft op de algemene toestand van de persoon.

Rigden: Natuurlijk. Al deze mechanismen moeten worden begrepen. Aandacht in een meditatie is als elektrische stroom in een netwerk: wat je erop aansluit is wat zal werken. Daarom is het belangrijk om de aandacht te houden op de belangrijkste processen die plaatsvinden tijdens de meditatie. Over het algemeen kan de persoon die een spirituele oefening doet worden vergeleken met een militaire piloot die een gevechtsmissie uitvoert in een supersonische jager. In eerste instantie oefent de piloot op de grond alle handelingen op een luchtvaart (vlucht) simulator - een vluchtsimulator in een vliegtuig - automatisch uit. Dit kan worden vergeleken met een persoon die net is begonnen met het leren van de primaire fasen van meditatie. Namelijk het proces van ontspanning, loskoppelen van vreemde gedachten, onderdompeling in de staat van meditatie, de primaire sensaties op het niveau van het fysieke lichaam zoals warmte in de zonnevlucht, of een lichte tinteling in het gebied van chakra's, of energiebeweging langs de armen, enzovoort. Deze fase kan voorwaardelijk de primaire fase worden genoemd: van alleen theoretische ideeën over meditatie tot het verwerven van de eerste praktische vaardigheden.

De tweede fase in het leren van meditatieve praktijken is, figuurlijk gesproken, vergelijkbaar met een piloot die praktische ervaring opdoet in de lucht wanneer hij in een vechtmachine stapt en tijdens de vlucht traint. Hier begint hij te begrijpen dat het besturen van een gevechtsvliegtuig in de lucht niet helemaal hetzelfde is als het uitvoeren van dezelfde oefeningen op een trainer-simulator op aarde. Het significante verschil zit niet in de techniek, maar in de sensaties en het begrip van het vluchtproces en het leven in een compleet andere ruimte - de lucht. Net als de piloot begrijpt de mediteerder het substantiële verschil tussen theoretische en praktische kennis wanneer hij dagelijks aan zichzelf werkt en zijn Dierlijke natuur controleert. De persoon begint te veranderen. Dit is het belangrijkste omdat een meditatie slechts een hulpmiddel is! Met andere woorden, hij begint zijn

gedachten in het dagelijks leven te controleren, ze zuiver te houden, zijn psychologische reacties te volgen en negativiteit in zijn bewustzijn te vermijden. Wanneer de persoon zijn gedachten niet onder controle heeft, geeft hij iedereen de schuld voor zijn problemen en fouten, veroordeelt hij iedereen, is hij ongelukkig met veel dingen, geeft hij les aan iedereen zonder zelf te doen wat hij leert, enzovoort. Maar wanneer de persoon aan zichzelf begint te werken, richt hij zijn aandacht niet op het uiterlijke maar op de interne oorzaken waarom hij de omringende wereld op deze manier waarneemt en daarop reageert en niet anders. De persoon begint te begrijpen waarom hij bezwijkt voor deze externe provocaties en hoe hij zijn aandacht moet afleiden van zijn verschillende egocentrische verlangens, gevallen van wrok en agressie van de Dierlijke natuur, hoe hij dit kan overschakelen naar het Voorste Wezen en de diepste gevoelens die uitgaan van de Ziel, en op de spirituele golf blijven. Dus wanneer de persoon dagelijks aan zichzelf werkt zonder concessies te doen aan zijn Dierlijke natuur, dan opent een volledig nieuw niveau van waarneming voor hem in meditatie. Hij begint te begrijpen wat meditatie is, zich te verdiepen in dit voor hem ongebruikelijke proces. De persoon leert in een geheel andere toestand van bewustzijn te blijven, die anders is dan de wakkere toestand en slaap, dat wil zeggen, in de praktijk dit verschil tussen de toestanden van bewustzijn te voelen, de wereld te begrijpen door de diepste gevoelens en intuïtieve Kennis die geen product van logica is.

En tot slot, de derde fase is wanneer de militaire piloot een gevechtsmissie uitvoert tijdens een vlucht op een supersonische jager. Hij denkt niet meer na over de bedieningsmechanismen van het vliegtuig, hij start ze gewoon automatisch. Hij denkt niet aan die ongewone ruimte waarin hij is - hij leeft al in deze ruimte. De piloot voelt elke beweging van het vliegtuig en zijn aandacht is gericht op het belangrijkste: het uitvoeren van de gevechtsmissie. Zo is het ook met de persoon die serieus spirituele oefeningen doet. In dit stadium maakt hij de gewoonte om zijn Dierlijke natuur te controleren, start automatisch de meditatiemechanismen met

duidelijke mentale instructies en voert de meditatie alleen uit met zijn diepste gevoelens zonder enige gedachten. Het mechanisme van spirituele oefeningen (ervan uitgaande dat een persoon in het dagelijks leven serieus aan zichzelf werkt) brengt de persoon naar een volledig ander waarnemingsniveau, inclusief de 4e, 5e of 6e dimensie vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Hij begint de vertrouwde wereld van materie en de wereld van subtiële energieën alleen te verkennen met zijn diepste gevoelens, niet met logica en materiële gedachten. Gedachten zijn tenslotte een product van materie, niets meer dan dat. De spirituele, diepste gevoelens zijn echter een compleet andere kwaliteit van waarneming en een totaal ander begrip van de allesomvattende Kennis, het is dat wat mensen verlichting noemen.

Anastasia: Aan die kant krijgt men een verbazingwekkende helderheid en duidelijkheid bij het begrijpen van de processen die daar plaatsvinden. Wanneer je echter na een meditatie aan anderen probeert uit te leggen wat je hebt ervaren, realiseer je je dat het onmogelijk is om nauwkeurig over te brengen wat je aan die kant voelde met gewone afbeeldingen en associaties. Dan beseft je dat er een aanzienlijk verschil is in je dagelijkse leven tussen de echte processen en het spel van de geest - die associaties waarmee logica werkt vanuit het perspectief van de materiële perceptie van de wereld. Ja, wanneer je het allemaal in de praktijk begint te ervaren en in contact komt met de ware realiteit, realiseer je je waarom elke dag die je in het spirituele werk doorbrengt zo belangrijk is en aan welke gedachten en daden je de kracht van je aandacht verspilt elke dag. Alles heeft immers onvermijdelijke gevolgen, allereerst voor je Ziel en je Persoonlijkheid.

Rigden: Dat is ongetwijfeld zo. De Dierlijke natuur wiegt de Persoonlijkheid in verschillende illusies en omwikkelt zijn bewustzijn met een dikke, mistige sluier van het materiële bestaan. Deze sluier kan alleen worden weggenomen door de persoonlijke spirituele groei van de mens wanneer hij, dankzij de opgedane ervaring, begint te begrijpen wat de echte realiteit is. Figuurlijk

gezien kan het proces van de spirituele groei van de mens, zijn zelfbeheersing en zelf-verbetering, worden vergeleken met het creëren van de voorwaarden voor de groei van een boomzaadje dat in de grond is geplant. Het zaadje, als onderdeel van een vrucht die ooit in de atmosferische omgeving (de lucht) is gerijpt, is voorwaardelijk de Ziel. De aarde is de externe aardse omstandigheid voor de Ziel, dat wil zeggen onze gedachten en handelingen in de materiële wereld. Welke omstandigheden we voor onszelf creëren (of we nu droogte hebben, vorst, te veel vocht in de grond, of normale omstandigheden creëren voor het zaad om te groeien), laten we het zo zeggen, voor onze spirituele ontwikkeling, zo zal het resultaat zijn. Immers, als je niet voor het zaadje zorgt, kan het sterven en zal er geen boom of fruit zijn. En als je voor het zaadje zorgt, heeft het een kans om uit de grond te ontspruiten, zijn weg naar de open lucht te forceren, waar het de invloed van een andere omgeving zal ervaren, die totaal anders is dan de aarde. Maar tegelijkertijd zal het nog steeds zijn wortels in de aarde behouden en zijn effecten blijven voelen, hoewel niet zoals voorheen, maar in zijn nieuwe kwaliteit. Met andere woorden, tijdens het leven van de mens in de driedimensionale ruimte heeft de Persoonlijkheid het vermogen om zich spiritueel te ontwikkelen en een fusie met de Ziel te bereiken, en dat betekent ontsnappen naar de Eeuwigheid. Natuurlijk, het 'zaad', 'aarde', 'boom', 'lucht', 'perceptie', 'ontwikkeling' - dit zijn allemaal woorden van menselijke associaties omdat, zoals je terecht hebt opgemerkt, in de praktijk, wanneer de persoon echt begint de andere wereld te leren kennen en waar te nemen, hij veel meer begrijpt dan in woorden kan worden uitgedrukt.

Meditatie is dus een hulpmiddel waarmee het systeem van figuurlijke spirituele navigatie van de complexe menselijke structuur wordt ingeschakeld. Dit helpt om de bewegingsrichting naar het ultieme doel (spirituele bevrijding) te coördineren, verschillende afwijkingen langs de route te vermijden en een betere kwaliteit van begrip te bereiken. En aangezien een mens een levende energiestructuur is, evolueert deze als gevolg van het

gebruik van dergelijke precieze instrumenten, dankzij de spirituele ontwikkeling van de controle-operator zelf - de Persoonlijkheid.

Anastasia: Ja, in de hedendaagse wetenschap is er nog steeds een gebrek aan begrip van het belang van processen die zich voordoen in de meditatieve staat.

Rigden: Nu, wetenschappers beschouwen meditatie nog steeds als een staat van 'kalme waakzaamheid'; in de menselijke hersenen observeren ze een bijzonder frequentieritme, het alfaritme, dat vooral zichtbaar is in het achterste deel van het hoofd (het gebied nabij de epifyse - de pijnappelklier), met behulp van de technologie waarover ze vandaag de dag beschikken. Voorwaardelijk wordt aangenomen dat het alfaritme overeenkomt met de ritmische oscillaties van het potentieel met een frequentie van 8 Hz tot 13 Hz (de gemiddelde amplitude van 30-70 mkV). Hoewel in werkelijkheid dit bereik zich uitstrekt van 7 Hz tot 13 Hz in meditatie. We moeten ook begrijpen dat wanneer een persoon gedachten heeft en er aandacht aan besteedt, dit ritme de amplitude van de oscillatie vermindert, dat wil zeggen dat deze verzwakt of verdwijnt en wordt vervangen door een ander ritme.

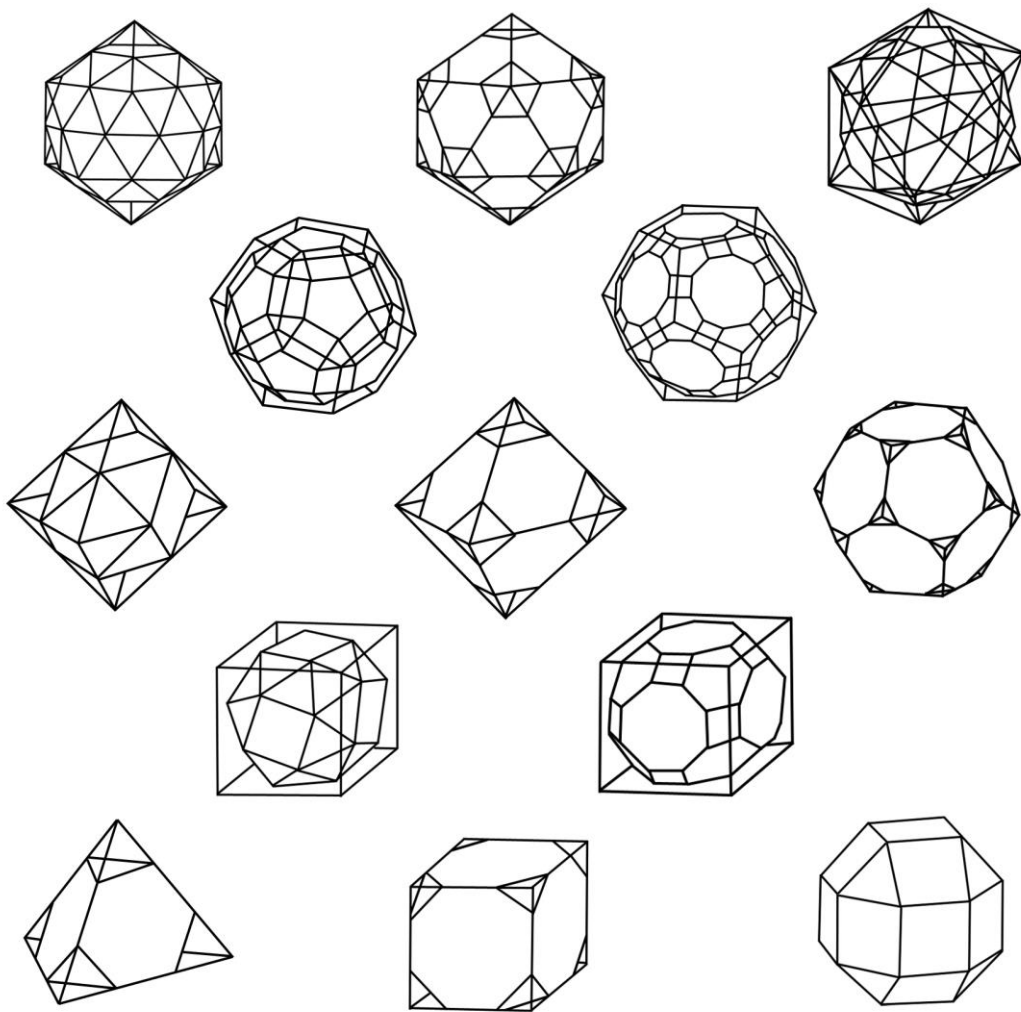
Anastasia: Van 7 tot 13... Deze cijfers zijn behoorlijk interessant, vooral als je bepaalde vergelijkingen maakt. Interessant is dat 7 en 13 significante getallen zijn in de mythologie van veel mensen. In de symboliek van de geheime kennis verwees het cijfer zeven naar de zevende dimensie, die spiritueel belangrijk is voor mensen. In de mythologie werd het geassocieerd met de beschrijving van het idee van het Universum, het werd gebruikt als de belangrijkste numerieke waarde voor het beschrijven van de wereldboom, het volledige aantal goddelijke pantheons, en de universele karakteristieken van bijna alles dat wordt geteld in de mythologische ruimte tussen verschillende volkeren van de wereld. Interessant is dat terwijl bepaalde spirituele oefeningen worden gedaan de mediteerder soms de processen en verschijnselen waarneemt die worden weerspiegeld als associaties aan de basis

van bepaalde mythen. Blijkbaar legden mensen in oude tijden, om hun spirituele ervaringen op één of andere manier over te dragen aan toekomstige generaties, de belangrijkste momenten vast door associatieve beelden in mythen, legendes en gelijkenissen.

Rigden: Je hebt er absoluut terecht op gewezen dat we in bepaalde meditaties op deze manier een ongewone structuur van deze wereld voor mensen openen. Hoe kan het worden verklaard aan degenen die niet op de hoogte zijn van het bestaan van processen in de onzichtbare wereld? Alleen door de associaties die luisteraars kunnen begrijpen. Uiteindelijk is de mythologie van de wereld een poging van mensen om de kennis van de zichtbare en de onzichtbare werelden, informatie over het verleden en de spirituele ervaring van de mensheid, in associatieve vormen vast te leggen, die duidelijk zijn voor toekomstige generaties.

Anastasia: En nummer 13?! Naast het feit dat het staat voor een volledige cirkel van kracht ($12 + 1$), dient het ook als een speciaal getal, bijvoorbeeld in de ruimtegeometrie. U noemde ooit de directe verbinding van geometrie met fysica tijdens een gesprek over de ruimtelijke geometrie van het Heelal. Destijds sprak u over de kennis van geometrie die ooit lang geleden aan mensen werd gegeven, inclusief de kennis over halfregelmatige veelvlakken in de driedimensionale ruimte. Deze omvatten tegenwoordig de zogenaamde 13 archimedische lichamen. Verrassend genoeg hebben we dit onderwerp lang geleden bestudeerd toen we nog op school zaten. Ik herinner me deze definitie nog levendig: halfregelmatige veelvlakken zijn de veelvlakken waarvan alle zijvlakken regelmatige veelhoeken zijn, terwijl de veelvlakkige hoeken op de hoekpunten symmetrisch zijn. Maar pas vele jaren later begon ik deze kennis, na uw verhaal, vanuit een heel andere invalshoek te bekijken, met de interesse van een onderzoeker. Het gaat nog steeds niet uit mijn gedachten in wat een complexe volgorde, harmonieus in de heilige betekenis, u vervolgens de 13 Archimedische lichamen plaatste!

Figuur 60. De oorspronkelijke rangschikking van 13 halfregelmatige veelvlakken.

Immers, alle basissymbolen en tekens worden in deze volgorde waargenomen, evenals het algemeen tekeningschema in de vorm van *het diagonale kruis* bestaande uit de figuren zelf, ook gemarkeerd met vier Wezens en een centrum. Er is een evolutie van eenvoudige naar meer complexe vormen. Mensen daarentegen plaatsen deze halfregelmatige veelvlakken op een iets andere manier, verwijzend naar het feit dat ze werden genoemd in de werken van de Griekse wetenschapper Archimedes. Maar vandaag is het geen geheim dat de ontdekking van deze kennis alleen aan zijn naam wordt toegeschreven. In de regel is er een typische link voor dergelijke gevallen, die zegt dat het bewijs van de gegeven oude

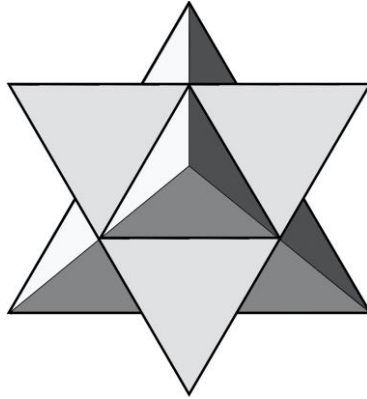
wetenschapper over dit onderwerp verloren is. Ik raakte geïnteresseerd in hoe hij deze 13 figuren kon leren kennen?

Archimedes kwam uit een adellijke familie en bestudeerde onafhankelijk verschillende wetenschappen, waaronder geometrie. In het grootste culturele centrum van die tijd, de Egyptische stad Alexandrië (die toen onder de heerschappij van de Grieken stond), zoals bekend, werd in die tijd de beroemde bibliotheek van Alexandrië (Mouseion in Alexandrië) gesticht. Het was een hogeronderwijsinstelling van internationaal belang en er werden unieke oude boeken (rollen) uit verschillende landen bewaard. Het is bekend dat Archimedes er werkte. Ik heb wat onderzoek gedaan in historische bronnen waar dergelijke kennis over veelvlakken en ruimtelijke figuren in die dagen en eerder werd genoemd. Zoals u aanbeveelde heb ik de schriftelijke archieven van de Hettieten (de Indo-Europese volkeren die in het centrale deel van Klein-Azië in het 2e millennium voor Christus leefden) onderzocht. De Hettieten ontvingen de wiskundige kennis van de Babyloniërs. Dat wil zeggen, ruwweg vijftien eeuwen vóór de oude Griekse wiskundigen Pythagoras, Euclid en Archimedes, kenden mensen al concepten zoals bijvoorbeeld het verhogen van een getal tot een macht, tabellen met vierkants- en kubuswortels, formules voor het berekenen van de oppervlakte van de driehoek, trapezium, cirkel, het volume van de kubus, parallellepipedum, kegel, een gewone en afgeknotte piramide, evenals andere dimensionale figuren. Inderdaad, mensen bezaten deze kennis sinds oude tijden. Te oordelen naar hun monumentale bouwwerken werd het ook gebruikt door de oude Egyptenaren, de Soemeriërs, de Indiërs, inwoners van Mesoamerica en andere oude volkeren.

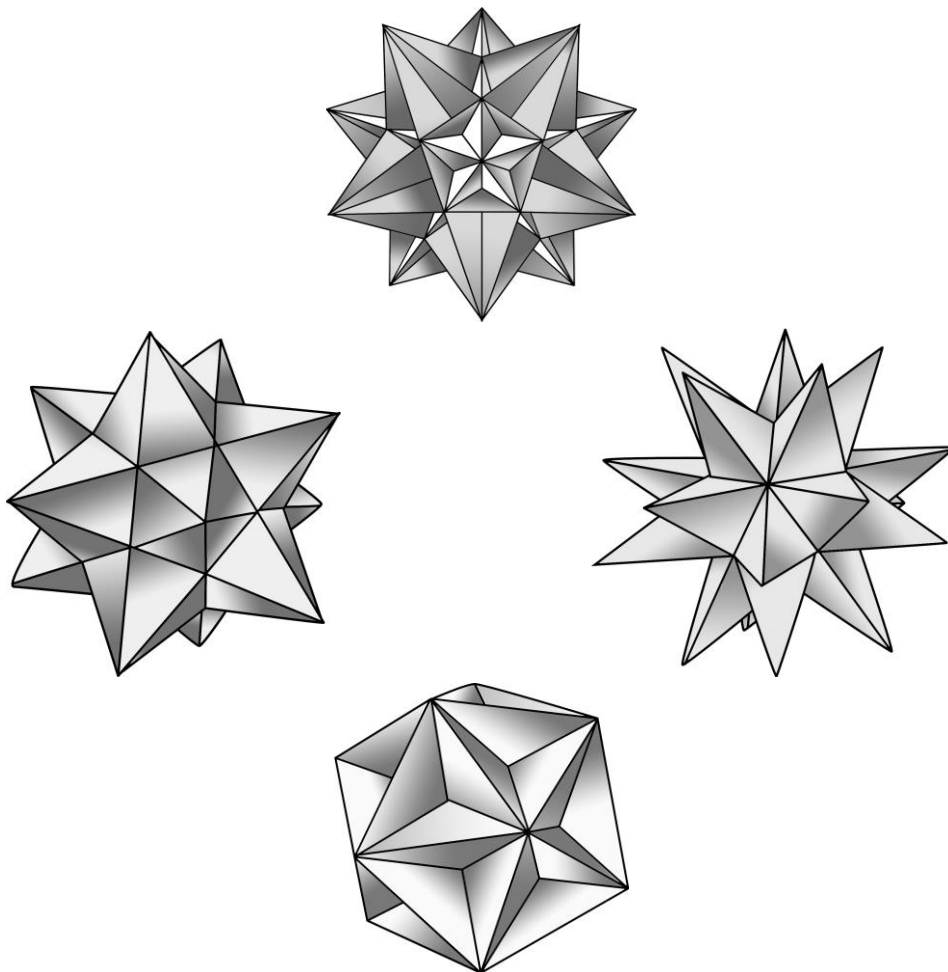
Ik las ook opnieuw de informatie over de sterpolyeder, in het bijzonder het Kepler-Poinsot-lichaam, over de stervormige octaëder, die door de beroemde wetenschapper Leonardo da Vinci voor de moderne mensheid werd herontdekt. Er wordt aangenomen dat de vormen door de natuur zelf aan mensen zijn voorgesteld. Maar u hebt gelijk, wat voor vormen zijn dat? Dit zijn echt

symbolen en tekens! Neem het voorbeeld van de driehoek, piramide, kubus, ster, enzovoort. Nu begrijp ik niet alleen het principe van invloed door werktekens, maar ook waarom en hoe bepaalde symbolen werden gebruikt voor een meer accurate overdracht van een bepaalde meditatieve techniek.

Figuur 61. De stervormige octaëder van Leonardo da Vinci.

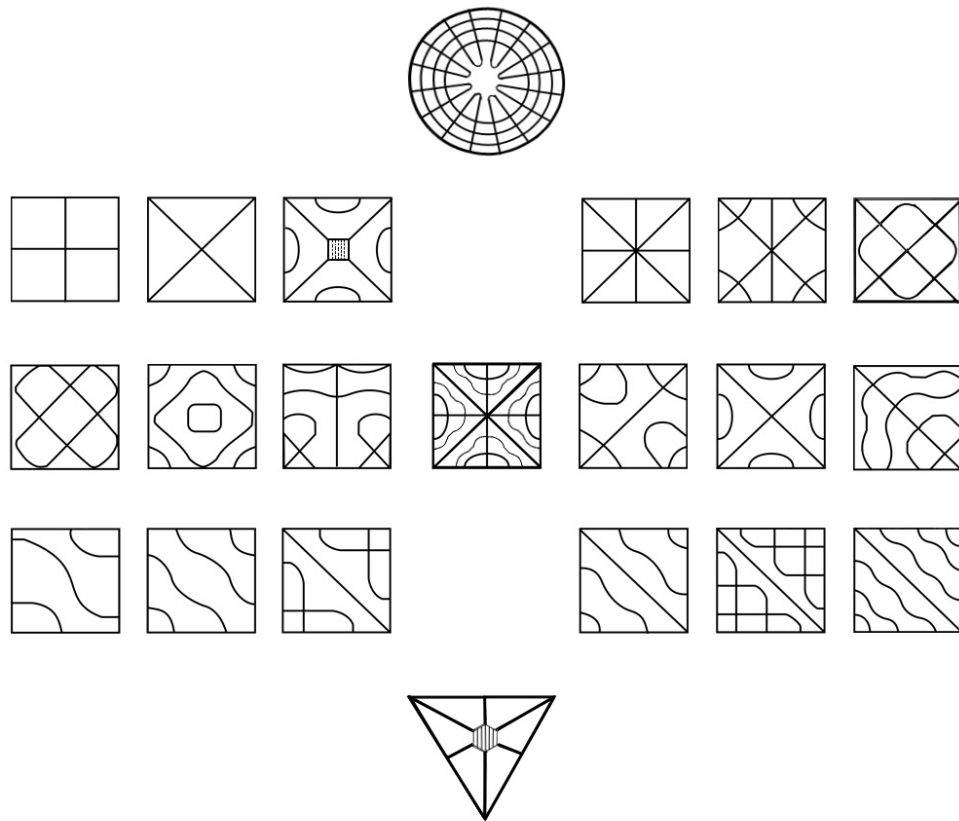

Figuur 62. Sterveelvlakken: de Kepler - Poinsot - lichamen

Nu hebben mensen de mogelijkheid om hun kennis uit te breiden, zowel op het gebied van de macro- als microkosmos, de natuur te verkennen op het niveau van de structuur van moleculen, atomen en een subtielere organisatie van de microkosmos. Verrassend genoeg is alles natuurkunde, alles is golven die een specifieke bestaansvorm tot stand brengen! Neem kristallen van ijs of bergkristal (kwarts). Ze lijken vaak op een scherp potlood, dat wil zeggen de vorm van een zeshoekig prisma met de top in de vorm van een zeshoekige piramide.

Alles in de materiële wereld heeft een bepaalde ruimtelijke positie. Ooit raakte ik geïnteresseerd in de informatie over experimenten over het effect van geluidsgolven op kleine deeltjes, in het bijzonder op droog zand dat op het oppervlak van een trillende plaat werd geplaatst. Verbazingwekkend genoeg begint het zand zich op te lijnen in verschillende geometrisch regelmatig gevormde patronen onder vibratie. En hun vorm hangt direct af van de geluidsfrequentie! Ik zal verduidelijken voor die lezers die niet weten dat dergelijke patronen Chladni-patronen worden genoemd naar hun ontdekker, een Duitse wetenschapper die aan het einde van de 18e - begin 19e eeuw werkte op het gebied van experimentele akoestiek. Tegenwoordig worden de resultaten van zijn onderzoek gebruikt om de natuurlijke frequenties van telefoonmembranen, luidsprekers en microfoons te bestuderen.

*Figuur 63. **Chladni**-patronen.*

Geometrisch patroon van kleine deeltjes na de invloed van een geluidsgolf van een bepaalde frequentie.

Rigden: Geluid en geometrisch regelmatig gevormde tekens zijn al een gebied van de pure natuurkunde, wat betekent dat het de eerste indicator is voor het begrijpen van het mysterie van het globale Geluid en de werkende tekens door de mensheid.

In feite zijn dit wetenschappelijk onderbouwde ontdekkingen van wat mensen al sinds oude tijden kennen en die zijn vastgelegd in de legendes van verschillende volkeren.

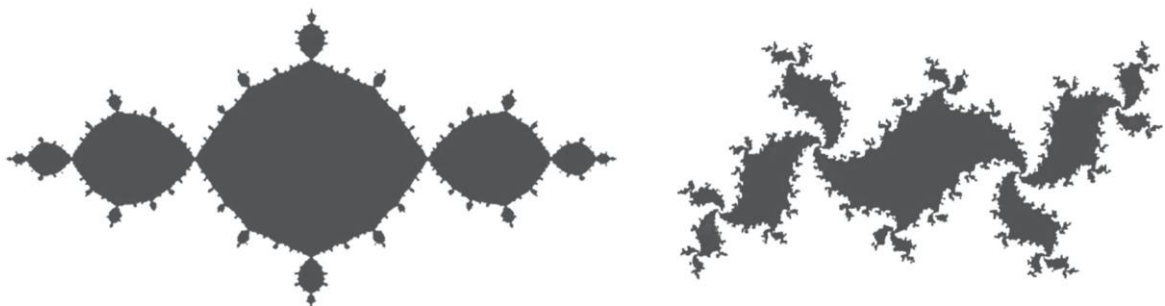
Anastasia: Ja, dit herinnert me aan die unieke informatie over het Primordiale Geluid die u vernoemde toen u ons over de Graal vertelde - een soort van 'doorgang' naar de spirituele wereld, de wereld van God. Ik nam het op in het boek 'Sensei-4'. U zei dat de formule van het Primordiale Geluid uit bepaalde werktekens bestaat. Hun activering leidt tot de manifestatie van een superkracht - een combinatie van de Primordiale Lotus en Allat.

Wanneer men erover nadenkt vanuit het perspectief van de reeds bekende Kennis, bijvoorbeeld in de fysica, de geometrie van de ruimte, globale tijd en gestructureerde informatie (fundamentele informatiebouwstenen), begrijpt men beter de diepte van de Kennis die u aan de wereld hebt gegeven.

Rigden: Degene die onbevreesd tot de diepte doordringt, kent vroeg of laat de Waarheid. Terwijl je aan de oppervlakte bent kun je alleen een vervormde reflectie waarnemen van wat er in de diepte verborgen is...

Anastasia: Ja, om de Waarheid te kennen is het noodzakelijk om de diepte ervan te doorgronden, wat alleen mogelijk is vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Zoals de wijzen hebben gezegd, om de Waarheid te leren kennen, moet men zichzelf vergeten... Ik wilde ook een paar woorden zeggen over fractalen in de natuur (van het Latijnse woord 'fractus' dat 'verpletterd' betekent), deze geometrische figuren die zelf gelijkaardig zijn binnenin, wat u in één van de gesprekken noemde. Fractalen vertegenwoordigen echt een geheel wonderlijke wereld van onverwachte ruimtelijke structuren en vormen, schoonheid en harmonie! Ik heb mijn kennis ook over deze onderwerpen uitgebreid. Het blijkt dat ik niet zoveel dingen over de wereld weet en hoe fascinerend en nuttig het eigenlijke proces van het leren kennen is.

Figuur 64. Juliaverzameling.

Een fractaal is een geometrische vorm waarin één en hetzelfde motief wordt herhaald op een steeds kleiner wordende schaal. Inderdaad, een patroon met één en dezelfde structuur wordt in de natuur vrij vaak herhaald. Je kunt dit zien door het studieobject een willekeurig aantal keren te vergroten of te verkleinen. Gelijkenis aan zichzelf als een eigenschap van fractalen kan worden gevonden in veel objecten, systemen en natuurlijke structuren. Bijvoorbeeld in sneeuwvlokken, wolken, vlammen, turbulente waterstromen, boomkronen, DNA, bloedsomloop van menselijk bloed, enzovoort. Fractalen komen voor in veel natuurlijke fenomenen en processen. Dit is als een ander niveau van complexiteit van de geometrie van ruimte, maar, zoals ik begrijp, is dit verre van het meest complexe, rekening houdend met wat u ons ooit hebt verteld.

Zoals u adviseerde keek ik ook naar moderne wetenschappelijke prestaties op het gebied van fractale geometrie. Het blijkt dat het fractale model op veel gebieden in verschillende wetenschappen wordt gebruikt. Bijvoorbeeld in de chemische kinetiek (van het Griekse woord 'kinetikos' dat 'de bewegende' betekent). Rekening houdend met het feit dat dit gebied van fysische chemie verbonden is met biologie en andere gebieden van de natuurwetenschap, kan ik me voorstellen wat een enorme hoeveelheid studiemateriaal het is, ook op het gebied van geneeskunde. Fractaal-modellen worden ook gebruikt om antennestructuren te maken en in de informatica om het verkeer te verbeteren en om gegevens in een zeer compacte vorm te comprimeren en op te slaan; wetenschappers beschouwen ze als een alternatieve toekomst van het moderne internet.

Bovendien worden fractale modellen gebruikt in de nucleaire fysica en astronomie om elementaire deeltjes, processen op de Zon en de verdeling van sterrenstelsels in het Heelal te bestuderen. Fractale eigenschappen zijn inderdaad ook te vinden in de *spiraalvormige* energiebeweging, waarop u toen onze aandacht vestigde. Ik vond indirect bewijs toen natuurkundigen het gedrag van fractale clusters in externe elektrische en magnetische velden

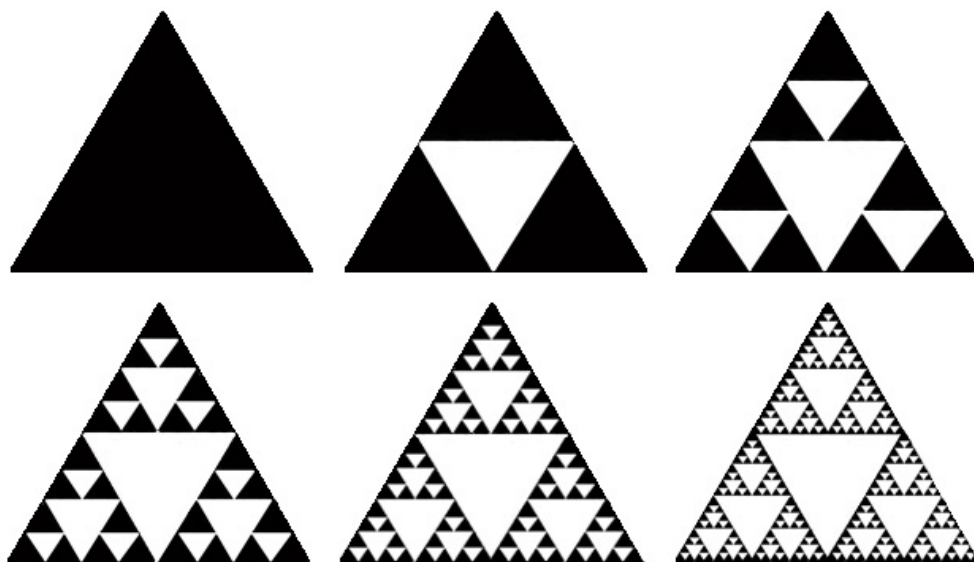

observeerden met de vorming van een spiraal en turbulente stromingen. Grote vortexen zouden daar aanleiding geven tot kleinere vortexen, en dan tot nog kleinere. Een dergelijke verdeling van spiraalvormige energieën werd waargenomen tot aan die zichtbare grenzen die technisch beschikbaar waren voor wetenschappers.

Rigden: Wanneer de mens zoekt, vindt hij eigenlijk meer dan hij had verwacht te vinden. De kennis over fractalen is ouder dan moderne mensen denken. Het is gewoon zo dat in de menselijke samenleving het gebruikelijke proces van lenen, verbergen en hernoemen van kennis plaatsvindt; de gewone ijdelheidsspelletjes spelen zich af van generatie op generatie, van eeuw tot eeuw.

Anastasia: Ja, ik heb gelezen over algebraïsche Newton-fractalen...

Rigden: Nu, dit is niet het meest interessante in de geschiedenis... Denk aan de driehoek van Sierpinski - de fractaal die de Poolse wiskundige in het begin van de 20e eeuw heeft voorgesteld.

Figuur 65. De Fractaal driehoek van Sierpinski.

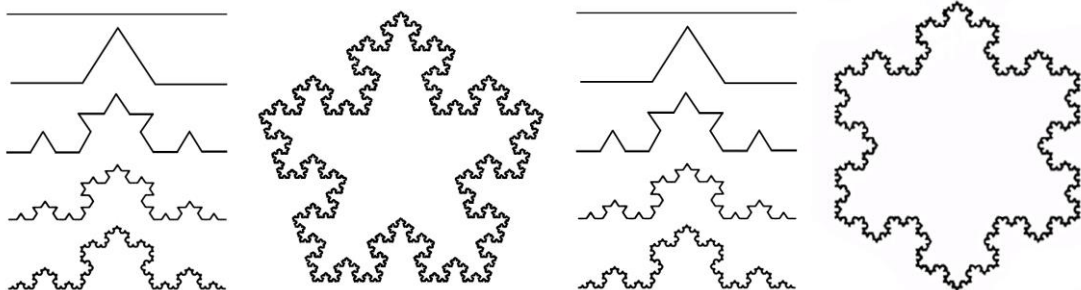

Het proces van het construeren van een fractaal in de driehoek door constante herhaling van deling door vier gelijkzijdige driehoeken.

Anastasia: Is dit de driehoek waarin men het proces van herhaling van op zichzelf gelijkende driehoeken in een gesloten systeem op een vlak kan waarnemen?

Rigden: Dat is juist, de zogenaamde recursie, van het Latijnse woord 'recursio' dat 'terugkeer' betekent.

Anastasia: Ja, ik heb erover gelezen. Ik herinner me dat ik geïnteresseerd raakte in uw woorden over de Koch-kromme toen u dit wiskundige proces uitlegde vanuit het perspectief van geavanceerde fysica. Ik ging toen op zoek naar informatie over deze sneeuwvlok en ontdekte tegelijkertijd andere informatie, waaronder deze op zichzelf gelijkende driehoek.

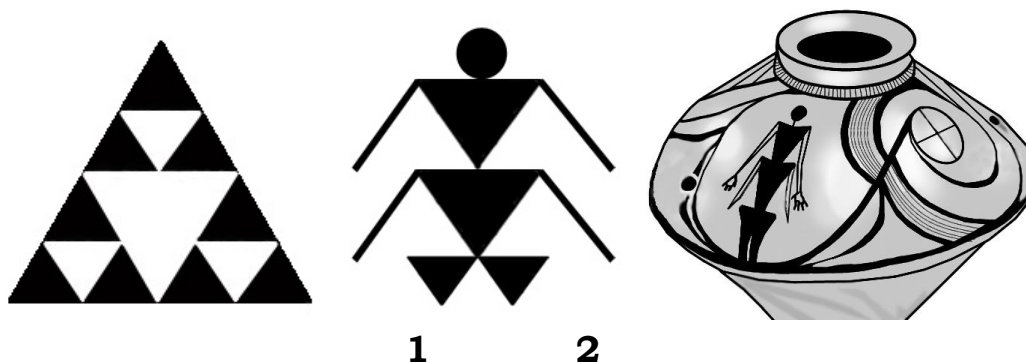
Figuur 66. De fractaal van Koch-kromme.

Twee voorbeelden van het proces van het transformeren van een lijn in een kromme door middel van een meervoudige verdeling van het lijnsegment in drie gelijke delen en vervanging van het middelste deel door twee nieuwe segmenten van dezelfde lengte.

Het werd echt een interessante ontdekking voor me toen ik al deze natuurlijke geometrische vormen van de materiële wereld vergeleek met de Oerkennis over de werktekens, processen

gerelateerd aan de spirituele ontwikkeling van de mens, en ook met de tekens en symbolen die ik ontdekte toen ik het archeologische verleden van de mensheid verkende. Met inbegrip van die welke werden getekend door vertegenwoordigers van verschillende culturen in oude tijden op rotsen, keramische potten bedoeld voor magie en rituele ceremoniën of heilige riten, enzovoort...

*Figuur 67. **Fractalen in de beelden van de Cucuteni-Tripolye-beschaving:***

1) de driehoek van Sierpinski wordt getoond voor het gemak van vergelijking van de afbeeldingen;

2) afbeeldingen op het Cucuteni-Tripolye-keramiek (het 4e-3e millennium v.Chr. ; Oud Europa): een schets van de spirituele ontwikkeling van de mens, dankzij de krachten van het goddelijke vrouwelijke principe - Allat (driehoek naar beneden wijzend), ontsnapping naar andere dimensies.

Rigden: Er is hier niets moeilijks. Als we symbolen en tekens van bijvoorbeeld de Cucuteni-Tripolye of oude Egyptische beschavingen nemen en deze koppelen aan informatie over parallelle werelden, tunneling en de meditatie over 'Astrale spiegels'...

Anastasia: Over tunneling en de 'Astrale spiegels' meditatie?! Natuurlijk, recursie in de natuurkunde! Wat is een astrale tunnel? Dit is een klassiek voorbeeld van eindeloze recursie, alleen in een

andere dimensie... Twee spiegels tegenover elkaar creëren twee gangen uit vervagende reflecties van spiegels - in de natuurkunde is dit een bekend voorbeeld van oneindige herhaling van de fractaal. En gezien het feit dat ornamenten van mensen van oude tijden in veel gevallen eigenlijk de geometrie van ruimtes herhalen, blijkt dat mensen vroeger meer van al deze processen wisten dan wij, in de praktijk en niet in theorie!

Rigden: Het is alleen zo dat in de moderne wereld de meerderheid van de mensen het hoofddoel waarvoor ze deze kennis nodig hebben, is vergeten; dus leiden ze helaas alles naar de materiële richting van begrip van de wereld. Hoe komt het dat zelfs wetenschappers, terwijl ze werken met de materialen, processen en fenomenen die deel uitmaken van het ene geheel, zich nog steeds de vraag stellen: 'Wat betekent mijn leven?' Uiteindelijk kan wetenschappelijk werk een wetenschapper helpen om spirituele aspecten te begrijpen wanneer de persoon zich bezighoudt met het belangrijkste werk van zijn leven - spirituele zelfontwikkeling. Veel mensen die in vroegere tijden leefden, zelfs zonder zulke gedetailleerde informatie over de materiële wereld te bezitten die de moderne wetenschapper heeft, maar gewapend met spirituele kennis, begrepen het belangrijkste: wat deze aardse wereld is en hoe zich te gedragen om zijn grenzen te overschrijden, om de spirituele wereld te bereiken.

Spiegelreflecties en verdieping in de richting van de macrokosmos of de microkosmos van de materiële wereld leiden tot interpenetratie, wat bij een persoon, als waarnemer in het systeem, een gevoel van oneindige gelijkens van een deel met het geheel oplevert. Maar deze gewaarwordingen zijn een illusie, want materie is tijdelijk en beperkt in haar manifestatie. De echte eeuwigheid voor de mens is alleen verborgen in zijn Ziel - in dit oneindig kleine iets, dat een toegangspoort heeft tot een oneindig groot iets, dat gebieden van wederzijdse aantrekkingskracht en interpenetratie op zijn

kruispunten vormt. Dit is de ware oneindige gelijkenis van een deel met het geheel.

Anastasia: Ja, er is een kern van Waarheid in uw woorden. Ik heb zojuist een innerlijk gevoel over me gekregen, een soort diep begrip dat hierin de belangrijkste wetten van het universum zitten. Het is een interessante toestand: ik begrijp het duidelijk, maar dit besef komt als van de Ziel; het gevoel is dat het onmogelijk is om al zijn onmetelijkheid te begrijpen met logica.

Rigden: Nu, zulke dingen kunnen alleen worden begrepen met de diepste gevoelens die uit de Spirituele natuur komen. Anders werkt het niet. De structuur van de mens in zes dimensies is tenslotte gecreëerd als de meest geschikte vorm voor de nieuwe Persoonlijkheid om de wereld te leren kennen, zodat deze de gelegenheid heeft zich spiritueel te ontwikkelen en zich te verenigen met zijn Ziel. Ik benadruk dat de structuur juist is gemaakt om de wereld *te leren kennen*, en niet voor een 'eeuwig leven' in het materiële lichaam. Ons fysieke lichaam is in feite slechts een deel van de structuur, gelegen in drie dimensies! Alleen vanuit deze structuur begint de nieuwe Persoonlijkheid aan het leerproces.

Dus je kunt zeggen dat elke persoon een potentieel begin van een wetenschapper heeft. Het is gewoon belangrijk om in de eerste plaats te leren deze wereld te begrijpen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur, en dan zullen baanbrekende ontdekkingen niet op zich laten wachten. Tegenwoordig zien en begrijpen mensen niet veel, zelfs niet met moderne apparaten. Ze zijn niet in staat om veel processen te begrijpen met hun materiële denken, omdat ze proberen fenomenen te observeren en te beoordelen terwijl ze zich in zeer beperkte systemen van de derde dimensie bevinden (van hun fysieke lichaam, de aarde, enzovoort), en niet daarbuiten. Hoewel iedereen zo'n kans heeft - om de wereld te leren kennen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur. Het werk van de oude structuren van de hersenen terwijl ze spirituele

oefeningen doen, in contact komen met de spirituele wereld en de mysteries van de schepping begrijpen, kan door geen enkele technologie worden vervangen.

Anastasia: Dat is waar. Inderdaad, elke persoon is op een bepaalde manier een onderzoeker, ongeacht zijn of haar beroep. Wat is tenslotte het belangrijkste in een beroep? Om hier en nu in alle opzichten Mens te zijn en in de eerste plaats aan jezelf te werken. Dan zullen de resultaten van dergelijk innerlijk werk worden weerspiegeld op het uiterlijke leven van de persoon, in zijn hulp aan andere mensen. En als zulke mensen in de meerderheid zijn in de maatschappij, dan zal de maatschappij anders worden, want elk deel is een drager van de eigenschappen van het geheel.

Rigden: Ongetwijfeld... Maar laten we teruggaan naar het onderwerp meditatie als een veranderde toestand van bewustzijn. De verscheidenheid aan frequentiebereiken van de hersenen, evenals van de omringende wereld, hebben we nog lang niet onder de knie, hoewel de wetenschap vandaag de dag al enig begrip over deze kwestie heeft. Een mens heeft zijn eigen energieveld dat bepaalde straling uitzendt. Zelfs als je de menselijke structuur in 3D bestudeert, kun je veel interessante eigenaardigheden ontdekken. De schedel is bijvoorbeeld een goede resonator van verschillende frequenties. Overigens leeft de mens op planeet Aarde die ook zijn eigen energieveld heeft. De luchtatmosfeer, of beter gezegd, de ionosfeer (bovenste lagen van de atmosfeer van de Aarde boven 50 km), is een enorme sferische resonator, een golfkanaal, dat elektrische geleidbaarheid heeft en waar processen van ionisatie en deionisatie (van het Latijnse voorvoegsel 're'- betekent voortzetting, 'herhaling van handeling' en 'combinatio' betekent 'combinatie') voortdurend plaatsvinden.

De mens leeft in de holte van deze driedimensionale resonator die natuurlijk zijn energiestructuur op de één of andere manier beïnvloedt. Zoals je je herinnert is de buitengrens van de ionosfeer ook een extern deel van de magnetosfeer van de Aarde, van het

'scher姆' dat de planeet beschermt tegen kosmische straling. Dankzij de ionosfeer verspreiden radiogolven bijvoorbeeld over grote afstanden door er meerdere keren op te reflecteren. De bliksem, die laagfrequente oscillaties genereert wanneer deze resoneert met moleculen van de atmosfeer, kan aanleiding geven tot continue oscillaties van een bepaalde aard in de ionosfeer, die vele malen rond de planeet reizen.

Anastasia: Net als iemands gedachten wanneer de dierlijke natuur domineert. Deze 'elektrische ontladingen' kunnen soms zo resoneren dat continue ongedempte trillingen de hele dag in cirkels in het hoofd ronddraaien.

Rigden: Nu, wat is resonantie? Het woord resonantie is afgeleid van het Latijnse woord 'resono' wat betekent 'Ik klink in antwoord', 'Ik reageer'. Dit is een reactie! Het fenomeen resonantie is niet eenvoudig; het beïnvloedt het geluid, elektrische, mechanische en andere oscillerende processen. Herinner je nog, ik heb je ooit verteld dat Nicola Tesla een apparaat bouwde dat tegenwoordig bekend staat als de Tesla-resonantietransformator, waarmee hij zijn lichaamstraal in hoogfrequente stroom had aangetoond? De Sovjet-uitvinder Semyon Kirlian verbeterde vervolgens zijn ontwikkeling. Dankzij dit kunnen mensen tegenwoordig het zogenaamde Kirlian-effect waarnemen dat het mogelijk maakt een gloed vast te leggen, een soort aureool rond verschillende biologische anorganische objecten die in een wisselend elektrisch veld van hoge frequentie worden geplaatst.

Anastasia: Natuurlijk herinner ik me dat u ons toen vertelde over een ander interessant experiment: onderzoekers sneden een deel van een blad af dat net uit een boom was geplukt. Het blad zelf werd in dit veld geplaatst. Op de foto zagen ze een spookbeeld van het verwijderde deel van het blad verschijnen. In feite werd met behulp van onze taal de informatiestructuur over het hele blad bewaard, hoewel het fysieke gedeelte ervan was verwijderd. Later heb ik ook mijn kennis over deze kwesties uitgebreid. Eerlijk gezegd

heb ik veel interessante dingen ontdekt, waaronder informatie over een doorlopend onderzoek naar de mogelijkheden om dit fenomeen te gebruiken om ziekten en verschillende psychofysiologische toestanden van een persoon te diagnosticeren, omdat is vastgesteld dat de aard van deze gloed afhangt van de toestand van het studieobject.

Rigden: Het feit dat het vandaag wordt bestudeerd is geweldig. Het is alleen dat een belangrijke stap in dit opzicht zal worden gezet wanneer wetenschappers op zijn minst een algemeen idee hebben over de menselijke energiestructuur; dat is het moment waarop ze inzicht krijgen in de meest veelbelovende richtingen van hun onderzoek. Dus zoals bekend worden resonerende trillingen het duidelijkst uitgesproken nabij de initiators van deze trillingen. Wat vertegenwoordigen deze oscillaties? Dit is een verandering van de toestand van de omgeving, verstoringen die energie dragen. Met andere woorden, dit is een verandering van de omgeving die optreedt omdat er informatie binnenkomt. Hetzelfde geldt voor menselijke gedachten. Wanneer gedachten komen en je je aandacht erop richt, activeert dit bepaalde emoties in jou. Wanneer dit informatieprogramma (gedachten) resoneert met de emoties die zijn verschenen als gevolg van die gedachten, verschijnen er 'voortdurende oscillaties' die de aandacht van de persoon op die lus vestigen. Dit gebeurt vaak wanneer Laterale Wezens de Persoonlijkheid aanvallen. Maar dit alles is een gevolg van, allereerst, menselijke keuze! De persoon volgt dit proces en zijn oorzaken praktisch niet. 's Ochtends kan hij bijvoorbeeld worden bezocht door een gedachte waaraan hij aandacht heeft besteed. Overdag of 's avonds kan hij overweldigd raken door emoties die overeenkomen met dit informatieprogramma, hoewel de persoon zelf deze gedachte al is vergeten. Maar het programma is bij hem al binnengekomen dankzij de kracht van zijn aandacht ervoor. En het is dit programma dat gedachten triggert die resoneren met emoties, en, zoals u zegt, voortdurende oscillaties veroorzaken. Het is geen verrassing dat ze dan de hele dag in cirkels blijven rondrennen.

Alles in de wereld is met elkaar verbonden en niets gebeurt zonder sporen na te laten. In de gigantische ionosferische resonator verschijnen bijvoorbeeld de zogenaamde stationaire golven onder invloed van voortschrijdende golven van gelijke frequentie en intensiteit, die in de tegenovergestelde richting bewegen. Het Chladni-patronenexperiment kan dienen als een voorbeeld van de stationaire golftrilling; dit is wanneer een boog wordt verplaatst over de rand van een metalen schijf waarop zich zand bevindt. Het resulterende geluid stimuleert stationaire golven in de schijf, waarvan de trilling een bepaald geometrisch patroon creëert. Een voorbeeld van stationaire golven in de natuur zijn oscillaties in de ionosferische resonator die tegenwoordig bekend staat als de Schumann-golven en het resonantie-effect dat ze produceren als de Schumannresonantie. Tegenwoordig hebben wetenschappers berekend dat de frequentie van de Schumannresonantie 7,83 Hz is en concludeerden ze dat de golven resoneren in een frequentiebereik dat vergelijkbaar is met de hersenen van een mens, inclusief een alfaritme frequentie.

Over het algemeen is dit frequentiebereik niet zo eenvoudig als mensen aannemen. Maar, zoals men zegt, het enige dat nodig is is een wens om het volledig te bestuderen. Omdat zelfs nu al een begrip bestaat dat het alfaritme wordt gekenmerkt door verschillende modulaties, een afwisseling van toename of afname van de amplitude van golven (*spillen*) en 'spontane' veranderingen. Trouwens, ik zou willen opmerken dat in dergelijke veranderde bewustzijnstoestanden, bijvoorbeeld in de slaaptoestand, waarin delta-ritme met een frequentie van 1-4 Hz verschijnt, *spillen* worden gegenereerd in de kernen van de thalamus (optische thalamus, het grootste deel van de tussenhersenen), en, meer precies, in zijn reticulaire cellen...

Anastasia: Met andere woorden, in de middenhersenen. Ja, rekening houdend met wat u onlangs over de middenhersenen hebt gezegd terwijl u de meditatie op de vier Wezens uitlegde, lijkt de

vergelijking erg interessant. De thalamus, het primaire deel van de hersenen, is het belangrijkste subcorticale centrum, waarin impulsen van alle gevoeligheidstypes komen en waar in feite hun analyse en synthese en later hun herverdeling naar verschillende delen van de hersenen plaatsvindt. De thalamische reticulaire kern is bijvoorbeeld verbonden met de nieuwe, oude en zeer oude hersenschors en met andere thalamische kernen. De naam is ook speciaal - thalamus, van het Griekse woord 'thalamos' dat 'een slaapkamer, een kamer' betekent. Ze noemden het alsof ze van tevoren wisten over een plek in de hersenen waar de ene toestand als het ware verandert in een andere, waar subtiele energieën worden omgezet in een grove golf. Welnu, de reticulaire formatie in het algemeen (van het Latijnse woord 'reticulum' dat 'netting' en 'formatio' – 'formatie' betekent) is een vrij universeel systeem. Het is niet voor niets dat het 'een brein in een brein' genoemd wordt. Het is verbonden met zowel het cerebrum als met het ruggenmerg.

Rigden: Bovendien worden andere ritmes bestudeerd die op dezelfde frequentie werken als het alfaritme, maar die een andere golfvorm hebben; ze worden waargenomen in andere delen van de hersenen. Het frequentiebereik van het door wetenschappers genoemde mu-ritme is bijvoorbeeld 7-11 Hz (de golfvorm in het elektro-encefalogram lijkt op de Griekse letter μ (mu)). Interessant is dat de wetenschap van vandaag al de veronderstelling overweegt dat het mu-ritme op een bepaalde manier de activiteit van gecoördineerd werk van spiegelneuronen weerspiegelt...

Anastasia: Ja, ik herinner me dat memorabele gesprek met u in het midden van de jaren 90 over spiegelneuronen. Maar hoe hard ik ook probeerde om deze informatie in bibliotheken te vinden, het was niet beschikbaar. En pas veel later, na een paar jaar, berichtten de media over die unieke experimenten die u had genoemd. Dit was toen wetenschappers apen gebruikten om het werk van commandoneuronen te bestuderen, die worden geactiveerd wanneer de dieren bepaalde handelingen deden, en per ongeluk de zogenaamde spiegelneuronen ontdekten, die ook

reageerden wanneer de apen net een bekende handeling visueel zagen. Met andere woorden, spiegelneuronen worden geactiveerd alsof de aap zelf bijvoorbeeld een pinda van de tafel neemt en opeet, hoewel de aap op dat moment eigenlijk alleen maar naar een andere aap keek die deze handeling uitvoerde. Bovendien was er niet alleen informatie over de resultaten van vergelijkbare experimenten met dieren, maar ook informatie over latere experimenten met mensen. Ik raakte ook geïnteresseerd in je verhaal over de aard van de oorsprong van empathie (van het Griekse woord 'empathia' dat 'compassie, empathie' betekent) - menselijke emotionele reacties op de gevoelens van een andere persoon, over de door wetenschappers genoemde mechanismen van begrip van het bewustzijn van anderen. En gezien alles wat u hierboven zei, toont het alleen de ontbrekende stukjes in het algemene beeld van dit fenomeen. Uw informatie is echt uniek en vormt een vector van doelgericht zoeken om prachtige, individuele en evolutionaire ontdekkingen van universele betekenis te doen.

Rigden: Over het algemeen zijn er veel interessante dingen verborgen in het onderwerp spiegelneuronen. Maar het zal alleen volledig beschikbaar zijn wanneer de mensheid de fundamentele concepten over de onzichtbare menselijke natuur, de mogelijkheden van uitgebreide perceptie van informatie door veranderde bewustzijnstoestanden, in het bijzonder door verschillende spirituele oefeningen en meditaties gericht op spirituele ontwikkeling, benadert.

Anastasia: Dit zal een serieuze evolutionaire stap in de ontwikkeling van de wetenschap zijn die zal leiden tot het begrip van mechanismen van telepathie, de snelle aanpassing van de mens aan verschillende omstandigheden, waaronder de ruimteomgeving, parallelle werelden en andere dimensies, voorspellingsmechanismen en modellering van gebeurtenissen en handelingen.

Rigden: Spiegelneuronen zijn slechts een kleine stap in de wetenschap die in de toekomst kan leiden tot het begrijpen van de werking van de echte mechanismen van de algehele menselijke structuur: hoe de ene persoon precies informatie, gevoelens en emoties van een andere persoon leest, zelfs voordat verbale of visuele informatie over zijn gesprekspartner hem bereikt. Welnu, op voorwaarde dat deze mensheid een toekomst heeft.

Anastasia: Ja, de menselijke keuze... Alles hangt ervan af.

Rigden: De neurale activiteit is slechts gedeeltelijk van elektrische aard. Mensen begrijpen en 'zien' veel dingen in het functioneren van de hersenen niet, omdat ze nog geen instrumenten hebben die subtiele energieën van andere dimensies kunnen detecteren. Hoewel natuurlijk als we het hebben over het beste apparaat in verwijzing naar het leren kennen van de onzichtbare wereld, dan is het zeker de mens zelf, die begiftigd is met het vermogen om andere werelden en dimensies binnen te dringen...

Anastasia: Met andere woorden, een mens kan een taak instellen en een klaar antwoord of een resultaat ontvangen zonder alle bijzonderheden en subtiliteiten van de fenomenen die bij dit proces en zijn mechanismen horen, te realiseren. In de taal van wetenschappers, om een praktisch resultaat te krijgen zonder theoretische berekeningen. Hoewel het voor wetenschappers zelf, van wie velen zichzelf als materialisten beschouwen, duidelijk zal klinken als onzin.

Rigden: Nu, dit is hetzelfde als het begrijpen wat geloof is: een antoniem of een synoniem van het woord 'kennis'? **Geloof zonder Kennis roept immers twijfel op. Twijfel maakt het onmogelijk om de Waarheid te begrijpen. Een gebrek aan begrip van de Waarheid maakt geloof zinloos en leeg. Kennis elimineert twijfels omdat het inzicht in de Waarheid geeft. Het begrijpen**

van de Waarheid vult geloof met Kennis. En alleen geloof dat gevuld is met Kennis is waar geloof.

Anastasia: Zo is het in het leven. In de praktijk ben ik al meer dan eens gevallen tegengekomen waarin de persoon een hele reeks verschillende meditaties probeert, maar zichzelf niet wil veranderen, egocentrisch van aard blijft en zijn eigen betekenis in alles wil bevredigen en persoonlijk macht wil over alles. Zulke mensen worden vaak bezocht door twijfels, valse trots en onbegrip van eenvoudige waarheden. Maar ik heb ook andere mensen gezien die elke dag aan zichzelf proberen te werken, en ze krijgen een heel ander resultaat van dezelfde meditaties. Terwijl ze ernaar streven elke dag Mens te zijn, zichzelf te ontwikkelen en spirituele oefeningen te doen, beginnen ze de stille Kennis te begrijpen, en krijgen ze waar geloof. Voor zulke mensen die spirituele toewijding hebben, zou ik u graag vragen of u ons zou kunnen vertellen over één van de fundamentele meditaties - de 'Piramide'.

Rigden: In dit opzicht is er een oude Oosterse wijsheid: als één mens tijdens zijn leven vele mensen vele malen in gevechten heeft verslagen en een andere mens alleen zichzelf heeft overwonnen, heeft deze laatste een grotere overwinning behaald dan de eerste. Omdat het veel belangrijker is dat iemand zichzelf overwint dan alle andere mensen.

Ik hoop dat, gezien de reeds beschikbare kennis, mensen de meditatie 'Piramide' beter zullen begrijpen. Dus, zoals ik al eerder zei, vanuit het perspectief van de Waarnemer van een hogere dimensie ziet de menselijke structuur er niet hetzelfde uit als het lijkt in de driedimensionale wereld (met armen, benen, een hoofd en een romp). Het ziet er uit als een complexe vorm die boven alles lijkt op een vierzijdige afgeknotte piramide met de bovenkant ervan los. Dit is natuurlijk het geval als we de nauwste associatie kiezen die begrijpelijk is voor het denken van een bewoner van een driedimensionale wereld. Dankzij de meditatie 'piramide' kan een persoon zijn energiestructuur voelen, die verbonden is met de vier

Wezens, zijn waarneming uitbreiden en, belangrijker nog, zijn Ziel voelen.

Het is raadzaam om de **meditatie 'Piramide'** te doen terwijl je in de lotuspositie zit of gewoon met gekruiste benen 'Indiase stijl', met je handen op je knieën, handpalmen naar beneden. Als een persoon om één of andere reden echter niet lang in een dergelijke positie kan zitten, kan deze meditatie bijvoorbeeld worden gedaan terwijl hij op een stoel zit. Het belangrijkste is de innerlijke, spirituele processen die plaatsvinden in een persoon.

Dus we sluiten onze ogen, stemmen ons af, kalmeren, ontspannen het lichaam, bevrijden onze geest van gedachten, al onze zorgen en emotionele pieken. Over het algemeen komen we volledig in een veranderde toestand van bewustzijn - een meditatie. In de toestand van meditatie beginnen we onze energiestructuur te onderzoeken die verbonden is met de vier Wezens. Dat wil zeggen dat het vanuit het perspectief van de Waarnemer binnen de afgeknotte piramide noodzakelijk is om de wezens (Rechter, Linker, Achterste en Voorste) te voelen als 'levende kanten' van de afgeknotte piramide. Deze zijden bevinden zich ongeveer op armlengte van het fysieke lichaam van de persoon.

Anastasia: Figuurlijk gezien is er voor de mediterende persoon op armlengte afstand een levend energieveld, voorwaardelijk in de vorm van de voorwand van een afgeknotte piramide. Het is hetzelfde aan beide kanten en aan de achterkant. Deze velden vormen een vierhoekige basis, in het midden daarvan zit een mediterende persoon in de lotuspositie.

Rigden: Ja. Deze vier Wezens zijn als grenswachten van ons energieveld of, met andere woorden, van onze persoonlijke ruimte. Wat is *persoonlijke ruimte*? Tussen het fysieke lichaam en de vier Wezens is er ruimte variërend van de kritische 7 centimeter tot 1 meter. Persoonlijke ruimte ziet er uit als een ovaal met een vage omtrek (zoals het in oude tijden 'een ei' of 'een visbel' werd

genoemd), dat in volume groter is dan het menselijk lichaam. In de regel wordt het in het geheime schrijven van tekens en symbolen voorwaardelijk aangeduid met het symbool van een ovaal.

Ik zal alleen zeggen dat de persoonlijke ruimte van elk individu onstabiel is; het varieert constant binnen bepaalde grenzen van zijn volume. Dit hangt van veel factoren af, zelfs van een verandering in de stemming van een individu. Maar meestal merken mensen dit niet, ze begrijpen het niet en bovendien zien ze het niet met hun fysieke zicht, laat staan dat ze het beheersen en bijgevolg hun toestand beheersen. Maar dit is nu niet ons onderwerp. Opgemerkt moet worden dat de verdeling van energieën in de menselijke piramidale structuur enigszins verschilt van hoe een persoon het zou waarnemen vanuit het perspectief van de Waarnemer van de derde of de vierde dimensie - via de energie-meridianen van het lichaam, armen en benen. Hier worden energieën verdeeld over de dwarsdoorsneden van de piramide volgens de fysica en de geometrie van ruimtes met hogere dimensies.

Dus, de voorwaardelijke kanten van de afgeknotte piramide zijn onze vier Wezens. De Ziel is in het midden van deze structuur opgesloten in een soort lichte cocon. Hij bevindt zich ongeveer in het onderste derde deel van de structuur, en als men het fysieke lichaam als referentiepunt gebruikt, bevindt hij zich op het niveau van de zonnevlecht en het bovenste deel van de buik. Trouwens, in het Oosten, sinds oude tijden, wordt de Ziel in een cocon symbolisch afgebeeld als *een parel in een schelp*. Het was een symbool van de spirituele ontwikkeling van de mens, die verborgen is voor het oog, in zijn structuur. Het was een wonder van Opwekking. En haar parelmoer wit symboliseerde spirituele zuiverheid, wijsheid, perfectie en heilige kennis. Opgemerkt moet worden dat deze associatieve vergelijking van de Ziel met een parel kan worden gevonden in alle religies van de wereld. Voor Hindoes en Boeddhisten is de parel een afbeelding van spirituele verlichting. Christenen combineren de 'onschatbare parel uit de wateren van de doop' met het concept van de Ziel en de Moeder van God en haar

spirituele zuiverheid. Islam heeft een legende dat de parel één van de namen van God is en dat er in het hiernamaals parels zijn die sferen vormen rond heilige zielen. Zulke associaties houden gedeeltelijk verband met de spirituele visie omdat de mediterende persoon tijdens bepaalde spirituele oefeningen *soms processen ziet plaatsvinden in het gebied waar de Ziel zich bevindt, die hij associeert met stralen, een spel van helder licht dat vanuit de Ziel komt, dat er uit ziet als de glinstering en sprankeling van parelmoer in het zonlicht.*

Anastasia: Ooit gaf u een andere goede associatie toen u het omhulsel van de Ziel beschreef tijdens reïncarnatie, dat het er uit ziet als een iriserende film op een zeepbel. Ik schreef deze kennis op in het boek 'Ezoosmos'.

Rigden: Dat klopt... Nu we de menselijke structuur als een afgeknotte piramide hebben geschetst, laten we verder gaan naar de top die los staat van de basis. Het is op deze plaats, in de voorwaardelijke top van de piramide die zich boven het hoofd van de mens bevindt, dat zijn gedachten worden geboren. Dat is ongeveer een halve meter vanaf de bovenkant van het hoofd (de afstand is bij benadering omdat het individueel is). Dat is hoe de energiestructuur van een gewoon persoon er uit ziet in het begrip van een onderdaan van de driedimensionale wereld. Het ziet er uit als een vierzijdige afgeknotte piramide met een voorwaardelijk losstaande top.

Maar laten we teruggaan naar de techniek van deze meditatie... Het is dus noodzakelijk om alle vier Wezens te voelen. Dit gevoel is alsof je omringd bent door vier absoluut verschillende mensen die dicht bij je staan. Als je je ogen sluit en ontspant, kun je hun aanwezigheid voelen als een zekere druk op jouw persoonlijke ruimte. *Zodra we de vier Wezens hebben gevoeld, gaan we naar de top van de piramide. Daar observeren we het primaire proces van 'vorming' van onze verschillende gedachten (die later worden getransformeerd door de cacodemon en de agathodaemon-centra*

die je in het boek 'Vogels en steen' noemde; je zou kunnen zeggen dat ze materiële kenmerken verwerven), hoe deze energieën verschijnen, en manieren van beweging, interactie en blokkering. We differentiëren hun impact; simpel gezegd volgen we al deze processen en dan kalmeren we ze of laten we onze geest er volledig van abstraheren.

Dan verlaten we de top van de piramide, gaan hogerop en bereiken het niveau van de Waarnemer die los staat van de materiële wereld. Met andere woorden, we stijgen boven gedachten, boven materie, en we bereiken de toestand van onthechting van het aardse, van wat ons op de één of andere manier als Persoonlijkheid verbindt met materie. Vaak in de vroege stadia van het beheersen van deze meditatie, helpt het om je voor te stellen dat de mediterende persoon met zijn bewustzijn uit zijn pyramidale structuur gaat, zweeft en observeert vanuit het vogelperspectief. Met behulp van moderne associaties alsof het bewustzijn zich een beetje op deze hoogte bevindt, alsof het in een vacuüm is, in gewichtloosheid. Deze toestand van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur helpt bij het verkrijgen van volledige innerlijke stilte, een uitgebreide bewustzijnstoestand, onpartijdigheid van het proces van waarneming van lopende processen, helpt de geest te abstraheren van het materiële lichaam en gedachten, en iemands energiestructuur te verkennen vanuit het perspectief van een nieuwe visie. Dan blijven we in een dergelijke toestand van bewustzijn en observeren onze pyramidale structuur en de Ziel die van buitenaf is ingesloten.

Vervolgens vindt het belangrijkste deel van de meditatie plaats. *We maken de best mogelijke directe benadering van bewustzijn (de Persoonlijkheid) tot de Ziel, en we doen dit op een niveau van de diepste gevoelens. Dat wil zeggen dat we onszelf (als Waarnemer) onderdompelen via de top van de piramide, via de innerlijke energiestructuur van de piramide zelf, in zijn centrum - de Ziel. In deze meditatiefase geven de hersenen vaak een associatieve perceptie alsof een persoon duikt, net als bij het duiken in diep*

water, maar zonder de druk die typisch is voor dit fysieke proces. Tijdens zo'n onderdompeling merken mensen die inherent zeer gevoelig zijn voor energieprocessen, vooral degenen met een goed ontwikkelde intuïtieve perceptie, zelfs fasen op van een geleidelijke omschakeling van de bedieningsmodus van hun bewustzijn naar nieuwe niveaus van sensorische waarneming, die eerder onbekend voor hen waren.

Het is dus noodzakelijk om zo dicht mogelijk bij de gloeiende cocon in het midden van de piramide te komen, waar dit deeltje uit de spirituele wereld zich bevindt. En het dan aan te raken op het niveau van de diepste gevoelens. Natuurlijk is het onmogelijk voor de persoon om de Ziel volledig te voelen en de spirituele diepte ervan te begrijpen totdat hij spiritueel is gerijpt en ermee verenigd. Maar zelfs dit contact van gevoelens verwekt de toestand die Boeddhisten bijvoorbeeld een aanraking van Nirvana noemen, en andere mensen beschrijven als een toestand van goedheid, goddelijke gelukzaligheid, het bereiken van harmonie, enzovoort.

Dankzij deze meditatie is het mogelijk om jezelf en je complexe multidimensionale structuur beter te begrijpen en je bewust te worden van het feit dat veel gedachten verschijnen en verdwijnen, niet uit onze eigen 'wil'. Maar we kunnen ze observeren en beïnvloeden, onze geest van hen abstraheren, en hen blokkeren. Het belangrijkste is dat met deze meditatie een mens als Persoonlijkheid niet alleen een gevoel van goddelijke aanwezigheid zal ervaren, maar ook een verbinding met zijn Ziel, en vaardigheden ontwikkelt om er voortdurend contact mee te hebben en zich in de praktijk realiseert dat de Ziel het fundamentele en belangrijkste onderdeel is van de hele menselijke structuur. De Ziel ben jij, maar de echte jij. De rest van de energiestructuur in zes dimensies is er omheen gebouwd. In deze meditatie verwerft de mens een geheel andere perceptie van zijn realiteit en leert hij zichzelf kennen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur.

De duur van deze meditatie is individueel, net als bij elke andere spirituele oefening. Om te beginnen raad ik aan het 20 minuten te doen. Het kan één keer per dag of meerdere keren per dag worden gedaan, afhankelijk van jouw voorkeur. Het belangrijkste is om het grondig te doen. Later kan de meditatietijd worden verlengd, bijvoorbeeld tot 30 minuten. Maar nogmaals, het belangrijkste deel van dit proces is niet de duur, maar de innerlijke gewaarwordingen en ontwikkeling van een spirituele diepe verbinding via gevoelens met de Ziel.

Anastasia: deze meditatie is echt uniek. Ik kan uit persoonlijke ervaring zeggen dat er een aanzienlijk verschil is in sensaties wanneer je net begint met het leren van deze spirituele oefening en wanneer je er al ervaring mee hebt. In eerste instantie leek de techniek zelf ongebruikelijk omdat het begrip van hoe je een spirituele oefening moet doen, laten we zeggen in de 'geometrie van de ruimte', nieuw voor me was. Het was tenslotte geen werk met chakra's of een gevoel van energiebeweging langs de energie-meridianen van het lichaam enzovoort, waaraan ik op dat moment al gewend was. Maar dat is wat het interessant maakt.

In het begin gebeurde alles voor mij alleen op het niveau van de verbeelding, maar waarschijnlijk was dat omdat ik op dat moment nog niet volledig in een veranderde toestand van bewustzijn kon komen. Later, toen ik deze meditatie thuis elke dag beoefende, verschenen prachtige sensaties. Ik begon bijvoorbeeld het moment vast te leggen van het veranderen van de bewustzijnstoestand, van een diepe onderdompeling, en ongebruikelijke gewaarwordingen van de aanwezigheid van de Ziel, die moeilijk met woorden te beschrijven zijn. U hebt volledig gelijk, het is noodzakelijk om een persoonlijke ervaring van de meditatie te krijgen om het hele onuitsprekelijke scala aan gewaarwordingen te begrijpen.

En ik heb verschillende andere observaties over het gevoel van tijd tijdens het meditatieproces. Vroeger, toen we net begonnen met het doen van de eerste spirituele oefeningen, was het voor mij een

hele uitdaging om 20-30 minuten in meditatie te zitten. Nu begrijp ik dat je tijdens het proces alleen aandacht aan het lichaam besteedt wanneer je je in de gebruikelijke manier van denken bevindt, terwijl je je in feite in waaktoestand bevindt. In deze toestand voel je je lichaam en de omgeving goed, en verschijnen er af en toe gedachten in je hoofd, die je afleiden van de meditatie. De meditatie zelf wordt nominaal uitgevoerd omdat je verbeelding grotendeels aan het werk is. Nu, vele jaren later, wanneer ik de 'Piramide' doe en echt in een veranderde toestand van bewustzijn kom, houden tijd, ruimte en, in het algemeen, deze grove realiteit van de driedimensionale wereld op te bestaan. Je begint dit proces, gaat naar de Ziel, en je wordt een beetje opgepikt door de andere, spirituele kant, het Voorste Wezen begint actief te werken...

Wat er al in deze fase van het werk in deze meditatie gebeurt, is uiteraard onvergelijkbaar met de resultaten van de allereerste pogingen van verkenning. Trouwens, er is geen eentonigheid in dit spirituele werk: elke keer geeft deze spirituele oefening je een nieuw bewustzijn, een rijkere scala aan sensaties, en een duidelijk begrip van de processen en veranderingen die plaatsvinden op het onzichtbare niveau. Je leeft al in deze toestand, en wanneer je de meditatie beëindigt, lijkt het alsof je iets dichtbij en dierbaars achterlaat en opnieuw wacht op dat moment waarop je het nog een keer kunt voelen. Hierdoor krijg je een drang en een actieve wens om meer te oefenen, omdat je daar langer wil blijven. Want in deze prachtige toestand begin je iets heel dierbaars en intiems te voelen, een buitengewone troost; je wordt je duidelijk bewust van de diepste processen die voor de hersenen onmogelijk te begrijpen zijn in de gewone bewustzijnstoestand. Belangrijk is dat wanneer je deze meditatie verlaat, je een aanzienlijk verschil voelt tussen die subtiele wereld en de wereld van materie van drie dimensies. Je begint veel processen in onze realiteit te voelen als het werk van grove materiële energieën. Verrassend genoeg krijg je in de toestand van meditatie een duidelijke en precieze betekenis van je bestaan, en veel dingen die je vroeger in het wereldse leven stoorden, lijken leeg en belachelijk. Daar besef je volledig wat

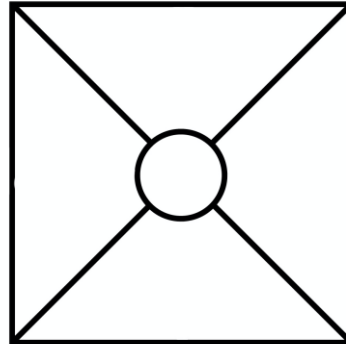
waarden in het echte leven zijn - waarden voor de Ziel. Deze fenomenale ervaring laat in zekere zin een bepaalde spirituele stempel op je leven achter. Dit stelt je op zijn beurt in staat om je spirituele en levensrichtlijnen niet te verliezen, moedigt je aan om harder aan jezelf te werken, je gedachten en toestanden te volgen en provocaties af te wenden van de Dierlijke natuur. De spirituele ervaring helpt te begrijpen waar het ware geluk ligt, wat gevoelens van vrede en comfort van de Ziel oproept, en waarom je niet achter een spookachtige illusie van deze wereld aan moet gaan. Het belangrijkste is dat je begrijpt wie je echt bent en wat de betekenis van je bestaan is, hier in deze wereld.

Rigden: Ruimte en tijd in deze wereld hebben een intermitterend (trapsgewijs) karakter. Al het materiaal is intermitterend en ongelijk; alles is ezoosmos. Deze materiële wereld is onstabiel en tijdelijk. Echter de wereld van God, de spirituele wereld, is stabiel en eeuwig. Na deze meditatie is het echt mogelijk, zelfs in de gewone bewustzijnstoestand, dankzij de opgedane ervaring, om deze diepste gevoelens van de Ziel te voelen, deze subtiële verbinding ermee, het gevoel van grenzeloze spirituele Liefde, het gevoel van thuis - Nirvana en Eeuwigheid.

Een lange tijd geleden was deze meditatie een algemeen bekende techniek van zelfverbetering in de menselijke samenleving, één van de basistechnieken die werden gebruikt om de diepste gevoelens en een sensuele verbinding van de Persoonlijkheid met de Ziel te ontwikkelen. Geleidelijk aan, toen het proces van materialisatie van het bewustzijn van de maatschappij zich ontwikkelde, begonnen mensen deze meditatietechniek te vergeten en te verliezen, net zoals trouwens vele andere graankorrels van spirituele Kennis. Soms werden zelfs vermeldingen ervan opzettelijk vernietigd. Zolang ware spirituele Kennis aanwezig was in de samenleving, werd deze doorgegeven aan de volgende generaties in de vorm van symbolen als het belangrijkste en meest voor de hand liggende ding in iemands wereldbeeld. De symbolische aanduiding van de meditatie 'Piramide' (de volledige

versie van het symbool) was bijvoorbeeld een vierkant met een diagonaal kruis en een lege cirkel in het midden.

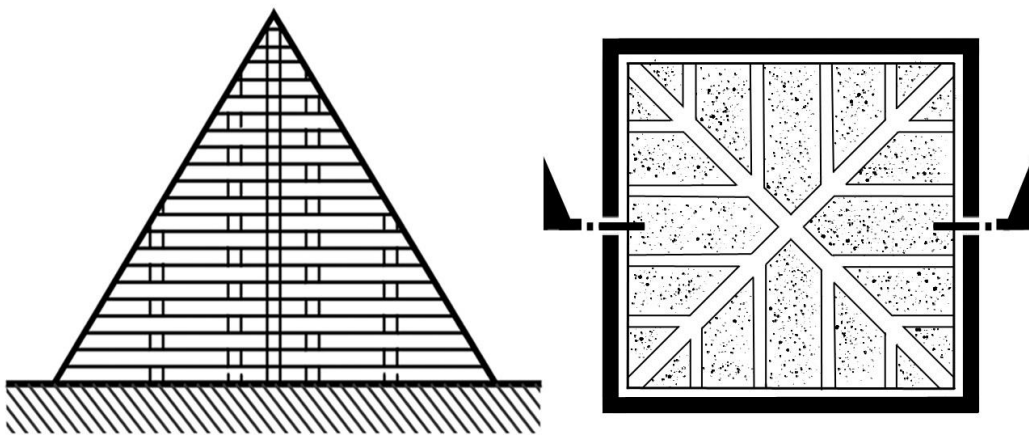
Figuur 68. Symbolische aanduiding van de meditatie 'Piramide'

Anastasia: Weet u, toen u deze meditatie voor het eerst aan ons uitlegde en zei dat energieën worden verspreid langs de secties van de piramide, heb ik uit nieuwsgierigheid gekeken naar geometrieboeken en nu, met grote interesse, gelezen wat tijdens mijn studie op school aan mijn aandacht voorbijging. Bijvoorbeeld dat het vlak dat de piramide snijdt en parallel aan de basis een vergelijkbare piramide afsnijdt. Als je een vierzijdige piramide snijdt met verschillende vlakken die parallel zijn aan de basis, en deze secties vervolgens op hetzelfde vlak van de basis projecteert, dan krijgen we als resultaat een reeks vierkanten in elkaar ingeschreven. En het vierkant, zoals bekend, is een symbool van alles wat materieel is. In het algemeen begon ik dankzij deze aanvullende informatie later ook meer te begrijpen over de processen die plaatsvinden in de meditatie. Toch is het belangrijk dat iemand over algemene basiskennis beschikt.

Rigden: De geometrie van de piramide is nauw verbonden met de fysica. Vanwege een dergelijke structuur en de nodige kennis, is het mogelijk om bepaalde effecten te veroorzaken als gevolg van een onderlinge verbinding... tussen dimensies, vanwege de natuurlijke wetten van de fysica. Dit was in feite bekend bij de

priesters die informatie bezaten over de oorspronkelijke spirituele praktijken. Het is voldoende om archeologische feiten te bekijken - oude piramidale structuren. En mensen zullen de informatie tegenkomen die bijna allemaal een zeer belangrijke cultus-, rituele, religieuze en ideologische betekenis had. De piramiden symboliseerden bovennatuurlijke krachten en belichaamden de manifestatie van bepaalde eigenschappen van de wereld, en daarom hebben mensen hen vergoddelijkt.

*Figuur 69. **Het schema van de piramide en zijn basis.***

De structuur van de piramide (gebouwd in het 2e millennium voor Christus) wordt weergegeven in het schema in doorsnede en in horizontale projectie, waar een gevuld stenen frame wordt aangegeven. Vooral het geometrische plan van de basis van de piramide valt op.

Anastasia: Ja, tegenwoordig kennen veel mensen zulke oude monumentale structuren als de piramides van de oude Egyptenaren in Afrika en de afgeknotte piramides van de volkeren van Midden- en Zuid-Amerika. Het is bekend dat de Sumeriërs in Mesopotamië (West-Azië) ook trapvormige structuren (3-7 lagen) hebben opgericht in de vorm van afgeknotte piramides - ziggoerats, aan de bovenkant waarvan heilige tempels werden gebouwd. Het hele complex symboliseerde voor hen een 'verbinding tussen Hemel en Aarde', een mystiek, sacraal centrum.

Rigden: Wat meer is, de symboliek van de piramide was ook gekoppeld aan de bestemming van mensen na hun dood, bijvoorbeeld bij de Sumeriërs, Egyptenaren, Babyloniërs... Of in de begrafenstradities van Syrië, Palestina, China, Korea, de Noord-Kaukasus, Siberië, enzovoort.

Anastasia: Deze begraafplaatsen hebben meestal een trapvormig piramidevormig dak (idealiter tot zes trappen die eerder duidelijk het aantal dimensies aangaven waarin de menselijke structuur zich bevindt). Bovenaan was er in de regel een langwerpige of halfronde gevormde steen. Het was een symbool van de andere wereld (de zevende dimensie); het betekende spiritualiteit, de alwetendheid van een overleden persoon of een symbool van de vertrokken Ziel. En er zijn zelfs graven die vierkant van vorm zijn.

Rigden: Veel mensen maakten eenvoudig grafheuvels, die leken op een piramide...

Anastasia: Ja, dit is het meest voorkomende type begraafplaatsen op de continenten. Het is de moeite waard om de terpen in de steppen van Rusland en Oekraïne te vermelden. Bijvoorbeeld terpen van de archeologische cultuur van Abashev die wijdverbreid was in het 2e millennium voor Christus op het grondgebied van de regio Kaluga tot Ural (Rusland). Trouwens, de 'cultus van vuur en de zon' en keramiek die rijkelijk versierd was met geometrische ornamenten waren er typerend voor; in zijn lagen werden tal van damesversieringen gevonden in de vorm van spiralen, evenals hangers, plaquettes, enzovoort. Hoe zit het met de grafheuvels van de oude begraafplaatsen in Altai, bijvoorbeeld de archeologische vondst 'gouden mens van Altai' in Rusland of een soortgelijke vondst in Kazachstan - een 'gouden mens van Issyk'?! Aarden piramidale terpen waren ook typerend voor de Scythen die in de steppegebieden van Europa en Azië leefden (van de 7e eeuw voor Christus tot de 3e eeuw na Christus). Deze natie had ook een rijke heilige symboliek verbonden met vrouwelijke godinnen en de door wetenschappers genaamde 'dierlijke kunststijl'. Ik noem niet

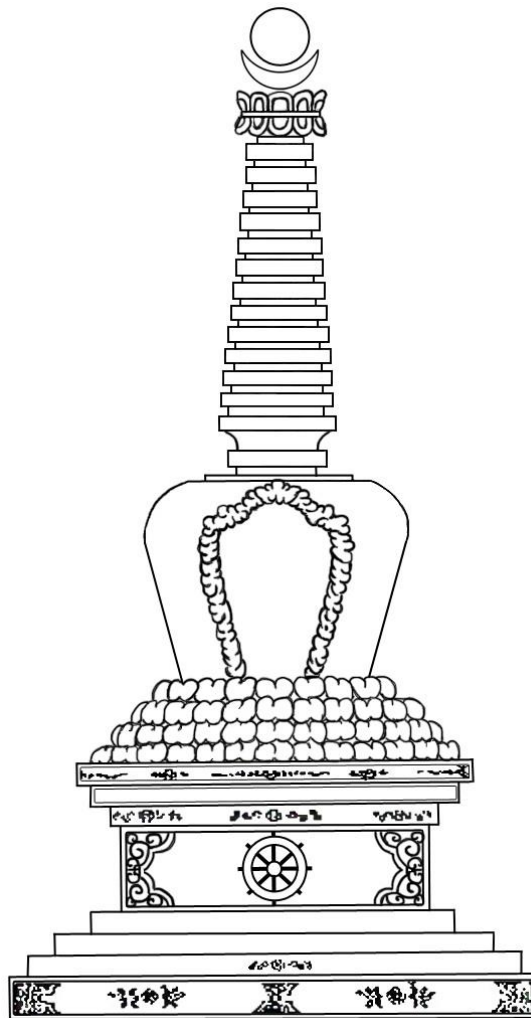
eens archeologische monumenten van andere continenten, bijvoorbeeld de Mississippiaanse cultuur in Noord-Amerika - Cahokia (7e-13e eeuw na Christus) die bestaat uit 109 piramidale terpen, meestal met afgeknotte top. Over het algemeen moet worden opgemerkt dat de Mississippiaanse cultuur ook redelijk rijk is aan symboliek van tekens.

Rigden: Zeker, als we naar de symbolen van de wereld van oude tijden kijken, kunnen we gemakkelijk één en dezelfde spirituele kennis aan de basis vinden, als je er tenminste een algemeen idee over hebt... Hier is nog een voorbeeld van hoe Kennis in de vorm van de piramide is doorgegeven. In het oosten zijn stupa's al enkele duizenden jaren één van de oudste symbolische heilige structuren. Vertaald uit het Sanskriet betekent stupa 'de kroon van het hoofd, een aardeheuvel, een hoop aarde of stenen'. Een stupa werd gebouwd op het graf van een opperhoofd of een koning, die meer oude begraafplaatsen imiteerde, en later werd het vaak eenvoudig gebruikt als een symbolische structuur van religies en als een opslagplaats voor 'spirituele schatten'.

Anastasia: Het is gepast om hier een kleine toelichting voor de lezer te geven. Deze structuren worden in verschillende landen anders genoemd, bijvoorbeeld de stupa (India), dagoba (Sri Lanka), suburgan (Mongolië), 'baota', pagode (China), enzovoort. Nu is de stupa beter bekend als een monumentale structuur in de Boeddhistische architectuur, als een symbool van verlichting.

Rigden: Natuurlijk, maar als we naar al deze stupa's kijken zien we eenzelfde kennisopbouw in de vorm van de volgende symbolen: een vierkant, een kubus, een piramide en een top, in de regel, in de vorm van een halve maan met zijn hoorns naar boven gericht en een cirkel erboven, met andere woorden, het teken 'AllatRa'.

Anastasia: Ja, het is niet verwonderlijk dat met een dergelijke top de stupa wordt beschouwd als een structuur die een 'positieve impact heeft op de omgeving'.

Figuur 70. Het architecturale religieuze gebouw van het Oosten - de stupa.

*De architectuur weerspiegelt de volgende symbolen: drie lagere trappen symboliseren de driedimensionale ruimte; het vierkant waarop de piramidale structuur rust (de vier trappen geven vier dimensies aan - 4, 5, 6, 7); daarna komt een conventioneel symbool van spirituele transformatie, 13 ringen en een lotusbloem; het oude teken '**AllatRa**' bekroont de structuur.*

Rigden: Trouwens, in het Boeddhisme voegden ze hun eigen detail van de menselijke geest aan deze structuur toe: een extra architecturale 'kostbare steen' werd bovenop het teken '**AllatRa**' geplaatst.

Anastasia: Nu, dat komt omdat het in deze *religie* de 'onverwoestbare aard van de geest en vervulling van alle verlangens', 'een mystieke kracht' symboliseert.

Rigden: In één woord, mensen blijven mensen... Dus toen, in verschillende delen van de wereld, speelde al deze symboliek van piramidale structuren bovendien een belangrijke rol om spirituele kennis te communiceren via monumentale architectuur, beginnend met spirituele oefeningen om te leren kennen en zich te verenigen met de Ziel van een individu en eindigend met speciale Kennis en de werktekens die vanuit Shambhala naar deze wereld werden gebracht voor de spirituele ontwikkeling van de hele mensheid.

Anastasia: Vandaag de dag is de betekenis van deze oude symbolen gewoon verloren voor de meeste mensen, net als spirituele kennis, evenals de symbolische en associatieve rol van de oude fetish-artefacten in de vorm van piramides. Dit is duidelijk terug te vinden in de geschiedenis van mensen. Voor bewoners van de oude wereld (bijvoorbeeld voor de Indianen, Egyptenaren, Arabieren en Grieken), waren piramidevormige objecten al objecten van religieuze eredienst die volgens legenden doordrongen waren van een bovennatuurlijke magische kracht. En het is onnodig om zelfs over onze tijd te praten. Tegenwoordig wordt zelfs het woord 'fetisj' zelf in verschillende talen anders geïnterpreteerd: in het Frans is het 'fetiche' wat een 'idool' betekent, in het Portugees staat 'feticio' voor 'hekserij' en in het Latijn betekent 'facticius' 'kunstmatig'. Dit is hoe ze tegenwoordig verwijzen naar oude amuletten met verschillende symbolen, die ooit een associatieve betekenis hadden en dienden om spirituele oefeningen en kennis over te brengen.

Rigden: Het is gewoon zo dat moderne mensen, zelfs als ze deze informatie tegenkomen, gewoon niet denken aan een groter plaatje buiten het beeld dat hen wordt opgelegd door herauten van priesters en politici. Waarom hebben bijvoorbeeld de Indiase

Brahmanen, die in het verre India woonden, of de priesters van de Feniciërs die ooit aan de oostkust van de Middellandse Zee regeerden, of de druïden die op verschillende tijdstippen onafhankelijk van elkaar in Europa leefden, een eenvoudige stapel stenen gerangschikt in een piramidale vorm als heilig beschouwd? Was er iets speciaals aan de stenen?! Zelfs onderzoekers die dergelijke kwesties bestuderen, beperken zich in de regel gewoon tot de antwoorden van hun voorgangers, in het bijzonder dat deze vorm voor de mensen van vroeger een sacraal symbool was van de verbinding van Aarde en Hemel. Maar waarom 'verbinding' en waarom Aarde en Hemel? Welke spirituele kennis is verborgen achter deze piramidale symboliek? Als deze onderzoekers bezig waren geweest met hun spirituele verbetering ben ik ervan overtuigd dat ze aan de wereld veel meer zouden onthullen dan alleen citaten van alledaagse verzinsels die uit de menselijke geest komen.

Anastasia: Zonder twijfel. Zelfs als we de 'effecten' dichter bekijken die de meditatie 'Piramide' vergezellen nadat deze grondig is beoefend, zal het duidelijk worden waarom verschillende mensen op verschillende tijdstippen de piramide het centrum, een heilige berg, een vuuraltaar noemden of heilige plaats. Wanneer iemand ervaring heeft met deze spirituele oefeningen, is het niet moeilijk om degenen te begrijpen die ooit probeerden de spirituele essentie van deze oefening uit te leggen aan toekomstige generaties met behulp van dergelijke associaties.

Rigden: Het is niet moeilijk te begrijpen omdat je een spirituele ervaring hebt. Terwijl de meeste moderne mensen helaas niet eens weten dat ze een Ziel hebben, laat staan spirituele oefeningen om zichzelf te leren kennen. Hoewel deze kennis in feite nog belangrijker is voor elke persoon dan bijvoorbeeld voedsel en andere omstandigheden die nodig zijn om hun fysieke lichaam te laten bestaan. Onwetendheid leidt tot onbegrip en een interpretatie van de basisinformatie over het spirituele vanuit de menselijke geest. Als gevolg van dergelijke letterlijke vervorming die voortkomt

uit de Dierlijke natuur, gingen mensen op zoek naar hun spirituele uiterlijk. Ze zoeken overal: bergen, heilige plaatsen en religieuze gebouwen in plaats van zichzelf en hun Ziel te leren kennen. En wat is het resultaat?

Anastasia: Ja, vandaag heeft de meerderheid van de mensen misschien alleen toegang tot de verre echo's van deze spirituele oefening, die ze als afzonderlijke concepten beschouwen...

Rigden: Absoluut, en zelfs dan, alleen in de vorm van de filosofie verwerkt naar menselijk begrip. Deze echo's zijn onderdeel geworden van de filosofische en religieuze categorie van concepten over het gemeenschappelijke Centrum (inclusief het menselijk wezen) bij verschillende volkeren van de wereld. **Alleen begonnen ze de Ziel te noemen, die in de mens is ingekapseld, elk op hun eigen manier:** de locatie van onmiddellijke nabijheid van God, van de Geest, de woonplaats van de Almachtige, van het ongemanifesteerde wezen; de spil, het rustpunt waar alles om draait; communicatie tussen de werelden, vertrek naar een veelheid en terugkeer naar de eenheid die alle totaliteit omvat; het eeuwige 'hier en nu'; een puur bestaan, het paradijs, een Heilige plaats; de absolute realiteit.

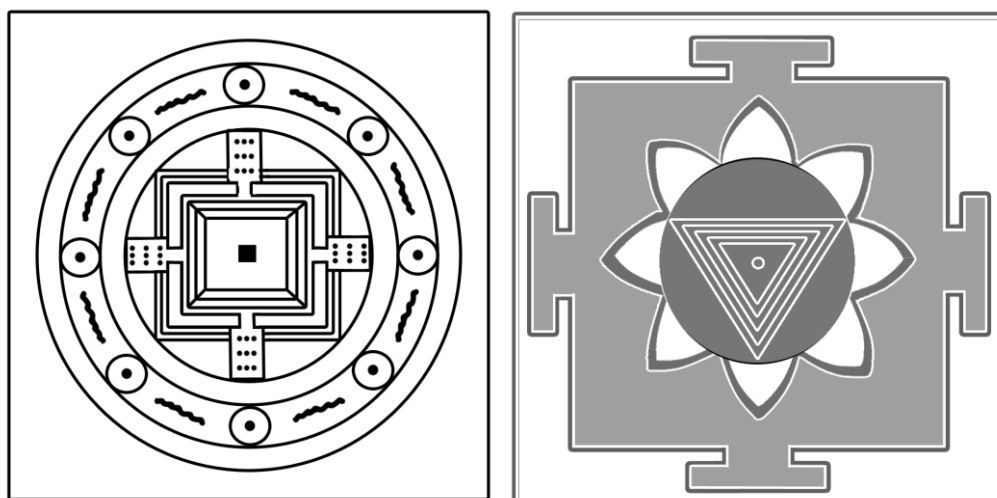
Bovendien begonnen verschillende religies deze filosofie te beschrijven zoals ze deze begrepen. In het Hindoeïsme is het Centrum bijvoorbeeld de Innerlijke Getuige, de plaats van het absolute, van eenheid, een punt dat voorbij de tijd ligt, Ishvara. Trouwens, vertaald uit het Sanskriet betekent dit laatste 'heerser' en letterlijk een 'persoonlijke God', een onafhankelijk bestaan, de goddelijke Geest in de mens. De titel 'Ishvara' wordt toegewezen aan verschillende goden in India en ook aan de definitie van de oorzaak van de wereld, een vorm van goddelijke incarnatie, een attribuut van almacht en alwetendheid.

Anastasia: Ja, vertegenwoordigers van verschillende religieuze en filosofische scholen in India maken nog steeds ruzie over dit

concept en iedereen probeert het vanuit zijn eigen geest te interpreteren.

Rigden: Maar iemand die de spirituele hoogten heeft bereikt, heeft geen woorden nodig omdat de persoon een innerlijk spiritueel begrip verwerft van de essentie van dit fenomeen... In het Boeddhisme bijvoorbeeld betekent het spirituele 'centrum' Nirvana en Verlichting. Trouwens, zoals ik je ooit heb verteld, gebruiken ze in deze *religie* tijdens bepaalde visuele meditatieve praktijken een mandala (vertaald uit het Sanskriet betekent dit 'cirkel, bol') - een geometrische compositie of een structuur die schematisch is getekend en die de spirituele en de kosmische orde van het Universum weergeeft als een streven naar het spirituele centrum - de helderheid van Verlichting. Maar welke specifieke vorm heeft het? Meestal is dit een *cirkel binnen een vierkant of driehoeken*, die meestal *naar beneden wijzen*, met het centrale symbool (*een cirkel*) in het midden. In de regel is een mandala verdeeld in *vier delen* of in een aantal delen deelbaar door vier. Of laten we yantra nemen ('een amulet', 'een magische tekening' wanneer vertaald uit het Sanskriet), wat de eenvoudigste vorm van de mandala is. Dit is een schematische tekening van een compositie van geometrische figuren, die wordt gebruikt in meditatiepraktijken van het Hindoeïsme en het Boeddhisme om de processen van innerlijke concentratie tijdens meditatie te versterken. In de regel vertegenwoordigt het *de cirkels, driehoeken ingeschreven in een vierkant*, een symbolische afbeelding van *een lotus, een punt* (het middelpunt, het nulpunt). Nogmaals, als we het hebben over de symboliek van monumentale structuren, vertegenwoordigt de architecturale planning van de meeste Hindoeïstische, Boeddhistische en Jäinistische tempels yantra's.

1**2**

Figuur 71. Mandala en yantra.

Voorbeelden:

1) *mandala in de vorm van een cirkel met een aanduiding van een vierkant met een punt in het midden en een vierzijdige piramide met zes stappen en een viervoudige verdeling;*

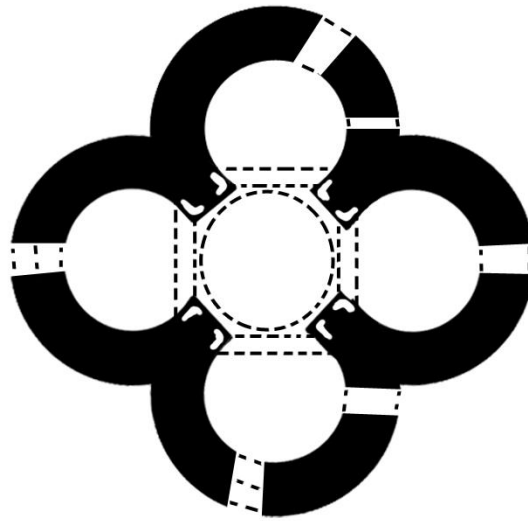
2) *kali Yantra (vertaald uit het Sanskriet betekent 'kala' 'tijd'; dit woord gaat terug tot de Indo-Europese wortel die spinnen betekent; een woord dat in de Russische taal dicht bij zijn betekenis staat is 'kolo'); in de Hindoe-mythologie betekent dit het cyclische scheppen en vernietigen van het heelal, rotatie van tijd in het concept van wedergeboorte van de Ziel en een onderwerp van het lot.*

In het algemeen moet worden opgemerkt dat de kwadratische structuur, die verwijst naar de gemeenschappelijke oude symboliek van spirituele kennis, ook wordt weerspiegeld in de architecturale planning van tempels die tot andere religies behoren. De tempel- en kloostercomplexen van het Oude China hadden bijvoorbeeld een vierkant en een cirkel in hun basis. De grootste en beroemde 'Tempel van de Hemel' is bijvoorbeeld verdeeld in twee delen in de planning: de ene heeft de vorm van een vierkant (een symbool van de Aarde; aardse machten) en de andere is afgerond (de cirkel is een symbool van de Hemel; hemelse krachten). In China symboliseert een gezamenlijke tekening van een vierkant en een cirkel (Aarde en Hemel) nog steeds een ideaal

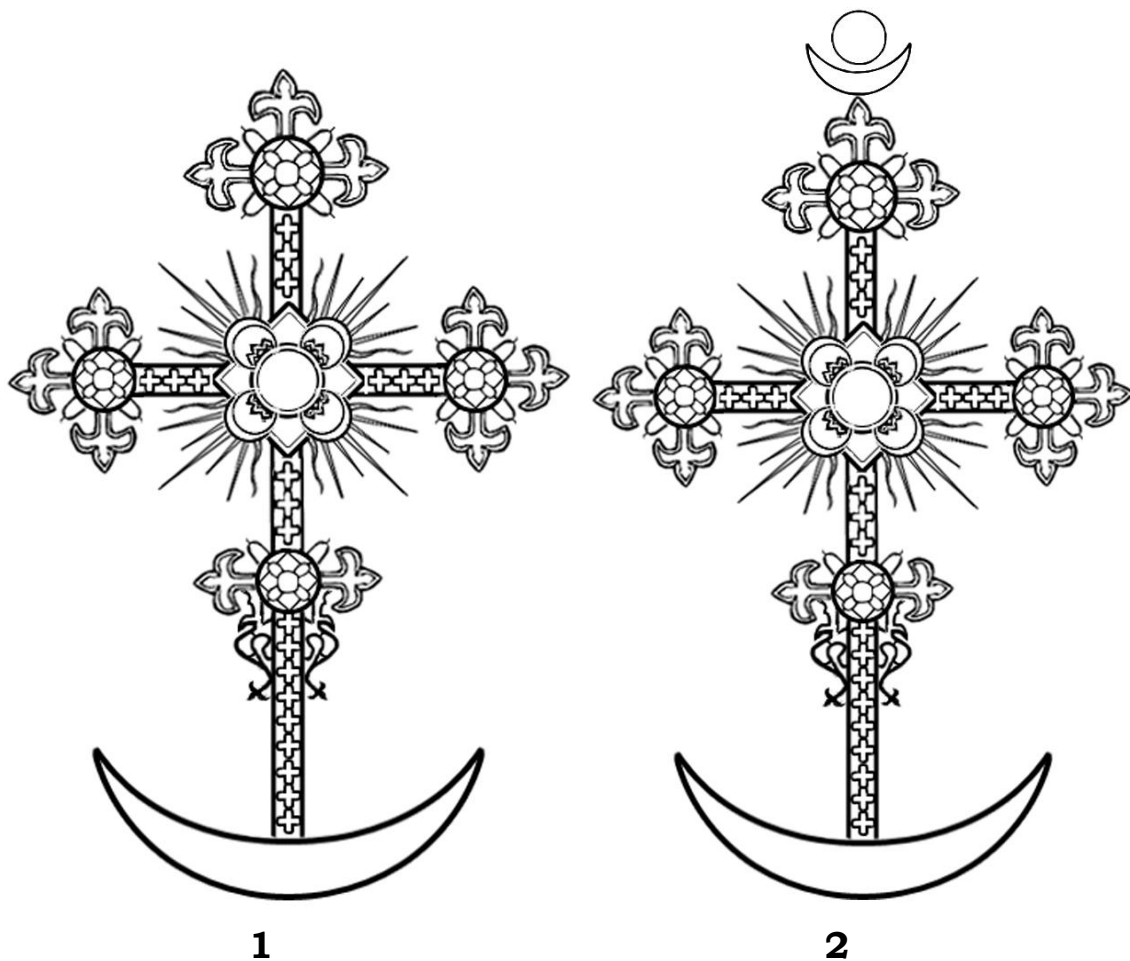
uitgebalanceerde persoon (in spiritueel opzicht). Een ander voorbeeld: de vorm van islamitische moskeeën, die zijn gericht op de Ka'aba in Mekka, is ook vierkant of rechthoekig...

Anastasia: Ja, u hebt ons ooit hierover verteld en ook over Christelijke tempels. De Christelijke quatrefoil ('klavertjevier', van het Latijnse woord 'quadri' dat 'vier keer' betekent en 'folium' – 'blad') is een kruis-in-een-vierkante tempel, waarvan de vier takken (baaien) bekroond met koepelvormige rondingen het 'uitspansel' aanduiden. U zei dat de Griekse naam van dergelijke tempels tetraconch is ('vier-schelpen'; van het Griekse woord 'tetras' dat 'vier' betekent en 'konche' - een 'schelp', een 'vortex', 'dat wat in een spiraal is gedraaid'). Ik raakte hierin geïnteresseerd en ontdekte veel interessante feiten. Dergelijke constructies waren niet alleen populair in het Oude Rusland, maar ook in Byzantium, landen van Transcaucasia (Armenië en Georgië), Perzië (Iran), India en andere landen van vroegere tijden. Ze kwamen naar het Westen door de Hellenistische cultuur die veel dingen had geleend van de culturen in het Oude Oosten. Maar wat opmerkelijk is, is het feit dat in de tempels van het vroege Christendom in het Midden-Oosten en in Europa (en later ook in de Christelijke tempels van het oude Rusland) het altaar aanvankelijk precies werd geïnstalleerd *in de middenste kruising van de tempel als een troon van de 'onzichtbare God'*! Dat wil zeggen, onder de centrale grote koepel in het midden van de kerk. En pas veel later werd het altaar verplaatst naar het uitstekende oostelijke deel van het gebouw.

Figuur 72. Schema van de kruis-in-een-vierkante tempel (quadrifolium).

Rigden: De kruising, of het centrale binnenste gedeelte van de kerk, symboliseerde precies die 'kostbare parel in de schelp' die in het hele Oude Oosten bekend stond als een symbool van de Ziel... Trouwens, in het Oude Kievs Rijk was de eerste versie van de kathedraal van Sint Sophia (de 'Goddelijke Wijsheid') in Kiev niets anders dan een *vijschippige kruiskoepeltempel met 13 koepels*, die een *piramidale* samenstelling had. Bovendien hadden de koepels van de kathedraal *kruisen, aan de basis daarvan waren er horizontale halve manen met naar boven wijzende hoorns*. Verder werd het middelpunt (in de vorm van een cirkel) van elk kruis gekruist met een diagonaal kruis en was de algehele samenstelling een gelijkzijdig kruis. De volledige oude spirituele symboliek was aanwezig: een cirkel, een ruit, aanduiding van 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12 en 13, en ook het teken '**AllatRa**'. Deze kathedraal was met andere woorden gewijd aan de Aankondiging – namelijk aan de Moeder van God en de Aartsengel Gabriel.

Figuur 73. Symbolen van de Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria.

- 1) het kruissymbool van de Maagd Maria;
- 2) het centrale kruis is een symbool van de Moeder van God (de Maagd Maria), waarvan de bovenkant de Leer symboliseert die uit de Spirituele wereld is gebracht – het teken '**AllatRa**' (dat zowel de ware spirituele Leer geïntroduceerd door Jezus Christus symboliseerde als een overdracht van spirituele Kennis, 'onthulling van de Wil van de Spirituele wereld' in de betekenis van een 'boodschap' van de Aartsengel Gabriël als een boodschapper van de Spirituele wereld).

Zo'n kruis is een heel boek voor mensen die zijn ingewijd in het geheim van spirituele Kennis en de echte spirituele leer van Jezus. Het is een persoonlijk symbool van de Maagd Maria als discipel van

Jezus, die tijdens haar leven spirituele bevrijding bereikte en bleef om mensen te helpen, zelfs na haar fysieke dood. Bovenaan het centrale kruis was er ook een kruisbloem in de vorm van een halve maan met naar boven gerichte hoorns en een cirkel erboven; met andere woorden, het werkteken '**AllatRa**'. Dat onderscheidende kenmerk wees op het feit dat deze Leer door Jezus Christus als een opperste Spiritueel Wezen uit de spirituele wereld werd gebracht, die deze driedimensionale wereld via een incarnatie in het menselijk lichaam had bezocht. Het wees ook op de speciale betekenis van de Aartsengel Gabriël als een Spiritueel Wezen die een belangrijke rol speelde in het verspreiden van de ware spirituele Leer van Jezus en in de spirituele steun van Maagd Maria. Bovendien duidde dit alles samen op het Kennisniveau van degenen die de installatie van dit werkteken op de centrale koepel van de hoofdtempel van Kiev hadden opgezet. Voor de religieuze priesters en volgelingen van die tijd werden in het bijzonder eenvoudige verklaringen gegeven dat deze symboliek zou worden begrepen door de Slavische naties, rekening houdend met hun traditionele symbolen.

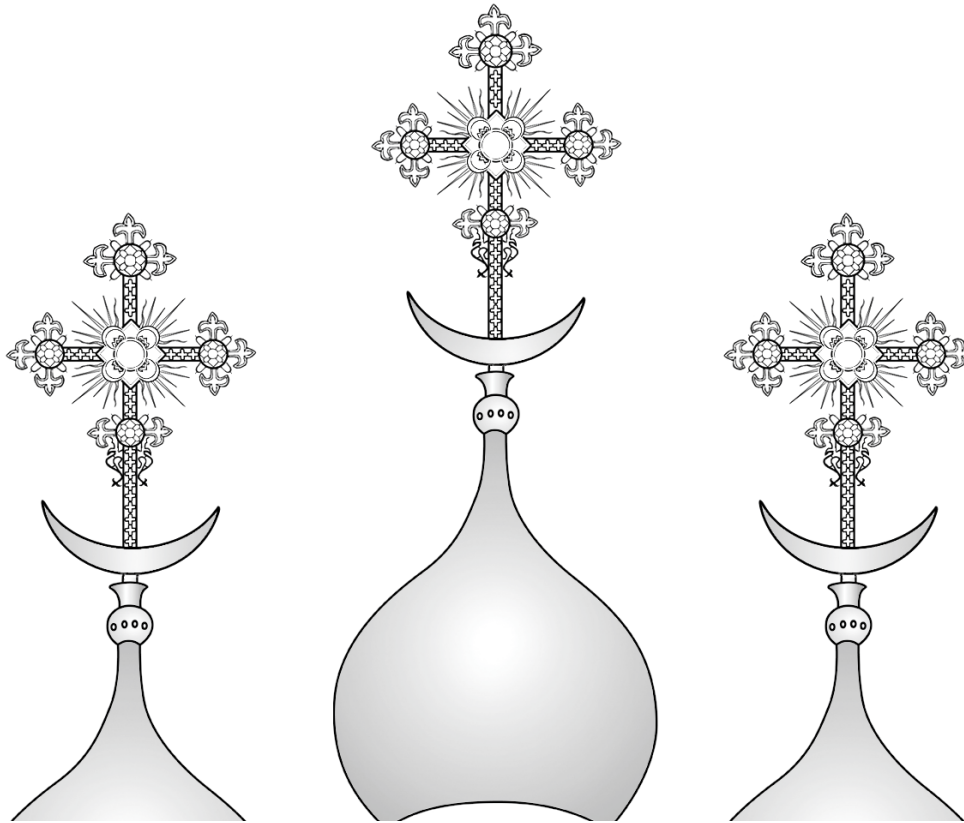
Anastasia: Ja, deze informatie verdient speciale aandacht. In het boek 'Sensei-2' schreef ik meer gedetailleerd over de belangrijke spirituele rol die de Aartsengel Gabriel speelde, met name voor het Kievse Rijk. Ik noemde het verhaal van Maria en Jezus ook in het boek 'Sensei-4'; dat Jezus de ware spirituele leer aan zijn leerling heeft doorgegeven - een vrouw genaamd Maria, die tijdens haar leven spirituele bevrijding van reïncarnatie heeft bereikt. En dat zij degene was die verondersteld werd het hoofd van de ware Kerk van Jezus te zijn. Maar omdat de Leer vervormd werd (als gevolg van intriges van mensen die naar macht streven en de belangrijke wijzigingen ervan toen de religie werd gevormd), wordt deze Kerk vandaag uitsluitend door mannen geleid en wordt het beeld van de Maagd Maria alleen geassocieerd met de moeder van Jezus, die de moeder van God wordt genoemd. Dit feit doet echter niets af aan de spirituele kracht van dat scheppende goddelijke vrouwelijke

principe, waardoor mensen die echt naar spirituele redding streven het tot op de dag van vandaag vinden.

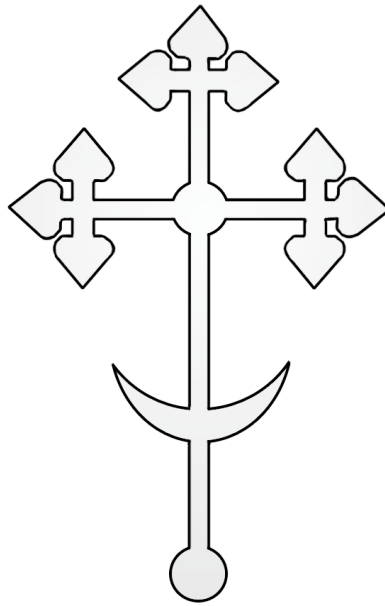
Rigden: Ik hoop dat mensen deze informatie niet alleen zullen lezen, maar de spirituele betekenis ervan zullen begrijpen. De Spirituele Leer van Jezus werd in de open vorm aan alle mensen gegeven als Kennis, als een graan van waarheid dat één was voor de hele mensheid. Dit is moeilijk te begrijpen voor moderne mensen, omdat ze in plaats van de Leer alleen concepten van de wereldreligie zien, waarmee de naam Jezus tegenwoordig wordt geassocieerd. Wat betreft de Maagd Maria, die in feite tussen de spirituele en de materiële werelden verblijft, zij dient nog steeds als een goddelijke Geleider van de spirituele kracht om die mensen te helpen die het spirituele pad bewandelen. Dit was trouwens bekend bij de echte leerlingen van Jezus, die deze Kennis, hoewel in het geheim, naar de massa brachten. In elke religie bestonden er altijd intelligente, eerlijke en gewetensvolle mensen die echt naar spirituele redding zochten in plaats van materiële rijkdom en voordelen voor zichzelf. Terwijl ze in het geheim deze Kennis bezaten, deden ze al het mogelijke in hun posities om de Waarheid door te geven aan de volgende generaties, zodat ware spirituele Kennis zijn weg naar de toekomst zou kunnen vinden voor diegenen die hunkeren naar spirituele redding. Dat is de reden waarom op de muren in de catacomben waar de vroege Christenen zich verstopten, niet alleen het vissymbool en het gelijkzijdige kruis te vinden zijn, maar ook het teken van de halve maan met de hoorns naar boven (Allat). Daarom verschijnt de volgende passage, die wordt toegeschreven aan Johannes de Theoloog, in Openbaringen (12: 1): 'Er verscheen in de hemel een indrukwekkend teken: een vrouw bekleed met de zon, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd'. Dat is de reden waarom bijvoorbeeld op de oude monumenten van de oude Russische architectuur van de 11e-14e eeuw precies zulke kruisen met halve manen werden geplaatst, die een symbool zijn van de Maagd Maria, wat aangeeft dat zulke kathedralen met

precies zulke complexe tekens en symbolen werden geïnitieerd door die mensen die verbonden waren met de ware Kennis.

Figuur 74. Koepels met kruisen als symbolen van de Maagd Maria.

Anastasia: Tot op de dag van vandaag zijn echo's van het bestaan van deze belangrijke symbolen en tekens in de architectuur van de belangrijkste kathedralen van het Kievse Rijk bewaard gebleven. Bijvoorbeeld kruisen met halve manen met hoorns die naar boven wijzen als een symbool van de Maagd Maria vandaag, bekronen de koepels van de kerk van de Verlosser in Berestov, die zich in de buurt van Kiev-Pechersk Lavra bevindt (de eerste vermelding van de kerk in Berestov dateert van de 11e eeuw; Kiev, Oekraïne), de kathedraal van Sint Demetrius (12e eeuw; Vladimir, Rusland), de kathedraal van Annunciatie van het Kremlin van Moskou (15e eeuw; Moskou, Rusland), evenals vele andere architecturale monumenten. Ze werden gebouwd door de Slavische meesters.

Figuur 75. Vereenvoudigd schema van het symbool dat later door mensen werd gebruikt na herhaalde reconstructie van kathedralen en kerken.

Rigden: Heel juist. Het is vermeldenswaard dat het de Kathedraal van Sint Sophia in Kiev is die als voorbeeld diende voor het bouwen van dergelijke tempels met dergelijke symbolen in het Kievse Rijk. Deze werd gebouwd in de 11e eeuw in het centrum van Kiev volgens het project dat Agapit van Pechersky aan Prins Yaroslav de Wijze adviseerde. De tempel was uniek, zelfs in de Byzantijnse architectuur van die tijd. Yaroslav de Wijze (grootprins van Kiev, de voormalige prins van Rostov en de prins van *Novgorod*) ontmoette *Agapit van Pechersk, de Onbaatzuchtige Dokter*, vanwege zijn ziekte. Op dat moment reikte de bekendheid over de medische vaardigheden van Agapit veel verder dan het Kievse Rijk. Yaroslav had problemen met zijn wervelkolom vanwege schade aan zijn heup- en kniegewrichten. Dus in de moderne taal werd hij een vaste patiënt van Agapit. Dankzij dergelijke noodzakelijke communicatie, die zeer voordelig was voor Yaroslav, en zijn opleiding door Agapit in vele belangrijke onderwerpen met betrekking tot de Kennis over zowel de mens als de samenleving als geheel, zou Prins Yaroslav, kunnen we zeggen, de 'Wijze' geworden zijn.

Als gevolg van dergelijke communicatie verschenen de eerste onafhankelijke Russische kloosters, en wat meer is, ter ere van de Heilige Moeder van God. Een actieve vertaling van buitenlandse boeken (vooral die van de berg Athos) begon, evenals een ijverige herschrijving van de oude Slavische folio's (zelfs de oude Russische 'heidense' manuscripten geschreven op berkenschors). Het boek werd de basis van publieke educatie. De eruditie van Agapit en zijn advies aan Yaroslav leidden tot het feit dat de prins zelf geïnteresseerd raakte in het lezen van boeken, waardoor educatie populair werd bij zowel zijn entourage als gewone mensen. Op advies van Agapit organiseerde de prins de eerste openbare scholen voor kinderen, een grote nationale bibliotheek werd opgericht in de hoofdstad in de buurt van de kathedraal van Sophia, de belangrijkste tekens en symbolen werden geregistreerd voor de samenleving, diplomatie op internationaal niveau werd verfijnd. Het is dus niet verwonderlijk dat het Kievse Rijk het hoogtepunt van zijn ontwikkeling bereikte tijdens het bewind van Yaroslav de Wijze.

Anastasia: Deze feiten zijn echt interessant, en ze verklaren veel dingen over zo'n extreme verandering in het gedrag van Yaroslav: van de wrede heerser die niet zou aarzelen om middelen te gebruiken om de macht in Kiev te grijpen tot een leider die 'wijs' werd tijdens zijn bewind in het Kievse Rijk na het ontmoeten van Agapit van Pechersk... Ook zijn de symbolen en de ongewone architectuur van de vijfschippige kruiskoepeltempel van de kathedraal van Sophia verre van toevallig, rekening houdend met de 13 koepels en de piramidale samenstelling. Trouwens, zou je de lezers kunnen uitleggen wat het concept 'schip' in de architectuur betekent?

Rigden: Dit woord is afgeleid van het Latijnse woord 'navis' dat een 'boot' betekent. In de architectuur verwijst het naar een langwerpige deel van het gebouw, een langwerpige kamer die lijkt op een schip, zoals de symbolische 'Zone schip' (die al bekend was

tijdens de Tripolye-beschaving, toen deze werd afgebeeld met een cirkel in de vorm van het teken '**AllatRa**'), of zoals het in de oude Egyptische mythologie werd genoemd, de 'Boot van de eeuwigheid'. Trouwens, later in de 12e eeuw kregen zeeschepen die naam (schip). In de symbolische betekenis van deze kathedraal betekende het een 'boot die door de tijd vaart'; in het algemeen, een 'spirituele ark' van het Kievse Rijk.

Anastasia: Opgemerkt moet worden dat het gebouw van de kathedraal van Sint Sophia in Kiev talloze gedeeltelijke verwoestingen heeft ondergaan door de tijd en door mensen. In de 17e-18e eeuw, als gevolg van reconstructie, werd het uiterlijk van de tempel aanzienlijk veranderd.

Rigden: Dat is echt zo. Maar interessant is dat ondanks al deze wisselvalligheden van bijna duizend jaar, tot op de dag van vandaag in een speciale niche - in de boog van het *hoofdaltaar* - dezelfde oude Russisch-orthodoxe parel schijnt - *een zes meter* grote mozaïek van de Moeder van God, de zogenaamde 'Oranta'. In het Christendom wordt het beschouwd als één van de iconografische types van de Moeder van God, die op volle lengte wordt afgebeeld *met opgeheven armen ter hoogte van het gezicht, gebogen bij de ellebogen.*

Anastasia: Dus de armen van de Moeder van God worden afgebeeld in de vorm van het symbolische teken van Allat - hetzelfde oude symbool van spirituele fusie van de Persoonlijkheid met de Ziel, verlichting en het leren kennen van de Waarheid, en het bereiken van spirituele bevrijding. Dit symbool was bij de oude volkeren in verschillende tijden bekend in de vorm van het bovengenoemde symbool dat op een 'bug' lijkt, en ook afbeeldingen van de oude godinnen met opgeheven handen. Het is hetzelfde oude symbool dat door 'prehistorische' mensen werd vastgelegd als een rotstekening, wat aangeeft dat de mens zo'n toestand van spirituele bevrijding alleen kan bereiken met behulp van de scheppende kracht van Allat.

Rigden: Absoluut. Dus dan wordt het beeld van de Moeder Gods 'Oranta', die gekleed is in blauwe kleding en op een vierhoekige basis staat, tegen een cirkelvormige gouden mozaïekachtergrond geplaatst. Trouwens, in een veranderde toestand van bewustzijn (van uitgebreide spirituele waarneming), kan een persoon, terwijl hij naar de Moeder van God kijkt, het effect zien van gloeiend groen licht dat van Haar uitstraalt. Langs de bocht van de halve koepel boven de boog van deze unieke niche is een inscriptie in het Grieks bewaard gebleven van asceten van de berg Athos voor de toekomstige generaties van het Kievse Rijk: 'Бог посреди ея и не подвижется: поможет ей Бог утро заутра'. ('God is in haar midden en zal niet bewegen: God helpt haar ochtend na ochtend' - nota van de vertaler).

In de context van het verhaal over het Kievse Rijk wil ik uw aandacht vestigen op een andere even belangrijke pagina in de geschiedenis. In het Kievse Rijk was aanvankelijk de verering van de aartsengel Gabriël en de Maagd Maria gezamenlijk, zoals het hoort. En pas veel later, in de 15e eeuw, scheidden mensen de eer van Aartsengel Gabriël van de cultus van de Aankondiging van de Heilige Moeder, hoewel dit onjuist is. Waar de Maagd op een heilige wijze creëert, is de Heilige Geest altijd bij haar. Trouwens, in de Slavische overtuigingen (voordat het Christendom werd aangenomen) werden de hoogste mannelijke en vrouwelijke godheden samen geëerd; gebruik van onze taal, in de betekenis van het spirituele symbool van de goddelijke Lotus (plan) en de scheppende Allat (implementatie van het plan).

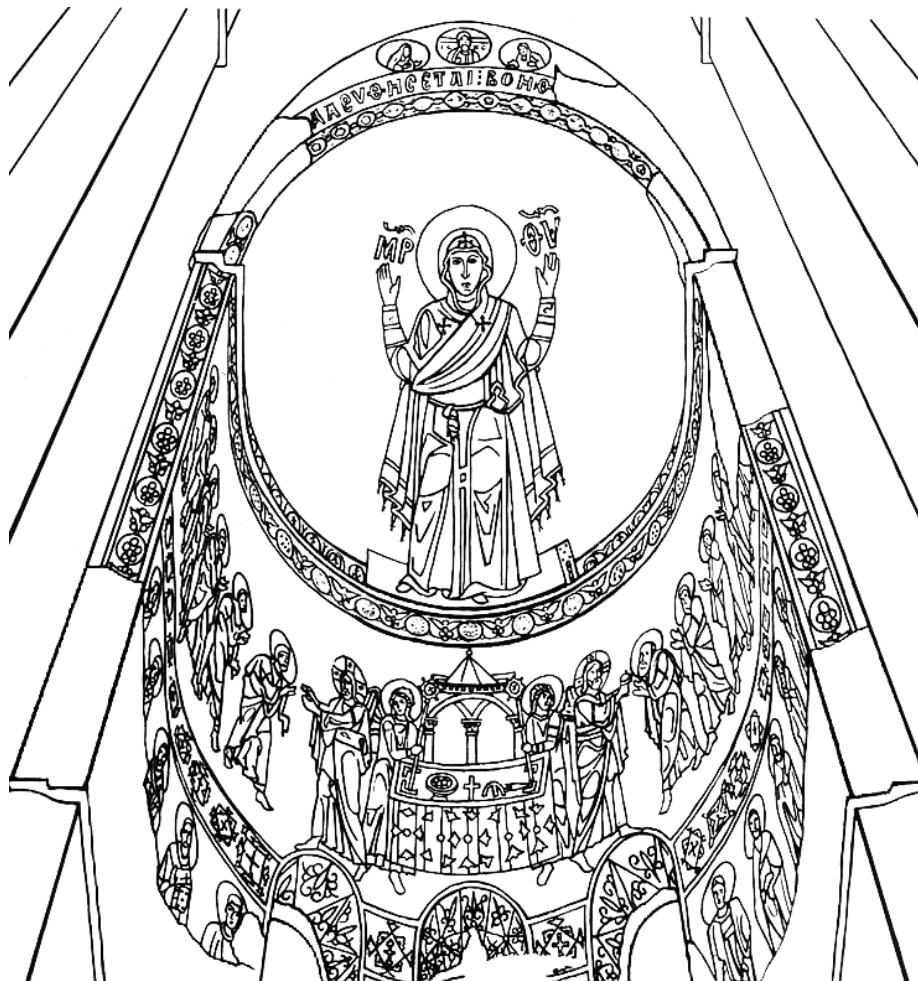
Anastasia: Ja, dit kan getraceerd worden tot de mythologische karakters van de Slavische heilige legenden die sinds de oude tijden bewaard zijn gebleven.

Rigden: Met betrekking tot de Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria, op de altaarpijlers van de belangrijkste oostelijke boog van de kathedraal van Sophia in Kiev, waar de Moeder van God 'Oranta'

is gevestigd, zijn mozaïekbeelden van de Aankondiging nog steeds bewaard.

Anastasia: Ja, op één *pilaar* daar is een foto van de *Aartsengel Gabriël met de vingers* van zijn rechterhand verbonden met het *zegenend gebaar*. Op de andere *pilaar* staat de *Moeder van God* met een *spil* in haar hand, die de *spirituele draad* van het menselijk leven spint.

2

3

Figuur 76. Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria

(schema van de 11e-eeuwse fresco's in de kathedraal van Sint Sophia; Kiev, Oekraïne):

1) een schematische tekening van het 11e-eeuwse mozaïek 'De moeder van God Oranta' (het hoofdaltaar van de kathedraal); het symbool van de halve maan met zijn hoorns naar boven gericht en een cirkel ('**AllatRa**') gecodeerd in de afbeelding;

2) afbeelding van de Aartsengel Gabriël, wiens rechterarm wordt afgebeeld in het zegenende gebaar (mozaïek op de altaarpilaar);

3) *beeld van de Moeder van God met een spindel in haar handen, die de spirituele draad van het menselijk leven spint (mozaïek op de altaarpilaar).*

Rigden: Ik zou willen vermelden dat in de Oude Slavische taal het woord 'веретено' (spil) is gekoppeld aan het woord 'вертеть' (draaien) (*een draaikolk, spiraalvormige beweging*). Trouwens, de Slaven waren niet de enigen die dit woord hadden. Het oude Indiase woord 'vartanam' betekent ook 'spinnen'. Sinds oude tijden wordt de spil in het spirituele aspect beschouwd als een magisch hulpmiddel dat van bovenaf wordt gegeven. Dat wil zeggen, in moderne termen gesproken is dit een symbolische beschrijving van het gebed, meditatie en spirituele oefening. Spinnen met garen met behulp van de spindel was een zeker spiritueel symbool dat bij veel mensen bekend staat als de vereniging van 'Aarde en Hemel', de vereniging van de mens tijdens zijn vluchtig leven met de spirituele goddelijke natuur (de Ziel). Het garen in de religieuze kunst symboliseerde het menselijke spirituele leven, en in de globale betekenis was het een symbool van tijd, de verbinding van het verleden, het heden en de toekomst. Zij was de spirituele component die al het bestaande verenigde als een draad die alle parels (zielen) met elkaar verbindt. Veel oude volkeren schilderden de 'Grote Moeder' af met een spindel in haar handen.

Anastasia: Interessant genoeg hebben wetenschappers de 'Grote Moeder' toegeschreven aan 'maan'-godinnen, omdat ze meestal werd afgebeeld door verschillende volkeren met een bepaald zeer oud teken in de vorm van *'de sikkels van de maan', dat wil zeggen een halve maan met hoorns naar boven gericht, waarboven een cirkel was geplaatst.*

Rigden: Ja, de mens let niet op veel dingen totdat hij het weet. Maar zodra echte kennis zijn voorhoofd raakt en zijn Ziel ontwaakt, krijgt hij Wijsheid. En Wijsheid brengt actie voort...

Anastasia: Dat zijn gouden woorden, de waarheid zelf... Ik denk dat het voor veel lezers, net als voor ons enige tijd geleden, erg interessant zou zijn om meer te weten te komen over de actieve tekens die in grote aantallen in Kiev werden verspreid in die tijd. Kun u ons meer vertellen over dit belangrijke moment in de geschiedenis?

Rigden: Agapit van Pechersk liet Yaroslav de Wijze gedeeltelijk kennismaken met het geheim van actieve tekens; hij vertelde hem in detail hoe en welke specifieke belangrijkste plaatsen van aanbedding in de hoofdstad en in het land gebouwd zouden moeten worden en vooral, hoe en welke tekens erop te plaatsen. En ook wat er moest worden gedaan om die tekens te activeren om een spirituele golf van mensen te bevorderen en hen te beschermen tegen de invloed van negatieve krachten van de onzichtbare wereld. Agapit streefde natuurlijk zijn eigen doelen na en legde de basis voor spirituele tekenen voor toekomstige generaties, in tegenstelling tot de vluchtige menselijke doelen van Yaroslav. Toch zijn mensen mensen: zelfs als je hen tien keer waarschuwt voor de gevolgen, proberen ze nog steeds aanpassingen te maken vanuit de geest aan de kennis die hen is gegeven. Helaas was Yaroslav ook geen uitzondering op het menselijk ras, althans in dit opzicht. Wetend welk effect de omgekeerde swastika op de massa uitoefent, gaf Yaroslav nog steeds het bevel om dit teken in de versiering van de kathedraal te plaatsen om zijn aardse macht te doen gelden. En wat was het punt? Wat heeft hij bereikt? Zijn leven vloog als een pijl door de illusie van de materiële wereld. En de menselijke zwakte - *de dorst naar het verkrijgen van aardse macht - belastte hem na de dood van zijn fysieke lichaam alleen maar meer en verlengde de ondraaglijke pijn van zijn kwelling als subpersoonlijkheid.* De Dierlijke geest geniet echter nog steeds van zijn menselijke fout door generaties priesters naar zichzelf te activeren en een golf van negatieve energie te creëren in de massa van levende mensen.

Het moet gezegd worden dat Yaroslav echt wijsheid toonde in de rest. Samen met een team van gelijkgestemde mensen heeft hij dit project met succes voltooid, waardoor het Kievse Rijk in korte tijd niet alleen een welvarende staat is geworden, maar ook het 'Huis van de Heilige Moeder van God'. In die tijd, vooral vanwege de juiste plaatsing van positieve tekens en popularisering van de universele culturele en morele waarden, begonnen de beste spirituele kwaliteiten zich steeds meer in mensen te manifesteren. In het wereldbeeld van het Slavische volk van die tijd werd dienstbaarheid aan 'Gods Waarheid' synoniem met dienstbaarheid aan het Goede, de allerhoogste spirituele zegen, overwinning van *Gods Genade*. In feite vonden mensen een gemeenschappelijke vreedzame basis tussen hun oude overtuigingen en de nieuwe die door de vorige politici en priesters waren geïntroduceerd. Dat is de reden waarom na de strijd op religieuze gronden in die periode een positieve golf plaatsvond, zo'n spirituele eenheid van mensen op het grondgebied van de Oude Russische staat die voorheen niet verschilde van andere landen uit die tijd, die verdronken in burgerlijke conflicten...

Dus de kathedraal van Sint Sophia speelde een sleutelrol in dit project. Allereerst werd de Kathedraal van Sophia, gebouwd in Kiev, gekopieerd (hoewel niet op dezelfde schaal maar met een soortgelijk ontwerp van de vijfzijdige kruiskoepeltempel) in de steden van de oude Russische staat die op dat moment belangrijk waren: Veliky Novgorod (deze stad bestaat nog steeds in Rusland) en ook Polotsk (deze stad bestaat tot op de dag van vandaag en ligt in de regio Vitebsk in Wit-Rusland). Niet alleen werd het externe ontwerp gekopieerd, maar ook de spirituele inhoud - beginnend met de plaatsing van de belangrijkste symbolen en tekens en het pictogram van de Moeder van God 'Oranta' en eindigend met de oprichting van educatieve bibliotheken en scholen voor die tempels. In de kathedraal van Sint Sophia in Veliky Novgorod plaatsen ze nog steeds een beeldje van een duif op het kruis van de centrale koepel van de tempel als een symbool van de Heilige Geest. In de geschiedenis van de travails van de tempel in Polotsk wordt

vermeld dat er in de 18e eeuw zelfs een poging was om de tempel opnieuw te creëren ter ere van de Afdaling van de Heilige Geest. De duif is al een vervanging door mensen voor de oudere bovenkant van het kruis - het teken '**AllatRa**' in de vorm van een halve maan met zijn hoorns naar boven gericht en een cirkel erboven. Eerder werd de duif afgebeeld met uitgespreide vleugels. Wanneer een persoon naar het kruis van de kathedraal keek, zag hij in plaats van de duif het teken dat visueel werd gecreëerd door de opgeheven vleugels en het kleine hoofd van de duif (in de vorm van een halve maan met zijn hoorns naar boven gericht en een cirkel).

Ten tweede werd het origineel van die exemplaren - de kathedraal van Sint Sophia in Kiev - niet op zichzelf gebouwd, maar als onderdeel van een complex. De vier poorten werden gebouwd langs de hoeken van de kathedraal op dezelfde afstand ervan, en ze waren ook *gemarkeerd met tekens van vier 'stadspoorten'*. Hoewel het juister zou zijn om te zeggen dat zij de poorten waren van de zogenaamde Bovenstad, die zich op de oude berg van Kiev bevond, nu het centrale deel van Kiev.

Anastasia: Dus de vier poorten rond de kathedraal van Sint Sophia in Kiev maken een diagonaal kruis op dezelfde manier als de vier Wezens, waar de kathedraal zelf het centrum is als een symbool van de Ziel.

Rigden: Juist. In de religieuze symboliek van het Christendom zijn poorten ingangen die leiden van de voorkerk naar de tempel en van de tempel naar het altaar. De hoofdboort van de oude Russische iconostase in een Orthodoxe tempel bevond zich tegenover de troon (in het altaar) en werd de 'Heilige poort' genoemd in de betekenis van spirituele en niet politieke suprematie. Gewoonlijk werd in het bovenste gedeelte de Aankondigingsscène met de Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria afgebeeld, en het onderste gedeelte had vier evangelisten in paren op de vleugels van de deuren. Dus het openen van de Heilige Poorten op bepaalde momenten van de dienst symboliseert de 'opening van het

Koninkrijk der Hemelen', dat wil zeggen een ingang, een doorgang naar een andere, spirituele wereld. En dit symbool verscheen niet zonder reden. Dit energieproces van het 'openen' van een doorgang naar een andere wereld vindt echt plaats tijdens het spirituele werk (zowel individueel als collectief) van sterke spirituele individuen, ongeacht tot welke religie ze behoren en in welk land ze wonen. Trouwens, in de oude tijd onder de volkeren van bijvoorbeeld het Kievse Rijk, betekende de 'opening van de poort' van de stad iemand binnenlaten in de stad; in het geval van vijanden betekende dit de verovering van de stad of de wens van de stadsbewoners om hun wapens neer te leggen. Als een kroniek melding maakte van het sluiten van de hoofdpoorten voor de vijand, betekende dat een beslissing van de bewoners om weerstand te bieden.

De belangrijkste 'Gouden Poort' van het oude Kiev was de zuidelijke poort tegenover de berg Athos, die wordt beschouwd als de 'verblijfplaats van de Moeder van God'. Om precies te zijn, geografisch gezien bevond hij zich in het zuidwestelijke deel van de stad. Op deze hoofdpoort of 'Gouden poort' van de stad werd een kerk gebouwd ter ere van de Aartsengel Gabriël en de Moeder van God - de kerk van de Aankondiging, om 'altijd vreugde te geven aan de stad met de heilige Aankondiging en een gebed van de Heilige Moeder van God en de Aartsengel Gabriël'.

Anastasia: Ja, historische informatie hierover is vastgelegd in de Hypatian Codex. Tot op de dag van vandaag zijn er woorden bewaard gebleven die te vinden zijn in de historische multi-volume collectie, die vertelt over de literatuur van het oude Land van Roes (beginnend in de 11e eeuw) – 'De bibliotheek van de literatuur van het oude Land van Roes' (jaargang 1, pagina 50): 'Да еже целование архангель дасть Девице, будетъ и граду сему. Къ онои ибо: 'Радуйся, обрадованнаа! Господь с тобою!', Къ граду же: 'Радуйся, благовернии граде! Господь с тобою!'. ('Als de aartsengel een kus aan het Meisje geeft, zal deze ook aan de stad worden gegeven. Want tegenover haar is: Vreugde, het blij! God is met u! En tegenover de stad: Vreugde, de vrome stad! God is met

u!' - opmerking van de vertaler). Kiev is historisch onder de bescherming van de Moeder van God en de Aartsengel Gabriël geweest - dit is een voor de hand liggend feit, dat vandaag de dag stil wordt gehouden. Daarom kun je vandaag op het wapenschild van Kiev de Aartsengel Michael zien als de beschermheilige van de stad, die wordt getoond met een ongeschonden zwaard als een symbool van de Kievse prinsen die oorlogen voerden, ook onderling, zoals zovelen in een machtspositie op dat moment.

Rigden: Nu, wat kunt je doen met deze 'staatslieden'... Zoals in oude tijden, zo is het nu: 'Koningen praten over kleine dingen, zoals over grote dingen, en roepen rebellie op zichzelf.' Maar dit is niet belangrijk. Het belangrijkste is dat mensen nog steeds de herinnering en de eer aan de Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria levend houden, ongeacht de aardse wensen van de 'prinsen' van vandaag.

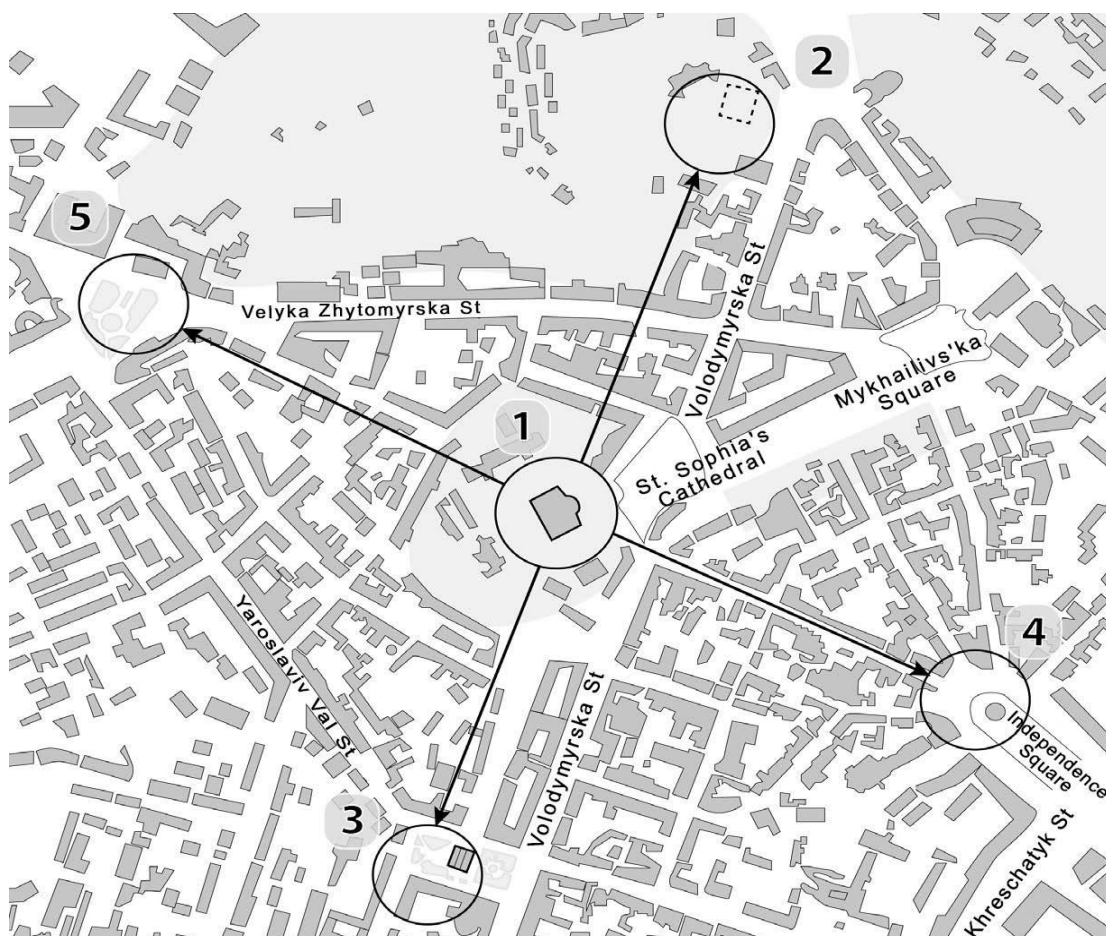
Anastasia: Zonder twijfel kan deze spirituele herinnering aan de volkeren van generatie op generatie worden getraceerd en het kan niet anders dan iemand gelukkig maken. Maar laten we teruggaan naar het gesprek, dat vanuit historisch perspectief zo interessant is. Dus de 'Gouden Poort' in Kiev was een symbool van de stad, die equivalent was aan het Voorste Wezen in de spirituele interpretatie van de Kennis over de mens. Daarom is het symbool van het verleden van de stad het Achterste Wezen...

Rigden: De eerste stenen kerk van het Kievse Rijk, die was gewijd aan de Heilige Maagd Maria en die tegenwoordig in de geschiedenis bekend staat als de Kerk van de Tienden, de voorwaardelijke noordelijke 'poort'. Deze werd eeuwen geleden gebouwd door Prins Vladimir, Yaroslav's vader. Het hele oude hertoglijke hof van Vladimir bevond zich ernaast. Over het algemeen moet worden vermeld dat deze plaats oudere geschiedenis heeft in relatie tot pre-Christelijke plaatsen van aanbidding.

Anastasia: Ja, afgaande op archeologische opgravingen werden er fundamenten van paleizen en veel oudere gebouwen gevonden, die tot de 'heidense' tijden van de Slaven behoren, en ook de overblijfselen van een nog oudere plaats van aanbedding (een heidense tempel) in de vorm van een stenen platform *met vier uitsteeksels op de hoeken*. Met andere woorden, zelfs in de oude tijd was de Starokyyivska Hora (Oude berg van Kiev - opmerking vertaler) al een belangrijk religieus centrum van de Slavische volkeren die in dit gebied woonden.

Rigden: Helemaal juist. Dus, Yaroslav de Wijze heeft deze kerk niet alleen gerestaureerd, maar ook opnieuw ingewijd op advies van Agapit, dit keer op de juiste manier. De eerste kerk in Kiev, die was gewijd aan de Moeder van God, symboliseerde het verleden dat een weg voor de toekomst opende. En het speelde ook een belangrijke rol bij de plaatsing van tekens in Kiev.

Figuur 77. Moderne kaart van het historische centrum van de stad Kiev met markeringen van de vorige locaties van de 'vier poorten' en de huidige Sint-Sophia Kathedraal:

- 1) *Kathedraal van Sint Sophia;*
- 2) *locatie van de stichting van de kerk van de Tienden (de eerste stenen kerk in Kiev, gewijd aan de Heilige Moeder van God);*
- 3) *locatie van de belangrijkste 'Gouden Poort';*
- 4) *locatie van de 'Lyadskie Poort' ('Lach Gate');*
- 5) *locatie van de 'Westelijke poort'.*

De 'Westelijke Poort', of zoals gewone mensen ze noemden, 'Zhydovski Poort' (Joodse Poort), werd Het Rechter Wezen voor de oude hoofdstad. Geografisch bevond ze zich in het noordwestelijke deel van de stad. Enkele eeuwen later, toen de stad Lviv werd gesticht, kreeg de poort de naam 'Lviv-poort' omdat de weg van Kiev naar Lviv er doorheen liep. Vandaag is in de plaats het L'vivska-plein. Het is interessant dat er na verloop van tijd niets veranderd is met betrekking tot de activeringspunten die de Dierlijke natuur bij mensen stimuleren. Vroeger was hier een markt en die bleef, alleen de naam veranderde - het is nu het 'Handelscentrum'. Sterker nog, de stimulans voor het hamsteren en het vergroten van materiële rijkdom in deze stad (net als in andere grote steden van de wereld) bloeit opnieuw zoals onkruid, in plaats van echt belangrijke en noodzakelijke prikkels voor mensen - het creëren van daden van de 'vruchtdragende, eeuwige boom' - de Spirituele natuur.

Anastasia: Helaas is dat zo. Als we naar het moderne Kiev kijken, is het eerste wat opvalt het grote aantal handelscentra, banken en andere soortgelijke instellingen, het ene rijker dan het andere. Men krijgt de indruk dat iedereen alleen geobsedeerd is door handel, in plaats van echte spiritueel scheppende daden, een geciviliseerde menselijke samenleving waardig.

Rigden: Zulke grote steden van de wereld zijn een levendig voorbeeld van de heersende menselijke keuze. Maar ik herhaal, het

verbeteren van de situatie is in handen van de mensen zelf. Dus zelfs in die tijd stelde Agapit aan Yaroslav voor dat hij deze 'Westelijke Poort' 'versterkte' met een spiritueel en cultureel object dat een teken heeft dat de onzichtbare krachten in evenwicht zou houden zodat er geen voorkeur is voor de Dierlijke natuur van mensen die deze plaats bezoeken. Dus een kerk gewijd aan de presentatie van de Heer (Сретение Господнее - nota van de vertaler) werd hier gebouwd. Dit was symbolisch. Ten eerste betekende het oude Slavische woord 'сретение' 'ontmoeting', en volgens de oude Slavische overtuigingen betekende het een ontmoeting van de mens met het goddelijke en zijn verheerlijking. Ten tweede was de scène van 'Сретения' in de bijbel gewijd aan de Moeder van God (de Maagd Maria), die het Kindje Jezus op de veertigste dag na Zijn geboorte naar de tempel bracht. In de Orthodoxie werd Сретения één week voor **25 februari** gevierd en in spiritueel opzicht werd het beschouwd als een vernieuwing, als een ontmoeting tussen oud en nieuw. Dat is de reden waarom het heel symbolisch was dat de 'Westelijke Poort' in het oude Kiev precies werd versterkt met dit spirituele en culturele object.

Als de kathedraal van Sophia het centrum was, was de 'Gouden Poort' voorwaardelijk het Voorste Wezen; de Kerk van de Moeder van God (Kerk van de Tienden) was het Achterste Wezen, en de 'Westelijke poort' was het Rechter Wezen. Vervolgens symboliseerde de '*Lyadskie Poort*' het Linker Wezen van de oude hoofdstad van het Kievse Rijk. Ze bevond zich op de plaats waar tegenwoordig het centrale plein van de stad ligt - het Onafhankelijkheidsplein, in de volksmond bekend als 'Maidan'.

Anastasia: Weet u, toen ik deze informatie voor het eerst van u hoorde, was ik buitengewoon verrast, denkend: 'Dat is interessant, wiens idee was het om het belangrijkste plein van de hoofdstad precies naar deze plek te verplaatsen, met nadruk op het Linker Wezen?' Omdat deze plaats, als het plein van de hoofdstad, grote menigten mensen verzamelt.

Rigden: Dat is waar. Het gebeurde niet per ongeluk, maar heel bewust, zoals men zegt, vanuit de Geest, het Dierlijke. Het gebied waar het Onafhankelijkheidsplein zich tegenwoordig in Kiev bevindt, werd in de tijd van Agapit 'Perevesishche' genoemd (dat wat opweegt tegen - de nota van de vertaler). Er was daar een moeras, en mensen noemden het lang geleden het Geitenmoeras. Dus dan is het ongeveer daar, in het zuidoostelijke deel van de stad, waar tegenwoordig de Sofievskaya-straat begint op Maidan, die leidt naar de kathedraal, waar Yaroslav de Wijze de 'Oostelijke poort' had geplaatst, die een weg opende van Kiev naar het Pechersk-klooster (momenteel Kiev-Pechersk Lavra) en ook naar het 'land van de Pechenegs'. In de geschiedenis kreeg deze poort de naam 'Lyadskie-poort'. Het woord 'lyad', vertaald uit de oude Slavische taal, betekent 'onrein', 'altijd pech hebben'; en 'lyada' betekent 'woestenij', 'onkruid', 'dikke struik', 'onontgonnen land'. Trouwens, een paar eeuwen later, na een lange belegering van de stad, slaagden de legers van Batu Khan erin om Kiev binnen te breken precies door de 'Lyadskie-poort'. Wat betreft de plaats zelf, het bleef een 'woestenij' tot de 19e eeuw, toen vrijmetselaars, die hun steentje bijdroegen om het spirituele erfgoed van de Slaven te vernietigen, de bouw van het stadhuis begonnen, precies op deze 'onreine plaats'.

Anastasia: Ja, 'Onafhankelijkheid' in een Geitenmoeras... Om het centrale plein van de stad op zo'n plek te maken?! Ja, vrijmetselaars lijken inheems, maar in hun geest zijn het vreemden.

Rigden: Dat is waarom ze de toegang van landen tot de Kennis blokkeren; ze doen er alles aan om mensen ongeïnteresseerd te maken in hun echte spirituele geschiedenis; ze vergiften mensen met hun leugens en verbergen voor de hand liggende feiten. Kijk maar eens naar hun symbolen: overal zijn zwaarden, bogen en pijlen, bijlen, schilden, kompassen en leeuwen - de symbolen van de vrijmetselaars. Als je gewoon interesse hebt in de geschiedenis, kun je een bijna gelijktijdige vernietiging van zelfs de kleinste

overblijfselen van die iconische structuren vinden die waren gebouwd voor mensen en geactiveerd met tekens, bijvoorbeeld in het Kievse Rijk tijdens de tijd van Agapit. De conservering en restauratie van de kathedraal van Sint Sophia in Kiev vond bijvoorbeeld precies in de 17e-18e eeuw plaats en werd heimelijk gedaan in 'barok'-stijl, vandaar dat de uiterlijke verschijning van het gebouw (inclusief geometrisch en ruimtelijk aanzien) significant veranderde.

Anastasia: Nu, auteurs van historische literatuur lenen ijverig één en dezelfde zin van elkaar dat 'barok' in die dagen een modieuze stijl was van de Renaissance van de 'westerse beschaving'.

Rigden: ...en Italië, Rome, was daarvan het middelpunt. Zegt je dat iets?

Anastasia: Oh, het zegt veel. Neem alleen al het woord 'barok'!

Rigden: Inderdaad. Het Italiaanse woord 'barocco' is afgeleid van het Portugese 'perola barroca', wat een 'onregelmatige parel' betekent, met andere woorden, een 'parel met een foutje', een defect in een edelsteen, een misvormde parel. Dit woord is ook aanwezig in de Latijnse taal...

Anastasia: Ja, rekening houdend met het feit dat deze stijl verbonden was met aristocratische kringen en de kerk, is het niet verwonderlijk dat het woord 'barocco' werd gekozen als de naam van een misvormde parel. Sterker nog, later was het de dominante stijl in de Europese kunst tot het midden van de 18e eeuw, vooral in landen waar het katholicisme de overhand had. 'Barok' wordt beschouwd als een triomftocht van de westerse beschaving.

Rigden: Nu, ja, een fakkeltocht. Zoals men zegt, laat iedereen die oren heeft horen. Het zal niet moeilijk zijn voor slimme mensen om te begrijpen waarom de kathedraal van Sophia het eerste

architecturale monument op het grondgebied van Oekraïne werd dat werd opgenomen in de Werelderfgoedlijst van UNESCO, wat betekent dat het herbouwen, overdragen aan een religieuze organisatie of er erediensten houden is verboden.

Anastasia: Dat betekent dat de vrijmetselaars van de Archonten het origineel hebben herbouwd en nu, met behulp van hun eigen plausibele tool UNESCO, voorwaarden opleggen aan de lokale bewoners dat de kathedraal niet mag worden verbouwd en bovendien zijn traditionele Orthodoxe kerkdiensten niet toegestaan. Het is dus niet toegestaan om de 'parel' te activeren?! Nu... Dit kan niets anders worden genoemd dan wetteloosheid.

Rigden: En dit is misschien wel de belangrijkste spirituele 'parel' van het Kievse Rijk! En wat hebben vrijmetselaars in dezelfde jaren met andere gebouwen gedaan? In de 18e eeuw deden ze pogingen om de kathedraal van Sophia in Veliky Novgorod te verbouwen om het geometrische en ruimtelijke aanzien te vervormen onder het mom van het versterken van de muren van het gebouw. De kathedraal in Polotsk is opnieuw opgebouwd. Bovendien was de kathedraal van Sophia in Polotsk in de 18e eeuw al aanzienlijk anders dan zijn oorspronkelijke versie, gezien het aantal keren dat dit gebouw eerst werd vernietigd en vervolgens eeuwenlang vanuit de menselijke geest werd hersteld. Zelfs toen, ondanks deze omstandigheid, hebben de vrijmetselaars zich voor alle zekerheid herverzekerd en hebben ze in plaats daarvan een kerk gebouwd met niet-Slavische architectuur in de 'barok' stijl in het begin van de 18e eeuw.

Nu, ik zwijg al over de 'vier poorten' van Kiev. Zodra de vrijmetselaars politici in Kiev begonnen te sponsoren, begon de sloop en vernietiging van de overblijfselen van belangrijke architecturale monumenten onder verschillende voorwendsels. Een oude en bekende methode van de vrijmetselaars is om eerst het origineel te vernietigen en vervolgens hun eigen 'kopie' te verstrekken. Vandaag zien we dus alleen een slechte 'kopie' van de

'Gouden Poort' en speculatie over de 'kopie' van het monument van de vrijmetselaars 'Lyadskie Poort', dat bijna werd verwoest in de 19e eeuw toen het stadhuis werd gebouwd. Er staat slechts een verwijzing in de kronieken dat er enige tijd geleden een 'Westelijke poort' was en dat de eerste stenen kerk van de Moeder van God in de stad Kiev stond. Dat is het hele verhaal van hoe spirituele tekens sommige mensen helpen zichzelf te ontwikkelen terwijl ze anderen gek maken; hoe sommige mensen een spirituele parel creëren voor de generaties van de levenden en hoe anderen hun 'barok' erop proberen toe te passen.

Anastasia: Ja, de tijden en seizoenen van de wereld van vandaag.

Rigden: Dit is slechts een voorbeeld uit de geschiedenis, waarvan vele in de afgelopen eeuwen zijn terug te vinden. Het probleem zit niet in gebouwen, het probleem zit in mensen en in de menselijke keuzes...

Anastasia: Trouwens, terugkomend op het gesprek over de eigenaardigheden van de architectuur van de tempels onder de volkeren van de wereld met behulp van de belangrijkste symboliek, inclusief de parel... Net zoals in Christelijke tempels het altaargedeelte van het gebouw de vorm heeft van een semi-cirkelvormige nis gericht op het Oosten, hebben Moslimmoskeeën een speciale halfronde nis – 'mihrab' (het Arabische woord 'michr'ab' betekent de 'richting van het gebed'). Het is gericht op de locatie van Mekka - de heilige stad voor de Moslims (gelegen op het Arabische schiereiland in Zuidwest-Azië), waar één van de belangrijkste islamitische heiligdommen zich bevindt, een structuur in de vorm van een *kubus* - Ka'aba. Deze nis is dus versierd met siergravures, schilderkunst en inlegstenen. De interne koepel is vaak ontworpen in de vorm van een schelp - het symbool van opslag van de kostbare spirituele parel.

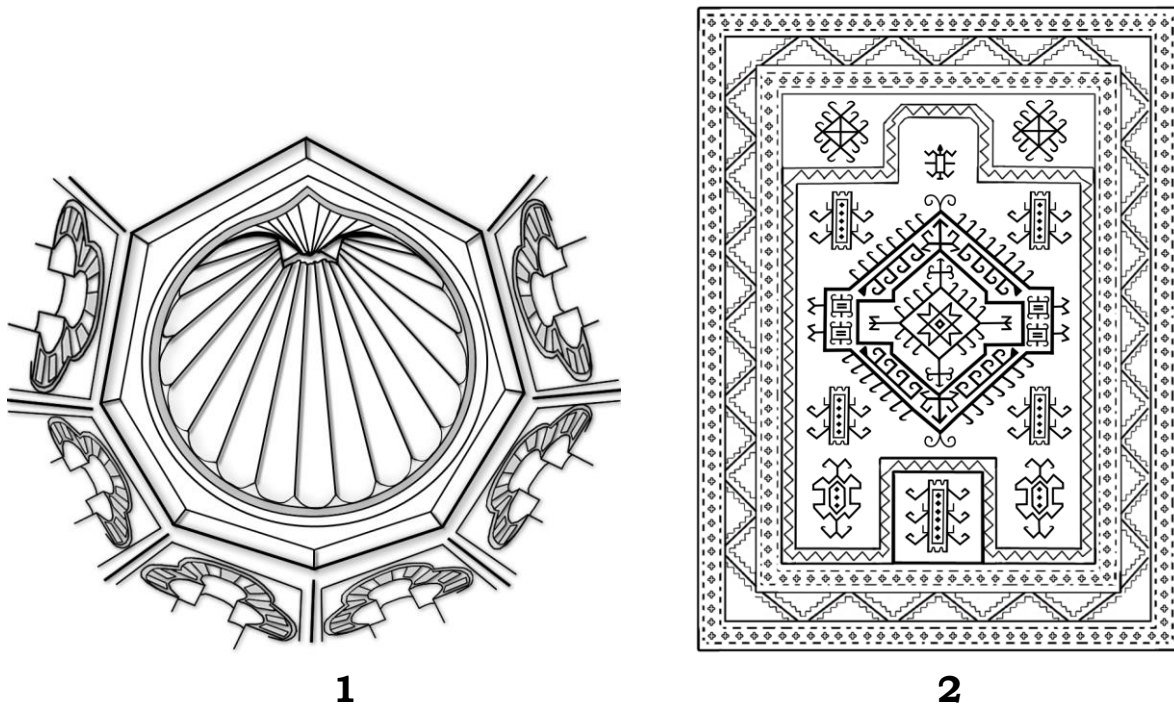
Rigden: Dat klopt. Dit ontwerp is begrijpelijk, aangezien Moslims veel legendes over de parel hebben, onderscheiden ze het als een

speciaal symbool. Volgens de uitspraak van de Profeet Mohammed bijvoorbeeld, werd de wereld geschapen uit een Witte Parel. Volgens Moslimovertuigingen creëerde de Almachtige de *Witte Parel*, waarvan de dikte *zeven hemels en zeven aardes* was. Toen God de Parel tot Zich riep, beefde ze helemaal door *Zijn oproep*, zo erg zelfs dat ze in stromend *Water* veranderde. Uit alle creaties die op één of ander moment van de dag of nacht, op één of andere manier hun verheerlijking van de Almachtige onderbreken, hield alleen zij, Water zijnde, *geen moment op de Schepper te verheerlijken*, voortdurend stijgend en schuimend. Daarom gaf God haar superioriteit over alle anderen en maakte haar *de bron en het begin van het leven voor alle levende wezens*. Dus alle levende wezens zijn gemaakt van Water. En om dit kostbare Water te dragen, schiep de Almachtige De Wind (Lucht), nadat *hij het een 'ontelbare veelheid' vleugels had gegeven*.

Daarom is deze heilige nis in de regel gevuld met veel symbolen. Het werd geassocieerd met de Heilige Maagd, de zuivere Ziel. Eerder werd in de mihrab een brandende lamp opgehangen, omdat de goddelijke aanwezigheid in de wereld of in de mens werd vergeleken met het licht van de lamp. De lamp zit achter glas en het glas is als een parelster - het is een symbool van het 'Licht op het licht'.

Anastasia: Wat betreft de symbolen is het ook heel interessant om te kijken naar de samenstelling van de gebedsmat (namazlik) in de Turks sprekende landen die de islam beoefenen. In de nominaal decoratieve afbeelding van het tapijt, imiteert het meestal de mihrab van dit of dat gebied.

Figuur 78. Symbolische afbeeldingen in de Islam:

- 1) een schelpvormige boog van de mihrab-nis (Grote zuil moskeekathedraal Mezquita, die wordt beschouwd als één van de grootste ter wereld; jaar 785 - het begin van de 11e eeuw; Cordoba, Spanje);
- 2) een gebedsmat (Turks namazlik); kunst van Turks sprekende landen die de Islam beoefenen.

Rigden: Trouwens, er zijn voornamelijk allemaal dezelfde symbolen en tekens aanwezig die behoren tot de culturen en religies van vele andere volkeren: achthoeken, zeshoeken, ruiten, vierkanten, diagonale kruisen, enzovoort... Over het algemeen een schaal met een parel in oude tijden was een symbool van de Ziel, van het scheppende goddelijke vrouwelijke principe. Het was een attribuut van vele vrouwelijke goden en hun namen, symbolisch voor het heilige element van water. Zoals ik al eerder heb gezegd, verwees deze laatste naar een habitat die *anders* was dan de aardse en totaal verschillend voor het menselijk begrip. Elk levend wezen was er echter van afgeleid, ervan afhankelijk en had het nodig. De Bijbel vermeldt de woorden van Jezus Christus, wanneer hij uitlegt hoe het Koninkrijk van de Hemel is (Mattheüs, hoofdstuk 13, verzen 45-46): 'Het is met het koninkrijk van de hemel als met een

schat (parel - noot van de vertaler) die verborgen lag in een akker. Iemand vond hem en verborg hem opnieuw, en in zijn vreugde besloot hij alles te verkopen wat hij had en die akker (parel) te kopen'.

Parelmoer, dat een *regenboogeffect* heeft, werd beschouwd als het 'goddelijke omhulsel' van de parel. Trouwens, in het Oosten werd de heilige spirituele betekenis van de Ziel in de vorm van een parel ook vaak poëtisch beschreven door een afbeelding van een waterdruppel op een lotus. Het ding is dat lotusbladeren een specifieke witachtige waslaag hebben. Sinds de oude tijden is het ongebruikelijke effect van de lotus bekend: wanneer water (bijvoorbeeld regenwater) op de lotusbladeren valt, krult het zich op tot bolvormige druppels. In het zonlicht lijken deze druppels, glinsterend met de regenboogkleur van parelmoer op de witachtige laag, op kostbare parels. Natuurlijk kon dit effect niet onopgemerkt blijven door de Oosterse dichters, waardoor hun lyrische verzen een metafoor aannamen met een diepe heilige betekenis:

Vanuit de eeuwige hemel
Vielen regendruppels plotseling
Op de lotus.
En licht vocht op de bladeren...
Werd een parel

De Franse naam voor parel 'perle' is afgeleid van het Latijnse 'pirula', wat 'stipje' betekent. Dit laatste is op zijn beurt afgeleid van het woord 'pirium' dat 'sfeer' betekent. Het Slavische woord 'перламутр' ('perlamutr') is ontleend aan het Duitse woord 'Perlemutter', waar 'Perle' staat voor een 'parel' en 'Mutter' betekent 'Moeder'. In het Latijn is 'mater Perlarum' de 'moeder van Parel'. De oude Romeinen noemden de parel ook een 'margarita'. Dit woord is ontleend aan de oude Griekse taal ('margoron' is 'parelmoer'). Vandaar kwamen de vrouwelijke namen die werden geassocieerd met de bijnaam van de oude godinnen van Liefde, schoonheid, vruchtbaarheid, eeuwige lente en leven. De naam Margarita (parel)

is bijvoorbeeld afgeleid van de bijnamen van de godin Aphrodite, die volgens de oude Griekse mythologie werd geboren als gevolg van maagdelijke conceptie en ontstond uit zeeschuim in een schelp, als een glanzende parel. De naam Marina ('marine') is afgeleid van de bijnamen 'stralend' en 'Parelmoer' van de oude Romeinse godin Venus (het Latijnse woord 'veneris' betekent 'liefde'), die werd geïdentificeerd met Aphrodite. Eén van haar symbolen was een vrouwelijke duif. Dat is de reden waarom in de vroege Christelijke kunst, die zijn oorsprong vond in het Romeinse rijk, er afbeeldingen waren van de Maagd Maria met een schelp boven haar hoofd, als een symbool van degene die de 'Goddelijke parel' bracht. Opgemerkt moet worden *dat de naam Maria in het Romeinse rijk werd geassocieerd met het concept dat traditioneel was voor de mensen die daar wonen - van de godin van de Liefde - 'de stralende' en 'De Moeder van Parel'!* Maar niet 'verdrietig', 'afgewezen' en zeker niet 'bitterheid' zoals haar naam later door de Joodse priesters voor het publiek werd gepresenteerd.

Anastasia: Diegenen die kunnen...

Rigden: Ze kunnen alleen omdat mensen zelf niet meer willen weten dan wat priesters voor hen hebben bepaald. En dit is het resultaat. Maar het volstaat om soortgelijke heilige symbolen en aanduidingen onder andere volkeren van de wereld te bekijken (de toegang tot de kennis daarvan wordt opzettelijk beperkt in de geest van de gelovige met de woorden 'heidenen', 'ongelovigen', enzovoort) en alles zal op zijn plaats vallen.

Anastasia: Nu ja, van wie hebben de priesters populaire oude symbolen, tekens en attributen van goddelijke personages overgenomen?! Van andere volkeren.

Rigden: Met betrekking tot de Maagd Maria volstaat het eenvoudig om de symbolen en namen van de Oermoeders van de oude volkeren van de wereld, lichte vrouwelijke goden en hun bijnamen te vergelijken. En het zal duidelijk worden dat

eeuwenlang één en dezelfde spirituele kennis over de bevrijding van de menselijke Ziel werd doorgegeven aan verschillende volkeren, waarin de scheppende kracht van het goddelijke vrouwelijke principe (Allat) een belangrijke rol speelde.

Dus de parel zelf in het oude Land van de Roes heette 'inchi', wat 'anders', 'de enige', 'de ware, de juiste' betekent onder de vele Slavische en andere volkeren. Dat is de reden waarom later in het Christendom monniken 'inok' werden genoemd en nonnen 'inokinia'. De Parel was een associatief symbool van de Ziel uit een andere (spirituele) wereld. Het oude Russische woord 'rakovina' 'perlamutr' is afgeleid van de oude woorden van de Slavische volkeren die in Oost-Europa wonen. 'Raky', 'rakъve' is een 'schaal, omhusel' en is vergelijkbaar met het Latijnse woord 'arceō' wat betekent 'Ik sluit'. Dat wil zeggen, de parel in de schaal is een symbolische aanduiding van de ziel, opgesloten in de materiële schaal van het lichaam, die hier uit *een andere wereld* was gebracht en die zichzelf alleen kan bevrijden wanneer het menselijk bewustzijn (de Persoonlijkheid) versmelt (samenkomt) met de Ziel met behulp van de spirituele scheppende kracht en de dominantie van de Spirituele natuur in de mens.

Anastasia: Deze informatie is echt heel interessant voor de mensen van vandaag. Interessant is dat grote parels in oude tijden Orient werden genoemd (het Latijnse woord 'orientis' dat de 'opkomende zon' betekent). Dit woord is ontleend aan het Oosten. Dit is hoe iets 'anders dat aantrekt met zijn niet-geïdentificeerde kwaliteit en innerlijke schoonheid' vaak in poëzie werd genoemd.

Rigden: Heel juist. Grote parels werden precies 'unio' genoemd (uit het Latijn – 'de enige'), en het woord 'orient' in het Oosten betekende oorspronkelijk *uitstraling van natuurlijke parels*.

Anastasia: Ja, vanuit het perspectief van spirituele symbolen bekijk je dit allemaal op een heel *andere manier!*

Rigden: Ik zal nog meer zeggen. De cilindrische kamer onder de centrale grote koepel of een toren in de middenste kruising van de kruiskoepeltempel werd de centrale apsis genoemd, waar de plaats voor de troon en het altaar werd toegewezen. Het plafond van de apsis in de vorm van een semi-koepel (van schelp, wat 'schaal' betekent, een 'spiraalvormige wervelwind', 'vortex') symboliseerde de 'lucht'. In de architectuur wordt de sluitsteen die de boog of de koepel 'vergrendelt' nog steeds *de sleutel* genoemd. Dus in de regel werd een mozaïekafbeelding of een schilderij van de Moeder van God 'Oranta' met opgeheven handen als een symbool van 'degene die de Poort van de Hemel opent' oorspronkelijk op het binnenste concave oppervlak van de apsis geplaatst.

Anastasia: Ja, alle symbolen van het spirituele werk van de mens aan zichzelf zijn hier echt aanwezig, inclusief het bereiken van bevrijding met behulp van de goddelijke kracht van het vrouwelijke principe... Het beeld van de Moeder van God 'Oranta' was bekend in het Oude Land van de Roes bijna vanaf het begin van de Kerstening. Veel mensen associëren het met Byzantium maar niet met het oude Oosten! Handboeken over religie en culturele studies suggereren dat de naam van dit icoon afkomstig is van het Griekse woord 'orantis' dat 'de biddende' betekent. Niets wordt vermeld buiten deze 'beperking', uiteraard, uit onwetendheid of onwil om andere culturen te noemen. Als we echter dieper in de geschiedenis graven, wordt het duidelijk dat hier een heel *andere* betekenis werd gelegd!

Rigden: Je hebt gelijk, er is hier echt een *andere* betekenis, en het is veel dieper dan het op het eerste gezicht lijkt. Wat betreft het verband met het woord 'de biddende', vertrouwden de mensen natuurlijk op de informatie over de vroegchristelijke schilderijen in de Romeinse catacomben waar biddende figuren in een dergelijke positie werden afgebeeld. Maar handen die op zo'n manier zijn opgeheven, zoals het al in ons gesprek is genoemd, zijn echt het oude symbolische beeld dat bekend was in de tijd van het Paleolithicum, het Neolithicum en de Kopertijd (het bestaan van

het oude Egypte, Mesopotamië, de Beschavingen van Harappan en Tripolye, enzovoort). Dit is een symbolische aanduiding van Allat, het symbool van kennis over de spirituele oefeningen voor het bereiken van eenwording van de Persoonlijkheid met de Ziel, het symbool van spirituele verlichting en cognitie van de Waarheid.

Anastasia: Dat is geweldig. Het blijkt dat alle kennis tot op de dag van vandaag bestaat, alleen de perceptie van mensen over de wereld is radicaal in de tegenovergestelde richting veranderd! Zelfs de architectuur van bijvoorbeeld de Christelijke tempel bevat de basiskennis: vierkante, vierbladige structuur met een centrum, cilindrische centrale ruimte en piramidale architectuur van het hele gebouw. Deze architectuur kan ook worden bekroond met een piramidale spits of uivormige koepels met een puntig element. Dit alles komt overeen met de symboliek van de menselijke energiestructuur, het pad van bevrijding van zijn Ziel: vier Wezens, met de Ziel als centrum, persoonlijke ruimte, piramidale structuur, architecturale symbolen van transformatie van het vierkant in de cirkel of achthoek (een symbool van de kubus). En het is duidelijk aangetoond dat in de Christelijke religie de scheppende goddelijke kracht van het vrouwelijke principe de hoofdrol speelt van echte Geleider uit de menselijke wereld naar de spirituele wereld. Het stroomt door de belangrijkste vrouwelijke afbeeldingen van het Christendom - van de Maagd Maria, Maria Magdalena... Mensen onderscheiden deze afbeeldingen, maar hun essentie is hetzelfde - goddelijke Liefde, *Gods moeder* - dit is wat, via liefde, de communicatie met God in een persoon doet herleven, via de Ziel, en de vroegere verbinding met Hem herstelt. Het is de spirituele, *goede kracht van Liefde en Schepping van de Moeder van God* die de belangrijkste geleidende en uitvoerende kracht van God is! In de Aankondigingsscènes wordt de Maagd Maria vaak afgebeeld met een lotus, of liever, met een lelie in haar hand, als symbool van spirituele zuiverheid. Ze wordt afgebeeld terwijl ze de draak met haar voeten vertrappelt - de Dierlijke natuur van de mens. Immers, rekening houdend met de spirituele kennis over de mens en de

beoefening van het spirituele pad, krijgt dit allemaal een *andere*, diepere betekenis!

De Maagd Maria wordt een 'spiritueel herlevende kracht' en de 'belichaming van ware kennis' genoemd. Ze wordt de 'Wijsheid van God' genoemd - 'een schilder van alles', de 'Moeder van de schepping', over wie de Bijbel zegt dat 'Zij de adem van de kracht van God is en een zuivere uitstorting van Zijn glorie', 'Zij is een weerspiegeling van eeuwig licht en een vlekkeloze spiegel van de werking van God', 'Ze is één, maar ze kan alles en, terwijl ze in zichzelf is, vernieuwt ze alles en, van generatie op generatie overgaand in heilige zielen, bereidt ze Gods vrienden en profeten voor.' De spirituele kracht van de Maagd Maria wordt vergeleken met de 'Poort van de Hemel'! Ze wordt de 'drager van een Godheid', 'de Ziel van de wereld', 'Voorzienigheid van God', de 'Belichaming van de Logos' genoemd.

Rigden: Ooit zei Jezus tegen Maria: 'Gezegend bent gij Maria, want het was niet het lichaam en niet het bloed dat dit aan jou heeft geopenbaard, maar Mijn Vader die in de hemel zijt. En Ik zeg u: jij bent de Magdala van Mijn Kerk en de poorten van de hel zullen er niet tegen zegevieren.' 'En Ik zal je de sleutels van het Koninkrijk der Hemelen geven, en alles wat jij op aarde zult binden, zal gebonden zijn in de hemel, en alles wat je op aarde toelaat, zal in de hemel worden toegelaten.'

Anastasia: Ja, ik herinner me deze belangrijke woorden. Ik heb deze kennis vastgelegd in het boek 'Sensei-4' over het feit dat het Maria Magdalena was die de nauwste discipel was aan wie Jezus niet alleen de geheime kennis toevertrouwde, maar ook de 'Sleutels tot het Koninkrijk der Hemelen' overhandigde - dat wat vandaag mensen de Graal noemen. 'Magdala van de kerk van Jezus', de belangrijkste 'Zuil van Geloof', die nog steeds de ware leer van Jezus bevat...

Rigden: ... en echte spirituele hulp komt aan mensen voor de redding van hun Ziel.

Anastasia: Weet je, toen ik eens in Kiev was en één van de tempels bezocht, zag ik een oude foto van Gods moeder 'Oranta' in de halve lengte. Haar handen waren duidelijk weergegeven als opgeheven en verspreid naar de zijkanten *in de vorm van een beker, een halve maan met de hoorns naar boven gericht*. En de cirkel is gemarkeerd op haar borst, waar het Kindje Jezus zich bevindt zoals in moeders boezem onder haar bescherming. Dat wil zeggen, dit is een icoon met het '**AllatRa**' -symbool erin gecodeerd.

Ik was verrast dat mensen het voor de hand liggende niet zien. Indien je ons vele jaren geleden niet over deze kwesties had geïnformeerd, zou ik waarschijnlijk ook niet begrijpen waarom ik niet kon stoppen om naar dat specifieke icoon te kijken, waarom ik de positieve kracht ervan voelde. Ik nam een foto van deze afbeelding van 'Oranta' en plaatste deze als achtergrond op mijn mobiele telefoon. Hier is het...

Rigden: (met een vriendelijke glimlach, kijkend naar de foto): Onze Lieve Vrouw van het 'Teken' of 'Znamenie'... natuurlijk, het kon niets anders zijn... De lichtdragende genade van God. De boezem van de Moeder van het Slavische volk. Rechtvaardige vreugde van je ogen, ware broeder, tot deze tijd schijnt een Cresset in de naam van je glorie die deze dag dichterbij brengt van 'Ik ben, ik zal zijn!'... Dat is een goed icoon... Ik heb al gezegd dat in het oude Rus het beeld van de Moeder van God het meest gerespecteerd was onder de mensen. Dit icoon heet alleen Znamenie (Teken) onder de Slaven van Rusland, Oekraïne en Wit-Rusland (en ook onder die volkeren die later in één groot land werden verenigd), en nergens anders. In andere landen wordt het de Moeder van God 'Grote Panagia', 'Pantanassa', 'Platytera' genoemd. Weinig mensen weten dat in de oude Slavische taal het woord 'знаменье' (znamenie) is afgeleid van het oude Russische woord 'знамя' (znamya), wat 'teken' betekent. Zo'n icoon verscheen

voor het eerst in het Land van de Roes in de 11e eeuw. Maar al na het aardse leven van **Agapit van Pechersk de Onbaatzuchtige Dokter** begonnen mensen dit icoon niet alleen 'znamenie' maar ook 'belichaming' te noemen, *het teken van redding*. Dat is het punt!

Anastasia: Tot op de dag van vandaag kan men er verwijzingen naar vinden. Maar helaas begonnen de kerklegenden de nadruk te leggen op de fysieke redding van mensen in plaats van de spirituele. Niettemin, als iemand de geschiedenis van die jaren grondig bestudeert, brengen uiteindelijk zelfs indirecte verwijzingen ons naar de historische gebeurtenissen met betrekking tot bepaalde datums. **Op 25 februari** 1169 vond bijvoorbeeld, dankzij het icoon 'Oranta', een wonderbaarlijke oplossing plaats voor de uitkomst van de strijd in *Veliky Novgorod*, waardoor mensen daarna de Moeder van God als hun beschermheilige begonnen te eren. Volgens de Juliaanse kalender (10 december in de Gregoriaanse kalender) hebben de machthebbers echter op 27 november een feest ter ere van dat evenement gehouden.

Rigden: Dat gebeurde inderdaad. Dit evenement vond gewoon plaats in de dagen van de Grote Vasten. Het was in zekere zin een beetje lastig voor hen om het te vieren vanwege de Vasten. Dus veranderden ze het naar 27 november om het te laten samenvallen met de naamdag van de Novgorod-gouverneur van die tijd. In ieder geval is alles zoals het altijd is geweest, aan macht is niets veranderd. Maar het belangrijkste is dat mensen de waarheid voelen. Hoewel ik in alle eerlijkheid moet zeggen dat dit icoon sinds de 11e eeuw veel spirituele wonderen in het Kievse Rijk heeft gedaan. Zelfs later gebeurden er veel verborgen en openlijke wonderen dankzij dit icoon. Het werd zo populair in de hele Orthodoxe oecumene dat mensen het niet alleen op muurschilderingen in tempels begonnen af te beelden. Het teken werd toegankelijk voor mensen. Het werd gepopulariseerd door het gieten van koperen amuletten, quadrifolium-iconen, encolpion (een relikwie dat vroeger op de borst werd gedragen, dat in oude dagen

‘лоно’ (lono) of ‘перси’ (persy) werd genoemd), het slaan van kleine schapulieren, enzovoorts.

1

2

Figuur 79. Afbeeldingen van ‘Oranta’:

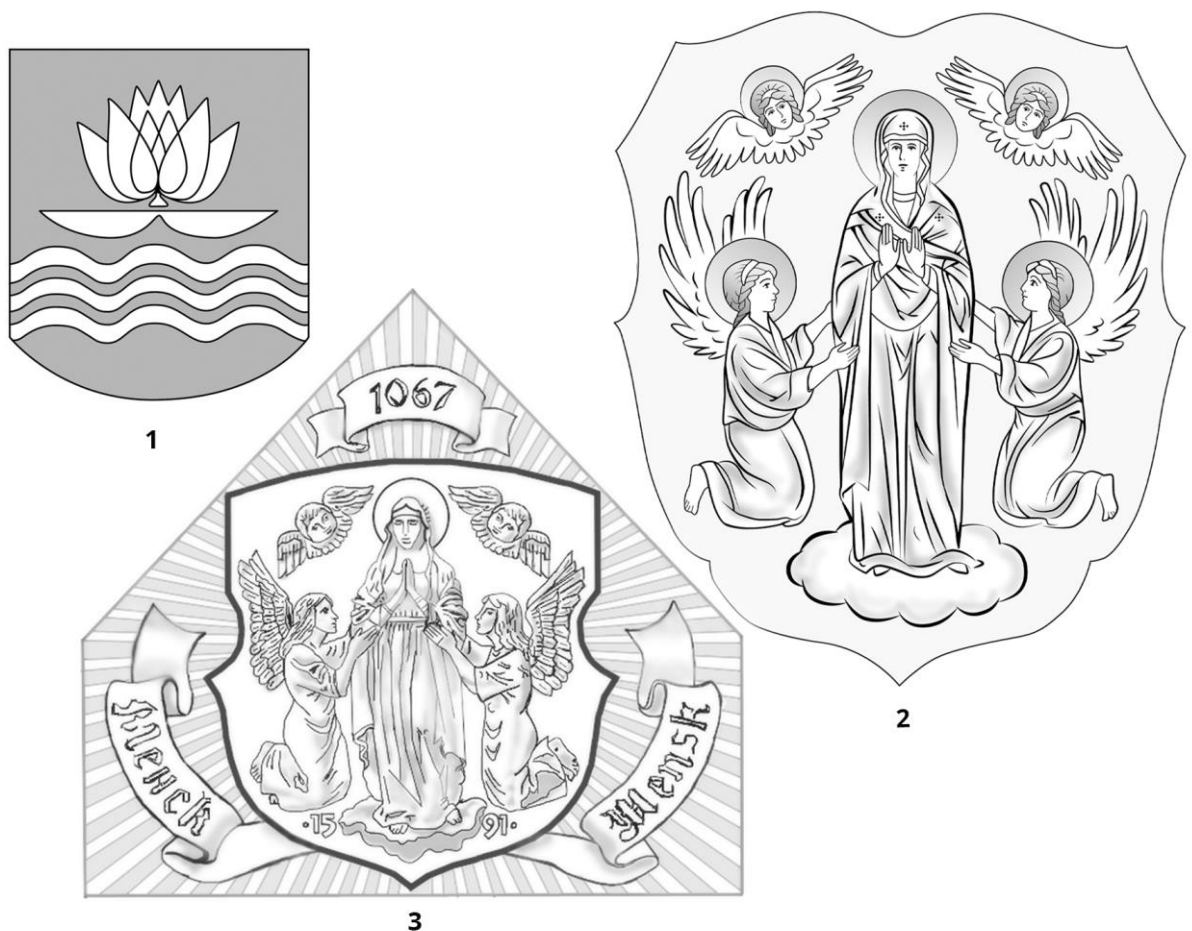
- 1) een bronzen icoon-inzetstuk met een afbeelding van ‘Oranta’ (de 12e-13e eeuw; Brest, Wit-Rusland);
- 2) serpentijn (de voorkant en de achterkant) met een afbeelding van ‘Oranta’ en het goddelijke Kindje Jezus aan de voorkant (de 14e eeuw; archeologische vondsten in de buurt van de stad Brest, Wit-Rusland).

Zelfs vandaag de dag is dit icoon nog steeds één van de meest vereerde in de Russische Orthodoxie. Meer nog, in Wit-Rusland

bijvoorbeeld is *het icoon van de Moeder van God omringd door vier engelen* nog steeds het wapen van de hoofdstad (vertaald uit het Duits, *рѣб (gerb)* (het Russische woord voor wapen) - noot van de vertaler - 'erbe' betekent 'erfgoed') - een uniek symbool van de oude Slavische stad Minsk (Мінскъ) gelegen aan de oever van de rivier Svisloch (Svislach), één van de zijrivieren van de Dnjepr. Legendes hebben een gedeeltelijke verwijzing bewaard over de verbinding van het icoon 'Znamenie' met het oude Kiev en over de wonderbaarlijke ontdekking ervan. Al deze symbolen en tekens hadden een speciale impact op het spirituele erfgoed van deze Slavische volkeren.

Anastasia: Ja, het is voldoende om naar het huidige wapen van die plaatsen te kijken om te begrijpen op welke symbolen de aandacht van de maatschappij wordt gevestigd.

Figuur 80. De moderne symbolen van Wit-Rusland:

- 1) *wapenschild van de stad Novopolotsk (regio Vitebsk, Wit-Rusland);*
- 2) *wapenschild van de stad Minsk (de Moeder van God is omringd door twee engelen en twee cherubijnen);*
- 3) *hetzelfde symbool op de bekende katholieke tempel - de kerk van St. Simon en Helen (begin 20e eeuw) op het Onafhankelijkheidsplein in Minsk.*

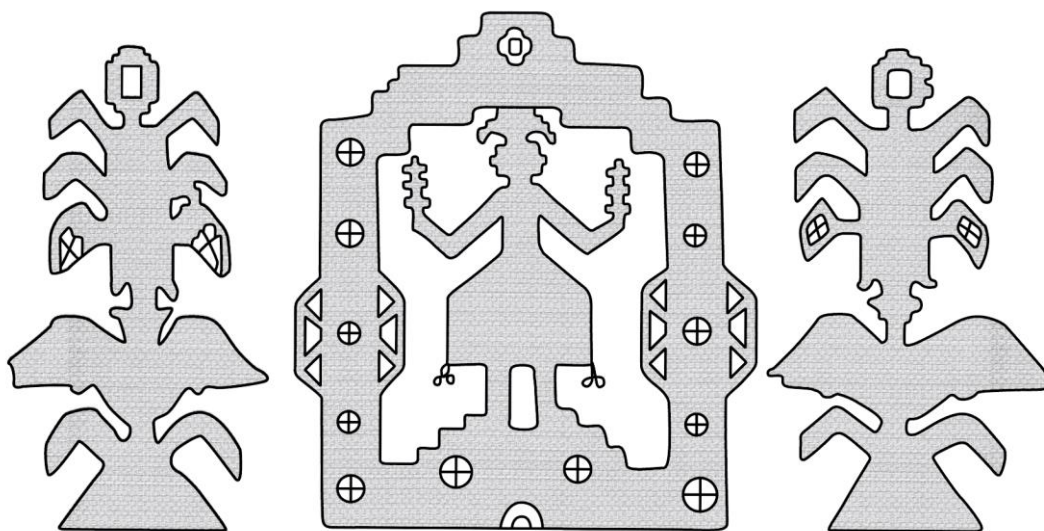
Rigden: Over het algemeen moet ik zeggen dat de Slaven in de pre-Christelijke periode nog steeds de symboliek behielden, voornamelijk van het rhombische type. Men kan zeggen dat de Slaven en de Baltische volkeren praktisch de laatste Indo-Europese volkeren waren die zich lang en krachtig hebben verzet tegen de indringing van Christelijke symboliek in hun traditionele overtuigingen. Ik vestig jouw aandacht op het feit dat tegen de 10e eeuw het Christendom als religie zijn posities in de wereld als instrument van politieke macht al aanzienlijk had versterkt. Maar de symboliek van deze volkeren was meestal gericht op het spirituele. Maar zoals ik al zei beginnen alle veranderingen met symbolen. Het Christendom begon praktisch zijn invloed uit te oefenen op de rijke heilige symboliek van de Iraanse volkeren vanaf de 6e eeuw en op de Germaanse naties vanaf de 8e eeuw. Een grote aanval door de symbolen van deze religie (inclusief degenen die tekens hebben die een negatieve invloed hebben) op de Slaven begon echter in de 10e-11e eeuw.

Maar dankzij de tijdige interventie van Agapit van Pechersk in dit proces, werden positieve symbolen geactiveerd in het Kievse Rijk, waarvan vele (de tekens '**AllatRa**', Allat, rhombusen, cirkels en gelijkzijdige kruisen) ook bekend waren in de pre-Christelijke periode. Agapit vernieuwde in feite de Kennis, inclusief over de vier Wezens, van de spirituele bevrijding van de mens. Dit gebeurde natuurlijk niet openlijk maar heimelijk, maar toch. Dus, dankzij het spirituele werk van Agapit van Pechersk de Onbaatzuchtige Dokter, was er een vernieuwing van overwegend positieve tekenen,

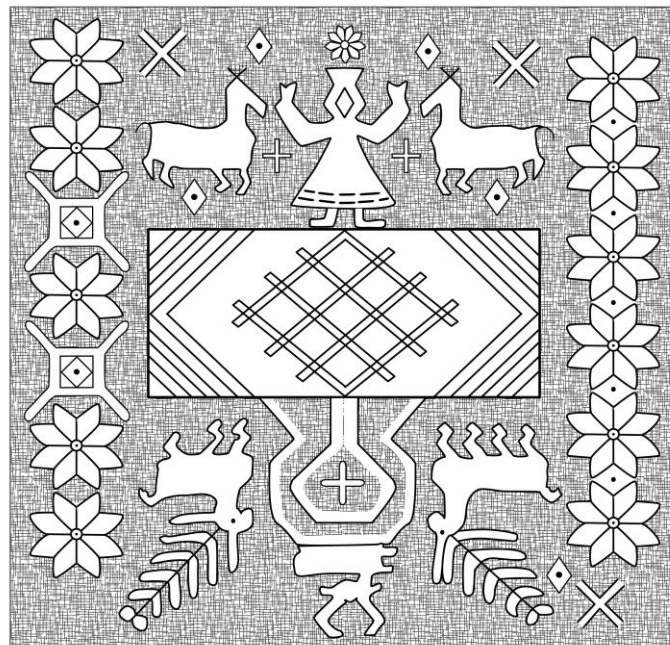
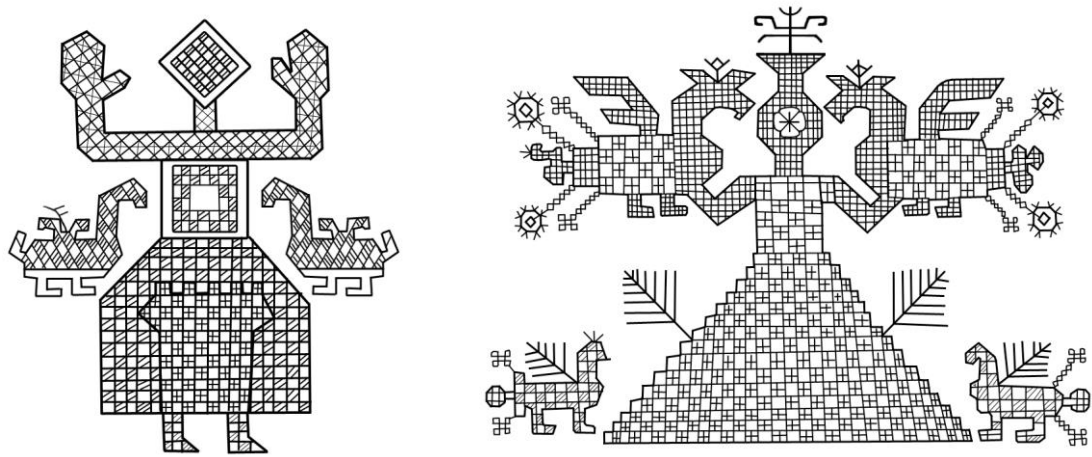
die natuurlijk de spirituele toekomst van deze volkeren beïnvloedde.

Anastasia: Ja, en dit kan gemakkelijk worden getraceerd door verschillende oude artefacten. Bijvoorbeeld door de symbolen en tekens die massaal onder de Slavische volkeren van die tijd verschenen; door iconen met het symbool Allat en het teken '**AllatRa**'; volksborduurwerk met heilige scènes; door de circulatie van ringen, fibulae (decoratieve bevestiging voor kleding), oorbellen, broches met de symbolen van exact gelijkzijdige kruisen (en niet de lange kruisen) met de symbolen van de vier Wezens. Interessant is dat in het oude Land van de Roes gouden en zilveren zegelringen met afbeeldingen gebruikelijk waren in steden, terwijl er in dorpen koperen ringen waren met *geometrische patronen*.

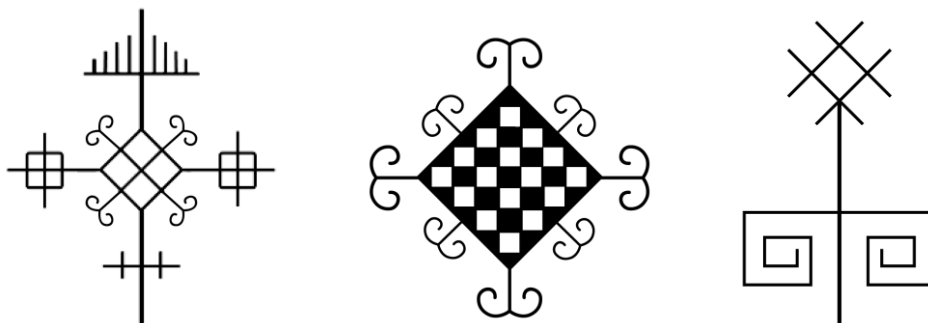

Figuur 81. Borduurwerk met de afbeelding van de oude Slavische heidense tempel en de godin Makosh.

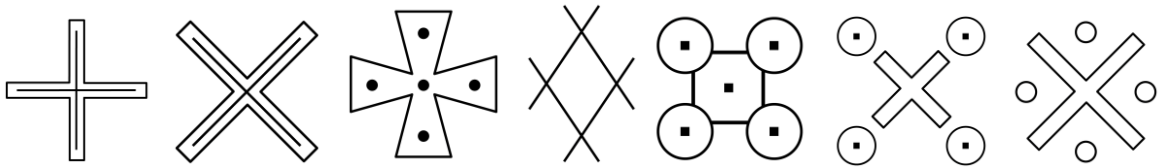
De Godin Makosh staat in het pantheon van de oppergoden van het Kieve Rijk in de pre-Christelijke periode. Ze was één van de belangrijkste Slavische hemelse patronessen van het vrouwelijke principe, vruchtbaarheid, spinnen en weven.

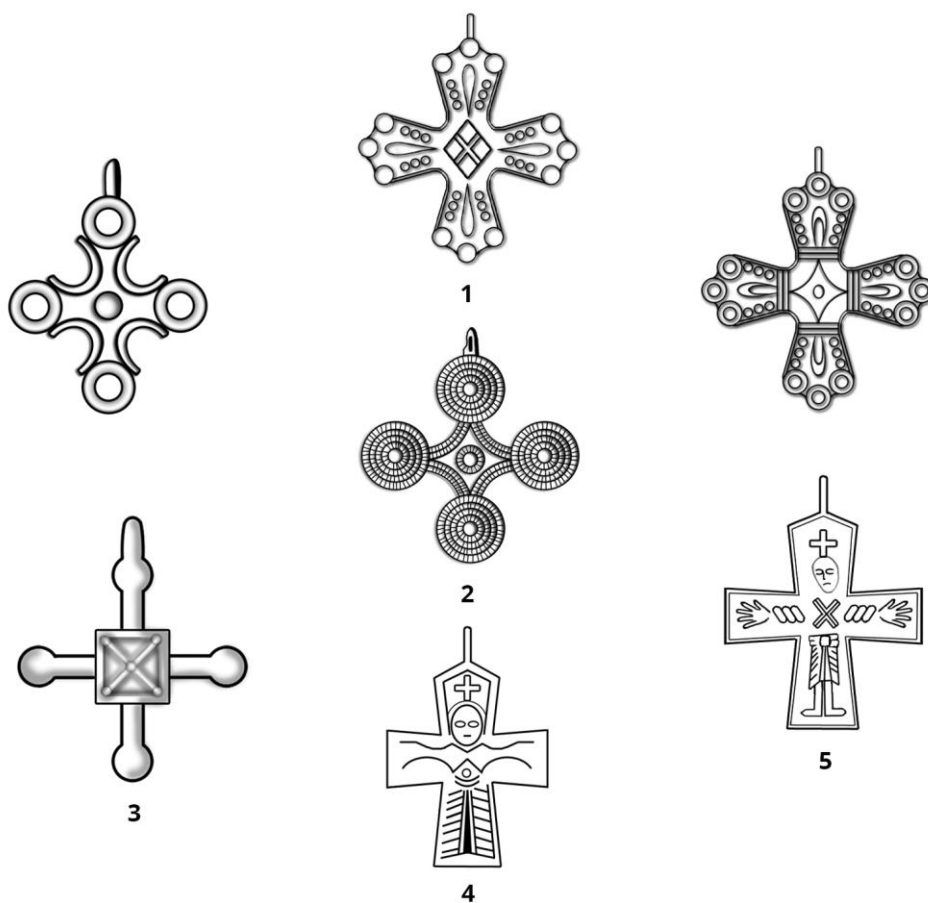
Figuur 82. Voorbeelden van Russisch volksborduurwerk met afbeeldingen van sacrale symbolen.

Figuur 83. Elementen van Slavisch borduurwerk.

Figuur 84. Symbolen van de Slavische volkeren - Vjatitsjen
(begin 12e eeuw; afbeeldingen van artefacten gevonden op het
grondgebied van Moskou, Kaluga, delen van de regio's Smolensk en
Bryansk; Rusland).

Figuur 85. Christelijke gelijkzijdige kruisen
(11e-13e eeuw; Kievse Rijk)

- 1) artefacten gevonden op het grondgebied van de voormalige Vitebsk gubernia (Wit-Rusland);
- 2) metalen vestkruis (ontdekt in de stad Polotsk, Vitebsk, Wit-Rusland);

- 3) *metalen vestkruis (gevonden in de stad Borisov, regio Minsk, Wit-Rusland);*
- 4) *kruis met een afbeelding van Kruisiging (eind 10e - begin 11e eeuw; artefact uit de stad Novogrudok, regio Grodno, Wit-Rusland);*
- 5) *kruis met een afbeelding van Kruisiging (eind 10e - begin 11e eeuw; het artefact komt uit de stad Polotsk, Vitebsk regio, Wit-Rusland);*

Rigden: In de regel is de aandacht van mensen bewust gericht op de filosofie van deze of gene religie of politieke ideologie, maar niet op tekens en zeker niet op het ware doel van deze tekens. Hoewel sommigen van hen werktekens zijn en de menselijke energiestructuur beïnvloeden, werken ze op het onderbewuste niveau, ongeacht of de persoon dit begrijpt of niet. Mensen moeten beter bekijken welke specifieke tekens en symbolen hen omringen thuis, op het werk en op andere plaatsen in hun leven. Het is altijd mogelijk om de situatie ten goede te veranderen als iemand de kennis heeft - het enige dat nodig is, is de wens van mensen zelf en hun echte werk in deze richting... Dus, terugkomend op het gesprek over 'Oranta'. Dit is niet het enige icoon met een afbeelding van de Moeder van God waar deze symbolen en tekens werden geplaatst.

Anastasia: Dat klopt, het volstaat om naar het beeld te kijken van de wonderwerkende Onze-Lieve-Vrouw van de Poort van Dageraad (Vilna-icoon). Het bevindt zich in de stad Vilnius (Litouwen) en tegenwoordig is het vrij populair in *Litouwen, Oekraïne, Wit-Rusland en Polen*; bovendien wordt het vereerd door zowel de Katholieken als de Orthodoxen. Het is duidelijk dat verschillende legendes ermee verbonden zijn, waaronder die over haar oorsprong uit Korsun (een oude Russische naam van de stad Chersonesus, waar Prins Vladimir van Kiev - vader van Yaroslav de Wijze - werd gedoopt). Nu bevinden de overblijfselen van deze stad zich in de buurt van de stad Sebastopol op de Krim. Maar het is moeilijk om het symbool van de halve maan met zijn hoorns naar boven op dit icoon niet te zien.

Figuur 86. Afbeelding van Onze-Lieve-Vrouw van de Poort van de Dageraad (Vilna-icoon)

Rigden: Veel van dergelijke afbeeldingen van de Maagd Maria met een halve maan met de hoorns naar boven begonnen in het Westen te verschijnen toen de orde van Tempeliers (12e-13e eeuw) opdook en sterker werd. Over het algemeen moet worden opgemerkt dat in de vorige periode ook godinnen uit andere culturen werden afgebeeld met symbolen als het goddelijke vrouwelijke principe. Bijvoorbeeld de Iraanse godin Ardvi Sura Anahita (vertaald uit de Avestaanse taal, betekent letterlijk 'machtige, vlekkeloze Ardvi') - de godin van *water* en

vruchtbaarheid, aan wie een afzonderlijke hymne 'Ardivisur Yasht' ('Yasht' 5) is opgedragen in het heilige boek 'Avesta'. Trouwens, de oorspronkelijke betekenis van het woord Ardvi was dat van bron van 's werelds water dat uit het goddelijke rijk van Licht stroomt en alle leven voortbrengt (het prototype van Allat).

*Figuur 87. **Ardvi Sura Anahita wordt opgetild door een heilige vogel.***

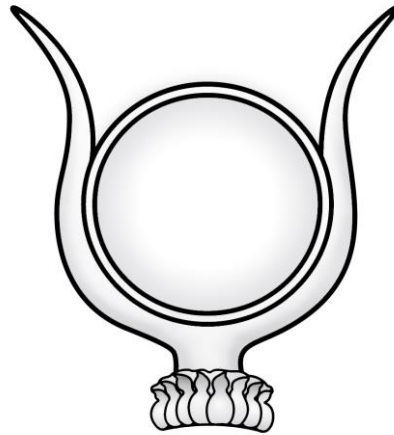
Beeldfragment op een zilveren beker (6e eeuw, Iran (Perzië); het bevindt zich nu in het Hermitage Museum, Sint-Petersburg, Rusland).

Hier is nog een voorbeeld dat verband houdt met de oude Egyptische godin Isis, wiens cultus van verering in oude tijden wijdverspreid was, zowel in het Oosten als in het Westen, bijvoorbeeld in Klein-Azië, Syrië, Griekenland, Italië, Gallië en andere landen.

Anastasia: Ja, zelfs in de tijd van het Hellenisme was de cultus van Isis tot ver buiten de grenzen van Egypte erg populair. Voor het publiek werd ze gepresenteerd als een godin van het vrouwelijke principe, vruchtbaarheid (creatie) en de godin van de zeevaart.

Maar het eerste dat opvalt in een typisch beeld van haar is haar hoofdtooi, een attribuut in de vorm van de halve maan met de hoorns naar boven en een cirkel erboven (**AllatRa**).

Figuur 88. Het kenmerk van de hoofdtooi van de oude Egyptische godin.

Rigden: In de heilige interpretatie betekende haar naam het overgangsstadium, dat wat verband hield met een *andere* sfeer. Trouwens, in de Hellenistische periode werd de interpretatie van de heilige symbolen van bijvoorbeeld de kruiskoepeltempel meestal geleend, zoals ik al zei, van de religieuze concepten van het Oosten. Ik heb bijvoorbeeld al gesproken over het Griekse woord 'apsis', wat een cilindrische ruimte onder de centrale grote koepel of een toren in de kruiskoepeltempel betekent, en over de sluitsteen (de 'sleutel') die de boog 'Vergrendelt'. De symbolische betekenis van de apsis werd door de Grieken ontleend aan de sacrale betekenis van de naam van de godin van het oude Egypte, Isis, en één van haar attributen, het Egyptische ankh-kruis, wat 'eeuwig leven', de 'sleutel tot leven' betekende, een symbool van onsterfelijkheid. De apsis (van het oude Griekse 'αψίς' wat betekent 'boog, lus, boog, uitsteeksel', 'dat wat samenbrengt, verbindt') is hoe de Grieken naar elke cirkelvorm verwezen: schijf, bol, cilinder en het uitspannel.

Anastasia: Ja, de priesters van verschillende oude landen moesten bij vele gelegenheden de massale verering van de 'vreemde godin' door 'hun kudden' verdragen. Het was moeilijk voor hen om de groei van haar populariteit onder de volkeren te overwinnen.

Rigden: Natuurlijk. Priesters vochten niet alleen hiertegen, maar ze deden ook pogingen om deze beweging te leiden of op zijn minst enkele riten en elementen van deze cultus te lenen, sommige benamingen voor hun 'lokale' godinnen om hun aantrekkelijkheid te vergroten en daarmee ook hun inkomsten. Met al die 'leningen' hebben ze de essentiële kennis echter ook gedeeltelijk overgenomen. Mensen die echt het geheim van kennis over tekens en symbolen bezaten, begrepen de reden voor deze populariteit bij het publiek. Dat is de reden waarom ze zelf hebben bijgedragen aan het proces van verspreiding van positieve tekens en symbolen en alle middelen en kansen hebben gebruikt, inclusief het vastleggen ervan in monumentale architectuur, om deze kennis door te geven aan toekomstige generaties. En later resulteerde dit eenvoudig in een traditie onder verschillende volkeren, vaak zonder de essentie te begrijpen. Mensen begonnen te imiteren, alleen geleid door algemene, oppervlakkige filosofie en de ervaring van eerdere generaties in architectuur en kunst.

Voor een attente persoon is het voldoende om te kijken naar de architectuur van heilige gebouwen - tempels, kerken en andere religieuze structuren die zowel in de oude tijd als vandaag zijn gebouwd, die zich op verschillende continenten bevinden en die tot *verschillende religies* behoren. En hij zal zien dat ze één en dezelfde belangrijke spirituele symbolen weerspiegelen. Vaak vertegenwoordigen dergelijke structuren architecturale oplossingen in de vorm van transformatie van de vierkante vorm (alles aards en menselijk) in een sferische vorm (hemels en spiritueel) die, zoals ik al zei, spirituele groei en transformatie van de menselijke structuur symboliseert. Kortom, dit is een symbool van de vereniging van de vier Wezens van de mens en het bereiken van hun eenheid met de dominantie van de Ziel en de

daaropvolgende bevrijding. En dit laatste in de architectuur van heilige gebouwen werd afgebeeld in de vorm van de kubus of een symbolisch beeld van *acht* hoekpunten (vaak als een kruisbloem - een achtpuntige ster). Later werd het prototype van de kubus getoond in de vorm van de achthoek, waardoor het vierkant van de toren was verbonden met de cirkel van de koepel, als een symbool van definitieve transformatie, een kwalitatieve verandering van de menselijke natuur en zijn uitgang naar de spirituele sfeer.

Hetzelfde geldt voor oude kunst. Bijvoorbeeld de geometrische patronen van het Oosten, zoals Moslimpaleizen en moskeeën, evenals boeken, kleding en decoratie van gerechten. Ze zijn gebaseerd op arabesken - vierkanten, cirkels, driehoeken, sterren, bloemen met meerdere bloembladen en verwevenheid die vergelijkbaar is met de lotus en zijn stengel. Trouwens, deze laatste als motief van het islamitische middeleeuwse ornament van de 12e-16e eeuw, dat een vorm is van *een spiraal* met bladeren van winde, wordt *islami* genoemd (de naam wordt gegeven in de Engelse transcriptie); vertaald uit de Turkse taal betekent het 'islamitisch'. In het oosten wordt aangenomen dat dit patroon de schoonheid van de aarde verheerlijkt, mensen herinnert aan de hemelse tuinen en ook het idee van de symbolische spirituele groei van de mens uitdrukt, die wordt weerspiegeld in de constant evoluerende en bloeiende scheuten, waarvan het pad vele mogelijkheden voor zijn groei en verweving van verschillende omstandigheden van de wereld omvat. En de geometrische ornamenten in de Moslimkunst van het Nabije en Midden-Oosten werden al in de 9e-16e eeuw *girikh* genoemd (de naam wordt in de Engelse transcriptie gegeven; het is afgeleid van het Perzische woord dat 'knoop' betekent). Ik moet vermelden dat enkele van de meest voorkomende symbolen achtpuntige, vijfpuntige en zespuntige sterren zijn. En in het algemeen symboliseren geometrische ornamenten in het wereldbeeld van de islamitische religie de ideeën van eenheid, harmonie en orde, waaruit volgens hun overtuigingen het Universum bestaat, dat werd geschapen door de Ene God, de schepper van alle dingen - Allah.

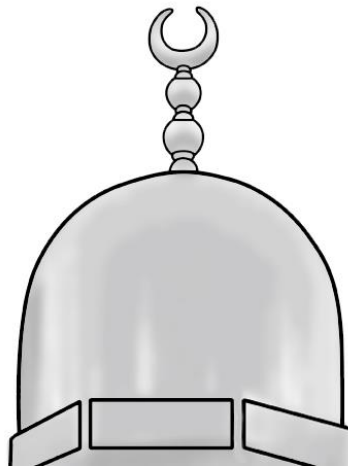
Eens dienden deze symbolen ook om kennis over te dragen, maar nu zijn het voor de meeste mensen slechts objecten van spirituele contemplatie, net zoals bijvoorbeeld mandala's voor de Hindoes. Overigens werden aanvankelijk alleen symbolen en tekens gebruikt om Boeddha aan te duiden; hetzelfde als in het vroege Christendom om Christus aan te duiden. En het is pas veel later, toen religieuze instituten werden opgericht, bijvoorbeeld het Boeddhisme, dat Boeddha werd verpersoonlijkt als een godheid. In het algemeen, zoals ik al heb gezegd, zijn geometrische tekens in het ornament een zeer oude traditie van symbolische kennisoverdracht die in het Oosten bestond, zelfs in de pre-islamitische tijd. Zo'n ornament werd eerder gelezen door bijvoorbeeld Arabische nomaden als een open boek, hetgeen de meesten begrepen.

Anastasia: Nu, vooral het Oosten en de Islam zijn een verhaal op zich. Eens, lang geleden, vertelde u ons over de profeet Mohammed. Dit leidde op zijn beurt tot interesse in Islamitische tradities, cultuur, kunst, architectuur en literatuur. Zoals algemeen bekend is het belangrijkste heiligdom en de bedevaartplaats voor Moslims de geboorteplaats van Mohammed - Mekka. Deze plaats ligt in een kleine vallei in de bergen. Zelfs in pre-Islamitische tijden was Mekka al het belangrijkste religieuze centrum van de volkeren van het Arabische schiereiland, en de Ka'aba (het gebouw in de vorm van een grote kubus) werd algemeen erkend als een heiligdom door verschillende volkeren van het Arabische schiereiland. Wetenschappers weten nog steeds niet wie het heeft gebouwd en wanneer. Maar wat interessant is, is dat wanneer vertaald uit het Arabisch, Ka'aba (de Engelse transcriptie van het woord) kubus betekent. En als we er rekening mee houden dat de kubus die op zijn hoekpunt (of met een gemarkeerd hoekpunt) tussen de volkeren van de wereld is geplaatst sinds oude tijden een belangrijk spiritueel symbool is, dat de menselijke transformatie in een spiritueel wezen aangeeft, dan wordt het verhaal echt interessant.

Volgens de geometrie is de kubus een regelmatige zeshoek bestaande uit 12 randen, 8 hoekpunten (in elk ervan komen 3 randen samen) en 6 vlakken, die vierkanten zijn. Het is goed om te onthouden dat het getal 72 kan worden gepresenteerd als een combinatie van 12 bij 6. Nogmaals, de symboliek van cijfers en geometrische waarden is vrij interessant.

Dus, nadat de Islam de dominante religie in Mekka was geworden, werd de moskee Masjid al-Haram de belangrijkste bedevaartplaats voor Moslims. Het is hier dat het oude heiligdom Ka'aba zich bevindt, en trouwens ook de moskee Maqam al-Ibrahim - een klein koepelvormig gebouw bekroond met het symbolische teken van Allat. Binnenin bevindt zich een steen met een voetafdruk die, zo zegt de legende, toebehoort aan de profeet Ibrahim (Abraham).

Figuur 89. Het teken van Allat als kroon op de koepel van Maqam al-Ibrahim in Mekka.

Rigden: Heel juist. In de Koran (Soera 3. Ayah 97) staat duidelijk geschreven over dit teken: 'Daarin zijn duidelijke Tekenen (bijvoorbeeld) de plaats van Ibrahim. Wie daar ook binnengaat, is veilig.' Het teken van Allat is precies het symbool van het bereiken van spirituele bevrijding - de enige mogelijke toestand van spirituele transformatie voor een mens, die een weg opent naar de

Eeuwigheid, de enige plaats waar hij beschermd is tegen de materiele wereld.

Anastasia: Ik ben het met je eens, het wordt heel duidelijk weergegeven en geschreven, maar mensen lijken het niet op te merken of ze begrijpen het op hun eigen manier op basis van hun redenering van bewoners van de driedimensionale wereld. Hun aandacht is meer gericht op het externe. Bijvoorbeeld op de buitenmuur van de Oostelijke hoek van de Ka'aba, die het belangrijkste relikwie bevat, de zogenaamde 'zwarte steen' (Hajar al-Aswad) - een eivormige steen die dertig centimeter lang is. Wetenschappers nemen aan dat deze steen van vulkanische of meteorische oorsprong is. Maar dat is niet het punt. Volgens de oude Arabische legende heeft de engel Jibra'il (Aartsengel Gabriël in het Christendom; in de Islam, zoals bekend, is Jibra'il de meest gerespecteerde engel die de wil en openbaringen van Allah overbrengt aan profeten) aan Adam na zijn berouw, als teken van de goddelijke vergeving van Allah, een witte steen uit het paradijs overhandigd als een *altaar* om te bidden op aarde, die het begin van de Ka'aba markeerde. Dit gebeurde nadat Adam en Hawwa (Eva) uit het paradijs waren verdreven en gescheiden, en vele jaren later ontmoetten ze elkaar weer in de buurt van Mekka. Volgens de legende was de steen aanvankelijk wit, maar werd zwart vanwege menselijke zonden.

Figuur 90. Schematische weergave van het beeldfragment 'Mohammed ontvangt zijn eerste openbaring van de engel Jibra'il', die de engel Jibra'il (Gabriel, Djabrail) voorstelt.

(De originele illustratie is gegeven in het boek Jami al-tawarikh (letterlijk Compendium of Chronicles). Geschreven door Rashid-al-Din Hamadani. Het boek werd in 1307 gepubliceerd in Tabriz, Perzië. Het is nu eigendom van de Universiteitsbibliotheek van Edinburgh, Schotland).

Volgens het geloof van de Islamitische religie wordt de Ka'aba in Mekka ook beschouwd als het 'Huis van God', een deel van de hemel dat overhelt naar de aarde, het centrum van het Universum, en de plek naar waar het gebed van elke Moslim moet worden gericht. Gelovigen wordt gezegd dat elke Moslim minstens één keer in zijn leven Mekka moet bezoeken, waar hij een aantal ceremoniën moet uitvoeren, waaronder zeven keer rondwandelen rond de Ka'aba als symbool van de goddelijke orde en ondergeschiktheid aan het ene centrum.

Maar als we al deze informatie over het heiligdom van Ka'aba vergelijken met de Kennis, blijkt het niet om externe aanbidding te gaan. De energieprojectie van een spiritueel ontwikkelde persoon in de zevende dimensie lijkt tenslotte op een kubus op één van zijn hoekpunten! Een kubus met één van zijn hoekpunten gemarkeerd is een symbolische overdracht van spirituele kennis. En zeven cirkels symboliseren het bereiken van de zeven dimensies!

Rigden: Absoluut. Vaak omvatten de rites van verschillende religies zeven keer externe actie als *symbol* voor het bereiken van de zevende dimensie tijdens het leven, een speciale spirituele processie (spirituele ontwikkeling van de mens tijdens zijn leven) op weg naar God. Zoals je bijvoorbeeld terecht hebt opgemerkt loopt men in de Islam zeven keer rond de Ka'aba en ook een aantal religieuze rites zijn geassocieerd met het nummer zeven. Het is gebaseerd op Moslimovertuigingen dat de troon van Allah zich in het paradijs bevindt *op de top van de zevende hemel, waar 'de Lote-Tree of the Farthest Boundary' staat* (Sidratoel Moentaha). Er is een esoterische tak van de Islam, Soefisme, die een enorme impact had op religieuze dogma's, filosofie, literatuur, ethiek en poëzie van de Moslims van het Oosten. Trouwens, de beroemde wetenschapper en dichter Omar Khayyám schreef ook in de stijl van de Sufi rubaiyat.

Dus in het Soefisme heb je het spirituele leren kennen, de weg naar God, de *zeven* spirituele stappen op het pad naar zelfverbetering (tariqa; van het Arabische 'tariqah' (het woord wordt in de Nederlandse transcriptie gegeven) - een 'weg'; 'een pad naar de waarheid'). Ze worden maqam genoemd (wanneer vertaald uit het Arabisch betekent dit een 'plaats', 'positie', 'station') - een spirituele, stabiele toestand die een Soefi in elk stadium bereikt; een 'station' van de tariqa. De weg naar God wordt beschreven als een symbolische kruising van de zogenaamde 'Zeven valleien'.

Anastasia: Ja, die symbolische 'zeven valleien' in het Soefisme hebben vrij poëtische namen. De eerste is de Vallei van de

Zoekingen, waar een persoon al zijn aardse verlangens loslaat. In het tweede - de Vallei van Liefde - probeert hij God te vinden als zijn enige Geliefde. In de derde - de Vallei van intuïtieve Kennis - begint een Soefi alleen God te leren kennen, het licht van de Waarheid waar te nemen. In de vierde - de Vallei van Onthechting - moet de zoeker van God eindelijk afscheid nemen van zijn gehechtheden en verlangens. In de vijfde - de Vallei van Eenheid - realiseer je de Eenheid van de wereld. In de zesde - de Vallei van Verwondering - om de oceaan van goddelijke liefde te overdenken en te voelen. En in de zevende - de Vallei van de Dood - vindt het verlies van het menselijke 'Ik' en egocentrisme plaats en, volgens het begrip van de Soefi's, versmelt de Ziel van de zoeker met God. Het stadium van bewustzijn wanneer 'Ik' verdwijnt, en alleen de goddelijke, de ware essentie in de mens blijft, wordt 'fana' ('niets') genoemd, vergelijkbaar met het Boeddhistische Nirvana.

Rigden: Dat klopt, zo zijn hun associatieve concepten van de spirituele stappen op weg naar God. Trouwens, het Boeddhisme heeft in principe dezelfde zes opeenvolgende stappen van perfectie die leiden tot verlichting en bevrijding, het bereiken van Nirvana. Ze worden echter 'paramita' genoemd, wat in het Sanskriet 'oversteken' of 'naar de andere oever gaan' betekent, een 'middel van redding', 'met behulp waarvan de tegenoverliggende oever (Nirvana) wordt bereikt'.

Anastasia: Ja, dezelfde stappen die de Soefi's hebben worden weerspiegeld in de eerdere overtuigingen van India - in het Boeddhisme en nog eerder - in het Hindoeïsme. Zes perfecties - pāramitās.

De eerste paramita is perfectie in de vrijgevigheid van aalmoezen. In het Boeddhisme betekent het immers werken aan jezelf, een ontsnapping aan de gehechtheid aan materiële dingen, troost, accumulatie, verlangen naar bezit en macht. En ook het streven om de cirkel van lijden door eindeloze aardse verlangens te stoppen (in het Soefisme neemt de zoeker in de eerste Vallei ook afscheid

van al zijn aardse verlangens), transformatie van een egoïst in een genereus persoon die onbaatzuchtig kan geven, delen, helpen en het goede doen, niet omwille van winst of zijn eigen glorie.

De tweede paramita is perfectie in moraliteit. Morele zuiverheid is de basis voor de andere stadia van zelfverbetering en het stelt iemand in staat de deur naar de spirituele wereld te openen (Soefi's proberen in dit stadium God te vinden door hun verheven gevoelens). Het wordt uitgedrukt in de perfectie van de discipline van de geest, met goede gedachten en met goede acties en daden, met inachtneming van ethische morele universele principes die de mensheid gemeen heeft. En natuurlijk schrijft deze fase in het Boeddhisme, net als in elke andere religie, voor om de geloften te houden en de regels te volgen die door deze religie worden bepaald.

De derde paramita is perfectie in verdraagzaamheid. Dit is de ontwikkeling van zelfbeheersing (Soefi's beschouwen dit als het eerste stadium van het leren kennen van God, de perceptie van het licht van de waarheid). Temmen van opwinding, negatieve emoties, iemands woede, teleurstelling, depressie, gestaag overwinnen van moeilijkheden en levensproblemen en het perfectioneren van wilskracht.

De vierde paramita is perfectie in toewijding. Kortom, dit is zelfbeheersing, vreugde krijgen in het doen van goede daden en plezier in elk werk, en gedachten produceren die alleen gericht zijn op verlichting. Dankzij dewelke een persoon afscheid neemt van zijn eigen luiheid, afgunst, jaloezie en egoïstische verlangens (in het Soefisme moet de zoeker eindelijk afstand doen van zijn gehechtheden en verlangens).

De vijfde paramita is de perfectie van meditatie. Boeddhisten noemen dit stadium ook 'alomvattend bewustzijn' en 'contemplatie' (Soefi's hebben hier twee fasen: realisatie van de eenheid van de wereld en contemplatie), wanneer een persoon, terwijl hij meditatie beoefent, stopt met het zien van de wereld op de

bepaalde manier van de egoïstische waarnemer en door inzicht in zichzelf de ware realiteit van de wereld begint te zien. Dan begint hij te begrijpen wat de echte realiteit is, en een verscheidenheid aan werelden opent zich voor hem. De persoon begint te begrijpen wat de illusie van de geest is en het kennen van de echte wereld wordt zijn dominante verlangen. Er wordt aangenomen dat vier andere perfecties een gunstige omgeving creëren, waarin de spirituele spruit, verwekt in meditatie, later zijn rijpe vrucht zal geven.

De zesde paramita is de perfectie van transcendent (intuïtieve) wijsheid. Kwalitatieve spirituele transformatie van een mens, spiritueel ontwaken. Het verkrijgen van de pure initiële perceptie zonder gedachten, het bereiken van de hoge niet-conceptuele vormen van bewustzijn (in Soefisme het verlies van het menselijke 'Ik', fusie van de Ziel van de zoeker met God), spirituele visie waar perceptie van de hele Realiteit onmiddellijk gebeurt, zonder hulp van de conceptuele menselijke geest die taal, afbeeldingen, aardse associaties en categorieën van weergaven nodig heeft.

Rigden: Ja, zo is hun conceptuele schema om Nirvana te bereiken. Trouwens, ze noemen de zesde fase van intuïtieve kennis de Prajnaparamita ('prajña' betekent in het Sanskriet 'wijsheid', 'begrip'). Deze naam wordt geassocieerd met een vrouw-bodhisattva, de Moeder van Verlichting, godin van de Allerhoogste Perfecte Wijsheid (Intuïtie).

In de regel wordt ze afgebeeld met vier armen, zittend in lotuspositie op een grote lotusbloem. Twee handen tonen het teken (mudra) van het draaien van het Dharma-wiel - het symbool van het bereiken van verlichting, spirituele transformatie. In haar rechterhand is er een standaard met het Chintamani-juweel en in de linkerhand is een *boek op de lotus* afgebeeld. Over het algemeen, als we dieper ingaan op de oude Hindoe-filosofie, dan is deze godin van de hoogste intuïtie in feite een symbool van de scheppende kracht van Allat. Boeddhisten in hun religie, om het van sommige

aspecten van het Hindoeïsme te onderscheiden, vermijden de concepten van Ziel en God. Maar wat ik zou willen zeggen is dat het niet betekent dat een persoon, wanneer hij het laatste stadium van zijn spirituele pad nadert, dit in zichzelf voelt - ik bedoel de Ziel of God. Integendeel, deze staat van hoogste intuïtieve alwetendheid en begrip van alles wordt precies bereikt wanneer men met behulp van spirituele hulpmiddelen leert kennen wat de Ziel is, en dankzij dagelijks spiritueel werk aan zichzelf zo dicht mogelijk bij zijn Persoonlijkheid komt en de verbinding met God via de Ziel herstelt. Het is een andere zaak dat van een heel leger van gelovigen slechts enkelen het einde van het spirituele pad bereiken; de anderen filosoferen zonder hun menselijke essentie te veranderen.

Figuur 91. De vrouw Bodhisattva, de Moeder van Verlichting, de godin van de Allerhoogste Perfecte Wijsheid – Prajnaparamita

(sculptuur uit de 13e eeuw; ontdekt in de buurt van de Singhasari-tempel in de omgeving van de stad Malang op het eiland Java; Nationaal Museum van Indonesië in Jakarta).

Anastasia: Ja, met praktische ervaring in meditatie begrijpt men uw woorden veel dieper.

Rigden: Dat is zo... Dezelfde stadia van menselijke spirituele zelfverbetering op weg naar God kunnen ook worden gevonden in een andere wereldreligie - het Christendom. *Zeven sacramenten* worden daar geassocieerd met het concept van de redding van de mens, die symbolisch het spirituele pad van de gelovige weerspiegelen: het doopsel, het vormsel, de biecht of sacrament van de verzoening, de Eucharistie (heilige communie), het huwelijk, de ziekenzalving en de priesterwijding. Men gelooft dat een onzichtbare goddelijke genade, de reddende kracht van God, door hen neerdaalt op de gelovige.

Anastasia: Ja, eigenlijk zijn het dezelfde stadia van zelfverbetering. Het is gewoon dat er verschillende woorden worden gebruikt in de algemene context van deze religie. Bijvoorbeeld het eerste sacrament - het doopsel - wordt volgens de Christelijke leer geassocieerd met de opname van de gelovige in de 'boezem van de kerk', wanneer een persoon 'sterft voor het lichamelijke leven, voor het zondige leven, en wordt herboren uit de Heilige Geest in een spiritueel, heilig leven.' Men gelooft dat dit het perspectief van spirituele redding voor de mens opent. Tijdens het symbolische ritueel doet de persoon 'afstand van Satan en al zijn werken'; dat wil zeggen dat hij in feite zijn bereidheid in het leven bevestigt om de verlangens van zijn Dierlijke natuur te verlaten en alleen zijn Spirituele natuur te dienen, die in deze religie wordt aangeduid als vereniging met het goddelijke beginsel, dienst aan Christus. Symbolisch is er een heel ritueel aan de basis van het sacrament

van het doopsel, waarin gebeden worden gelezen en een persoon wordt ondergedompeld in een met water gevuld doopvont, of hij wordt besprenkeld met water.

Rigden: Over het algemeen moet worden opgemerkt dat het wassingsritueel, onderdompeling in water, bij veel mensen in oude tijden bekend was: de Egyptenaren, de Perzen, de Feniciërs, de Slaven, de Grieken, de Romeinen, enzovoort. Overigens werd in de vroege Christelijke kerkregels gespecificeerd om een baby precies op de *achtste dag* na de geboorte te dopen, ter nagedachtenis aan de achtste dag van het leven van Jezus Christus, vermoedelijk het besnijdenisritueel dat werd vervangen door een 'spirituele besnijdenis' (bevrijding van zonden) in de vorm van het doopsel. Maar daarvoor was de rituele wassing van een pasgeboren baby in water en de naamgeving precies *op de achtste dag na de geboorte* al bekend bij de Romeinen (zoals al is gezegd ontstond het Christendom in het Romeinse rijk), die op hun beurt deze traditie hadden overgenomen van andere volkeren. Hier is nog een voorbeeld: in het Boeddhisme bijvoorbeeld wordt zelfs vandaag de dag 'de geboorte van Boeddha' gevierd *op de achtste dag van de vierde* maanmaand door traditioneel een afbeelding van Boeddha op deze dag te wassen met geparfumeerd water, evenals thee en gebed. Er zijn veel voorbeelden.

Maar wat ik in dit verband wil zeggen: vele mensen hadden deze traditie van rituele handelingen, wassing en het geven van de naam *op de achtste dag na de geboorte van de baby*, en dit is verbonden met spirituele Oerkennis. **Wanneer de Ziel op de achtste dag, samen met alle bijbehorende omhulsels - subpersoonlijkheden - een pasgeboren lichaam binnengaat, ervaart deze in feite extreme stress.** Subpersoonlijkheden, intelligente informatiestructuren van de materiële wereld, zijn zich immers al volledig bewust van alle reïncarnatieprocessen en vrezen voor de onvermijdelijkheid van hun totale vernietiging. Weer in de stroom van de Prana energie van een nieuw lichaam komen, het leven voelen, maar niet langer in staat zijn om deze energieën te

beheersen zoals voorheen (tijdens hun leven als Persoonlijkheden), worden die subpersoonlijkheden die het meest gehecht waren aan materie door hun keuze, agressiever ingesteld op de nieuw opkomende Persoonlijkheid, voor wie deze wereld en zijn persoonlijke keuze zich net begint te manifesteren. Bovendien, zoals ik al eerder zei, worden subpersoonlijkheden (vooral degenen die tijdens hun leven bepaalde kennis en ervaring hebben opgedaan in het 'werken' met energieën, bijvoorbeeld wanneer iemand tijdens zijn leven magie, psychische oefeningen, enzovoort deed), in de eerste stadia tot een nieuwe Persoonlijkheid is gerijpt, in het nieuwe lichaam 'gevangen', en kunnen proberen om, althans tijdelijk, controle over het lichaam te krijgen. Waarom? Om tijdelijk kracht te krijgen in de materiële wereld door het vermogen om het bewustzijn te beheersen en de energieën van het nieuwe lichaam te gebruiken. Deze kracht laat hen bijvoorbeeld toe, dankzij projecties, om onmiddellijk in de ruimte te reizen en die plaatsen te bezoeken waaraan ze tijdens hun leven waren gehecht. Maar in feite wordt dit een kleine diefstal van de Prana levensenergie van de nieuwe opkomende Persoonlijkheid genoemd, die de jaren van zijn verblijf in de materiële wereld verkort. Bovendien creëert zo'n oproer van de Dierlijke angst en agressieve aanvallen van deze subpersoonlijkheden op een bepaalde manier ongunstige voorwaarden voor de vorming van een nieuwe Persoonlijkheid en laten ze hun negatieve indruk achter op de verdere ontwikkeling ervan. Dus, om de nieuwe Persoonlijkheid te beschermen tegen dergelijke trucs van subpersoonlijkheden, om de initiële stressimpact van subpersoonlijkheden te minimaliseren, en ook om een positieve spirituele impuls te geven aan de nieuwe Persoonlijkheid voor zijn toekomstige spirituele ontwikkeling, werd sinds oude tijden het wasritueel uitgevoerd *op de achtste dag na de geboorte van de baby*. Dat is eigenlijk de reden waarom in de overtuigingen van verschillende volkeren van de wereld werd overwogen dat als een mens werd geholpen door dergelijke rituelen van wassing en zalving aan het begin van zijn levenspad, hij in de toekomst vriendelijk zou zijn. Anders zou hij boos worden.

Bij het uitvoeren van een dergelijk ritueel met, laten we zeggen, heilig water (of plantaardige oliën gebruikt voor zalving), die werd geladen met de spirituele kracht van de mensen die dit ritueel uitvoeren, werd de eerste positieve spirituele impuls (ezoosmos) gegeven aan de nieuwe Persoonlijkheid. In feite was dit natuurlijk spirituele hulp op korte termijn. Zulke overtuigingen kwamen veel voor bij verschillende mensen in de wereld. Ze weerspiegelden (zij het een primitieve vorm die was aangepast aan het denken van de mensen die in die tijd leefden) de essentie van de ooit beschikbare kennis in de samenleving over de ware menselijke energiestructuur binnen de concepten over subpersoonlijkheden, reïncarnatie van de Ziel en formatie van een nieuwe Persoonlijkheid.

Toen, in de oude tijd, ging dit ritueel van wassing en benaming *op de achtste dag na de geboorte* er niet van uit dat de pasgeborene tot enige religie zou behoren. Vergeet niet dat er in Slavische landen of bijvoorbeeld in de landen van het oude Oosten (Egypte, India, Griekenland, het Romeinse rijk, enzovoort) polytheïsme bestond (van het Griekse woord 'poly' dat 'veel' en 'Theos' betekent 'God'). Met andere woorden, ze hadden een systeem van religies dat het aanbidden van vele goden accepteerde. Dit is een echo van de overtuigingen en tradities om verschillende geesten en totems te aanbidden, die al bestonden tijdens het primitieve gemeenschappelijke systeem, en een afdruk droegen van de spirituele kennis over de wereld en de mens. Dus wanneer een mens opgroeide werd zijn persoonlijkheid gevormd, en pas dan bepaalde hij wie hij was in het leven en op zijn spirituele pad en maakte hij bewust zijn persoonlijke keuze, en legde zijn overtuigingen vast.

Trouwens, met betrekking tot de Persoonlijkheid heb ik al gezegd dat een nieuwe Persoonlijkheid in een nieuw lichaam min of meer wordt gevormd voor de leeftijd van 5-7 jaar, wanneer de primaire golf plaatsvindt. Vervolgens, dichterbij de periode van de puberteit, op de leeftijd van 11-14 jaar (dit is individueel voor elke persoon), treedt een tweede, sterkere energetische golf op. Deze pieken zijn

in feite manifestaties van de kracht van de Ziel, die in eerste instantie gericht zijn op het helpen van de Persoonlijkheid om manieren te vinden voor spirituele bevrijding. Maar kracht is kracht, en het is belangrijk via welk prisma van denken deze kracht passeert en waar ze later wordt omgeleid. Dit is de reden waarom in deze jaren voor de nieuwe Persoonlijkheid de omgeving belangrijk is, en in de eerste plaats het wereldbeeld, de woorden en daden van de mensen waarmee hij dagelijks in contact staat en van wie hij alles opneemt zoals een spons - zowel de slechte als de goede dingen - en deze informatie vastlegt op een bewustzijn als op een schone lei. Deze primaire markeringen drukken hun stempel op het latere leven van de Persoonlijkheid en hebben indirect invloed op zijn levenskeuzes: de spirituele of de materiële, die daarin dominant zullen zijn en bijgevolg zijn bestemming na de dood zullen bepalen.

Anastasia: Ja, echo's van deze kennis zijn in zekere zin ingebed in verschillende religieuze tradities. In het Christendom, bijvoorbeeld, in de Orthodoxie, is er een instructie dat kinderen tot 7 jaar in het geloof van de ouders worden gedoopt. Van 7 tot 14 jaar oud moet het kind onafhankelijk zijn wens om gedoopt te worden bevestigen, samen met de wensen van zijn ouders. En na 14 jaar maakt hij zijn eigen keuze volgens dewelke hij moet biechten. Met andere woorden, in de Orthodoxie is toestemming van de ouders voor de doop op deze leeftijd niet langer vereist.

Rigden: Trouwens, later begonnen ze dit basisritueel van wassing en naamgeving op de achtste dag na de geboorte uit te voeren op de veertigste dag, waardoor ze de essentie van deze handeling verloren. Ze begonnen de ceremonie ingewikkelder te maken en van dit sacrament een religieus ritueel te maken. Over het algemeen gebeurde alles zoals gewoonlijk - de menselijke humor. Als gevolg hiervan kunnen de priesters van vandaag zichzelf niet begrijpen noch belangrijke spirituele vragen beantwoorden, om nog maar te zwijgen over het uitleggen aan parochianen. Ze worden gewoon traditioneel geleid door religieuze

patronen in hun antwoorden, zonder dieper in te gaan op hun betekenis.

Anastasia: Mensen komen dit vaak tegen; het is het onderwerp van discussie op veel websites en online forums. Trouwens, lang geleden gaf u heel interessante informatie over het sacrament van de doop. Ik nam het op in het boek Sensei 2. Over het algemeen symboliseert een dergelijk ritueel sacrament van onderdompeling in het water in verschillende religies van de volkeren van de wereld (net als in het Christendom) de morele zuivering van de mens en zijn spirituele opwekking. Als het een volwassene is, wordt er van uitgegaan dat dit sacrament in de eerste plaats de persoon ertoe brengt zijn houding ten opzichte van de materiële wereld te heroverwegen, zijn angsten los te laten en intern te veranderen. Om daarna volgens de morele wet te leven, goed te doen, in spirituele zin beter te worden en aan zichzelf te werken. Ten slotte is dit een stimulans tot spiritueel geloof, hopen dat de Persoonlijkheid op zijn minst de eerste bewuste stap naar God zet. Als het een pasgeborene is die gedoopt wordt, wordt ervan uitgegaan dat een dergelijke 'leer van het geloof' toevertrouwd wordt aan zijn peetouders (degenen die hem door de doop hebben geadopteerd) wanneer het kind opgroeit.

Het doopsel in het Christendom is dus hetzelfde eerste symbolische spirituele stadium voor gelovigen als in het Boeddhisme, het Soefisme en andere religies in de eerste stadia van zelfverbetering. Met andere woorden, het is dezelfde realisatie van werk aan jezelf, de stopzetting van de cirkel van lijden aan eindeloze aardse verlangens, scheiding van de gehechtheid aan materiële dingen, afscheid nemen van al je aardse verlangens ter wille van spirituele redding en zelfverbetering in moraliteit.

Rigden: Ja, hetzelfde, alleen met andere woorden.

Anastasia: Het doopritueel omvat ook een tweede sacrament - het vormsel - waarna volgens de religieuze canons de persoon tot

het derde sacrament wordt toegelaten - de eerste heilige communie (Eucharistie) en andere sacramenten van de kerk.

Rigden: Al deze sacramenten symboliseren de instructies van de kerk aan de persoon die het spirituele pad naar God bewandelt. Bijvoorbeeld het Christelijke magische cultische ritueel van het vormsel (van het Griekse woord 'myron' dat 'chrism' betekent, 'aromatische olie'). Trouwens, een soortgelijk ritueel van zalving met plantaardige olie werd al in de pre-Christelijke tijd beoefend als een heilig magisch ritueel onder verschillende volkeren. Het was gebaseerd op de overtuiging dat het aanbrengen van olie op bepaalde delen van het lichaam 'boze geesten wegjaagt'. In de regel kwamen deze delen van het lichaam overeen met de belangrijkste menselijke chakra's. Bijvoorbeeld de ogen, het midden van het voorhoofd ('het Derde oog'), het midden van de borst, de handpalmen en voeten. Maar eigenlijk vindt het volgende proces plaats.

Gewone plantaardige olie, door zijn eigenschappen, is een goede accumulator van energie en informatie, in staat om informatie lange tijd op te slaan, net zoals water of kristal. Natuurlijk is het in dit geval belangrijk wie deze olie 'bereidt' en op welke manier, wat inhoudt welke informatie erin zit, met welke dominante. Het 'voorbereidende' proces zelf is het lezen van een gebed, of een magische formule, of een spreuk. Trouwens, in feite kan het in stilte worden gedaan. Het gaat er immers niet om of deze informatie hardop of mentaal wordt uitgesproken. Het belangrijkste is wat er achter staat, welke innerlijke gevoelens de persoon in dit proces stopt. Het is de kracht van deze gevoelens die olie dienovereenkomstig oplaadt en de vector van verdere actie definieert, volgens het programma dat erin is gestopt. Welke specifieke vector het zal zijn hangt af van de persoon die de olie 'bereidt'. Als het een spiritueel sterke Persoonlijkheid is, zal de hulp spiritueel en positief zijn. Als het een sterk persoon is in termen van energie, waarin materiële verlangens domineren, dan mag je hier niets goeds van verwachten.

Wanneer dergelijke 'geladen' olie op het menselijke lichaam wordt aangebracht (vooral in de gebieden van de chakra's), dan komt het programma (energie-informatie), dat eerder in deze olie werd gebracht, erin. Oorspronkelijk was deze actie bedoeld om de mens spiritueel te ondersteunen en zijn Voorste Wezen te activeren. In de regel werd hiervoor pure plantaardige olie gebruikt. En pas veel later, toen deze kennis was verloren en eenvoudige imitatie van dit ritueel plaatsvond, begonnen mensen balsems en aromatische stoffen aan de olie toe te voegen, zodat als het niet werkte, het tenminste een aangename geur had. Dit is trouwens wat mensen ertoe heeft aangezet om zo'n product als parfum te maken.

Anastasia: Precies, parfum heeft de hoogste concentratie etherische oliën, vergeleken met andere geuren.

Rigden: En in het vroege Christendom werd gewone pure plantaardige olie gebruikt voor dit ritueel, en werd vaak de voorkeur gegeven aan oliën (aromatische harsen die uit gesneden boomstammen vloeiden) uit de planten van het geslacht Commiphora van de familie Burseraceae - mirre. Het heeft uitstekende antiseptische eigenschappen en daarom wordt het, net als vroeger, gebruikt om wonden te genezen en verschillende ziekten te behandelen... Maar dit zijn slechts details. In het algemeen is het Christelijke sacrament van het vormsel een symbolische weerspiegeling van de spirituele zegen aan de gelovige in de beginfase van zijn processie op weg naar God, waar op die manier de 'gaven van de Heilige Geest' worden gegeven, die terugkeren en de persoon in spirituele zin versterken.

Anastasia: Hetzelfde stadium in andere traditionele religies wordt het stadium van zelfperfectie genoemd. Bijvoorbeeld in het Boeddhisme stelt het doorlopen van dit stadium iemand in staat om de deur naar de spirituele wereld te openen, zich te perfectioneren in de discipline van de geest, bevestiging van goede

gedachten, handelingen en goede daden, en de ethische morele universele menselijke principes te volgen. Hetzelfde geldt voor Soefi's. Hoewel de overeenkomst ook kan gevonden worden in andere fasen van het spirituele pad, dat de mens uitvoert dankzij innerlijk werk aan zichzelf.

Rigden: Helemaal juist. Laten we nogmaals, bijvoorbeeld, het Christelijke sacrament van de biecht (belijdenis) nemen. De essentie ervan is niet dat je komt, de priester over alle zonden van je Dierlijke natuur vertelt, de 'absolutie' van de priester ontvangt en blijft zondigen en hetzelfde leven blijft leiden. De essentie ligt in het echte werk aan jezelf, het veranderen van je gedachten, verlangens en de set van levenswaarden, het afwijzen van egoïsme, afgunst, jaloezie, woede, je hoogmoed en luiheid. Over het algemeen gaat het over 'afwijzing van zondige gedachten en daden'. Het gaat niet over spijt over het verleden maar over een nieuwe kijk op jezelf, een analyse van je handelingen om je fouten te ontdekken en te begrijpen en de richting van je reis op het spirituele pad te bevestigen. De noodzaak om het onrecht dat je iemand hebt aangedaan te begrijpen en iedereen te vergeven die je pijn hebt gedaan. Het reinigt je Geweten en gaat verder volgens zijn regels. Dit betekent een gewoonte van positief denken voor jezelf vormen. Het is een interne afhankelijkheid van God, de rigide controle van je gedachten en verlangens vanuit de Dierlijke natuur of, zoals men in het Christendom zegt, de 'intentie om in de toekomst niet meer te zondigen'.

Trouwens, wat betreft het beheersen van gedachten vanuit de Dierlijke natuur, de Russisch-Orthodoxe ascetische literatuur, die de concentratie van de gelovige op zijn innerlijke wereld beschrijft en zijn persoonlijke ervaring van gevoelens van eenheid met God, zegt in feite hetzelfde als vele andere religies en dat wat natuurlijk is voor elke persoon die het spirituele pad bewandelt. Alleen hier wordt het de leer over de primaire bron van zonde en 'passies als een bron van zonde in de menselijke ziel' genoemd. Monniken delen de praktische ervaring van het volgen van het concept van zonde

in het menselijk bewustzijn in de vorm van gedachten, of liever, de gedachten en verlangens van de Dierlijke natuur, hun ontwikkeling en manifestatie als negatieve handelingen.

De eerste fase, het primaire moment van conceptie van 'zonde', noemen ze een demonische provocatie (demonische suggestie; in de betekenis van een truc, vangen, winnen, aanvallen). Dit wordt gezien als een actie van buitenaf op de menselijke Ziel, omdat een dergelijke gedachte ontstaat als gevolg van verleidingen die de persoon omringen als hij er aandacht aan besteedt, of het kan worden veroorzaakt door herinneringen uit het verleden aan zijn en andermans zonden, of het kan worden beïnvloed door kwade krachten en dergelijke. Bovendien wordt benadrukt dat deze gedachten willekeurig zijn, extern en *spontaan* in de geest opkomen, zonder de deelname van de persoon, tegen zijn wens. Het verschijnen van dergelijke provocerende gedachten en het afwijzen ervan wordt beschouwd als een spirituele oefening en een zekere hulp bij het leren kennen (herkennen) van jezelf. En hierin manifesteert zich de echte keuzevrijheid van de mens. *Om een dergelijke gedachte van de Dierlijke natuur te onderdrukken moet men helemaal geen aandacht besteden aan het begin van zijn opkomst en 'hem meteen verwerpen'*. Als dit niet wordt gedaan blijft de gedachte (of het beeld) hangen en grijpt de geest. De mens begint de gedachte te 'voeden' met zijn aandacht en verlangen, waardoor ze kunstmatig door zijn eigen keuze in zijn hoofd wordt gehouden.

En dan komt de volgende fase: 'vereniging', of beter gezegd de 'integratie' van deze gedachte (vanuit de Dierlijke natuur) met het menselijke bewustzijn (met de keuze van de Persoonlijkheid) of, zoals asceten schrijven, er is een 'gesprek met het gepresenteerde beeld'. Dus de persoon schaadt zichzelf zodra hij nadenkt over en luistert naar het schadelijke ding met zijn geest. De derde fase 'plezier' betekent een onbalans wanneer 'wil' in het spel komt. De persoon accepteert de gedachte 'met plezier' en maakt zijn definitieve keuze, waarbij hij de voorkeur geeft aan deze gedachte *van buitenaf*. De 'wil' streeft ernaar deze gedachte uit te voeren. De

persoon maakt zijn keuze om een intenser ingebeeld plezier van deze gedachte opnieuw te beleven. Zo eindigt de 'baarmoederontwikkeling van een zonde', of beter gezegd, een gedachte uit de Dierlijke natuur krijgt kracht en maakt het bewustzijn van de Persoonlijkheid tot slaaf.

En dan ontwikkelt dit zich tot een externe handeling. Als de persoon niet bezig is zijn gedachten te controleren, dan voert hij deze handeling praktisch zonder enige aarzeling uit; en een dergelijke toestand van macht van 'willekeurige gedachten van buitenaf' over hem wordt al een gewoonte. Dus hij merkt het niet eens en begrijpt niet dat de 'vreemde wil' hem al beheerst, en hij wordt een slaaf van zijn Dierlijke natuur. Dus in de Christelijke leer, net als in de leer van andere traditionele wereldreligies, ligt de nadruk niet alleen op het weerhouden van jezelf om menselijke 'zonden' te begaan (hoogmoed, boosheid, ijdelheid, luiheid, droefheid, hebzucht, en zo verder) maar ook om geen gedachten van niet-spirituele aard in jezelf te ontwikkelen, wat het fundamentele principe is bij het begrijpen van het spirituele pad.

Anastasia: Ja, dit is een heel belangrijk moment in het leren kennen door de mens van zichzelf, dezelfde grondslagen als in andere religies... Trouwens, het is al in ons gesprek vermeld dat in de Orthodoxe traditie wordt aangenomen dat men kan beginnen vanaf 7 jaar oud. Met andere woorden, aan het einde van de eerste periode van vorming van een nieuwe Persoonlijkheid, wanneer de mens bewust verantwoordelijkheid begint te nemen voor zijn handelingen. Met betrekking tot deze leeftijd is er een interessant feit dat geen verband houdt met religie. In Japan staan ouders bijvoorbeeld traditioneel toe dat hun kinderen tot 5-7 jaar zich gedragen zoals ze willen. Maar na die leeftijd wordt de periode van 'permissiviteit' vervangen door een relatief strikt, gedisciplineerd onderwijsproces. Met andere woorden, dit gebeurt precies tijdens de laatste fasen van de eerste periode van vorming van een nieuwe Persoonlijkheid. Er wordt vanuit gegaan dat het kind vanaf deze leeftijd al bewust verantwoordelijk moet zijn voor zijn acties.

Rigden: Soortgelijke echo's van de oude kennis zijn opgenomen door verschillende volkeren...

Anastasia: U hebt ooit gezegd dat in het vroege Christendom het echte berouw werd aangeduid met het Griekse woord metanoia (het woord wordt in Engelse transcriptie gegeven), wat 'na de geest' of 'heroverwegen' betekent.

Rigden: Absoluut. Dit is de spirituele en morele transformatie van de persoon, die wordt bevorderd niet door een externe rituele handeling maar door perceptie en begrip van de eigen spirituele natuur op het niveau van diepe gevoelens. Waarom zegt deze religie dat God elke zonde vergeeft als iemand een echt gevoel van berouw heeft? Omdat dit besef opnieuw zou moeten plaatsvinden op het niveau van de diepste gevoelens, het ware geloof en een beroep op God. Als de mens voor zichzelf heeft besloten om anders te leven, een serieuze benadering van zijn zelfverbetering in de spirituele richting heeft gevolgd en deze uitvoert, dan begint hij echt te veranderen. Zijn houding ten opzichte van zijn verleden verandert ook omdat hij zijn leven heroverweegt, en resultaten verschijnen in het heden in de vorm van goede gedachten, handelingen en daden.

Anastasia: Ja, voor Boeddhisten is dit perfectie in toewijding, het produceren van gedachten gericht op verlichting en strijd met hun zelfzuchtige verlangens. Voor Soefi-moslims is dit het stadium waarin de zoeker afstand moet doen van zijn verslavingen en verlangens ten goede...

Rigden: Dat klopt. En als we kijken naar het Christelijke sacrament de heilige communie (Eucharistie; van het Griekse woord 'eucharistia', waarin 'eu' betekent 'goed' en 'charis' is 'genade, dankbaarheid'), dan kunnen we ook de symbolische weerspiegeling zien van één van de stadia van spirituele zelfverbetering, die ook wordt gedeeld door andere religies. De Eucharistie is het belangrijkste ritueel van de Christelijke dienst

(de Goddelijke Liturgie), mis, goddelijke dienst, waarbij de discipelen symbolisch communie ontvangen in de vorm van brood en wijn. In het Christendom symboliseert dit sacrament gemeenschap met God, dankbaarheid, eenheid met de Almachtige, toelating tot het Goddelijke, tot de Liefde van God. Het is geen toeval dat vroege Christelijke auteurs de Eucharistie het 'medicijn van onsterfelijkheid' noemen, 'het medicijn van het leven'. Er wordt gedacht dat de diep gelovige mensen tijdens de eredienst (de gebeden lezen) 'mentaal de hemelse dienst kunnen observeren', met andere woorden, dankzij gebeden diep in een veranderde toestand van bewustzijn komen.

Anastasia: Nu, als we rekening houden met de belangrijkste actie van elk ritueel - de diepste innerlijke gevoelens van de gelovige - dan gebeurt hetzelfde proces als bij het betreden van een veranderde toestand van bewustzijn in andere traditionele religies. Het is gewoon dat mensen het anders noemen; Soefi's noemen het bijvoorbeeld de perceptie van het licht van de Waarheid, de realisatie van de eenheid van de wereld en contemplatie; Boeddhisten een alomvattend bewustzijn in meditatie. En dit alles is in wezen een binnentreden in spirituele sferen in een veranderde toestand van bewustzijn met behulp van de diepste gevoelens van de persoon.

Rigden: Natuurlijk. Het ware spirituele pad van de mens naar God is één - door de diepste innerlijke gevoelens - maar er zijn veel menselijke interpretaties van dit pad. Daarom is er onenigheid van de menselijke geest over wat spiritueel één zou moeten zijn.

Anastasia: Ja, helaas wordt er zelfs in spirituele zaken veel gedaan vanuit de menselijke geest. Neem het Christelijke sacrament van *het huwelijk*, dat traditioneel wordt beschouwd als het uitvoeren van de huwelijksceremonie tussen een man en een vrouw geheiligd door de Kerk (het plaatsen van een kroon op het hoofd van degenen die het religieuze huwelijk aangaan). In het verleden vond dit symbolische ritueel ook plaats bij de kroning van

vorsten (huwelijk met het koninkrijk, kroning). Veel mensen beschouwen deze ritus eenvoudig vanuit het perspectief van het materiële denken, zonder de essentie van dit hele ritueel te begrijpen, *de symboliek* ervan, die in de spirituele interpretatie een heel stadium van perfectie van een persoon zelf verbergt, zijn transformatie als een Persoonlijkheid.

Rigden: Je hebt gelijk, de benadering van de maatschappij tot deze spirituele zaken is nog grotendeels gebaseerd op het perspectief van de materiële manier van denken. Daarom willen veel echtparen in de wereld het antwoord weten op de vraag: 'Welk stadium van zelfverbetering symboliseert het huwelijk?!' Zoals de Engelse filosoof en schrijver Oscar Wilde grapte: 'Het huwelijk is een te perfecte toestand voor een imperfect persoon'. Meer serieus zijn harmonieuze relaties tussen een man en een vrouw, die zijn gebouwd op oprechte liefde, geweldig. Dit kan een begin worden, een stimulans voor de ontwikkeling in elk van hen van de hoogste kwaliteit van het gevoel - spirituele Liefde, degene die de eeuwige wordt genoemd, puur, één die alle leed en kwalen van het leven verdraagt, die van harte treft, inspireert en kracht geeft. Maar het bereiken van een dergelijke spirituele toestand is uitsluitend het resultaat van individueel werk van een persoon aan zichzelf (man of vrouw). Dit is dagelijks spiritueel werk, het versterken van de gewoonte en posities van overheersing in jezelf van de Spirituele natuur, het houden van je Dierlijke natuur 'aan een ketting', de discipline van gedachten. Je moet allereerst spirituele liefde koesteren in jezelf en niet wachten tot iemand je er ooit mee begunstigt. En wanneer een persoon leert spirituele Liefde in zichzelf te produceren, zal hij anderen leren begrijpen en spiritueel liefhebben.

Maar in de regel willen mensen niet aan zichzelf werken en hun Dierlijke natuur temmen; figuurlijk gezien willen ze niet de 'balk' uit hun eigen oog verwijderen, maar merken zelfs een 'splinter' in het oog van hun partner, altijd proberen ze iemand te controleren en te domineren. Vaak zijn relaties in gezinnen niet gebaseerd op

liefde, maar op het egoïsme van beide echtgenoten. Wederzijdse ruzies en beschuldigingen komen voort uit de tirannie van de Dierlijke natuur in beide. Dus het blijkt dat in plaats van de verwachte hoop op een 'gelukkig huwelijk', er een totale teleurstelling is. Dit alles is zo oud als de wereld.

As tot as, aarde tot aarde, en spiritueel tot spiritueel. Eén Ziel in één lichaam, en het gaat om de Ziel die de grootste zorg moet zijn. Met het leven van het lichaam komt de Ziel en met de dood van het lichaam vertrekt de Ziel. Al het andere zijn patronen die door mensen zijn uitgevonden om hun leven en hun eigen keuze te rechtvaardigen. Men moet niet zoeken naar het spirituele pad in het uiterlijke leven, want het zit in de mens, in zijn gevoelens, gedachten, woorden en daden. Dit is zijn weg naar de kroon - naar de spirituele top, die het hoogtepunt is van zijn leven, het hoogste stadium en het hoogste punt van zijn zelfperfectie.

Anastasia: Dus in de spirituele interpretatie, *is het kerkelijk huwelijk* een fase die de opbouw van het diepste gevoel van Liefde veronderstelt, het gevoel van samenvoeging van de Persoonlijkheid met God, dat niet afhankelijk is van externe omstandigheden of de omgeving, maar een resultaat van uitsluitend spiritueel werk van een persoon aan zichzelf, zijn vermogen om in de toestand van overheersing van de Spirituele natuur te blijven. En dit geldt zowel voor vrouwen als mannen.

Ik zou ook graag over een dergelijk Christelijk sacrament willen spreken als ziekenzalving. Volgens religieuze ideeën is dit in feite genezing door de kerk, het sacrament dat wordt toegediend aan een zieke om hem te genezen van de zwakheden van lichaam en geest, en ook aan een stervende persoon door middel van olie, dat wil zeggen olijfolie (hout) of andere plantaardige olie. Het gebeurt op verzoek van de persoon of zijn familieleden. Het bestaat uit absolutie, zalving met olie en genade aanroepen over de zieke.

Rigden: Nu, wat betreft de genezing, dit is niet nieuw. Een soortgelijke handeling was ook gebruikelijk in de magische praktijken van de priesters van het oude Egypte, Babylon, enzovoort... In feite zijn al deze magische praktijken van genezing altijd aanwezig geweest in massale religies; anders zouden deze voor de meeste mensen niet zo aantrekkelijk zijn. Wat het ritueel zelf betreft, het is een soort imitatie van wat ooit een spirituele basis had. Merk op dat veel vroege Christelijke auteurs Jezus Christus in deze religie als de enige echte Dokter van 'zielen en lichamen' noemen. Slechts een paar eeuwen geleden werd de algemene ziekenzalving beoefend in tempels op vrij gezonde parochianen (men geloofde dat ze geneigd waren tot spirituele ziektes, zoals moedeloosheid, verdriet en wanhoop, en de redenen daarvoor konden 'onberouwde zonden' zijn, misschien zelfs die waarvan de persoon zich niet bewust was). Hoewel deze traditie bewaard is gebleven, is het vandaag de dag meer een ritueel van de kerk die zieken geneest. Als je oplet is dit Christelijke sacrament dat tegenwoordig wordt beoefend ook gekoppeld aan het nummer *zeven*. In de regel voeren bijvoorbeeld *zeven* priesters dit ritueel uit, worden *zeven* evangelieverhalen gelezen, *zeven* gebeden, wordt de zieke *zeven* keer gezalfd, enzovoort. Kortom, dit is een poging om kwaliteit met kwantiteit te bereiken. Waar komt deze imitatie vandaan?

Oude legenden uit het Oosten vermelden dat een Bodhisattva als een Wezen uit de Spirituele wereld (in het Christendom wordt dit spirituele niveau meestal aangeduid met de rang van Aartsengel) een persoon extra spirituele kracht kan geven door het aanraken (opleggen) van handen of door informatiedragers (zoals plantaardige olie, kristal, water, enzovoort) die een persoon extra spirituele kracht zouden kunnen geven. Over het algemeen gaf een Bodhisattva een persoon (als hij het natuurlijk verdiende) een soort spiritueel cadeau. En de persoon gebruikte deze kracht naar eigen goeddunken, volgens zijn keuze en geloof. Volgens de concepten van vandaag is het figuurlijk gezien vergelijkbaar met een extra portie brandstof die aan een auto wordt toegevoegd. Dit zal

ongetwijfeld de afstand van zijn reis vergroten. Maar hoe snel en in welke richting deze auto zal gaan, hangt af van de bestuurder (de Persoonlijkheid).

Natuurlijk werkte deze kracht voor een korte periode. Maar hierdoor zou iemand bijvoorbeeld tijdens zijn spirituele oefening de goddelijke sfeer kunnen binnendringen die zijn persoonlijke vermogens te boven gaat. Eveneens kon hij waardevolle ervaring opdoen in zijn realiteit, praktisch bewustzijn van een *andere* wereld. Dat betekent een spirituele impuls (ezoosmos) krijgen in zijn ontwikkeling, een nieuwe realisatie, perceptie van de wereld, die zijn houding ten opzichte van de illusoire realiteit van de driedimensionale wereld volledig veranderde. Dit maakte het mogelijk om in contact te komen met de zevende dimensie (Nirvana, de zevende Hemel, het paradijs) en te begrijpen wat de ultieme vrijheid is, of, zoals men vroeger zei, 'de adem van de eeuwigheid te voelen'. Dit is echt een zeer waardevol spiritueel geschenk dat onvergelijkbaar is met iets aards.

En laten we de invloed van deze kracht op het fysieke lichaam niet vergeten. Wanneer een persoon van dergelijke spirituele kracht wordt voorzien, verbetert natuurlijk zijn organisme, dankzij een golf van extra scheppende energie, en de kwaliteit van zijn werk. Als gevolg hiervan vindt een uitbarsting van energie plaats, die de functie van veel vitale systemen positief beïnvloedt, immuniteit een boost geeft, enzovoort. Dat is de reden waarom legendes zeggen dat deze spirituele kracht elke ziekte kan beïnvloeden, zelfs de ernstigste. Maar fysieke effecten zijn secundair, het belangrijkste is spirituele hulp voor de Persoonlijkheid, zogezegde 'spirituele genezing', de mogelijkheid om in contact te komen met zijn ware thuis - de spirituele wereld. Dat is waarom bijvoorbeeld Jezus Christus de enige ware Dokter van 'zielen en lichamen' werd genoemd, omdat Hij, als een Opperwezen dat uit de spirituele wereld kwam, soms zulke kracht aan mensen placht te geven.

Een vergelijkbare handeling (maar uiteraard met minder kracht) kan worden bereikt door een persoon die zichzelf spiritueel heeft bevrijd van aardse reïncarnaties, dat wil zeggen iemand die tijdens zijn leven de *zevende* dimensie heeft bereikt (hier komt de link naar nummer zeven vandaan - zeven acties of zeven gebeden of zeven deelnemers aan een ritueel enzovoort). Volledig andere mogelijkheden openen voor een Persoonlijkheid die is versmolten met zijn Ziel en kwalitatief een ander en nieuw Wezen wordt.

Maar mensen zijn mensen. Velen van hen zijn gewoon vatbaar voor afgunst en imitatie van de menselijke geest. Ze begrijpen zelfs niet waarom Christus zei: 'U geschiede naar uw geloof', toen mensen Hem vroegen om hun tijdelijke lichamen te genezen, terwijl ze de kans hadden om Hem om de Eeuwigheid te vragen, voor de redding van hun Ziel...

Anastasia: Nu, gezien de ideologie die destijds in de massa heerste, is dit niet verwonderlijk. Hoewel het verschil tussen toen en nu niet zo groot is. Als de moderne persoon wordt verteld dat hem nu alles zal worden gegeven, waar zal hij dan om vragen...

Rigden: Nu, ja... Eeuwen gaan voorbij, maar mensen veranderen niet. Wat betreft het sacrament van de zalving van de zieken in het Christendom kwam dit voort uit de kennis over soortgelijke rituelen (bijvoorbeeld 'genezing door bezweringsgebed') in eerdere religies die onder verschillende volkeren bestonden. In de regel werden ze toegediend door middel van veel voorkomende medische substanties (zoals bijvoorbeeld olijfolie) die in die tijd werden gebruikt. Met andere woorden, het was allemaal hetzelfde, alleen gepresenteerd in het ideologische concept van het Christendom.

Wat is de essentie van dergelijke genezing? Priesters die bidden, krachtige sjamanen, helderzienden en dergelijke, kunnen op korte termijn invloed op een persoon uitoefenen. Maar dit alles ligt natuurlijk binnen het sfeer van de Dierlijke geest; dat wil zeggen dat ze op zijn best invloed kunnen hebben vanuit de positie van de

zesde dimensie. Er is geen twijfel dat dit niet eens in de buurt komt van de kracht van een spiritueel bevrijde persoon, voor wie de zevende dimensie open is, vooral voor degene met de kracht van de Bodhisattva. Al deze handelingen en moderne rituelen van mensen kunnen worden toegeschreven aan een soort wederzijdse 'hulp' bij het begrijpen van mensen. Ze worden sinds het Paleolithicum in de samenleving toegepast. Maar een heel belangrijk punt van deze handelingen ontbreekt al lang: als de persoon die wordt geholpen niet van binnen verandert, niet later aan zichzelf werkt om zijn spirituele natuur te versterken en zijn egoïsme en valse trots te temmen (namelijk de Dierlijke natuur), enzovoort, dan zal deze hulp *geen goed doen*. Niemand zal het belangrijkste spirituele werk voor de ander doen dan hijzelf! Zelfs als de hele wereld bidt voor de redding van deze persoon, maar hij niet wil veranderen door zijn persoonlijke keuze, zullen alle inspanningen van deze mensen zinloos zijn. Het echte sacrament van spirituele genezing ligt in deze woorden: 'U geschiede naar uw geloof'. Een persoon kiest aan welke natuur hij de kracht van zijn aandacht wil schenken, hetzij aan de Dierlijke, hetzij aan de Spirituele. Dit is de reden waarom menselijke verlangens zoveel verschillen: sommigen bidden voor de gezondheid van hun sterfelijke lichamen, en anderen voor het eeuwige leven voor hun Persoonlijkheid in de ware thuis van de Ziel.

Anastasia: Ja, het kan niet worden ontkend dat in de huidige maatschappij alleen imitatie van vorm plaatsvindt, zonder de essentie te kennen. Zulke spirituele kracht kan niet worden vervangen door zeven mensen die de kleding van priesters dragen; spirituele bevrijding kan natuurlijk niet met geld worden gekocht (het is rang noch positie) of worden verkregen door op te scheppen.

Rigden: Dat is waar. Het is noodzakelijk om spiritueel veel aan jezelf te werken om spirituele bevrijding te bereiken. Het maakt niet uit of je tot een religie behoort of niet; dit is persoonlijk spiritueel werk van elke persoon...

Anastasia: Het probleem is dat deze kennis over de mogelijkheden van onafhankelijke spirituele ontwikkeling van elk individu door priesters zelf voor de maatschappij wordt verborgen. Zelfs die mensen die op zoek zijn naar Kennis beginnen hun zoektocht geleid door het materiële, conventionele wereldbeeld, en bijgevolg vinden ze mensen met hetzelfde wereldbeeld. Dus als het gaat om spirituele kennis is het zoals in het bijbelse gezegde: 'Als de blinden de blinden leiden, zullen beiden in de put vallen'.

Rigden: Helemaal juist. In de regel zoeken dergelijke mensen leraren gedeeltelijk om de verantwoordelijkheid voor hun spirituele ontwikkeling op hen af te schuiven, in plaats van zich onafhankelijk te ontwikkelen. Maar als je naar de maatschappij als geheel kijkt, dan verschillen de zogenaamde 'leraren' in de meeste gevallen praktisch niet van hun 'leerlingen' in spirituele ontwikkeling. Imitators (vanuit de menselijke geest) die zichzelf als tussenpersoon tussen mens en God plaatsen zijn tegenwoordig in de wereld veel aanwezig, niet alleen in verschillende religies en sekten, maar ook gewoon in de samenleving. Ze willen allemaal iemand anders instrueren in plaats van zichzelf spiritueel te transformeren. Met zo'n 'grandioos leger' van 'leraren' van elke soort zijn die mensen die de waarheid echt hebben leren kennen slechts met een handvol! Waarom is er zo'n paradox? Want waar je ook kijkt, overal wordt het spirituele wereldbeeld vervangen door het materiële, politiek, dorst naar macht en geld. Het is geen geheim dat kerkposities in veel religies tegenwoordig op de markt worden gekocht. Voor velen is dit slechts een politiek spelletje, een kans om hun eigen soort te domineren. Maar in wezen blijft iedereen gewoon mens, zelfs wanneer ze verschillende, zelfs vrij hoge, functies bekleden.

Anastasia: Inderdaad. Ze creëren kunstmatig de illusie heilig te zijn voor mensen. Eens in de tijd van de Sovjetunie, toen ik jong was, dacht ik zo over de Sovjetregering. Voor mij waren het bijna halfgoden, die ergens ver van ons bestonden (en niet in ons leven), zittend in hun vergaderingen, allemaal zo rechtvaardig. Ze aten

niet, dronken niet en gingen zelfs niet naar het toilet. En wanneer u deze mythe voor mij ontkrachtte door te laten zien dat ze dezelfde mensen waren als alle anderen, was ik hier eerst door geschokt, maar toen kreeg ik een echt begrip van de situatie. Ik begon het bobijntje af te wikkelen: om welke reden deze mythe werd gecreëerd en waarom ik deze zo interpreteerde. En ik ontdekte gaandeweg veel interessante feiten voor mezelf. Bijvoorbeeld hoe gunstige beelden van politici en priesters en hun 'publieke imago en heiligheid' (wat de verheerlijkte kandidaat helemaal niet heeft) in de wereld in het algemeen worden gecreëerd; hoe de 'publieke opinie' jegens deze mensen kunstmatig wordt gevormd. Hoe mensen massaal worden overtuigd van het specifieke wereldbeeld dat voordelig is voor de machthebbers, hoe en waarom de strijd om controle van het bewustzijn van hele volkeren in verschillende landen plaatsvindt, en zelfs voor wereldoverheersing.

Rigden: Ja, informatie krijgen is slechts het halve werk. Wat veel belangrijker is, is de kwaliteit van je perceptie! Laten we bijvoorbeeld eens nader ingaan op het ritueel van het Christelijk sacrament van de priesterwijding, wat betekent inwijdingsceremonieën van een priester in de kerkhiërarchie. Helaas is het vandaag in het Christendom best te vergelijken met een ceremoniële, theatrale show, uitvoering van het machtigen van bepaalde mensen om 'sacramenten toe te dienen en de kudde te laten grazen'. Dit komt lang niet in de buurt van spiritualiteit - dit is gewoon politiek. Gezien de huidige houding binnen verschillende Christelijke kerken en bewegingen, die ondergeschikt zijn aan de consumentenmentaliteit, is dit ritueel in de meeste gevallen een formaliteit, een eerbetoon aan tradities. Iedereen weet al alles voor de ceremonie plaatsvindt; zogeheten hoge posities worden gekocht en toegewezen. En wat houdt de meerderheid van de aanwezigen bezig op het moment van de ceremonie zelf? De 'doorgewinterden' willen de verdeling van macht en relaties binnen de groep kennen, de 'jongeren' maken zich zorgen over de opeenvolging van handelingen - welke items en wiens 'heilige handen' moeten eerst worden gekust en hoe vaak moeten ze buigen. Er is niets veranderd

met de tijd, want hetzelfde bestond in de religies van andere volkeren op verschillende tijdstippen, alleen werd het anders genoemd. Maar de betekenis is hetzelfde gebleven. Natuurlijk kun je onder deze 'menigte van macht' ware gelovigen vinden die hun aandacht niet op externe rituelen concentreren, maar op hun spirituele gevoelens voor God. Maar helaas zijn zulke mensen met zeer weinig.

Anastasia: Inderdaad, dit zijn allemaal daden van mensen. Elke persoon kiest voor zichzelf wat hem het meest verleidt in zijn geheime verlangens. Maar als we kijken naar de oorsprong van het sacrament van de heilige orden als zodanig, dan wordt hier het laatste stadium van de spirituele ontwikkeling van de persoon bedoeld. Het is dat wat in het Soefisme het verlies van het menselijke 'Ik' wordt genoemd, het samengaan van de Ziel van de zoeker met God; in het Boeddhisme de perfectie van transcendente (intuïtieve) Wijsheid.

Rigden: Natuurlijk, mensen die het spirituele pad volgen door middel van innerlijk werk aan zichzelf, ongeacht of ze tot de religies van hun tijd behoorden of niet, passeerden in feite één en dezelfde stadia van zelfperfectie. Als we de oorsprong van bijvoorbeeld het concept van 'priester' traceren, betekende dit in vroegere tijden 'de persoon die voor God staat'. Kortom, dit is een uitgang naar de zevende dimensie, het bereiken van ware heiligheid door een persoon, zijn kwalitatieve spirituele transformatie reeds tijdens zijn leven. In dit stadium van spirituele ontwikkeling ervaart een persoon echt deze kracht van God, waardoor hij de cirkel van reïncarnaties verlaat en vrij wordt, naar het paradijs gaat, Nirvana - ongeacht hoe mensen de Spirituele wereld noemen, de essentie blijft hetzelfde. Dus al deze stadia van spirituele perfectie van de mens, die dezelfde betekenis en inhoud hebben, zijn aanwezig in alle wereldreligies onder één of andere dekking van speciale sacramenten, stadia, die stappen van het spirituele pad passeren, enzovoort. Maar wat ik in dit verband wil zeggen: **spirituele kennis hoort niet bij een religie**, ongeacht hoe elk van hen ernaar streeft

ze voor zichzelf toe te eigenen en te interpreteren volgens hun canons en tradities.

Anastasia: Ja, en dit is duidelijk te zien als men de spirituele kennis in de religieuze culturen van verschillende volkeren zorgvuldig bestudeert en vergelijkt. Als voorbeeld kunnen we het Christelijke sacrament van het vormsel beschouwen dat we hebben besproken. Het aanbrengen (in de vorm *van het teken van het gelijkzijdige kruis*) van mirre op bepaalde delen van het lichaam, gezicht, ogen, oren, borst, armen en voeten, wordt in deze religie beschouwd als het symbool van introductie tot de goddelijke genade, waardoor een persoon 'de gaven van de Heilige Geest krijgt'. Het kruisteken op het voorhoofd (in het gebied van de 'Derde oog' chakra) symboliseert volgens de Christelijke religie de wijding van gedachten, zodat de persoon in staat zou kunnen zijn om ze schoon te houden (spirituele gedachten). Het kruisteken op de borst (in het gebied van de chakra, dat bijvoorbeeld in het Hindoeïsme de liefdeschakra wordt genoemd - 'Anahata') symboliseert Liefde voor God die de persoon gedurende zijn hele leven moet dragen. Op de ogen (in vroegere tijden werden ze 'open chakra's' genoemd) zodat de persoon spirituele visie zou krijgen (Gods genade zien in elke schepping). Op de oren, zodat de persoon de spirituele wereld zou horen...

Rigden: Trouwens, in vroegere tijden smeerden mensen die echte spirituele kennis over dit proces hadden olie niet op de oren zelf, maar precies op die punten boven elk oor die ik noemde toen ik het had over de meditatie op de vier Wezens. Dat wil zeggen, de gebieden boven de oren waar structuren zijn die deelnemen aan het proces van iemands perceptie van oriëntatie in de ruimtes van verschillende dimensies in veranderde bewustzijnstoestanden.

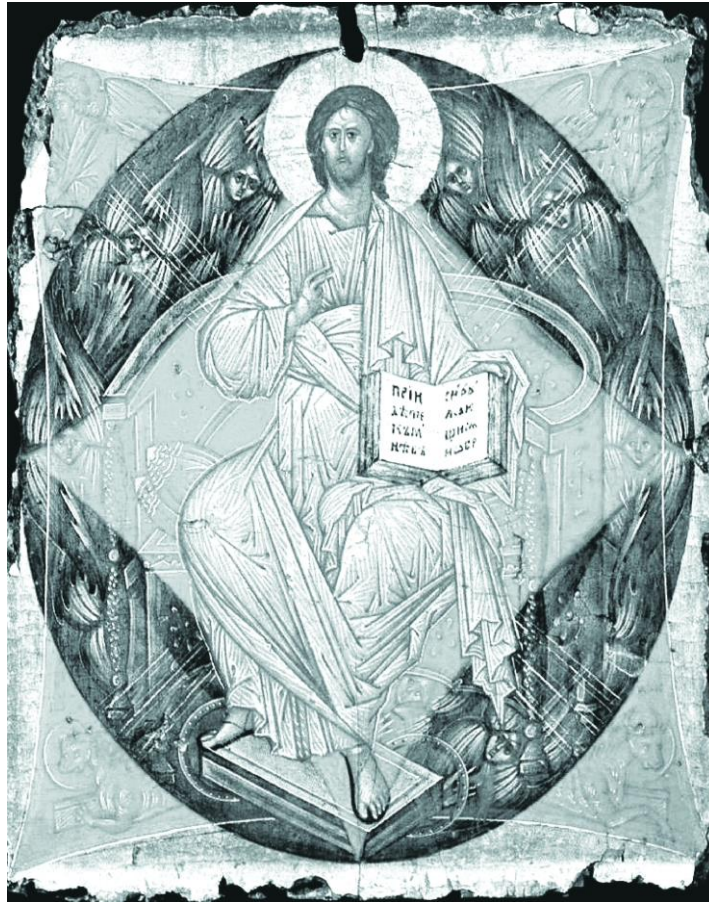
Anastasia: Ja, het blijkt dat alles ooit met kennis van zaken werd gedaan... In het Christendom symboliseert de zalving van de handen (in het gebied waar de chakra's van de handen zich bevinden) de boodschap voor het doen van goede daden; de zalving

van voeten (er zijn ook chakra's op de voeten) symboliseert de mogelijkheid om het spirituele pad te volgen, dat naar het 'koninkrijk van God' leidt. Met andere woorden, ondanks de Christelijke filosofie van interpretatie van het zalvingsproces, werd het proces zelf praktisch uitgevoerd langs de punten van de belangrijkste chakra's...

Rigden: Absoluut, als je meer leert over de rituelen in verband met zalving met olie bij verschillende volkeren van de wereld van vroeger tot nu, kan je een 'verrassende overeenkomst' ontdekken in de toepassing van 'gezegende' olie op praktisch één en dezelfde delen van het lichaam; dat wil zeggen, activering van bepaalde energiezones van de persoon – de chakra's. Deze rituelen waren bijvoorbeeld gebruikelijk bij de oude Egyptenaren, inwoners van het oude en moderne India, mensen die woonden in de gebieden van het oude Europa, de Oeral en Siberië. Bovendien is het voldoende als een attente persoon gewoon kijkt naar hoe mensen op verschillende delen van de planeet goden en heiligen afbeelden, met welke symbolen hun hoofdchakra's zijn gemarkeerd en hoe hun vingers in bepaalde combinaties met elkaar zijn verbonden. Het is alleen voor onwetende mensen dat dit alles wordt uitgelegd in categorieën van algemene concepten als symbolen die een verbinding vormen tussen Hemel en Aarde en als manieren om een schepping van één of andere godheid te creëren en te beheersen. In feite wijzen ze op spirituele symbolen en de praktische kennis van de zelfperfectie van de mens.

In het Christendom, of liever in de Orthodoxie, is er bijvoorbeeld het icoon *Majestas Domini* (Spas tegen Silach). Ooit bezette het één van de centrale posities van de iconostase van de Orthodoxe kathedraal. In het Land van Roes was het juist in een tijd (de 14e-15e eeuw) wanneer de lage altaarpartitie werd vervangen door een grote partitie - iconostase, die het altaar scheidt van het hoofdgedeelte van de tempel. Dus dit icoon onderscheidt zich door zijn interessante symboliek.

Figuur 92. Afbeelding van het icoon Majestas Domini (Spas v Silach)

(1408, geschilderd door Andrei Rublev; de Staat Tretjakovgalerij, Moskou, Rusland).

Het beeldt Jezus Christus uit, zittend op een troon. In zijn linkerhand houdt hij een open boek vast, terwijl hij met zijn rechterhand een zegen schenkt door zijn vingers in een bepaald gebaar te houden, waarbij de vingerkootjes van ringvinger en duim met elkaar worden verbonden. Je weet al dat een dergelijke positie van de vingers wordt gebruikt in bepaalde spirituele oefeningen wanneer het 'doorlussen' van de energie-meridianen van de mens op deze manier plaatsvindt.

Anastasia: Ja, dit gebaar laat duidelijk zien welk spiritueel instrument de Persoonlijkheid gebruikte voor meditatief werk aan

zijn energiestructuur, persoonlijke ruimte en de verbinding met de spirituele wereld!

Rigden: Ik heb je al eerder verteld dat in de geheime gebaren en de heilige benamingen van het oude Oosten, de ringvinger, behalve het uitvoeren van extra functies in spirituele oefeningen, voorwaardelijk een activering van de epiphysis cerebri aangaf (de pijnappelklier, de 'derde oog' chakra). Ik zal je eraan herinneren dat chakra 'wiel' ('cirkel' of 'schijf') betekent wanneer het wordt vertaald uit het Sanskriet. Chakra's zijn een soort energiecentra in het onzichtbare deel van de menselijke structuur, waardoor energie (een energievortex) passeert. In het Oosten wordt het woord 'lotus' ('padma') ook gebruikt in plaats van het woord 'chakra' om de zeven energiecentra van de mens aan te duiden. Overigens is er in het Soefisme bijvoorbeeld een soortgelijke spirituele oefening met de belangrijkste (zes) subtiele centra in het energielichaam van de mens ('lataif'). In verschillende leringen wordt het 'derde oog' nog steeds beschouwd als het 'spirituele oog', de chakra van helderziendheid. Verhandelingen vermelden dat als iemand buitenzintuiglijke waarneming activeert, het 'derde oog' helpt om 'transcendentale kennis te verkrijgen' en 'de spirituele wereld binnen te dringen'. Het 'derde oog' wordt beschouwd als een geleider van een krachtig effect, dat helpt bij de 'schepping en invloed op iets', waardoor de mogelijkheden worden geopend om gebeurtenissen uit het verleden, het heden en de toekomst te observeren. Het werd ook wel de chakra van 'verstilling en bovennatuurlijke vermogens' genoemd. Deze chakra was voorwaardelijk gemarkeerd met een *lichtblauwe* (azuurblauwe) kleur.

Anastasia: De oude symboliek van de ringvinger is ongetwijfeld niet zo eenvoudig als hij op het eerste gezicht lijkt. U hebt eens interessante informatie gedeeld over de oorsprong van de traditie in de menselijke samenleving om ringen aan de ringvinger van de rechter- of linkerhand te dragen.

Rigden: Dat is een heel oud verhaal. In het begin was het dragen van een ring aan de ringvinger een geheim, puur voorwaardelijk symbool onder de mensen die ingewijd waren in heilige kennis. De ring als zodanig betekende beweging in een cirkel, en meer precies, beweging in de cirkel van een draaiing van een spiraal. De symboliek was van tweeërlei aard - één met betrekking tot de rechterhandbeweging (zoals bijvoorbeeld het juiste hakenkruis) en de andere met de linkerhandbeweging (het verkeerde hakenkruis). Als een persoon een ring aan de ringvinger van zijn rechterhand droeg, betekende dit een volgeling van de krachten van het licht, de beweging van de persoon naar de Ene God, naar de Eeuwigheid. Dit symbool toonde voorwaardelijk aan dat een persoon de spirituele weg had gekozen en de kennis bezat. Als een ring aan de ringvinger van de linkerhand werd gedragen, betekende dit de beweging van de persoon in de tegenovergestelde richting (naar de materiële Geest), een volgeling van duistere krachten (bezit van de overeenkomstige Kennis) en zijn dienst aan de Wil van de Dierlijke Geest. Dat wil zeggen, het verschil in het dragen van een ring aan een bepaalde hand was een voorwaardelijk onderscheid voor ingewijden, die aantoonde welke specifieke Strijdkrachten en wiens Wil de eigenaar diende.

En de benaming 'Naamloze vinger' (vinger zonder naam) (de ringvinger wordt in het Russisch 'naamloos' genoemd - opmerking van de vertaler) is niet toevallig. Het is afgeleid van bepaalde Kennis in de bovengenoemde omgeving. Zowel in vroegere tijden als nu blijft de Naam van God een mysterie voor mensen. De Echte Naam van God is tot op de dag van vandaag niet bekendgemaakt aan mensen, ondanks talloze speculaties van de priesters van verschillende religies. Waarom? Volgens de legenden kan de onuitsprekelijke naam van God alle natuurkrachten en alle dimensies ('niveaus') in het universum beheersen. In de regel gaat deze informatie vergezeld van een naschrift van priesters gemaakt op basis van de legendes over het Primoriale Geluid, dat verschillende namen had op verschillende tijdstippen, waaronder de Graal. Dus dit postscript zegt het volgende: naar verluid kan

degene die de 'Naam van God' correct kan uitspreken (oorspronkelijke legenden hadden het over 'Primordiaal Geluid') 'God alles vragen wat hij wenst'. Tot op de dag van vandaag zijn er legendes dat als iemand God bij de geheime naam noemt, hij Zijn aandacht op zichzelf kan vestigen. Maar meestal hebben alleen spiritueel onvolwassen mensen zo'n verlangen. Voor degenen die met God in zichzelf leven is er geen behoefte: ze hebben Hem in hun Ziel gevonden en blijven in Hem. Spiritueel onvolwassen mensen, daarentegen, verlangen ernaar Zijn Naam te kennen. Bovendien hunkeren ze ernaar om dierlijke macht over alles en iedereen te hebben. Maar ze begrijpen niet dat dit voor hen als onrijpe foetus fataal is.

De beperkte waarneming van de mens, vanwege de dominantie van de Dierlijke natuur in hem, beperkt het begrip van God tot een materieel onderwerp dat bovendien is zoals de persoon zichzelf in een driedimensionale ruimte ziet. Priesters hebben God een andere 'naam' gegeven, waardoor ze één of andere religie hebben gecreëerd. Wat nog belangrijker is, ze laten mensen nog steeds vechten en vijandig tegenover elkaar staan voor de superioriteit van hun religie en de 'naam' van God, voor hun dominantie over rivaliserende religies, en bijgevolg hun enige recht om namens God te spreken. Vanwege verschillende benamingen en een opzettelijk verschillende interpretatie door priesters, geloven mensen ten onrechte dat er verschillende goden zijn. Maar vandaag zijn alle verschillende 'namen' van God gewoon *benamingen*, die in oude tijden in plaats van de verboden naam van God die Ene betekenden.

Anastasia: Je hebt gelijk, en iedereen kan dit bevestigen. Het is voldoende om de etymologie van de oorsprong en de oorspronkelijke betekenis van de woorden die de naam van God in verschillende religies betekenen te traceren.

Rigden: Natuurlijk zal elke intelligente persoon, na het samenvoegen van deze informatie, begrijpen dat verschillende

'namen' van God in religies slechts benamingen van de Ene zijn. Laten we bijvoorbeeld de naam van de Oppergod van de oude Egyptenaren bekijken - *Osiris*. Deze *naam* is een Griekse versie van de Egyptische naam Usir. Dat wil zeggen, het Griekse woord 'Osiris' is afgeleid van het Egyptische 'U'sir', wat betekent 'Hij die aan de top staat'. Of wat is bijvoorbeeld de betekenis van de naam van de Avestaanse opergod in het Zoroastrisme Ahura Mazda (later Ormazd, Ormuzd) door de profeet Zarathustra uitgeroepen tot de Enige God? Trouwens, de profeet zei oorspronkelijk dat de naam van Ahura Mazda slechts een vervanging was voor *de verboden naam van God*, die niemand onder de mensen kent. Deze God werd genoteerd als 'naamloos' zelfs in de religieuze kalender. De Avestan 'Ahura Mazdā' wordt vertaald als 'De wijze Heer', 'Meester van de gedachten'. Het Avestaanse woord 'maz-dā' betekent ook 'in herinnering houden'. In feite is deze 'naam' afgeleid van twee oude Iraanse woorden met Arische (Indo-Iraanse) wortels. 'Ahura' komt overeen met het Sanskrietwoord 'asura' dat 'meester' betekent, terwijl 'maz-dā' in India 'mēdhā' betekent: 'wijsheid, inzicht'.

Trouwens, mensen zijn eigenlijk één simpele waarheid vergeten - wat Wijsheid echt is. Het is geenszins kennis verkregen uit boeken, noch is het levenservaring, een briljante geest of slimme logica van het denken. **In de oudste traditie van verschillende volkeren van de wereld is 'Wijsheid' oorspronkelijk een geschenk van de hemel (de euforie van gevoelens, openbaring) tijdens de spirituele groei van de mens. Dit is een geschenk waarmee iemand de toestand van hoogste verlichting, alwetendheid en begrip van alles kan bereiken.** Het is geen toeval dat het Zoroastrisme vermeldt dat Ahura Mazda pas aan de profeet Zarathushtra werd geopenbaard dankzij de '*goede gedachte*' na zijn aanhoudende spirituele zoektocht die vele jaren had geduurd. 'De profeet vroeg, en God antwoordde en begeleidde hem in *de hemelse Wijsheid*', dat wil zeggen, hij was '*degene die Wijsheid, begrip geeft*'.

Dus het is precies uit benamingen dat priesters de 'naam' van de Ene God vormden. Dit geldt voor elke religie; alle 'namen' van God zijn slechts benamingen: 'God de Verlosser', 'de Bekende God', 'de Waardige', 'de Alomvattende', de 'Alomtegenwoordige', 'de Stralende', 'de Ontwaakte', 'het Fundament', 'de Goddelijke kracht', 'degene die geluk brengt', 'het Onwaarneembare', enzovoort. Ik noem alleen die oorspronkelijke semantische benamingen van de woorden van verschillende 'namen' (en in essentie benamingen) van God, die nu bekend zijn bij veel mensen die behoren tot één of andere populaire grote wereldreligie. Met andere woorden, die informatie die vandaag aan de oppervlakte ligt en beschikbaar is voor elke persoon die geïnteresseerd is in deze kwestie - om nog maar te zwijgen over meer oude wortels van het ontlenen van deze woorden uit soortgelijke benamingen van oude religies en overtuigingen, die tegenwoordig volledig zijn vergeten, ondanks de beschikbare archeologische artefacten die hun populariteit in de oude tijd bewijzen. Maar uiteindelijk zullen al deze 'historische benamingen', stap voor stap, leiden tot de oorspronkelijke benamingen van de Ene in de prototaal die alle volkeren gemeen hebben en die taalkundigen nu alleen maar als theoretisch beschouwen.

Anastasia: Nu, dat is tegelijkertijd grappig en verdrietig... Het betekent dat mensen in de maatschappij vechten, oorlogvoeren en ruzie maken over louter *benamingen* van Degene die voor iedereen hetzelfde is.

Rigden: Helaas... zonder zelfs maar **die ene spirituele essentie** te begrijpen voor alle mensen, voor de mensheid als geheel. Dat is de reden waarom, de menselijke natuur kennende, aanvankelijk de aanduiding van de Ene, zoals ik al eerder zei, niet aan mensen werd gegeven onder Zijn naam maar onder het *geluid* 'Ra', dat het concept symboliseerde van 'de Ene, de Eeuwige (Allerhoogste)'. Dat is de reden waarom sinds oude tijden zelfs de voorwaardelijke aanduiding van God onder de mensen die in deze Kennis waren geïnitieerd, Zijn naam niet gebruikte (dit geldt trouwens ook voor

de ringvinger). Het is pas veel later, toen onenigheid ontstond in de samenleving onder mensen, die werd gevoed door priesters, dat verschillende interpretaties en indelingen in 'onze' en 'hun' goden verschenen, enzovoort, wat uiteindelijk leidde tot het verlies van de oorspronkelijke Kennis. Maar dit zijn allemaal daden van de mensheid.

Maar laten we teruggaan naar het onderwerp ringen. De eerste ringen waren eenvoudig en soepel. Trouwens, eerder werden dergelijke door ingewijden gebruikte ringen uitsluitend gemaakt van kristal als een energie- en informatie-accumulator...

Anastasia: Dat wil zeggen, van natuurlijk materiaal waarin de elementaire deeltjes (atomen, ionen en moleculen) zich bevinden volgens de geometrische wetten van ruimtelijke facetten en kristalroosters en die een veelal geometrisch correcte vorm en structuur hebben (bijvoorbeeld veelvlakken, reeds eerder genoemd in het gesprek). In het algemeen kan men zeggen dat dit, nogmaals, niet alleen een teken is van de tweedimensionale maar van de driedimensionale ruimte, waarbij de externe vorm de symmetrie van de innerlijke plaatsing van de elementaire deeltjes weerspiegelt, en bijgevolg de verdeling van de energieën die ze vormen...

Rigden: Zeker... En later, toen mensen de Kennis om dergelijke ringen te maken begonnen te verliezen, begonnen ze harde rotsstenen, hout of bot te gebruiken. Veel later werden ze gemaakt van metaal... Dus de eerste ringen in de oude geheime genootschappen waren eenvoudig en het enige verschil was aan welke hand ze werden gedragen: de linker of de rechter. Maar nadat, zoals men zegt, zich een informatiek had voorgedaan en gewone mensen de attributen van de ingewijden begonnen te imiteren, begonnen ringen in de samenleving wijd te worden gedragen zonder de essentie te begrijpen, aan verschillende vingers, gemaakt van verschillende metalen, versierd met edelstenen enzovoorts. Toen begonnen de ingewijden bepaalde

tekens en symbolen op hun ringen af te beelden, die begrijpelijk waren voor hun sociale cirkel. Degenen die tot de Lichtkrachten behoren, zouden bijvoorbeeld een ring aan de ringvinger van zijn of haar rechterhand dragen, en de ring had de vorm van een slang die in zijn staart bijt, en waarvan de kop met de klok mee draait. Terwijl een volgeling van de Kwade krachten een ring aan de ringvinger van zijn of haar linkerhand zou dragen. Op zo'n ring bevond de kop van de slang zich integendeel tegen de klok in. Maar dit duurde ook niet lang.

Al snel, vanwege menselijke imitatie en de vervorming van Kennis, verloor een conventionaliteit als het dragen van ringen zijn betekenis onder degenen die betrokken waren bij de oorspronkelijke Kennis. De traditie van het dragen van ringen als versiering of een symbool van bepaalde voorrechten bleef echter bestaan onder de mensen. Mensen bedachten talloze manieren om tegen elkaar op te scheppen, te beginnen met het bedenken van 'super magische zegelringen', die een persoon zagezegd tegen ziekten en problemen beschermden of 'macht gaven', en eindigend met symbolen van sociale ongelijkheid in de vorm van een ring van een rijk persoon - een 'ereburger'. Over het algemeen was alles zoals altijd: menselijke valse trots zonder reden.

Anastasia: Ik wil graag een andere interessante vraag belichten in verband met het aan de orde gestelde onderwerp van ringvingers en ringen. Eens sprak u over de oorsprong van de uitdrukking 'перст Божий' ('de vinger van God' - opmerking van de vertaler), waarvan in feite het concept van de 'zegelring' is afgeleid.

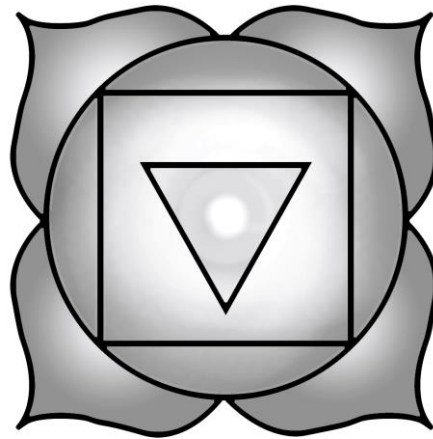
Rigden: Ja, het oude Slavische woord 'перст' betekent 'vinger'. Bovendien werd de ringvinger van de rechterhand eerder 'перст' genoemd. Tot op de dag van vandaag hebben sommige mensen, bijvoorbeeld de Kazachen, nog steeds een gewoonte die wordt geassocieerd met het oude populaire geloof dat pasgeboren kinderen niet eerst de moederborst moeten krijgen om te zogen, maar een ringvinger om ervoor te zorgen dat de baby uitgroeit tot

een goed, vriendelijk en spiritueel persoon. Dit zijn werkelijke echo's, hoewel in menselijke interpretatie, van de genoemde kennis over de conventionele symboliek van de ringvinger. Tegenwoordig is een ring dragen slechts mode en traditie; bijvoorbeeld om trouwringen aan ringvingers van de rechter- of linkerhand te doen (afhankelijk van het land). Desalniettemin zijn echo's van de kennis die mensen ooit bezaten nog steeds te vinden. In de Orthodoxie bijvoorbeeld duidt de ring die pasgehuwden aan de ringvingers van hun rechterhand plaatsen tijdens het *kerkelijk huwelijk* nog steeds op *het teken van eeuwigheid* en onafscheidelijkheid van *de huwelijkskroon met de spirituele wereld*.

Anastasia: De meerderheid van mensen stopt niet om na te denken waarom er verschillende tradities zijn die ze volgen en vanwaar de oorsprong van dergelijke tradities groeit. Maar als u dergelijke details begrijpt, wordt andere informatie ook duidelijker. Wat de verbinding van deze vinger met een andere bijvoorbeeld betekent in sculpturen of afbeeldingen van goden, ook als een voorwaardelijke indicatie van meditatieve technieken.

Rigden: Wat betreft de positie van de vingers... Als de ringvinger volgens meditatieve functies spirituele visie, kennis en superkrachten symboliseerde, symboliseerde de duim het energiepotentieel van de mens zelf. In het bijzonder gaf de duim aan dat de chakra ongeveer in de onderbuik, in de bekkengordel, tussen het stuitbeentje en het schaambeentje, betrokken was bij de meditatie. Uwendig op de diagrammen van de mens, werd het voorwaardelijk afgebeeld in het perineum. Maar dit is slechts voorwaardelijk omdat het het menselijke energielichaam is en niet het fysieke lichaam dat hier werd bedoeld.

Figuur 93. Schematische tekening van de Muladhara-chakra in India.

Trouwens, in India wordt deze chakra Muladhara genoemd ('mūlādhāra' is een woord dat is afgeleid van het Sanskriet, waar 'moela' in de Nederlandse transcriptie 'wortel, basis' betekent, terwijl 'adhara' een 'fundament, basis, ondersteuning' is). Deze chakra wordt ook geassocieerd met het ontwaken van het menselijk energiepotentieel. Traditioneel is het gemarkeerd met een rode kleur.

In het Oosten wordt het ontwaken van dit krachtige energiepotentieel 'het ontwaken van de slapende *Kundalini-slang opgerold in drie-en een halve omwenteling*' genoemd. Ik noemde deze energie al meer dan eens toen ik het had over de spiraalvormige structuren. Sinds oude tijden wordt deze kracht beschouwd als het vrouwelijke aspect van de goddelijke kracht (Allat), en later in het Christendom werden sommige van haar eigenschappen toegeschreven aan de Heilige Geest. Het hielp een krachtige, scheppende kracht van spirituele Liefde in een persoon wakker te maken, die zelfs niet in de buurt komt van fysieke gewaarwordingen of manifestaties van grove energieën.

In India werd deze chakra vaak gelijkgesteld aan het huis van Brahman. Er werd aangenomen dat de kracht verborgen in dit energiecentrum in elke persoon bestaat, hoewel in slapende staat.

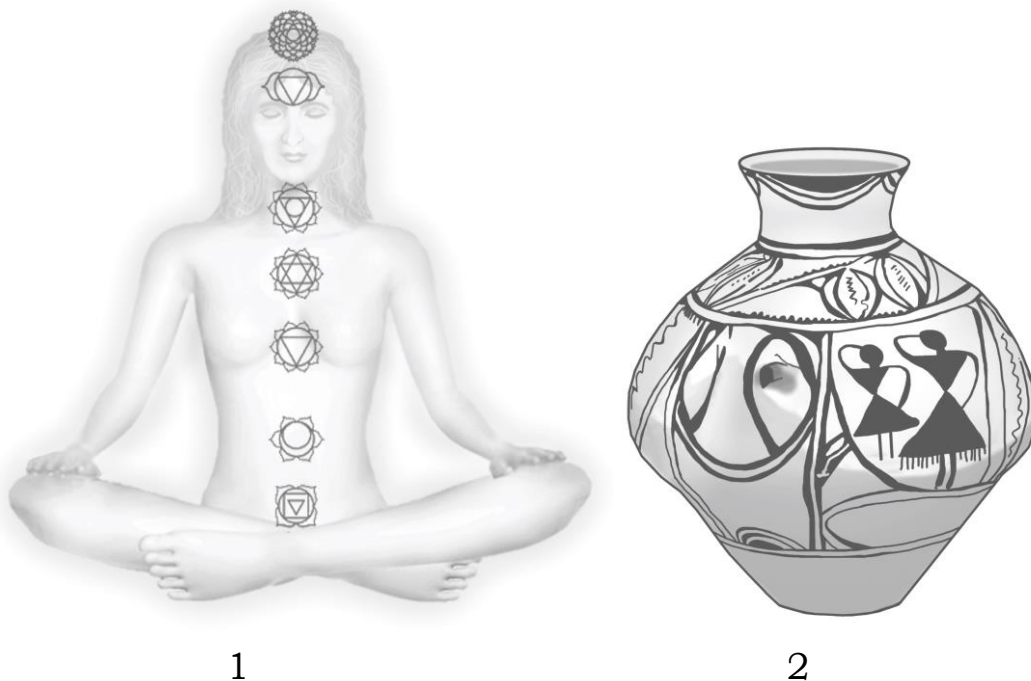
Deze kracht ontwaakt alleen wanneer de persoon aan zichzelf werkt en zijn Dierlijke natuur temt en ernaar streeft dat de Spirituele natuur in hem domineert. In het Christendom noemen asceten (het Griekse woord 'askesis' betekent 'een oefening') dit stadium van spirituele ontwikkeling *het bereiken* van de toestand *van de afwijzing van passies*. Dat wil zeggen, de toestand buiten de invloed van passies en verlangens, de toestand van afwijzing van kwade bedoelingen en daden op het pad van deugd, de toestand van zuiverheid van de geest. Zonder dit innerlijke werk aan zichzelf zal geen spiritueel hulpmiddel een juist resultaat opleveren.

In het Oosten wordt het resultaat van het ontwaken van Kundalini beschouwd als een kwalitatieve verandering van het menselijk bewustzijn, een spiritueel ontwaken, een intuïtieve perceptie van de Waarheid. En in het Christendom wordt dit stadium al *de toestand van de afwijzing van passies* zelf genoemd wanneer de 'geest het bovenzinnelijke ingaat' en degene die bereikt 'wordt getransporteerd naar het land van kennis, waar de geest verblijft in de Geest van God.' In het Oosten wordt dit beschouwd als een zeer krachtige stimulans voor de transformatie van de Persoonlijkheid - de beklimming van de Kundalini-energie van de basis van de wervelkolom door het midden van het hoofd naar het allerhoogste, naar de fusie met de goddelijke Ene. Wanneer bewustzijn versmelt met de Ene en deze toestand permanent wordt, komt 'bevrijding'.

In het Christendom, bijvoorbeeld, wordt het bereiken van de allerhoogste spirituele toestand 'zegening' genoemd en wordt het beschouwd als een universele waarde, de ultieme grens van het menselijke streven, en een mens beweegt in deze richting met behulp van goedheid als persoonlijke eigenschap van de Heilige Geest. Bovendien wordt gespecificeerd dat deze speciale toestand, die niet kan worden bereikt door een gebruikelijk gevoel voor een gewone persoon, ontoegankelijk is voor de verbeelding en elk logisch denken overtreft. Het 'past niet in de geest'. Met andere woorden, het kan alleen worden bereikt door spiritueel aan jezelf

te werken, in een veranderde toestand van bewustzijn, in afwezigheid van gedachten en verbeelding, uitsluitend met de diepste gevoelens ('het zesde zintuig', dat onbekend is voor een gewone persoon). God wordt beschouwd als 'het grootste Goed', dat onveranderlijke, eeuwige en onsterfelijke dat de hoogste macht en wijsheid bevat. Het is dat Goede waar elke menselijke Ziel naar streeft. In essentie is dit precies de kwalitatieve menselijke transformatie en transfiguratie van iemands energienatuur in die vorm die lijkt op het menselijk begrip van een energetische kubus die op één van zijn hoeken staat.

Figuur 94. Voorwaardelijke aanduiding van de belangrijkste chakra's bij het bereiken van de hoogste toestand van bevrijding:

- 1) moderne traditionele schematische weergave van de mens in de lotuspositie met 7 chakra's;
- 2) schematische weergave van het bereiken van de toestand van spirituele bevrijding op een rituele kan van Tripolye. De positie van de vrouwenhanden geeft de verbinding van de eerste en de zevende chakra's aan.

Anastasia: Ja, dit gebaar van het verbinden van de ringvinger met de duim als een symbool van de verbinding van Gods kracht met het energiepotentieel van de mens zelf, bovendien van Jezus Christus zelf als Gods Zoon, is inderdaad een echt gebaar van *een zegen* van mensheid.

Rigden: Bovendien wordt Jezus in het icoon 'Majestas Domini' (*Spas tegen Silach*) afgebeeld tegen de achtergrond van geometrische vormen. In het bijzonder is er op de achtergrond een rood vierkant, op de hoeken waarvan zich een gevleugelde man, een leeuw, een kalf en een adelaar bevinden.

Anastasia: Dat wil zeggen, de symbolen van de vier Wezens tegen de achtergrond van een rood vierkant.

Rigden: Ja. Tegenwoordig worden deze afbeeldingen (tetramorfen) in het Christendom geïnterpreteerd als symbolen van de evangelisten (respectievelijk Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes). Vanwege zo'n priesterlijke interpretatie kennen tegenwoordig maar weinig mensen de ware essentie van deze symbolen en hun oorsprong. En aan de 'kudde' van deze wereldwijde religie worden ze op de volgende manier uitgelegd: Mattheus is een beeld van een gevleugelde *mens*. Hij was belastingsontvanger en daarom wordt hij meestal afgebeeld met een som geld, een speer, een zwaard...

Anastasia: Nu, *het beeld van de mens symboliseert de menselijke natuur en verlangens*. Het is een traditionele allegorische interpretatie van het Achterste Wezen onder de oude Oosterse volkeren, in de context van de kennis over de vier Wezens.

Figuur 95. Een schematisch beeld van een illustratie uit de Karolingische minuscule

*(9e eeuw; ontdekt in Frankrijk; bibliotheek van Valenciennes):
Het mystieke lam (in het midden) en vier 'apocalyptische beesten'
met een boek.*

Rigden: Absoluut juist, hoewel niemand het zich sinds lange tijd herinnert. Vervolgens komt het symbool van Marcus - een leeuw, de koning van de dieren. Het symbool van Lucas is een gevleugeld kalf, waarbij het kalf zelf wordt gezien als een offerdier.

Anastasia: Nu, reeds in de Proto-Indiase beschaving verwees het kalf naar de Dierlijke natuur, terwijl de meerderheid van de oude volkeren het associeerde met het kenmerk van het Rechter Wezen. En hoeveel oude Oosterse verhalen zijn gewijd aan de strijd tegen de leeuw en een overwinning daarop als symbool van het temmen door de mens van zijn slimste en meest machtige liefhebbende Linker Wezen - de steun van de Dierlijke natuur!

Rigden: Nu, alles is eenvoudig als je het voor de hand liggende begrijpt... En het symbool van Johannes is een adelaar. In de

context van de kennis over de vier Wezens was er echter oorspronkelijk een andere vogel. In feite moet hier een valk worden afgebeeld, als men de oorspronkelijke bronnen volgt, waaruit priesters het verhaal hebben gekopieerd voor hun nieuwe religie. Voor veel oude volkeren, waaronder de Egyptenaren, was de vogel (valk) een symbolische aanduiding van het Voorste Wezen. De adelaar is al een toevoeging door priesters in de informatie die ze van andere mensen hebben geleend. Maar dat is een ander gespreksonderwerp.

Dus, wat opmerkelijk is in het verhaal van het Orthodoxe icoon Majestas Domini (Spas tegen Silach): al deze 'zoomorfe wezens' houden **een Boek** vast en bevinden zich als symbolen aan het einde van een geheim patroon - *een diagonaal kruis* in de vorm van stralen die uit een kubus komen. Deze laatste wordt symbolisch afgebeeld als een ruit. Over het algemeen wordt *een blauw (groen) ovaal* over *het rode vierkant* in de afbeelding geplaatst en bovenop het ovaal bevindt zich *een rode ruit* (als symbool van de transformatie van een vierkant in een ruit, dat wil zeggen de vorming van een kubus op één van de hoeken geplaatst).

Anastasia: Dat is ongelooflijk omdat een kubus op één vlak in de isometrische projectie een regelmatige zeshoek is en elk van zijn gezichten een ruit! Alles hangt af van hoe je het bekijkt.

Rigden: Helemaal juist. In dit geval zou ik preciezer willen zeggen: alles hangt af van wie er precies kijkt. Dus op het icoon zit Jezus op de troon tegen de achtergrond van een rode kubus. Bovendien staat één van Zijn voeten *op de hoek* van deze *kubus* en bevindt de andere voet zich in het blauwe ovaal. In het Christendom wordt deze laatste ook 'een amandelvormige halo' of 'een vissenkrop' genoemd, en wordt beschouwd als een symbool van de Goddelijke kracht die Christus omringt tijdens zijn wederopstanding en transformatie. In dit blauwe (groene) ovaal zijn er serafijnen (oorspronkelijk in rode kleur) en cherubijnen (oorspronkelijk in blauwe kleur) als symbolen van de hemelse

hiërarchie. En elk van hen wordt afgebeeld in de vorm van een gezicht omringd door zes vleugels!

Denk aan de afbeeldingen (schematische beelden van menselijke gezichten) op het 'Grote idool van Sijgir' die dimensies symboliseren. En een dergelijke voorwaardelijke aanduiding van andere dimensies was typisch, niet alleen voor de Sijgir-cultuur (5e-4e millennium voor Christus, Midden-Oeral en Trans-Oeral; modern Rusland) maar ook voor de Okoenevcultuur in Zuid-Siberië (2e millennium voor Christus) en andere oude culturen, lang voor de opkomst van het Christendom en de wereldreligies die tegenwoordig bekend zijn. Overigens is de Okoenevcultuur behoorlijk rijk aan tekens en symbolen in de vorm van cirkels, spiralen en driehoeken, evenals gestileerde antropomorfe figuren, afbeeldingen van valken, vrouwelijke godinnen en symbolische spirituele tekens (van Allat). Dergelijke benamingen waren vrij wijdverbreid in de oude wereld.

Dus terugkomend op het gesprek over het icoon Majestas Domini (Spas tegen Silach): de kleurencombinatie van rood en blauw in het Christendom wordt ook gezien als het samengaan van de menselijke natuur met de goddelijke natuur van Jezus Christus. En het beeld van Christus wordt beschouwd als een symbool van Zijn nieuwe, toekomstige openbaring als God voor de mensheid als Heer van de zichtbare en de onzichtbare werelden, een symbool van onkenbaarheid en incarnatie.

**Figuur 96. Rangschikking van symbolen op het icoon
Majestas Domini (Spas v Silach)**
(1408, schilder Andrei Rublev):

- 1) een leeuw;
- 2) een blauw (groen) ovaal (sfeer);
- 3) de troon waarop Christus als Rechter zit;
- 4) het zegenende gebaar: verbinding van de ringvinger met de duim van de rechterhand;
- 5) een gevleugelde persoon;
- 6) Jezus Christus in een gouden kleet;
- 7) een adelaar;
- 8) serafs en cherubijnen;
- 9) een open Boek;

- 10) een rode ruit;
- 11) een rood vierkant waarin een blauw (groen) ovaal is ingeschreven;
- 12) een stier;
- 13) de voet van Christus stapt op een hoek van de rode ruit.

Anastasia: Ja, voor goed geïnformeerde mensen is dit een geweldig icoon in zijn symboliek. Het vierkant als symbool van het aardse met vier Wezens, de ruit als symbool van de kubus die op één van zijn hoeken staat - van de zevende dimensie, een symbool van de spirituele transformatie en bevrijding van de mens. Het ovaal duidt persoonlijke energieruimte aan tussen een persoon en zijn Wezens, de verbinding met andere werelden (dimensies). Christus bevindt zich in de rode *ruit*, dat wil zeggen in de zevende dimensie, het paradijs, 'de zevende hemel', en hij zegt ook met zo'n belangrijk gebaar van de rechterhand! Dit heeft alle basiskennis over de mens en zijn spirituele vermogens op weg naar God! Dit is nog een bevestiging van het feit dat wanneer je Kennis bezit, je de belangrijkste essentie van informatie die in het verleden door mensen is vastgelegd kunt begrijpen.

Rigden: In principe is een dergelijke methode van Kennisoverdracht al sinds oude tijden gebruikt. Bovendien werd in de regel dergelijke, zogezegd Basiskennis duidelijk zichtbaar. Het volstaat te kijken naar de tekens en symbolen die ons omringen in ons leven, of naar traditionele religieuze beelden, of naar de geschiedenis van de kunst van de volkeren van de wereld om te begrijpen dat deze Kennis altijd heeft bestaan.

Anastasia: U hebt gelijk. Voor zover ik weet staat het icoon Majestas Domin (Spas v Silach) sinds de 14e eeuw tot op de dag van vandaag in het midden van de iconostase van de Kathedraal van de Aankondiging in het Kremlin van Moskou. Maar de vraag is wie het *ziet*? In de Christelijke religie symboliseert Majestas Domin (Spas tegen Silach) een complex theologisch concept van hoe Christus zal zijn wanneer Hij aan het einde der tijden verschijnt in

Zijn volle kracht en glorie voor het Laatste Oordeel en de toekomstige transformatie van het Universum, om een Goddelijke Voorzienigheid over de wereld te vervullen: 'Om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus'.

Rigden: Dit icoon wordt beschouwd als een volledige verhandeling in symboliek, een voorspelling van de toekomst in de taal van het schilderen van iconen.

Anastasia: Interessant is dat een speciale nadruk hier op *het Boek* wordt gelegd! Tijdens de wederkomst houdt Christus een *open Boek* vast, en alle zoömorfe figuren houden ook elk een boek vast. Wordt hier het Evangelie bedoeld, of duidt dit symbool op een algemene allegorische betekenis? Ik weet dat sinds de vroege dagen van het Christendom, Jezus Christus symbolisch wordt afgebeeld *als een boek waarop een schildpadduif neerdaalt als manifestatie van de Heilige Geest*. Ik vroeg me ook af waarom het de tortelduif (streptopelia) is die vaak in de Bijbel wordt genoemd. Het blijkt dat deze anders is dan de gewone duif, kleiner van formaat en een trekvogel. De tortelduif verscheen in Palestina in de lente. Het werd beschouwd als de eerste boodschapper, een pure vogel.

Rigden: Dat is echt zo. Ik zal nog meer zeggen, oorspronkelijk in het vroege Christendom werd de Heilige Geest afgeschilderd als een witte tortelduif (later als vrouwelijke duif), maar niet als een gewone duif. Omdat het een symbool was *van goddelijke Liefde, het scheppende vrouwelijke principe, de Oermoeder van alle dingen (Allat)*. En dit hangt samen met nog meer oude kennis, toen de goddelijke drie-eenheid werd gepresenteerd als Vader, *Moeder* en Zoon. Zo bestond er bijvoorbeeld een triade in het oude Egypte: Osiris-Isis-Horus. Later in het Christendom werd de tortelduif (de vrouwelijke duif in andere afbeeldingen) voornamelijk afgebeeld op schilderijen van de Annunciatie (in de context van het portretteren van het verhaal met Aartsengel Gabriël en de Maagd Maria) en de doop van Christus.

Wat betreft het Boek, jouw opmerking is correct. Het is de aanwezigheid van een boek als zodanig dat bovendien wordt benadrukt *in zijn open vorm, dat wil zeggen dat het beschikbaar is om te lezen*. In de Christelijke cultuur is de symboliek van het boek behoorlijk belangrijk en diep, dus iedereen tekende het op basis van algemeen aanvaarde canons. Het kunnen blijde tijdingen zijn, het Boek des levens met de namen van de verlostten, het Boek Openbaring over de profetieën over de wederkomst van Christus. Trouwens, in dit laatste is er een verhaal over het boek geschreven 'binnen en buiten', verzegeld met zeven zegels, dat niet kunnen worden geopend en gelezen door iemand anders dan het Lam. Het spreekt ook over vier dieren - de Voogden rond de troon enzovoort.

Anastasia: Herinner de lezers voor wie dit onderwerp belangrijk is, waar je precies in de 'Openbaring' het verhaal over het Boek en de vier dieren kunt vinden.

Rigden: In de Bijbel (NBV) zijn dit het 4e en volgende hoofdstukken in de 'Openbaring' van Johannes. Het vierde hoofdstuk bevat bijvoorbeeld de volgende regels: '...Midden voor de troon en eromheen waren vier wezens, die van voren en van achteren één en al oog waren. Het eerste wezen zag eruit als een leeuw en het tweede als een jonge stier; het derde had een gezicht als een mens en het vierde een vliegende adelaar. Elk van de vier wezens had zes vleugels, met overal ogen langs de randen en aan de binnenkant.' En hoofdstuk 5 spreekt over het Boek: 'Toen zag ik dit: degene die op de troon zat had in zijn rechterhand een boekrol die aan beide kanten beschreven was en met zeven zegels was verzegeld. Ik zag een machtige engel die met luide stem uitriep: "Wie komt het toe de zegels te verbreken en de boekrol te openen?" Maar er was niemand in de hemel of op aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen en inzien. Het deed me veel verdriet dat blijkbaar niemand het verdiende om de boekrol te openen en hem in te zien. Toen zei een van de oudsten tegen mij: "Wees niet verdrietig. Want de leeuw uit de stam Juda, de telg van David, heeft de overwinning behaald, en daarom mag hij de boekrol met de

zeven zegels openen.” Midden voor de troon, tussen de vier wezens en de oudsten, zag ik een lam staan. Het zag eruit alsof het geslacht was en het had zeven horens en zeven ogen; dat zijn de zeven geesten van God die over de hele wereld zijn uitgestuurd. Het lam ging naar degene die op de troon zat en ontving de boekrol uit zijn rechterhand. Op hetzelfde moment wierpen de vier wezens en de vierentwintig oudsten zich voor het lam neer. Ieder van hen had een lier en een gouden schaal vol wierook; dat zijn de gebeden van de heiligen. En ze zetten een nieuw lied in: “U verdient het om de boekrol te ontvangen en zijn zegels te verbreken. Want u bent geslacht en met uw bloed hebt u voor God mensen gekocht uit alle landen en volken, van elke stam en taal. U hebt voor onze God uit hen een koninkrijk gevormd en hen tot priesters gemaakt. Zij zullen als koningen heersen op aarde.” Daarna hoorde ik het geluid van een groot aantal engelen rondom de troon, de wezens en de oudsten; het waren er oneindig veel, tienduizend maal tienduizenden, duizend maal duizenden. Met luide stem riepen ze: “Het lam dat geslacht is komt alle macht, rijkdom en wijsheid toe, en alle kracht, eer, lof en dank.” Elk schepsel in de hemel, op aarde, onder de aarde en in de zee, alles en iedereen hoorde ik zeggen: “Aan hem die op de troon zit en aan het lam komen de dank, de eer, de lof en de macht toe, tot in eeuwigheid.” De vier wezens antwoordden: “Amen,” en de oudsten wierpen zich in aanbidding neer.’

Anastasia: Ja, nu klinken deze lijnen in een heel ander licht van een uitgebreid begrip van de essentie van wat er gebeurt!

Rigden: Eigenlijk heb ik ooit gezegd dat het heilige boek in de heilige symboliek wordt beschouwd als een verslag van heilige symbolen, die wijzen op het Woord van God (het Geluid van de Schepping) dat aan de wereld werd geopenbaard. De oude Egyptenaren beschouwden bijvoorbeeld hiërogliefen als heilige tekens die hele concepten en soms individuele geluiden impliceerden. Later verscheen een vereenvoudigd schrijfsysteem,

dat niet alleen van toepassing werd op religieuze, maar ook op seculiere teksten.

Wat zijn bijvoorbeeld moderne letters in verschillende talen? Het zijn in feite conventionele tekens bedacht door mensen. Hun verschillende combinatie is een soort voorwaardelijke code voor het begrijpen van deze of die informatie. Bovendien is elk conventioneel teken op zichzelf neutraal. Maar in verschillende combinaties wordt zelfs een conventioneel teken onderdeel van een bijzonder informatieportaal voor de geleiding en actie van deze of gene kracht of Wil. Maar dit alles, laten we het informatieve ruimte noemen, activeert en begint alleen te werken wanneer een persoon zijn kracht erop toepast (aandacht, bewustzijn) door deze code te lezen. Wanneer een persoon bijvoorbeeld een gesloten boek ziet en niet weet wat erin staat, bevinden de conventionele tekens zich in een neutrale staat. Maar zodra hij begint te lezen (als hij deze conventionele tekens begrijpt), is dit precies de eerste toepassing van kracht voor het activeren van deze informatieruimte.

Maar wat heel belangrijk is, is wat in een persoon op dat moment domineert en wat de kracht van deze applicatie is, dat wil zeggen, wat de aard van zijn oorsprong is. Een persoon leest bijvoorbeeld een modern boek, goede fictie. Maar op dat moment domineert de Dierlijke natuur in hem (egoïsme, woede, haat, enzovoort). Dienovereenkomstig, zelfs bij het lezen van een goed, vriendelijk boek, zal de inhoud hem irriteren, hem boos maken, amuseren of zijn grootheidswaanzin vermaken met 'primitiviteit', afgunst en verontwaardiging veroorzaken. Hij zal die punten kiezen die zijn ego bevredigen. Met andere woorden, de conventionele tekens in het boek zullen bijdragen aan een grotere activering van de kracht die op dat moment in een persoon overheerst, dat wil zeggen de Wil volgens een programma van de Dierlijke natuur. En als de Spirituele natuur op dat moment in de persoon domineert, zal een andere kant zich voor hem openen: niet alleen zal hij zichzelf verrijken met de informatie, maar hij zal ook in staat zijn om deze op een volwassen manier te kunnen begrijpen; hij kan misschien

de oorsprong van bepaalde bronnen van kracht realiseren die de auteur zelf heeft ingevoegd via de code van conventionele tekens, die door hem zijn geactiveerd.

Anastasia: Dus datzelfde boek dat men zagezegd met de Liefde van God in zijn Ziel leest, zal het mogelijk maken om de informatie die erin zit zonder vooringenomenheid te begrijpen, de essentie te begrijpen, de bron te voelen en zijn oorsprong te herkennen. Met andere woorden, het boek is een voorwaardelijke informatiecode en de perceptie ervan hangt af van de dominante keuze van de persoon zelf.

Rigden: Dat klopt. Deze voorwaardelijke informatiecodes (woorden en zinnen) worden in het boek opgenomen door mensen die, op het moment dat ze worden vastgelegd (wanneer het boek wordt geschreven), gedomineerd worden door één of andere kracht (of liever: de Wil van de Spirituele wereld of de Dierlijke geest). Als de persoon deze voorwaardelijke codes niet kent, bijvoorbeeld de taal waarin het boek is geschreven, kan hij het natuurlijk niet lezen. Maar als hij ze kent en ze dienovereenkomstig activeert, dan zal hij het effect van deze activering voelen, dat wil zeggen een invloed op hem van de kracht van die Wil.

Anastasia: Met andere woorden, als je gedomineerd wordt door de Dierlijke natuur, dan mis je, zelfs tijdens het lezen van spirituele verhandelingen, de belangrijkste punten, ontken je alles en begrijp je niets vanwege het vernauwde bewustzijn op dat moment. En als je wordt gedomineerd door de Spirituele natuur, zul je elk boek waarnemen in de toestand van een uitgebreide perceptie van de wereld, waardoor het gemakkelijk wordt om 'het kaf van het koren te scheiden' en de dominante motieven van de schrijver te begrijpen, wie er wat heeft in gestoken en met welk doel dit werd gedaan.

Rigden: Ja, dat wil zeggen, wanneer het bewustzijn wordt gedomineerd door de Spirituele natuur (wat betekent dat er een

uitgebreide perceptie van de wereld is vanwege de diepste gevoelens), begin je de ware essentie te begrijpen en Wijsheid te verwerven. En via Wijsheid komt Kennis. Kennis, als een tekencode tijdens de activering door de Spirituele natuur, vormt niet alleen de voorwaarde voor de transformatie van de Persoonlijkheid, maar ook van de wereld eromheen. Daarom zijn **het boek en de daarin gecodeerde informatie in feite een geleider van de Wil** (ofwel vanuit de Spirituele wereld ofwel vanuit de Dierlijke geest). Informatiecodes behoren tot *uitwisselbare informatie; ze zijn neutraal* totdat een persoon ze activeert en in resonantie komt met hun kracht. Deze conventionele schrijftkens zijn bedacht door mensen. Ze moeten niet worden verward met de originele *actieve werkende tekens, die van buitenaf in deze wereld zijn geïntroduceerd...* Dit zijn totaal verschillende concepten en verschillende tekens.

Anastasia: Bedoelt u de oorspronkelijke tekens?

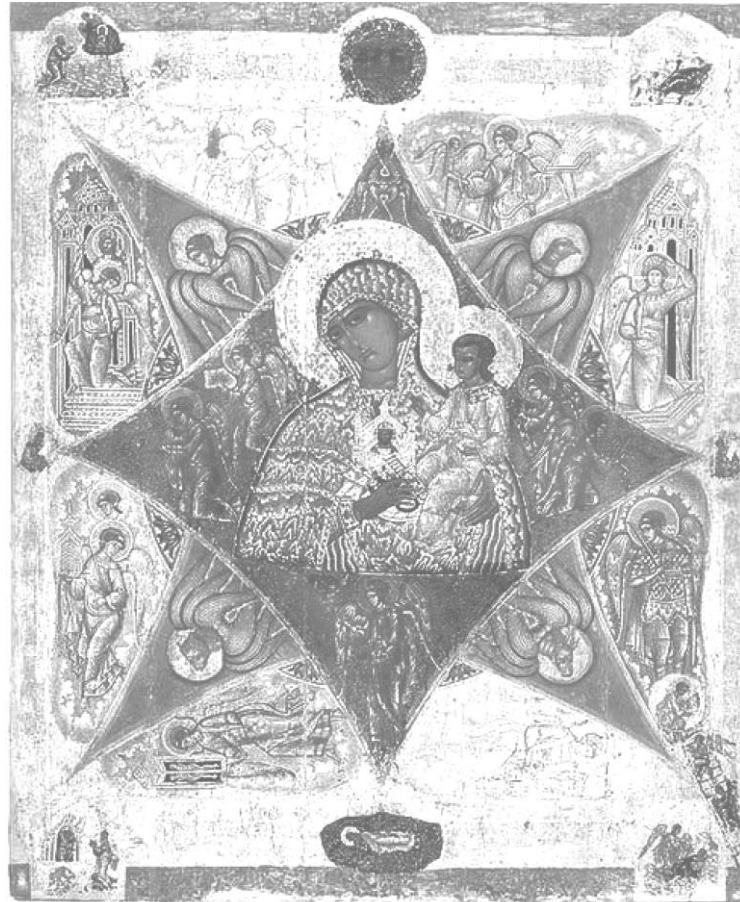
Rigden: Absoluut. Ik bedoel precies die *oorspronkelijke 18 werkende tekens* die nog steeds bestaan in de menselijke samenleving: 9 positieve scheppende tekens (geïntroduceerd vanuit de Spirituele wereld) en 9 negatief werkende tekens (geïntroduceerd vanuit de Dierlijke geest). Deze tekens zijn actief ongeacht de persoon en zijn dominante verlangens en krachten. Ze zijn op zichzelf actief, dat wil zeggen, ze zijn begiftigd met kracht en communiceren met de omliggende zichtbare en onzichtbare werelden en met de hele complexe menselijke structuur in zes dimensies.

Anastasia: Ja, deze informatie vereist diepe reflectie...

Rigden: En wat betreft informatie vastgelegd in de symbolen van het icoon Majestas Domini (*Spas tegen Silach*), in het Land van Roes, werd deze kennis later ook verspreid via het beeld van het icoon van *Onze-Lieve-Vrouw van de Brandende Struik (Neopalimaya Kupina)*. Dus de symbolische en allegorische

samenstelling van dit icoon, in de belangrijkste geometrische details, herhaalt praktisch Majestas Domini: een rood *vierkant* (met vier evangelisten in zoömorfe, apocalyptische afbeeldingen - een mens, een leeuw, een kalf en een adelaar), *een diagonaal kruis*, een verborgen *ovaal*, *een ruit* (waarin het beeld van de Moeder van God (Onze-Lieve-Vrouw) is ingeschreven, 6 engelen in de ruit). Over het algemeen is alles zoals het zou moeten zijn. Alleen de geometrische elementen worden in beschrijvingen anders genoemd, bijvoorbeeld als twee vierpuntige sterren die op elkaar liggen (in totaal acht hoekpunten) of als een achtpuntige *ster met een afgeknotte onderbalk!* En de ruit is in de regel *groen of blauw (marineblauw)* van kleur, terwijl het vierkant eronder rood is, zoals het hoort. In het midden van de compositie staat de Moeder van God (Onze-Lieve-Vrouw), die het Kindje Jezus in haar linkerhand houdt, terwijl zich in haar rechterhand een ladder bevindt (soms raakt een ladder in dergelijke iconen de schouder van de Moeder van God, en soms in plaats van een ladder worden een poort en een staaf getekend als een symbool van de Heiland). Dit alles symboliseert dat het de Moeder van God is die de mensheid spiritueel 'van de aarde naar de hemel' verheft. Onder de afbeeldingen in dit icoon bevindt zich ook de Aartsengel Gabriël met een symbool van blijde tijdingen - een tak van lelie.

Figuur 97. Afbeelding van het icoon van Onze-Lieve-Vrouw van de Brandende Struik

(Eind 16e eeuw; van de lokale lijn van iconostase van de Transfiguratiekathedraal van het Solovetsky-klooster; het 'Kolomenskoye' museum in Moskou, Rusland)

Anastasia: Ja, dit icoon is bekend bij kunstexperts, bijvoorbeeld door het beeld van de 16e eeuw van het icoon van Onze-Lieve-Vrouw van de Brandende Struik, dat afkomstig is van een lokale lijn van iconostase van de Transfiguratiekathedraal van de Solovetsky-klooster. En veel mensen weten ervan. Bijna elke Orthodoxe familie heeft dit soort iconen. Maar wie heeft aandacht besteed aan dergelijke details van tekens? Immers, als je het iemand vraagt, kennen veel mensen dit icoon als de 'beschermer van je huis tegen branden'. In het beste geval zullen ze je vertellen dat dit icoon gebaseerd is op het bijbelverhaal 'over Mozes, toen hij besloot zijn volk te leiden uit Egypte' of 'over een brandende

sleedoornstruik, waaruit God tot Mozes riep, en hij, alsof uit nieuwsgierigheid, ging kijken waarom deze in brand stond maar niet door de vlammen werd verteerd...'

Rigden: (Barst in lachen uit): Hoewel de woorden van mensen grappig zijn, is de essentie waar! Priesters zijn altijd geplaagd door nieuwsgierigheid en afgunst over waar een echt Spiritueel Wezen zoveel kracht van God krijgt. Wat denk je, hoe zijn Mozes, de Moeder van God en vuur verbonden?

Anastasia: Weet u, er is een gevoel dat deze 'verbinding' kunstmatig is gemaakt. Als we ons aan dit punt houden is de Moeder van God, afgaande op alle spirituele tekenen en op het feit hoeveel wonderen er in de wereld door haar afbeelding zijn gebeurd in deze duizenden jaren - echt Christus in majesteit.

Rigden: Dat is zo. Het icoon van *Onze-Lieve-Vrouw van de Brandende Struik (Neopalimaya Kupina)* heeft niets te maken met al deze kwesties van het priesterschap. En in Het Land van Roes werd het zo genoemd, niet van het woord 'купина' (kupina) dat 'sleedoorn, struik' betekent, maar van het oude Slavische woord 'купа' (kupa) wat 'verbinding', 'verhoging' betekent, een 'totaliteit van iets'. En het feit dat het werd geassocieerd met het geloof dat beschermt tegen brand, nu, het wordt zoals je terecht hebt opgemerkt in elk huis gevonden, nadat het beroemd is geworden vanwege het verrichten van wonderen. Maar wat belangrijker is, is dat hierdoor kennis aan de meerderheid is doorgegeven, zelfs in een dergelijke 'onverpakte vorm'. En het bestaat nu, en dat is geenszins onbelangrijk!

Het is geen toeval dat *Onze Lieve Vrouw van de Brandende Struik (Neopalimaya Kupina)* wordt geassocieerd met het symbool van de onbevleete ontvangenis van de *Moeder van God* door de Heilige Geest. Dit is precies het symbool waar ik je over vertelde. Gods Moeder is een Geleider van de kracht van God voor elke persoon die het spirituele pad bewandelt, dit is *de kracht van Gods Liefde*,

met behulp waarvan de menselijke Ziel wordt bevrijd van aardse reïncarnaties. Jezus, als een Spiritueel Wezen uit *een andere* wereld, vernieuwde de ware Kennis die door de eeuwen verloren is gegaan en gaf mensen hulpmiddelen voor hun spirituele bevrijding. Dus met andere woorden, hij liet de sleutels achter. Door met deze hulpmiddelen aan zichzelf te werken verwierf de mens figuurlijk een *sleutel tot het teken*. En Hij gaf *kracht en tekens aan Gods Moeder* die als een Geleider van Gods kracht, als een spiritueel bevrijd Wezen, tussen de werelden aanwezig is voor de spirituele bevrijding van de menselijke zielen. En het is alleen na een combinatie van toewijding en werk aan zichzelf van de spirituele zoeker en de kracht van Gods Moeder (Allat) dat de fusie van de Persoonlijkheid met de Ziel plaatsvindt, dat wil zeggen, een persoon bereikt bevrijding van zijn Ziel, de zevende dimensie of, zoals men in het Christendom zegt, 'het paradijs', 'het koninkrijk van de Vader en de Zoon'. En het hangt alleen af van de keuze van een persoon of het teken actief zal zijn en of de persoon Waardig is om deze goddelijke kracht te ontvangen die hem naar God zal leiden. *De sleutel wordt gegeven om te worden gebruikt. En om de sleutel te gebruiken is het noodzakelijk om hier moeite voor te doen.* Zo is het pad van de spirituele mens - **het pad van een brandende spirituele toestand van bezieling, die alleen samen met de scheppende kracht van God tot bevrijding leidt.**

En dit is niet alleen in het Christendom bekend, maar ook in andere religies. Dit was al bekend in oude tijden toen mensen verschillende namen hadden voor God, Zijn Zoon en Gods Moeder (de Grote Moeder). Het gaat tenslotte niet over priesterlijke opvattingen uit de geest en hun benamingen, maar over één en dezelfde spirituele granen, waarop al hun religies gebaseerd zijn. Hier is een eenvoudig voorbeeld.

Zoals ik al zei, niet zo lang geleden was de cultus van de godin Isis, die in het oude Egypte ontstond, erg populair bij verschillende Oosterse en Westerse mensen. Trouwens, je hoeft alleen maar je aandacht te richten op de kunst van het Oude Egypte, op die van

zijn patronen die tot op de dag van vandaag bewaard zijn gebleven in gebouwen, schilderijen van oude tempels en beeldhouwwerken, en je kunt dezelfde symbolen zien van het doorgeven van de basis van spirituele Kennis als overal ter wereld: het werkende teken van '**AllatRa**', de lotus, cirkel, kubus, ruit, piramide, kruis, vierkant, een symbolische afbeelding van de vier Wezens. Dus de cultus van de godin Isis duurde meer dan een millennium, inclusief het Romeinse Rijk. En waar is de echte reden voor zo'n populariteit verborgen? In actieve tekens - het teken van '**AllatRa**' dat in die tijd werd verspreid door de cultus van de godin Isis, net zoals het vandaag wordt verspreid door de cultus van Gods moeder. Primordiale Kennis is grotendeels verloren gegaan, maar symbolen en tekens zijn gebleven!

Anastasia: Ja, Isis als de 'Grote Moeder' werd vaak afgebeeld met het teken '**AllatRa**' op haar hoofd, zoals we hebben gezegd, in de vorm van een *komvormige halve maan* met naar boven wijzende hoorns, waarboven zich een *cirkel* bevindt als de uitstekende zijde van een parel.

Rigden: Dit teken geeft aan dat deze kracht toebehoort aan Degene die alles in het Universum heeft gecreëerd. Ik heb al gezegd dat lang geleden mensen *het concept van 'de Ene Allehoogste' (de Ene Eeuwige)* aanduiden met het geluid Ra. Dit is waar later, met de opkomst van het priesterschap, een god *genaamd* Ra verscheen, die volgens legendes tevoorschijn kwam uit de lotusbloem die uit de oceaan van de wereld was opgestaan. De Grote Godin (naar wie met verschillende benamingen werd gerefereerd die later in namen werden omgezet) fungeerde aanvankelijk als de geleidende kracht van Ra (de Ene Eeuwige). Op verschillende momenten waren de dragers van een dergelijk teken in het oude Egypte naast Isis de godin Hathor (dochter van de zon Ra, haar naam betekent het 'huis van de Hemel'), de godin Iusaaset (haar naam betekent 'de scheppende hand van God', 'de grootste onder hen die verschijnt'). Er werd bijvoorbeeld gezegd dat als een persoon de spirituele gaven van de godin Hathor proeft, dit hem meer spirituele krachten zal

geven en zal helpen van de aardse wereld naar de *andere (spirituele)* wereld over te steken. Dit is de reden waarom de volgende benamingen haar werden geschonken: De Grote Moeder, Godin van Liefde, spirituele vreugde, 'Degene die schijnt in de stralen van Ra', de Grote Vrouw, de Schepper van alle levende dingen. Onder de bijkomende associatieve benamingen die haar symboliseerden was de plataan als 'levensboom', evenals symbolen van het *eeuwige* leven - de *kleuren groen en blauw* die, zoals de legenden zeiden, door haar werden bevolen. Dit laatste is verbonden met de gecodeerde kennis over *het golfkarakter van de mens* en het moment van spirituele transformatie.

Anastasia: Ja, dezelfde kleuren zijn aanwezig, zoals reeds vermeld, in de aanduiding van de goddelijke karakters die voor verschillende volkeren de kosmische orde belichamen, de wateren van het leven, de vruchtbaarheid, de Moeder-oerouder, en de scheppende goddelijke kracht van het vrouwelijke principe. In de Christelijke religie zijn deze kleuren inherent aan de Moeder van God. De ruit van *Onze-Lieve-Vrouw van de Brandende Struik (Neopalimaya Kupina)* bijvoorbeeld, die het beeld van de Maagd Maria heeft, wordt ook aangeduid met een *groene* of *(marine)blauwe* kleur. Dit geeft aan dat één en dezelfde basiskennis werd doorgegeven van generatie op generatie, van natie tot natie. Overigens is er het oude woord 'ГЛАВКА' (Glavka), dat de oude Grieken in hun tijd hadden geleend voor hun mythologie van de volkeren die ooit leefden in wat tegenwoordig Slavische gebieden zijn, om de scheppende kracht aan te duiden van het goddelijke principe dat verband houdt met water, dat ook *'groene en blauwe kleuren'* beval.

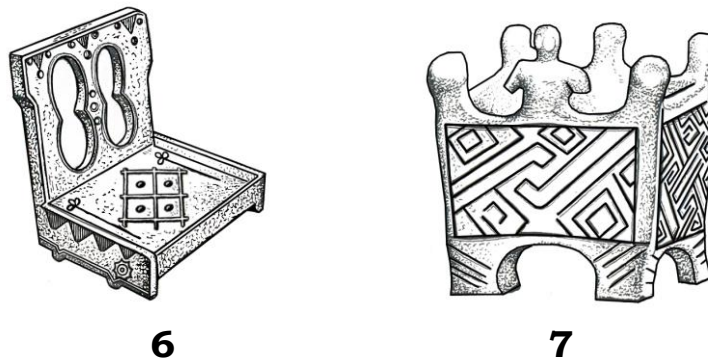
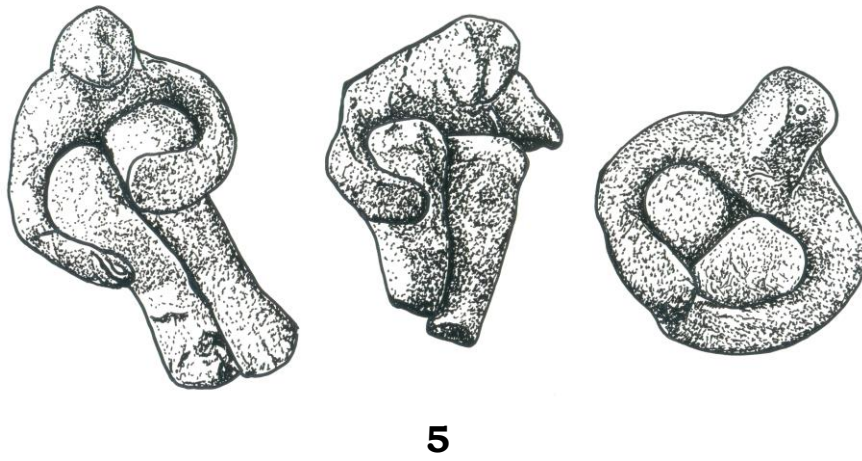
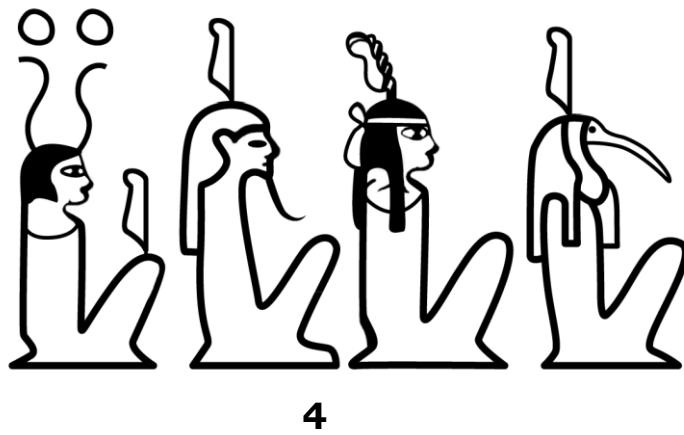
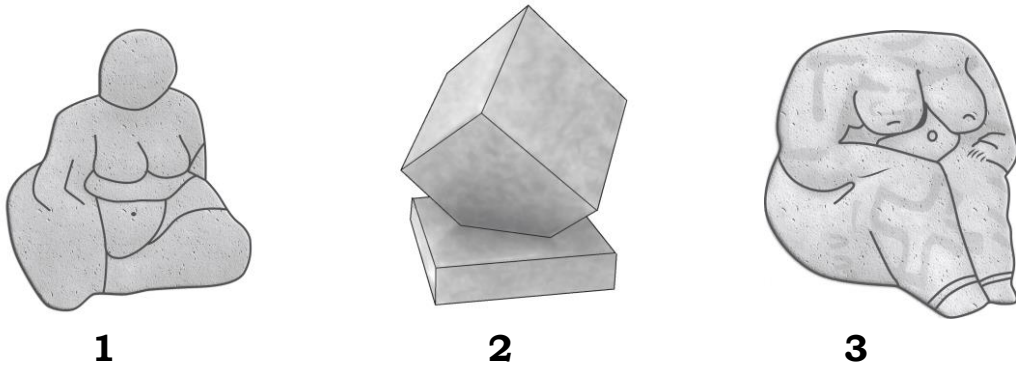
Rigden: Ik zal nog meer zeggen. Om mensen de kennis van de onzichtbare wereld uit te leggen moest men verwijzen naar associaties en beelden die door bewoners van de driedimensionale wereld konden worden begrepen. In oude tijden werd de Grote Moeder (godin) als de scheppende kracht van de Spirituele natuur van een mens (wiens weerspiegeling uiteindelijk bijvoorbeeld

diezelfde Isis werd, die werd voorgesteld als een vrouw) in eerste instantie afgebeeld in een bepaalde houding die doet denken aan een heilige *kubus* - wanneer een persoon zit en zijn knieën vasthoudt. Bovenaan werd de 'kubus' bekroond met een kop, die de bovenkant aangeeft. En het teken '**AllatRa**' werd op het hoofd of op één van de facetten van de kubus zelf geplaatst.

De essentie is eenvoudig. Dit is een symbolische weergave van het pad van spirituele bevrijding van de Persoonlijkheid wanneer het samengaat met de Ziel (ongeacht het lichaam waarin de persoon zich bevindt, bijvoorbeeld zijn geslacht, ras, enzovoort). Dit is hoe de *Oermoeder* oorspronkelijk werd afgebeeld in de oudheid - *zittend in een kubieke positie. Bovendien werd ze op een vierkante, vlakke basis geplaatst.* De kubus betekende de spirituele wereld, die een persoon kan bereiken met behulp van de goddelijke kracht van het vrouwelijke principe (Allat) en door zijn natuur kwalitatief te veranderen en een ander te worden - een Spiritueel Wezen. Het betekende ook de zes dimensies, waarin de menselijke structuur zich bevond. De platte *vierkante* steen is de aardse materiële wereld, en ook vier hoeken als indicatie van de vier belangrijkste menselijke Wezens. Later, toen mensen dit begonnen te imiteren, begonnen priesters hun gezichten te reproduceren (onsterfelijk te maken omwille van aardse glorie) in de vorm van kubieke sculpturen.

In latere tijden, toen in het Oude Egypte goden werden afgebeeld in de vorm van gepersonaliseerde sculpturen, werd de figuur van god op een kubus geplaatst om de goddelijke essentie te weerspiegelen. En als het nodig was om een verband aan te geven tussen het aardse en het hemelse (goddelijke), dan werd deze figuur op een kubus geplaatst, die op een vlak vierkant stond. Als de figuur eenvoudig op een plat vierkant werd geplaatst, betekende dat alleen het aardse aspect van het bestaan. Zulke oorspronkelijke kubieke beelden (evenals hun variaties van rhombische types) waren in hun tijd vrij wijdverspreid, niet alleen in het Oude Egypte, maar ook in andere delen van de wereld.

8

9

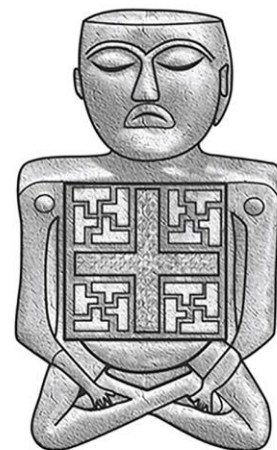
10

12

11

13

14

Figuur 98. Kubieke beelden en symbolen van de antieke wereld:

- 1) een kubusvormige sculptuur van een paleolithisch 'Venus' beeldje;
- 2) een Chinees beeldhouwwerk in de vorm van een kubus geplaatst op zijn kant (gemaakt van jaspissteen; in het Oude China werd jaspis vereerd als een 'pure steen', symbool van de Hemel; men geloofde dat een persoon, terwijl hij het pad volgde van zelfperfectie, in zichzelf zou moeten creëren ('uitsmelten') als middel om onsterfelijkheid te bereiken, wat in Chinese verhandelingen een 'prachtige parel' werd genoemd, een 'jaspideïsch juweel', dat zijn hele lichaam zou transformeren en hem schoon en onsterfelijk (jaspide) maken;
- 3) Paleolithisch kubusvormig beeld van een godin in zittende positie met gebogen knieën en armen om haar knieën (symbolen worden op het lichaam getekend; in de regel werd ze afgebeeld zonder gezicht en soms zonder hoofd);
- 4) een fragment van het beeld 'Oordeel van Osiris' op een oude Egyptische papyrus; in het Oude Egypte werden mensen, dieren en goden traditioneel in profiel afgebeeld;
- 5) terracotta beeldjes van mensen die in een pose zitten met gebogen knieën en armen om hen heen (artefacten van de Harappabeschaving);
- 6) een Eneolithisch object met een centraal ruitvormig symbool;
- 7) een rituele eneolithische kubusvorm met een geometrisch ornament (staand en ondersteund door vier poten, de bovenkant is versierd als een symbolisch beeld van zes dimensies);
- 8) een kubusvormig beeld van een zittende persoon, waarop een afbeelding staat van de oude Egyptische god van wijsheid Thoth (in de vorm van een baviaan) met het teken '**AllatRa**' (4e-1ste eeuw voor Christus, Karnak-tempel (Thebe, Egypte))
- 9) een bronzen beeldje in de vorm van een kubus, waarop, gekroond, met gebogen knieën en armen om hen heen gewikkeld, de oude Egyptische godin van Waarheid en Gerechtigheid, van de universele harmonie en orde - Maat (12e-11e eeuw voor Christus ; Oude Egypte);
- 10) een kubisch beeld van de schrijver Kha met het teken '**AllatRa**' (2e millennium v.Chr., Abydos, Oud Egypte);

- 11) een figuur van de Azteekse godin van het water - Chalchiuhtlicue (15e - 16e eeuw voor Christus; Mexico, Midden-Amerika);
- 12) een figuur van de Azteekse 'heer van het jaar', de god van het vuur en vulkanen in de mythologie van de Indianen van Midden-Amerika - Xiuhtecuhtli (14e-15e eeuw voor Christus; Mexico, Midden-Amerika);
- 13) een kubieke figuur van een persoon die in de lotuspositie zit, met symbolen op het lichaam; werd gebruikt voor het verankeren van een heilige emmer; de emmer werd ontdekt op een Viking-schip (9e eeuw, Noorwegen);
- 14) een kubusvormig standbeeld van Senusret-Senebefni (2de millennium voor Christus; Oud Egypte).

Anastasia: Ik ben inderdaad vaak soortgelijke beeldjes van goden tegengekomen die in een *kubieke positie* zaten tussen de archeologische vondsten die in verschillende delen van de wereld zijn ontdekt. De beeldjes in de paleolithische lagen (de zogenaamde 'Oermoeder') zitten ook op dezelfde manier, met benen onder de knieën en armen op de knieën. Soortgelijke beeldjes werden ontdekt bij de vondsten die tot de Harappabeschaving behoorden. En hoe zit het met de kubieke beeldjes van oude Indiase en Chinese goden?! Om nog maar te zwijgen over meerdere artefacten van de Azteken, Olmeken en Maya in Mesoamerica! Op gebieden waar het Slavische volk woonde, werden beeldjes van de *Grote Oermoeder* uit de periode van de Tripolye-beschaving gevonden, waar zich aan haar boezem een ruit bevindt met een diagonaal kruis binnen en met punten als centra! En een andere versie van haar afbeelding heeft specifieke symbolen van een afgeknotte piramide of twee met elkaar verweven slangen die, bijvoorbeeld rekening houdend met oude Indiase kennis over de kracht van de 'Kundalini-slang', de scheppende kracht van de spirituele opwekking van een mens symboliseren.

Rigden: Trouwens, twee slangen opgerold in een bal was voor vroegere volkeren één van de originele symbolen van *dood* en

opstanding van de natuur, de *vernieuwing* ervan. Slangen (bijvoorbeeld grasslangen) gaan in de herfst onder de grond en krullen op in een grote bal in gaten in de aarde, vallen in een winterslaap, worden dan wakker in de lente en verlaten hun holen. Daarom dienden ze als een associatief voorbeeld voor die mensen die wilden begrijpen wat reïncarnatie, dood en opstanding van een mens in de cyclus van wedergeboorten van zijn Ziel zijn.

Anastasia: Ja, veel mensen, vooral in het Oosten, vereerden de slang als een symbool dat geassocieerd wordt met vruchtbaarheid, het vrouwelijke principe, aarde, water en ook Wijsheid. Als iemand deze kennis in een spirituele context beschouwt, valt alles op zijn plaats. Wat betreft de Tripolye-beschaving is het interessant dat bijvoorbeeld keramische kannen met heilige symbolen meestal een ruitvorm hadden. Als je archeologische vondsten zorgvuldig onderzoekt, zul je zien dat de belangrijke symbolen en tekens van spirituele ontwikkeling op dergelijke kannen zijn afgebeeld: de cirkel, de halve maan (met hoorns naar boven wijzend), spiralen, driehoeken (piramides), golvende slangen (zigzag, zoals scheidslijnen, verbinding met water, met andere woorden met de *andere wereld*), vierpuntige kruisen, 'de zon en de maan', vier 'zonnen'. Bovendien, volgens archeologische opgravingen, had elk huis van de Tripolye-beschaving een kruisvormig heilig 'altaar' (in de vorm van het diagonale kruis), waar het eerste vuur voor de kachel werd ontstoken. Het is hetzelfde symbool van het vuur van de Ziel en de vier Wezens!

Rigden: De ruitvorm wordt vaak gevonden op de oudste ornamenten. Het werd het symbool van eenheid van Aarde en Hemel genoemd en werd geassocieerd met de lelie en de lotus...

Anastasia: Zelfs als we de etymologie van het woord 'rhomb' traceren, kunnen we interessante feiten ontdekken. Dit woord is afgeleid van het Griekse 'rombos', wat 'tol, magisch wiel, tamboerijn' betekent. In dit verband volstaat het om de belangrijke symbolische rol te herinneren die de tamboerijn speelde in

magische handelingen, bijvoorbeeld bij sjamanen. Bovendien was zo'n tamboerijn meestal versierd met, opnieuw, dezelfde hoofdsymbolen en tekens.

Rigden: Absoluut juist. Trouwens, men geloofde dat de sjamaan er met één hand het *heilige Geluid* uit haalt, terwijl hij in de andere hand de *dwardsbalk* van de tamboerijn vasthoudt, die in de regel de vorm had van een *diagonaal of gelijkzijdig kruis*. Volgens de symboliek is het immers het snijpunt van de cirkel en het kruis dat acht facetten creëert (de achthoek). De Witte sjamanen van Siberië hadden een geloof, de 'heilige kennis', dat wanneer het vierkant, dat wil zeggen de tekens van de vier elementen, in gang wordt gezet, dit kan veranderen in het teken van de eeuwigheid (cirkel)... En in het Westen, in de oude filosofie, noemden de Grieken hetzelfde proces quintessence (van het Latijnse woord 'quinta essentia' - de 'vijfde essentie') - de theorie van het vijfde element.

Anastasia: Dat is waar, en het werd 'de primaire ether', het 'goddelijke', het 'eeuwige' en het 'hemelse' (hemels, in de lucht) genoemd. Aristoteles definieerde in het algemeen de quintessence als het smalste element, de basisessentie, de substantie van de hele superlunaire wereld in tegenstelling tot de vier elementen van de sublunaire wereld, die onderworpen zijn aan cycliciteit van interconversie ('opkomst en vernietiging'). Alles is zo eenvoudig! Het blijkt dat iedereen het over hetzelfde heeft, maar verschillende woorden gebruikt.

Rigden: Natuurlijk is niets moeilijk als je het weet! Wanneer je een begrip bereikt, wordt alles eenvoudig. Wat sjamanen betreft hebt je terecht opgemerkt dat in die tijd deze kennis en een dergelijke vorm van overdracht ervan voor verschillende volkeren natuurlijk was. Maar zelfs eerder was deze basiskennis bij de meerderheid in de menselijke samenleving bekend en hadden mensen geen aanvullende uitleg nodig, zelfs niet als ze op verschillende plaatsen van de planeet woonden.

Dus symboliseerde een standbeeld in de vorm van een kubus de overwinning van de spirituele aard van een mens op de materiële; dat wil zeggen van de Spirituele natuur op de Dierlijke natuur. Het duidde ook op een spiritueel volwassen persoon die klaar is om het goddelijke Woord waar te nemen. Dit laatste werd in die tijd beschouwd als een *onhoorbaar Geluid, waardoor God 'communiceert' met de mens, en spirituele verlichting van de mens in het begrip van de Ene*. Dat wil zeggen, goden werden soms afgebeeld met open mond, maar vaker werden overeenkomstige tekens op hun kubieke beelden geplaatst. En later, toen hiërogliefen verschenen, begonnen ze communicatie af te beelden met die Ene, die een onzichtbare aard had.

Anastasia: Ik geloof dat lezers geïnteresseerd zullen zijn om te horen dat mensen in die dagen al wisten van het Primordiale Geluid.

Rigden: Natuurlijk deden ze dat. Dit is tenslotte spirituele basiskennis... Wat betekende bijvoorbeeld een hiëroglief in het Oude Egypte? Aanvankelijk werd het beschouwd als een heilig teken, het 'goddelijke woord', het teken dat het Geluid weergaf. Bovendien werden hiërogliefen in een specifieke volgorde geschreven en gegroepeerd in verschillende *vierkante en rechthoekige vormen*, die ook hun betekenis hadden. Zulk schrift werd alleen onderwezen in tempelscholen die 'Huizen van het leven' werden genoemd. Laat me je eraan herinneren dat het symbool van 'leven', 'eeuwig leven' voor de oude Egyptenaren het ankh-teken was, dat de 'sleutel van het leven' werd genoemd, 'sleutel tot de eeuwigheid'. Trouwens, dit merkwaardige kruis, als symbool van onsterfelijkheid, werd geassocieerd met water (*de andere wereld*). Het was niet alleen bekend bij de oude Egyptische beschaving, maar ook bij de Maya-beschaving, oude Europese volkeren zoals de Scandinaviërs. Het is interessant dat de schriftgeleerden van het Oude Egypte zelf die heilige tekens gebruikten, in de regel afgebeeld in de lotuspositie (zittend met gekruiste benen) op *een vierkante*

platte steen. De lotuspositie in die tijd werd ook voorwaardelijk een 'piramide' genoemd.

Figuur 99. Een oud Egyptisch beeldje 'Schrijver met een Boekrol'

(19e-18e eeuw voor Christus, het oude Egypte; Staatsmuseum voor Schone Kunsten Pushkin. Moskou, Rusland)

De oude Egyptenaren hadden een speciale houding ten opzichte van Geluid als een heilige manifestatie van de onzichtbare Ene die alles schiep. Van daaruit hebben ze dit begrip, vastgelegd in legendes, dat Geluiden het Universum doen ontwaken. Ze ontwaken niet alleen de Ziel, maar ook het mooiste ding daarin - de verbinding met de onzichtbare Ene.

Anastasia: Het is duidelijk waarom er in het oude Egypte een speciale verering was van muziek als grote scheppende kracht. Er is vermeld dat bij sommige religieuze ceremoniën alleen vrouwen werden vertrouwd om de ruimte te vullen met heilige geluiden, bijvoorbeeld priesteressen van de godinnen Isis en Hathor, op wiens hoofden overigens het teken '**AllatRa**' stond.

Rigden: Dit alles zijn natuurlijk externe rituelen, die echter precies de scheppende kracht van het goddelijke Allat symboliseerden, die de kracht van God (het Primordiale Geluid van de schepping) manifesteerde door het teken '**AllatRa**'. Maar het belangrijkste in al deze theatrale actie van associatieve overdracht van spirituele kennis is de houding van gelovigen en het werkteken, dat door massa's mensen wordt gezien.

Later, toen kennis verloren ging, begonnen geïnitieerde mensen deze te vernieuwen in de vorm die door nieuwe generaties kon worden begrepen. Toen werd een ander beeld van de Grote Moedergodin populair, niet in de vorm van een kubus maar in de vorm van een *vrouw Zittend* op een zijde van een parallellepipedum (de zeshoek wiens tegenovergestelde facetten, die zes dimensies symboliseren, gelijk en parallel zijn, zoals met de kubus). Bovendien werd de nadruk gelegd op het feit dat de godin precies op de *bovenkant* van deze symbolisch afgebeelde kubus *zit*, door één van de hoekpunten van de kubus met een ornament te markeren. De voeten van de godin rusten op een *vierkante platte steen*. Dit alles symboliseerde de verbinding tussen de Aarde en de Hemel. Op het hoofd van de Grote Moeder was er altijd het teken '**AllatRa**', dat een sleutelrol speelde in de spirituele activering van de persoon die ernaar keek.

Spirituele symbolen werden in de handen van de *Grote Moeder* geplaatst. Bijvoorbeeld in de linkerhand was het ankh-teken ('*sleutel tot de eeuwigheid*'), en in de rechterhand *de lotusbloem* met lange stengel (soms werd de godin afgebeeld met de symbolische linker- en rechter Wezens in haar handen als een teken van overwinning op de Dierlijke natuur, later vervangen door een staf). De lotus was aanvankelijk een symbool van spirituele Kennis, spirituele oefening, het creëren van krachten, perfectie en eeuwigheid in de Ene. Daarom werd het de heilige bloem (Kennis) van de stralende Ene (Ra) genoemd. Veel goden (en niet alleen van het oude Egypte) werden afgebeeld zittend op een lotusbloem.

Overigens, zoals ik ooit zei, was **de lotus één van de eerste symbolen van onsterfelijkheid en wederopstanding** onder verschillende volkeren in de betekenis van spirituele transformatie van een mens. Later werd dit op de één of andere manier weerspiegeld in de religieuze overtuigingen van verschillende culturen, bijvoorbeeld in het oude India, het oude Egypte, Assyrië, Fenicië, de Hettieten en anderen. Als een lotusknop werd afgebeeld betekende dit potentiële vermogens (van de mens) tijdens zijn leven. En als een rijpe lotuszaadpeul werd afgebeeld, die de vorm heeft van een omgekeerde afgeknotte kegelvormige kleine piramide, betekende dit het resultaat van levenslange daden van de mens, een soort 'fruit' na zijn dood. Als deze stengel met een zaaddoos in handen was van een godheid, dan betekende dit een vruchtdragende scheppingskracht. Bovendien werd de lotus vaak afgebeeld samen met de Grote Moeder (zoals wetenschappers haar noemen - godin van de maan), dus later begonnen ze hem in de vorm van een kom te tekenen.

Dus in de handen van de Maagdelijke Moeder van de oude Egyptische cultuur symboliseerde de lotus kuisheid, spirituele vruchtbaarheid, de maagdelijke zuiverheid van de scheppende kracht van het vrouwelijke principe. Later waren er verschillende interpretaties van de lotusbloem in handen van de Grote godin: een staf (van spirituele macht over materie, verstrengeld met één of twee slangen, een bloeiende scepter), *kennis* in de vorm *van een open boekrol (open boek)*. Nog later begon de godin Isis op de volgende manier te worden afgebeeld: de palm van haar rechterhand werd tegen de zonnevlecht gedrukt en met haar linkerhand hield ze het Kind vast (de Zoon van de Ene), wiens naam Horus is, wat betekent 'Degene die uit de Hemel komt'. Horus, als een scheppende God, werd meestal afgebeeld met het hoofd van een valk.

Anastasia: Ja, we hebben in een gesprek al gezegd dat in de mythologie van de volkeren van de wereld de vogel sinds oude tijden diende als verband met spirituele concepten: met een

Spiritueel Wezen 'die uit de Hemel kwam', vanuit 'een andere wereld', evenals met het Voorste Wezen van de mens. Voor veel mensen betekende het tekenen van vleugels als zodanig de verbinding met andere werelden, dimensies, het symbool van het verheffen van de Ziel tot de Eeuwigheid van de spirituele wereld na de dood van het lichaam in de materiële wereld. Het beeld van de vogel werd een archetype voor alle gevleugelde wezens.

Figuur 100. Afbeelding van een beeldje van de godin Isis met het kind Horus (12e eeuw v.Chr., Oud Egypte; Hermitage museum, St. Petersburg, Rusland).

Rigden: Volledig juist. Trouwens, vogels waren ook attributen van de goden die de strijd van de krachten van licht en duisternis personifieerden, die in de onzichtbare wereld handelden en de menselijke keuze naar één van de twee kanten dwongen. Dat is de reden waarom sinds oude tijden de ingewijde een symbolische indeling van vogels maakte. De *valk* symboliseerde bijvoorbeeld de krachten van het licht, spirituele waakzaamheid en moed in handeling. De *adelaar* symboliseerde de duistere krachten en de strijd om materiële macht. Maar vanwege imitatie en misverstand van de essentie van deze symbolen werd de symboliek van deze vogels praktisch samengevoegd en werden ze vermengd in de menselijke maatschappij. Voor een intelligent persoon volstaat het echter om naar de moderne symboliek van de vlaggen van staten en internationale organisaties te kijken. Zijn daar veel valkjes te vinden? Het aantal adelaars is echter eindeloos. Dit is gewoon weer een indirecte bevestiging uit tal van feiten over de oorsprong van de huidige samenleving, wie deze beheert en welke kracht aan het winnen is in deze wereld.

Anastasia: De hoge vlucht van de valk in het oude Egypte werd bijvoorbeeld associatief vergeleken met de vlucht van de Ziel in hemelse rijken. Men geloofde dat Horus als de zoon van Osiris en Isis naar de menselijke wereld werd geroepen om Hemel en Aarde te verenigen en de krachten van de Duisternis te bestrijden. De belichaming van levenskracht en de Ziel ('ba') werd voorgesteld in de vorm van een valk met het hoofd van een persoon. Sommige goden werden daarentegen afgebeeld als mensen met het hoofd van een valk.

Rigden: Dat klopt. Zulke goden uit het oude Egypte, zoals bijvoorbeeld Ra en Mentoe, werden in vroegere tijden afgebeeld in de vorm van een persoon met het hoofd van een valk, en op hun hoofd was er een teken van een *cirkel*. Hun symbool was een gevleugelde zonnescijf (*cirkel*). Het was een attribuut, niet alleen van de oude Egyptische Ra, Mentoe en Horus, maar later, zoals ik al heb gezegd, was het een symbool van de goden van andere

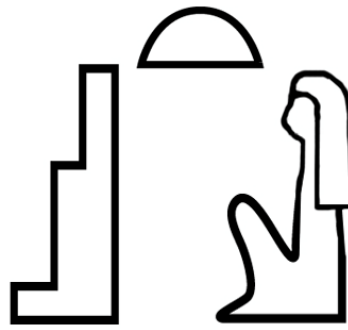

volkeren, bijvoorbeeld van de oppergod van het Goede voor de oude Perzen - Ahura Mazda.

Figuur 101. Afbeelding van de oude Egyptische valk (een deel van een hanger; 7e eeuw voor Christus; het oude Egypte).

Dus terugkerend naar het onderwerp van de symboliek van de Oermoeder en de kubus. De naam van de godin Isis, bijvoorbeeld, vertaald uit de oude Egyptische taal in het Grieks, betekent 'troon' of 'zetel'. Het Griekse woord 'thronos' betekent op zijn beurt 'stoel, een verhoogd platform'. Dit is precies wat in de vorm van een kubus is verbonden met oude beelden van de Oermoeder (in *zittende* positie). De hiëroglief met betrekking tot de naam Isis werd op zo'n manier afgebeeld - in de vorm van een zijaanzicht van een platte vierkante steen, een parallellepipedum - wat het feit benadrukt dat de godin helemaal *bovenaan (hoek) zit*. Deze troon (stoel) wordt ook vaak op het hoofd van Isis geplaatst als een aanduiding van haar naam, die één van de oude benamingen van de Oermoeder is, verbonden met spirituele verheffing, een symbolische heilige plaats, verbinding van Hemel en Aarde. En zo werd de symbolische kubus een troon.

*Figuur 102. Oude Egyptische hiërogliefen van de godin Isis
(het eerste symbool is een zijaanzicht van de troon).*

En nu is het voldoende om een analogie te trekken met wat verschillende religies de plaats noemen om *dichter bij God te komen*, de hoogste *verlichting in zelfperfectie*, en er zal veel duidelijk worden. Boeddha bijvoorbeeld werd afgebeeld op de 'troon' waarnaar werd verwezen met de benamingen 'lotus' en 'diamanten' troon. In het Christendom, bijvoorbeeld, gebruikten ze in plaats van het woord 'troon' een woord dat vergelijkbaar was in betekenis - 'престол' ('prestol' in de Engelse transcriptie - opmerking van de vertaler). Het oude Slavische woord 'престол' ('prestol') is afgeleid van het woord 'стол', 'стлать', ('tafel', 'spreiden' - nota van de vertaler), wat bovendien 'zitplaats' en zelfs 'Platform' (verbinding met het allerhoogste) betekent. Daarom is er het gezegde: 'De troon (prestol) van God is de Hemel'.

Anastasia: De troon (prestol) (een *vierhoekige* tafel met relikwieën die bedekt is *met een sluier*) is het belangrijkste kenmerk van de Orthodoxe kerk. Het staat *in het midden van het altaar*. Overigens is het interessant dat veel soorten altaarcomposities precies de *Moeder van God op een troon* vertegenwoordigen.

Rigden: Helemaal juist... Maar het is vermeldenswaard dat het één ding is om goden af te beelden met typische symbolen om spirituele kennis door te geven en een ander om mensen af te beelden met hun onverzadigbare honger naar materiële imitatie en macht. Gedurende de periode van ontwikkeling van het politieke

en priesterlijke machtsinstituut in de menselijke samenleving aarzelden degenen die aan de macht waren niet om hun geliefde zelf te omringen met alle symbolen van 'God glorie' door oude afbeeldingen van goden te imiteren die 'op de troon zaten'. Vaak zonder de oorspronkelijke essentie te begrijpen. Ik zal in dit verband zelfs de beschavingen van het Oosten (Azië) en het Westen (Meso-Amerika) niet noemen; hun geschiedenis heeft genoeg dergelijke feiten. Ik zal eenvoudig een voorbeeld geven van annalistische overlevering over de 'koninklijke regalia' in het Land van Roes, over de zogenaamde Troon van Monomakh, die tot op de dag van vandaag bewaard is gebleven.

Eerder heette de tsarische troon 'de plaats van de tsaar'. Dit was een symbool van de opperste macht. Deze bevond zich niet alleen in de buitenste hal van de prins (in het paleis), maar ook in tempels. In de tempel werd de troon in de regel aan de rechterhand van de heilige poorten van de iconostase geplaatst in de vorm van een *feesttent* (hoes) *op vier pilaren*, waar achter een aparte ingang een omheind *zitje* was. En de *pijlers* van deze *piramidale troon* waren de figuren van *vier dieren*. En welke dieren? 'Skiment, een felle leeuw (monster/beest), uena (hyena) - een kwaardardig beest zonder nek - en twee oskrogans: één met veel knopen en de andere ook tot aan de rand gevuld met licht'.

*Figuur 103. De troon van Monomakh
(het jaar 1551; De Dormition-kathedraal van het Kremlin van
Moskou, Moskou, Rusland).*

Anastasia: Met andere woorden, in de pijlers van de troon van de tsaar waren er symbolen van alle vier Wezens van de mens? De leeuw en de hyena zijn laterale Wezens, en degene die veel knopen heeft, moet absoluut het Achterste Wezen zijn. En wat is de exacte vertaling uit het Oude Slavisch van de laatste zin?

Rigden: ‘...en de tweede is tot aan de rand gevuld met licht (limiet, top)’.

Anastasia: Dat gaat precies over het Voorste Wezen! Dat is de oude Slavische taal voor je... zoals men zegt, het is een schande om het niet te weten.

Rigden: Met betrekking tot de vier Wezens voor oude Slaven, zoals ik al heb gezegd was dit niets nieuws. Hun oude goden, die in het tijdperk van de verspreiding van het Christendom heidens werden genoemd, weerspiegelden volledig al deze kennis die was geformuleerd in een begrijpelijke, voor mensen associatieve vorm. Laten we bijvoorbeeld de Slavische godheid Strobozh (Stribog) beschouwen - de god van de vier winden. De oorsprong van zijn naam komt van het woord 'bouwen' en de hoofdfunctie werd gedefinieerd als 'de bouwer van het Goede'. De vier windstreken van verschillende seizoenen stonden allegorisch voor de vier menselijke Wezens, die onzichtbare intelligente ruimtes zijn die in hem proberen te domineren. Bovendien zijn er drie wervelende *draaikolken*, die jammeren en fluiten, en in een snelle dans draaien 'naar het geluid van hemelse koren'. Dat is de reden waarom mensen later in de folklore (Russische bezweringen) vloeken uitvonden tegen 'een vreselijke duivel', een gewelddadige wervelwind, ...en een vliegende vurige slang'. En de lentewind werd geassocieerd met het Voorste Wezen, met de eerste lentevogels, boodschappers van 'goede geesten' en met 'gezing en muziek van de hemel'. Dus alle middelen werden gegeven zodat mensen 'het Goede in zichzelf zouden bouwen'. De rest was afhankelijk van hun menselijke keuze.

Anastasia: Ja, het blijkt dat de associatieve concepten van oude Slaven over de aard van de menselijke ruimtelijke structuur en zijn spirituele component dichter bij de waarheid lagen. Want de wind als element van tastbare ruimte komt het dichtst in de buurt van het karakteriseren van de onzichtbare natuur van de vier Wezens!

Rigden: Maar wat nog interessanter is met betrekking tot de oude Slaven: hun kennis werd niet alleen vastgelegd in de mythologie, maar ook in architecturale gebouwen! Lang voor het Christendom bestonden er in het Land van Roes constructies van tempels die later bekend werden als 'tentvormig'. Het oude Russische woord 'шаторъ' ('shator' - notities van de vertaler) is afgeleid van het Turks 'šatyr' wat 'tent, luifel' betekent. 'Trouwens,

het oude Indiase woord 'chattram' betekent 'barrière, sluier' en werd geassocieerd met de betekenis van 'ik open en sluit Licht'.

Anastasia: 'Ik open en sluit Licht'? Dus in feite is dit in de spirituele interpretatie de 'sleutel tot de hemel'?!

Rigden: Absoluut. Dus toen, in de oude Russische architectuur, was 'shator' de naam van de kruisbloem van de centriscche gebouwen in de vorm van een tetraëdrische of octaëdrische *piramide* op de top van torens, tempels en zelfs de veranda in een gewoon houten huis. Dit was een symbool, sprekend in moderne taal, van actieve aspiratie van de mens voor het spirituele (Hemel). In feite vertegenwoordigde deze structuur een 'achthoek geplaatst op een vierhoek', waardoor een overgang van rijen van *vierkante basis* van bijvoorbeeld een tempel naar zijn achthoekige kruisbloem (paviljoen) mogelijk werd gemaakt, waarop een kleine koepel werd geplaatst als *topper* met een *hemisfeer*.

Anastasia: Een topper met een *hemisfeer*?! Een kruisbloem met acht facetten met een indicatie van een koepel?! Dat is precies de bovenkant van de kubus die op zijn hoek is geplaatst! Dit zijn echte architecturale symbolen van Lichtpilaren!

Rigden: Trouwens, het woord 'glavka' (koepel) heeft het Oude Slavische woord 'glava' voortgebracht, wat 'hoofd' betekent als het begin van alles, de basis, het allerhoogste: hoofd honcho, hoofd van het huis, een hoofdstuk (hoofd) van berkenschorsmanuscripten, en latere boeken, enzovoort. Maar bij de mens zelf was 'glavka' de *kruin* van het hoofd, de bovenkant van de mens.

Anastasia: Nu, de kruin van het hoofd is altijd gemarkeerd als de duizendbladige lotuschakra of, zoals het in India wordt genoemd - de SahasraRa chakra wat, wanneer vertaald uit het Sanskriet, 'duizend bloembladen van een lotus' betekent. Dit is de *zevende* chakra van de mens. Interessant is dat de Hindoes geloven dat het spirituele bewustzijn hier de lagere menselijke essenties blokkeert

die zich binden aan aardse gehechtheden en verlangen naar de Ziel die de eeuwigheid zoekt. Het is met behulp van deze chakra dat de eenwording met de Allerhoogste als het laatste stadium van de spirituele groei van de Ziel in het lichamelijke omhulsel plaatsvindt. Het is hier, volgens de opvattingen van religieuze asceten van India, dat de ontwakende scheppende kracht van Kundalini ('de Kundalini-slang'), die door de zes chakra's stijgt, haar pad beëindigt, en superverlichting plaatsvindt, eenwording met superbewustzijn, de Ziel met God (de Allerhoogste).

Rigden: Het is ook de moeite waard aandacht te schenken aan het symbool waarmee ze deze chakra markeren - als een transparante diamant, waaruit vervolgens de namen 'de lotus, diamanten troon' van Boeddha vandaan kwamen.

Anastasia: Elke keer als ik de oude kennis van Indo-Europese volkeren tegenkom, valt hun wijsheid en de diepgang van de kennis van de spirituele essentie me altijd op.

Rigden: Verschillende volkeren, waaronder degenen die in de huidige Slavische gebieden wonen, hebben deze kennis al sinds de oudheid... Bovendien, wat was anders typisch voor de oude Russische tempels met een dergelijke constructie. Ze maakten een vrij sterke indruk met hun externe symbolen en schaal. Maar de binnenruimte van deze oude tempels was extreem klein en *niet bedoeld voor dichtbevolkte 'aanbidding'*. *De ongelooflijke hoogte boven de middenste kruising* werd benadrukt in deze nauwe binnenruimte van de tempel. Vaak is het aan de Oermoeder van dit of dat volk dat zulke tempels waren gewijd - aan de scheppende kracht van het goddelijke vrouwelijke principe. Daarom symboliseerde hun interne ruimte ook het pad van spirituele perfectie in een mens zelf.

Anastasia: De oude volkeren die ooit in de huidige Slavische gebieden leefden, hadden echt een rijk spiritueel erfgoed, zoals blijkt uit archeologische vondsten met de relevante spirituele

symbolen en tekens die dateren uit de 12e-4e millennia voor Christus. Het is gewoon zo dat het vandaag, uiteraard, in het voordeel van iemand is dat moderne mensen die in die gebieden leven ten onrechte geloven dat hun voorouders zogenaamd afstammen van 'primitieve stammen' die geen spiritueel erfgoed hadden.

Rigden: Mensen moeten zich bedenken waarom een dergelijke 'mening' aan hen en hun kinderen wordt opgelegd, en waarom alles wordt gedaan om ervoor te zorgen dat mensen zelf niet geïnteresseerd zijn in iets groters, in wat ze niet 'horen te weten' als gedefinieerd door degenen die aan de macht zijn. Waarom, met de huidige technische mogelijkheden van de beschaving, gaan de priesters van de wereld door met informatie-aanvallen op het bewustzijn van deze mensen en maken ze 'Ivans die zich hun verwantschap niet herinneren?'

Anastasia: Ja, als de Slavische volkeren wakker worden uit hun spirituele slaap, dan zullen ze, vanuit de edelmoedigheid van hun Ziel, andere volkeren spiritueel wakker maken, en dit ontwaken van alle mensen zal de hele wereld beïnvloeden...

Je hebt ons ooit interessante informatie verteld over de 'Openbaring' van Johannes. In het bijzonder hoe hij het verhaal van de Apocalyps schreef, met behulp van de informatie van de Joodse priesters, die veel hadden geleend van oude Griekse legendes en de religieuze overtuigingen van Oosterse volkeren, inclusief Egyptische en Babylonische mythen. Ik heb dit allemaal opgenomen in het boek Sensei-4. Dus, zoals u al zei, schreef Johannes ook over de troon die in de hemel was gezet, waarop 'Hij die zit zich bevond'. Het belangrijkste is dat hij spreekt over dezelfde vier apocalyptische beesten die rond de troon staan!

Rigden: Ja, Johannes had ook 'Hij die zit', 'die eruit zag als edelstenen - zoals jaspis en carneool; en de gloed van een smaragd cirkelde als een regenboog over zijn troon'. Natuurlijk is het

allemaal hetzelfde. Nogmaals, dezelfde *kleuren* die de godin Isis en andere Geleiders van Allat symboliseren. Het is dezelfde 'troon die in de hemel was gezet, en Hij die zit was op de troon', '...voor de troon een zee van glas als kristal' en 'zeven lampen van vuur branden voor de troon, de zeven Geesten van God.' 'Midden op de troon, en rondom de troon, zaten vier beesten vol ogen voor en achter. En het eerste beest was als een leeuw en het tweede beest als een kalf, en het derde beest had een gezicht als een mens, en het vierde beest was als een vliegende adelaar. Elk van de vier beesten had zes vleugels om zich heen en waren vol ogen van binnen en van buiten. Zonder dag of nacht te stoppen zeiden ze: "Heilig, heilig, heilig is de Almachtige Heer God, Die was, Die is en Die komt." En wanneer die beesten eer en glorie geven en dank aan Hem die op de troon zit, die voor eeuwig en altijd leeft, vallen de vier en twintig oudsten neer voor Hem die op de troon zit, en aanbidden Hem die voor eeuwig en altijd leeft, en wierpen hun kronen voor de troon, zeggende: Gij zijt waardig, o Heer, om glorie en eer en macht te ontvangen: want u hebt alle dingen geschapen, en voor uw plezier werden zij geschapen.' Johannes gebruikte eenvoudig de informatie van de joodse priesters. En deze laatsten kopieerden het grootste deel van deze kennis van de legenden van andere volkeren, omdat ze zich deze hadden toegeëigend om concepten vanuit de geest te vormen en hun eigen religie te creëren.

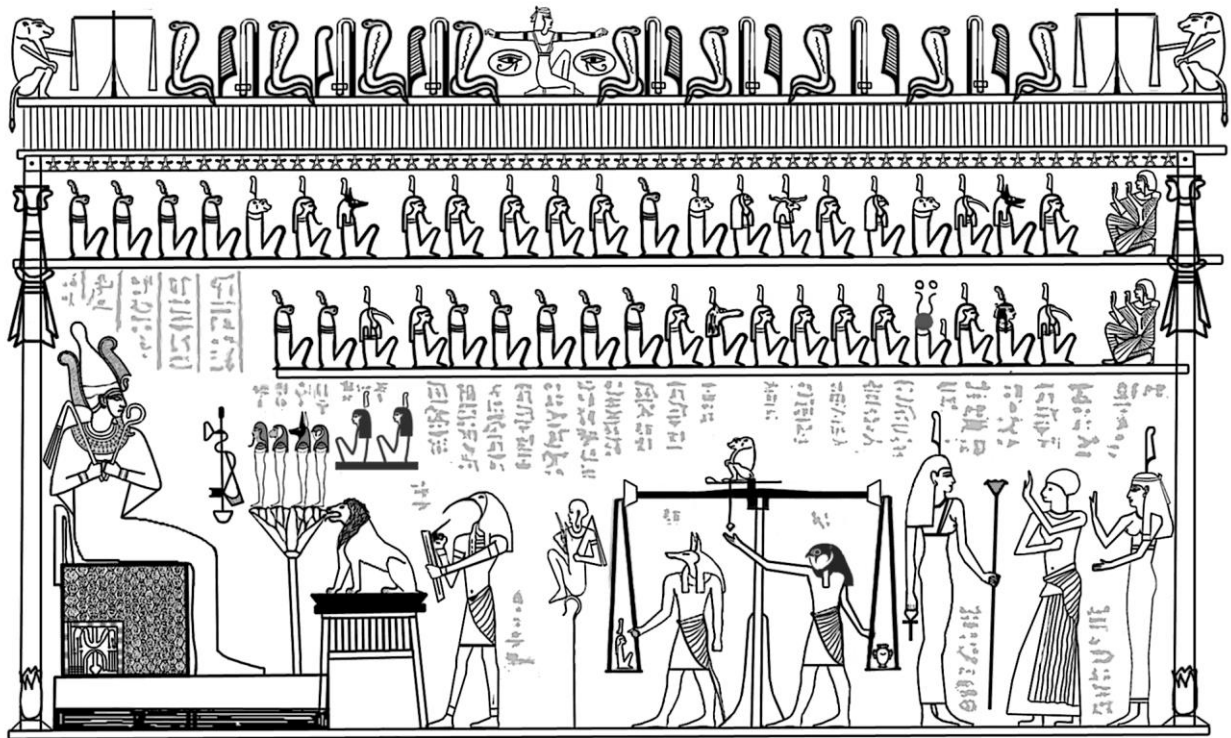
Maar als basis nam Johannes niet de plot over de scheppende kracht van Allat voor levende mensen, maar over het Oordeel van elke persoon na de dood van zijn fysieke lichaam. De oude Egyptenaren noemden dit het 'Hof van het hiernamaals van de oppergod Osiris' (ik herinner u eraan dat de vrouw van deze laatste werd beschouwd als de godin Isis). Ik heb je ooit verteld over Osiris. Zijn naam betekent *'Iemand die aan de top staat'*. Hij wordt beschouwd als de heer van de wereld van het hiernamaals, die na het aardse leven het oordeel voert over elke menselijke Ziel en het verdere lot bepaalt. In de moderne versie van de vertaling van de papyrustekst die vertelt over het 'Hof van het hiernamaals', klinkt de bijnaam van de persoon die dit 'Hof' binnengaat behoorlijk

grappig - 'vers dood'. Men zegt: zoals een persoon het leven begrijpt, zo vertaalt hij het in een andere taal. De oude Egyptenaren geloofden dat het leven ook na de dood van het fysieke lichaam doorgaat, maar in een andere vorm en in een andere ruimte. Deze visie was gebaseerd op de Kennis die ooit aan alle mensen was gegeven. De plaats van Rechtbank (*de overgangstoestand van de mens na de fysieke dood*) in de 'onderwereld' werd door de oude Egyptenaren genoemd als 'de Grote Hal van Twee Waarheden'. Osiris aan het Hof, als Wezen uit de allerhoogste spirituele wereld, werd symbolisch afgebeeld *Zittend* op een *kubieke* 'troon', zijn voeten rustend op een vierkante basis. Hij oordeelt vanaf de *bovenkant* van de kubus, waarnaar in de regel de gemarkeerde hoek van de kubus wijst. Aan het Hof (in de Grote Hal van Twee Waarheden) zijn ook de vier verdedigers van de troon van Osiris aanwezig...

Anastasia: Ik herinner me dat u ons ooit een kopie van de papyrus met een afbeelding van het Oordeel van Osiris liet zien. Er waren ook de *vier* verdedigers van de troon van Osiris in de onderwereld die voor de rechter op een lotusbloem stonden.

Rigden: Inderdaad. Volgens de legende zijn ze zonen van de Zoon van Osiris - van Horus (Horus betekent 'Iemand die uit de Hemel komt'). Elk van hen wordt beschermd door een bepaalde godin die wordt afgebeeld als een gevleugelde vrouw. De namen van de zonen van Horus zijn Amset, Hapy, Doeamoetef en Kebehsenoef. Amset heeft een *menselijk gezicht*, Hapy werd afgebeeld met een kop van een *aap*, Doeamoetef met een kop van een *jakhals*, Kebehsenoef met een kop van een *valk*. Deze *belangrijkste vier* worden consequent genoemd in The Pyramid Texts, The Coffin Texts, het Egyptische 'Dodenboek' en andere religieuze en magische literatuur van de oude Egyptenaren. Natuurlijk heeft al een groot deel van de spirituele kennis veranderingen en vervormingen ondergaan als gevolg van interpretatie vanuit de geest met overheersing van het materiële denken, maar toch zijn er enkele echo's gebleven.

*Figuur 104. **Het hof van Osiris***

(Diagram van een oud Egyptisch beeld op papyrus. 6e eeuw v.Chr. Dodenboek; Hermitage museum, St. Petersburg, Rusland).

In de oorspronkelijke spirituele zin zijn dit precies de vier belangrijkste menselijke Wezens. Dit is precies het deel van de menselijke structuur, de echte 'Getuigen' van de onzichtbare wereld die, net als vluchtrecorders van een vliegtuig, alle openlijke en geheime daden van de Persoonlijkheid, gedachten, keuzes en voorkeuren tijdens het doorgebrachte leven vastleggen. Het Achterste Wezen, Amsit, werd in de menselijke vorm afgebeeld als een symbool van het hele menselijke verleden - het vorige leven van verschillende Persoonlijkheden (subpersoonlijkheden) in de aardse reïncarnaties van de Ziel (Johannes beschrijft het op de volgende manier: 'het beest had een gezicht als een mens'). Het Rechter Wezen, Hapy, werd afgebeeld met een kop van een aap (hamadryas-baviaan) als een symbool van wildheid, kudde-instinct, manifestaties van dierlijke instincten, kracht, woede en agressie

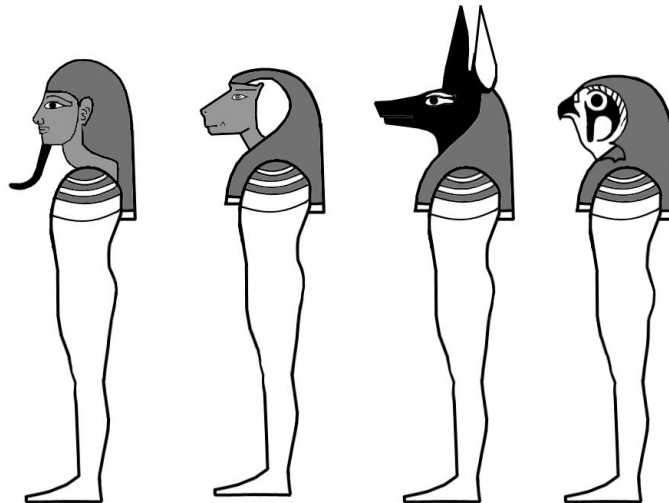
(Johannes beschrijft het als het 'beest als een kalf' - een kuddedier). Het Linker Wezen - Doeamoetef - met een kop van een jakhals, is een symbool van een zeer ontwikkeld dier, van een razendsnelle aanval, behendigheid, intelligentie en sluwheid (Johannes beschrijft het als 'een dier als een leeuw'). In het algemeen moet worden opgemerkt dat de oude Egyptenaren in het associatieve beeld van een jakhals heel nauwkeurig de belangrijkste kenmerken van het Linker Wezen hebben vastgelegd tijdens zijn aanvallen op een persoon met de bijbehorende gedachtevormen. Omdat de jakhals ook behendig naar het slachtoffer sluipt en het scherp vastgrijpt. Het wordt gekenmerkt door durf en brutaliteit van plotselinge aanvallen. Het kan zelfs een vogel grijpen die vanuit een hoge sprong de lucht in stijgt. Trouwens, het is erg luid. Dit beest produceert een klagerige kreet als het op jacht gaat. Het jankt zo luid dat de dieren in de buurt deze kreet beginnen te herhalen en in reactie daarop ook janken.

En ten slotte is er het symbool van het Voorste Wezen Kekehsenoef met het hoofd van een valk (Johannes beschreef het als een 'levend wezen als een vliegende adelaar'; een adelaar is al een commentaar van het priesterschap). De valk was inderdaad een symbool van spirituele vrijheid van de persoon die streefde naar het spirituele pad (omhoog, hemelwaarts) naar bevrijding van zijn Ziel. Het was ook een symbool van inspiratie, hemelvaart door alle niveaus en overwinning op materie. In Egypte was het de valk die de Koning der Vogels was, de hemelse natuur, één van de eerste manifestaties, een symbool van de god Ra. En voor veel andere volkeren, zoals de Inca's, was het ook een zonnelymbol (zon) dat het spirituele pad van de mens bewaakte en zijn geest versterkte. Dit werd vergeleken met het vermogen van de valk om hoog en lang te stijgen, om 'dicht bij de zon' te zijn.

In het 'Dodenboek' worden deze vier Wezens ook 'meesters van Juistheid en Waarheid' genoemd, de 'opperste prinsen die achter de rug van Osiris staan', de 'pilaren van Sjoe' (volgens kosmologische legendes is Sjoe 'Degene die ooit de hemel uit de

grond heeft geheven en die omhoog houdt; de god van de lucht die Hemel en Aarde scheidt', in de heilige legenden over de mens een aanduiding van zijn 'schaduw' in de onzichtbare ruimte). Ze werden op de lotusbloem geplaatst en later aan de zijkanten van de troon, achter de troon of voor de troon (Johannes verwijst ernaar als 'in het midden van de troon en rond de troon').

Figuur 105. De vier Wezens aan het hof van Osiris

(fragment van de tekening 'Het hof van Osiris'):

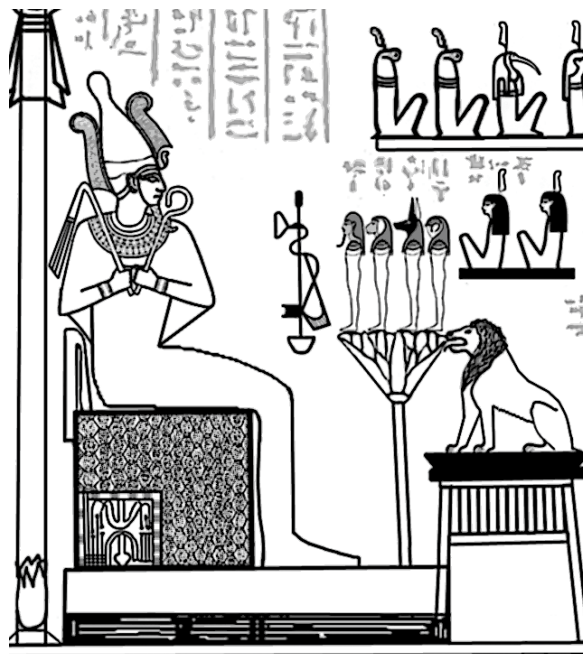
- 1) *Het Achterste Wezen (Amset) met een menselijk hoofd;*
- 2) *Het Rechter Wezen (Hapy) met een kop van een aap (hamadryas-baviaan);*
- 3) *Het Linker Wezen (Doeamoetef) met de kop van een jakhals;*
- 4) *Het Voorste Wezen (Kebehsenoef) met het hoofd van een valk.*

Anastasia: Destijds heeft u gezegd dat voor 'Degene die op de kubus zit' (Osiris) er een symbolisch weergegeven Dierlijke geest is, in de vorm van een leeuw, evenals een vervaagde lotusbloem op het 'altaar'. Van dit laatste blijft alleen het zaadvat over, waarop deze vier Wezens trouwens staan.

Rigden: Dat klopt. Zoals ik al heb gezegd werd de lotus in deze vorm meestal afgebeeld als het symbool van het spirituele resultaat van het levenspad van de Persoonlijkheid na de dood van zijn

lichaam. Een lotus met bloemblaadjes is een symbool van actief leven, en wanneer de bloemblaadjes eraf vallen, blijft de essentie over - de spirituele zaden die de mens tijdens zijn leven verkrijgt. Het beeld van de papyrus toont symbolisch vier hoofdwezens, zoals Getuigen, die op deze 'essentie' staan. Ze zijn, simpel gezegd, de informatie over elke dag dat de persoon als het ware per seconde heeft geleefd. De notatie boven hen vertoont in de regel symbolische tekens van het aantal 'gedachten en daden' (zonden) van een persoon, vastgelegd door elk Wezen. Dit is een soort voorwaardelijke indicator van het kwantitatieve equivalent van de actieve dominantie van elk Wezen tijdens het leven dat door de Persoonlijkheid wordt geleefd. Het is onmogelijk om iets te verbergen; alle geheimen worden onthuld. Deze vier Wezens zijn als 'stille Getuigen' die nooit liegen. Alle daden, gedachten, emoties, ervaringen van de persoon, alle verleidingen waar de persoon door werd verleid en wat hij gedurende het hele leven koos - alles is aanwezig voor de Rechter.

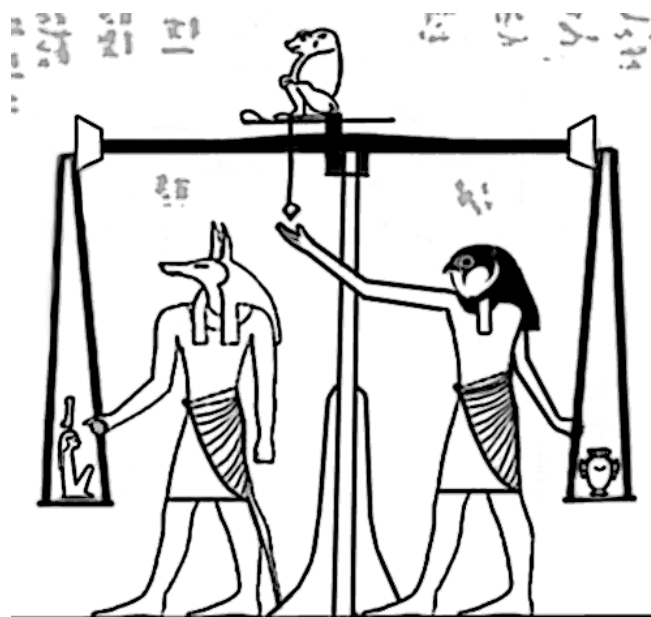
*Figuur 106. **Stille Getuigen voor de Rechter, die op een lotusbloem staan***

(een fragment van de afbeelding 'Het hof van Osiris').

Anastasia: Het is interessant dat de oude Egyptische papyrus duidelijk aantoonde dat de menselijke Ziel niet deelneemt aan dit proces; hij wacht alleen op zijn lot volgens de resultaten van de getuigenissen van de vier Wezens terwijl hij zich op de schaal bevindt.

Rigden: Ja, meestal ernaast in de buurt van de kom werd bovendien het symbool van het Voorste Wezen afgebeeld (een figuur met de kop van een valk), die zijn betrokkenheid bij het wegeven aangeeft, waarmee associatief wordt aangetoond hoe actief dit wezen was tijdens het leven van de persoon. En één van de Wezens van de Dierlijke natuur (het Achterste, het Rechter, het Linker) werd in de regel in de buurt van de tegenovergestelde schaal geplaatst, waarop een figuur van de godin van Gerechtigheid en Waarheid (Maat) stond of haar kenmerk - een veer. Hier werd het dominante Wezen van de Dierlijke natuur afgebeeld, waaruit blijkt hoe actief het was gedurende het hele menselijke leven. Meestal werd Het Linker Wezen (de figuur met de jakhalskop) op deze plaats afgebeeld. Het wordt beschouwd als het oudste (degene die het Achterste en het Rechter wezen leidt) en de verstandigste hypostase van de Dierlijke natuur in de mens.

Figuur 107. Het wegen van de Ziel

(fragment van het beeld 'het hof van Osiris'): op de schaal die de figuur met de jakhals (het Linker Wezen; Doeamoetef) vasthoudt, is er een figuur van de godin van Gerechtigheid en Waarheid (Maat); op de schaal waaraan de figuur met het hoofd van een valk (het Voorste Wezen; Kebehsenoef) zich vasthoudt, bevindt zich het oude Egyptische symbool van het afbeelden van de Ziel; boven de schaal is de god Thoth (de god van Wijsheid, tellen en schrijven, 'de heer van de tijd'), die de oude Egyptenaren ook in de vorm van een baviaan afbeeldde; volgens de legende registreerde Thoth de dagen van geboorte en dood van mensen, noteerde hij kronieken en aan het Hof noteerde hij het resultaat van het wegen van de Ziel van elke persoon.

Anastasia: Als we dit bekijken vanuit het perspectief van spirituele Kennis, blijken deze Wezens eerst bepaalde gedachten in een persoon tijdens zijn leven op te wekken, en vervolgens registreren ze op basis van zijn Keuze waaraan hij de meeste aandacht besteedt en van zijn levensenergie geeft. En na zijn dood 'verraden' ze zijn persoonlijkheid tegenover dit hof?!

Rigden: Dat is hoe het is. Dit Hof vindt echter niet plaats op de manier waarop mensen het hebben verzonnen en verklaart de processen van de onzichtbare wereld door associatieve beelden die mensen van de driedimensionale wereld kunnen begrijpen. Dit zijn gewoon onvermijdelijke processen voor elke Persoonlijkheid, die plaatsvinden... laat ons zeggen, op het niveau van energie en informatie, die wachten op de dood van het fysieke lichaam.

Anastasia: Dus als de Persoonlijkheid tijdens het leven meestal voor de Dierlijke natuur koos en hoofdzakelijk de Achter- en Laterale-Wezens activeerde, dan werd het in feite een 'verzegelde' subpersoonlijkheid en werd de Ziel opnieuw ondergedompeld in de materiële wereld van de Dierlijke Geest, dat wil zeggen, zijn reïncarnatie vond plaats en een nieuwe opsluiting in het materiële lichaam...

Rigden: Inderdaad, de Ziel was opnieuw beperkt, gebruikmakend van religieuze taal, in de 'hel'. In het oude Egypte bijvoorbeeld werd dit symbolisch afgeschilderd als het verslinden (slikken) van de Ziel door het monster genaamd Amat. Dit monster personifieerde bovendien de dierenwereld van Intelligente materie naar zijn beeld, en duidde bovendien de drie dimensies van de wereld aan waarin de Ziel werd gezonden. In het bijzonder had Amat de eigenschappen van drie dieren: de krokodil, de leeuw en het nijlpaard. Eenvoudig gezegd wil dit zeggen dat de Ziel naar reïncarnatie werd gezonden en opnieuw terugkeerde naar het aardse leven van de driedimensionale wereld.

En als de activering van het Voorste Wezen tijdens het menselijk leven 'domineerde', dan werd de 'Ziel vrij'. Volgens de oude Egyptische overtuigingen werd deze verzonden op het 'Zonneschip', dat ook het 'Schip van de eeuwigheid' werd genoemd, 'Het schip van een miljoen jaar' naar Aaroe (Aaloe; Elysische velden, 'paradijs'), dat wil zeggen naar een andere, spirituele wereld.

Anastasia: En als we bedenken dat de oude Egyptenaren, net als andere volkeren zoals de Tripolye-beschaving, het 'zonneschip' afbeeldde in de vorm van een teken '**AllatRa**' (een halve maan met een cirkel, 'de glimlach van Ra'), dan wordt de vergelijking behoorlijk intrigerend. Degene die ooit deze Kennis had gegeven wist duidelijk veel meer over de dimensies van het Universum en de spirituele wereld dan later werd weerspiegeld in de religieuze concepten en overtuigingen van deze volkeren.

Rigden: Dit alles bestaat en het is altijd zo geweest. Dit alles is de symboliek van de echte energieprocessen die plaatsvinden wanneer de Persoonlijkheid, samen met de Ziel, het lichaam verlaat na zijn fysieke dood. Het is alleen dat dit alles werd verklaard voor een spiritueel onvolwassen persoon, voor de logica van zijn materiële geest, met behulp van associatieve voorbeelden van de driedimensionale wereld, die de toenmalige maatschappij kon begrijpen.

Anastasia: Ja, het blijkt dat het 'daar' onmogelijk is om iets te veranderen. Wat je hier voor jezelf hebt gekozen is wat je 'daar' krijgt. Het leven is inderdaad een zeer verantwoordelijke zaak. Beproevingen (de last) van het leven worden echt gegeven op basis van mijn kracht en niets daarbuiten. En het belangrijkste is dat ik begrijp dat het in feite niet moeilijk voor me is om mezelf hier en nu te controleren, dit provocerende gefluister van het Achterste en de laterale Wezens te negeren. Omdat het allemaal in mijn handen is! Ik ben het die ervoor kiest om naar hen te luisteren of niet! Ik heb gewoon een beetje meer controle van mijn kant nodig: als een bepaalde kwaliteit van de Dierlijke natuur zich ergens heeft gemanifesteerd, moet ik niet toestaan dat deze zich in mij ontwikkelt; Ik moet me op dit moment meer concentreren op positieve gedachten en overdag meer spirituele en constructieve daden doen. Dit is doorheen de eeuwen gezegd. We kunnen ons bijvoorbeeld recente periodes herinneren. Laten we bijvoorbeeld regels nemen uit de 'bijbelse' Bergrede van Jezus: 'Het oog is de lamp van het lichaam. Dus als je oog helder is, zal heel je lichaam verlicht zijn. Maar als je oog troebel is, zal er in heel je lichaam duisternis zijn'; '...waar je schat is, daar zal ook je hart zijn'.

Rigden: Heel juist. 'Reeds ontvangt degene die oogst beloningen en verzamelt fruit voor het eeuwige leven, zodat zaaier en maaier zich samen kunnen verheugen'. Dit, in één of andere vorm, wordt gezegd in bijna alle traditionele religies van de volkeren van de wereld die spirituele graankorrels hebben. In het heilige boek van de Islam de Koran worden bijvoorbeeld de volgende dingen genoemd: de Almachtige, na de hemel en de aarde in zes dagen te hebben geschapen, plaatste op het wateroppervlak Zijn prachtige troon, die de hemelen en de aarde bedekte en van waaruit Hij zijn schepping leidt. 'Zijn Troon rustte op het water, zodat Hij kon testen om erachter te komen wie van u de beste in daden is'. (Soera 11, vers 7). Bovendien wordt naar de Troon verwezen met twee termen: Kursi (een troon - een verhoogde zitplaats) en Arsh (de hoogste plaats die alles omvat wat bestaat en erboven is). Arsh

omhelst Kursi en bevindt zich erboven. Volgens de moslimovertuigingen wordt gedacht dat de troon nu rust op de schouders van de *vier* grootste engelen die het ondersteunen. Volgens de legende hebben deze engelen verschillende gezichten: één van hen heeft het gezicht van een adelaar, de tweede van een leeuw, de derde van een kalf en de vierde van de mens.

De koran vermeldt dat de engel Djabrail (die de openbaringen van de Almachtige doorgeeft aan profeten, ook in de vorm van boekrollen en boeken, en die komt helpen in geval van nood) Mohammed vertelt over de spirituele mysteries van de menselijke Ziel vechtend in ruimte en tijd, over beloning en vergelding voor elke persoon op de Dag des Oordeels voor de daden in de aardse wereld. Soera 17, die het verhaal vertelt van Mohammeds beklimming naar *de zevende* hemel dankzij de engel Djabrail, heeft zulke woorden:

Ayah (11)

En de mens smeekt om het kwade,
Net zoals hij voor het goede smeekt.
En de mens is haastig.
(in onverstandigheid)

Ayah (15)

Iedereen die recht gaat,
Gaaf slechts recht ten bate van zichzelf.
En iedereen die dwaalt (van dat pad)
Dwaalt slechts voor zijn eigen verlies.
Niemand kan de last van een ander dragen.
En Wij bestraffen nooit (iemand van jullie)
Tot Wij (hen) een Boodschapper hebben gezonden
(met een waarschuwing van bestraffing en een boodschap over
her juiste, directe pad).

Hier is het de moeite waard aandacht te schenken aan deze en de volgende regels, van de top van begrip van de reeds beschikbare Kennis. Bijvoorbeeld kennis van de kenmerken van de menselijke structuur in zes dimensies; de activiteit van de vier belangrijkste Wezens van de persoon (inclusief hun Getuigenis voor het Hof van het hiernamaals); over het streven van de menselijke Ziel naar eeuwigheid, haar 'verlangen' om 'het laatste leven' in de materiële wereld te leven; over de vele verlangens van de Dierlijke natuur die de Ziel blokkeren in 'voorbijgaande levens' en worden gestimuleerd door de drie Wezens met het doel de menselijke keuze te realiseren.

Ayah (18)

Voor iedereen die het vergankelijke (van de wereld) wenst:
Voor hem zullen Wij wat Wij wensen daarin verhaasten,
Voor wie Wij willen.
Vervolgens maken Wij voor hem de Hel,
Hij gaat daar binnen, vernederd en verjaagd.

Ayah (19)

Hij die naar het leven van het Hiernamaals verlangt,
En zoekt naar (eeuwigheid) van de toekomstige wereld,
En ernaar streeft
Zoals het moet worden nagestreefd,
Een gelovige zijn (in God met zijn hele Ziel)
Hij is degene wiens streven,
Met zegening, zal worden aanvaard (door God)!

Anastasia: Ja, de betekenis is diep. Djabrail sprak dus over de activiteit van deze vier Wezens in relatie tot een mens. Dat wil zeggen, als de persoon aandacht schenkt aan en verlangt naar wat het Rechter, Linker en het Achterste Wezen hem suggereren, zal hij krijgen wat hij verlangt. Alleen zal hij dan voor zijn keuze moeten betalen met zijn eigen lijden, en een subpersoonlijkheid worden in reïncarnaties ('in de hel', 'daar binnen verbranding vernederd en

verjaagd'), en de Ziel belasten met nieuwe slavernij in materie. En als een mens de cyclus van aardse reïncarnaties wil doorbreken en wil ontsnappen naar de Eeuwigheid van de spirituele wereld en hij probeert in zijn leven alles te doen wat in zijn vermogen ligt om zich spiritueel te ontwikkelen, zodat dit aardse leven het Laatste voor hem wordt, dan hij heeft een kans om geaccepteerd te worden in de spirituele wereld... Ja, zulke wijze regels van de Koran weerspiegelen echt de spirituele essentie, die tot op de dag van vandaag uit de diepten van de eeuwen is gekomen. Het is gewoon zo dat veel mensen, vooral de jonge generaties, onbekend zijn met spirituele literatuur van verschillende volkeren zoals bijvoorbeeld de Veda's, de Avesta, Tripitaka, de Bijbel en de Koran; zoals ik trouwens op hun leeftijd ook was. Dat is de reden waarom velen van hen niet eens weten dat informatie over de Dag des Oordeels ook in de Koran staat.

Rigden: Natuurlijk, over de Dag des Oordeels, en over het boek met alle handelingen van een persoon tijdens zijn leven, en over de weegschaal. Soera 99, De Aardbeving (Az-Zalzala) (Ayah 7 en 8) zegt bijvoorbeeld: 'Dus wie iets goeds deed ter grootte van een mosterdzaadje, zal het dan zien (krijgt er een vergoeding voor). En wie iets kwaads deed ter grootte van een mosterdzaadje, zal het dan zien (krijgt er vergoeding voor).' Elke persoon zal verslag uitbrengen van zijn gedachten, acties en daden. De Islamitische wereld kent tot op de dag van vandaag de woorden van de profeet Mohammed: 'Op de dag des oordeels zal de mens niet aan de plaats van verantwoording ontsnappen totdat hij vier vragen beantwoordt: Hoe heb je jouw leven doorgebracht? Hoe heb je je lichaam gebruikt? Hoe heb je jouw eigendom verdiend en gebruikt? Hoe heb je je religieuze kennis gebruikt?'

Anastasia: In werkelijkheid is dit een verslag dat gerelateerd is aan de vier Wezens. Omdat het Achterste Wezen (het menselijke verleden) is hoe je je leven hebt doorgebracht. Het Rechter Wezen is het dierlijke instinct van de mens, hoe een persoon zijn lichaam gebruikte. Het Linker Wezen is de dorst naar macht en talloze

aardse verlangens die ermee samenhangen. Het Voorste Wezen is hoe de persoon zich zijn hele leven spiritueel ontwikkelde.

Rigden: Absoluut. In Soera 21, De Profeten (Al-Anbiya) (Ayah 47), staat: 'Op de Dag der Opstanding zullen Wij weegschalen van rechtvaardigheid opstellen, niemand zal dan in wat dan ook onrechtvaardig behandeld worden. En al gaat het om het gewicht van een mosterdzaadje, Wij zullen het (naar voren) brengen. En Wij zijn als Berekenaars voldoende.'

Anastasia: Mensen zien inderdaad alleen de uiterlijke religieuze schil van de religies die ze niet kennen, maar proberen niet eens de essentie van spirituele graankorrels te begrijpen die daar worden gelegd.

Rigden: Helaas is dat zo... De twee paden van de Ziel - de ware en de valse - bestaan ook in de oude Indo-Europese mythologie. Ze zijn ook bewaard gebleven in de verhandelingen van de Upanishads, die worden beschouwd als het laatste deel van de Veda's, waar heilige kennis en verklaringen van de geheime innerlijke betekenis van het spirituele pad worden uiteengezet. Dit werk is de basis van de orthodox-religieuze filosofische systemen van India. De oude Iraanse religie van het Zoroastrisme, waarvan het heilige boek de Avesta is, spreekt ook over het *persoonlijke Oordeel* van de mens na de dood van zijn lichaam. In het bijzonder wordt vermeld dat het *lot* van de mens na de dood volledig afhangt van hoeveel *rechtvaardige, goede gedachten, woorden en daden* hij tijdens zijn leven heeft verzameld. Drie dagen na de dood van het lichaam gaat de menselijke Ziel naar de 'Brug van Vergelding' (Chinvat) voor het Oordeel dat wordt uitgevoerd door de zonen van Ahura Mazda - Mithra, Sraosha en Rashnu. De acties van de persoon tijdens zijn aardse leven worden op de weegschaal gewogen door Rashnu (de geest van gerechtigheid; 'direct, eerlijk'). Trouwens, volgens religieuze verhandelingen had Ahura Mazda *vier* zonen: Mithra, Sraosha, Rashnu en Ashi (de Essentie van de waarheid, de ware wet van het Universum, de term 'Ashi' werd ook

gebruikt in de betekenis van de naam van de godin van het Lot, de Waarheid en Gerechtigheid).

Oude Iraanse legendes vermelden dat elke persoon na de dood, bij de ingang naar de andere wereld, zijn Daena altijd in vrouwelijke vorm zou ontmoeten - de belichaming van zijn innerlijke spirituele wereld. Alleen voor de rechtvaardigen leek het een afbeelding van een mooi meisje, en er werd geloofd dat de rechtvaardige persoon door vier stappen ging, beginnend met de eerste stap - in de hemel van goede gedachten, de tweede stap - van goede woorden, de derde - van goede daden, en na de vierde stap bereikte hij 'oneindig licht'. En degenen die hun leven aan het aardse verspilden, verzamelden voor zichzelf slechte gedachten, woorden en daden, werden beschouwd als vervloekte zielen. Voor zo'n bezwaarde ziel verscheen Daena in de vorm van een vreselijke oude vrouw. Zo'n ziel ging door drie hellen van kwade gedachten, woorden en daden, en werd uiteindelijk, in de vierde fase, geconfronteerd met de opperste godheid van het kwaad: Ahriman en zijn helpers.

Anastasia: Hoewel dit een legende is, is er veel echte informatie in gestopt.

Rigden: Nu, het doel van het creëren van legendes was om informatie door te geven, zelfs door degenen die het niet begrijpen. Dus verschillende wereldreligies, zoals het Christendom, de Islam, het Boeddhisme, het Zoroastrisme en het Hindoeïsme, in één of andere vorm, spreken zagezegd over dit persoonlijke Oordeel, dat geen enkele levende persoon zal ontsnappen na de dood van zijn fysieke lichaam . Deze kennis is en was aanwezig bij bijna alle volkeren van de wereld, hoewel het anders werd uitgedrukt. Bijvoorbeeld, sinds oude tijden werd het begrip 'Oordeel, hof' onder de Slaven gebruikt om het lot aan te duiden en later godheden geassocieerd met het menselijk lot. Men geloofde dat het 'Oordeel' alles in handen heeft wat goed en rampzalig is en dat zijn

uitspraken onmogelijk te vermijden zijn, noch met verstand, noch met sluwheid.

Anastasia: Tot op de dag van vandaag interpreteren verschillende mensen het concept van 'oordeel' (net als in de oude Indiase taal) als 'verbinding' en 'eenheid'. De oude Scandinaviërs en Duitsers interpreteerden het bijvoorbeeld als 'een zeestraat, een plek waar je over kunt zwemmen', en de Grieken als een 'kluis'.

Rigden: Absoluut juist. Trouwens, in de religieuze overtuigingen van de oude Grieken was de oppergod Zeus de leider van de godinnen van het lot - Moiras. Men geloofde dat alle mensen Moira hebben (het Griekse woord 'Μοῖραι' van 'μοῖρα' betekent 'het lot, het delen'). In vroege religieuze overtuigingen noemden ze het de onvermijdelijke natuurwet, 'de goddelijke voorbestemming'. Volgens de overtuigingen van de oude Grieken regeerde Zeus over de aarde en eronder en gaf het oordeel over de doden. Er werd gezegd dat het bevel van het menselijk lot vaak onbekend was voor Zeus, en het was alleen op gouden (hemelse zonne-) schalen, waar de ene schaal het menselijk leven belichaamde en de andere stond voor de dood, dat hij zijn lot vernam. Zeus zelf bleef onverschillig voor de weegresultaten. En voor de levende mensen nam hij het goede en het kwade uit de twee vaten en deelde ze 'blindelings' uit aan mensen, willekeurig.

In de Chinese overtuigingen zijn er vermeldingen van de boeken van het lot, die zijn opgeslagen in de andere wereld, waar de belangrijkste gebeurtenissen en de duur van het leven worden aangegeven voor elke levende persoon. In de Sumero-Akkadische religieuze overtuigingen werd gedacht dat 'sterven' betekend dat je jouw 'shimta' zou ontmoeten; met andere woorden, dat wat een persoon zijn hele leven onzichtbaar vergezelde en dat zijn verdere lot bepaalde. Trouwens, er waren de begrippen 'shedu' en 'alade' als twee tegengestelde krachten die werden belichaamd in de menselijke levenskracht, die zijn karakter en bestemming definieerden. Daarbij werd het woord 'alade' gebruikt in de

betekenis van 'schepping'. En dergelijke voorbeelden zijn vrij talrijk.

Anastasia: U hebt ooit gezegd dat geen van de populaire overtuigingen in de oude wereld, geen van de wereldreligies zo wijdverspreid onder mensen zou zijn geworden als ze geen informatie hadden opgenomen over de onzichtbare wereld, de menselijke structuur, over de spirituele stadia van de menselijke ontwikkeling, over de verantwoordelijkheid van de Persoonlijkheid voor het doorgebrachte leven en de waarschuwingen over de gevolgen van zijn keuze.

Rigden: Religie is slechts een uiterlijke vorm, waarvan de variëteit op verschillende tijdstippen door priesters is uitgevonden, voornamelijk voor de uitvoering van hun aardse doelen. De basis voor de bovenbouw (als een vorm van verschillende speculatieve concepten) was echter de spirituele kennis die van generatie op generatie werd doorgegeven door verschillende volkeren. Anders zouden deze religies niet aantrekkelijk zijn geweest voor de massa. Met hun ziel, op het innerlijke niveau, voelen mensen het echte spirituele graan, ongeacht wat het kaf van de menselijke geest is waarmee priesters het bedekken.

Anastasia: Ja, U hebt ons herhaaldelijk verteld dat *na de dood van het lichaam* van de persoon, of hij het nu leuk vindt of niet, een 'persoonlijk Oordeel' over hem plaatsvindt in de onzichtbare wereld. Zoals ik het begrijp is er in religieuze concepten van bijvoorbeeld het Christendom, de Islam en het Zoroastrisme, een samensmelting van de begripen van persoonlijk Oordeel over een persoon na zijn dood en het algemene Oordeel van de mensheid dat u eerder hebt genoemd, in de zin dat een collectief 'Dag des Oordeels' is ingesteld voor de gehele levende mensheid.

Rigden: Volledig juist. Dit is de tijd van het kruispunt. Dit werd lang geleden voorspeld in verschillende profetieën, dat op een

bepaald moment, terwijl mensen leven, het collectieve 'Oordeel' zal plaatsvinden voor de hele mensheid.

Anastasia: in het boek Kruispunt schreef ik over deze profetieën, die vandaag uitkomen en die bestonden tussen de verschillende volkeren van de wereld: de Sumeriërs, de Maya's (Divination of the Bird Man), de Kelten (waarzeggerij van het Wiel van de Tijd), de oude Perzen, enzovoort. Trouwens, de Perzen in het Zoroastrisme hebben, zoals u al zei, veel informatie bewaard over het hiernamaals, de opstanding, de collectieve Dag des Oordeels (Frashegird betekent 'de wereld perfect maken'). Volgens de overtuigingen van de Zoroastriërs moeten drie Saoshyants de aardse wereld binnenkomen (saoshyant is een Avestaans woord, een deelwoord van de toekomstige tijd van het werkwoord 'redden'). De eerste twee Saoshyants zullen aan het einde der tijden de leer van Ahura Mazda moeten herstellen. En dan zal de laatste Saoshyant komen voor de laatste strijd met de dragers van het kwaad en het 'Vreselijke Oordeel' uitvoeren. Er is ook informatie dat tegen het einde der tijden, wanneer de cirkel van millenniaire evoluties is uitgeput (wanneer Asha triomfeert - de Waarheid, Gerechtigheid, Goed), 'de hemel op aarde' eindelijk kan beginnen, waar mensen gelukkig zullen leven: de aarde zal als een vallei worden; er komt één taal, één wet voor alle mensen. En dat elke rechtvaardige persoon deze gebeurtenis van de transformatie van de wereld dichterbij brengt met zijn gedachten en daden. Vanuit het perspectief van vandaag lijken al deze voorspellingen helemaal geen legendes te zijn.

Rigden: Ja, alles hangt af van mensen zelf, van hun keuze. Het is alleen zo dat de meeste mensen vandaag de dag het belang van deze processen niet begrijpen, het belang van persoonlijke spirituele transformatie, die niet alleen het pad naar de Eeuwigheid voor de mens kan openen, maar ook stevast een transformatie van de wereld om hem heen met zich mee zal brengen.

Voorspellingen over 'De Dag des Oordeels' bestaan al lang. Priesters, terwijl ze deze of gene religie creëerden, namen ze ook op in hun concepten. Maar ze gebruikten deze kennis voor hun materiële doeleinden en benadrukten het feit dat alleen wanneer je in hun religie gelooft, je jezelf na je dood zult redden, nadat je bent herrezen uit de dood in een 'lichamelijke heropstanding' op de 'Dag des Oordeels'. Wel, tot wat hebben deze materiële substituties van de menselijke geest geleid? Tot het feit dat vandaag de dag sommigen er gewoon mee lachen, anderen onverantwoordelijk denken dat dit 'later' zal gebeuren, en 'na mijn dood' en 'wanneer zal die dag des Oordeels nu gebeuren'. Weer anderen vermoorden elkaar 'voor hun geloof', fanatiek en met diereninstinct, denkend dat ze 'daarvoor' worden beloond. Terwijl de meerderheid van de gelovigen simpelweg wordt gedwongen zich passief te gedragen, met het idee dat ze moeten worden opgenomen in de 'kudde' van alleen deze religie en geen andere, en alles voor hen zal worden beslist met een gevecht ergens in de hemel tussen engelen en demonen. Dit zijn allemaal trucs van de Dierlijke geest en vervormingen van priesters die hunkeren naar aardse macht.

In *de andere, spirituele wereld* is er eigenlijk geen scheiding tussen de materiële en de spirituele natuur, er is alleen het Spirituele! Verdeling en strijd bestaan in de mens zelf omdat een deel van de spirituele wereld (de Ziel) in het materiële lichaam wordt geplaatst. 'Engelen en demonen', waarmee priesters mensen bang maken en verschillende gedaanten voor hen verzinnen - dit is in feite de keuze van de mens voor deze of die Wil (de Wil van de Spirituele wereld of de Wil van de Dierlijke geest), die hij accepteert en die hij dan als de zijne beschouwt. Met deze keuze bepaalt de mens zijn verdere lot in de beslissende innerlijke strijd. Dezelfde processen worden ook op de samenleving geprojecteerd. Daarbij is het **veel gemakkelijker om te winnen tegen de Dierlijke natuur in de samenleving als geheel dan voor elke persoon om het in zichzelf te verslaan**. 'De dag des oordeels' voor de mensheid is niet één dag, maar het totaal waarin de mensheid is aangekomen (de hele samenleving) vanaf de eerste dag tot de laatste. Dit is het

'Oordeel' van de levenden over de levenden, dat mensen persoonlijk over zichzelf uitvoeren in de tijd van wereldwijde rampen en veranderingen op Aarde die verband houden met kosmische fenomenen.

Anastasia: Ja, als de maatschappij vandaag de spirituele vector van ontwikkeling heeft en als ze aan het hoofd het idee had van universele eenheid op basis van vriendschap en wederzijdse hulp tussen de naties, dan, inderdaad, rekening houdend met de huidige technische mogelijkheden, zou ze een kans hebben om deze periode te overleven. Maar met zo'n onenigheid als we nu hebben en omdat politici en priesters vijandigheid onder de naties veroorzaken, is het onwaarschijnlijk dat de maatschappij een toekomst zal hebben. Maar alles is eigenlijk in handen van mensen! U hebt ooit gezegd dat er in het leven van een echte mens altijd plaats is voor een heroïsche daad. Zoals mensen zeggen, de Ziel is een maat voor alles!

Rigden: Dat klopt... Helaas laat de moderne wereld veel te wensen over. Hoewel... alles stroomt, alles verandert. Zoals de praktijk laat zien, worden ideeën op wereldwijde schaal alleen geïmplementeerd wanneer ze gebaseerd zijn op de gemeenschappelijke ambities en acties van de meerderheid van de mensen, op consolidatie van inspanningen in gemeenschappelijke belangen van verschillende groepen. Dus mensen kunnen zelf de situatie nog veranderen als ze dat zouden willen...

Anastasia: Dus waaraan ontbreekt het mensen om zo'n moedige spirituele heldendaad ter wille van de toekomst van de hele mensheid te plegen? Misschien mist de samenleving oorspronkelijke kennis, die in feite ooit alle mensen verenigde in hun belangrijkste spirituele aspiraties?!

Rigden: Ik heb het al gezegd, maar toch zal ik in algemene bewoordingen een samenvatting schetsen van wat eerder is gezegd. Gezien het bestaan van tekens, symbolen en bepaalde spirituele

granen in verschillende culturen, kan iedereen de conclusie trekken dat de Kennis als zodanig altijd heeft bestaan. Bovendien bestaat ze nog steeds. En als iemand echt naar het spirituele verlangt, kan hij het vinden.

Maar het punt is dat de moderne mens met zijn materiële wereldbeeld een product is van de huidige samenleving. En momenteel heeft de maatschappij helaas de denkwijze van een consument, waar vaker mensen het slachtoffer worden van de Dierlijke natuur, geleider van zijn Wil, slaven in zijn galeien. Immers, terwijl hij zich in de staat van overheersing van de Dierlijke natuur bevindt, zelfs in spirituele Kennis, zal de persoon nog een andere gelegenheid zien voor materiële winst, voor bevrediging van zijn betekenis, en andere eigenschappen van de Dierlijke natuur. Dit betekent dat er tal van substituties zullen zijn en een afwezigheid van echte spirituele groei, zelfs rekening houdend met de beschikbaarheid van Kennis als zodanig.

We zullen niet eens dieper de geschiedenis ingaan. Laten we met jouw boeken een eenvoudig voorbeeld bekijken, dat in feite typisch is voor de situatie in het algemeen. Zodra ze werden gepubliceerd verschenen er, naast mensen die kennis zochten, onmiddellijk diegenen die de Kennis uit deze boeken begonnen te gebruiken om hun persoonlijke imago te vergroten en hun autoriteit te versterken, om hun concepten van het materiële denken te promoten, om hun megalomanie en hun eigen belang te bevredigen. Sommigen van hen, die deze Kennis als dekking gebruikten, begonnen zichzelf 'Leraars' of 'dienaars' te noemen, en probeerden zo niet geld dan op zijn minst persoonlijke autoriteit te verdienen met deze informatie. De Kennis wordt echter in het boek gegeven, precies om te worden verspreid onder mensen in zijn pure vorm, zonder tussenpersonen die vanuit hun geest pontificeren en de essentie van de Kennis vervormen uit onwetendheid of gebrek aan begrip.

Je kunt zeker medelijden hebben met deze mensen. Want het is de Spirituele natuur die hen aanmoedigt om de ontvangen informatie met mensen te delen. Maar hun denken, gecodeerd met stichtingen en postulaten van eerdere ervaringen (opgedaan in verschillende religies en sekten), leidt dit verlangen en deze kracht die van de ziel uitgaat om in de reeds uitgestippelde materiële richting. Dus creëren ze hele bacchanalen: ze proberen anderen 'les te geven' en voor te schrijven hoe ze moeten mediteren, terwijl ze van nature egoïstisch zijn, zonder zichzelf te begrijpen. Ze geloven dat ze de meditatietechnieken mogen wijzigen, combineren, vervormen en aanpassen op basis van hun eerdere ervaringen opgedaan in verschillende twijfelachtige instellingen met een occult en religieus karakter. Over het algemeen proberen ze anderen te 'leren' vanuit hun menselijke geest. Maar de dingen blijven ongewijzigd.

In de boeken worden precieze hulpmiddelen gegeven, maar deze mensen proberen ze vanuit hun onwetendheid te verknoeien. En zoals bekend kan men niet iets goeds bouwen met een slecht hulpmiddel. Trouwens, dit gebeurt nu, tijdens je leven, voor je ogen. En wat zal er gebeuren over honderd jaar, of zelfs millennia, tenminste als deze beschaving de tijd heeft?

Anastasia: Ja, dat klopt. Helaas zijn zulke mensen met velen... Maar toch zijn er veel meer mensen die geïnspireerd zijn door de diepgang van deze Kennis, die proberen zichzelf te veranderen. Mens te worden. Die deze informatie onbaatzuchtig verspreiden. Er zijn mensen die meditatie uit de boeken oefenen zonder zich te onderscheiden van hun vrienden, met wie ze het spirituele pad bewandelen, zelfs als ze iets meer ervaring hebben in deze praktijken dan hun vrienden... Zulke mensen schreeuwen het niet van de daken, maar hun spirituele werk, in de eerste plaats aan zichzelf, kan worden gezien in hun daden en handelingen.

Rigden: Het is goed dat zulke mensen bestaan. Het is voor hen dat de Oorspronkelijke Kennis wordt gegeven. Spirituele

hulpmiddelen moeten worden gebruikt voor zelfontwikkeling en voor het nastreven van het allerhoogste. Dus de Kennis bestaat in de samenleving, en wat ontbreekt is gewoon het overschakelen vanuit het perspectief van de Dierlijke natuur naar de Spirituele natuur. Wat ontbreekt is de vaste keuze elke dag om onafhankelijk aan jezelf te werken. Immers, tenzij een persoon zelf wil veranderen (alleen voor zichzelf persoonlijk en niet om op te scheppen tegenover anderen) en praktische ervaring opdoet door te werken aan zichzelf en controle over zijn gedachten en verlangens te verkrijgen, raakt hij verstrikt in een veelheid van vervormde theorieën en praktijken, die onherkenbaar zijn verminkt, zoals in een plakkerig spinnenweb.

Wanneer een persoon in contact komt met ware spirituele Kennis, ontdekt hij de eenvoud, diepte en natuurlijkheid ervan voor zichzelf. Maar zoals bekend is de theorie zonder oefening dood. Het is niet voldoende om iets te weten; men moet deze kennis ook in de praktijk kunnen toepassen. **Spiritueel werk aan jezelf is elke dag veelzijdig. Het omvat niet alleen werken met spirituele instrumenten, maar ook het ontwikkelen van zuiverheid van gedachten, daden en handelingen die de titel van Mens waardig zijn.**

Bij afwezigheid van alomvattend werk aan zichzelf, zelfs als de persoon Kennis heeft ontvangen, zal hij zichzelf na een tijdje afvragen: 'Dus nu heb ik wat Kennis ontvangen, ik heb wat oefeningen gedaan, maar wat is er veranderd?' Dat wil zeggen dat het hebben van deze kennis hem alleen zal storen met andere vragen uit de geest. Maar waarom? Omdat wanneer een persoon niet hard werkt aan zijn eigen spirituele transformatie, hij vervuld is met de geheime hoop dat deze Kennis hem zal helpen zijn materiële leven te veranderen of te verbeteren.

Anastasia: Met andere woorden, zo iemand verwacht voor zichzelf snelle zichtbare veranderingen in de materiële wereld.

Rigden: Volledig juist. Maar wat kan er veranderen in dat nauwe bereik van de driedimensionale wereld die hij ziet en waarneemt met zijn vijf materiële zintuigen? Een baksteen die op zijn voet valt zal bijvoorbeeld dezelfde pijn veroorzaken; warmte en koude brengen op dezelfde manier ongemak aan het lichaam; de persoon zal nog steeds de behoefte aan voedsel en slaap voelen. En zijn Dierlijke natuur zal hem op dezelfde manier terroriseren met duizenden verlangens en een eetlust voor alle geneugten van de materiële wereld. Terwijl een persoon onder invloed van de dierlijke natuur is, verwacht hij onbewust een aantal materiële veranderingen in zijn leven, het verwerven van magische macht, die hem voldoening geeft in iets, geheime invloed op iemand, enzovoort.

Anastasia: Met andere woorden, de persoon bekijkt spirituele Kennis, met behulp waarvan hij spiritueel boven de materiële wereld kan uitstijgen, vanuit het perspectief van een bewoner (Waarnemer) van de driedimensionale ruimte. En het materiële denken in de vorm van deze dimensie is in de regel beperkt door geheime onvervulde verlangens van de Dierlijke natuur... Wel, dat klopt, wat kan de Dierlijke natuur hem nog meer fluisteren: 'Je hebt toch geen geheime macht verworven over anderen met deze Kennis, en een aureool is niet begonnen boven je hoofd te schijnen voor de menigte. Waar is de beloofde *verhoging*?'

Rigden: Een zeker gebrek aan begrip van spirituele processen is ongetwijfeld aanwezig in een persoon in de eerste fasen van zijn werk aan zichzelf. Aan de buitenkant, ja, verandert er niets, het lichaam met zijn problemen blijft verouderen. In het begin merkt de persoon niet dat hij dankzij de Oerkennis dat *andere* verkrijgt, het eeuwige, dat wat veel belangrijker is dan al het driedimensionale, materiële en sterfelijke. De Kennis geeft hem een basis om de spirituele kracht en Wijsheid in hem te doen bloeien. Zijn Dierlijke natuur kennende zal de persoon in bepaalde situaties de manifestaties al in bedwang houden, zichzelf tegenhouden, een slechte gedachte negeren en zo zijn toekomst

veranderen, wat onvermijdelijk zou gebeuren als hij daadwerkelijk had toegestaan dat een gedachte uit de Dierlijke natuur zich zou ontwikkelen tot een situatie die negatief is voor zijn Spirituele natuur. Terwijl hij elke dag aan zichzelf werkt, zal hij iemand helpen met een woord en zal hij met zijn goede daad een voorbeeld aan anderen tonen, spirituele kennis met anderen delen. En zo zal een persoon steeds vaker elke dag zijn *bewuste* Keuze maken, dat wil zeggen 'hier en nu'. En van zulke 'hier en nu's' is zijn hele leven geweven.

Dus dergelijke twijfels zijn typisch alleen voor degene die aan het begin van zijn proces van spirituele ontwikkeling staat. Maar degene die al stevig op het spirituele pad staat verandert zichzelf radicaal en wordt zich dieper bewust van de betekenis van zijn vluchtige leven. Elke dag haasten dergelijke mensen zich om veel goede daden te doen voor mensen en voor de Ziel, zowel gepland als volledig toevallig, waardoor de kans voor hun Persoonlijkheid op spirituele redding wordt vergroot. Dus terwijl hij zich in een stevige positie van spiritueel Waarnemer bevindt, over de Oerkennis beschikt en aan zichzelf werkt, krijgt de mens praktische sleutels tot zelfperfectie en vindt hij graankorrels van waarheid, zelfs als ze verborgen zijn in een lift vol kaf.

Anastasia: Gezien de ontwikkeling van informatietechnologie hebben mensen tegenwoordig de tijd en de gelegenheid om de fouten en ervaringen uit het verleden van de menselijke beschaving te analyseren. Bovendien hebben moderne mensen de mogelijkheid om de situatie in de wereld ten aanzien van verschillende aspecten van het leven in de mondiale maatschappij gedeeltelijk te volgen, bijvoorbeeld dankzij internettechnologieën. Vele feiten over het leven en de activiteiten van politici en priesters worden vaker openbaar. Dit houdt natuurlijk een overeenkomstige reactie van de kant van de maatschappij in: mensen vertrouwen de autoriteiten niet langer.

Veel mensen zijn zich gaan realiseren wie de 'soep' van evenementen voor naties kookt, samenwerkend met de priesterlijke en politieke clans - 'koks' in de 'keuken' van de wereldpolitiek, economie en, het allerbelangrijkste, ideologie. Veel mensen zijn zich bewust geworden van wie bestelt en wie uitvoert. Maar een overtuiging is opgelegd aan mensen dat deze situatie in de samenleving niet kan worden veranderd, dat 'het zo is sinds het begin der tijden.' Hoewel in feite mensen (naties) zelf degenen zijn die uitvoeren en deelnemen aan zowel deze processen als aan het 'consumeren' van het politieke of religieuze 'product'. Veel mensen begrijpen de absurditeit van de situatie. Ze begrijpen dat het onmogelijk is om zo verder te leven. Maar ze begrijpen niet wat er moet gebeuren zodat het leven in de maatschappij echt beter wordt, niet op papier maar in daad. Hoe het kanaal van de beweging van de maatschappij te veranderen zodat deze het pad van het stimuleren van echte culturele, morele en spirituele ontwikkeling in een persoon opgaat, in plaats van vast te blijven zitten in een hopeloos moeras van de Dierlijke natuur met zijn consumentenformule van denken, oorlogen en onenigheden?

Rigden: Ja, helaas is het sentiment over de hopeloosheid en onomkeerbaarheid van deze processen al lang gevormd in de moderne maatschappij, maar in feite is er een uitweg en het is heel eenvoudig. Mensen moeten zoveel mogelijk informatie, het dagelijks leven en gebeurtenissen beoordelen vanuit het perspectief van de Waarnemer vanuit de Spirituele natuur; dan zullen ze beter begrijpen hoe te leven en wat te doen. Dit is vergelijkbaar met het voorbeeld van werken aan de zuiverheid van je bewustzijn: wanneer een gedachte uit de Dierlijke natuur komt, neger deze dan, besteed er geen aandacht aan; het is beter als je meer aandacht besteedt aan het goede, aan gedachten, daden en handelingen van de Spirituele natuur. Het is hetzelfde in de samenleving: neger gewoon alle slechte dingen en vermenigvuldig alle goede, scheppende en vriendelijke dingen om je heen. Je moet niet passief zijn in maatschappelijke aangelegenheden, je moet zelf geen voorwaarden scheppen voor de bloei van stimuli die de

Dierlijke natuur in mensen activeert; bijvoorbeeld het cultiveren van valse trots, van omkoping, van monetair gedreven, egoïstische relaties in plaats van vriendschap, enzovoort. Wanneer de meeste mensen stoppen met het ondersteunen en tot leven brengen van de 'wil' van priesters en politici die agressie en kwaliteiten van de Dierlijke natuur in mensen stimuleren, zullen veel kunstmatig gecreëerde problemen uit de maatschappij verdwijnen.

Het is gewoon dat je moet begrijpen dat we allemaal mensen zijn en allemaal van hetzelfde gemaakt zijn. Niemand van ons is hoger of lager. We zitten allemaal in één vat met materieel vuil, dat wil zeggen, we zijn opgesloten in deze materiële wereld, in dit sterfelijke lichaam, met zijn 'eeuwige problemen en onuitputtelijke verlangens'. En op een gegeven moment zal iedereen verantwoording moeten afleggen voor het geleefde leven. Priesters en politici zijn ook mensen die op gelijke voet staan met alle anderen. Ze verschillen niet van anderen, behalve in hun buitensporige dorst naar aardse macht en passie voor de accumulatie van rijkdom.

Anastasia: Dat is juist. Te oordelen naar de geschiedenis van de ontwikkeling van de menselijke beschaving, waren priesters (net als politici) altijd afhankelijk van de steun van het volk, dus deden ze er alles aan om hun autoriteit onder de mensen te vergroten met behulp van allerlei methoden, vooral gebaseerd op angst. Maar in feite, als de meerderheid van de mensen stopte met het steunen van deze of gene religie, doofde deze uit.

Rigden: Je hebt terecht opgemerkt dat het een religie was die uitdoofde als een patroon voor publiek bewustzijn, maar niet het *geloof* van mensen in God. Het is alleen dat priesters dit geloof ten allen tijde gebruikten en op basis daarvan nieuwe, voor hun regime gunstige sjablonen creëerden, met als doel het publieke bewustzijn tot slaaf te maken.

Anastasia: In die tijd, na een gedenkwaardig gesprek met u, heb ik grondig onderzoek gedaan naar de kwestie van motivatie en rechtvaardiging, op verschillende momenten, door priesters van het belang van deze of gene godsdienst voor het bewustzijn van mensen. En ik vond een aantal interessante feiten. In bijna alle overtuigingen werd de nadruk gelegd op het ritueel van het *brengen van offers* aan deze of die god, hetgeen de belangrijkste handeling vormde in een religieuze ceremonie. Tegenwoordig is dit bijvoorbeeld, naast traditionele ceremonies, de gebruikelijke schenking van geld 'voor religieuze doeleinden'.

Ik herinner me de woorden die u toen sprak: "Herinneren mensen zich op zijn minst wat een 'offer' aan God is? Tenslotte waren bijna alle religieuze systemen op verschillende tijdstippen gebouwd rond het offerritueel. Waarom heeft het 'offer' sinds oude tijden zo'n belangrijke rol gespeeld in de erediensten van verschillende volkeren?" Wat u daarna zei was een echt groot inzicht voor mij. Kunt u de lezers ook vertellen over dit belangrijke moment voor de mensheid?

Rigden: Wel, het is het waard. Ik zal misschien beginnen met een oude Slavische interpretatie van het woord 'жертва' ('zhertva' betekent 'offer' - noot van de vertaler), die, hoewel het misschien grappig klinkt, de essentie vastlegt. Ik had ooit uitgelegd dat het woord 'жертва', dat in de 11e eeuw in de Russische taal verscheen in verband met de verspreiding van de Christelijke religie, is afgeleid van de verbale formatie, een oud Slavisch woord 'жърж' ('zhru', 'Ik breng een offer'). En het woord 'zhru' ('жърж') werd op zijn beurt eerder gebruikt onder de Slaven in de betekenis van 'zich tegoed doen aan' (het oude Slavische werkwoord 'zhrat' is van Indo-Europese oorsprong), wat wil zeggen 'verslinden'. Trouwens, 'verslinden' was verbonden met het oude Russische woord 'живот' ('zhyvot', 'buik, maag' - notie van de vertaler), wat in oude tijden 'leven' betekende. Het is daaruit dat het oude Slavische woord 'Животное' ('zhyvotnoe' betekent dier - nota van de vertaler) is afgeleid, wat letterlijk 'dat wat leeft' betekent. Trouwens, het woord

'zhyvotnoye' werd wijd verspreid in het Kievse Rijk, namelijk in de 11e-12e eeuw dankzij een geheime vernieuwing van de oorspronkelijke spirituele leer (inclusief over de vier Wezens) door Agapit van Pechersk.

Anastasia: Dus dat betekent dat de oude Slavische heidense tempels, vooral die waarop speciale tekens en symbolen werden getekend, als zodanig geen 'offeraltaren' waren. Misschien waren dit in sommige gevallen publiekelijk bekende plaatsen waar mensen eeuwenlang kwamen om spirituele kennis te bestuderen (met behulp van tekens en symbolen) en om hun ervaringen te delen, zoals bijvoorbeeld mensen van vroegere tijden die zich in hun heilige grotten verzamelden en petrogliefen bestudeerden.

Rigden: Het zal gemakkelijk zijn voor mensen om het na te gaan, na de basis spirituele kennis te hebben gehad... Dus gebruikten ze later het woord 'жру' ('жърж', 'zhereti') (ik verslind - opmerking van de vertaler) om het woord 'Priester' aan te duiden. Als men de etymologie van de verwante woorden volgt, kan men zien dat het eerder stond voor 'iemand die opschept, aan zichzelf herinnert, prijst'. Vandaar de oorsprong onder de mensen van het woord 'priester', waarmee men nu zou refereren naar de feitelijke consument van geschenken aan een voorwaardelijke godheid. Trouwens, in vroegere tijden in het Land van Roes was er een woord als 'жерцоватъ' ('zhertsovat' in de Engelse transcriptie), wat ook betekende 'uitsteken', 'verslinden'. Het is afgeleid van het woord 'жерцъ' ('zherts' in de Engelse transcriptie), wat 'omkoper, onderdrukker, dief of dader' betekent. Dus mensen beschreven precies wie wie is in deze wereld. Als je de betekenis van het woord 'slachtoffer' opzoekt (in het Russisch is dit 'жертва' ('zhertva') - nota van de vertaler), kan je zien dat het 'dat wat wordt verslonden of vernietigd' en 'dat wat vergaat' betekent. Het is dat wat wordt weggegeven of datgene wat je permanent verliest. Dit is zelfopoffering, afstand doen van voordelen en pleziertjes.

In de religieuze overtuigingen van veel naties is opoffering een verzoenend of bevredigend offer aan allerlei soorten goden, voornamelijk bestaande uit vruchten van de aarde of uit het dierenrijk. Het is een 'reiniging van vuiligheid en het bereiken van spirituele zuiverheid'. Laten we bijvoorbeeld de Bijbel nemen, die vermeldt dat zonen van de voorouders een offer aan God brengen: Kaïn bracht een offer van de vruchten van de aarde, en Abel offerde van zijn kudden. In moderne wereldreligies wordt opoffering beschouwd als een symbool van het aanbieden van iets dat je dierbaar en aangenaam is vanuit je overvloed.

Maar als we ons verdiepen in de spirituele oorsprong van deze symbolische rituelen en overtuigingen, kunnen we begrijpen wat echte offers aan God zijn, wat een relatie tussen God en de mens inhoudt. **Het echte offer aan God is wanneer de mens zijn Dierlijke natuur opoffert op het altaar van zijn leven, dat wil zeggen dat hij afstand doet van zijn talloze verlangens, gedachten, vluchtige en tijdelijke illusies, waardoor hij een spiritueel pad opent naar de ware Eeuwigheid - naar de wereld van God.** Lang geleden, bij de dageraad van de mensheid, werd aan mensen uitgelegd dat de kwaliteiten van de Dierlijke natuur als vruchten van de aarde zijn, die eerst het oog verleiden, maar dan snel rot worden. Het is alleen door deze vergankelijke dingen aan God te offeren dat je de kans krijgt om in Zijn Eeuwigheid over te gaan, dat wil zeggen door aan jezelf te werken en verleidingen van de Dierlijke natuur te weigeren. En als je je spiritueel ontwikkelt, goede daden doet en andere mensen wakker maakt die volgens hun instinct leven, zoals dieren, dan is dit voor God verwant aan de vreugde die je voelt als je kuddes kroostrijk blijken.

Het is geen toeval dat de plaats voor opoffering of communicatie van een gelovige met goden, hetgeen mensen tegenwoordig altaar noemen (van het Latijnse 'altaria' en van 'altus' wat 'hoog' betekent), oorspronkelijk in oude tijden eenvoudig werd aangegeven als een *teken of een symbool*, voornamelijk in de vorm van een *vierkant, cirkel, ovaal (cilinder) of kubus (ruit)*. **Al deze**

inscripties dienden als duidelijke symbolen van spirituele oefeningen, die een persoon in een veranderde toestand van bewustzijn uitvoerde en, terwijl hij in die toestand was, hem op een diep gevoelsniveau rechtstreeks met God in contact brachten. En zo'n moment van communicatie met God via gevoelens is alleen mogelijk wanneer de Persoonlijkheid volledig is ondergedompeld in dit proces en alleen wordt gedomineerd door de Spirituele natuur. Door een dergelijke Keuze te maken ten gunste van de spirituele wereld offert de mens bewust de in de materiële wereld gebruikelijke overheersing van de Dierlijke natuur in zijn bewustzijn op. Later, toen mensen de spirituele kennis begonnen te verliezen, werden materiële altaren met vergelijkbare symbolische vormen opgetrokken (uit klei, hout, metalen): dit kon een platte, ronde of ovale steen zijn, een vierkante tafel, een kubus, enzovoorts. Ze begonnen ze op verhogingen in tempels te plaatsen, om ze naar een bepaald deel van de wereld te oriënteren en materiële offers te brengen.

Anastasia: Inderdaad, er vond een zeer serieuze vervanging plaats in de religieuze systemen.

Rigden: En het ligt niet alleen in de vervanging van het spirituele wereldbeeld door het materiële. Het is alsof je het licht in jezelf verliest dat dingen zichtbaar maakt voor je ogen. De vervanging vond plaats aan de basis van het begrip van een mens van de essentie van zijn leven en de wereld om hem heen, de doelen en doelstellingen van een tijdelijk verblijf in deze wereld. De belangrijkste spirituele component, de belangrijkste spirituele richtlijn is verloren gegaan: dienstbaarheid aan God en voortdurende verbinding met Hem. Dat is de reden waarom de Wil van de Dierlijke geest heel gemakkelijk het menselijk bewustzijn grijpt. Daardoor nemen ze de illusie van deze wereld als essentie. Zelfs degenen die spirituele kennis van generaties in handen hebben, jagen op de as van deze wereld - voor materiële winst en banale macht over hun kudde. Vanwege hun valse trots

beschouwen priesters zichzelf als de eigenaren van deze universele spirituele menselijke kennis en hebben ze er een lucratieve onderneming op gebouwd, waarin mensen hun slaven en permanente sponsors werden. Met andere woorden, ze bestaan volgens de formule die door priesters is uitgevonden: 'Geef geld en dien ons'. Een belangrijk punt ging verloren - *onbaatzuchtige dienst aan God en aan mensen*, hetgeen verspreiding van de oorspronkelijke spirituele Kennis impliceert, waardoor de Persoonlijkheid in staat is te versmelten met de Ziel en voor de mens om onafhankelijk spirituele bevrijding te bereiken.

Anastasia: Ja, de Dierlijke geest heeft moderne mensen echt tot slaaf gemaakt. Zoals de ouden zouden zeggen: de mens, in plaats van een vrije vogel die naar spirituele hoogten streeft, is geworden als de veer van een vogel, die als in een opwelling door de wind over de hele wereld wordt gevoerd. Mensen merkten lang geleden al dat grenzeloze toename van materiële winst en macht niet noodzakelijk leidt tot morele verbetering.

Rigden: Helemaal juist. Het offerritueel bestaat dus al sinds oude tijden. Merk trouwens op dat het typerend was voor verschillende vormen van de ontwikkeling van een *religie*: tribale, etnische, staats- en globale. Onder de vorm van religie werd het voornamelijk beschouwd als een magische handeling, een ritueel van het offeren (aanbieden van giften) aan bovennatuurlijke krachten, geesten of goden met als doel hun toewijding aan deze krachten tot uitdrukking te brengen en dankzij hen bepaalde dingen te bereiken, zogenaamde invloed op de toestand van materie (mensen en natuurlijke fenomenen) op een manier die bovennatuurlijk is voor de mens. Daarbij werd een verscheidenheid aan offers gebruikt. Bijvoorbeeld het branden van wierook van aromatische kruiden als reiniging van vuil of het vragen aan geesten en goden om aardse dingen. Kleurrijke stukjes stof werden opgehangen om de elementen te verzoenen op plaatsen van 'kracht' en 'behuizing' van sjamanistische geesten, in bergpassen en in de buurt van 'heilige bronnen'.

Anastasia: Ja, offers van de producten van vergaring en landbouw zijn ook bekend met het oog op een betere oogst het volgende jaar, een betere jacht, of een betere vangst de volgende keer. Vee werd ook geofferd voor een toename van het nageslacht of als een verzoek om iets dat verband hield met zaken van een gemeenschap of een persoon in deze wereld.

Rigden: Correct in die zin dat er verschillende offers in het systeem van diverse religieuze overtuigingen waren, variërend van het onschadelijk roken van aromatische kruiden tot het offeren van maagdelijkheid, tempelhomoseksualiteit, bloedige offers van delen van het menselijk lichaam tot zelfs mensenlevens. En in de meeste gevallen werd dit alles door priesters gedaan om bepaalde macht in de materiële wereld te verwerven. Met andere woorden, voor aardse doeleinden.

Anastasia: Het meest interessante is dat dit niet alleen in de oude tijden gebeurde, maar nu nog steeds, zowel in religies als in gesloten geheime occulte gemeenschappen, bijvoorbeeld bij de Archonten. En dit ondanks het feit dat de wereldgemeenschap mensenoffers en soortgelijke wreedheden van de priesters uit het verre verleden al lang heeft veroordeeld. Ik ben er zeker van dat het voor de lezers, net als voor mij in mijn tijd, erg interessant zal zijn om te weten waarom dergelijke offers zijn gebracht in de hele geschiedenis van de mensheid en waarom dit fenomeen nog steeds leeft in de menselijke samenleving? Waarom is hier zoveel aandacht aan besteed in religieuze structuren? Wat is de bron van zo'n vervanging van spirituele kennis door zelotisch dienstbetoon aan de materiële wereld?

Rigden: Het is natuurlijk een vrij serieuze vraag. Maar als mensen hier vandaag ook al over beginnen na te denken, dan is het misschien de moeite waard om haar globale essentie over te brengen. In de materiële wereld is er *één Dierlijke geest*, die ik meer dan eens heb genoemd. Tegenwoordig registreert zelfs de moderne

wetenschap enkele van haar manifestaties, die vooral zichtbaar zijn in het gedrag van gemeenschappen van levende wezens. Bijvoorbeeld, beginnend met reproductie en aanval van een quorum van bacteriën op cellen en eindigend met collectieve migratie, agressie, zelfvernietiging van dieren, enzovoort. Het Latijnse woord 'quorum' betekent 'waarvan er genoeg zijn', dat wil zeggen een voldoende aantal van een gemeenschap. In de wetenschap wordt dit fenomeen collectieve intelligentie genoemd. Een mate van quorum (meer bepaald gericht op dominantie, controle en vastlegging van materie evenals het verslinden ervan) regelt vele processen zowel in de micro- als de macrowereld. In de geneeskunde is bijvoorbeeld waargenomen dat kankercellen samenwerken als een intelligente gemeenschap. Zelfs wanneer ze worden blootgesteld aan medicatie zenden ze signalen naar elkaar en blijven enige tijd stilstaan; dat wil zeggen dat ze 'samen' het effect van het medicijn blokkeren. Terwijl elke cel bepaalde signalen van het quorum ontvangt, verandert zijn gedrag volgens het algemene gedrag (collectieve intelligentie). Met andere woorden, dit is in feite een intelligent organisme binnen een intelligent organisme. Tegenwoordig is er veel onderzoek op het gebied van biologie verzameld over het leven van bijen, mieren, muizen, ratten, dolfijnen en grote zoogdieren, waar de dominantie van de collectieve intelligentie duidelijk zichtbaar is.

Overall bestaan manifestaties van overheersing van de ene materie over de andere, ook in de ruimte. Dit is ook waargenomen door astronomen in het gedrag van planeten en sterrenstelsels. Niet ver van ons, bijvoorbeeld, in de sterrenhopen van de Melkweg, zijn er gigantische sterren die in wezen vampieren zijn. Dit zijn dubbelsterren, waarbij één van de sterren eenvoudig materie naar zich toe trekt in de vorm van gas van zijn 'partner', waar het zich zeer dicht bij bevindt. En dan absorbeert het deze ster volledig, waardoor het zijn eigen leven verlengt en een superreuzenster wordt voor een tijdje. Het is allemaal hetzelfde, volgens dezelfde wetten van overheersing van materie. Om nog maar te zwijgen van een collectieve impact van gemeenschappen van planeten en

sterrenstelsels op de processen die zich in de ruimte voordoen, datgene dat de mensheid vandaag de dag nog steeds niet kan bestuderen, gezien het ontoereikende niveau van de technologische capaciteit. Maar deze fenomenen bestaan wel, en zelfs vandaag kun je hier veel indirect bewijs voor vinden.

Onderwerping aan de verenigde Dierlijke geest is dus typerend voor alle materie, inclusief de menselijke gemeenschap die bestaat uit wezens die gedeeltelijk een materiële natuur hebben. De ene Dierlijke geest heeft een gemeenschappelijke oorsprong (zichzelf) en zijn eigen eenheden in de vorm van collectieve en individuele geesten. Figuurlijk gezien is het als een onafhankelijk organisme met een structuur en organisatie op meerdere niveaus. Overigens is het woord 'organisme' afgeleid van het Griekse woord 'organon', wat 'hulpmiddel' of 'instrument' betekent. Om het gemakkelijker te maken om al zijn complexiteit en samenhang in bestuur te begrijpen, zal ik een voorbeeld geven van het menselijke lichaam, dat als één geheel functioneert.

Het lichaam heeft verschillende organisatieniveaus (moleculair, cellulair, weefsel, enzovoort). Het heeft een gemeenschappelijke geest (hersenen), die het werk van al zijn biologische systemen coördineert en zo het leven van het lichaam ondersteunt. Ook zijn er systemen waaraan organen ondergeschikt zijn. Er zijn organen waarin cellen in een bepaald algemeen ritme werken. Er is de cel als het laagste niveau van organische individualiteit, die zijn eigen structuur en het vermogen heeft om te repliceren, te bestaan, enzovoort. Maar diezelfde cel is een deel van organen, een deel van het systeem, een deel van het hele organisme. Het is hetzelfde in de structuur van de verenigde Dierlijke geest van materie. Er zijn veel eenheden van collectieve en individuele geesten, die nauw met elkaar interageren, waardoor hele systemen in de micro- en macrowereld worden gecreëerd, die ondergeschikt zijn aan de ene Dierlijke geest.

Anastasia: Aangezien we het hebben over gecontroleerde materie, zou Ahriman er dan ergens bij betrokken moeten zijn?

Rigden: Precies. Ahriman is degene die macht heeft over de ene dierlijke Deest en deze gebruikt om zagezegd 'een zuivere Ziel' voor de wereld van God te scheiden door middel van materiële filters.

Anastasia: Ik denk dat het interessant zal zijn voor iedereen die op het pad van zelfperfectie blijft om erachter te komen hoe de Dierlijke geest in een mens handelt.

Rigden: Hij manifesteert zijn Wil op verschillende manieren: door de Dierlijke natuur (door de activiteit van de Achterste- en Laterale Wezens wanneer ze in zijn modus werken), het materiële lichaam...

Anastasia: Ja, gezien het feit dat de meeste mensen zich uitsluitend identificeren met hun weerspiegeling in de spiegel, denkend dat zij hun lichaam zijn. Zoals mensen zeggen: 'voor echt'.

Rigden: Als de mens alleen het lichaam zou zijn, zou hij alle subtiele nuances van het beheersen ervan kennen en leven door tienduizenden verschillende vitale functies en operaties te beheren die constant in zijn lichaam plaatsvinden. Maar het lichaam functioneert als één organisme hoofdzakelijk in een modus die onafhankelijk is van het bewustzijn van de Persoonlijkheid. En wat ziet een persoon in zijn lichaam zonder spiegel? Wat ziet hij hier en nu met open ogen, in de zichtbare wereld? Hij ziet alleen dat wat hij mag zien door de twee 'kleine vensters' (ogen), aanvankelijk ontworpen voor het waarnemen van deze driedimensionale externe wereld vanuit de 'donkere kamer' van zijn bewustzijn. Zal de Persoonlijkheid op die manier veel over zichzelf of de diversiteit van de wereld zien en weten? Zijn gedachten en emoties het product van zijn bewustzijn? En weet de mens van waar en hoe ze verschijnen?

De Dierlijke geest beïnvloedt voortdurend een mens op de één of andere manier via zijn departement - de Dierlijke natuur die deel uitmaakt van de materiële wereld. In de meeste gevallen begrijpen mensen dit niet eens. Gedachten zijn er gewoon, en de persoon denkt dat ze zijn 'eigendom' zijn. Het is moeilijk voor mensen om handelingen en gedachten van de Dierlijke geest in zichzelf te vatten als ze niet weten wat hun dubbele aard is en dit natuurlijk niet allemaal in zichzelf in de gaten houden. Het resultaat is dat ze manifestaties van de Wil van de Dierlijke geest waarnemen als hun eigen gedachten, verlangens, emoties, enzovoort. **In werkelijkheid is een mens alleen vrij in zijn Keuze, maar hij is niet vrij van gedachten omdat zijn bewustzijn (de Waarnemer) ze niet daadwerkelijk voortbrengt. Hij kiest alleen** tussen twee stromen: gedachten en stimuli uit de Spirituele natuur (Zijn Wil) of gedachten en verlangens van de Dierlijke natuur (zijn Wil). **Dat wil zeggen, de persoon kan de Wil kiezen die hij leuk vindt of die hem heeft verleid, en daarop de kracht van zijn aandacht toepassen die tot actie leidt.** Dit is precies **het belangrijkste moment van de menselijke Keuze.**

Anastasia: Ja, de persoon kiest alleen of hij deze of gene invasieve stemming, emotie, gedachte wel of niet accepteert. Veel lezers begrijpen dit al praktisch door hun gedachten overdag te volgen. Hier is bijvoorbeeld een typische situatie die mensen in hun brieven beschrijven: 'Ik heb zo vaak gemerkt dat alles in orde lijkt te zijn, en dan verschijnt plotseling een negatieve gedachte of een emotie, en de stemming wordt moedeloos zonder aanwijsbare redenen. Apathie voor alles ontstaat evenals een gevoel van innerlijke spanning, bezorgdheid en angst. Maar ik wou dit niet, het gebeurt als vanzelf, min of meer zonder mijn verlangen. Het meest interessante is dat als je slechte gedachten of emoties, die plotseling oplaaien, gewoon begint te negeren, en je opzettelijk richt op iets goeds, bijvoorbeeld op goede gedachten of een goede daad, deze negativiteit na verloop van tijd verdwijnt, alsof deze toestand nooit heeft bestaan. En als je toegeeft aan een slecht humeur, medelijden begint te krijgen met jezelf enzovoort, met andere

woorden als je je aandacht op negatieve emoties richt, wordt deze toestand alleen maar erger en begint hij in je te leven, of liever, je leven te vergiftigen als een parasiet. Daarna is het vrij moeilijk om te gaan zitten om te mediteren, ik dwing mezelf gewoon. Aan de andere kant, wanneer je al een spirituele oefening uitvoert, schakel je hier al over naar de toestand van innerlijke vrijheid, die je dierbaar is, naar het gevoel van immense Dankbaarheid en Liefde voor alles wat bestaat, naar de zuiverheid van gevoelens...'

Rigden: Zeker, in deze omschakeling is het negeren van gedachten uit de Dierlijke natuur, keuze en bevestiging van de overheersing van de Spirituele natuur de essentie van werk aan jezelf. De Dierlijke geest dwingt mensen om zich te verzetten tegen hun Spirituele natuur, alleen te geloven in de overheersing van de materie, in het 'ondeelbare', 'onsterfelijke' materiële lichaam. Wanneer een persoon in een depressie raakt, zichzelf de schuld geeft of, andersom, is gehuld in dromen van materiële verlangens waarbij hij aardse roem, rijkdom en dergelijke nastreeft - dit alles geeft aan dat hij op dat moment, zonder het zelf te merken, ondergeschikt is aan de Wil van de Dierlijke geest en gemakkelijk bestuurd wordt door diens systeem.

Anastasia: Een persoon kan in feite momenten van manifestatie van de dierlijke geest traceren door de aanwezigheid van opwindende ideeën en materiële verlangens vanuit de Dierlijke natuur.

Rigden: Ja, maar op voorwaarde dat de persoon de manifestatie van dergelijke gedachten en verlangens in zichzelf *zal traceren*, maar niet deelneemt aan dit proces en het niet versterkt. Beheersing van het menselijk leven door de Dierlijke geest is zo alledaags dat de mens dit zelf praktisch niet opmerkt en de manifestatie ervan toeschrijft aan zijn gedachten, verlangens, gewoontes, karakter, enzovoort. Maar een voor de hand liggende onderwerping aan de Wil van de Dierlijke geest kan worden getraceerd in acties van de door psychologen genaamde

expressieve menigte of nog beter - van de handelende menigte als het belangrijkste moment in zijn activering de overheersing van de Dierlijke natuur is. Dat is precies de dominantie van de Dierlijke geest en de manifestatie ervan door collectieve intelligentie in een 'razende' menigte.

In het algemeen moet worden begrepen dat alle individuen 'met karakter' hun 'individualiteit' in een menigte zeer snel verliezen. Ze worden kneedbaar in de gemeenschappelijke smeltkroes van collectieve intelligentie. In een dergelijke omgeving raakt iedereen snel besmet met algemene opwinding, impulsiviteit en snelwerkende, gedachteloze wederzijdse reacties. Kortom, mensen in een menigte verliezen hun individualiteit en worden een massa. Een individu verliest zelfbewustzijn en in hem ontwaken uitbarstingen en emoties, typerend voor de *gemeenschappelijke Wil van de menigte*. Bovendien zijn deze impulsen en emoties niet langer onderhevig aan de beperkingen en beheersing die een persoon gewoonlijk heeft en die hij er gewoonlijk over uitoefent. Dat wil zeggen, collectieve intelligentie (ondergeschikt aan de Dierlijke geest) is inherent aan de menselijke samenleving, gezien het feit dat mensen ook deel uitmaken van de materiële wereld.

Er is een substantieel verschil tussen wanneer een persoon zich in een menigte bevindt en ondergeschikt is aan de Wil van de Dierlijke geest en wanneer de persoon zich in een groep mensen bevindt, maar iedereen zijn ware individualiteit behoudt. In het eerste geval vindt een totale overheersing van de Dierlijke natuur plaats in zijn bewustzijn, het wordt vernauwd tot alleen materiële verlangens, prikkels en dierlijke instincten die daarin actief zijn, terwijl de Spirituele natuur wordt geblokkeerd. In een menigte verdwijnt een individu als Persoonlijkheid; er is alleen het organisme van de menigte met de ene Dierlijke geest. Maar wanneer de Spirituele natuur in een persoon domineert en hij zich in een groep van gelijkgestemde mensen bevindt, die bijvoorbeeld gemeenschappelijk goed, creatief werk doen, dan behoudt hij zijn ware individualiteit, waarmee wordt bedoeld de verbinding van zijn

Persoonlijkheid met de Ziel (God). Hij kan voelen dat andere mensen, zoals men zegt, op dezelfde golflengte zijn met hem, zich verheugen in zijn successen, maar zijn bewustzijn zal nog steeds uitgebreid zijn en hij zal een constante individuele verbinding met de Ziel behouden door zijn aandacht en de diepste gevoelens. Een soortgelijk proces vindt ook plaats tijdens collectieve meditaties wanneer mensen samen een spirituele oefening uitvoeren, maar iedereen een persoonlijke band met zijn Spirituele natuur heeft.

Anastasia: Wanneer fundamentele oorspronkelijke kennis over de spirituele natuur verloren gaat in de samenleving en de resterende echo's grondig worden herwerkt door religies, is het moeilijk voor mensen om te begrijpen wat de overheersing van de Wil van de spirituele natuur is in de samenleving en in elke persoon. Tegenwoordig klinkt het als een legende 'over de hemel op aarde'. Maar wat betreft de overheersing van de Wil van de Dierlijke geest in de menigte zijn er voorbeelden in overvloed, hoewel de meeste mensen de essentie van de onzichtbare bron van impact niet begrijpen en de reden waarom dit fenomeen inherent is aan de menselijke samenleving. De moderne wetenschap heeft al veel onderzoek gedaan in sociale psychologie, in de studie van de problemen van het gedrag van mensen. Als je er bekend mee raakt kun je begrijpen dat alle kenmerken van de Dierlijke natuur vrij typerend zijn voor diezelfde agressief werkende menigte.

Een *agressieve menigte* wordt bijvoorbeeld gedreven door de gemeenschappelijke emotie van boosaardigheid, woede en blinde haat. Deze Wil, die vreemd is aan de Spirituele natuur van de mens, leidt acties van mensen in een menigte naar vernietiging en het doden van hun eigen soort. Een *paniekende menigte* wordt gegrepen door de gemeenschappelijke emotie van angst. Mensen die worden blootgesteld aan de invloed ervan, terwijl ze vluchten, zoals elke andere kudde dieren, kunnen hun medemensen in paniek vertrappelen. Mensen verliezen op dat moment hun menselijkheid en worden wezens met een overheersing van hun dierlijke instincten, zoals men zegt: ze 'verliezen hun hoofd' door de

angst en het verlangen om alleen zichzelf te redden. De overheersende emoties van de zogenaamde *geld-grijpende menigte* zijn eigenschappen van de Dierlijke geest zoals hebzucht en het verlangen om grotere materiële rijkdom te bezitten. Of bijvoorbeeld de *opstandige menigte*, die een constant kenmerk is van alle revoluties en staatsgrepen. Het is een typische geleider van de Wil van de Dierlijke geest als we overwegen welke acties deze in haar 'waanzin' onderneemt: mensen doden, pogroms, brandstichting, de wens om naar de wapens te grijpen, neiging tot absolute macht, geweld, wreedheid, enzovoort.

Rigden: Absoluut correct. Aan de basis ligt een emotiegeleider van de Wil van de Dierlijke natuur, en ook dezelfde wetten van invloed en strijd voor dominantie van de ene materie over de andere. Hoewel de mensheid voor het grootste deel zelfs geen algemeen idee heeft van de impact van de Dierlijke geest, wordt het onderwerp van zijn geïsoleerde manifestaties, zoals verschillende soorten menigte-gedrag, ijverig bestudeerd, vooral door inlichtingendiensten van verschillende landen. Bovendien is er de ontwikkeling en implementatie van technologieën die het feit van dergelijke onbewuste handelingen van mensen in een menigte gebruiken om bepaalde politieke of religieuze doelen te bereiken.

Het is bijvoorbeeld al lang bekend dat het meest triviale straatongeluk (laten we bijvoorbeeld een verkeersongeval nemen) een onbedoelde menigte samenbrengt in de vorm van nieuwsgierige voorbijgangers. Deze menigte raakt besmet met emoties van hetzelfde type als wat er is gebeurd, dat wil zeggen dat een zogenaamde door psychologen 'circulaire reactie' plaatsvindt (groeïende emotionele infectie in de menigte). Het begint gewoonlijk met een discussie over wie wat heeft gezien, wie reed en hoe, hoe de bestuurder draaide en bij wie van de bestuurders de schuld ligt. Maar zo'n verergering van emotionele passies kan heel goed eindigen in een snelle transformatie van het publiek van *incidenteel* (toevallig, van het Latijnse woord 'occasio' wat 'toeval' betekent) naar *expressief*, waarbij het onderwerp verandert van het

bespreken van het verkeersongeval naar het zoeken naar een schuldige: wie verantwoordelijk is voor de vreselijke kwaliteit van de wegen, hoe slecht het leven wel is en het algemene gebrek aan orde in de maatschappij. Als emoties worden verhit zijn we niet veraf van een transformatie van de menigte naar een *actieve*.

Misschien, om beter te begrijpen hoe het precies gebeurt, zal ik een klassiek schema beschrijven van hoe geheime diensten de technologieën van veranderende macht gebruiken op basis van dergelijke effecten van menigte-besmetting. Bovendien worden deze methoden zowel door concurrerende staten als door de eigen diensten van het land in verschillende staten toegepast. Bijvoorbeeld, op ongeveer hetzelfde moment in verschillende delen van een hoofdstad, vinden 'plotseling' verkeersongevallen plaats. Natuurlijk verschijnen er toevalige menigten 'toeschouwers', waaronder specialisten die met hun toespraken een incidentele (toevallige) menigte in een actieve menigte kunnen veranderen en deze naar rellen en onrust kunnen sturen om het regime omver te werpen en te vervangen door een ander. Ook een vergelijkbare besmetting van de menigte, alleen met andere middelen en verschillende schema's, die de manifestatie van de Dierlijke geest in massa's veroorzaken, kan worden herleid tot een reeks voorbereide en kunstmatig gemaakte kleurrevoluties in verschillende landen van de wereld.

Anastasia: Het trieste is dat de meeste mensen hiervan niet op de hoogte zijn, en daarom werken dergelijke technologieën nog steeds in de menigte. Als de mens het zou weten, zou hij geen pion in de handen van iemand anders zijn, hij zou bewust niet toegeven aan de Wil die vreemd is aan zijn Spirituele natuur en hij zou niet de actieve geleider zijn die zijn Persoonlijkheid belast met het gewicht van materiële dominanten. Maar misschien gebeurt het ook vanwege de gewoonte van een mens om te leven door in het dagelijks leven de voorkeur te geven aan gedachten en emoties van de Dierlijke natuur. Bovendien hebben mensen de neiging om het

gedrag van anderen te kopiëren. En velen vandaag de dag geven niets om de properheid van hun gedachten.

Misschien is het daarom dat de 'dierlijke stemming' in de maatschappij vaker en sneller wordt overgedragen dan iets goeds, spiritueels en positiefs. En het verspreidt zich onder de bevolking als vuur langs een lont. Veel mensen komen dergelijke fenomenen tegen, maar helaas zijn ze zich er niet altijd van bewust. Ze ontmoeten bijvoorbeeld hun vrienden of familieleden, die hen in de regel beginnen te vertellen over iemand die ze vandaag of recent hebben ontmoet, met wie ze hebben gesproken en die indruk op hen heeft gemaakt met negatieve daden of woorden. En wat interessant is, is dat de persoon niet alleen de woorden van de 'verstoorder van zijn gemoedsrust' doorgeeft, maar hij probeert zijn woede precies te kopiëren, zijn nadruk op bepaalde woorden en zijn gebaren te tonen. Met andere woorden, terwijl hij deze informatie doorgeeft, wordt hij overmand door dezelfde emoties en de kracht die uit de Dierlijke geest komt. Trouwens, zonder het te beseffen probeert hij ze als geleider door te geven, waarbij hij al negativiteit oplegt aan zijn vrienden, collega's op het werk en de leden van zijn huishouden. Over het algemeen, als je bedenkt hoe vaak dit fenomeen voorkomt in de wereldmaatschappij en hoe vaak per dag verschillende mensen dit doen op de schaal van de mensheid, ontstaat een vrij trieste situatie.

Rigden: Het is gewoon zo dat mensen de oorzaak van zo'n situaties moeten begrijpen, de Wil van de Dierlijke geest moeten negeren en weigeren één van zijn geleiders te zijn. Anders, als de persoon op dit moment veel persoonlijke aandacht besteedt, bijvoorbeeld aan het gesprek dat hem heeft gevangen, dan zal hij hiermee worden besmet en een volgende geleider van de Dierlijke geest worden. Als gevolg van een dergelijke besmetting zal een persoon ernaar verlangen om dit 'nieuws' aan zijn andere vrienden te vertellen, vaak met een truc uit de Dierlijke natuur (als voorwendsel om iemand te beoordelen of kleineren, iemand uit te lachen) en altijd emoties kopiërend op dezelfde manier. De Dierlijke

natuur is sterk in mensen wanneer ze zich er niet van bewust zijn en de manifestatie ervan in zichzelf niet opvolgen.

Anastasia: Het is ook interessant dat nieuws over iets goeds, vriendelijks, en vooral over iets belangrijks in spirituele zin, zich niet zo snel verspreidt als het geval is met het emotionele nieuws van de Dierlijke natuur. En wat typisch is, is dat een persoon, terwijl hij het goede nieuws deelt, het in zijn eigen stem probeert te zeggen, alsof hij wat wijsheid uit dit nieuws reproduceert, alsof hij persoonlijk van hemzelf komt.

Rigden: Helaas dienen moderne mensen niet vaak als geleiders van de Spirituele wereld. Dat is waarom ze gebeurtenissen op televisie zien, maar ze zien niet zonder de televisie, ze luisteren naar de woorden van een persoon maar begrijpen hem niet zonder woorden, ze kunnen boeken in verschillende talen lezen, maar ze kunnen het boek van hun leven niet lezen. Ze streven ernaar de stroom van de rivier van hun leven te volgen, staan tegen de stroom in, zoeken hierin een betekenis, maar begrijpen niet dat de betekenis van hun bestaan aan de andere kant ligt. Velen leven gewoon door de dode verschijning van dingen en dienen blind de Dierlijke geest. En je moet leven naar dat waaruit de schepping is geboren, je moet in een spirituele schepping leven, om de Spirituele wereld te dienen. Alleen dan zal de persoon gebeurtenissen zien, mensen begrijpen en in staat zijn zijn leven aan te passen vanuit het perspectief van een Waarnemer vanuit de Spirituele natuur.

Anastasia: Ik zou ook graag willen ingaan op een pijnlijk onderwerp van de moderne maatschappij - verslaving van sommige mensen aan alcohol en drugs. Ooit zei u hoe de Dierlijke geest de Persoonlijkheid onderwerpt aan zijn Wil door middel van dit vergif, hoe afhankelijkheid van alcohol en drugs zich onmerkbaar ontwikkelt en wat een persoon verliest als hij onder zo'n invloed komt te vallen die vreemd is aan zijn spirituele aard.

Rigden: Ja, dat is een speciaal onderwerp. Een van de manieren waarop de Dierlijke geest een persoon volledig onder zijn controle plaatst, is bij hem een verlangen opwekken om alcohol of drugs te gebruiken. **Wanneer een persoon alcohol of drugs begint te consumeren, begint de dierlijke geest hem volledig te domineren, tot slaaf te maken om elke mogelijke manifestatie van de kracht van de Spirituele natuur te blokkeren.** Op het niveau van neurofysiologie treedt een onbalans op en veel van de neuronen van de hersenen worden geblokkeerd. De persoon begint informatie slecht waar te nemen. In plaats daarvan domineert de Dierlijke natuur actief in hem, en het lijkt hem dat hij een 'held' is en dat alles in deze wereld voor hem toelaatbaar is. Zo'n zeepbel (illusie) verschijnt eigenlijk niet vanwege het feit dat hij in werkelijkheid zo is, maar gewoon omdat er een storing in het systeem van de hersenfunctie optreedt en de bewustzijntoestand van de Persoonlijkheid overschakelt naar een andere modus, waar er een volledige onderwerping is aan de Dierlijke natuur. Voor de Spirituele natuur in een mens is dit een instorting; dit is hetzelfde als, figuurlijk gesproken, de Ziel in een dodelijke giftige omgeving brengen. De kracht van de Ziel wordt sowieso gedeeltelijk geblokkeerd door 'optische filters' - subpersoonlijkheden - en een dergelijke totale overheersing van de Dierlijke natuur in een nieuwe Persoonlijkheid berooft haar simpelweg van haar laatste kans en hoop. **Alcohol en drugs veranderen een persoon in een gehoorzame slaaf van de Dierlijke geest en doden zelfs in kleine dosissen de spirituele scheut in hem.**

Na verloop van tijd ontwikkelt zich een alcohol- of drugsverslaving in een persoon, die hij op alle mogelijke manieren ontkent. Tegelijkertijd blijft deze persoon dit vergif consumeren, onder het mom van gelijk welke reden (tradities, feestdagen, verjaardagen, begrafenissen, persoonlijke stress, enzovoort). Daardoor merkt hij niet dat zijn spirituele fundamenten verloren gaan, hoe deze afhankelijkheid evolueert in de reductie van zijn menselijke natuur tot het niveau van dierlijke instincten, en de degradatie van de Persoonlijkheid. Ik heb al gezegd dat mensen met

een alcoholintoxicatie onvoldoende informatie kunnen waarnemen. In de meeste gevallen domineren in hem op het moment van alcoholintoxicatie (praktisch vergiftiging) de gedachten van de Dierlijke natuur over het dierbare zelf, over de objecten van valse trots, over onvervulde egoïstische verlangens en niet-gerealiseerde buitensporige ambities. Dit is echt een tragedie en in de eerste plaats voor de Persoonlijkheid zelf.

Wat betreft mensen die serieus bezig zijn met hun spirituele ontwikkeling, hun lichaam kan deze gifstoffen (alcohol en drugs) fysiek gewoon niet verdragen. Waarom? Het is omdat tijdens het consumeren van deze giftige stoffen de subtiele verbinding met de andere, de spirituele wereld wordt verstoord; in moderne taal gaan buitenzintuiglijke vermogens verloren. Onder invloed van alcohol of drugs is een persoon niet in staat informatie te lezen die afkomstig is van de onzichtbare wereld; zijn bovennatuurlijke vermogens doven simpelweg uit. Alles wat hij in een dergelijke toestand waarneemt is een manifestatie van de Wil van de Dierlijke geest, die door de persoon wordt beschouwd als zijn eigen gedachten en verlangens.

Dit was reeds in oude tijden bekend. Dit is nu ook bekend. In de Sovjetunie was er bijvoorbeeld een krachtig systeem van speciale diensten, waaronder afdelingen die betrokken waren bij de studie van paranormale verschijnselen en psychische ontwikkeling bij sommige van hun werknemers, bijvoorbeeld zogenaamde sleepers. Zelfs het zuivelproduct kefir werd uitgesloten van hun dieet, om nog maar te zwijgen van een strikt verbod op alcohol en drugs. Roken was technisch toegestaan: hoewel nicotine en teer het lichaam bedwelmen, blokkeren ze de spiegelneuronen niet, en laten daardoor een onbelemmerde werking met de onzichtbare wereld en het lezen van de nodige informatie toe.

Dus de persoon die zelfs kleine hoeveelheden alcohol verbruikt, ongeacht hoe lang, degradeert spiritueel als Persoonlijkheid. **Als er een verlangen verschijnt om alcohol of drugs te gebruiken, zijn**

dit de eerste symptomen die erop wijzen dat je onder controle staat van je Dierlijke natuur. Dat betekent dat je maatregelen moet nemen om de dominante van het bewustzijn te veranderen, de nadruk op sommige positieve aspecten te vergroten, te sporten, fysieke arbeid te verrichten. Opgemerkt moet worden dat als de persoon volledig stopt met drinken of drugs te gebruiken, het lichaam uiteindelijk herstelt en de mens een kans krijgt voor spirituele ontwikkeling van zijn Persoonlijkheid.

De intelligentie van materie is zeer actief. Dit komt tot uiting wanneer gedachten over het bereiken van 'grenzeloze vrijheid' door middel van alcohol of drugs aan de 'ongelovigen' met materieel denken worden opgelegd. Het komt ook tot uiting in gedachten over het verwerven van één van de zogenaamde 'vermogens' van heilige kennis of het waarnemen van 'spirituele hoogtes' wanneer alcohol of drugs aan de 'gelovigen' worden opgelegd. Al deze gedachten zijn een illusie van de Dierlijke natuur die op de één of andere manier mensen dwingt tot voortdurende afhankelijkheid van de Wil van de Dierlijke geest en aantrekkelijke gedachtevormen creëert die samenhangen met het nemen van een nieuwe dosis van dit gif.

Anastasia: Veel mensen zien eenvoudig geen voor de hand liggende feiten, en denken niet na over waarom dit hen en hun vrienden overkomt en waarom dit probleem nog steeds bestaat in de samenleving. Ze stellen zichzelf niet de vraag: 'Hoe ontstaat en vormt een aanhoudende afhankelijkheid van alcohol? Wie heeft het kunstmatig in de samenleving geïntroduceerd en wie ondersteunt zo'n 'traditie' die dodelijk is voor de Spirituele natuur?' Tenslotte vernietigt de persoon niet alleen zichzelf en zijn Persoonlijkheid, maar creëert hij ook problemen in de samenleving rondom hem.

Dit is een echte ramp, vooral wanneer de persoon verantwoordelijk is voor een gezin en kinderen. Het gaat tenslotte niet om hoeveel materiële goederen hij zijn kinderen kon geven. Het punt is hoeveel spirituele rijkdommen de persoon hen kon geven met zijn eigen *levensvoorbeeld*. Kinderen zijn tenslotte geen

persoonlijk bezit en geen 'kruk' waarop de persoon van plan is op oudere leeftijd te leunen. Eerst en vooral zijn dit nieuwe Persoonlijkheden, waarvan het bewustzijn een schone lei is. Ze kwamen in deze wereld, net als iedereen, om hun kans op spirituele bevrijding te krijgen. In feite observeren en nemen deze nieuwe Persoonlijkheden vanaf jonge leeftijd de levenservaring van de vorige generaties op van mensen die autoriteit voor hen hebben, meestal ouders, die in veel opzichten als een voorbeeld voor hen dienen. Als een gezin 'tradities' heeft met betrekking tot bijvoorbeeld het drinken van alcohol, dan zijn wat kinderen aantoonbaar wordt opgelegd sinds hun jeugd negatieve ervaringen en patronen voor afhankelijkheid van de Dierlijke natuur, die volwassenen laten zien door bijvoorbeeld te drinken bij feesten thuis. Mensen beschouwen het als een onschadelijke handeling omdat ze de essentie en de gevolgen op lange termijn niet begrijpen.

Rigden: Ze begrijpen niet welk leed ze berokkenen, door niet alleen de Zielen van hun kinderen, maar ook van hun afstammelingen te laten lijden. De situatie kan echter worden verholpen als mensen in de eerste plaats aan zichzelf beginnen te werken, als ze de samenleving zelf waarin ze leven ten goede veranderen. Over de maatschappij: hier moet men achterhalen wie alcohol en drugs populair maakt bij mensen en waarom dit nog steeds wordt gedaan. Deze informatie is zelfs vandaag gemakkelijk te vinden. De eersten die drugs en alcohol in massaconsumptie voor mensen introduceerden, waren priesters en politici, die er zelf duidelijke voordelen in zagen. En waarom? Omdat, zoals ik eerder heb gezegd, de spirituele component van de Persoonlijkheid wordt geblokkeerd met behulp van drugs en alcohol, en de persoon dan gemakkelijk kan vallen onder de invloed van een vreemde Wil. Het wordt gemakkelijker voor geleiders van de Dierlijke geest om hem te controleren en zijn bewustzijn te manipuleren als onderdeel van de menigte ('biomassa').

Het volstaat te kijken naar de realiteit van vandaag. Waarom wordt dit alles eigenlijk rustig aangemoedigd ondanks de duidelijk

zichtbare strijd tegen deze fenomenen over de hele wereld? Er is dezelfde propaganda als in vroegere tijden, maar alleen op een meer massale schaal van distributie van alcohol en drugs, niet alleen de producten zelf en reclame ervoor, maar ook door de vorming van stereotypen en hun introductie in de massacultuur van de maatschappij. Bijvoorbeeld door de enorme invloed van massamedia en door populaire culturele projecten en speelfilms. De eenvoudigste manier is immers om een persoon met gedragspatronen te coderen om hem ondergeschikt te maken aan het systeem door de beelden van idolen en hun 'gewoonten', omdat elk individu, zoals ik al zei, geneigd is te imiteren. Over het algemeen is het niet zo eenvoudig als het op het eerste gezicht lijkt.

Anastasia: Dit is helaas de waarheid van vandaag.

Rigden: Maar nogmaals, wie weerhoudt mensen om zelf orde in de maatschappij te brengen? Wie weerhoudt de Persoonlijkheid ervan zijn gedachten te disciplineren? Alles is in handen van mensen zelf. Je moet gewoon een goed voorbeeld zijn voor anderen en in dit opzicht op zijn minst een gunstige omgeving creëren voor jezelf, en mensen niet aanmoedigen alcohol of drugs te consumeren of de voorwaarden te creëren om deze dierlijke verslaving onder mensen te verspreiden. Om integendeel al het mogelijke te doen om spirituele kennis in de massacultuur te bevorderen, evenals culturele en morele waarden, en voorbeelden van het beeld van een echte mens.

Anastasia: Hopelijk raken mensen geïnspireerd door deze kennis. Als het mogelijk is, geef alsjeblieft wat meer duidelijkheid op een paar andere punten over de Dierlijke geest. U zei dat het voornamelijk door collectieve en individuele geesten handelt, met andere woorden, via zijn onderafdelingen. Kun je de manifestatie op grotere schaal verduidelijken aan de hand van een voorbeeld van de menselijke samenleving?

Rigden: Deze processen kunnen zowel in de micro- als in de macrokosmos worden gevolgd. Mensen, vanwege de dualiteit van hun aard, zijn niet alleen in staat om bewust de studie ervan te benaderen, maar ook om hun samenleving op een echt spirituele basis te creëren. Tenslotte heeft de persoon, terwijl hij zich spiritueel ontwikkelt, de gelegenheid om een Waarnemer van de Spirituele natuur te zijn en daarom manifestaties van de Dierlijke geest te begrijpen. Hij is in staat om diens handelingen te volgen en zijn eigen ontwikkeling te corrigeren, zonder toe te staan dat deze Wil, die vreemd is aan zijn Spirituele natuur, zijn leven verstoort. Hetzelfde met de maatschappij. Er zijn nu bijvoorbeeld veel wetenschappelijke artikelen over de studie en monitoring van de aard van de publieke stemming. Het is alleen zo dat ze grotendeels worden gereduceerd tot de resultaten van de politieke en priesterlijke controle van de massa. Maar daar gaat het niet om. Zelfs in deze artikelen vind je onderdelen die behoorlijk fascinerend zijn.

Stemming is een psychologisch derivaat. Het onderwerp van massale stemmingen is een bepaalde massa (een aantal mensen, een menigte) die verenigd is door een actie van een bepaalde factor. *Emoties, gevoelens* en andere psychologische manifestaties, die het gedrag van mensen weerspiegelen, kunnen als een dergelijke factor dienen. *Geruchten* die in de regel *negatief* zijn, dienen als een impuls voor de vorming van een massa. Ze creëren verborgen ontevredenheid bij een persoon (vanwege activering van het Achterste en de Laterale Wezens). We hebben al gesproken over hoe snel deze geruchten zich verspreiden en hoe mensen bereidwillig dienen als geleiders van de Wil van de dierlijke geest. Als de meeste mensen in dergelijke geruchten geloven, met andere woorden, *de kracht van hun aandacht* erop richten, dan worden zij zelf dragers van deze Wil en dragen ze bij aan de verdere verspreiding ervan.

In de regel is een ketting van geruchten gebouwd op de tegenstelling van 'wij' en 'zij'. Het bewustzijn van mensen wordt vernauwd tot de huidige situatie, en ze zien de oorzaak niet, de

echte reden die aanleiding gaf tot dit broeinest van spanning. Dat is de reden waarom mensen zich op straat verzamelen en hun leven willen verbeteren, maar als gevolg daarvan eindigen met frustratie en verslechtering van hun leven of eenvoudigweg in een bloedige slachtpartij. De geschiedenis kent voldoende voorbeelden van mensen die de straat op gingen, zelfs gewoon in vreedzame steun van één of andere beweging, en nadat ze zich bij de menigte hadden gevoegd later zelf niet begrepen wat er met hen was gebeurd en waarom ze met iedereen meeliepen en de infrastructuur van hun eigen stad, waarin ze morgen moeten leven, vernietigden.

Dus, het volgende is inherent aan massale gemoedstoestanden: een stimulus, reactie erop en bereidheid tot actie. Een dergelijke massa ontstaat afhankelijk van een situatie en reageert op één en dezelfde stimuli op een identieke manier. De massa is verenigd door een psychische verbinding die op zijn beurt wordt gecreëerd uit *gelijkaardige emoties en impulsen*. Deze speciale psychische toestand is uniform voor de meeste mensen. Bovendien bevat het meestal een bepaalde destructieve lading en heeft het een verborgen negatieve richting. Als mensen in staat zouden zijn om de beweging van de energie van gedachtenvormen in de menigte vast te leggen, zouden ze zien dat het de vorm heeft van *een spiraal in tegenwijzerzin*. Dezelfde woorden en emoties worden steeds opnieuw en opnieuw gereproduceerd, terwijl hun intensiteit toeneemt door een grotere opwinding van geleiders die elkaar opwinden, en de verbinding (vastname) van het bewustzijn van de nieuwe mensen die willen luisteren naar sprekers of de situatie willen begrijpen. Dan begint de zoektocht naar de schuldige, aan wie allerlei negatieve eigenschappen worden toegeschreven. Uiteindelijk kan de situatie zich ontwikkelen tot een uitstorting van al deze negatieve energie van de massa op gelijk welk gegeven of op het dichtstbijzijnde object of op de individuen die naar de 'mening' van de menigte iets te maken hebben met de oorzaak van hun problemen of de eigenlijke oorzaak zijn. Trouwens, als een dergelijke stimulatie van elkaar en het rondgaan van roddel afwezig zijn, verliezen deze stemmingen snel hun kracht.

Anastasia: Ja, dit is een traditionele zoektocht naar de 'zondebok', die typisch is voor de overheersing van de Dierlijke natuur in de mens. Het is alleen dat dit alles hier wordt gemanifesteerd in een enkele massa, die wordt onderworpen aan de invloed van de Wil van de Dierlijke geest.

Rigden: Volledig juist. Opgemerkt moet worden dat de Dierlijke geest zijn wil manifesteert, niet alleen in de stemming van een massa, die een duidelijke destructieve lading met zich meedraagt, maar ook in een verborgen verdediging van datgene wat het als zijn 'eigendom' beschouwt. Besmetting met de Wil van de Dierlijke geest vindt vrij snel plaats in een massa, zoals de verspreiding van een virus. Daarop verwerpt de menigte, die onderworpen is aan deze Wil en erdoor wordt bestuurd, gedachteloos alles wat haar verstoort of zich ertegen verzet of probeert op één of andere manier dit oppervlakkige stereotype te doorbreken. Deze massa, als één geheel, richt zijn negativiteit op een potentiële verstoorder van deze Wil. Het is ook typerend dat alle ambities van een menigte, die onder invloed is van de Dierlijke geest, oppervlakkig en opgelegd zijn. Ze zijn leeg van inhoud; de diepste gevoelens zijn er niet in aanwezig, en er is geen verband tussen een individu en zijn Spirituele natuur. Later, wanneer de mens alleen wordt gelaten, kan hij niet verklaren waarom hij zich zo ongepast en onnatuurlijk gedroeg terwijl hij in de woedende menigte zat. Het antwoord is eenvoudig: op het moment van zijn aanwezigheid in de massa was hij slechts één van de geleiders van de Wil van de Dierlijke geest.

Anastasia: Ja, eigenlijk zijn dergelijke manifestaties enigszins identiek, zowel in de maatschappij als in 'aanvallen' van de Dierlijke natuur op een individu. In de boeken van de heilige oudsten kan je bijvoorbeeld voorbeelden vinden van hun strijd met hun 'passies'. Er is onder andere ook een vermelding dat wanneer een persoon in de spirituele toestand verblijft, dan, met behulp van onze taal, begint de Dierlijke natuur hem op alle mogelijke manieren te testen, niet alleen met verleidelijke gedachten, maar

zelfs met verslechtering van de gezondheid, agressie van de mensen om hem heen, enzovoort. Met andere woorden, met manifestaties door de zichtbare en onzichtbare materie.

Soortgelijke voorbeelden zijn niet alleen in de literatuur te vinden, maar ook in het echte leven, bijvoorbeeld hoe verschillend mensen reageren op de Kennis die dankzij u is gegeven en in boeken is vastgelegd. Er zijn mensen die na het lezen spiritueel wakker werden, hun horizon van kennis verruimden en hun gedachten trachtten te disciplineren. Ze begonnen de Dierlijke natuur in zichzelf te traceren, zonder hun interesse in spiritueel werk aan zichzelf aan de buitenwereld te verraden. En in feite merkten velen van hen op dat zodra ze dit werk aan zichzelf op een verantwoorde manier begonnen te benaderen, ze agressief werden aangevallen door de Dierlijke natuur. En dit zowel van de kant van hun sociale kring (kennissen, familieleden en vrienden, die zelf vaak onderworpen zijn aan de activering van de Dierlijke natuur in hen) als van de kant van 'hun eigen bewustzijn'. De Dierlijke natuur oefende wanhopige weerstand uit als reactie op een aanslag op zijn macht in het menselijk bewustzijn en de 'heiligheid' van zijn diepgewortelde denkpatronen. Bovendien ontvingen sommige mensen die bijzonder volhardend waren in spiritueel werk plotseling agressieve, betekenisloze oproepen van verre familieleden, voormalige vrienden, inclusief degenen van wie ze al lang niet meer hadden gehoord. Maar vaker, vooral in de vroege stadia van het werk aan zichzelf, ontstond er vanuit het niets een agressieve aanval van de omgeving, zowel op het werk als thuis, opnieuw door die mensen die gevoeliger zijn voor de invloed van hun Dierlijke natuur dan anderen. Deze laatsten vermoedden natuurlijk zelf niet dat ze op dat moment slechts geleiders waren van een aanval van de Dierlijke geest.

Rigden: Dit is iets natuurlijks. De Dierlijke geest zal zijn uiterste best doen om een spiritueel ontwakende persoon terug te brengen in het oude spoor van de gebruikelijke overheersing van de Dierlijke natuur, om zijn vroegere macht over een radertje te

herstellen dat zich losmaakt van zijn materiële systeem. Het is zijn taak om de dierlijke angst in de mens wakker te maken en hem te laten geloven in de suprematie van materie, haar krachten en wetten, zodat de persoon zich spiritueel overgeeft. Maar in feite blijft de keuze altijd bij de Persoonlijkheid. Dankzij het proces van spirituele ontwikkeling leert iemand niet alleen zichzelf kennen, maar ook de onzichtbare kant van de omringende wereld. Hij begint de realiteit te onderscheiden van de illusie die hij eerder als werkelijkheid beschouwde. De mens, terwijl hij zijn ware Spirituele natuur voelt, begint de angsten die worden opgelegd door de Dierlijke natuur te verliezen. *Hij begint zijn Ziel en zijn wereld te voelen en te begrijpen dat wanneer hij zelf een geleider van de Wil van de Spirituele natuur is, er voor hem in feite geen obstakels zijn in de materiële wereld.* Dus wanneer de persoon in zo'n heldere, uitgebreide bewustzijnstoestand verblijft, is het enige dat voor de Dierlijke geest overblijft om zijn vroegere macht over deze Persoonlijkheid terug te krijgen, de 'wacht op te trekken' tot het moment dat de Persoonlijkheid zijn spirituele controle verzwakt, en toegeeft aan emoties of verleidingen met gedachten en verlangens uit de Dierlijke natuur. Men moet dit begrijpen en niet voor deze trucs vallen. Maar het belangrijkste in dit proces van activering van de Dierlijke geest tijdens het spirituele ontwaken van de mens is dat de persoon zelf, terwijl hij zich in de positie van Waarnemer bevindt van de Spirituele natuur, praktische ervaring en begrip verkrijgt van die dingen waartegen de Dierlijke geest machteloos staat.

Het enige waar de Dierlijke geest niet tegenop kan is spirituele kracht. Dat wil zeggen, wanneer een persoon bewust het spirituele pad kiest en leeft volgens zijn innerlijke spirituele wereld, volgens zijn diepste gevoelens en sensuele verbinding via zijn Ziel met de wereld van God, wanneer hij in staat is om deze verbinding niet alleen tot stand te brengen maar ook om zijn Dierlijke natuur en diens diverse manifestaties in verschillende emoties en verlangens te beheersen. Natuurlijk is zo'n 'gevechtservaring' in zekere zin verworven dankzij aanvallen van de

Dierlijke geest, die een spiritueel ontwakende persoon over zichzelf uitroept. Het Bewustzijn wordt een slagveld. Maar het resultaat van de overwinning is de moeite waard, want een persoon wekt spirituele krachten in zichzelf, versterkt ze, begrijpt de realiteit en de betekenis van zijn bestaan en begint bewust God te zoeken, te streven naar de Spirituele wereld, dat wil zeggen naar de Eeuwigheid.

De spirituele kracht die aan een mens wordt gegeven is enorm. Als de meerderheid van de mensen in de moderne samenleving deze eenvoudige waarheid beseffen, de broosheid en tijdelijkheid van de materie om hen heen begrijpen en spiritueel ontwaken, dan zal dit de hele menselijke maatschappij in het algemeen beïnvloeden en zal de monade zich omdraaien . Dit is wanneer het gouden millennium zal komen, waarover mensen in alle tijden hebben gedroomd.

Anastasia: Het begint allemaal met de eerste stap in de spirituele richting van een individu als een eenheid van de structuur van deze maatschappij. Daarom is het belangrijk voor iedereen om de eigen ware aard te kennen, om datgene te kennen waartegenover de Dierlijke geest machteloos is, om de manifestatie van die Dierlijke geest in zichzelf te volgen en om diens dominantie en geweld tegen iemands Persoonlijkheid te voorkomen.

Rigden: Absoluut, en dit is veel eenvoudiger dan mensen denken wanneer ze zich in een toestand van spirituele passiviteit bevinden. *De mens moet gewoon niet toelaten dat de Wil van de Dierlijke geest zijn realiteit wordt.*

Maar laten we terugkeren naar ons gesprek over materiële offers. De kennis van het bestaan van de collectieve en de individuele geest was ook aanwezig in de samenleving van die tijd als een integraal onderdeel van spirituele kennis. Het begrijpen van iemands dubbele natuur hielp een mens een bewuste keuze te maken, aan welk van deze naturen (de Spirituele of de Dierlijke)

zijn voorbijgaande leven te wijden en welke Wil te dienen. Trouwens, de basis van de oorspronkelijke Kennis over de collectieve en individuele geest leidde later tot archaische overtuigingen, zoals bijvoorbeeld totemisme, animisme, fetisjisme, animatisme en sjamanisme. Laten we bijvoorbeeld totemisme beschouwen. Aanvankelijk duidde een totem een *bepaald teken* aan, waardoor de persoon die spirituele kennis bezat natuurlijke elementen, processen en fauna - met andere woorden materie - kon beïnvloeden. En veel later, vanwege de verleiding van mensen door magische praktijken, toename van de dominantie van de Dierlijke natuur in gemeenschappen, en de wens om overvloed en materieel welzijn te bereiken, hebben mensen dit allemaal omgezet in een totemcultus, een hele reeks overtuigingen in de bovennatuurlijke 'verwantschap' tussen stammen en bepaalde totems (dieren, planten, natuurlijke fenomenen en levenloze objecten). Nogmaals, waarop lag de nadruk? Op de vraag van mensen aan de Dierlijke geest om 'zijn kracht met hen te delen', meer bepaald de bovennatuurlijke kracht om bepaalde wereldse goederen te verwerven of macht over anderen enzovoort. Zoals bekend: soort zoekt soort.

Magie, animisme (geloof in geesten en bovennatuurlijke wezens) en fetisjisme (aanbidding van levenloze objecten - fetisjen die volgens het geloof van mensen met bovennatuurlijke krachten zijn begiftigd) ontstonden op dezelfde manier. Zo ontstond animatisme (de cultus van aanbidding van onpersoonlijke, bovennatuurlijke krachten die, naar de mening van mensen, vitale processen in de natuur bepalen, bijvoorbeeld succes in de jacht, in oorlog, een betere oogst, enzovoort), sjamanisme (gebaseerd op de cultus van geesten, geloof in bovennatuurlijke communicatie van de bemiddelaar van de cultus - de sjamaan - met geesten). Deze cultussen werden ooit gevormd op basis van spirituele kennis nadat substituties vanuit de Dierlijke natuur plaatsvonden, het priesterschap werd geboren en de strijd om macht begon. In hen werd kennis van de wetten van de materie toegepast ten gunste van het systeem van de Dierlijke geest. Dat wil zeggen, mensen

begonnen de 'sterkste' te aanbidden en te imiteren. Ze begonnen hem te vergoddelijken en een halo van onschendbaarheid te creëren. En in sommige gevallen aten ze zelfs 'de sterkste' op, omdat in sommige cultussen werd gedacht dat dit nodig was om zoals hem te worden en zijn kracht te verwerven. Bovendien werden vertegenwoordigers van dergelijke overtuigingen gekenmerkt door een agressieve houding ten opzichte van anders ingestelde mensen. Het aanvallen van de vijand (mensen die andere cultussen aanbaden) en hun vernietiging werden sterk aangemoedigd. Welnu, het doel van de aanbidding van dergelijke ritens sprak voor zich: verrijking, dat wil zeggen het vermenigvuldigen van materiële rijkdom, het verkrijgen van garanties voor de vruchtbaarheid van land en mensen, en de gunst van de elementen, die werden bereikt door het sluiten van een overeenkomst (vaak in bloed) met 'bovennatuurlijke krachten', die verzegeld werden met offers.

Anastasia: Met andere woorden, deze acties zijn typisch voor het materiële wezen (of de massa) dat wordt beïnvloed door de Wil van de Dierlijke geest.

Rigden: En dit alles werkte: de elementen bleven weg van de dorpen, de natuur gaf goede oogsten en mensen die in hun 'gebeden' om kracht en behendigheid in de materiële wereld vroegen, kregen deze en andere eigenschappen die zij wilden. Over het algemeen ontvingen mensen in veel gevallen de voordelen waar ze om vroegen in ruil voor hun gelovige 'gebed' (de dominante keuze) en een materieel offer aan de plaats waar ze woonden.

Maar wat was de werkelijke prijs die Persoonlijkheden betaalden voor het geven van hun sterfelijke lichamen aan deze tijdelijke, aardse voordelen door de wil van de Dierlijke geest?! Zelfs tijdens het meest onschadelijke 'heilige ritueel' besteedden mensen de *kracht van hun geloof*, hun innerlijke, scheppende diepste gevoelens, die in eerste instantie bedoeld zijn voor de Persoonlijkheid om samen te smelten met de Ziel en voor de bevrijding van de gevangenschap in materie. Anders zou er geen

effect plaatsvinden in de materiële wereld. Zulke menselijke materiële verlangens, samen met een toenemend comfort en verbeterde levensomstandigheden, evenals accumulatie van rijkdom, hebben alleen bijgedragen aan het versterken van de dierlijke natuur in de mens, aan een grotere verleiding en allure van het bezit van 'bovennatuurlijke krachten', verdeeldheid en strijd tussen mensen, en de opkomst van instellingen van politieke en priesterlijke macht. Want individueel bezit van deze of die macht leidde tot verdeeldheid in clans, tot conflicten en strijd, wat soms leed tot zinloze vernietiging van zelfs de eigen familie, wanneer zonen tegen hun vaders ingingen vanwege hun geloof in de macht van de totem van een naburige stam.

Maar het moet gezegd worden dat ondanks zulke aanbidding en opoffering voor de Dierlijke geest van materie, spirituele kiemen toch hun weg hebben gevonden. Dat wil zeggen, er waren mensen die intuïtief primordiale spirituele Kennis zochten in hun geloof, dorstend naar vrede, vriendelijkheid en eenheid. Immers, samen met de cultus had elke natie ook een rijke mythologie van de oorsprong van mens en wereld, die oorspronkelijk was gebaseerd op het enkele graantje van primordiale Kennis dat alle volkeren gemeenschappelijk hadden.

Er waren natuurlijk vreedzame stammen die deze primordiale kennis voornamelijk gebruikten voor hun spirituele ontwikkeling, dat wil zeggen zoals bedoeld. Ze leefden bescheiden, begrepen de tijdelijke aard en de vergankelijkheid van hun leven en het feit dat het wordt gegeven voor de spirituele transformatie van de mens als 'voorbereiding op een *ander*, eeuwig leven'. Deze mensen verkregen het voedsel dat nodig was voor hun stam door fysieke arbeid, zonder hun waardevolle kracht (de diepste innerlijke gevoelens gebaseerd op oprecht geloof) te besteden die bedoeld is voor spirituele ontwikkeling. Wat de materiële wereld betreft, ze gebruikten deze unieke kracht alleen in uiterst zeldzame gevallen, bijvoorbeeld wanneer ze werden bedreigd door reëel gevaar door een onverwachte natuurramp die hun hele stam kon vernietigen.

Ze hadden ook een betere sociale organisatie dan de moderne mensheid. Ze leefden in groepen en waren vrienden met elkaar. Ze hadden geen leiders, maar er waren ervaren mensen die spirituele, magische en medische kennis bewaarden en deze doorgaven aan die jonge mensen die spiritueel het meest getalenteerd waren. De persoon met de meeste ervaring in deze zaken werd beschouwd als het hoofd dat door iedereen werd erkend en alleen werd gekozen na instemming van de hele gemeenschap. Iedereen kon zich tot hem wenden voor belangrijk advies. Bovendien had deze persoon geen speciale privileges of macht in de groep en leefde hij zoals alle anderen.

Trouwens, afstammelingen van sommige van deze mensen leven nu nog steeds en hebben dezelfde sociale organisatie. Daarmee leven ze in omstandigheden die veel slechter zijn in vergelijking met die van mensen in 'geciviliseerde', of liever meer comfortabele en welvarende landen. Maar dit belet hen niet om menselijk in hun gemeenschap te leven. Waar een wil is, is een weg! Bijvoorbeeld de Bosjesmannen - Afrikaanse volkeren die de oude Khoisan-talen spreken met klikmedeklinkers. Het zijn dezelfde die archieven bijhouden in rotsschilderingen. De naam 'Khoisan-kliktalen' is trouwens puur voorwaardelijk. Het woord 'Khoisan' is afgeleid van het woord 'khai' wat 'mens' betekent, en op zijn beurt werd gebruikt om de zelfnaam aan te duiden van het Afrikaanse volk Khoi-Khoi (die ook een kliktaal sprak), wat 'menselijke mensen' of 'echte mensen' betekent.

Anastasia: Ja, dit is een interessante vergelijking: 'echte mensen' spraken in een kliktaal, wat duidelijk een echo is van de 'vogeltaal' die je ooit noemde als de eerste oertaal van de mens. De echte mens was zelfs in oude tijden mens! Zoals het spreekwoord zegt, echte mensen zijn niet degenen die mooi kunnen praten, maar diegenen die juist leven.

Rigden: Absoluut. We hebben onlangs in ons gesprek de Ainomensen genoemd, die een oude bevolking van de Japanse eilanden zijn. Deze natie met Europese gelaatstrekken kwam daar ooit uit de gebieden waar het moderne Rusland zich nu bevindt. Dus in de Japanse taal betekent 'ainu' (de Engelse transcriptie van het woord) ook letterlijk een 'echte mens'. Natuurlijk kan ik niet zeggen dat hun moderne afstammelingen alle kennis, mythologie en sociale organisatie hebben bewaard die hun verre voorouders hadden. Maar als we kijken naar hun traditionele klederdracht dan zullen we veelzeggende tekens en symbolen zien.

Anastasia: Interessant... Dat zegt genoeg over archaische overtuigingen! Over tekens en symbolen gesproken, u hebt de ernstige lacunes in de wetenschap, de 'blinde vlekken' over het ontstaan van archaische overtuigingen, vrijwel weggenomen. Inderdaad, wetenschappers hebben eindeloos over dit onderwerp gedebatteerd gedurende meer dan een eeuw. Maar velen zijn van mening dat het allemaal een 'misvatting van holbewoners' was die verband hield met de denkwijze van primitieve mensen. Maar ze begrijpen dat dit 'embryo' vrijwel alle hoofdelementen van toekomstige wereldreligies bevat (wat om een voor hen onbekende reden massa's mensen beïnvloedde), inclusief in termen van offergaven.

Rigden (Grinnikend): 'De misvatting van holbewoners'?! De moderne mens is niet anders dan een 'primitieve mens': hij heeft dezelfde hersenstructuur, hetzelfde denken met zijn meerdere verlangens van de Dierlijke natuur, en dezelfde impulsen van de Spirituele natuur. Zoals hij was, zo staat hij nog steeds op de rand van een Keuze.

Anastasia: U hebt gelijk, de valse trots van de mens verhindert hem de waarheid te begrijpen. In elk tijdperk kan men de 'experts' vinden die de hemelse prestaties van hun tijdgenoten prijzen en het ontwikkelingsniveau van vorige generaties bekritisieren. Hoewel in de volgende eeuw deze sterke uitspraken al worden veroordeeld

door hun eigen nakomelingen. Zeer weinigen besteedden onpartijdig aandacht aan de interessante feiten over de spirituele ontwikkeling van de mens uit het verre verleden.

En wat betreft de sociale organisatie van de vreedzame stammen die u hebt genoemd, moderne mensen kunnen hier inderdaad veel van leren. Het is vooral opmerkelijk dat iedereen in vrede en vriendschap leefde en dat de meest ervaren persoon onzelfzuchtig en actief mensen hielp, volgens de ideologie van het Goede, zonder enige voorrechten of macht in de gemeenschap. Over het algemeen leefde hij als de rest van zijn volk. Het is een goed voorbeeld voor die mensen die zichzelf tegenwoordig als leiders en priesters beschouwen, dat wil zeggen politici en predikanten. Ik denk dat elke verstandige natie zo'n sociale organisatie zou willen hebben. Hier is een interessante vergelijking: als in het verleden een ervaren persoon, die leefde zoals iedereen, in de praktijk de gemeenschap met zijn kennis hielp, door individueel met mensen te werken, dan staan priesters en politici in de moderne wereld niet alleen apart van mensen, maar ze proberen ook hun macht te versterken door massasentiment door middel van diverse beloftes. Hoewel, als we historische voorbeelden van zelfs duizenden jaren oud volgen, heeft niemand deze beloftes ooit waargemaakt. Voor priesters en politici is dit slechts een eeuwenoud spel van beloftes op basis van het *geloof* van mensen.

Rigden: Het is gewoon nodig om te begrijpen waarom het op deze manier gebeurt en waarom de samenleving dit proces zelf ondersteunt, waarbij ze elke keer op dezelfde hark trappen. Dit alles is voorspelbaar wanneer de maatschappij wordt gedomineerd door het consumptiemodel van denken. Wat zijn de beloftes van politici en priesters? Voor degenen die aan de macht zijn, is het gewoon een methode om de massa te manipuleren, dat wil zeggen de publieke sfeer. Dit is een spel over de verlangens en ambities van, ik benadruk, de massa, waarvan de denkpatronen worden gevormd door de massamedia die eigendom zijn van de machthebbers. Voor de massa zijn beloftes en garanties van politici

en priesters een uitdrukking van het consumentenformaat dat niet alleen niets te maken heeft met ware spiritualiteit, maar ook met het geven van wat is beloofd. Wat de massa is beloofd dat ze 'gratis zouden krijgen en ontvangen', is dat wat mensen in hun gedachten al als hun bezit beschouwen en vervolgens leven in een illusie van hoop. Het gaat hier slechts om persoonlijk gewin, hetgeen hun financiële belangen beïnvloedt. Doordat ze zich bewust zijn van dit verlangen van mensen om te consumeren, manipuleren priesters en politici eenvoudigweg de stemming van de massa.

Terwijl mensen bijvoorbeeld in de hoop leven dat priesters en politici hun beloftes zullen nakomen, gaan deze zorgeloos door met hun eigen zaken. Zodra de ontevredenheid in de maatschappij begint te groeien en mensen geen geduld meer hebben, ontvouwt zich een politiek toneel van actie. Het aanzetten tot negatieve gevoelens begint in de samenleving met de hulp van priesters en politici. Geruchten verspreiden zich vanuit hun kringen over wie mensen precies bedriegt en wie de schuld heeft van alle kwalen (en de woede van mensen is gericht op nog een andere pion van politici en priesters), die naar verluidt zijn beloftes niet is nagekomen en wiens woorden niet in overeenstemming zijn met zijn daden (mensen beschouwen dit laatste altijd als een verraad aan hun eigen behoeften). Als gevolg hiervan brengen machthebbers via de massamedia de massa snel naar het kritieke punt en vindt er een emotionele explosie plaats. Priesters en politici nemen één van hun pionnen weg en zetten een ander in de plaats die begint met loze beloftes en geruststellingen op exact dezelfde manier, en deze wint hierdoor aan populariteit door het geloof van de mensen zelf. En opnieuw beginnen gedachten van de Dierlijke natuur rond te draaien en een nieuwe cirkel start.

Anastasia: Dat betekent dus dat het leiderschap van elk land ter wereld in feite overeenkomt met de consumentenbehoeften van hun mensen. Met andere woorden, wanneer een kandidaat of een organisatie in de verkiezingscampagne verklaart dat hij zal helpen de ambities van de massa te bereiken, haasten mensen zich om te

stemmen voor de vervulling van hun verlangens vanuit de Dierlijke natuur. En na de verkiezingen, met behulp van de massamedia, wordt eenvoudigweg de illusie ondersteund bij mensen dat hun verlangens worden vervuld of dat ze in de 'nabije toekomst' zullen worden vervuld. Dat wil zeggen, er is een verlenging van de hoop en de aspiraties van de massa tot een bepaalde tijd. En zo'n spel van de Dierlijke geest gebeurt van generatie op generatie. Mensen blijken zo de kracht van hun aandacht te richten. Met andere woorden, in plaats van de spirituele behoeften van hun Persoonlijkheid en Ziel te vervullen, verspillen ze hun energie aan niets. En dan zitten ze daar gewoon en wachten tot iemand hun materiële en spirituele leven voor hen begint te creëren. Dat is een echte substitutie van de realiteit door de Dierlijke geest.

Rigden: Dat klopt. En een dergelijke substitutie van de acties van de mens naar passiviteit, vooral in spirituele zaken, begon precies met de schepping van religie als zodanig. In het bijzonder met de ontwikkeling van het instituut van het priesterschap, toen spirituele grondslagen werden vervangen door materiële opvattingen en beloftes. Priesters profiteerden van het feit dat mensen die zichzelf spiritueel verbeterden, leefden in verwachting van spirituele bevrijding, van toekomstige gelukzaligheid in een *andere* wereld. Op basis hiervan creëerden priesters het systeem van religie, dat politici later van hen leenden om hun systeem van politiek te creëren. Dat wil zeggen, door overtuigingen en suggesties vormden priesters eerst een sterke mening bij mensen dat de mens zelf spiritueel zwak en 'zondig' is en niet in staat om spirituele vrijheid te bereiken zonder de hulp van de priesters. Ze brachten massa's bij dat de mens spirituele vrijheid alleen kan krijgen als hij slaafs de wil van de priesters uitvoert, hun rituelen volgt en hen gedurende zijn hele bewuste leven sponsort. Met andere woorden, het was ingeprent dat mensen niet in staat zijn om spirituele vrijheid te bereiken door onafhankelijk aan zichzelf te werken, maar alleen via tussenpersonen: priesters. Maar terwijl ze het mechanisme voor het beïnvloeden van de massa lanceerden, stelden priesters mensen meteen het idee voor om de uitvoering

van hun aspiraties 'uit te stellen', de realisatie van hun spirituele verlangen voor onbepaalde tijd op te schorten. In eschatologische religies en overtuigingen gebruikten priesters om mensen specifiek aan hun eigen religie te binden bijvoorbeeld informatie over de 'Dag des Oordeels', informatie die ze leenden van andere oude religies. Er werd echter niets verteld aan de gelovigen over de oude vermeldingen in andere religies, ze waren er gewoon van overtuigd dat alleen door in deze religie te blijven en hun priesters hun hele leven gratis te dienen, ze op een dag zeker gered zouden worden. Zo behielden priesters hun macht door mensen beloftes te geven voor een toekomstige zaligheid na de dood, wat in feite een lege illusie is, want zonder echt spiritueel werk aan zichzelf heeft de Persoonlijkheid geen toekomst.

In het politieke systeem werden de spirituele ambities van mensen vervangen door materiële verlangens en beloftes van, in plaats van de eeuwigheid, enige denkbeeldige vrijheid 'in de nabije toekomst'. Maar in tegenstelling tot priesters benadrukken politici voortdurend dat mensen zonder hen niet in staat zullen zijn een echt vrije en veilige maatschappij op te bouwen met een goed niveau van materiële welvaart en gelijkheid. Ze vormen in mensen een *geloof* in de goede 'heerser' (politicus) die een gelukkige toekomst voor hen zal veiligstellen. En ze ondermijnen voortdurend het geloof in een leven dat de samenleving zelf kan opbouwen zonder politici en priesters. Daarom zijn zowel priesters als politici geïnteresseerd in het consumptiemodel van de ontwikkeling van de maatschappij, om hun macht erover niet te verliezen. Anders kan de wereldmaatschappij een vector consolideren en kiezen in de richting van een echt spirituele ontwikkeling, die het systeem van politieke en priesterlijke macht natuurlijk als onnodig zal afwijzen.

Anastasia: Kijkend naar de wereld van vandaag rijst de vraag met welk dominant bewustzijn mensen politieke en religieuze theorieën bedenken en deze aan de massa introduceren?

Rigden: Dit is een substantiële vraag. Degenen die er het antwoord op willen vinden moeten de moderne samenleving en haar dominante waarden nader bekijken. Want de offers aan de Dierlijke geest bestaan nog steeds. Hoogmoed verslindt mensen; ze worden gedomineerd en gemakkelijk gemanipuleerd door de Dierlijke natuur (als een eenheid in de structuur van de Dierlijke geest), die trots oproept in de 'individuele geest'. En het trieste is dat moderne mensen zo vol zijn van deze kwaliteiten van de Dierlijke natuur dat ze het voor de hand liggende niet opmerken, elkaar overtuigend van één en hetzelfde (een lus van gedachten), namelijk dat de spirituele wereld niet bestaat en dat er alleen de materiële, zichtbare wereld is die ze kunnen zien: het 'Paradijs in het lichaam'. Dat wil zeggen, mensen zien datgene wat vreemd is aan hun Spirituele natuur als de waarheid, en verspreiden de informatie waarmee priesters en politici hun wereldbeeld voeden.

Als gevolg daarvan heeft de meerderheid in de samenleving ervoor gekozen om te leven volgens de wetten van de Dierlijke geest: bijvoorbeeld aanbidding en imitatie van diegene die de sterkste is in deze materiële wereld (of het nu gaat om mensen, landen, organisaties, geheime orden, priesters of politici, vechtend om meer macht), en het nastreven van materiële doelen. Het is voldoende om te observeren hoe verdeeld mensen in de wereld zijn, hoe politici en priesters oorlogen lanceren omwille van winst en macht, 'contracten in bloed' opstellen en miljoenen mensenlevens opofferen voor hun eigen winst, succes en het welzijn van hun nakomelingen. Hoe enorme menigten van mensen snel tot agressie worden gebracht en worden bestuurd door de collectieve Dierlijke geest zoals kuddes van dieren. Hoe mensen die proberen vooruit te geraken in het leven 'het onderste uit de kan halen' voor het management om toch maar iets meer te krijgen, iets beters voor zichzelf te ontvangen, steekpenningen aanbieden, compromissen sluiten met hun eigen geweten in ruil voor materiële voordelen, garanties op succes voor hun bedrijf, en betere materiële voorzieningen voor hun nageslacht. En op oude leeftijd zijn ze klaar om gelijk welk 'offer' te brengen om gezondheid en macht over

anderen te krijgen. Kortom, ze leven volgens de harde wetten van de materie, van de ene Dierlijke geest.

Om iets in de materiële wereld te krijgen moet je tenslotte iets waardevols weggeven - dit is de essentie van opoffering in het domein van de Dierlijke geest. Dus de mens geeft het kostbaarste wat hij heeft, waarvoor hij in deze wereld werd geboren. Hij verspilt de kracht die bedoeld is om de Eeuwigheid te bereiken aan niets: aan het bereiken van een kortstondige, vluchtige illusie, die morgen zal veranderen in as, en voor hem zal het een ramp zijn. Hij verspilt de kracht van zijn aandacht, de diepste gevoelens van het ware innerlijke geloof bedoeld voor spirituele ontwikkeling gedurende zijn hele leven, voor het verenigen van zijn Persoonlijkheid met de Ziel en redding in Eeuwigheid om tijdelijke, dwaze dromen van macht en gezondheid te bereiken, rijkdom en succes in de materiële wereld. Dus, met betrekking tot zichzelf en zijn Ziel pleegt een persoon in feite een misdaad die hem lange tijd belast, ook na de dood van het fysieke lichaam. Niets is immers erger dan dit! Dat is de reden waarom mensen tijdens hun leven lijden, zonder zelfs de ware reden voor de kwelling van hun geest te begrijpen, alles toeschrijvend aan externe factoren en de omgeving. Maar een keuze is een keuze. Waar iemand in zijn vergankelijke leven de voorkeur aan geeft, dat krijgt hij.

Zoals ik al heb gezegd zei Jezus Christus: 'Zoals u gelooft, zo zal het ook gebeuren'. Priesters hebben Hem natuurlijk gereduceerd tot een stuk koopwaar, te koop aangeboden ten dienste van zichzelf, 'het zoenoffer voor de zonden van de mensheid'. Maar Jezus Christus was en is nog steeds een groot Spiritueel Wezen, één van degenen die de enorme kracht van de spirituele wereld (de wereld van God) bezat en die in staat was gelijk welke materie te transformeren. Bij het verrichten van een wonder waar mensen om vroegen zou Hij zeggen: 'Zoals u gelooft, zo zal het ook gebeuren'. Sommigen baden tot hem om gezondheid (om een ziekte te genezen) en ontvingen waar ze om vroegen, anderen baden om voedsel; sommigen voor een goede visvangst en anderen voor de opstanding

van het fysieke lichaam. En de overvaller die naast Jezus aan het kruis hing, gemarteld en honger lijdend, vroeg in zijn doodsstrijd Christus alleen om de redding van zijn Ziel. En deze Man werd *spirituele bevrijding* verleend door Degene die echt dicht bij God staat in Zijn eeuwige wereld. Het is alleen dat priesters deze waarheid anders in de canonieke evangeliën presenteerden door het concept van opstanding in het lichaam voor de kudde te introduceren en details over reïncarnatie en bevrijding van de Ziel weg te laten, waarover Jezus de mensen in zijn Leer vertelde. Dat is de reden waarom priesters de ware volgelingen van Christus vernietigden. Degenen die ondanks priesterlijke religies Zijn Leer in spirituele zuiverheid hielden en herinnerden. Het volstaat bijvoorbeeld om de meedogenloze vervolging en uitroeiing te vuur en te zwaard van de gnostici (1e tot 3e eeuw na Christus) en de katharen (11e tot 13e eeuw na Christus) te vermelden, die de kennis over reïncarnaties van de Ziel hadden behouden, over de dubbele natuur van de mens, over zijn Wezens, de rol van het Vrouwelijke beginsel in de schepping van de wereld, over de kracht van tekens en symbolen en nog veel meer, hetgeen priesters hadden geprobeerd uit het geheugen van de mensen te wissen.

Anastasia: Ja, dat is waar. Zoals u gelooft, zo zal het ook gebeuren.

Rigden: Nu nog steeds gaan mensen naar de kerk, maar wat vragen ze van God, waarvoor bidden ze? Voor dezelfde gezondheid, voorspoed, rijkdom, succes en materiële voordelen voor zichzelf en hun naasten! Dit is hetzelfde offer en dienst aan de ene Dierlijke geest, een aanroep tot de macht van geheime buitenaardse en bovennatuurlijke krachten om materiële doelen te bereiken en het sterfelijke lichaam te behagen. Tegenwoordig heeft bijna elke religie immers gebeden gericht tot heiligen, goden en geesten, die zogenaamd helpen bij de behandeling van één of andere ziekte, bij het doen van menselijke daden in de materiële wereld, en succes brengen in verschillende alledaagse zaken. En wat wordt hiervoor van mensen vereist? Gewoon bidden (dat wil zeggen, hun eigen

innerlijke diepste gevoelens van geloof gebruiken) over hun *problemen in deze wereld, over materiële* behoeftes, en geld doneren aan een bepaalde tempel (of beter gezegd, aan degenen die deze tempel bezitten). Priesters hebben zelfs hele lijsten gemaakt met gedetailleerde instructies over wat gelovigen moeten doen en hoe, tot wie en in wat mensen moeten bidden. En pas aan het einde van deze lijst kun je een klein naschrift vinden waarin staat dat je natuurlijk ook kunt bidden voor een toename van spirituele energie en voor de redding van de Ziel. Maar waar zal de persoon op letten als hij naar deze lange lijst van verlangens van zijn Achterste- en Laterale Wezens kijkt?

Anastasia: Ja, het is geen wonder dat aan het 'Hof van Osiris' in het oude Egyptische papyrus, waar al deze Wezens in een bepaalde volgorde achter elkaar worden geplaatst, het Voorste Wezen (de figuur met het hoofd van een valk) het laatst staat in deze 'wachtrij' van menselijke verlangens en gebeden tijdens het geleefde leven.

Rigden: Helaas is er na al die tijd niets veranderd aan deze kwestie, zowel in relatie tot het individu als aan de samenleving als geheel. **De moderne mens moet begrijpen dat het niet uitmaakt tot welke religie hij behoort of zelfs zichzelf buiten elke religie beschouwt en het spirituele pad alleen bewandelt. Hij dient alleen te bidden voor de redding van zijn Ziel en echt elke dag aan zichzelf te werken. Het is noodzakelijk om je Dierlijke natuur op het altaar van je leven te zetten en de veelheid aan verlangens en illusoire gedachten op te geven. Want dit is het enige offer dat aanvaardbaar is voor God (ongeacht hoe mensen Hem noemen) en dat een spiritueel pad naar Zijn wereld opent voor een persoon.**

Anastasia: Te oordelen naar brieven van lezers die tot de gelederen van de gelovigen van verschillende religies behoren, maken mensen zich ook zorgen over een andere kwestie met betrekking tot de redding van de Ziel. Veel mensen bidden vurig, niet alleen voor hun eigen gezondheid of genezing van hun

familieleden, maar ook voor de redding van de Zielen van alle mensen, gezien de gedachte om alleen hun eigen Ziel te redden als egoïstisch wordt beschouwd. Is dit correct of niet? Trouwens, lezers merken ook op dat ze veel mensen ontmoeten die met veel geestdrift praten over het redden van de wereld en de mensheid, maar die tegelijkertijd niet de moeite nemen om zichzelf spiritueel te transformeren.

Rigden: Een persoon probeert altijd te zijn zoals diegene die als rolmodel voor hem dient. Hij is geneigd zich over te geven aan valse trots dat hij ook voor iemand anders kan bidden, ook al is hij zelf een spiritueel onvolwassen wezen. En er zijn veel van zulke mensen. Ik zou ze vergelijken met vissers die in het putje van de winter door een misverstand de rivier opgaan en door het ijs zakken. De verdrinkende vissers zijn de toestand van de moderne mensheid. Veel mensen, terwijl ze naar de bodem zinken en niet eens een poging doen om zichzelf te redden, verspillen op een dwaze manier tijd en energie door zich af te vragen hoe ze anderen gaan redden. Maar hoe kan iemand die zelf verdrinkt anderen redden? Om iemand te redden moet je immers eerst op vast ijs gaan staan, of nog beter de oever, en dan de rest redden. **De kern van de Waarheid is eenvoudig: red eerst jezelf voordat je anderen redt.**

Zelfs als alle mensen op aarde bidden voor de redding van de Ziel van één persoon en die persoon zelf niet wil veranderen, dan zullen al deze gebeden en spenderen van spirituele krachten voor niets zijn. Niemand kan vergeving verkrijgen voor de verzamelde 'zonden' van Persoonlijkheid en subpersoonlijkheden. Alleen de persoon zelf, door intern te veranderen en aan zichzelf te werken, kan door echte acties een fusie van zijn Persoonlijkheid met de Ziel bereiken, een Spiritueel Wezen worden en ware redding vinden in Eeuwigheid.

Natuurlijk kunnen mensen door gebed ook gezondheid, rijkdom en succes voor iemand anders krijgen, maar als ze dat doen

verkleinen ze hun kans om zichzelf en hun Ziel te redden, in feite op een onverstandige wijze de Eeuwigheid inruilend voor as. Waaraan je de voorkeur gaf is uiteindelijk dat wat je hebt gekregen. Je offert het spirituele (eeuwige) of het dierlijke (voorbijgaande) op - dat is de keuze in het vluchtige leven van de Persoonlijkheid. Als een persoon die in gebed blijft wenst dat God hem aardse zegeningen geeft (van de gezondheid van het lichaam tot materiële rijkdom), dan ruïneert hij in feite zijn Persoonlijkheid en zijn Ziel. Zelfs wanneer hij met goede intenties bidt voor de gezondheid van zijn geliefden, doet hij dan goed voor hun Ziel, laat staan voor zijn eigen Ziel? *Je mag God niet om iets materiëls vragen, omdat je in feite je spirituele kracht in verzoeken aan de materiële wereld zult investeren.* En je zal het krijgen van degenen die in die wereld heersen, en verlangens vanuit de Dierlijke natuur in je oor fluisteren. Ze zullen je alles geven, het weinige waar je om vraagt, maar er wordt veel meer van je afgenomen. En God heeft er niets mee te maken. Je maakt tenslotte zelf een keuze ten gunste van het materiële en met je keuze verpest je je spirituele bestemming en verruil je de Eeuwigheid voor een sterfelijk moment.

Anastasia: De overgrote meerderheid van de mensen bidt specifiek voor gezondheid, gewoon uit onwetendheid, daarbij verwijzend naar het feit dat hun voorouders dit deden, maar nog meer uit angst voor het onbekende en het verliezen van het leven. Ik heb zelf in mijn jeugd deze paniek van de Dierlijke natuur ervaren en begrijp heel goed hoe deze mensen zich voelen. Maar in feite, als iemand op een onbevooroordeelde manier naar de gebeurtenissen van die jaren kijkt, kan ik zeggen dat de gezondheidsproblemen op dat moment me hielpen mijn levenshouding radicaal te veranderen. Dit moedigde me aan om naar alternatieve oplossingen te zoeken, die uiteindelijk tot u hebben geleid en dankzij uw kennis heb ik de spirituele wereld ontdekt. Deze ontmoeting beïnvloedde de rest van mijn levenslot, veranderde mijn leven en, afgaande op de vele brieven van lezers, niet alleen het mijne. Maar ik heb u in mijn leven ontmoet. Wat moeten andere mensen doen?

Rigden: Eigenlijk worden alle omstandigheden in het leven van de persoon (zowel slechte als goede) gegeven volgens zijn of haar kracht. Ze worden gegeven voor een persoon om iets te begrijpen, zichzelf te overwinnen en op één of andere manier spirituele kennis tegen te komen. En met welke dominantie in zijn bewustzijn hij deze omstandigheden zal waarnemen is zijn persoonlijke keuze, die uiteindelijk het toekomstige lot (na de dood) van zijn Persoonlijkheid bepaalt.

Verschillende situaties gebeuren in het leven. Soms is een persoon nog steeds vol levensenergie, en plotseling wordt hij getroffen door een dodelijke ziekte. In de regel begint de persoon bij het ontdekken ervan enerzijds zijn leven opnieuw te evalueren en vervalt anderzijds in wanhoop en geeft toe aan provocerende gedachten van de Dierlijke natuur. De Dierlijke natuur vertoont immers altijd één en dezelfde illusie aan een persoon dat hij heel, heel lang zal leven. Mensen zijn zich vaak niet bewust van de vergankelijkheid van het leven en de noodzaak en het belang van spiritueel werk aan zichzelf. Maar de Waarheid van het leven is dat de mens niet alleen sterfelijk is - hij is *plotseling sterfelijk*. In werkelijkheid heeft hij geen tijd 'voor later' - hij heeft alleen 'hier en nu' in deze veranderlijke materiële wereld.

Als de uitkomst duidelijk is en er geen kansen zijn, moet je zelfs in dergelijke gevallen niet wanhopen. Het is noodzakelijk om vol te houden en te blijven vechten voor het leven. Maar het belangrijkste is dat *je je inspanningen verdubbelt om voor je Ziel te zorgen* en andere mensen te helpen de echte waarden van het leven en de vergankelijkheid van de gegeven levensduur te begrijpen. Als je het zelf hebt kunnen realiseren, help dan iemand anders. Immers, door andere mensen te helpen, in spirituele zin, help je jezelf. Zo kun je jezelf veel meer helpen dan de arts die tijdelijk je materiële lichaam redt. En de dood is de dood: op de één of andere manier, vroeg of laat, zal het onvermijdelijk zijn voor elke persoon. **Het is niet het aantal geleefde jaren dat belangrijk is, maar de kwaliteit van**

het leven dat in spirituele zin wordt geleefd. De ene persoon kan honderdtwintig jaar een nutteloos, zelfzuchtig leven leiden, en de andere slechts één-en-twintig jaar, maar dan kwalitatief-spiritueel, het leven van een echte Mens. En het verschil in hun lot na de dood zal enorm zijn. Het leven eindigt tenslotte niet met de dood van het lichaam. Voor de persoon die praktisch geen levensduur meer heeft, is het belangrijk om zo niet de redding van zijn Persoonlijkheid en de Ziel te verdienen, dan tenminste Vrede.

Anastasia: Vrede?

Rigden: Ja. Als aan het einde van zijn leven de Waarheid plotseling voor een persoon wordt geopenbaard, terwijl hij zijn hele leven onbewust heeft geleefd, dan heeft hij een kans, met het voordeel van Kennis, zelfs in het resterende deel van zijn levensduur een doorbraak te maken in spirituele ontwikkeling en zo niet redding van de Ziel te verdienen, dan tenminste Vrede. Dit laatste betekent dat als Vrede bestemd is voor een persoon voor zijn spirituele arbeid, zijn huidige Persoonlijkheid, wanneer deze een subpersoonlijkheid wordt, wordt geblokkeerd van lijden, hoewel het niet zal zijn zonder stemloze waarneming van de levensreis van de nieuwe Persoonlijkheid, zijn ontberingen en fouten. Immers, bij wedergeboorte verandert figuurlijk gezien samen met de machine (het lichaam) ook de bestuurder; als hij onbekwaam door het leven rijdt, brengt hij extreem ongemak aan al zijn stille passagiers (subpersoonlijkheden). Trouwens, op basis van echo's van de Kennis over Vrede creëerden mensen verschillende rituelen na de dood, zoals bijvoorbeeld de begrafenisdienst enzovoort. Maar het feit is dat die persoon zelf tijdens zijn leven deze vrede moet verdienen.

Natuurlijk zijn er andere gevallen waarin de persoon de Waarheid ontdekt in de nog jonge jaren van zijn leven, maar deze verwerpt, verleid door de illusie van de materiële wereld. De tijd vliegt echter snel. Aan het einde van de reis van het leven raken dergelijke mensen in de regel teleurgesteld, want zowel de leugens van illusies

over de wereld als de substituties van de Dierlijke natuur manifesteren zich. De persoon zou graag in de Waarheid duiken, maar zijn oorlog is verloren en Vrede is niet langer beschikbaar.

Mensen moeten dus eenvoudigweg het volgende begrijpen: het materiële is voor het materiële en het spirituele is voor het spirituele. Als een persoon materiële problemen heeft, waaronder gezondheidsproblemen, moet hij deze oplossen met behulp van de gebruikelijke middelen in plaats van al zijn aandacht hierop te richten en te putten uit zijn unieke innerlijke krachten die bedoeld zijn voor spirituele redding. Gezondheidsproblemen houden precies verband met de discipline van de geest en met het beteugelen van de buitensporige verlangens van iemands Dierlijke natuur.

Alle ziekten worden genezen met kennis. Als een persoon al een ernstig gezondheidsprobleem heeft, zijn er artsen en specialisten in verschillende medische disciplines. De moderne geneeskunde, als wetenschap, heeft tegenwoordig haar capaciteiten op het gebied van genetica, farmacologie en biotechnologie zo uitgebreid dat eigenlijk veel ziekten nu kunnen worden genezen, zelfs die waarvan wordt gezegd dat ze ongeneeslijk zijn. Bovendien laat de moderne geneeskunde zelfs toe een ziekte als ouderdom te bestrijden.

Anastasia: Verlenging van het biologische leven voorbij de limiet van de soort, dat wil zeggen, het leven voor een langere periode verlengen?! Ja, ik herinner me nog de resultaten van uw unieke experimenten!

Rigden: Daar heb ik het nu niet over; wel over de mogelijkheden van de moderne geneeskunde.

Anastasia: Ik moet zeggen dat ik erg onder de indruk ben van uw onderzoek op deze gebieden, vooral van de experimenten met betrekking tot de verlenging van de levensduur van proefdieren. Wat me het meest verbaasde is dat u voor het maken van dit

medicijn eenvoudige ingrediënten hebt gebruikt die beschikbaar zijn voor massaproductie. Chrono Protector - zoals onze gemeenschappelijke vriend het als grapje noemde! Zoals men zegt bevat elke grap een stukje waarheid. Uw experimentele medicijn is een echte bescherming tegen de tijd. De resultaten van uw experiment bewijzen immers dat het vandaag al mogelijk is om het menselijk leven op zijn minst tot 200 jaar te verlengen, en in het beste geval in de toekomst, rekening houdend met de functionaliteit van de menselijke hersenen, tot 1000 jaar!

Rigden: Het is mogelijk, zonder, trouwens, biologische veroudering. Maar wat is het nut?! Waar een directe weg duidelijk is, wat heeft het dan voor zin om een omweg te maken.

Anastasia: Nu... Voor zover ik me herinner, hadden de dieren aan het begin van het experiment de biologische leeftijd die boven het gemiddelde was, wat, wanneer ze in menselijke jaren worden geteld, gelijk zou zijn aan 65 jaar. Al na een paar maanden, als gevolg van de algehele regeneratie van het lichaam, die na slechts drie injecties van het geneesmiddel volgde, kwam de biologische leeftijd van de laboratoriumdieren overeen met 35-40 jaar menselijk leven. En nog belangrijker, het bleef zo totdat de dieren uit het experiment werden verwijderd.

Rigden: Ja, de dieren werden verwijderd uit het experiment wanneer hun echte leeftijd de limiet van de soort meer dan twee keer overschreed... En dan?

Anastasia: Dat is meer dan 200 jaar wanneer omgezet in menselijke leeftijd! En als de dieren deze 'chronobeschermers' waren blijven ontvangen, hadden ze veel langer kunnen leven.

Rigden: Absoluut... Als je wil komen tot een conclusie over mensen, dan zal ik je het volgende vertellen. Zelfs als we beginnen met het injecteren van deze medicijnen in een persoon die reeds een hoge leeftijd heeft bereikt (om nog maar te zwijgen over de

puberteit), dan zal het lichaam zich verjongen tot middelbare leeftijd en zal het lange tijd in deze toestand blijven. Zoals het experiment heeft aangetoond, boven de 200 jaar zonder te verouderen, en behoud van de middelbare leeftijd van het lichaam gedurende het hele leven. Natuurlijk is van onsterfelijkheid van het materiële lichaam geen sprake, want alle materie is sterfelijk. Maar het is heel goed mogelijk om het biologische leven van de mens aanzienlijk te verlengen tot voorbij de limiet van de soort en, bovendien, om het wetenschappelijk te doen. Er is hier geen magie, het is slechts gewone kennis. De intercellulaire matrix (ECM) lag tenslotte aan de basis van het medicijn dat ik gebruikte...

Anastasia: Het is een verbazingwekkend feit dat u praktisch hebt bewezen dat de intercellulaire matrix als een unieke extracellulaire substantie een cruciale rol speelt in de regeneratie van lichaamscellen en de levensduur verlengt tot voorbij de limiet van de soort! Vandaag weet de wetenschap dat de moleculaire schade van de structuren van de intercellulaire matrix niet alleen gepaard gaat met veroudering, maar ook veel ernstige ziekten veroorzaakt.

Rigden: Natuurlijk dragen zelfs kleine veranderingen in de structuur van de intercellulaire matrix bij aan de ontwikkeling van verschillende soorten pathologieën! Eén van de belangrijkste oorzaken van veroudering is precies de toename van moleculaire veranderingen in het lichaam, voornamelijk in de structuur van de extracellulaire matrix.

Anastasia: De intercellulaire matrix in het menselijk lichaam is vrij divers en is over het algemeen goed genoeg bestudeerd. Maar geen enkel onderzoek heeft veel aandacht besteed aan dat soort *pre-vorm van de extracellulaire matrix* als zodanig waarop u wees en die verborgen is in het *embryonale navelstreng!*

Rigden: Er is een oude wijsheid: de oorzaak van elk einde is verborgen in het begin.

Anastasia: Dat is een feit! Wat er momenteel in de wetenschappelijke wereld gebeurt, veroorzaakt op zijn zachtst gezegd verwarring. De wetenschappers die de problemen van de gerontologie bestuderen kwamen tenslotte vast te zitten op het punt dat de levensduur van elke soort, inclusief de mens, genetisch vooraf is bepaald, en op vandaag is wetenschappelijk bewezen dat het menselijk potentieel de capaciteit heeft van 100-120 levensjaren. Dus richten wetenschappers hun onderzoek op de verlenging van de actieve levensperiode van de oudere persoon zonder buiten de grenzen van dit onderzoek te treden. Ze lopen in cirkels rond de stamcellen van het lichaam en raken vast in de eindeloze lus van het ontwikkelen en verkopen van peptidegeneesmiddelen. Maar het gaat niet verder dan dat.

Rigden: Wel, ik denk dat het antwoord duidelijk is waarom het niet verder gaat in de huidige maatschappij, met zijn krachtige moderne technologie en wereldwijd wetenschappelijk potentieel.

Anastasia: Juist, ik begrijp dat in de moderne wereld de houding van de consument ten opzichte van het leven helaas steeds dominanter wordt in de hoofden van mensen, en het formaat van het sociale wereldbeeld laat veel te wensen over... Maar uw kennis en ontwikkelingen zijn een mijlpaal! Ze bevatten unieke informatie over de extracellulaire matrix, de noodzakelijke voorwaarden voor lichaamsregeneratie... en de eigenaardigheden bij het creëren van kunstmatige zwaartekracht. Dit is waardevolle informatie over de mens, zelfs voor wetenschappen als gravitatiefysiologie en biologie! Dit kennisveld is tenslotte praktisch een lege plek in de wetenschap! De invloed van het zwaartekrachtsveld waarin we leven is niet voldoende bestudeerd. Hoe zit het met de ruimte? We zijn zelfs niet voorbij het zwaartekrachtsveld van de aarde geraakt, om nog maar te zwijgen over de studie van de zwaartekracht en het effect ervan op de mens op andere planeten. Dus wanneer zullen mensen experimenteel de numerieke kenmerken van de impact van verschillende zwaartekrachten bereiken en tot het inzicht komen dat er in het menselijk lichaam een heel systeem is dat

reageert op veranderingen in zwaartekracht, en niet te vergeten een manier om het te beheersen? Hoeveel eeuwen zal dit duren?

Rigden: Wat zal er in de mens zelf veranderen? Andere tijden, andere problemen. Trouwens, zullen mensen tijd hebben?

Anastasia: Wel, zoals men zegt, beter laat dan nooit! Tegenwoordig begrijpen wetenschappers immers reeds dat het functioneren van een levend organisme in grote mate afhangt van de grootte van de zwaartekracht en hoe snel het lichaam reageert op de vermindering van de zwaartekracht, waardoor het volume van diezelfde spreekwoordelijke extracellulaire vloeistof afneemt. Maar daar gaat het niet om. Tenslotte, uw kennis en onderzoek bewijst feitelijk dat de planeet Aarde met haar zwaartekrachtomstandigheden niet het thuisland van de mensheid is! Je kunt zeggen dat we hier allemaal buitenaardse wezens zijn! Uw informatie vormt de basis voor theoretische berekeningen van zwaartekrachtomstandigheden waaronder zelfregeneratie plaatsvindt in het menselijk lichaam en bijgevolg de levensduur tientallen keren toeneemt boven wat het momenteel is... Dit zal zo'n doorbraak zijn in het menselijke wereldbeeld!

Rigden: Omdat de consumentische denkwijze van mensen domineert in de huidige samenleving is het beter dat mensen denken dat ze afstammen van een aap op aarde. De kennis waarnaar je verwijst is alleen nuttig wanneer de hele wereldgemeenschap, of op zijn minst de meerderheid, in de richting van spirituele ontwikkeling en overheersing van de Spirituele natuur in de mens zal gaan. Anders is deze kennis zinloos! Wanneer de Dierlijke natuur het bewustzijn van de meerderheid domineert, zal het leven van mensen bitter zijn als een gesmolten kaars, die noch licht noch warmte geeft. Voor de huidige samenleving zal deze kennis geen goed doen. Verder zou ik zeggen dat het schadelijk zou zijn omdat een toename van de menselijke levensduur (zelfs met twintig jaar) zal resulteren in een toename van de bevolking van de planeet. Dit zal onvermijdelijk leiden tot

crisissen, zowel op vlak van voeding als van de economie, die gedeeltelijk kunstmatig zouden worden gecreëerd door politici en priesters. Vooral omdat het in deze zaak ook noodzakelijk is om rekening te houden met de groeiende negatieve dynamiek van de activiteit van verschillende natuurlijke processen op aarde. Om al deze gevolgen op zo'n moment te voorkomen en het leven van mensen te verlengen, is het in de eerste plaats noodzakelijk om de ontwikkelingsvector van de samenleving te veranderen van een consumptieve naar een spirituele, zodat de universele spirituele en morele wetten dominant zouden worden in de maatschappij - en niet op papier maar in daad.

Kennis is in de eerste plaats een verantwoordelijkheid. Als deze ontwikkelingen in handen van een beperkte kring van mensen vallen, zal dit tot nog ernstiger gevolgen voor de hele mensheid leiden dan wanneer de meerderheid van de mensen ze zou bezitten. Stel je eens voor dat sommige priesters of politici deze ontwikkelingen in handen krijgen. Ze zijn altijd de eersten geweest die geïnteresseerd waren in deze 'doorbraken' in de wetenschap om zichzelf en de macht van hun Dierlijke natuur te 'vereeuwig'. Het is voldoende om de geschiedenis te bekijken: vertegenwoordigers van geheime genootschappen zoeken al eeuwen naar het elixir van onsterfelijkheid. Onsterfelijkheid in het lichaam is echter absoluut een mythe, want alle materie is sterfelijk en eindig. Maar het verlengen van de levensduur voor een bepaalde periode is vrij reëel. Met dat in gedachten, stel je eens voor wat er zou gebeuren als ze gedurende 200 jaar mensen hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen zouden moeten tolereren terwijl ze tegelijkertijd een groep priesters en politici moeten voeden die bovendien niet oud zullen worden, terwijl heelder generaties mensen zouden sterven? Dit zal onvermijdelijk leiden tot oorlog en bloedvergieten. Opnieuw zal er dezelfde overheersing zijn van de Dierlijke geest via menselijke zwakheden, de ene materie zal de andere vernietigen. Wat is het nut?

De tijd van het leven is voorbijgaand en vliegt heel snel, of het nu honderd, tweehonderd of duizend jaar is. Maar zal de kwelling van de mens en zijn innerlijke angst verdwijnen als gevolg daarvan? En dan zul je je voor al die jaren moeten verantwoorden, voor alles wat je gedurende die momenten in jezelf hebt gecreëerd. Degenen die echt in contact zijn gekomen met de spirituele wereld van God door hun diepste gevoelens, begrijpen hoe voorbijgaand en kortstondig deze illusoire materiële wereld is. Persoonlijk zou ik de vooraf bepaalde bestaansperiode voor mezelf niet verlengen in deze materiële wereld, in dit sterfelijke lichaam met zijn eeuwige problemen en verlangens.

Anastasia: Ja, dat is waar. Maar dit wordt begrepen door degenen die persoonlijke spirituele ervaring hebben. De meeste mensen kunnen echter zichzelf en hun Dierlijke natuur niet beheersen. Ik denk dat wanneer mensen langer leven, ze meer kansen krijgen om zichzelf te begrijpen. Ze zullen geen haast hebben zoals nu, door het leven galopperen, veel fouten maken, volgens patronen leven zoals iedereen en zich pas tegen het einde van hun leven realiseren dat dit alles leeg was en hun aandacht niet waardig. Ze zullen tijd hebben om de Kennis te leren en te begrijpen en zichzelf spiritueel te ontwikkelen, gezien de ervaring van hun fouten in het verleden. Het kan tenslotte ook worden gezien als een kans voor hun spirituele ontwikkeling, voor het bereiken van een samensmelten van de Persoonlijkheid met de Ziel en het overstijgen van de materiële wereld!

Rigden: Ja, voor een persoon kan het inderdaad een kans zijn, maar alleen wanneer de maatschappij haar gedragspatronen, haar consumentenperspectief verandert. Wat niet zo ingewikkeld is. Het is noodzakelijk voor de mens om zijn ware, spirituele essentie te begrijpen. Dan zal hij in staat zijn echte veranderingen in het leven van de samenleving te brengen en mensen om hem heen wakker te maken. In dit opzicht is zelfs één persoon een Krijger en kan hij veel nuttige dingen doen! Immers, in het leven heeft elke persoon vele 'rollen', die hem de mogelijkheid bieden om met verschillende

mensen te communiceren: een ouder, familielid, buur, vriend, professional, atleet, student, werknemer, leider, sociaal activist, 'bewoner' van het internet, enzovoort. En om te bedenken hoeveel mensen hij al in zijn leven heeft ontmoet: jeugdvrienden, klasgenoten, medestudenten, collega's, zakenpartners, verre familieleden en kennissen. Dat is al een hele mini-samenleving: mensen die hij in het verleden heeft ontmoet en degenen met wie hij in het heden communiceert. Het betekent dus dat hij overal veranderingen kan aanbrengen - zowel op het werk als thuis, zowel bij de mensen die hij kent als bij degenen die hij niet kent, ongeacht hun nationaliteit, sociale status en religie. Al deze schijnbaar verschillende persoonlijkheden hebben echt veel gemeen. We zijn allemaal menselijke wezens, we lijden allemaal aan dezelfde manifestaties van de Dierlijke natuur en verheugen ons in echte spirituele manifestaties, want we zijn allemaal 'gasten' in de materiële wereld, slechts tijdelijk hier.

Anastasia: Ja, u hebt gelijk, er is niets moeilijks aan: je verbetert jezelf gewoon voortdurend spiritueel, leeft volgens de spirituele wereld, past deze Kennis toe om te oefenen, en je begint op een humane manier in de maatschappij te leven, zoals het een echte Mens betaamt, en geeft dan deze Kennis door.

Als we rondkijken en zien wat er gaande is in religies en in de wereldpolitiek... Het lijkt erop dat er nu veel verschillende religies zijn, en praktisch allemaal dringen ze erop aan dat je zorg zou dragen voor je spirituele zuiverheid en morele waarden. Maar in werkelijkheid, en dat is geen geheim meer, laten de meeste geestelijken van alle soorten cultussen zich leiden puur door economische belangen en creëren ze een vorm van consumentistisch denken in de mens, waardoor deze nog meer in de lus van de materie wordt getrokken en de spirituele grond van onder zijn voeten wordt getrokken. Waar je ook kijkt, substituties zijn overal. Priesters exploiteren menigten van gelovigen, zoals boeren melkkoeien exploiteren, en elk voorwendsel is goed om materiële middelen uit de mensen hun zakken te halen. Ze deinzen

voor niets terug en wenden hun macht over de kudde aan om hun politieke invloed te vergroten, vanzelfsprekend in hun persoonlijk voordeel.

Om nog maar te zwijgen over politiek. Het resultaat van het effect van de Dierlijke geest op de maatschappij via dit activiteitsgebied, geassocieerd met macht en controle, is duidelijk. Egoïsme, hebzuchtigheid en een mentaliteit van eten of gegeten worden is in de maatschappij de norm geworden. Naties zijn verdeeld in sociale groepen, partijen en religies, en ze zijn gedwongen zich te verzetten, te vechten en elkaar te doden voor de belangen van hun leiders, die één en dezelfde oude methode van verschillende beloften gebruiken om de massa te beheersen. Het is duidelijk hoe en met welk doel agressie wordt geactiveerd in de wereldgemeenschap, maar het trieste is dat mensen dit zelf steunen. En dit gebeurt op een moment dat juist het tegenovergestelde nodig is, de hele wereldgemeenschap moet samenkomen omwille van het overleven van de mensheid als soort, gezien de groei van de dynamiek, frequentie en omvang van natuurrampen alsook de problemen waarmee de mensheid in de nabije toekomst zal geconfronteerd worden.

Rigden: Ja, tenzij de maatschappij verandert zal de mensheid gewoon niet overleven. Gedurende de tijd van wereldwijde verandering zullen mensen, vanwege een agressieve activering van de Dierlijke natuur (die de algemene Dierlijke geest gehoorzaamt), net als elke andere intelligente materie, eenvoudigweg vechten om te overleven. Dat wil zeggen, naties zullen elkaar vernietigen, en degenen die overleven zullen door de natuur zelf worden vernietigd. Het is alleen mogelijk om de komende rampen te overleven als de hele mensheid zich verenigt en de samenleving in spirituele zin transformeert. Als mensen gezamenlijk in staat zijn om de bewegingsrichting van de wereldgemeenschap te veranderen van een consumptiemodel naar ware spirituele ontwikkeling, met overheersing van de Spirituele natuur, dan zal de mensheid een kans hebben om deze periode te overleven. Bovendien zullen zowel

de maatschappij als toekomstige generaties een geheel nieuw stadium van ontwikkeling kunnen bereiken. Maar dat hangt vandaag af van de echte keuzes en acties van elke persoon! Het belangrijkste is dat veel intelligente mensen van de planeet dit begrijpen, de naderende ramp en de ineenstorting van de samenleving zien, maar niet weten hoe ze dit allemaal moeten weerstaan en wat ze moeten doen.

Anastasia: Wat moet er gedaan worden om de samenleving hier en nu te veranderen? Waar beginnen we?

Rigden: Begin met het eenvoudige, begin met jezelf. Wanneer een persoon de betekenis van zijn leven en de betekenis van spirituele ontwikkeling begrijpt, zal hij zichzelf kwalitatief veranderen. En als deze kennis voor veel mensen op aarde beschikbaar is, zal de samenleving als geheel vroeg of laat veranderen en daarom zal de bewegingsvector van de menselijke beschaving als geheel volledig anders zijn.

Anastasia: Het is eigenlijk heel moeilijk voor een moderne persoon die verstrikt is geraakt in de werking van de menselijke geest (in het veelvoud van bestaande religies, hun concepten en dogma's) om de spirituele essentie, haar betekenis en de ware reden waarvoor hij in deze wereld bestaat te begrijpen. De eenvoudige Waarheid werd ingewikkeld en hierdoor werd de essentie onbegrijpelijk. Natuurlijk is tegenwoordig voor bijna elke persoon een verscheidenheid aan hulpmiddelen beschikbaar: er zijn spirituele oefeningen, gebeden, meditatietechnieken, enzovoort. Het uiteindelijke doel is duidelijk: spirituele bevrijding. Maar deze gemeenschappelijke basis, de essentie, waardoor deze hogere spirituele staat kan worden bereikt, is verloren gegaan. Hulpmiddelen geven zelf immers geen inzicht in het fundamentele principe. Dat ligt bij het bewustzijn en de diepste gevoelens van de Meester die aan zichzelf werkt met behulp van deze hulpmiddelen. Kunt u de mensen vertellen over de elementaire Waarheid: wat is het doel van de spirituele ontwikkeling van de mens?

Rigden: Het doel van de spirituele ontwikkeling van de mens ligt in zijn kwalitatieve innerlijke verandering. Dit impliceert in de eerste plaats niet alleen het herstel van de innerlijke spirituele dialoog met God die elke dag wordt beleefd door je diepste gevoelens, door je oprechte liefde voor Hem, maar ook door volgens dit mysterie te leven. In realiteit wordt de mens aangetrokken door zo'n pure innerlijke dialoog met God. Deze diepste behoefte komt het meest tot uiting in de kindertijd, wanneer de herinnering aan incarnaties nog vers is. Hij voelt dit diepe sensuele contact via zijn Ziel, die zich naar buiten kan manifesteren in de vorm van oprechte kindervreugde en de allesomvattende, pure liefde voor alles en iedereen. Daarom wordt aangenomen dat kinderen dichter bij God staan dan volwassenen. De nieuwe Persoonlijkheid is tenslotte nog steeds zuiver en is verbonden met de Ziel door haar oprechtheid en geloof, en deze koestert hoop op redding jegens de nieuwe Persoonlijkheid. Dat is de reden waarom het vanaf dat moment voor het grootste deel van zijn leven lijkt alsof het beste nog moet komen. In feite, in de minuten van manifestatie van zijn 'oprechte geluk', ervaart de kleine persoon de diepste gevoelens van contact met zijn Spirituele natuur, aandacht, liefde en zorg van God voor zijn Ziel, zelfs in de moeilijke conditie van opsluiting in het lichaam.

Na verloop van tijd begint de nieuwe Persoonlijkheid de omringende wereld waar te nemen en te leren kennen, en deze communicatie via gevoelens wordt overgedragen op de communicatie met naasten - moeder, vader en familieleden. De eerste externe visuele beelden worden gefixeerd in het bewustzijn, dankzij het ervaren van de diepste gevoelens van oprechte liefde die van God komt. Dit laatste is uitsluitend verbonden met de innerlijke wereld van een mens, met dit woordeloze, ware gesprek met God in Zijn Liefde. Daarom hebben we de warmste herinneringen aan de kindertijd, bijvoorbeeld aan de moeder als aan almachtig, geliefd wezen voor wie niets onmogelijk is in deze wereld. Maar als volwassenen bekijken we haar al met andere ogen: als een volwassen vrouw met haar eigen lot.

Wanneer het lichaam volwassen begint te worden en de nieuwe Persoonlijkheid vaker de keuze voor de Dierlijke natuur begint te maken, verliest de mens door dwaasheid deze onzichtbare sensuele dialoog met God. Hoewel de Ziel zelf nooit stopt met 'aankloppen' bij de mens en hem signalen te geven. In het leven van de persoon doen zich omstandigheden voor die hem op de één of andere manier aansporen om terug te keren naar deze rustgevende dialoog met God. Maar de persoon, geleid door gedachten van de Dierlijke natuur, weigert te luisteren en gehoord te worden door zijn Spirituele natuur, die de ziel zelf is die Gods Liefde geleidt.

Op dat moment vervangt de Dierlijke natuur deze levendige communicatie met zichzelf. De Persoonlijkheid, die zijn gedachten observeert, kan dit proces op zichzelf duidelijk volgen als hij dat wenst. Dit proces begint wanneer de persoon, afgeleid door gedachten van de Dierlijke natuur, of, zoals men vroeger zei, 'door as', de dialoog verliest met Degene Die Eeuwig is, Degene Die het meest dierbaar en nabij is. *Op dat moment begint de persoon innerlijke eenzaamheid te voelen. Als gevolg hiervan begint hij een substitutie te maken, op zoek naar externe communicatie met degenen die, net als hijzelf, hier tijdelijk zijn en uit stof bestaan. Of, volledig bezwijkend voor de gedachten van zijn Dierlijke natuur, begint hij 'tegen zichzelf' te praten. Maar deze communicatie verschilt volledig van de spirituele Dialoog met God. Gevoelens van oprechtheid en spirituele zuiverheid verlaten hem, terwijl gevoelens van wrok, hoogmoed, jaloezie en eigenbelang verschijnen.*

Dit zijn de meest radicale substituties van de Dierlijke natuur, wanneer deze het bewustzijn domineert. Ze vinden plaats omdat iemand ophoudt zichzelf en zijn Spirituele natuur te begrijpen, wat de ware betekenis van zijn leven vormt. Zijn aardse zelfbeschadiging verstoort het begrip van de kracht van het diepste verlangen van de Ziel om vrij en onafhankelijk van materie te worden, om te ontsnappen aan haar gevangenschap. Een persoon begrijpt zijn echte gevoelens niet meer. Hij sluit zichzelf af van

iedereen in zijn egoïstische fort. Hij begint de maskers één na één te passen die worden aangeboden door de Dierlijke natuur. In een dergelijke toestand richt hij zich mentaal niet op God, maar op zichzelf. Hij begint eigenlijk alleen naar zichzelf te luisteren, of liever naar zijn Dierlijke natuur, die de eeuwige Waarheid vervangt door een tijdelijke illusie, de persoon tot zijn geleider makend. Zo'n dialoog met zichzelf verandert in een dialoog van een sterfelijk mens, die hem hatelijk en afhankelijk maakt van vele materiële behoeften. Hij leeft niet langer bij God, hij is niet langer vrij, hij vindt plezier en de betekenis van zijn ellendig bestaan in het materiële (en besteedt zijn levenstijd en aandacht aan het verzamelen ervan), door anderen onder zijn controle te brengen en lijden aan hen op te leggen. Daarbij is de essentie van deze substitutie dat de persoon dit zelf niet opmerkt; het lijkt hem dat hij alles goed doet; en deze manier zal 'naar zijn mening' beter zijn voor anderen.

Maar in de dialoog van een sterfelijk persoon vindt hij geen geluk en blijft hij in zijn materiële verlangens zwaaien als een slinger. De tijd verstrijkt en er komt een begrip dat dit alles ijdelheid der ijdelheden is. Hij herinnert zich dat hij ooit in zijn jeugd oprechte vreugde, pure liefde en vertrouwen had, wat hem een gevoel van ongelooflijke innerlijke vrijheid gaf. En nu is er geen oprechtheid, geen zuiverheid en geen geloof - alles is verloren en elke dag brengt zijn Ziel alleen maar verdriet.

Maar Gods Liefde verlaat de mens niet, zelfs als hij het vergeet. God verlaat nooit een mens, want Zijn Liefde is dankzij de Ziel altijd bij hem. Een mens wil deze eeuwige liefde echter niet altijd accepteren en stelt het heilige leren kennen ervan vaak uit tot 'later', geleid door kortstondige, tijdelijke verlangens van sterfelijke materie. **Maar de mens heeft dit 'later' niet, er is alleen 'hier en nu', waarin echte beweging en keuze plaatsvinden. Je hoeft je alleen maar open te stellen en op God te vertrouwen.** Het heeft geen zin om de kostbare tijd van het leven te verspillen. **Zodra de Dierlijke natuur een aanval begint die**

het gevoel van eenzaamheid stimuleert, moet men eenvoudig deze aardse zelfzucht overwinnen en met de oprechtheid van een kind God aanspreken, vertrouwend op Zijn Wil. Spreek met oprechte woorden, gedachten en, belangrijker nog, met het innerlijke, diepste gevoel zoals voor het dichtstbijzijnde en dierbaarste Wezen. Wanneer de persoon met zijn Ziel begint te praten met een gevoel van diep berouw, vermenigvuldigt de Liefde van God zich in hem. God daalt af in de Ziel en schenkt haar vrede. Het wordt een bron van onuitputtelijke innerlijke kracht voor de persoon. In hem herleeft de geest van geloof, biedt een gelegenheid om de opgedane ervaring te begrijpen en een nieuw perspectief op zijn leven te krijgen. De persoon verwerft de gave van inzicht: hij is in Liefde, want hij is in God en God is in hem. Hij heeft iets te zeggen tegen God en hij heeft de kracht van oprechtheid en geloof die nodig is om Zijn spirituele antwoord te voelen. En deze dialoog van twee wezens die van elkaar houden is oneindig. Want God is communicatie in Liefde. De mens beseft dat in deze communicatie, spiritualisatie en eenheid met God het echte, ware leven is. Dit mysterie gebeurt in ieder van ons wanneer we het accepteren en ons in onze oprechte gevoelens openstellen voor God.

Maar als de persoon op zijn zelfzucht vertrouwt, sluit hij zelf de Poort van zijn Ziel en voelt hij zich voor altijd eenzaam, ongeacht hoeveel vrienden of familieleden hem omringen. Maar als de Poort van de Ziel open staat voor communicatie met God, is een persoon nooit alleen, want hij is altijd in dialoog met Hem. Wanneer hij deze innerlijke communicatie met God hervat, krijgt hij een goed begrip dat zijn perceptie van het leven beperkt is en dat hij er slechts een deel van ziet. God is de enige die het leven van een mens in zijn volheid ziet. Een begrip komt dat zelfs het grootste lijden de omstandigheid is die hem daadwerkelijk naar het pad van communicatie met God brengt en naar een vernieuwing van de verloren spirituele verbinding. Want God ziet de verleidingen van de mens en zijn potentieel voor innerlijke spirituele verandering. Daarom geeft God dergelijke omstandigheden, waardoor de persoon ervaring en begrip van zijn keuze opdoet, een gelegenheid

om de communicatie met Hem te herstellen, wat uiteindelijk bijdraagt aan de samensmelting van de Persoonlijkheid met de Ziel en ontsnapping naar de spirituele wereld. Maar de keuze blijft altijd bij de mens: met wat te leven: met sterfelijke hoogmoed of eeuwige genade.

Spirituele oefeningen helpen een mens om deze dialoog met God op het diepe niveau van gevoelens te perfectioneren, waar zuiverheid van intenties heerst. Ze fungeren als geleiders die de voorwaarden scheppen voor de Persoonlijkheid om contact te maken met de Ziel, de innerlijke wereld te verrijken en Kennis, kracht en de zuiverheid van gevoelens uit de spirituele wereld te verwerven. Spirituele oefeningen zijn de instrumenten waarmee de persoon een geheel andere wereld begint te begrijpen en zijn zeer nauwe relatie ermee begint te realiseren. Ze begeleiden de Persoonlijkheid vanaf de eerste voorlopige stap van het leren kennen tot de volledige overgang naar de spirituele wereld, van het verlangen om zichzelf te veranderen tot het begrijpen van de noodzaak om constant in God te blijven. Dit is een manier van leven. Dit is de weg naar de eeuwigheid. Dit is als een verademing, als water, licht en spirituele warmte, dit is de vreugde van berouw en het geluk van het blijven in Gods Liefde.

De persoon die aan zichzelf begint te werken en spirituele oefeningen leert, geeft deze vaak op, wordt ontmoedigd, terughoudend en lui om ze te doen, verzint excuses voor zichzelf en andere afleidingen van de Dialoog met God. Maar wanneer zo'n toestand verschijnt, moet je stoppen en nadenken wie het is die je niet laat communiceren met God. Wie creëert mentale barrières en denkbeeldige obstakels in je bewustzijn? Wie laat je denken dat de zaken van deze tijdelijke, onmiddellijke wereld belangrijker zijn dan het belangrijkste in je leven - spirituele redding in de Eeuwigheid? Wie wil niet dat je het spirituele pad bewandelt? Er is één antwoord - de Dierlijke natuur. Dit is de reden waarom, wanneer zijn duidelijke tegenstelling zich manifesteert in de vorm van luiheid, onwil en excuses, je je inspanningen moet verdubbelen en

spiritueel aan jezelf moet werken. Het is integendeel noodzakelijk om de tijd van meditaties te verlengen, hoe dan ook dieper in gevoelens te duiken, met meer kracht bij de spirituele wereld aan te kloppen en je verlossende oprechte dialoog met God te herstellen. Je moet minstens twee keer per dag spirituele oefeningen doen en gedurende de dag de verbinding bewaren met je innerlijke wereld, met de Ziel, met het gevoel van Gods aanwezigheid. Dan zal het niet alleen een manier van leven zijn - het zal dat spirituele pad worden dat je met elke stap naar de Eeuwigheid zal brengen.

Wanneer de persoon in God leeft, heeft hij geen innerlijke onenigheid, geen conflict met zichzelf. Hij heeft niet langer het verlangen naar individuele verzoeken, die vol angst en zorgen van de materiële wereld zijn, omdat hij begrijpt dat de essentie van hun oorsprong uit zijn aardse zelfzucht komt. Hij probeert niet langer te begrijpen met zijn geest waar God aan het werk is en waar niet, want hij begint dit te voelen en te Weten. En deze Kennis komt niet van de geest maar van de diepste gevoelens van de ziel. De mens gelooft immers met de geest maar weet met de Ziel. Hij begint zijn innerlijke leven alleen op de Ziel te concentreren, want daardoor leert hij God en de oneindige spirituele wereld kennen, zijn echte thuis. De mens verwerft eenheid met zijn eigen Ziel. Er is geen ruimte meer in hem voor slechte dingen omdat hij in Gods wereld begint te leven, met een gevoel van vrede die via het contact met Hem komt.

En dergelijke communicatie vindt voortdurend plaats. In het innerlijke leven van een mens is er niets dan God, en de Ziel staat in al zijn zuiverheid voor Hem. Deze communicatie is een mysterie van twee. De mens voelt de aanwezigheid van God en houdt van Hem, reikt uit naar Hem als een liefhebbende persoon naar het geliefde Wezen naar wie hij hunkert om voor altijd bij te zijn en oneindig met Hem te communiceren. Na verloop van tijd krijgt de persoon een echt begrip van het feit dat niet alleen God constant in hem aanwezig is, maar dat hij overal aanwezig is, in de hele

omringende wereld. De mens beseft dat God alles is voor iedereen. Dus degene die de dialoog met God is begonnen, verandert zichzelf al snel en verwerft een ander begrip en een andere kijk op de wereld. Maar het belangrijkste is dat de Persoonlijkheid tijdens zijn leven, dankzij dergelijke onafhankelijke communicatie met God, begint te verblijven in Zijn spirituele wereld en de toestand van eenwording met de Ziel te krijgen, die in verschillende religies anders wordt genoemd - heiligheid, Nirvana, de allerhoogste verbinding met God, enzovoort. Deze toestand is ware vrijheid, dat ware bestaan waarnaar de mens zijn hele leven streeft.

Anastasia: dank u namens alle mensen die echt dorsten naar spirituele verlichting! Dit begrip opent echt iemands ogen voor de echte essentie van de spirituele ontwikkeling van elke persoon!

Rigden: Dank niet mij, maar Hem, want degene die slechts een geleider is brengt Zijn Wil, Zijn Wijsheid, over.

Anastasia: BEDANKT! Ja, woorden kunnen niet alles uitdrukken, er zijn zoveel oprechte gevoelens hier! Voor de vele mensen die dorsten naar de waarheid is dit een echt spiritueel inzicht, een openbaring hoe je jezelf kwalitatief kunt transformeren.

Rigden: Het is belangrijk dat mensen onthouden dat **aandacht het belangrijkste element is** in hun dagelijks leven. Waaraan een mens zijn aandacht besteedt en geeft in zijn leven (aan welke gedachten, voorkeuren en verlangens) is wat hij ontvangt. **Het leven in zijn werkelijke manifestatie is een uitwisseling van informatie**, die verre van beperkt is tot het smalle spectrum van waarneembare en hoorbare frequenties, die de mens gedeeltelijk waarneemt in deze driedimensionale wereld. Ik heb het voorbeeld van informatiebouwstenen gebruikt om uit te leggen dat informatie overal is en in alles aanwezig. Het bestaat buiten tijd en ruimte omdat het alles vormt, inclusief tijd en ruimte. Informatie beïnvloedt constant een individu, maar het begint slechts volledig

te werken binnen zo'n individu, volgens zijn programma, wanneer het individu er aandacht aan begint te geven, dat wil zeggen wanneer hij een keuze maakt. Met andere woorden, activering vindt plaats van de menselijke structuren die niet alleen verbonden zijn met de driedimensionale wereld (bijvoorbeeld bewustzijn, onderbewustzijn) maar ook met de volledige menselijke energiestructuur. De Persoonlijkheid, onopgemerkt, begint te leven door deze informatie, het wordt een deel van zijn realiteit. Daarom creëert de mens met zijn keuze zijn eigen lot door aandacht te besteden aan deze of gene informatie. Door de kracht van zijn aandacht aan dergelijke informatie te geven brengt hij in feite het programma tot leven dat daar in zit, wat zijn leven in de ene of de andere realiteit verandert.

Anastasia: Ja, dit is een heel belangrijk punt om te begrijpen, hoe een persoon een geleider wordt van de Wil van de Dierlijke geest of een geleider van de Wil van de Spirituele wereld. Het draait allemaal om constante keuze. Welke informatie (een programma van iemands wil) de meeste aandacht trekt en ondersteunt, dat is precies de wil waar hij geleider van wordt. Het probleem van de moderne mens is dat veel mensen zichzelf niet begrijpen, waardoor ze gedachteloos hun aandacht richten op de uiterlijke maar niet op de innerlijke wereld.

Rigden: Het belangrijkste onderdeel van een mens, waar zijn hele structuur rond is gebouwd, is de Ziel, maar de Persoonlijkheid in deze structuur vertegenwoordigt een module voor de spirituele, kwalitatief nieuwe transformatie van deze kracht. Trouwens, het woord 'module', wanneer vertaald uit het Latijn ('modulus'), betekent 'een kleine eenheid' of 'een kleine maat'. Met andere woorden, het fundamentele principe in de mens is zijn spirituele component. De bedoeling van de schepping van de mens als een intelligent wezen met het spiritueel fundamentele principe ligt in zijn spirituele transformatie van zichzelf met behoud van het recht van keuze, in de creatie van een ware geleider van de krachten van de spirituele wereld onder de voorwaarden van de materiele wereld.

Inderdaad, veel mensen in de moderne wereld begrijpen zichzelf niet, hun echte mogelijkheden en de enorme spirituele kracht in hen, en dat is waarom ze niet begrijpen hoe ze hun leven en het leven van de samenleving kunnen transformeren om deze kwalitief te verbeteren. Ze begrijpen zelfs niet wat het echte leven of echt geluk is. Mensen proberen zelfs het interne spirituele feest van communicatie met God en contact met de spirituele wereld, dat de persoon ervaart door de diepste gevoelens tijdens spirituele oefeningen, te vervangen door externe rituelen en vieringen bedacht door de menselijke geest. Het meest interessante is echter dat de mens deze externe menselijke vieringen met veel hoop en verwachtingen tegemoet ziet. En wanneer deze dan plaatsvinden verliest de persoon alle energie en verandert hij in een soort van 'wees', door gevoelens van teleurstelling, want de persoon had onbewust iets groters verwacht, niet in termen van amusement of voldoening voor het lichaam maar in de diepste gevoelens, die hij niet gekregen heeft. Dit alles is te wijten aan het feit dat dit slechts een vervanging is van de echte spirituele vreugde (die de persoon ervaart telkens wanneer hij in contact komt met de spirituele wereld) voor een ordinaire theatrale opvoering gecreëerd door de geest met bijhorende externe materiële decoraties.

Zoveel concepten in het leven van mensen worden vervangen door het instellen van de programma's van de Wil van de Dierlijke geest, want mensen kiezen zelf vaak gedachten en verlangens van de Dierlijke geest, en richten hun aandacht en levensenergie daarop. Het probleem van mensen ligt in het feit dat terwijl ze hun keuze maken en geleider en uitvoerder worden van de Wil van de Dierlijke geest, zonder dit zelfs maar te begrijpen, ze geloven dat het (de Dierlijke geest) als zodanig niet bestaat. De Dierlijke geest is immers onzichtbaar voor hun ogen, in tegenstelling tot hun fysieke lichamen en de omringende driedimensionale wereld. Zulke mensen onderschatten de kracht en macht van die Dierlijke geest. Ze begrijpen niet de capaciteiten van het beheersen van de menselijke geest, en belangrijker nog, zijn streven naar de totale

materialisatie van het bewustzijn van mensen in de hele menselijke gemeenschap. En dit laatste zal alle mensen, zonder uitzondering, in geleiders van de Wil van het Dierlijke denken veranderen, die zijn kracht aanzienlijk zal vergroten.

De bron van de levensenergie van de mensheid met zijn capaciteiten in verband met de aanwezigheid van 'de eeuwigdurende motor' (de Ziel) in de structuur van elke persoon is erg belangrijk voor de Dierlijke geest. Voor de slimsten is het voldoende om de gebeurtenissen van de afgelopen eeuwen te bekijken. Hoe dramatisch is de bevolking van de planeet toegenomen, hoeveel technologiën hebben zich in een periode van slechts twee eeuwen ontwikkeld, die primair zijn ontworpen om massacommunicatie van mensen op de planeet te garanderen, dat wil zeggen: iedereen verenigen in één informatieveld. Hoe tegelijkertijd het consumentenmodel van denken over de hele wereld intensief wordt opgelegd, hoe een duidelijke neiging van de beschaving naar het materiële plaatsvindt. Dit is niets anders dan een voorbereiding door de Dierlijke geest naar totale controle over de mensheid en het gebruik van de krachten en middelen van deze voor zijn eigen doeleinden, die zelfs geen verband houden met de driedimensionale wereld. Binnen zijn macht zijn er dimensies die hoger en interessanter zijn binnen de grenzen van de dichtbevolkte materiële wereld, waar zelfs kleine veranderingen meer globale veranderingen met zich meebrengen in de lagere dimensies, die leiden tot bepaalde resultaten van de aanvulling van de kracht van de Dierlijke geest. En dat laatste is nodig voor het overleven van de Dierlijke geest zelf, die afhangt van het materiële, en voor verlenging van zijn tijdelijke bestaan in tegenstelling tot grotere krachten - de krachten van Allat. En hiervoor zal de Dierlijke geest geen offers sparen in de vorm van collectieve en individuele geesten ondergeschikt aan zijn Wil.

Dus mensen moeten goed nadenken aan welke kant de wereldgemeenschap zich momenteel bevindt, wiens Wil ze gedachteloos implementeert en welke consequenties zowel elke

Persoonlijkheid individueel als de menselijke beschaving als geheel wachten. Tegenwoordig is het uiterst belangrijk voor de mensheid, net zoals voor elke Persoonlijkheid, om spiritueel wakker te worden, zich te verenigen op spirituele basis, en de 'min' te veranderen in een 'plus' door de technische basis die door de Dierlijke geest werd ontwikkeld te gebruiken voor spirituele doeleinden. En het resultaat zal niet op zichzelf laten wachten. In de onzichtbare wereld kunnen dergelijke beslissingen en handelingen van de geconsolideerde mensheid de draaikolk stoppen van de snel groeiende gebeurtenissen langs een omgekeerde swastika. Hierdoor zullen mensen niet alleen in staat zijn om toekomstige gebeurtenissen te voorkomen die plaatsvinden volgens het programma van de Dierlijke geest, en die het bestaan van de mensheid bedreigen, maar ook om de draaikolk van gebeurtenissen in de richting van de juiste swastika te laten draaien. Dit laatste is niets minder dan het activeren van de scheppende krachten van Allat en, bijgevolg, de creatie van een geheel *andere* toekomst voor de hele mensheid.

Anastasia: Ja, ik begrijp waar u het over hebt, want de echte mogelijkheden van zowel de mens als de maatschappij als geheel zijn niet beperkt tot de driedimensionale wereld. Om de samenleving echter een kwalitatief ander niveau van begrip te laten bereiken, moeten mensen leren hun Dierlijke natuur te controleren, en leven volgens een spirituele transformatie.

Rigden: Perfect juist. Dit is precies waarom de belangrijkste basis van de oorspronkelijke spirituele Kennis werd gegeven: beginnend met je vorige boeken en eindigend met dit. Deze Kennis is voldoende voor de persoon om niet alleen spiritueel te ontwaken, maar ook, door aan zichzelf te werken, onafhankelijk spirituele eenwording van zijn Persoonlijkheid met de Ziel te bereiken. Zeker, op voorwaarde dat mensen zich echt bezighouden met zelfperfectie, deze kennis niet vervormen, en volgen als langs een navigatiekanaal, terwijl ze hun horizon van het leren kennen van

de wereld verruimen en zich spiritueel oriënteren in deze turbulente oceaan van materieel leven.

Kennis komt tot een persoon in een belangrijk stadium van zijn leven, zelfs als hij zich hiervan niet bewust is, maar het wordt hem alleen onthuld wanneer de persoon zichzelf spiritueel begint te transformeren en waardig wordt om deze te accepteren. Anders heeft hij er niets aan. Het belangrijkste is hoe goed mensen de reeds verkregen kennis beheersen, hoe belangrijk de veranderingen in hun innerlijke spirituele groei zullen zijn, en welke transformaties er in de samenleving zullen plaatsvinden. Omdat het volgende kennisniveau een gelegenheid is voor mensen om spirituele transformaties in de hogere dimensies van de materiële wereld te maken die, zoals ik al heb gezegd, tot mondiale veranderingen in de lagere dimensies kunnen leiden. En dit is een grote verantwoordelijkheid, dit betekent een botsing met de krachten van de Dierlijke geest, die zijn positie niet zo gemakkelijk zal opgeven. Dit is, als je wilt, het gebied van het gebruik van 'bovennatuurlijke krachten', of, zoals dit vroeger werd genoemd, de kunst van 'de allerhoogste witte magie'. Mensen die zich rechtstreeks verzetten tegen de krachten van de Dierlijke geest waartegen ze vochten aan die kant van de realiteit, werden Geliars genoemd.

Anastasia: Nu, helaas begrijpen de meeste mensen vandaag de dag geen elementaire spirituele dingen. En degenen die deze Kennis ontvangen hebben vaak geen haast om zichzelf te transformeren en leven volgens hun oude patronen die hen door het systeem van de Dierlijke geest zijn opgelegd. Mensen missen nog steeds een vast verlangen om te leven en te creëren vanuit hun Spirituele natuur. Dit wordt ook gezien vanuit gewone situaties in het leven. Als iemand bijvoorbeeld deze boeken leest en in contact komt met de Waarheid, raakt hij snel geïnspireerd door de wens om aan zichzelf te werken en spirituele veranderingen in zijn leven aan te brengen. Na een korte periode echter, nadat hij zijn aandacht opnieuw heeft verschoven naar alledaagse problemen en

problemen van de materiële wereld, vervaagt zijn spirituele verlangen snel. Via de Dierlijke natuur neemt het systeem opnieuw controle over zijn bewustzijn, hoewel de Ziel van de persoon enorm lijdt aan dergelijke dierlijke onderdrukking.

Rigden: De persoon die leeft volgens de verborgen verlangens van zijn Dierlijke natuur is spiritueel zwak. Dat is de reden waarom, wanneer hij in contact komt met de Waarheid, hij ontstoken raakt als een lucifer, maar dan snel wordt gedooft omdat hij nog steeds geen spirituele steun heeft in zichzelf of in de samenleving rondom hem. Maar als de persoon een vaste intentie heeft om te ontsnappen aan het bewind van de macht van zijn Dierlijke natuur, dan moet hij vaker terugkeren naar de bron van de Waarheid - de boeken die hem zullen helpen zijn aandacht te verleggen en uit de vernauwde toestand van bewustzijn te komen. Bovendien moet men begrijpen dat in de beginfase van zijn spirituele ontwikkeling communicatie met gelijkgestemde mensen een belangrijke rol voor hem zal spelen. Deze spirituele wederzijdse ondersteuning is vooral belangrijk voor degenen die aan het begin van hun pad staan.

Bedenk maar eens hoe dergelijke communicatie binnen je groep jullie allemaal aan het begin van je spirituele pad heeft geholpen om niet alleen het gebrek aan vertrouwen in jezelf en in je kracht te overwinnen, maar ook om tijdig verborgen aanvallen van de Dierlijke natuur te weerstaan. Het punt is dat in de beginfasen van het ontwaken van de persoon vaak eenvoudige verwarring en verwarde substituties plaatsvinden in zijn hoofd, waardoor misverstanden ontstaan: waar manifestaties van zijn Dierlijke natuur zijn en waar de Spirituele natuur zich manifesteert. In een groep van gelijkgestemde mensen, die communiceren met andere mensen, gaat men zichzelf sneller en beter begrijpen. In de regel zijn mensen in het begin bang om de geheimen van hun Dierlijke natuur 'weg te geven', vooral in een groep; ze zijn bang om hun problemen in het openbaar bloot te leggen, hoewel ze graag luisteren naar degenen die de moed hebben om dit te doen.

Wanneer de persoon de posities van zijn Dierlijke natuur 'opgeeft', blokkeert hij in wezen diens achterpoortjes, dat wil zeggen de mogelijkheid van onderhandse handelingen. Bovendien zal een groep gelijkgestemde mensen niet alleen de persoon horen, maar ook hun eigen vergelijkbare situaties en methoden delen die ze hebben gevonden om ze op te lossen. Zo krijgt men niet alleen spirituele steun van gelijkgestemden, maar ook nuttige input die zijn kennis en ervaring uitbreidt.

Een dergelijke praktijk bestaat al sinds vroegere tijden. De vroege Christenen beoefenden bijvoorbeeld de zogenaamde openbare bekentenissen in kleine gemeenschappen. Dit zijn eigenlijk dezelfde vertrouwelijke gesprekken met vrienden, die spiritueel voordeel voor de persoon opleveren. Maar met de oprichting van het instituut voor het beheersen van de massa, religie, werd veel op zijn kop gezet.

Anastasia: Dat is zo. Officieel werd de belijdenis voor alle gelovigen van de 'jaren van verstand' in 1215 in het Christendom geïntroduceerd door resoluties van de Vierde Raad van de Lateranen. Trouwens, die raad nam een hele reeks maatregelen om ketterij te bestrijden (inclusief het creëren van de inquisitie) met als doel het versterken van het gezag van de Kerk. Die maatregelen werden opgenomen in hervormingen en de ontwikkeling van de code van de 'canonwet'. Dit was het antwoord van de kerk op de verspreiding op massale schaal van 'ketterse bewegingen' in de vroege 13e eeuw - Katharen, Albigenses, Waldenzen, enzovoort. Hun misdaad lag alleen in het feit dat zij de Waarheid wilden weten over de echte Leer van Christus en ernaar begonnen te zoeken en zich spiritueel ontwikkelden zonder tussenpersonen.

Dus in verband met de door religie geaccepteerde praktijk van de biecht. De gelovige werd opgelegd om minstens één keer per jaar te biechten. De gelovige moest zijn zonden opbiechten aan een priester die op zijn beurt absolutie gaf in de naam van Jezus Christus met behulp van 'woorden van absolutie' die specifiek door

de kerk waren bepaald. Het werd beschouwd als een noodzakelijke voorwaarde voor de persoon om 'goddelijke vergeving' te ontvangen, want het was door de priesters vastgesteld dat de persoon zonder een bekentenis geen 'Heilige Communie' zou mogen krijgen, en als gevolg zou er zogenaamd geen sprake zijn van verlossing, omdat vanwege het kerkelijke dogma 'communie een hereniging is met Christus', een 'gezegende gemeenschap van de ziel met het eeuwige leven'. Anders werd de persoon verbannen. Hij werd banggemaakt door hem te vertellen dat hem het recht op een begrafenis volgens de Christelijke rituelen zou worden ontzegd enzovoort.

Ja, natuurlijk is het verschil aanzienlijk. Het is één ding wanneer de mens zelf ernaar streeft zichzelf te verbeteren en te perfectioneren, te communiceren met gelijkgestemde mensen en vrienden, zichzelf wil begrijpen, spirituele steun wil ontvangen en doet wat hij kan om anderen te helpen. En het is iets heel anders wanneer de persoon verplicht is om dit te doen onder dreiging van excommunicatie van de kerk en openbare intimidatie, bovendien namens een officiële organisatie - de Rooms-Katholieke Kerk, die in die tijd eigenlijk een instituut van uitvoerende macht was. Inderdaad, alles werd op zijn kop gezet alsof het met opzet was, zodat mensen zich zouden bekeren uit angst en zich niet zouden laten leiden door hun ziel; zodat ze er niet aan zouden denken om zich uit eigen beweging met spirituele activiteiten bezig te houden.

Rigden: Dit zijn precies substituties van de Dierlijke geest, die mensen niet opmerken terwijl ze zijn geleiders zijn, denkende dat dergelijke gedachten van hen zelf zijn, dat ze bedoeld zijn om hun macht te versterken en tegelijkertijd verondersteld worden bij te dragen aan de 'spirituele groei van de bevolking'. Spirituele zaken kunnen niet worden afgedwongen; het is iemands persoonlijke keuze die hier belangrijk is. Alles is erop gebouwd. Er zijn tenslotte geen slechte mensen, er zijn alleen mensen die hun echte spirituele vermogens niet kennen, en die daardoor lijden.

Anastasia: Het is bekend dat de persoonlijke spirituele transformatie van de mens altijd een bepaalde impact heeft gehad op de samenleving om hem heen. U hebt herhaaldelijk gezegd dat als zulke spiritueel ontwaakte mensen in de meerderheid waren, ook de samenleving zou veranderen. Kunt u mensen vertellen hoe ze de samenleving kwalitatief kunnen transformeren om weg te gaan van de clichés en stereotypische patronen van de Dierlijke natuur en van het consumptiemodel van denken en de vector van beweging van de moderne beschaving naar spirituele ontwikkeling kunnen heroriënteren?

Rigden: Alles is eenvoudig. Het is noodzakelijk om de voorwaarden te scheppen voor **een fundamenteel nieuw maatschappijmodel, rekening houdend met de tweevoudige aard van de mens, waarbij de geringste mogelijkheid van de manifestatie van de verleidingen van de Dierlijke natuur in alle sferen van de samenleving wordt uitgesloten.**

Hoe begin je met het opbouwen van zo'n maatschappij? Als de meerderheid van de mensen inderdaad de intentie heeft om een beschaving te creëren die volgens spirituele principes zou leven, kan alles op een zeer eenvoudige manier worden opgelost. Het eerste wat je moet doen is de spirituele ontwikkeling van de samenleving in orde brengen. In een beschaving die gericht is op de spirituele vector, dat wil zeggen een hoog niveau van ontwikkeling claimt, zou er geen fragmentatie in verschillende religies mogen zijn. Er zou zelfs helemaal geen religie als dusdanig mogen zijn, als instituut voor het beheersen van de massa en als tussenpersoon tussen God en mens. Er zou zelfs *geen hint van een dergelijk fenomeen als het priesterschap mogen zijn, ongeacht hoe ze deze structuur noemen, die religieuze systemen en instituties van verschillende religies in de wereld creëert.* Er zou een verlangen en bepaalde handelingen van de maatschappij zelf moeten zijn in de creatie van de omstandigheden voor de spirituele ontwikkeling van de menselijke Persoonlijkheid als zodanig, als een basiscomponent van een dergelijke maatschappij!

Bij de dageraad van de mensheid was er het begin van een soortgelijke organisatie van het menselijk leven, waar meer aandacht werd besteed aan het spirituele leven van de gemeenschap, terwijl materiële problemen van ondergeschikt belang waren. Als gevolg van geografische en andere oorzaken, leefden verschillende groepen mensen, die één en dezelfde spirituele granen van Kennis hadden, afgezonderd van elkaar. Na verloop van tijd, omdat de oorspronkelijke Kennis verloren ging en de Dierlijke natuur dominantier werd in mensen, ontstond er een verdeling binnen groepen en ontstond sociale ongelijkheid. De opkomst van het priesterschapsinstituut en de oprichting van verschillende religies was gebaseerd op de basis van de eerste spirituele granen van Kennis. Het systeem zelf werd echter gebouwd volgens de dominantie van het materiële. In feite is het een poging van de Dierlijke geest om het conglomeraat van intelligente materie, dat wat hij als mensheid beschouwt met zijn unieke bron van kracht - levensenergie bedoeld voor spirituele doeleinden - volledig te domineren en te beheersen.

Anastasia: Dat betekent dat religie als systeem de belangen van de Dierlijke geest dient, hoewel het massa's mensen naar zich toe trekt, juist vanwege de spirituele granen. Ja, als we kijken naar alle verschillende spirituele leringen, overtuigingen en religies van de naties van de wereld, terwijl we het kaf van het priesterlijke systeem en zijn concepten verwerpen, wordt de aanwezigheid van één en dezelfde Kennis duidelijk: hoe een persoon zich moet houden aan het spirituele pad en niet vallen voor de verleidingen van de materiële wereld. Het is gewoon zo dat al deze granen van Kennis in feite ongeveer hetzelfde zijn, maar in verschillende menselijke interpretaties worden opgediend.

Rigden: Dat klopt, en deze Kennis is geen religie, daarom kan het in verschillende delen van de planeet worden gevonden onder verschillende volkeren met verschillende overtuigingen. Deze kennis draagt bij aan het natuurlijke proces van de spirituele

ontwikkeling van de mens, ongeacht ras, nationaliteit, woonplaats, sociale status, enzovoort. Maar door deze Kennis te gebruiken creëerden priesters hun eigen religies, die de vrucht van de menselijke geest zijn. Ze kwamen met kenmerken en verschillen die de ene religie van de andere onderscheiden, alleen maar om macht over een groot aantal mensen te hebben.

De geschiedenis van de mensheid heeft tijden gezien waarin pogingen werden gedaan om massa's mensen in atheïsten te veranderen. Het leek erop dat ze nobele doelen nastreefden - om mensen te redden van de ijzeren hiel van het priesterschap. Maar het probleem was dat de Dierlijke natuur nog steeds dominant bleef op verschillende terreinen van de samenleving. Dus in plaats van een 'mooie toekomst', werden in de mensheid voorwaarden geschapen voor een slechtere vorm van dominantie van de Wil van de Dierlijke geest om zich in het bewustzijn van mensen te manifesteren. De concepten van Ziel en God werden geëlimineerd voor nieuwe generaties als zodanig en vervangen door het zelfzuchtige 'Ik' en materiële prioriteiten in het leven. Het resultaat van een dergelijke behandeling van de mensheid door de Dierlijke geest is duidelijk: het materialistische wereldbeeld domineert in de wereldmaatschappij en het bewustzijn van de meeste mensen is tot slaaf gemaakt door materiële gedragspatronen en richtlijnen. Tegenwoordig wordt een persoon die in één God gelooft en bidt voor de redding van zijn Ziel, door de meeste mensen helaas gezien als een 'overblijfsel uit het verleden', als een individu dat vervreemd is van de samenleving en wiens bewustzijn wordt verondersteld 'door een religie of sekte te zijn geblinddoekt', zelfs als hij niets met deze organisaties te maken heeft.

Waarom heeft zo'n negatieve houding ten opzichte van de hoofdbetekenis van het menselijk leven - spirituele ontwikkeling, God en de Ziel - zo'n voet aan de grond gekregen in de hedendaagse samenleving? Omdat de prioriteiten van de Dierlijke geest overal worden gepromoot en verheerlijkt, en ze de maatschappij oriënteren op materiële waarden en consumentenprincipes. De

hoofden van mensen worden gedomineerd door een houding van sparen en accumuleren van geld, eigendom, onroerend goed, een onbeperkt recht om te behouden en door te geven via erfenis. De mens ziet hier op een enggeestige manier het doel van zijn leven in, en probeert dus niet alleen tijdens zijn leven roem voor zichzelf te vergaren maar deze roem ook vast te houden na zijn dood (dit is onderdeel van de substitutie door de Dierlijke geest, een substituut voor onsterfelijkheid). Individuele verlangens van massa's mensen worden gereduceerd tot een streven om iets te bezitten, macht te hebben in de materiële wereld, en alles wat hen omringt, inclusief zichzelf, in hun ondeelbare eigendom te veranderen. Dit alles wijst niet alleen op pathogene kenmerken van besmetting van de samenleving door de houding van de Dierlijke geest, maar ook op het feit dat de mensheid op de rand van zelfvernietiging komt. En tenzij er nu dringende maatregelen worden genomen voor spiritueel herstel, kan morgen te laat zijn, omdat destructieve processen onomkeerbaar zijn geworden. Het belangrijkste is om te beseffen dat alleen de mens zowel zichzelf als de omringende samenleving kan redden, met zijn keuze en zijn acties.

Anastasia: Ja, die twee eeuwenoude vragen zijn: 'Wie is schuldig?' en 'Wat moeten we doen?'

Rigden: Mensen hoeven geen tijd te verspillen aan het zoeken naar de schuldigen, hun Dierlijke natuur te entertainen of te wachten tot iemand iets doet in hun plaats. Ze moeten zelf gaan handelen en een goed voorbeeld voor anderen worden. In de samenleving voelen mensen zich aangetrokken tot degenen die Eer en Waardigheid hebben, die anderen gratis helpen, die volgens hun Geweten leven, die echt de spirituele wereld dienen, materiële prioriteiten negerend. Dat is het soort mens die je in de eerste plaats moet zijn terwijl je jezelf verbetert.

In een geciviliseerde samenleving met de spirituele vector van ontwikkeling zou iedereen vanaf de kindertijd in staat moeten zijn om gedachten uit de Dierlijke natuur te negeren, hun eigen duale

natuur, energiestructuur en de mogelijkheden ervan te begrijpen. Een mens moet weten dat hij rechtstreeks verbonden is met de spirituele wereld, dat er één God is en dat er helemaal geen tussenpersonen zouden mogen zijn om met Hem te communiceren. Dit is een sacrament van twee: mens en God. Het is noodzakelijk om voorwaarden in de samenleving te creëren zodat nieuwe Persoonlijkheden die op deze wereld komen de primaire betekenis van het leven begrijpen: om hun spirituele kracht te vergroten, om culturele en morele fundamenteën te volgen die voor mensen natuurlijk zijn, om meer humaan en vriendelijk te zijn in hun gedachten, woorden en daden, om zichzelf te verbeteren en uiteindelijk om hun Ziel te redden.

We moeten rekening houden met de fouten uit het verleden en de belangrijkste spirituele referentiepunten niet verliezen. In de wereld van vandaag vergeten mensen één simpele waarheid: de tijd van hun leven vliegt heel snel. Ze zien een zekere mate van vrijheid bij het bereiken van hun materiële verlangens. In feite is deze vrijheid voorwaardelijk, het is een illusie. De mens kan eigenlijk niemand en niets in de materiële wereld bezitten, zelfs niet als hij mensen of een aanzienlijk gebied daarin veroverd en macht over zijn vele rijkdommen verkrijgt. Hij wordt alleen geboren en sterft alleen. Deze wereld is voor een mens slechts een illusie van informatie, die de voorwaarden schept voor de bevestiging van zijn dominante keuze.

In zo'n kwalitatief nieuwe samenleving moeten verschillende spirituele zelfverbeteringstools worden vastgelegd en beschikbaar zijn voor de Persoonlijkheid. Als een persoon extra hulpmiddelen voor zijn spirituele ontwikkeling wil gebruiken - bijvoorbeeld in de vorm van gebeden, spirituele oefeningen, meditatie, enzovoort - is hij meer dan welkom, dat is zijn verlangen. Maar hulpmiddelen zijn slechts hulpmiddelen. Ze stemmen de aandacht, een beetje zoals een tonometer, af op een bepaalde frequentie, laten je even de andere kant voelen, de andere wereld, de wereld van God, om ervaring op te doen, het verschil te zien met deze wereld, in contact

komen met je Ziel via de diepste gevoelens, en haar kracht te voelen. Maar dan keert de persoon weer terug naar de bekende driedimensionale wereld, waarin hij elke dag opnieuw zijn keuze maakt. En hier is het heel belangrijk wat hij in de toekomst zal kiezen, met deze opgedane spirituele ervaring. Zal de persoon zijn natuur kwalitatief willen transformeren en een Spiritueel Wezen willen worden of zal hij worden verleid door een tijdelijke illusie van de Dierlijke geest en zo zijn Ziel en Persoonlijkheid veroordelen tot voortdurend lijden? Dit lijkt allemaal een klein detail te zijn en slechts een resultaat van de persoonlijke keuze van één mens. Maar de keuze van elke persoon draagt bij aan de beweging van een beschaving als geheel, die van elke keuze afhangt. Het begint allemaal bij de zuiverheid en oprechtheid van de intenties van elk individu in de samenleving, zijn of haar ware innerlijke keuze en een verantwoordelijke benadering van het leven, gezien haar zeer beperkte duur.

Om een geciviliseerde orde in de maatschappij te vestigen, en in de eerste plaats in het spirituele aspect, is het noodzakelijk dat de samenleving zoveel mogelijk spiritueel geletterde mensen heeft. Dit verwijst naar degenen die zichzelf spiritueel verbeteren en transformeren, en hun horizon van kennis verruimen. In de eerste stadia is het absoluut noodzakelijk dat dergelijke mensen hun krachten bundelen met het doel de Kennis te verspreiden op verschillende terreinen van de maatschappij. Het is noodzakelijk om de voorwaarden te creëren voor meer verlichte en intellectueel ontwikkelde mensen in de wereldgemeenschap, in wie de Spirituele natuur domineert, die vrije toegang hebben tot de Oerkennis om de wereld en zichzelf te leren kennen.

Anastasia: Met andere woorden, om al het mogelijke te doen zodat de prioriteiten op basis van de interne behoefte om Goed te creëren en te vergroten stevig in de samenleving zijn ingeburgerd: 'Ik geef aan God' en 'Ik geef aan mensen', in plaats van het huidige 'geven-en-nemen' formaat van het consumentische denken van kopen en verkopen.

Rigden: Absoluut juist... Dus dan is het noodzakelijk om de structuur van het priesterschap af te schaffen, deze massa van verschillende religieuze hiërarchieën en legers van priesters die offerrituelen uitvoeren en die zichzelf beschouwen als tussenpersoon tussen mens en God (ongeacht hoe Hij in verschillende religies wordt genoemd), maar die in feite gewoon ten koste van de bevolking leven. Voor velen van hen is religie louter een beroep en een bron van inkomsten (verworven ten koste van de arbeid van gewone gelovigen); het is een middel ter manipulatie van het massabewustzijn via geloof voor politieke doeleinden. Om de structuur van het priesterschap af te schaffen zijn geen revoluties nodig, het is niet nodig om bloedige confrontaties, strijd en soortgelijke provocaties van de Dierlijke natuur te organiseren. Het is mogelijk om het systeem op een vreedzame manier af te schaffen. Priesters zijn tenslotte ook mensen, net als iedereen; ze hebben ook de neiging om fouten te maken, net als elke andere persoon. Het is gewoon nodig om de voorwaarden in de maatschappij te scheppen waarin het priesterschapsinstituut als zodanig als onnodig uiteenvalt. Dan zullen de mensen die erbij horen zich in andere beroepen vinden die nuttiger zijn voor de maatschappij, volgens hun werkelijke prioriteiten en keuzes in het leven.

Anastasia: Hoe creëren we dergelijke voorwaarden?

Rigden: In feite is het niet zo moeilijk. Mensen moeten gewoon stoppen met 'zondigen', door priesters te verleiden met hun aalmoezen. Uiteindelijk, wanneer deze business ophoudt hen een persoonlijk inkomen te verschaffen, zullen ze worden gedwongen hun priesterlijke kledij af te leggen en te gaan werken voor het welzijn van de maatschappij, net als alle anderen.

In het algemeen, als we het hebben over het concept van zonde als een religieuze term, kunnen aalmoezen voor priesters één van de zwaarste zonden worden genoemd, ongeacht tot welke

denominatie ze behoren. Waarom? Een persoon schenkt aan priesters en hun leger van ingehuurde dienaren, terwijl hij verkeerdelijk denkt dat ze heiliger zijn dan hem, dat deze mensen die andere kleding dragen dicht bij God staan en hun gebed daarom effectiever is. Maar priesters zijn mensen net als wij; ze hebben zichzelf en hun Ziel nog niet gered, dus hoe kunnen ze anderen redden? Tegelijkertijd moet de persoon zich afvragen voor wie dit materiële offer wordt gebracht en voor welke doeleinden.

Dus de materiële aalmoes van gelovigen is alleen voor het leger van priesters. God heeft noch geld, noch andere rijkdommen van de materiële wereld nodig. Relaties tussen de mens en God zijn uitsluitend gebaseerd op de diepste, persoonlijke gevoelens van de mens door het contact met de spirituele wereld, zijn oprechte Liefde en dankbaarheid aan God. Deze ware diepste gevoelens van de mens tegenover God zijn de enige echte schat die door die wereld kan worden aanvaard. Deze relaties met de spirituele wereld vinden plaats zonder gelijk welke tussenpersoon.

Het moet duidelijk zijn dat zolang de persoon de wereld evalueert vanuit het perspectief van een bewoner van de driedimensionale ruimte, dat wil zeggen via het prisma van zijn materiële denken, hij in veel spirituele zaken vervuld zal zijn met illusies geïnspireerd door zijn hoogmoed. Hij denkt dat aangezien hij zich verwaardigd heeft om een deel van zijn aandacht aan de spirituele wereld te besteden, hele menigten engelen voor hem moeten zorgen, aan zijn verzoeken moeten voldoen en hem praktisch naar het paradijs moeten dragen op koninklijke kussens. In werkelijkheid is totdat de Persoonlijkheid spiritueel volwassen wordt, deze onzichtbaar voor de spirituele wereld. Mijn excuses voor een banale menselijke vergelijking, maar zulke Persoonlijkheden zijn als miljoenen reproductieve cellen. Gameten hebben een set chromosomen en hebben erfelijke eigenschappen. Een persoon merkt niet eens hun materiële verschijning, bestaan en dood op. Bovendien gebruikt hij soms hun macht zonder het te beseffen. Wanneer twee gameten echter samensmelten tot een zygoet en het embryo zich begint te

ontwikkelen, zal tenminste één persoon, en ik bedoel hier de vrouw (in spirituele zin het goddelijke vrouwelijke principe), dit feit niet kunnen negeren. Ze zal dit fenomeen zeker van nabij volgen en in de toekomst voor het nieuwe wezen zorgen. Het is hetzelfde in het spirituele aspect. Mensen moeten ijverig werken aan zichzelf, spirituele oefeningen beheersen, leven door middel van communicatie met de wereld van God op een diep niveau van gevoelens, zodat de Persoonlijkheid kan versmelten met de Ziel zodat hij het recht verdient om aanvaard te worden in de Eeuwigheid. Dan zal ook de spirituele wereld zijn aandacht op dit individu richten, hem met zorg omringen, als een langverwacht nieuw perfect Wezen.

Helaas is de oude Waarheid over het bereiken van een samengaan van de Persoonlijkheid met de Ziel verloren gegaan in de moderne wereld. En een persoon, in de hoop zijn Liefde en dankbaarheid jegens God te uiten, geeft in de plaats daarvan materiële aalmoezen aan priesters, waarmee hij de aantrekkingskracht van de Dierlijke geest op deze mensen in priesterlijke kledij faciliteert. Jij zondigt en de priester zondigt door de aalmoes te aanvaarden, die een voorwerp van verleiding voor hem wordt. Met je aalmoes laat je hem niet denken aan het spirituele, maar aan het materiële, niet aan het zorgen voor zijn Ziel en waar dienstbetoon aan God, maar aan het verhogen van zijn materiële inkomsten. Begrijp je waar de ernst van deze zonde ligt? Met zijn aalmoes duwt een persoon de Persoonlijkheid en de Ziel van de priester in de 'hel', en zijn keuze richting materie, dat wil zeggen de Dierlijke geest, terwijl hij zichzelf ook belast met deze zondige daad. Deze zonde is nog erger dan het doden van het menselijk lichaam, omdat het lichaam in feite as is. Terwijl deze zonde als een dodelijk gif voor de Ziel is, die deze Persoonlijkheid de kans ontnemt om door te breken naar het eeuwige leven. De kern van dergelijke materiële aalmoes en offerande ligt in de substitutie van de Dierlijke geest in de vorm, zoals je al zei, van een typische aan- en verkoopformule: 'jij krabt mijn rug en ik krab de jouwe'. Geloof in de mogelijkheid van een materiële 'buy-out', een

‘uitbetaling’ voor hun zonden, en het verwerven van nieuwe rijkdom in de toekomst - van gezondheid tot welvaart.

Anastasia: Veel mensen hebben er gewoon nooit over nagedacht. Daarbij beschouwen gewone gelovigen dergelijke verzoeken voor aalmoezen ten gunste van de kerk als natuurlijk en menselijk, omdat dit veronderstelt dat ze andere mensen helpen. Want priesters en hun dienaren rechtvaardigen hun verzoeken om aalmoezen meestal met bijvoorbeeld de bouw van een nieuwe tempel, kerkse behoeften (in preken werd het woord Kerk vroeger vaak gekoppeld aan het concept van de Hemelse Kerk), hulp aan behoeftige gelovigen enzovoort. Niemand rapporteert aan de kudde de feitelijke omstandigheden van verdeling van deze publieke fondsen of toont hen financiële uittreksels van baten en lasten.

Rigden: In een normale beschaafde maatschappij kan en moet het helpen van andere mensen, net als bijvoorbeeld het bouwen van een tempel bedoeld voor collectieve spirituele oefeningen, worden gedaan door verenigingen van gewone burgers, inwoners van deze of gene plaats of nederzetting. Dit alles gebeurt volgens het volgende principe: mensen komen samen, beslissen en krijgen het voor elkaar als het echt van vitaal belang is voor de lokale bevolking en als ze het echt willen. Mensen in een dorp willen bijvoorbeeld een tempel bouwen - voor zichzelf, hun kinderen en dorpsgenoten; ze moeten hier wonen en ze moeten beslissen hoe te leven - niet iemand van bovenaf. En je kunt er zeker van zijn dat voor zichzelf, hun familieleden, vrienden en kinderen, spiritueel competente mensen zeker een passende tempel zullen bouwen zonder tekens die de materiële natuur in de mens activeren, maar alleen met tekens die de spirituele component van mensen wakker maken. In een tempel of op een andere plaats die bedoeld is voor collectieve spirituele oefeningen zullen mensen kennis en ervaring uitwisselen als gelijken en samen bidden voor de redding van hun Ziel tot eer en dankbaarheid van Gods Liefde. Ze zullen, zoals de meerderheid van de priesters in de tempels van vandaag, geen politieke of priesterlijke religieuze monologen voor de kudde

afsteken en spirituele kennis vermengen met de verlangens en doelen van de Dierlijke natuur of indoctrinatie volgens priesterlijke programma's. Want dit zal inderdaad bedoeld zijn voor mensen en hun spirituele ontwikkeling, en niet voor het vermengen van spirituele granen met materiële doelen of voor priesterlijke zaken en activiteiten van de kudde door 'rekruten' in priesterlijke kledij. Hier zullen mensen zichzelf spiritueel kunnen ontwikkelen op een onafhankelijke manier.

Niemand mag profiteren van tempels en plaatsen waar mensen samenkomen voor spirituele ontwikkeling en communicatie. Zodra transacties, verkoop, betaalde diensten of het betalen van salarissen aan iemand in tempels of 'heilige plaatsen' beginnen, zullen er ook verleidingen ontstaan, hoe meer te verdienen en hoe je zonder veel moeite meer macht kunt krijgen. Voor een ijdele geest is het immers gemakkelijker om een kaars in een pompeus theatraal ritueel te dragen en zijn hoogmoed te vergelijken met de analogie met een opperwezen dan te werken met een pneumatische hamer in een kolenmijn. En de persoon zal niet eens merken dat hij in een web van ondeugden valt. Dit is een sinds lang bekend manoeuvre van de Dierlijke natuur.

Maar het gaat niet om tempels als zodanig, maar om mensen. Men kan overal spirituele perfectie beoefenen - zowel binnen de tempel als erbuiten. Ik heb al verteld hoe in vroegere tijden mensen zich bezig hielden met spirituele ontwikkeling in grotten, en hoe generaties mensen daar kwamen en spirituele oefeningen leerden door de tekens en symbolen die door hun voorouders op de rotswanden waren geschilderd. Deze grotten bestaan nog steeds; niemand is verleid door hun materiële armoede, en spiritueel geletterde mensen kunnen de spirituele waarden - de Kennis - zelfs nu gebruiken. Priesters van verschillende religies, reeds in vroegere tijden, bouwden prachtige tempels om hun rituelen uit te voeren, versierd met goud en juwelen, bijvoorbeeld in het oude Egypte, Babylon, het oude Griekenland, enzovoort. En waar zijn die tempels nu? Ze zijn herschapen in ruïnes en het goud is al lang

geplunderd door mensen die verleid waren door dergelijke materiële schatten. **Het is een schande om mensen te verleiden met materiële dingen op de plaatsen waar spirituele opvoeding plaatsvindt.**

Mensen mogen dus geen winst maken uit de spirituele aspiraties van anderen. Verspreiding van spirituele kennis mag geen enkel financieel of ander materieel voordeel voor een persoon opleveren. Dat is de enige manier om materiële verleidingen te vermijden, en dan zal de persoon dit met heel zijn hart en Ziel doen, met oprechtheid van zijn spirituele bedoelingen!

Anastasia: Ja, het probleem van de meeste gelovigen is dat door donaties te geven aan religies, mensen in feite op een bepaalde manier hun spirituele werk afkopen en hun geweten afschrijven op conto van het priesterschap. In plaats van zelf goed te doen in de wereld is het gemakkelijker voor hen om geld te geven aan 'de dienaren van het altaar'. En het priesterschap gebruikt dit straffeloos.

Rigden: Helaas is dit zo. Niet volledig ongestraft, want niemand is er reeds in geslaagd en niemand zal in de toekomst persoonlijke oordelen vermijden en elke persoon zal worden beloond volgens zijn daden en gedachten. Wat betreft de mensen zelf die proberen spiritueel werk af te kopen door een aalmoes aan priesters te geven, dat is hun fout. In feite is dit zelfbedrog, want ongeacht het materiële losgeld dat een persoon voor zichzelf heeft bedacht, zal niemand het spirituele werk voor hem doen. Het is niet zijn geld in de tempel dat belangrijk is, maar zijn persoonlijke betrokkenheid bij de constructieve daden van de samenleving en persoonlijke spirituele veranderingen die hiermee samenhangen. Wat betreft donaties en tempels, het is voldoende voor een intelligent persoon om naar de realiteit van vandaag te kijken. De bouw van kerken in steden is omgezet in zakelijke projecten. Waar rekening mee wordt gehouden is niet kwaliteit maar kwantiteit, niet hoeveel mensen echt in staat zullen zijn om blootgesteld te worden aan het

spirituele, maar welke economische winstgevendheid en politiek voordeel het zal opleveren. Bovendien probeert elke religieuze organisatie, met name in de grote steden, de hand te leggen op gebieden waar mensen in groten getale verzamelen, zodat ze zich kunnen verzekeren van een zo groot mogelijke toevloed aan gelovigen.

De fragmentatie van religies in sekten en hun onderlinge strijd is slechts een gevecht om macht, waarbij het belang van een persoon wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van zijn portemonnee, en macht over gewone gelovigen wordt gezien als politieke macht over kiezers. Alles staat op zijn kop! En het kan alleen worden rechtgezet wanneer mensen in de samenleving zelf meer competent worden in spirituele zaken, hun horizon van Kennis en kijk op de dingen beginnen te verruimen, doen wat ze kunnen om deel te nemen aan het leven van de maatschappij, leven met God binnenin en goede, creatieve daden stellen. Dan zal de 'behoefte' aan commerciële makelaars tussen God en de mens ophouden te bestaan.

Anastasia: In verband hiermee rijst een andere belangrijke vraag. In het priesterlijke 'leger' zijn er zeker mensen die ervoor hebben gekozen om één of andere religie te dienen met hoop op spirituele bevrijding, zonder de ware stand van zaken in het systeem te kennen voordat ze er instapten. Maar zelfs terwijl ze erin zitten en dingen observeren die niet aan de massa van de gelovigen worden getoond, hebben ze in deze politieke vuiligheid de zuiverheid van hun geloof en hun oprechte intenties om alleen God te dienen en niet de priesterlijke clans niet verloren. Ooit zei u dat de ware spiritualiteit van zulke 'mensen van God', die helaas met slechts weinigen zijn in de wereld, de glorie van elke massale religie of overtuiging hooghoudt. Als het systeem van religies als zodanig wordt afgeschaft, wat moeten mensen dan doen die echt naar God wandelen, terwijl ze bezig zijn met spirituele ascese en tegelijkertijd oprecht andere mensen gratis helpen?

Rigden: Nu, in de eerste plaats zijn er vandaag te weinig mensen die het oprechte verlangen hebben om God te dienen in plaats van hun hoogmoed en voor de menselijke zielen te zorgen zonder daarvoor een vergoeding te krijgen. In feite zijn zulke mensen inderdaad enkelingen in het miljoenenleger van priesters die de verschillende religies dienen. De overgrote meerderheid van degenen die in religies dienen zijn buitenstaanders die zijn verleid door materiële doelen en niet door spirituele redding. En ten tweede zullen geen externe veranderingen het interne spirituele proces stoppen voor de ware 'mensen van God'. Zelfs na het veranderen van hun beroep en werking zullen ze, net als iedereen, ten behoeve van de samenleving zich oprecht spiritueel blijven ontwikkelen en hun vrije tijd besteden aan het helpen van anderen. Want dit is hun spirituele behoefte, hun innerlijke leven, dat prevaleert boven de omstandigheden van deze wereld. Dus externe veranderingen zullen hen niet stoppen, ze zullen hen juist verblijden, omwille van datgene waarmee ze hebben te maken gekregen en wat ze hebben gezien in het dagelijkse innerlijke leven van een religieuze gemeenschap, evenals in de acties en daden van hun 'collega's'.

Eén van de noodzakelijke voorwaarden voor het bereiken van een kwalitatieve transformatie van de maatschappij is **het begrijpen door mensen zelf van de betekenis van hun spirituele ontwikkeling, evenals ophouden deel te nemen aan het verleiden met macht en materiële waarden van de mensen** die behoren tot het 'leger' van het priesterschap. Geef ze geen geld (donaties) of geschenken van welke aard dan ook; streel hun hoogmoed niet door voor hen te knielen, hen te aanbidden, hun hand te kussen, dienstbaarheid te betonen, gehoorzaamheid, smeekbeden of soortgelijke verleidingen voor hun Dierlijke natuur. Met andere woorden, **je moet zelf niet 'zondigen' en anderen provoceren**. Deze persoon is tenslotte net als jij. Hij (een dienaar van de offercultus) verschilt op geen enkele manier van een gewoon persoon, omdat zijn Ziel zich ook in het lichaam bevindt, in deze materiële wereld. Hier kan niemand lager of hoger zijn, want alle

menselijke Zielen lijden in gelijke mate door deze materiële gevangenschap.

Een mens heeft slechts één uitweg uit deze materiële scharen: door zich spiritueel te ontwikkelen en zijn Ziel te bevrijden, naar de wereld van God te vertrekken. **Er is geen mens die niet tenminste eenmaal in zijn leven deze behoefte heeft gevoeld, die uit de ziel komt en zich uit in het verlangen naar *ware spirituele vrijheid*. Het is een andere kwestie dat de Dierlijke natuur van de mens deze behoefte van de ziel op zijn eigen manier interpreteert, het concept van 'vrijheid' vervormt en haar een materiële kwaliteit verleent die vreemd is aan de Spirituele natuur. Alle mensen zijn gelovig; maar elke persoon gebruikt de kracht van zijn geloof zoals hij zelf verkiest.** Trouwens, degenen die zichzelf als behoorlijk vurige atheïsten beschouwen zijn eigenlijk, wanneer ze alleen zijn, vatbaar voor dezelfde angsten en bijgeloof als elke gelovige. In de samenleving zijn deze mensen in feite dezelfde priesters, alleen op een 'kleine' schaal, het enige verschil is dat zij openlijk de kwaliteiten van de Dierlijke natuur verheerlijken (hun zelfliefde, hoogmoed, ijdelheid, enzovoort).

Anastasia: Als het instituut van het priesterschap eenmaal is afgeschaft in de samenleving, hoe kunnen mensen soortgelijke fouten in de toekomst dan vermijden? Ik bedoel tijdens het verspreiden van spirituele kennis, hoe niet verleid te worden door hoogmoed, ijdelheid, en hoe niet te verlangen naar macht over je eigen soort, dat wil zeggen, hoe de verleidingen van de Dierlijke natuur te weerstaan.

Rigden: Als de beschaving in spirituele richting beweegt zal het mogelijk zijn om dit probleem vrij gemakkelijk op te lossen. Het moet duidelijk zijn dat een mens een tweeledige natuur heeft, en constante schommelingen tussen de Dierlijke en de Spirituele natuur in hem plaatsvinden. Bijgevolg moet het op een zodanige manier worden gedaan *dat het spirituele leren kennen en de verspreiding van universele humanitaire Oerkennis niet in het*

voordeel is van de Dierlijke natuur van de mens als een geleider van de Dierlijke geest, die de materiële wereld en zijn belangen vertegenwoordigt, maar dat deze absoluut aanvaardbaar en gunstig is voor de ontwikkeling van de Spirituele natuur in de mens als een geleider van de Spirituele wereld. Het is belangrijk om de oorspronkelijke spirituele Kennis toegankelijk te maken voor alle mensen en, terwijl deze wordt verspreid, elke mogelijkheid te elimineren om mensen te verleiden met aansporingen van de Dierlijke natuur.

Anastasia: Het is dus noodzakelijk dat mensen zelf zo'n omstandigheden in de maatschappij creëren waarbij het voor degenen die anderen spiritueel opleiden materieel nadelig zou zijn.

Rigden: Ja, in deze kwestie is het noodzakelijk om alle mogelijkheden van manipulatie van het publieke bewustzijn door geleiders van de Dierlijke natuur te elimineren, evenals elke kans dat iemand economische winst of politiek voordeel haalt; bovendien is het noodzakelijk om vervorming van informatie en manipulatie ervan in iemands voordeel te voorkomen, dat wil zeggen dit soort manifestatie naar eigen goeddunken van macht op het gebied van de verspreiding van kennis.

Anastasia: Dit zal echter alleen mogelijk zijn als veel mensen de basis leren van de oorspronkelijke Kennis. En wanneer de wereldgemeenschap deze informatie heeft, zal de meerderheid van de mensen beginnen met het spirituele koren van het kaf te scheiden, en niet bezwijken voor de invloed en provocaties van mensen met slechte bedoelingen. Ze zullen manifestaties van de Dierlijke natuur in zichzelf kunnen negeren en de Spirituele natuur in hun gemeenschap en de omgeving kunnen handhaven.

Rigden: Absoluut. Allereerst moeten mensen spiritueel ontwaken, en dan zullen deze overblijfselen van koloniaal denken vanzelf verdwijnen uit de samenleving, en een heel leger van parasieten en profiteurs, die ten koste van het geloof van mensen

leven, zullen worden verwijderd van het spirituele veld. Immers, terwijl ze op de nek van mensen zitten, zullen ze alles verzinnen, gewoon om hun leven als sociale parasieten te kunnen leiden, als profiteurs in de maatschappij, zodat mensen hun handen kussen en hen zelfs hoogachten.

Mensen moeten leren de meesters van hun eigen spirituele lotbestemming te zijn en niet van iemand verwachten dat hij levensbelangrijk spiritueel werk voor hen doet; ze moeten zichzelf onafhankelijk verbeteren, aan zichzelf werken en hun horizon van kennis van de wereld verbreden. Geen genade verwachten van priesters en politici, zich niet laten misleiden door illusies en zich niet laten manipuleren. Het is noodzakelijk om een volwassener Persoonlijkheid te zijn, een sociaal actieve en spiritueel verantwoordelijke Mens. En om de fouten uit het verleden niet te herhalen en de afhankelijkheid van de Wil van de Dierlijke geest in de toekomst te vermijden, evenals vervorming van spirituele Kennis en terugkeer naar de priesterlijke intriges te voorkomen, is het noodzakelijk *dat degenen die besloten hebben zichzelf en andere mensen te helpen in spirituele zaken dat doen ten koste van hun hoogmoed en materiële belangen*. Omdat, zoals ik al zei, waar financiële belangen verschijnen of de mogelijkheid om je hoogmoed te bevredigen, gelijk welk voordeel te krijgen of voorrechten en macht over iemand te verwerven, vroeg of laat een verleiding zal ontstaan en een zwakte van de menselijke geest zich zal manifesteren.

Hoe ziet het er in de praktijk uit? Als een persoon zichzelf onafhankelijk verbetert, een spirituele ervaring heeft en een innerlijke behoefte heeft om spirituele kennis te verspreiden, helpt hij mensen in zijn vrije tijd, en die mensen helpen dan op hun beurt ook andere mensen in deze kwesties, en die helpen de volgenden. Maar iedereen zou moeten werken ten behoeve van de samenleving, een soort beroep moeten hebben en hun dagelijks brood verdienen met hun werk. In hun vrije tijd moeten mensen studeren en ervaringen en kennis delen met anderen als gelijken,

zoals met goede vrienden, die hun Dierlijke natuur onderdrukken en in hun acties geleid worden door de Spirituele natuur. Dit is een echte hulp voor mensen en tegelijkertijd werk aan jezelf: traceren van manifestaties in jezelf van de Spirituele en Dierlijke natuur, effectieve controle over je gedachten, bestuderen van je natuur, spirituele ontwikkeling. Dat is het punt: je groeit zelf en helpt anderen.

Begrijp je wat zo speciaal is aan het verspreiden van spirituele kennis op deze manier? Een persoon deelt de kennis over God met mensen en besteedt zijn eigen tijd, inspanningen en middelen zonder daarvoor iets materieels terug te krijgen, geen verleidingen of voldoening van zijn Dierlijke natuur. Het enige dat hij krijgt is spirituele verbetering terwijl hij op een rustige manier communiceert met de Zielen van de mensen die net als hij lijden. Wat je in jezelf zaait, is wat je uiteindelijk zult oogsten. Van het spirituele tot het spirituele en van het materiële tot het materiële. Dat wil zeggen, deze persoon offert zijn aardse zelfheid in de vorm van ambities van zijn Dierlijke natuur op het spirituele altaar van zijn leven, en vermenigvuldigt ook zijn spirituele 'geschenken' als gevolg van communicatie met mensen. Deze geschenken zijn niet materieel (geen geld, voedsel, dingen of menselijke ambities uit hoogmoed). Dit is precies die spirituele component die een persoon doorgeeft aan andere mensen door spirituele Kennis. Want door spirituele kennis te verspreiden weerstaat de persoon aldus de ene Dierlijke geest en helpt anderen, op zijn minst een klein beetje, de goddelijke essentie te leren kennen, te voelen en te begrijpen dat die in hem verborgen ligt en niet tot de materiële wereld behoort. Materie is sterfelijk, maar de Ziel is onsterfelijk. De Persoonlijkheid heeft keuzevrijheid: sterfelijk worden of naar de Eeuwigheid vertrekken. Dit is het hele punt en van hieruit moet alles groeien.

Men moet niet vergeten dat de Dierlijke geest erg sterk is en dat een mens, vanwege zijn dubbele natuur en vanwege de schommelingen in zijn keuze tussen de twee naturen, zwak is. Zelfs degenen die standvastig over het spirituele pad lopen worden

blootgesteld aan aanvallen van de Dierlijke natuur. Wanneer een persoon een beetje afgeleid wordt of een beetje in de verleiding komt door iets materieels, neemt de Dierlijke geest meteen zijn bewustzijn over en wint vaak op die momenten van het leven waar de keuze van de Persoonlijkheid bijzonder belangrijk is. Dit is waarom het wordt aanbevolen om waakzaam te zijn, onvermoeibaar aan jezelf te werken en geen centimeter toe te geven aan je Dierlijke natuur. Als je eenmaal op een hark hebt gestapt, weet je hoe je deze de volgende keer kunt vermijden. Tijdens het verspreiden van spirituele Kennis is er altijd de verleiding van de Dierlijke natuur door hoogmoed, het zichzelf superieur vinden, in het verlangen om zich deze Kennis toe te eigenen en op zijn eigen manier te interpreteren terwijl hij met andere mensen praat. Dit is hoe de vervorming door de Dierlijke natuur meestal gebeurt, evenals vervanging door materiële concepten, en als gevolg daarvan gaat de oorspronkelijke Kennis verloren. De persoon moet begrijpen dat spirituele Kennis aan alle mensen wordt gegeven. De mens is niet God, of een engel, of een cherubijn, en hij is ook niet de Heilige Geest. Hij is slechts een mens, net als alle mensen, omdat zijn Ziel is ingesloten in de multidimensionale energiestructuur die tot de materiële wereld behoort.

Anastasia: Er is nog een belangrijke vraag die onze lezers interesseert. Kan de persoon iemand absolutie van zijn of haar 'zonden' schenken, iemand iets in spirituele zin vergeven in naam van superieure spirituele wezens?

Rigden: *De mens kan niemand van 'zonden' vrijspreken of voor iemand bidden, want hij zelf is imperfect. En niemand op aarde is de macht gegeven om te vergeven namens superieure spirituele wezens, en zeker niet in naam van God.*

Absolutie van 'zonde' wordt geassocieerd met de biecht, wat we reeds in ons gesprek hebben vernoemd. Het is noodzakelijk om de psychologische aard van de oorsprong van een dergelijk fenomeen als de biecht in religie te begrijpen. Het effect van catharsis (van

het Griekse woord 'katharsis' dat 'zuivering' betekent) is niet alleen bekend bij geestelijken van verschillende religies, maar ook bij psychoanalytici en psychotherapeuten. Mensen wisten het ook in vroegere tijden. Dit is een therapeutische methode wanneer een persoon zich ontroerende momenten in zijn leven herinnert, die aanleiding gaven tot een diepe ervaring van innerlijk conflict of psychoneurotische stoornis. In feite is dit voor een persoon een psychologische opluchting, die inherent is aan elk vertrouwelijk gesprek, bijvoorbeeld met een vriend over zijn problemen of zorgen, waarna zijn toestand van depressie verdwijnt en de persoon een soort van psychologische opluchting ervaart. Zoals men zegt: 'gedeelde vreugde is dubbele vreugde, terwijl gedeelde smart gehalveerde smart is'. En in de meeste gevallen, hoe meer hoogmoed in een persoon zit, hoe moeilijker het voor hem of haar is om een fout te bekennen. Religieuze geestelijken voegden deze praktijk toe aan hun arsenaal. Het opbiechten van een misdrijf werd voorgesteld als een soort van offer, dat zeker werd gevolgd door een beloning - 'vergifenis van onrechtmatige daden' of 'vergifenis van zonden'. Op deze manier hebben ze in feite mensen afgeleerd aan zichzelf te werken en hen de gedachte gewoon gemaakt dat wanneer een persoon oprecht genoeg is, hij zeker vergiffenis zal krijgen. Ik herhaal: dit is gewoon een puur psychologische techniek, die gebaseerd is op het geloof van de persoon.

Maar hier is wat ik in dit opzicht wil zeggen: een persoonlijk gesprek is zeker goed. Maar het helpt een persoon slechts tijdelijk om één van de gevolgen van zijn innerlijke conflict op dat specifieke moment te ervaren, maar lost het belangrijkste probleem niet op: het verwijderen van de oorzaak van het conflict. De wortels van dit laatste liggen in de dagelijkse denkgewoonten, die vooral verband houden met de concentratie van de aandacht van de Persoonlijkheid op gedachten en verlangens van de Dierlijke natuur. Alleen de persoon zelf kan de oorzaak van dergelijke conflicten in zichzelf radicaal elimineren. Niemand anders kan dit voor hem doen. Alleen hijzelf, met zijn keuze en innerlijke

veranderingen, door het vermenigvuldigen van zijn goede daden en door serieus aan zichzelf te werken, kan zichzelf spiritueel zuiveren, evolueren en als een volwassen Wezen ontsnappen uit de materiële gevangenschap en zijn Ziel bevrijden. Alleen hijzelf, dankzij zijn spirituele werk, kan uit eigen gelegenheid vertrekken naar de zevende dimensie ('de zevende hemel', 'het paradijs', Nirvana), dat wil zeggen zijn spirituele weg banen naar de wereld van God. Elke persoon die echt het spirituele pad bewandelt, die aan zichzelf werkt en wiens leven wordt gedomineerd door zijn persoonlijke, diepste communicatie met God, Liefde en verbinding met de Spirituele natuur, bereikt vroeg of laat dit besef.

Mensen moeten leren om hun dubbele aard te begrijpen, elkaars fouten te begrijpen en te vergeven op een manier alsof ze deze les zelf zouden doormaken en alsof dit hen overkomt. Vergissen is menselijk. Spiritueel sterke mensen erkennen echter niet alleen hun fouten, maar ze kunnen er ook van leren. Ze hebben de moed en het geduld om de gemaakte fouten te beseffen en deze zo mogelijk te herstellen. Men moet niet ongelukkig zijn over wat niet kan worden hersteld. Maar je zou je inspanningen moeten verdubbelen in wat vast en zeker spirituele vreugde zal brengen, niet alleen voor jou, maar ook voor andere mensen. Het leven is een echte school, waar fouten lessen zijn, en de opgedane ervaring een mentor.

Zoals men zegt, een ervaren zeiler word je niet op een kalme zee. Een mens die wijsheid verkrijgt dankzij zijn spirituele ervaring begint vol vertrouwen en doelbewust zijn schip te sturen in het midden van de woeste oceaan van het leven, waarbij fouten uit het verleden worden vermeden en niet wordt toegelaten dat de elementen van het verleden hem heen en weer gooien, en innerlijke conflicten opwekken. Zoals de wijzen uit oude tijden zeiden vereist het vasthouden van het stuur in de razende oceaan van het leven in de eerste plaats spiritueel werk aan zichzelf. Voor de dappere persoon die zijn schip door de storm van de elementen van het leven stuurt zal er vroeg of laat een dag komen waarop een volledig andere, spirituele, pure wereld, die hij niet eerder in zichzelf heeft

gekend, zich voor zijn innerlijk oog zal openen. Deze wereld brengt vrede in de Ziel en laat Wijsheid de elementen van de materie overwinnen en laat hem aanmeren aan de oever van de Eeuwigheid.

Anastasia: Inderdaad, men moet in de eerste plaats zichzelf geen reden geven om gedachten over verschillende materiële verleidingen op te roepen en te versterken - en dat is een feit. Ik denk dat veel mensen willen leven en creëren in een maatschappij waarin diegenen die zij aan zij door het leven lopen, elkaar niet vertrappelen in de modder van egoïstische ambities, negatieve emoties en andere manifestaties van de Dierlijke natuur, maar in plaats daarvan het goede stimuleren in de maatschappij en elkaar met begrip en respect behandelen. Te oordelen naar de geschiedenis van de mensheid hebben mensen hier lang van gedroomd.

Rigden: Heel juist. Dus wanneer de spirituele zaken van de maatschappij door de maatschappij zelf worden geregeld en dit natuurlijk wordt en een prioriteit, dan zal er orde zijn. En hiervoor is het noodzakelijk om zulke omstandigheden te creëren dat de meerderheid van de mensen in deze beschaving voor spirituele doeleinden leeft en niet voor materiële prioriteiten, zoals vandaag. Dit is wanneer alle priesterlijke structuren vanzelf verdwijnen, omdat de structuur van geheime macht over mensen, die ten koste gaat van het verbergen van de ware spirituele Kennis, ophoudt te bestaan. Mensen zullen de Waarheid kennen en deze zal voor iedereen beschikbaar zijn.

Anastasia: Ja, kwalitatieve veranderingen in de maatschappij vereisen een verandering van de mentaliteit van de mensen zelf die deel uitmaken van deze maatschappij. Dit alles veronderstelt een innovatieve manier van denken, evenals een innovatieve cultuur en gedrag dat bovendien op initiatief van de samenleving zelf wordt geïntroduceerd. Hoewel eigenlijk alles wat nieuw is in feite het oude is dat was vergeten. Mensen dromen er al lang van om een ideale

rechtvaardige samenleving te creëren, waar vrijheid en gelijkheid zouden heersen. Maar priesters en politici gebruiken dit verlangen van de volkeren, nemen het op in hun beloften maar doen in werkelijkheid alles om dit te voorkomen. Dus deze 'gelijkheid' is eigenlijk altijd een formaliteit geweest, zelfs nadat priesters en politici sociale omwentelingen, hervormingen en revoluties uitlokten, evenals veranderingen van de ene religie, partij of sociale orde naar een andere. Het is eenvoudig op te merken dat de uitkomst van dergelijke onrust altijd hetzelfde is: priesters en politici creëren opnieuw een managementhiërarchie (de elite met privileges); dat wil zeggen, de situatie in de maatschappij verandert niet echt. In feite verandert alleen het uithangbord, de naam van een sociaal systeem of dominante religie. Misschien gebeurt dit omdat mensen reeds lang vergeten zijn wat echte gelijkheid en vrijheid is.

Rigden: Mensen kijken naar de boomtoppen, maar ze zien de wortels niet. In essentie is het dit: **alle mensen zijn gelijk als het gaat om de omstandigheden van gevangenschap in deze materiële wereld, in de kenmerken van hun spirituele en dierlijke natuur, de vergankelijkheid van hun leven en de tijdelijkheid van hun verblijf in deze wereld! Alle mensen worden alleen geboren en sterven alleen en hebben allemaal hun eigen spirituele lotsbestemming, die ze zelf vormen met hun eigen keuze.** Alle mensen zijn goed door hun Spirituele natuur omdat iedereen een Ziel heeft, en in deze zin is iedereen verwant en delen we allemaal een affiniteit met elkaar, want de Zielen zijn één, ze komen uit de wereld van God. En dit **verenigt alle** mensen, *ongeacht hun sociale status, woonplaats, religieuze overtuigingen en de nationaliteit* **van hun lichaam.** Het is tenslotte niet de schuld van de mensen (nieuwe Persoonlijkheden) dat ze een bepaald lichaam hebben met een bepaalde genetische erfenis van één of ander ras of het feit dat ze als Chinezen, Engelsen, Nigerianen, enzovoort zijn geboren. Dat wil zeggen dat hun biologische, materiële omhulsel is gereproduceerd in deze of die etnische groep.

Maar merk op dat ondanks bepaalde fysiologische verschillen, mensen, ongeacht of ze tot één of ander ras behoren, zichzelf en andere mensen, zowel vertrouwd als onbekend voor hen, beoordelen op de graad van menselijkheid; alle volkeren hebben concepten van Goed en Kwaad. Deze beoordeling bestaat op het slagveld van hun bewustzijn, gebaseerd op de keuze tussen de Spirituele en de Dierlijke natuur. En het belangrijkste voor mensen is niet hoe het lichaam van hun vriend eruit ziet, maar hoe de persoon van binnen is, wat zijn 'spirituele schoonheid' is.

Een lichaam is een lichaam. Wat de meerderheid van de mensen echt over hun lichaam heeft geleerd kan worden samengevat met de zin: 'Ik heb hier iets dat pijn doet'. De schoonheidsidealen van het lichaam in de menselijke samenleving zijn relatief en worden geconditioneerd door reclame van sommige mensen en imitatie door anderen. Bovendien hebben verschillende mensen hun eigen ideeën over de schoonheid van het lichaam: sommige mensen vinden het mooi om vanaf de kindertijd hun nek met ringen te verlengen, terwijl anderen liever de vorm van een tiener hebben. Maar dit is niet het punt. Het is niet de schuld van de Zielen van mensen dat ze in deze of die lichamen zijn gestopt. Het lichaam van de persoonlijkheid is, net als alle externe omstandigheden van zijn bestaan, een gevolg van de gekozen prioriteiten, dominante verlangens en de keuze die ooit werd gemaakt door de subpersoonlijkheden van de huidige persoon.

Wie verdeelt mensen tegenwoordig zo intens, waarbij het ene geheel - de mensheid - in delen wordt gesplitst: rassen, etnische en verschillende sociale en religieuze groepen? Politici en priesters. Zij bepalen de richting van de ontwikkeling van de wetenschap op verschillende gebieden, scheppen de voorwaarden voor mensen om betrokken te zijn bij het uitbreiden en verdiepen van bepaalde onderwerpen en deze bijgevolg te integreren in het onderwijssysteem van de jongere generatie. Wie studeert bijvoorbeeld naties en nationalisme? Politieke wetenschappers. Ze

behalen academische graden en verschillende beloningen voor dit 'onderzoek' en voor de ontwikkeling van hun verschillende speculatieve concepten in de richting die hen is toegewezen, volgens politieke bevelen. Dus graven ze in alle richtingen, verzinnen ze verschillende theorieën, want ze willen allemaal goed leven en een fatsoenlijk salaris hebben, eer en respect.

Voor hun persoonlijke macht verdelen politici die opereren op het wereldtoneel naties, en laten mensen dit met hun eigen handen doen. Wetenschappelijke vertegenwoordigers bijvoorbeeld (bewust of zonder de globale essentie te begrijpen) voeren tegen betaling de programma's en richtlijnen van politici uit, waarbij ze hun politieke beslissingen uitvoeren en daadwerkelijk de maatschappelijke perspectieven bevorderen die gunstig zijn voor de machthebbers. Bovendien baseren ze al deze theorieën op tal van historische feiten (onder het plausibele voorwendsel van historische kennis), waarmee ze destructieve modellen uit het verleden demonstreren onder het mom van publieke censuur, in de zin van 'dat mag je niet doen'. Maar in feite is dit een demonstratie en legt het mensen modellen op van stereotiep gedrag, en opties van 'hoe kan het anders', opties die bijdragen aan een nog grotere verdeling, dat wil zeggen de differentiatie van de maatschappij. Ze beschrijven bijvoorbeeld de ideeën van klassenstrijd, ongelijkheid, rassendiscriminatie, sociaal onrecht, verdeling van mensen in 'superieur' en 'inferieur', in 'elite' en 'kudde', manieren om oorlogen te starten, enzovoort. Neem een politiek wetboek van gelijk welk land ter wereld. Dit is een pure verergering van xenofobie (van het Griekse 'xenos' dat 'buitenaards' betekent en 'fobos' wat 'angst' betekent), dat wil zeggen van afwijzing, angst en haat jegens elkaar, onverdraagzaamheid voor iets vreemds of onbekends, en dus onbewust vijandig voor een persoon. Maar geen leerboek zal zeggen hoe de dingen werkelijk op het hoogste niveau van de macht zijn, waar politici en priesters van vandaag hun macht daadwerkelijk op bouwen, en hoe zij hele naties exploiteren in hun winstgevende belangen.

Dus verdeling en fragmentatie van de samenleving wordt *kunstmatig* gestimuleerd door wereldpolitici en priesters! Waarom? Om in het bewustzijn van mensen een beeld van de *vijand* te creëren en de hele samenleving in angst en gehoorzaamheid te houden met dit beeld. Zodat de maatschappij onder dit voorwendsel, gericht op het bestrijden van iemand, zonder nadenken de toewijzing van grote middelen uit de overheidsbegroting van hun land zou goedkeuren om 'veiligheidsmaatregelen aan te scherpen' en andere soortgelijke uitgaven. Met andere woorden, de staat zal zo zijn controle en macht over mensen versterken. En wie vertegenwoordigt de staat? Groepen politici, dat wil zeggen individuen met hun eigen belangen. Ze gebruiken deze kunstmatig gecreëerde publieke 'angst', die soms door hen wordt gesponsord, om hun macht te versterken en het budget te plunderen onder het mom van geheimhouding en het waarborgen van de veiligheid van de bevolking.

Het is voldoende om te kijken naar wat mensen op televisie te zien krijgen. Er is voortdurende intimidatie, over hoe alles in hun land slecht is - moorden, explosies, overvallen, schandalen, slachtoffers van natuurrampen - met andere woorden constante noodsituaties en incidenten. Hoe kan een normale psyche dit allemaal verdragen? En waarom wordt dit allemaal getoond? Is er geen goed nieuws in de wereld? Ja, dat is er zeker, maar het wordt met opzet weinig getoond. Want zij leggen op wat de spirituele natuur van de mens ten zeerste verafschuwt, maar zijn Dierlijke natuur intens activeert. Politici en priesters profiteren er in feite van dat een mens als een opgejaagd dier wordt, zodat hij wordt gedomineerd door dierlijke angst voor zijn leven en voor de massa - dierlijke dienstbaarheid en agressie tegen een kunstmatig gecreëerd beeld van een vijand. Dan wordt macht over zulke gezombifieerde mensen onbeperkt. De maatschappij heeft dus een onvermijdelijk resultaat: terwijl de meerderheid van de mensen naar gelijkheid, vrijheid en rechtvaardigheid verlangt, stimuleren politici en priesters in de mondiale samenleving constante oorlogen

en aanzetten tot rassen-, nationale en religieuze haat onder de mensen.

Anastasia: Ja, pure misleiding. Dat komt overeen met het geven van spades aan mensen zodat ze zelf hun graf graven met de gedachte dat ze een fundering graven voor een nieuw huis voor hun multinationele familie. Waar je ook kijkt is er een feitelijke, kunstmatige verdeling en fragmentatie van de mensheid. Maar al deze misleiding kan alleen bestaan totdat mensen deze situatie zelf veranderen.

Rigden: Volledig juist, alles is in handen van mensen, of liever, hun manier van denken. Er is één Waarheid. Maar als een persoon in zijn geest een klein verschil toelaat wordt de waarheid uiteindelijk oneindig verdeelde leegte in hem. De Waarheid kennen betekent niet alles erin verdelen met de geest: 'voor' of 'tegen'. De waarheid kennen betekent met de Ziel haar ene essentie en de oneindigheid van spirituele vrijheid begrijpen. Uit de spirituele aard van de mens komt de natuurlijke menselijke behoefte om **in gelijkheid, broederschap, eenheid met de hele mensheid te leven, en het besef dat alle mensen op de planeet verwant zijn aan elkaar in hun spirituele component.**

Wanneer de Dierlijke natuur in een persoon domineert, vervormt hij deze behoefte. En dan begint de persoon zichzelf te vergelijken met anderen in het consumptiemodel van het denken, in de overtuiging dat hij gelijk is aan degenen die, naar zijn mening, op een bepaalde manier 'hoger zijn dan hem' en zal hij zich zelfs niet diegenen herinneren die op een bepaalde manier 'lager zijn dan hem'. En politici en priesters gebruiken dit met groot succes door soortgelijke ideeën over gelijkheid en broederschap op te nemen in hun slogans, religieuze geschriften, politieke concepten en wetten op stukjes papier.

Anastasia: Wel ja, en dan vragen mensen zich af hoe het komt dat zelfs wanneer iedereen broers en zussen lijken te zijn, en

grondwetten en internationale conventies praten over internationaal humanitair recht, over de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, over gelijkheid van alle mensen enzovoort, met andere woorden wetten geschreven vanuit een oogpunt van zorgzaamheid voor mensen en hun rechten, gebaseerd op het gelijkheidsprincipe, maar we in realiteit leven in een wereld van kansen die verre van gelijk zijn voor iedereen.

Rigden: Mensen zijn verdeeld door het materiële en zijn behoeften, dat wil zeggen door de Dierlijke natuur. **Maar als mensen geleid worden door hun Spirituele natuur, dan zullen ze collectief in staat zijn om gelijk welk meningsverschil te overwinnen.**

Misschien zal ik een oude Oosterse **parabel over twee broers** delen, die een verhaal vertelt over menselijke keuze en de gevolgen daarvan. 'Eens, lang geleden, in een nederzetting, kwamen twee tweelingbroers ter wereld. Hoewel ze binnen enkele minuten van elkaar werden geboren, beschouwde de eerstgeborene zichzelf de rest van zijn leven als de oudste en daarom slimmer. Toen de broers wat ouder waren, stopte een reiziger bij hun huis voor de nacht. Hij bleek een Spiritueel en Wijs persoon te zijn. Op dat moment waren de mensen in deze nederzetting in oorlog met hun burenen. Deze oorlog bracht hen veel verdriet. Maar niemand wist hoe de oorlog en dood te vermijden. En de broers vroegen de wijze man om raad.

De spirituele man luisterde naar hen en vertelde hen eenvoudige waarheden over de essentie van leven en dood. Hij vertelde hen wat er gebeurt in de wereld van mensen, over de duale natuur van de mens, wat hem in ketens van onwetendheid houdt en hoe ze zich hiervan kunnen losmaken. Hij sprak over hoe de ware weg te vinden, hun eigen Ziel te redden, en tot datgene te komen wat voorbij leven en dood ligt. En hij vertelde hen tenslotte: **'Het is alleen mogelijk om vrij te worden van de dood als iemand de waarheid kent. De waarheid is een domein van het innerlijke.**

Het pad naar de waarheid is een domein van het uiterlijke. En alleen als je dit pad hebt bewandeld, zul je de waarheid kennen en vrij worden van de dood'. Maar elk van de broers begreep de woorden van de Wijze op zijn eigen manier. En elk koos zijn eigen pad om zijn Ziel te redden.

De oudere broer besloot zich te vervolmaken in spirituele kennis. Hij verliet zijn geboorteland om niet deel te hoeven nemen aan de oorlog. Hij bezocht veel landen, waar hij de religies van de lokale bevolking bestudeerde en koos wat hij als de beste beschouwde, dat wat zou leiden tot het bereiken van 'eigendom van het innerlijke'. Uiteindelijk verwierf hij de meest uiteenlopende kennis en ervaring en slaagde hij in zijn inspanningen zodat hij zichzelf als een Verlicht persoon beschouwde die begiftigd was door de goede wil van de Uitverkorene. Bovendien geloofde hij het zozeer dat veel mensen hem geloofden en van hem begonnen te leren.

De jongere broer ging naar de mensen en begon hen de eenvoudige waarheden te vertellen die hij van de Wijze had gehoord. Sommige mensen luisterden naar zijn woorden. Anderen lachten en dachten dat alles in deze wereld wordt bepaald door heersers, die luisteren naar het advies van de goden. Maar al snel begonnen zelfs degenen die om hem lachten te luisteren naar de toespraken van de jonge man omdat zijn woorden eerlijk waren - er was Waarheid in hen. En mensen vertelden hem dat ze de oorlog niet wilden, ze wilden niemand vermoorden en wilden zelf niet sterven. Maar wat konden ze doen, ze werden gedwongen te vechten door hun heersers. Waarop de jonge man antwoordde: **'Als heersers kunnen vernietigen maar niet kunnen creëren, wat is dan hun verdienste? Als ze de doden niet kunnen doen herrijzen, hoe kunnen ze de levenden dan tot de dood veroordelen? Iedereen kan een tak van een boom afsnijden, maar alleen een Meester kan deze aan de boom bevestigen. En de heerser is slechts een mens. Hij is ook bang voor de dood, net als ieder van jullie, dus verbergt hij zich achter de levens van zijn krijgers en vaardigt decreten. Maar zijn decreten**

worden door jullie uitgevoerd. De heerser is één, terwijl jullie met velen zijn. Hij bedriegt jullie en zegt dat hij sterk is, want jullie zijn zijn macht en voeren zijn wil uit tegen die van jullie. Als mensen hun wapens neerleggen, zal er niemand zijn om te vechten. De kracht van een berg zit niet in de steen die op zijn top ligt, maar in zijn monolithische aard'. En de mensen werden geïnspireerd door die wijsheid en deelden het met de naburige mensen, met wie ze in oorlog waren. De waarheid werd gehoord. En iedereen legde zijn wapens neer. Dus op die plaats, dankzij de gewone jongeman die het ware woord van de Wijze met de mensen had gedeeld, stopte de oorlog en kwam er vrede. En vele levens werden gered door de Waarheid en velen vonden een Pad ernaartoe.

Maar de tijd passeert snel. Voorbij waren de aardse jaren van de broers. Zoals ze op dezelfde dag werden geboren, stierven ze ook. Dankzij onvermoeibare ijver bereikte de oudere broer zulke hoogtes in zijn spirituele perfectie dat hij kon verschijnen voor de Bewaker zelf, achter wie de Chinvat-brug torende. En hij mocht met zijn eigen ogen aanschouwen hoe zijn jongere broer deze brug overstak en de Poortwachter de Poort van Eeuwigheid voor hem opende. En de hoogst spirituele oudere broer was zo verbaasd over wat hij had gezien dat hij al zijn daaropvolgende negen reïncarnaties stevig het spirituele pad van de jongere broer volgde, de herinnering aan wat hij zag in gedachte, en de mensen erover vertelde'.

Anastasia: Ja, dit is een zeer goede parabel - leerzaam. Het is waar, voor veel mensen blijft het spirituele op het niveau van een hoge opinie over zichzelf in plaats van echt aan zichzelf te werken; let wel, net als in de samenleving als geheel is alles er op papier, maar in werkelijkheid is het een 'weg naar Golgotha'.

Rigden: Eigenlijk zijn het de mensen zelf die kiezen hoe ze willen leven, van individu tot groep, van kleine tot grote gemeenschap. De wereldpolitici en priesters overtuigen mensen dat zij, als administratief personeel, de verbindende kracht zijn en dat zonder hen naties niets zullen doen. Ze brengen dit bij en verdelen mensen

voortdurend; anders zouden volkeren ook zonder hen gaan optreden. Want alles hangt af van mensen, zij zijn degenen die de plannen van priesters en politici uitvoeren, het eigenlijke werk doen en verschillende programma's in de maatschappij uitvoeren. **Er kan geen politicus of priester zijn tenzij mensen zelf hem steunen.** Zodra een politicus of priester van dergelijke steun wordt beroofd, verliest hij zijn macht en autoriteit, wordt door iedereen vergeten en wordt een gewoon lid van de maatschappij, net als iedereen.

Anastasia: Vertel ons alsjeblieft wat het model van de maatschappij moet zijn? Tegenwoordig zijn er vele vormen van staats- en politieke structuren (bestuur van de maatschappij), politieke regimes en ideologieën. Wanneer je echter elke individuele ideologie of een dergelijke vorm nauwkeurig begint te bestuderen, begrijp je dat alles gebaseerd is op de Dierlijke natuur - onmenselijk. Zelfs als in theorie alles mooi is uitgewerkt, blijkt het in de praktijk, afgaande op historische gebeurtenissen, te zijn zoals in het gezegde: 'the proof of the pudding is in the eating'.

Rigden: Dat komt omdat alles wat je hier hebt vermeld is gebaseerd op politiek, dat wil zeggen op management, macht en de onverdeelde heerschappij van politici en priesters over de maatschappij. Heb je niet gemerkt dat zelfs de woorden afzonderlijk worden geschreven - 'staat en maatschappij'? Bovendien wordt de staat gezien als de politieke bovenbouw van de maatschappij en de heerschappij over mensen. Bekijk bijvoorbeeld de etymologie van het woord 'государство' ('staat' - opmerking van de vertaler) in de Russische taal. 'Gosudarstvo' (staat) is een bezit van de 'gosudar' (een soeverein). Het oude Russische woord 'gosudar' duidde zowel op 'een specifieke persoon met macht' als op een 'contractformule', bijvoorbeeld 'Gospodin Velikiy Novgorod'. Dit woord is verbonden met 'gospodar', zo werd een eigenaar, meester of de heersende prins genoemd. De Perzen in het oude Oosten hadden een nog preciezer definitie - de 'eigenaar van schapen' ('gōspanddār'). En weet je hoe het woord 'politiek' is ontstaan?

Anastasia: Wel, voor zover ik weet van de Griekse woorden 'politike (techne)' wat betekent 'de kunst van het regeren over de staat'. En dan verwijzen sommigen naar het feit dat deze woorden op hun beurt zijn afgeleid van de Griekse woorden 'poly', wat 'veel' en 'techne' betekent - 'kunst', 'ambacht'. Anderen geloven dat het afkomstig is van het Griekse woord 'polis', dat de oude Grieken gebruikten voor hun stadstaten.

Rigden: Dit antwoord is vrij voorspelbaar. Deze informatie wordt via vele leerboeken en boeken aan het menselijk bewustzijn geïntroduceerd. Maar laten we dieper op details ingaan. Waar heeft het oude Griekenland zo'n vorm van sociaal bestuur gekregen, bovendien met de zelfaanduiding van de hoogste ambtenaar in de oude Griekse stadstaten - archont? Uit het oude Rome - vanaf het toen ontstane ondersteunende 'nest' van priesters van de vrijmetselaars, die in feite degenen waren die religieuze cultussen en vormen van sociaal bestuur voor hun eigen doeleinden oprichtten, ambachtelijke gilden creëerden, enzovoort. Waar hebben de Grieken zo'n vorm van regering gekregen als een democratie (van het Griekse woord 'demos' wat 'mensen' betekent en 'kratos' wat 'macht' of 'heerschappij' betekent, dat wil zeggen de 'heerschappij van het volk')? Van dezelfde plaats waar de Romeinen de republiek kregen (van het Latijnse woord 'res' wat materie betekent en 'publicus' - openbaar; 'res publica' - 'openbare zaken'). Al deze vormen van bestuur werden bedacht door de priesters van de vrijmetselaars (Archonten) en werden gepromoot onder de mensen door publieke figuren.

Je vraagt je misschien af waarom onder deze zogenaamde 'openbare' vormen van regering en politieke regimes, die de republiek en de democratie tegenwoordig in de wereld vertegenwoordigen, de mensen zelf in feite worden verwijderd van het besturen van hun eigen land. Op papier is alles prachtig beschreven en houdt de wet rekening met methoden van collectieve besluitvorming, met aandacht voor 'gelijke kansen', 'het verlenen

van persoonlijke en politieke rechten en vrijheden aan burgers', enzovoort. Maar in werkelijkheid hebben we een echte overname van de 'macht van het volk' door lokale en centrale priesterlijke en politieke elites van de bestuursorganen en hun willekeurige heerschappij. Deze zelfbenoemde 'elites' verdelen bijna openlijk publiek eigendom onder elkaar, exploiteren mensen door hun belangen te verwaarlozen en gebruiken de staatsmiddelen voor hun eigen egoïstische doeleinden of die van hun clan, simpelweg omwille van de winst. Terwijl het publiek van verkiezing naar verkiezing met beloftes wordt gevoed, zoals steeds. In werkelijkheid speelt zich achter de schermen een ordinaire strijd van financiële en politieke groeperingen af, semi-feodale 'prinsen' en 'grijze kardinalen', vechtend voor een uitbreiding van hun invloedssfeer, dat wil zeggen hun voederbak. Dit gebeurt over de hele wereld en vooral in 'geciviliseerde' landen. Hetzelfde geldt voor de ideologische modellen van politieke macht, bijvoorbeeld liberalisme (van het Latijnse woord 'liberalis' dat 'vrij' betekent) met haar implementatie van individuele vrijheden, en socialisme (van het Latijnse woord 'socialis' dat 'sociaal' betekent), dat gebaseerd is op publieke ideeën van sociale rechtvaardigheid, vrijheid, gelijkheid, enzovoort. Ik noem zelfs geen agressief georiënteerde ideologieën, politieke regimes en machtsvormen op basis van een eenmansregering - tirannie (monarchie) of minderheidsregering - oligarchie (aristocratie).

Dus waarom doet zich zo'n fenomeen voor in de moderne wereld? Omdat alles in eerste instantie werd ontwikkeld op basis van twee stimuli voor het beheer van de massa's - *geloof en angst*, onder de wetten van het materialisme, of liever de Dierlijke geest, ten gunste van de lagere instincten van de mens, zijn aardse zelf, waar de spirituele doelen, op papier verkondigd, alleen dienden (en nog steeds dienen) als dekmantel voor feitelijke absolute macht van politici en priesters. Dat is waarom zelfs vandaag de dag iedereen alleen maar praat over een ideale, humanitaire menselijke maatschappij. Maar creëert iemand dit eigenlijk in de echte wereld? Zelfs de formulering van een vraag over de oprichting van een ideale

maatschappij is steevast niet verbonden met de maatschappij als zodanig, maar met wat *de vorm van staatsmacht* over die maatschappij zal zijn, terwijl hetzelfde wereldwijde systeem van bestuur over mensen in handen blijft van, nogmaals, priesters en politici.

Anastasia: Dat klopt! Voor mensen is elk regime een constante keuze tussen twee kwaden.

Rigden: Volledig juist. Laten we dus terugkeren naar het woord 'politiek'. Het woord 'polis' is afgeleid van het Italiaanse 'polizza', wat betekent 'ontvangstbewijs', 'contract'. De Archonten zijn dol op het lanceren van hun projecten met woorden die een dubbele betekenis hebben. Omdat de Archonten zichzelf als tussenpersonen tussen goden en mensen beschouwen hebben ze het priesterlijke bestuursmodel geprojecteerd op de samenleving, of liever, op dat deel van de samenleving dat om de één of andere reden niet ondergeschikt was aan hun religieuze macht (het omvatte bijvoorbeeld mensen die in andere landen woonden, alleen in hun lokale goden geloofden, een andere cultuur hadden, enzovoort). Het woord 'politiek' is door hen gevormd uit twee Griekse woorden: 'poly' staat voor 'veel' en 'Theos' betekent 'God' - en betekende niets meer dan het bestuur van 'vele goden' over de maatschappij. Het is van daaruit dat 'kleine goden' ontstonden - politici, die ondergeschikt zijn aan het systeem van de regering van de Archonten. Het is niet verwonderlijk dat veel landen tegenwoordig leven met de Angelsaksische wet en de Continentale wet, die één van de meest voorkomende juridische systemen ter wereld zijn. Maar vroeger was de basis voor hun schepping de Romeinse wet, die werd ontwikkeld door het priesterschap in het oude Rome ('De wet van de twaalf tabellen' en andere priesterlijke documenten voor het regeren van mensen, geschreven in de beste tradities van de Dierlijke natuur).

Anastasia: Wel, en daarom is, zoals mensen zeggen, de politieke wet, net als de religieuze, altijd bestraffend. En in het algemeen is

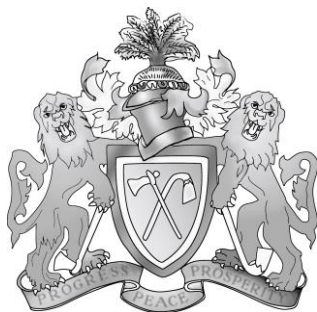
het natuurlijk triest dat de wereldgemeenschap leeft volgens de regels van de Archonten, onder hun agressieve tekens...

Rigden: Zij leven zo omdat mensen eigenlijk niet weten wie hen regeert en hoe, en ze weten het ook niet omdat ze zich niet verdiepen in deze zaken. Als mensen meer interesse zouden tonen in de wereldgeschiedenis of op zijn minst heraldiek (van het middeleeuwse Latijnse woord 'heraldus' wat 'herald' betekent; de studie van wapenschilden), zou het hun ogen openen voor tamelijk interessante feiten, waar ze voorheen simpelweg niet op letten. In het bijzonder als we kijken naar de banieren, vlaggen, wapenschilden van vorstendommen, steden en staten die in de regel werden ontworpen door afdelingen van de Archonten en doorgegeven naar onwetende heersers, dan kunnen we de tekens en symbolen zien die het onderbewustzijn beïnvloeden en de Dierlijke natuur in mensen activeren.

Dit alles bestaat vandaag ook, en net als vroeger is het bedoeld om in het geheim het bewustzijn van mensen te beïnvloeden. Het is voldoende om de officiële symbolen van de moderne landen van de wereld, hun centrale en lokale overheidsinstanties, ministeries, afdelingen en diensten te bekijken, evenals de symbolen die zijn afgedrukt op de bankbiljetten van verschillende valuta's van de wereld. Dit zijn voornamelijk kruisen, een teken om het Voorste Wezen te blokkeren (met een teken of een symbool, vaker met de koninklijke attributen van aardse macht in de vorm van een kroon) met de nadruk op de Dierlijke natuur, ik bedoel de Laterale Wezens van een persoon, die meestal worden afgebeeld in de vorm van één of ander agressief dier aan elke kant van het centrale symbool. Het is voldoende om te kijken naar het aantal wapenschilden en emblemen gemarkeerd met tekens of symbolen van de vrijmetselaars, beginnend met steden en landen en eindigend met internationale organisaties en bedrijven: pijl en boog (samen en afzonderlijk), bijl, sikkel, hamer, zwaard, degens, vuurwapens, passer, leeuw, luipaard, draak, adelaar, Frygische muts, een olijftak (Joods priesterschap). Om nog maar te zwijgen over de

aanwezigheid in veel gevallen van bepaalde numerieke symbolen in de vorm van sterren (6, 13, enzovoort).

1

2

3

4

5

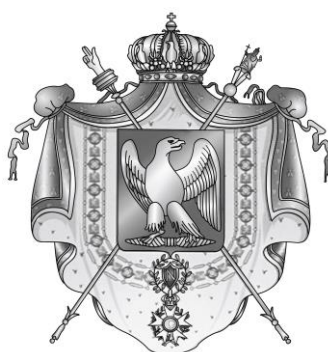
6

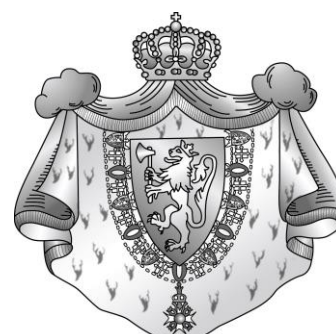
7

8

9

10

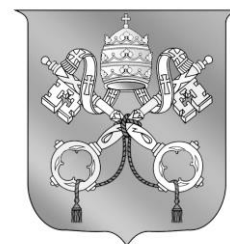
11

12

13

14

Figuur 108. Wapenschilden van verschillende landen:

1) Gambia; 2) Bhutan; 3) Guyana; 4) de Bondsrepubliek Duitsland; 5) de Duitse Democratische Republiek (1949-1990); 6) Frankrijk; 7) VS; 8) Nederland; 9) Frans rijk (1804-1815); 10) Noorwegen; 11) Georgië (1991-2004); de zevenvoudige structuur van het wapenschild (zeven stralen en zeven sterren) wordt gegeven ter vergelijking met het wapenschild; 12) Georgië (sinds 2004); 13) België; 14) het Vaticaan.

Deze agressieve tekens worden gebruikt in openbare attributen die bedoeld zijn voor massaproductie; dat wil zeggen dat mensen ze vaak zien en gebruiken, terwijl ze ze als vanzelfsprekend beschouwen: in documenten, op gebouwen, kledij, in massamedia, enzovoort. Hun effect op de menselijke psyche is als een druppel die een steen wegslijt - ze stimuleren onbewust de Dierlijke natuur en agressie en maken de lagere instincten wakker. Als gevolg draagt dit alles bij aan de toename van spanningen in de samenleving, zoals methaangas in een mijn. Op een bepaald moment is het voldoende om een vonk te slaan, dat wil zeggen agressie uit te lokken in een bepaalde massa van mensen, om een hele staat mee te sleuren in een golf van geweld en onomkeerbare destructieve gevolgen, of liever, *voorspelbare* onvermijdelijke gevolgen.

Maar dit schema van geheime controle van mensen werkt alleen zolang de meerderheid van de mensen er niets van afweten. Archonten benutten elke gelegenheid om hun tekens en symbolen op de 'gecontroleerde gebieden' te plaatsen, om zagezegd hun

'stempel' te drukken. Wat meer is, dit alles wordt 'stilletjes' gedaan, met formele 'deelname van mensen' aan dergelijke discussies. De beslissing wordt in de regel genomen door een nauwe kring van ambtenaren en er wordt een verschillend verhaal verzonnen voor het grote publiek dat specifiek deze symbolen en tekens 'zeer belangrijk' zijn voor mensen die in deze stad of staat leven vanuit het oogpunt van de geschiedenis, filosofie en cultuur van dit gebied. Bovendien gaat het bij deze zaken soms om wetenschappers, die de taak krijgen om juist die mening en geen andere te onderbouwen. Maar wat ik erover wil zeggen is dit: als mensen zelf, ongeacht iemands mening, geïnteresseerd raken in de geschiedenis van hun land en hun mensen en in symbolen en tekens, als ze hun horizon ook in deze zaken verruimen, op een verantwoorde manier het cognitieproces benaderen vanuit het perspectief van de waarnemer van de Spirituele natuur, zal het moeilijker zijn om hen te misleiden. We hebben het immers over het land waar zij, hun kinderen en kleinkinderen moeten wonen. Met andere woorden, wanneer mensen de Waarheid kennen, zullen ze zelf alles op lokaal niveau in orde brengen. Want de belangrijkste macht ligt in de meerderheid, in de maatschappij zelf, en niet in een stel volgelingen van priesters en politici.

Anastasia: Dus de Archonten hebben met wereldpolitiek en staten als zodanig voor zichzelf hefboomen van controle over de mondiale samenleving gecreëerd, ze hebben instrumenten van geweld over naties gemaakt en de middelen ter verrijking van zichzelf en een handvol marionetten die aan de macht zijn en die zij beheersen.

Rigden: Het is geen geheim dat in elk land ter wereld de echte politiek 'achter de schermen' gebeurt, waar de beslissingen en deals niet met de kiezers worden besproken.

Anastasia: Ja, en de maatschappij zelf promoot in het geheim het model waarbij de 'sterken de zwakken vernietigen', beginnend met relaties in een kleine groep mensen (een familie, onderneming,

organisatie) en eindigend met relaties tussen landen wanneer sterke staten de zwakken verslinden en met elkaar concurreren. Met andere woorden, dezelfde wetten van de Dierlijke geest.

Rigden: Absoluut. Het bewijs van een dergelijk systeem, dat kunstmatig door mensen zelf is gecreëerd en dat werkt als een geleider van de wil van de Dierlijke geest, kan worden gezien als iemand de volledige waarheid kent van wat politici hebben gedaan, zowel in het verleden als in het heden. Misschien zal ik voor een beter begrip een typisch voorbeeld uit de geschiedenis geven. Enkele eeuwen geleden bestonden er in middeleeuws Europa veel feodale vorstendommen die werden bestuurd door allerlei heersers. Elk van die 'vorst-politici' had zijn soldaten, vlaggen, wapenschilden, gevolg en iets dat op een regering leek. Zijn vorstelijke *huurlingenleger* werd een 'bende bandieten' genoemd (van het Keltische 'band' wat 'verbinding' betekent). Wat deden ze? Vorsten voerden voortdurend onderling oorlog en breidden aldus het gebied onder hun controle uit, waarbij belasting werd opgelegd in de bezette gebieden aan lokale kooplieden, ambachtslieden en boeren. Dat wil zeggen dat ze belasting inden in ruil voor bescherming tegen andere vorsten, die in feite ook 'bandieten' waren. En je kon het 'geschenk' van de vorst maar beter niet weigeren, omdat degene die beschermde en degene die bedreigde dezelfde persoon was! Maar het punt is dat er veel van dergelijke jagers waren op mensen hun bezittingen, want er was bij wijze van spreken grote 'concurrentie' tussen de vorsten om 'militaire diensten' aan de bevolking aan te bieden. Vandaag organiseert één 'vorst-politicus' bloedige confrontaties, en morgen een andere. En ze wilden allemaal de verdedigers zijn van de 'wezen en onderdrukten'! Maar in feite was het een overval onder het mom van bescherming van de bevolking. Zoals men zegt, een bende is een bende.

En vandaag is er niets veranderd in de wereldpolitiek. Alleen wordt het openlijke misbruik van mensen nu 'vreedzame belasting' genoemd, maar het systeem van afpersing is hetzelfde gebleven.

Deze gewelddadig-vreedzame en vrijwillig-gedwongen inning van geld is een overval op kleine en grote schaal op de wereldbevolking. Het is alleen dat dit vandaag met mooiere woorden werd beschreven - monopolie op legitiem misbruik (monopolie op douanerechten, voedsel, informatie, enzovoort).

Anastasia: Dat is waar. In veel landen wordt mensen een vergoeding gevraagd, zelfs voor een simpel, formeel stuk papier (om documenten te verwerken, uw eigen rechten te bevestigen en zelfs een klacht in behandeling te nemen). Dit maakt het leven van de burgers zeker niet eenvoudiger.

Rigden: Wel, bendes zijn bendes, ze zijn gebleven zoals ze waren, alleen beroven ze de bevolking nu op een andere schaal, met behulp van door hen geschreven wetten... Hoewel het allemaal over mensen zelf gaat, die de meerderheid uitmaken, maar ze doen niets, terwijl de Archonten een minderheid zijn, maar voortdurend en zeer actief handelen. Dat is het verschil. Het is noodzakelijk dat mensen zelf wakker worden, hun horizon van kennis verbreden, actief deelnemen aan het bestuur van de wereldmaatschappij, hun inspanningen verenigen, vrienden zijn onder elkaar, ongeacht nationaliteit, ras of land van verblijf. Dan zal de mensheid uiteindelijk tot dat model komen van een rechtvaardige maatschappij waarvan zij zo lang heeft gedroomd.

Archonten hebben ervoor gezorgd dat veel mensen voor de politiek werken, met andere woorden dat er een aanzienlijk menselijk potentieel bij betrokken was. Bovendien is het innovatieve menselijke kapitaal meestal in hun macht, omdat de wereldwetenschap in het algemeen wordt gesponsord en gecontroleerd door de organisaties en fondsen die afhankelijk zijn van de archonten. Bovendien zijn zij begonnen met het creëren van verschillende wetenschappen, die methoden bestuderen en ontwikkelen om de massa te beheersen, zodat mensen zelf ontdekken hoe ze zich in de boeien van de Archonten kunnen plaatsen. Laten we bijvoorbeeld sociologie nemen (van het Latijnse

woord 'societas', wat staat voor 'maatschappij', en 'logos' wat 'de studie van' betekent) - de wetenschap die de maatschappij bestudeert en de wetten van haar ontwikkeling, sociale groepen en relaties van de Persoonlijkheid met de samenleving. Wat bestuderen wetenschappers precies in de context van deze wetenschap, de opgelegde taken uitvoerend van degenen die hen sponsoren en huisvesten? Sociologie bestudeert niet de innerlijke wereld van de mens. De machthebbers hebben deze taak toegewezen aan de psychologie en voeren de druk op om de prioriteiten van de ontwikkeling ervan te richten op het voeden van egoïsten in de samenleving onder elk aannemelijk excuus. En spirituele zaken werden volledig onder controle gebracht van priesters, die zich laten onderhouden door religies. Alles is opgedeeld en verdeeld om mensen te ontmoedigen tot op de bodem uit te zoeken wat de betekenis van zijn leven is, wie hij werkelijk is, en welk enorm potentieel hij heeft. Sociologie bestudeert dus het gedrag van grote groepen mensen, evenals interacties in kleine sociale groepen. Met andere woorden, deze wetenschappers observeren het gedrag van de individuele en de collectieve Dierlijke geest. Maar wie gebruikt de resultaten van hun onderzoek en voor welke doeleinden? Nogmaals, politici en priesters doen dit om het gemakkelijker te maken om mensen te besturen en op de juiste knoppen in hun bewustzijn te drukken, waardoor de Dierlijke natuur wordt geactiveerd.

En dan is er nog politicologie. Het is belachelijk en triest om te zeggen welk doel deze 'wetenschap' heeft en wat ze bestudeert. Bijvoorbeeld het voorspellen van een verandering van regeringsregime, de uitkomst van de politieke strijd van partijen, het bedenken en produceren van een politiek imago voor kandidaten, het voeren van campagnes voorafgaand aan de verkiezingen en het bedenken van toespraken (niet daden!) en nieuwe beloften waarmee de publieke sympathie voor een kandidaat kan worden gewonnen tijdens een verkiezingscampagne. Maar politieke wetenschappers zijn net als sociologen, psychologen, journalisten en andere deelnemers aan

deze politieke show, mensen van het volk. Een politicus betaalt er alleen voor dat sommige mensen een mythe rond hem creëren voor andere mensen, zodat hij vanuit eigenbelang grotere macht kan verwerven. Dat betekent dus dat hij niets is zonder de steun van de mensen, die hem met hun eigen handen promoten; bovendien voeren mensen later zelf de bevelen van deze politicus uit en lijden als gevolg hiervan.

In de wereld zijn de verkiezingen van politici al lang veranderd in een eenmalige massale politieke show onder de naam 'macht van het volk'. Wat is het verborgen doel, wat is de invloed op naties? Wat zien massa's? De casting van kandidaten op televisie, sommige aspecten van de realiteit worden getoond met sappige details van het privéleven van de 'hoofdpersonges', hun concurrentie met elkaar in schokkende verklaringen, een eindeloze stroom van wederzijdse beschuldigingen, enzovoort. Dat wil zeggen, alles wordt gedaan om de Dierlijke natuur in mensen te stimuleren, emoties en gedachten in een vicieuze cirkel te laten ronddraaien, zodat het gemakkelijker is om de massa te beheersen, ongeacht wie van deze politieke marionetten van de machthebbers zal winnen.

Wie definieert vandaag de ontwikkelingsvector van de mondiale samenleving? De Archonten. En ze manipuleren de wereldpolitiek als hun eigen machtsmiddel over naties. De archonten zijn ondergeschikt aan het systeem van de Dierlijke geest en zij laten 'hun' ideeën door politici uitvoeren. Maar de meerderheid van de mensen weet niet dat deze dingen 'achter de schermen' gebeuren. Ze worden opzettelijk in het duister gelaten door het theater dat plaatsvindt op het politieke toneel van hun land, waardoor het bereik van hun cognitie van meer wordt beperkt, hun bewustzijn wordt vernauwd en hen bijgevolg de wens wordt ontnomen om de gebeurtenissen te vergelijken en te analyseren op het niveau van de wereldmaatschappij. Mensen zien politici wetten ontwikkelen volgens dewelke de samenleving moet leven. Maar ze gaan niet eens in op de vraag waarom deze specifieke wetten en waarom deze specifieke politici deze projecten uitvoeren? Waarom vergelijkbare

dingen worden geïmplementeerd of al zijn geïmplementeerd in andere landen van de wereld en hoe dit het leven van de samenleving in werkelijkheid beïnvloed, welke dominante factor het daarin activeert?

In het beste geval laten ze mensen begrijpen dat de politici van hun land de posities verdedigen van een bepaalde bende die ze vertegenwoordigen. Maar nogmaals, wie maakt al deze programma's tot werkelijkheid? Het beheer van de lopende zaken van elke staat wordt uitgevoerd door de ambtenaren die, wederom, aan het volk toebehoren. En wie zijn politici in welk land dan ook? Politici zijn mensen van de 'elite', die over het algemeen *vooral* aan de macht zijn gekomen om hun zakenbelangen veilig te stellen en hun megalomanie te bevredigen. Omdat zulke mensen die afhankelijk zijn van en onder de macht vallen van het systeem van de Dierlijke geest niet langer tevreden zijn met geld. Ze willen al meer, bijvoorbeeld de mogelijkheid om een groot aantal mensen te controleren en stiekem te genieten van hun onderdanigheid.

Velen van hen begrijpen niet eens dat ze slechts geleiders zijn van de Wil van de Dierlijke geest. Of een persoon zich dit nu realiseert of niet, zijn Ziel lijdt zeker onder deze keuze van de Persoonlijkheid en een onverstandige verspilling van levenskrachten, die haar steeds meer van de Spirituele wereld scheidt. Het leven gaat tenslotte heel snel voorbij en macht wordt slechts voor een korte tijd gegeven, maar de prijs daarvoor is onevenredig hoog. Een moment van menselijke zwakte verandert zo in een lange lijdensweg van een subpersoonlijkheid en verlenging van de kwellingen van de ziel gevangen in materie. Een te hoge prijs zal moeten worden betaald voor het kiezen voor illusies die, net als wasem, voor een korte tijd verschijnen en vervolgens verdwijnen in de duisternis van het bestaan.

Die slimme politici die erin slagen om deze wereldwijde bluf te zien en de huidige destructieve bewegingsrichting van de wereldmaatschappij langs het pad van de 'omgekeerde swastika' te

begrijpen en te realiseren waaruit al het kwaad in de vorming van negatieve wereldgebeurtenissen groeit, weten op hun beurt ook niet wat ze moeten doen. Ze zoeken een antwoord op de vraag hoe ze zich eigenlijk kunnen ontdoen van deze 'oude, zieke boom' van het machtssysteem van wereldpriesters, wiens geïnfecteerde wortels de hele wereld als een octopus hebben verstrengeld.

Eigenlijk is hier niets moeilijks als je de gereedschappen begrijpt die de Archonten gebruiken, in wiens handen het grootste deel van het kapitaal van de aarde geconcentreerd is. De taak van de Archonten is om zoveel mogelijk mensen een illusie op te leggen, een ideologie van de Dierlijke geest, zodat de massa erin gelooft. Bijvoorbeeld om het publiek te overtuigen van de voordelen van de materiële manier van denken en het consumptiemodel van public relations, om mensen bang te maken voor een nieuwe wereldcrisis, hen te overtuigen van de noodzaak om een oorlog of een etnische strijd te beginnen, om de aanhangers van verschillende religies op gespannen voet te zetten, om bloedige strijd, conflicten, kleurrevoluties, enzovoort, te regelen. En dan, wanneer massa's mensen besmet zijn met deze ideeën, worden ze door mensen zelf tot uitvoering gebracht en beginnen ze deze schande met hun eigen handen te begaan.

Het belangrijkste voor de Archonten is het activeren van de Dierlijke natuur in mensen, of liever, hun collectieve Dierlijke geest. Ze schrijven tenslotte slechts de scenario's en sponsoren hun politici. En het is hun algehele politieke wereldweb dat het actieve hulpmiddel is om de massa te beïnvloeden. Maar wie is een politicus? Een acteur, iemand die de voor hem geschreven rol speelt. Zijn taak is om regelmatig op de televisieschermen van zijn land en in de pers te verschijnen, mooi te praten en mensen te informeren over bepaalde ideeën. Politiek is de kunst van het liegen vanuit Ahriman; het werd oorspronkelijk op deze manier gevormd door de Archonten en bestaat nog steeds in deze vorm in de mondiale samenleving. Dus een politicus is in feite een acteur. Op de openbare podia van hun land brengen de politici die voor de

Archonten werken de ideeën van hun priesters over - 'scenarioschrijvers' en 'producenten-sponsors', wiens bestaan mensen zelfs niet vermoeden. Het publiek, terwijl het luistert naar de voorstellingen van dergelijke 'acteurs', denkt dat alles wat gezegd wordt een 'geweldig idee' is van deze politici, die zo overtuigend pleiten voor oorlog of etnische strijd, zogezegd in naam van een 'gelukkige toekomst voor deze natie'. Maar geen van hen vermeldt dat oorlog dood brengt, en elke strijd instabiliteit en economische recessie in de maatschappij. De menigte luistert en hoort de illusies, ontvangt de ideeën die de Dierlijke natuur activeren en die grotendeels voortkomen uit de programma's en doeleinden van de Wil van de Dierlijke geest.

Stel je voor dat de Archonten aan elke verstandige persoon op de planeet individueel een idee voorleggen om met hun broer oorlog te voeren zodat de Archonten goed zouden kunnen leven. Waar zou iedereen hen vertellen dat ze kunnen gaan? Dat klopt, op een bepaald bekend adres. Welke intelligente persoon zou de rust en stilte van zijn familie, familieleden en vrienden willen vernietigen? Wat is oorlog voor de meeste mensen? Het is dood, vernietiging en verdriet. En wat is een uitgelokte oorlog tussen naties voor de Archonten? Het is niet zozeer een methode van snelle verrijking als wel een politiek spel en het scheppen van voorwaarden voor meer controle, uitbreiding en bevestiging van hun macht over de bevolking van de oorlogvoerende landen. Tijdens een oorlog putten de strijdende staten immers niet alleen hun hulpbronnen uit. Wanneer het voorbij is leven de overlevenden nog steeds in angst en zijn de landen politiek en economisch afhankelijk van de 'machtigen der wereld'. De mensen aan beide kanten blijven bang voor elkaar en voelen zelfs haat jegens nieuwe generaties die na de oorlog zijn geboren. Met andere woorden, de massa leeft in constante angst voor de dreiging van een nieuwe oorlog.

Met andere woorden, elke oorlog is een manier van verdeeldheid, fragmentatie van de samenleving, een methode van intimidatie van de mensen. Het zijn geen mensen die oorlog willen, maar politici en

priesters. Het is niet een land dat een ander land aanvalt, maar een stel politici en priesters die hun spel spelen ten koste van de levens van miljoenen gewone mensen. Maar als vriendschap onder naties tot bloei komt en mensen zelf er actief aan bijdragen, zal het proces van eenwording van de hele wereldgemeenschap beginnen. Samen zullen mensen in staat zijn om elke oorlog te voorkomen, want alle conflicten in de moderne wereld vinden om te beginnen plaats op het niveau van informatie, dat wil zeggen, in de eerste plaats in de hoofden van de mensen, de wereldgemeenschap, en pas daarna worden ze ontwikkeld en met hun handen uitgevoerd. Want **eerst komt informatie, keuze, een verandering van bewustzijn, en alleen dan, als gevolg hiervan, is er actie.**

Mensen moeten dit niet alleen begrijpen, maar ook, voor zover zij kunnen, moeten ze zich actief verzetten tegen het uitlokken van een oorlog, vooral in de fase van voorbereiding van de publieke opinie op het internet en in de media. Anders zullen de Archonten het effect blijven gebruiken van het 'besmetten' van de menigte door hun leger politici en priesters, door openbare optredens, het pesten van miljarden televisiekijkers en het onderwerpen van hun geest door angst en gehoorzaamheid aan het materiële systeem.

Als activisme van de wereldmaatschappij wordt opgewekt inzake zelfbestuur, en het hele proces van bestuur en al zijn informatie transparant wordt gemaakt, en ook dit hulpmiddel van de Archonten wordt geëlimineerd - politiek en priesterschap als wereldsystemen, door middel waarvan ze invloed uitoefenen op de massa - dan kan veel in het maatschappelijk leven kwalitatief veranderen. De Archonten zijn slechts een klein zielig stel vergeleken met de hele mensheid, en ze leven alleen door bedrog dat niet eeuwig kan duren, zoals alles wat dood is. Voor degene die zichzelf en zijn Spirituele natuur ooit heeft verraden lijkt de Waarheid te stinken. Hij leeft door anderen te bedriegen, maar in feite vooral zichzelf te bedriegen. De reden voor de leugen is niet in een woord, maar in de wens om de eigen natuur te misleiden.

Anastasia: Dus in de politiek bestaat dezelfde situatie als in het spirituele aspect van het maatschappelijke leven. Als een dergelijk instrument van invloed op de massa's als politiek wordt afgeschaft in de wereldmaatschappij, dan zullen fenomenen als macht verdwijnen, alsook het werk van 'profiteurs', dat wil zeggen degenen die profiteren van publieke eigendommen. En slimme, eerlijke mensen, die echt geven om het leven en de bestemming van naties, niet in woorden maar in daden, waarvan er helaas niet zo veel zijn in het politieke systeem, zullen de maatschappij net zo gewetensvol en onzelfzuchtig blijven helpen zodra de instelling van politieke macht is afgeschaft. Ze leren mensen bijvoorbeeld de basisprincipes van openbaar zelfbestuur en controle, passen hun ervaring toe door goede daden voor de samenleving, enzovoort. Hoewel zulke mensen in de politiek, net als 'mensen van God' in religie, zeldzaam zijn, bestaan ze toch. Voor hen zijn Eer, Geweten, een oprechte dienstbaarheid aan de maatschappij, zelfopoffering en toewijding aan wat ze doen niet alleen woorden, maar een manier van zijn, waar hun leven wordt geplaatst op het altaar van dienstbaarheid aan de mensheid.

Rigden: Ja, dit is een echte prestatie - in het systeem te zijn en toch een Mens te blijven. En de hulp van deze eerlijke en slimme mensen zal belangrijk zijn voor de samenleving. Het is noodzakelijk dat de veranderingen niet in een bepaald land plaatsvinden, maar overal tussen de landen van de hele wereld. Dan is dit proces moeilijk te stoppen. Het is zeker noodzakelijk dat de meerderheid van de mensen ter wereld geïnspireerd raakt door dit idee, dat mensen volwassener worden in Kennis en actiever deelnemen aan de positieve transformatie van alle geledingen van de maatschappij, beginnend met hun land en eindigend met de wereldgemeenschap. De mensheid moet zich verenigen. Alleen door de krachten te bundelen kunnen mensen een geheel nieuwe wereldmaatschappij opbouwen, waar de waarheid zal regeren en waar geen plaats zal zijn voor enig regime als middel om mensen geweld aan te doen. Dan zullen er in deze verenigde

wereldgemeenschap noch priesters, noch politici, noch presidenten zijn, dat wil zeggen mensen die heersen over naties.

Overigens is het woord 'president' ook in de maatschappij verschenen op suggestie van de Archonten, die fan zijn van dubbele betekenissen. Ze noemden deze positie van 'leider van een groep' bijvoorbeeld niet 'preambule' (van het Latijnse woord 'praeambulus' dat 'degene die vooraan *loopt*' betekent). Dat woord hebben ze gereserveerd voor de bevordering van hun affaires en om de invoering van wetgevende handelingen, verklaringen of internationale documenten aan te duiden die door de vrijmetselaars worden gecontroleerd. Terwijl de positie van het hoofd van de uitvoerende macht, die het volk regeert, de 'president' werd genoemd, hetgeen, wanneer vertaald uit het Latijnse 'praesidens' letterlijk betekent 'de persoon die vooraan *zit*', en in feite de beweging van mensen blokkeert. Het volstaat om te kijken hoeveel presidenten van verschillende corporaties, bedrijven en academies van wetenschappen we tegenwoordig in de wereld hebben. Ik heb het niet eens over politiek. Maar de essentie is hetzelfde. Zoals priesters hun macht uitvoeren in de naam van God, zo oefenen politici, terwijl ze in de presidentiële stoel van hun land zitten, hun macht uit in naam van het volk. Voor het eerst testten de Archonten het woord 'president' op het bewustzijn van de massa door middel van de titel 'hoofd der natie' tijdens de onafhankelijkheidsoorlog van de Amerikaanse koloniën. Herinner je je nog, ik heb je erover verteld?

Anastasia: Is dit wanneer de Archonten hun project hebben geleid en gesponsord om het 'meest vrije en democratische land ter wereld' te creëren? Ja, natuurlijk heb ik deze informatie opgeschreven in het boek Sensei-4. Ze bedenken hun operaties zorgvuldig, plannen vele jaren vooruit en gebruiken op handige wijze dezelfde tekens en symbolen, en zelfs namen, die de massa op onderbewust niveau beïnvloeden...

Rigden: Wanneer de meerderheid van de mensen bekwaamheid toont in deze vragen, zullen deze problemen als zodanig verdwijnen. Mensen zelf zouden op alle terreinen van hun leven elke mogelijkheid van manifestatie van de Dierlijke natuur in een persoon moeten uitsluiten, en zichzelf en de samenleving op deze manier moeten beschermen tegen onderwerping aan de Wil van de Dierlijke geest. Het is noodzakelijk om de spirituele ontwikkelingsvector voor de mensheid in te stellen door de deelname en inspanningen van elke persoon. Dat wil zeggen een gezonde omgeving creëren voor de regeneratie van de Spirituele natuur in een persoon en het tot bloei komen van deze natuur, evenals de popularisering van culturele en morele waarden in de hele wereldwijde gemeenschap. Wanneer mensen zelf en de wereldgemeenschap het soort instellingen afschaffen die het idee van macht impliceren, zullen veel kunstmatig gecreëerde problemen verdwijnen. Het bestuur van de maatschappij moet toebehoren aan de maatschappij zelf en niet aan de Archonten en hun vertegenwoordigers. In een verenigde samenleving zouden er helemaal geen grenzen mogen zijn. Alle mensen op de wereld zouden in een ruimte moeten leven waarin rondreizen absoluut onbeperkt is, dat wil zeggen alle kansen hebben om zich absoluut vrij op de planeet te bewegen, zonder beperkingen. Er zouden geen voorwaarden mogen zijn voor het ontstaan van strijd onder mensen, inclusief etnische conflicten. Er zijn nationale culturen van de volkeren van de wereld, die verschillende tradities en kennis van de mensheid bevatten. Maar er is ook het allerhoogste concept - het spirituele, dat mensen van alle nationaliteiten verenigt en dat bijvoorbeeld in de Russische taal bekend staat met het woord ЧЕЛОВЕК (Chelovek, wat betekent 'mens' - nota van de vertaler).

Het woord 'Chelovek' is trouwens niet zo eenvoudig. 'Chelo' betekende oorspronkelijk 'opperste', en dat is de reden waarom in vroegere tijden het woord een 'voorhoofd' aanduidde. En het woord 'vek' staat voor 'kracht', en het betekende oorspronkelijk 'gevuld met kracht', 'eeuwig'. **Chelovek (mens of persoon) staat voor degene die vervuld is met (vol is van) de allerhoogste**

(spirituele) kracht. En de Echte Mens (Chelovek) of de Oorspronkelijke Mens/Persoon is de vervulde persoon in wie deze opperste, eeuwige kracht - de Spirituele natuur - domineert.

Dus alle vragen moeten samen door mensen zelf worden beslist, vertrekkend van lokale dorpsraden en eindigend op wereldniveau. En dit proces moet absoluut openstaan voor alle deelnemers aan de maatschappij. Moderne technologieën maken het mogelijk om deze voorwaarde in de praktijk uit te voeren. Bovendien zouden al deze vragen over het maatschappelijk leven door mensen in hun vrije tijd worden besproken en beslist. Een dergelijk systeem van zelfbesturende maatschappij zal alleen werken wanneer mensen zelf de verantwoordelijkheid nemen voor het verbeteren van het leven van de hele samenleving en hun bereidheid tonen om hun persoonlijke tijd door te brengen om op welke manier dan ook deel te nemen aan de aangelegenheden van de maatschappij, inclusief collectieve creatie, op een regelmatige basis. Dit komt overeen met het controleren door een persoon van zijn gedachten en verlangens vanuit de Dierlijke natuur en wanneer hij verantwoordelijkheid neemt, niet alleen voor het controleren van zichzelf in deze zaken, maar ook voor het werken aan het creëren van vriendelijke gedachten, handelingen en daden vanuit de Spirituele natuur.

Ook in de maatschappij zou er geen begrip mogen bestaan als 'regime van geheimhouding' in zaken van zelfbestuur van de maatschappij. In de eerste plaats betreft dit financiering, dat wil zeggen distributie en volgorde van het gebruik van middelen. In de wereld vandaag is de meeste informatie over geldstromen niet toegankelijk voor het publiek. In de regel wordt deze verhulling in landen gerechtvaardigd door staatsgeheimen, die betrekking hebben op nationale veiligheid, economische, politieke belangen, enzovoort. Maar waar het geld eigenlijk naartoe gaat weten mensen niet.

Waarom gebeurt dit? Dat komt omdat er wereldpolitieke en priesterlijke bendes bestaan en er een strijd is om macht en controle over financiële stromen. Onder dit mom van 'geheimhouding' nemen politici wetten aan die gunstig zijn voor hun heerschappij en hun zaken en plunderen ze de staatsbegroting. En mensen leven weer in armoede. Hetzelfde gebeurt ook op wereldniveau tussen staten, alleen vindt deze diefstal reeds op grotere schaal plaats. Als de instituties van politieke en priesterlijke macht in de wereld worden afgeschaft zullen ook geheimen verdwijnen. Wanneer de wereldmaatschappij verenigd wordt in haar creatieve processen en spirituele ambities, zal het concept van geheimhouding verdwijnen. De maatschappij zelf zal eenvoudigweg beslissen welke uitgavenposten prioriteit hebben en waaraan fondsen in de eerste plaats moeten worden besteed om het leven te verbeteren. En elke persoon van de wereldgemeenschap moet tot op de laatste cent kunnen volgen waarvoor de fondsen precies zijn gebruikt en aan welke behoeften ze zijn besteed. Kortom, om zulke voorwaarden te creëren dat er geen enkele maas in de wet is om openbare middelen te stelen of er zelf van te profiteren.

Het oplossen van de problemen van zelfbestuur van de wereldmaatschappij moet op alle niveaus open en transparant zijn. Nu nemen mensen niet meer deel aan dit proces, niet alleen op wereldschaal, maar zelfs in eigen land. Laten we een min of meer loyaal voorbeeld nemen - de Slavische landen. In het huidige systeem hebben mensen hun 'rechten' gedelegeerd aan afgevaardigden, die, nadat ze aan de macht zijn gekomen, er jaren in 'onschendbaarheid' zitten en een aantal voordelen en voorrechten krijgen. Voor het grootste deel verdedigen deze afgevaardigden hun persoonlijke belangen of de belangen van bepaalde corporaties die toebehoren aan priesters en politici (machthebbers). Ze werken dus met door mensen verleende macht (handelend namens de mensen of zogenaamd in hun *naam*), die niets te maken heeft met het nemen van beslissingen in deze kwesties. Overigens is het woord 'gedeputeerde' zelf ook afgeleid

van een dode taal (één van de favorieten van de Archonten) - het Latijn. 'Deputatus' (deputare) (gedeputeerde) betekent 'aanwijzen, voorbestemmen'. Merk op dat het geen uitverkorene is, maar iemand die is *toegewezen, verzonden* ('van bovenuit' door de machthebbers)! Kortom, het was zo in het verleden. In het oude Griekenland bijvoorbeeld werd de naam 'gedeputeerde' gegeven aan een dienaar van een priester, die deze dienaar met 'heilige bevelen' naar Delphi of naar Olympus stuurde. En in de vroegere Christelijke kerk werd de naam 'gedeputeerde' gegeven aan één van de geestelijken, die voor de patriarch liep en de weg voor hem schoonmaakte.

In de nieuwe wereldwijde gemeenschap, gericht op de spirituele vector van ontwikkeling, mogen er helemaal geen 'permanente' vertegenwoordigers zijn, zoals de huidige gedeputeerden en dergelijke. Als het nodig is om gemachtigde vertegenwoordigers naar openbare vergaderingen te delegeren om de mening van mensen op dit of dat gebied te communiceren, dan zeker. Maar deze mensen moeten echt uit het volk worden gekozen op basis van hun persoonlijke en morele kwaliteiten, het niveau van verantwoordelijkheid en professionaliteit en bepaalde daden die ze al hebben ondernomen voor de maatschappij. Aan deze vertegenwoordigers moeten alle voordelen en privileges worden ontnomen. Ze moeten openbare activiteiten uitvoeren op eigen kosten, in hun vrije tijd, zonder materiële of andere compensaties of voordelen ten opzichte van andere deelnemers aan de samenleving te ontvangen. Bovendien, alleen wanneer deze persoon de levensomstandigheden van alle deelnemers aan de samenleving verbetert, samen met iedereen, verbetert hij ook het leven voor zichzelf. Als gevolg van het creëren van dergelijke omstandigheden zullen de actuele kwesties in het maatschappelijk leven worden aangepakt door eerlijke, intelligente mensen, die klaar staan om hun persoonlijke tijd op te offeren, niet voor zichzelf maar omwille van dienstbaarheid aan de samenleving. In zekere zin ten nadele van hun materiële leven, omdat ze er niets voor terugkrijgen. Uiteraard zal de samenleving de oplossing van

dergelijke kwesties controleren en de prioriteiten formuleren. En de belangrijkste, levensondersteunende kwesties moeten door de hele wereldgemeenschap worden aangepakt.

Trouwens, moderne technologie maakt het mogelijk om dergelijke openbare vergaderingen live te organiseren, zonder dure reizen en bijeenkomsten, en alles gemakkelijk op lokaal niveau op te lossen. Dit bespaart niet alleen veel tijd en geld, waardoor snel actie kan worden ondernomen over beheersbare kwesties, maar wat even belangrijk is, de openheid van dergelijke 'online vergaderingen' voor het publiek elimineert ook onnodige massale 'bijeenkomsten' en sluit geheime spelletjes en het lobbyen van privé-belangen ten nadele van de samenleving uit.

Anastasia: Goed, stemmen, controle van het stemaantal en gegevensverificatie, een snelle oplossing van problemen en het uiten van verschillende meningen - dit kan allemaal echt online worden gedaan. Maar wat als iemand digitale en online technologieën in privé-handen wil monopoliseren en zo een machtsinstrument voor zichzelf wil creëren?

Rigden: Als de samenleving zelf alle pogingen om digitale, online of andere technologieën en communicatiemiddelen te monopoliseren controleert en stopt, zal dit niet gebeuren. En over het algemeen moet bij het opbouwen van een dergelijke maatschappij rekening worden gehouden met het feit dat alle strategische en levensonderhoudende ondernemingen en hun middelen tot de maatschappij moeten behoren. Dit geldt voor de energiesector, financiële instellingen (banken enzovoort), productie en verkoop van medicijnen en medische apparatuur, ontwikkelings- en mijnbouwactiviteiten, en ook grote industriële, agrarische en wetenschappelijke ondernemingen. Al deze zouden tot de hele wereldgemeenschap moeten behoren. Eigendom van dit alles door particulier kapitaal mag met andere woorden niet worden toegestaan - dat alles op één of andere manier in particuliere handen zou zijn of tot bepaalde personen of groepen

zou behoren. Alleen onder deze omstandigheden is het mogelijk om corruptie, stijgende prijzen en financiële crises te voorkomen. De maatschappij zelf zal prijzen vastleggen die aanvaardbaar zijn voor het leven, zal de kwaliteit van de diensten bepalen, enzovoort.

Anders, als er niets verandert, zal het zijn zoals het nu is, zo niet erger. Dat wil zeggen, corruptie zal hoogtij vieren, evenals verschillende vormen van oplichting, aankoop en verkoop van 'lucht', buitensporige leningen, inflatie en alle andere valkuilen van de Dierlijke geest op het gebied van 'vrije marktrelaties'. Het is voldoende om naar de moderne wereld te kijken. Alle instortingen en scherpe stijgingen van nationale en internationale valuta's, verschillende economische, voedsel-, politieke en andere crises in de wereld - dit alles is kunstmatig, dit alles wordt door mensen gecreëerd. Het is gewoon zo dat iemand hiervoor de voorwaarden schept en er een ongelooflijk fortuin mee verdient, terwijl iemand anders zijn broek scheurt tijdens deze kunstmatig gestimuleerde processen. In een normale menselijke samenleving is dit onaanvaardbaar.

Anastasia: U hebt gezegd dat financiële instellingen moeten toebehoren aan de hele wereldgemeenschap. Dit betekent dat ervan uit wordt gegaan dat mensen nog steeds met geld te maken zullen krijgen, in één of andere vorm.

Rigden: Geld is een equivalent van uitwisseling. Een equivalent in de zin van macht hebben (van het Latijnse 'aequus' dat 'gelijk' betekent en 'valentis' als 'een betekenis hebben, macht'). Deze macht is een afgeleide van de materiële wereld en daar kan je niet aan ontsnappen. De mens leeft in de materiële wereld en woont in het fysieke lichaam. En dit laatste is onderworpen aan de wetten van een driedimensionale wereld, dat wil zeggen dat het fysieke lichaam moet worden gevoed, gekleed, schoongehouden; het is noodzakelijk om aan de vereiste, levensondersteunende behoeften te voldoen, de ziekten ervan te bestrijden, enzovoort. Voor dit doel zijn natuurlijk voedsel, medicijnen, kleding en andere items van de

materiële wereld nodig. Daarom moet een persoon de middelen verdienen voor de dagelijkse levensbehoeften, die zijn bestaan in het lichaam ondersteunen.

Anastasia: Maar zolang geld in welke vorm dan ook wordt gebruikt, zal er een verdeling zijn in arm en rijk, zoals de geschiedenis aantoont. Bovendien veronderstelt rijkdom het bestaan van private ondernemingen en bijgevolg privébezit.

Rigden: Wat betreft rijken en armen... De samenleving moet zo'n voorwaarden scheppen voor haar bestaan dat er helemaal geen armoede is. Op het huidige technologieniveau is dit allemaal heel goed mogelijk: om alle mensen te voeden, de woestijn in een bloeiende tuin te veranderen, zelfs vervuild water schoon te maken en geschikt te maken voor gebruik, en alternatieve energiebronnen te gebruiken in plaats van fossiele brandstoffen. Al deze technologieën bestaan reeds, maar ze zijn slechts voor weinigen toegankelijk. De meeste mensen op de wereld weten er niets van. Deze informatie is opzettelijk verborgen en de ontwikkeling van dergelijke vooruitstrevende technologieën wordt kunstmatig over de hele wereld beperkt door de orde van de priesters van de wereld. Waarom wordt dit gedaan? Zodat Archonten hun macht en de politieke hendels van de wereld kunnen behouden, miljarden mensen kunnen blijven exploiteren, de spanning in de wereld kunnen vergroten en de meeste mensen bang kunnen maken om onder de armoedegrens te vallen. Want wanneer het bewustzijn van de massa bezig is met overlevingskwesties is het veel gemakkelijker om ze te manipuleren en te beheersen en de keuze van mensen te doen overhellen in het voordeel van de uitvoering van de Wil van de Dierlijke geest.

Dus bij het opbouwen van een nieuwe samenleving is het noodzakelijk om ervoor te zorgen dat armoede als fenomeen helemaal niet bestaat op de planeet. Het is van essentieel belang dat mensen van alle noodzakelijke dingen worden voorzien en dat er slechts een algemeen en hoog niveau van welvaart is. Als iemand

een workaholic is, is hij welkom om geld te verdienen. Eerlijk privébedrijf is zeker acceptabel, bijvoorbeeld door bepaalde diensten aan het publiek te verlenen, maar op geen enkele manier is het acceptabel om 'fabrieken en stoomboten' te bezitten, dat wil zeggen grote ondernemingen, monopolies en hele industrieën die het maatschappelijk leven ondersteunen.

Er moeten duidelijke beperkingen op rijkdom zijn! De maximale kapitalisatie van één familie als sociale eenheid mag niet meer bedragen dan tien miljoen dollar in geldwaarde (volgens de prijzen van vandaag) inclusief alle roerend en ontroerend goed. En zelfs dat is veel! Ik vernoem voorlopig een te hoog bedrag om de mensen met een veel groter kapitaal niet te shockeren. Deze fondsen zijn meer dan genoeg om een gezin te onderhouden. En de overschot, dat wil zeggen gezinsinkomen dat dit bedrag overschrijdt, moet naar de behoeften van de samenleving gaan. Met andere woorden, een persoon zal hier niet rijk van worden en tegelijkertijd zal hij andere mensen helpen. Immers, sinds oude tijden is het bekend dat de ware rijkdom van een hardwerkende persoon in zijn spirituele rijkdom ligt. En in de maatschappij waar universele menselijke spirituele en morele waarden zullen domineren, moeten dergelijke acties en voorbeelden van de mens prestigieus worden gemaakt.

Wat drijft tegenwoordig de rijken in de wereld, is het de dorst naar geld zelf? Nee. Ze worden gedreven door het banale verlangen van de Dierlijke natuur om op te scheppen tegen anderen. In de zin van: hij heeft een betere auto, een beter huis, en zelfs zijn sokken kosten veel meer dan een buurman in een maand verdient. Dit is allemaal belachelijk, het is allemaal onzin, opgelegd door de consumptiemaatschappij en de manieren die slimme mensen creëren om de dwazen te misleiden, zodat het gemakkelijker is hen op te lichten en hun geld af te pakken. Het is onbeperkt kapitaal dat agressie in de maatschappij veroorzaakt, jaloezie opwekt, de wens om andere mensen te manipuleren en de dominantie van de Dierlijke natuur in een persoon bevordert. In een normale,

geciviliseerde samenleving mag dit helemaal niet gebeuren. Dit is niet aangenaam en het is schandelijk. Maar het zou 'cool, respectabel en prestigieus' moeten zijn om de samenleving en de mensen te helpen, en niet alleen om iemand één keer eten te geven of eenmalig wat speelgoed, maar om echte, regelmatige praktische hulp te bieden aan dorpen, steden, regio's, enzovoort; dat wil zeggen, doen wat je kan om de samenleving te helpen.

Anastasia: Hoe kunnen mensen die in verantwoordelijke functies zijn worden beschermd tegen de verleiding om hun status te gebruiken?

Rigden: Simpel. De uitvoerende bureaucratie die zich bezighoudt met de huidige gang van zaken in de samenleving moet tot het noodzakelijke minimum worden beperkt en moet zo goed mogelijk worden belet de kans te krijgen om hun officiële positie te gebruiken voor persoonlijke, particuliere belangen. Met andere woorden, het is noodzakelijk om dergelijke voorwaarden te creëren voor het werk van mensen in deze posities die elke mogelijkheid uitsluit om verleid te worden door macht, status of materieel voordeel. Bovendien is het noodzakelijk om ervoor te zorgen dat mensen de activiteit van functionarissen, dat wil zeggen nomenclatuurmedewerkers van de administratieve machine, constant kunnen monitoren (ook in realtime). En het hele proces van uitvoering door ambtenaren van hun taken moet in dergelijke mate openbaar gemaakt worden voor het publiek dat deze mensen niet in staat zijn om de kwaliteiten van hun Dierlijke natuur in hun posities uit te oefenen. Dan zullen functionarissen echt ambtenaren worden, dat wil zeggen dat ze gewetensvol het volk zullen dienen en hun taken eerlijk uitvoeren.

Anastasia: Dit is zeker goed. Maar persoonlijk kan ik me niet voorstellen hoe dit er in het echt zal uitzien.

Rigden: Maak je geen zorgen, er zijn veel intelligente, professionele mensen op elk gebied van het maatschappelijk (en

ook hier) die wanneer ze het algemene idee omarmen, in staat zullen zijn om, bij het bundelen van hun krachten met gelijkgestemde mensen (niet alleen uit hun eigen land), dit goed zullen overdenken, van begin tot einde. Als mensen (elke persoon die bij deze informatie niet onverschillig is gebleven) niet slechts achteroverleunen en nietsdoen, maar beginnen met de dingen in orde te brengen, op zijn minst op professioneel gebied en op andere vlakken van het leven in de maatschappij waarmee ze vertrouwd zijn, dan zullen ze vroeg of laat slagen. Mensen zullen zelf een systeem creëren dat alle mogelijke mazen en alle mogelijkheden voor corruptie in de samenleving blokkeert, vooral in openbare posities. Door hun werkervaring op een bepaald gebied, en hun kennis van de 'valkuilen', en door hun Dierlijke natuur nauwlettend in de gaten te houden en te controleren, zullen ze nadenken hoe ze alle mogelijkheden kunnen uitsluiten, alle voorwaarden voor het creëren van de omstandigheden die een persoon verleiden.

Anastasia: Goed, en hoe zal het publiek bijvoorbeeld de wetenschap controleren en beheren? De wetenschap is tenslotte divers en in dergelijke specifieke zaken moet men echt een expert zijn, of op zijn minst begrijpen wat er wordt besproken en veelbelovende richtingen kiezen voor de ontwikkeling ervan.

Rigden: Er zijn specialisten, wetenschappers, die één of ander wetenschapsgebied nastreven en ontwikkelen. De samenleving biedt fondsen voor dat veld, afhankelijk van hoe belangrijk, noodzakelijk en impactvol het is voor de hele wereldmaatschappij vandaag. De maatschappij moet voor haar spaargeld zorgen als een zorgvuldige eigenaar en geld uitgeven aan wat echt nodig is. In de wetenschap is het bijvoorbeeld noodzakelijk om gevallen van toewijzing van middelen uit te sluiten aan degenen die hunkeren naar macht over mensen, die, zoals mensen zeggen, zich louter bezighouden met wetenschappelijke schone schijn, maar tegelijkertijd niets nuttigs doen. Het is noodzakelijk om de wetenschappelijke omgeving te bevrijden van dergelijke mensen of

hen over te dragen naar een andere baan en de voorwaarden te scheppen waardoor de maatschappij van hen kan gebruikmaken. Ik heb al gezegd dat wetenschap het proces is van het kennen van de Waarheid. Het zou geen middel mogen zijn om macht te verwerven. Een specialist moet zijn werk nauwgezet doen en de juiste voorwaarden voor het leven en een goede professionele activiteit hebben.

Over het algemeen is het in elke tak en sfeer van het leven noodzakelijk om zodanige voorwaarden te creëren dat er zelfs geen mogelijkheden zijn voor de manifestatie van overheersing van de Dierlijke natuur, zodat alle informatie voor mensen toegankelijk is en de maatschappij belangrijke beslissingen samen neemt. De gemeenschap moet voor elke persoon zorgen en de persoon moet voor de gemeenschap zorgen. Het is noodzakelijk om deze eigenschap van de menselijke natuur te gebruiken - imitatie. Imitatie is een instinct van de Dierlijke natuur in de mens. Maar je kan je er niet van ontdoen omdat we in het materiële lichaam verblijven en in de materiële wereld leven. Het moet gewoon correct worden gebruikt. Wanneer het bijvoorbeeld in de samenleving modieus en populair wordt om goed te doen, om onbaatzuchtig mensen te helpen, gratis het algemeen belang te dienen, om eigenschappen als eerlijkheid, verantwoordelijkheid en gewetensvolheid te bezitten - met andere woorden om een echte Mens te zijn - zal dit door velen worden overgenomen, als gevolg van imitatie. Maar het belangrijkste is dat deze ideeën nieuwe generaties doordringen, voor wie dergelijke menselijke ambities, culturele en morele waarden en de dominantie van de spirituele natuur vrij natuurlijke normen van het leven zullen worden. Dit betekent dat het voor nieuwe generaties gemakkelijker zal zijn om hun Dierlijke natuur te overwinnen, hun persoonlijke spirituele groei uit te oefenen, wat natuurlijk zal worden weerspiegeld in de perfectie van de wereldgemeenschap zelf.

Anastasia: Ja, het is echt een absoluut nieuw model voor de mensheid, waarvan mensen lang hebben gedroomd als een ideaal

van de burgermaatschappij. Het is gewoon dat ze zich dit op een enggestige manier voorstelden, binnen de grenzen van de verlangens van de Dierlijke natuur. Nu begrijp ik waarom het hen niet is gelukt om dit idee tot leven te brengen. Mensen probeerden een dergelijke samenleving te creëren niet vanuit het perspectief van hun ware, Spirituele natuur, maar vanuit het perspectief van het materiële systeem van macht en controle dat op de één of andere manier overlapt met de programma's van de Wil van de Dierlijke geest. In de meeste gevallen documenteerden ze zelfs het idee van een nieuwe sociale orde met inbreng van hun verlangens van de Dierlijke natuur.

Rigden: Volledig juist. Maar hier is wat ik in dit verband wil zeggen. In onze tijd heeft de mensheid, voor het eerst in de geschiedenis van zijn bestaan, een unieke kans - *het creëren van een zelfbesturende verenigde wereldgemeenschap met een spirituele vector van ontwikkeling*. Vroeger, zo'n 30-50 jaar geleden, zou de implementatie van dit idee op wereldwijde schaal onmogelijk zijn geweest, omdat de technische voorwaarden er niet waren, noch de beschikbaarheid voor de meerderheid van de mensen van interactieve communicatie via de inmiddels bekende communicatiemiddelen, bijvoorbeeld mobiele communicatie en internet.

In hun tijd probeerden individuele groepen van hen die waren ingewijd in de oorspronkelijke Kennis de samenleving te transformeren. Ik bedoel bijvoorbeeld Imhotep en zijn volk of de Tempeliers. En een tijdje waren ze in staat om het leven van de volkeren van hun land en zelfs van verschillende staten op zijn minst een beetje te verbeteren, om de gelegenheid te geven om vele Persoonlijkheden spiritueel te ontwikkelen tijdens hun korte menselijke leven. Maar dit zijn allemaal individuele gevallen, waar deze praktijk later niet de nodige ontwikkeling kreeg, omdat dit alles gebeurde onder de bestaansvoorwaarden van de heerschappij van politici en priesters over de samenleving, en meer bepaald in de bestaansvoorwaarden van een kunstmatig gecreëerd priesterlijk

systeem dat de mensheid controleerde volgens de programma's van de Wil van de Dierlijke geest.

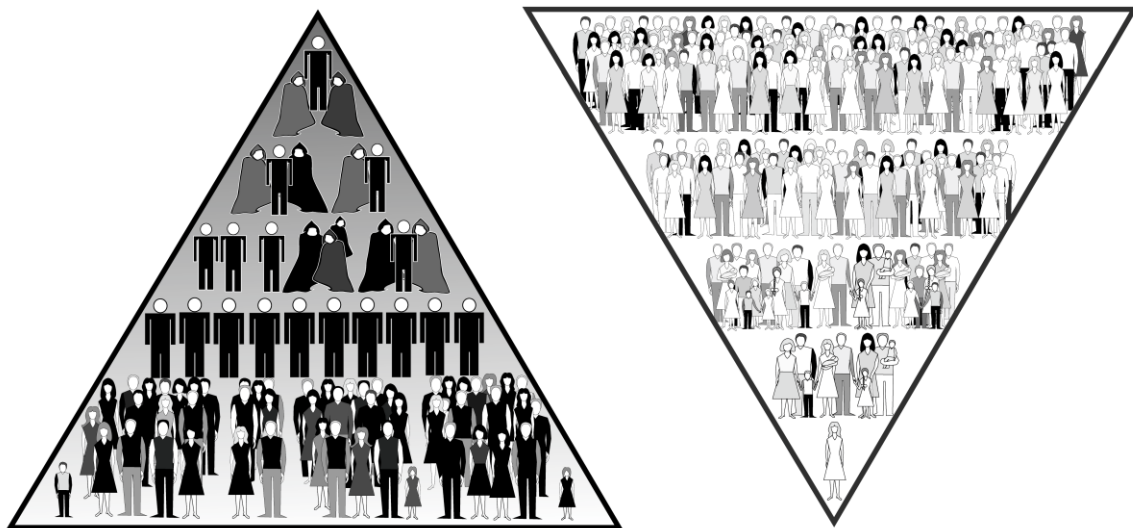
En nu heeft de mensheid de enige realistische kans om zichzelf en haar toekomst te redden. Tegenwoordig bereikt de Dierlijke geest in de menselijke samenleving zijn hoogtepunt, een overwinning op het menselijk denken. Kijk maar eens naar de snelheid waarmee het consumptiemodel aan de wereld wordt opgelegd. Nog een beetje en alle spirituele impulsen zullen vernietigd zijn of vervangen, zowel in de samenleving als in het bewustzijn van het individu. En in feite is het snelle tempo van de algehele introductie van toegankelijke technische communicatiemiddelen onder de mensen over de hele wereld en de popularisering van 'minimaal aanvaardbare geletterdheid' in deze aangelegenheden voor het publiek precies het werk van mondiale leiders van de Dierlijke geest met als doel de daaropvolgende totale controle over de mensheid en onderwerping van deze laatste aan haar Wil door te voeren. Maar dit is ook een zwakte van de Dierlijke geest. De mensheid heeft een unieke kans om dezelfde tools en technische basis die het heeft voorbereid te gebruiken om zichzelf te organiseren en te verenigen, zich rechtstreeks te verzetten tegen de Dierlijke geest en een vrije samenleving op de planeet te creëren. Nu is er een unieke gelegenheid om de monade om te keren; nog een beetje langer en het zal te laat zijn. Want alles hangt af van de *menselijke keuze!*

Anastasia: Ja, dit is inderdaad een echte kans om de monade om te keren. Vreemd genoeg wordt het principe van heerschappij en controle in de samenleving tegenwoordig gepresenteerd aan mensen in de vorm van een piramide met de punt naar boven gericht. Aan de onderkant bevindt zich de meerderheid van de bevolking, in feite degenen die 'overleven' in de armoedige omstandigheden die kunstmatig werden gecreëerd door politici en priesters. En aan de top zijn er slechts een paar die door deze maatschappij zijn 'begiftigd' met macht, en die leven door publieke

rijkdom te gebruiken en die het merendeel van de voordelen en privileges hebben.

Maar als het teken wordt omgedraaid, krijgen we een driehoek met de punt naar beneden, volgens het principe van het creatieve Allat als symbool van een samenleving waarin er geen overheersing is als zodanig, en waar elke persoon, terwijl hij zichzelf spiritueel perfectioneert, en leeft door de gehele mensheid te bevoordelen, en waar de wereldmaatschappij de eigen processen beheerst, in de spirituele richting beweegt en alle voorzieningen en middelen gebruikt. Dit is precies de beweging van lager naar hoger, dit is de echte vooruitgang, een kwalitatieve evolutionaire sprong van de menselijke beschaving!

*Figuur 109. **De piramide van de menselijke samenleving:**
Een driehoek met de top naar boven gericht is een symbool van de
macht van priesters en politici over naties;
Een driehoek met de top naar beneden gericht is een symbool
van een vrije en gelijke samenleving – het Allat der volkeren.*

Rigden: Heel juist, dus eigenlijk is hier niets moeilijks aan. Mensen moeten gewoon zelf actief deelnemen aan het proces van transformatie van de samenleving en naar best vermogen de noodzakelijke voorwaarden scheppen voor onderwijs van naties,

eenmaking van de wereldgemeenschap en voor de menselijke beschaving om de spirituele vector van ontwikkeling te volgen.

De belangrijkste voorwaarden voor het creëren van een dergelijke maatschappij:

- 1) het verbeteren van de spirituele en intellectuele geletterdheid van mensen;
- 2) de spirituele zelfperfectie van de mens en zijn actieve deelname aan het maatschappelijk leven;
- 3) autonome eenmaking van naties in één wereldmaatschappij;
- 4) afschaffing van het wereldwijde systeem van heerschappij van priesters en politici;
- 5) strenge beperkingen op de kapitalisatie van het individu;
- 6) het bestuur van de maatschappij mag alleen aan de maatschappij zelf behoren;
- 7) **het belangrijkste van alles - ideologische transformatie van de samenleving, die onlosmakelijk verbonden is met de overheersing van de Spirituele natuur en morele waarden, zowel in de persoon als in de maatschappij.**

Zoals elke persoon in zichzelf de manifestaties van negatieve gedachten uit de Dierlijke natuur zou moeten opvolgen, zo moet de samenleving als geheel haar 'collectieve, openbare gedachten' beheersen. En omdat de belangrijkste bron van deze laatste de massamedia in al zijn vormen is, moet de maatschappij zelf hun netheid in het oog houden.

Dit wil zeggen dat wat moet worden ontwikkeld, de cultuur van popularisering van spirituele en morele waarden is, kennis, goedheid, geweten, eer, waardigheid en vriendschap onder mensen, positieve, creatieve modellen en voorbeelden van denken, de beste menselijke handelingen van zowel de Persoonlijkheid als groepen mensen. Er mag geen propaganda van negativiteit zijn die wordt opgelegd door de Dierlijke geest - oorlog, geweld, moord, strijd, haat, egoïsme, enzovoort. Bovendien moet het initiatief en de kwestie van popularisering van de constructieve ideologie van

de maatschappij zelf komen, evenals het voorkomen van elke poging om mensen de destructieve ideologie op te leggen. Deze voorwaarden vormen de basis voor de vorming van een verenigde wereldgemeenschap met een spirituele vector van ontwikkeling.

Hier is het belangrijk om te begrijpen hoe belangrijk de rol is die in het leven van de mensheid wordt gespeeld door een *kunstmatig informatieveld*, dat door mensen zelf wordt gecreëerd, die geleiders van ofwel de Wil van de Dierlijke geest of geleiders van de Wil van de Spirituele wereld zijn. Tegenwoordig is het geen geheim dat dankzij de massamedia een bepaalde *menselijke communicatiemassa* in de wereld wordt gevormd, die elke grootste fysieke verzameling mensen vele malen overtreft. Maar ook in dit *kunstmatige informatieveld* worden verschillende patronen van uniforme perceptie, denken, gedrag en handelingen van mensen gecreëerd en verspreid (met behulp van besmetting en imitatie). Deze patronen vormen deze onzichtbare verenigde massa. Dat wil zeggen, er is massificatie van bewustzijn en gedrag van veel individuen, die tot objectief ongerelateerde sociale groepen en culturen behoren. Transpersoonlijke communicatie verbindt en verenigt verschillende mensen. Maar wat opmerkelijk is, is dat in tegenstelling tot de fysieke menigte, in deze grote massa elke persoon individueel, door zijn eigen keuze, verbinding maakt met een stroom van één of andere informatie, die uiteindelijk een algemeen divers informatieveld vormt. Deze stromen, als duizenden stromen, hebben hun richting, uitbreiding, versterking en verdieping in programma's van één of ander informatiekanaal dat hen verenigt. Binnen de grenzen van de materiële wereld zijn er slechts twee diametraal tegenovergestelde informatievectoren: de Wil van de Dierlijke geest en de Wil van de Spirituele wereld, die elk hun eigen informatieveld vormen en, dienovereenkomstig, hun 'kritische massa'. Dit laatste is als fenomeen onderworpen aan de wetten van de fysica van de materiële wereld (alleen op wereldschaal) en veronderstelt deze massa die nodig is om een zelfvoorzienende kettingreactie in de menselijke samenleving te starten met behulp van een enorme hoeveelheid energie. Dus

wanneer er een duidelijk overwicht is in de wereldwijde overheersing van programma's van één van de twee informatievelden (de Wil van de Dierlijke geest of de Wil van de Spirituele wereld), zal de monade *dankzij de menselijke communicatiemassa* keren.

Anastasia: Dat wil zeggen dat aan de oppervlakte (illusoïr) de maximaal mogelijke mate van individualisering van mensen als het ware behouden blijft. En een persoon lijkt vrij te zijn om te kiezen hoe hij informatie wil krijgen, bijvoorbeeld of hij naar de radio luistert, kranten of tijdschriften leest, verschillende TV-kanalen kijkt (en deze vervolgens met andere mensen bespreekt), of aandacht besteedt aan verschillende berichten en entertainment op het internet. Maar het blijkt dat er als zodanig geen vrijheid is, en dit alles is slechts een illusie van individualisering. In feite, door iets te kiezen uit het aanbod van de beschaving, maakt een persoon verbinding met een kunstmatig gecreëerd informatieveld dat, zou men kunnen zeggen, uit het niets een massa vormt. De meeste mensen kijken immers net als hij naar dezelfde kanalen op televisie, lezen dezelfde kranten, luisteren naar dezelfde radio, bezoeken dezelfde websites en communiceren online via sociale netwerken. En de mate van oriëntatie van de activiteit van een dergelijke massa wordt constant opgevolgd en gecontroleerd met bijvoorbeeld TV ratings, het hoogste websiteverkeer, populariteit van bepaalde artikels in de pers, enzovoort.

Maar dit is een echte massificatie van de psyche, die eerder werd beoefend door sjamanen met een tamboerijn, tovenaars door middel van rituelen en soortgelijke duivelskunstenaars. Alleen wordt hetzelfde oude mechanisme voor het beïnvloeden van het menselijk bewustzijn nu uitgevoerd met nieuwe hulpmiddelen en op een meer globale schaal. Maar de principes zijn hetzelfde. In eerste instantie wordt het publiek voorzien van een bepaald pakket met informatie; één systeem voor de perceptie van de massa's, gemeenschappelijke doelen en waardeoriëntaties die worden gecreëerd. De moderne communicator zendt berichten uit die

bijvoorbeeld een suggestie van versuffing, kritiekloze imitatie en blinde onderwerping veroorzaken, dat wil zeggen een emotionele en psychologische toestand die het publiek gemeenschappelijk heeft. Dit leidt uiteindelijk tot de opbouw van een bepaald denk- en gedragspatroon gevormd door deze informatie van *menselijke communicatiemassa* en de richting van haar aandacht, en daardoor ook gedrag in de geprogrammeerde richting, bovendien blijft het onopgemerkt voor de persoon die deze massa vormt.

Rigden: Heel juist. Dit is een invloed op het menselijk bewustzijn die al sinds vroegere tijden bekend is. Maar vandaag wordt het gebruikt met een fundamenteel nieuwe kwaliteit. En het globale verschil is dat in het kunstmatige informatieveld, dat de Wil van de Dierlijke geest uitzendt via menselijke geleiders, met alle verscheidenheid aan informatie die de Dierlijke natuur in een persoon stimuleert, een individu in feite geen keuze heeft. Voor de Persoonlijkheid is dit een doodlopende weg in spirituele ontwikkeling, ongeacht hoeveel informatie een persoon uit deze bron haalt. Want al deze informatie zal de aandacht van de persoon richten op het verlengen van het leven van de Dierlijke geest.

Echter, in het informatieveld dat kunstmatig in de mensheid is gecreëerd en dat de Wil van de Spirituele wereld uitzendt via menselijke geleiders, blijft de keuze aan het individu. Omdat door het ontvangen van de Waarheid, door de reproductie in zuivere vorm door zulke mensen via hetzelfde kunstmatige informatieveld, elke persoon de gelegenheid krijgt zichzelf te kennen en een Waarnemer te worden van de Spirituele natuur. Dat wil zeggen, verbinding te maken met het *wereldwijde informatieveld*, dat in essentie op geen enkele manier kan worden vergeleken met het beperkte, kunstmatig gecreëerde informatieveld van de mensheid dat in de materiële wereld is gecreëerd. En dus zal een mens zijn Persoonlijkheid helpen groeien en kwalitatief spiritueel transformeren in een nieuw Wezen. En dat is het belangrijkste verschil.

Anastasia: U zei het juist - een beperkt, kunstmatig gecreëerd informatieveld. Voor het massabewustzijn wordt een mythe gecreëerd via de massamedia (in de eerste plaats televisie en het internet) en actief ondersteund en gecultiveerd, die een bepaalde perceptie van de wereld vormt, installaties creëert en in zijn diversiteit bijdraagt aan de wederzijdse versterking van informatie. Deze mythe versterkt in het bewustzijn van het individu fictieve oorzaak-gevolg relaties tussen echte objecten, genereert legendes over gebeurtenissen en publieke figuren uit het verleden en heden, en vormt of presenteert een voorgekauwd fictief attitude-model ten opzichte van de werkelijkheid. Deze gefragmenteerde kennis over de wereld, opgediend in een mooie verpakking, creëert bij de massa een illusie van uitgebreide kennis over de wereld en de gebeurtenissen die plaatsvinden. Hetzelfde principe van valse perceptie triggert hen zoals het publiek bij de show van een goochelaar: 'Ik zag het, dus het moet waar zijn'. Hoewel mensen in feite de ontvangen informatie zelfs niet analyseren en niet de moeite doen om de redenen te begrijpen wie en waarom het nodig vindt dat de massa zijn aandacht aan deze informatie besteedt, en het laat draaien rond een smal spectrum van materie in de driedimensionale wereld. Ondanks alle externe informatie zijn mensen eigenlijk niet meer in staat onafhankelijk te denken, omdat hun perceptie en denken naar het inzicht van anderen wordt herbouwd. Alleen al het clip-karakter van de stroom van verschillende berichten verdient speciale aandacht, waarbij het belangrijkste doel is om emotioneel te prikkelen en de aandacht op deze of gene boodschap te vestigen.

Rigden: Ik zou preciezer willen zeggen dat het belangrijkste doel hier niet is om de aandacht van een persoon te trekken maar af te leiden van zijn innerlijke spirituele ontwikkeling. Trouwens, als je naar alle diversiteit van de informatie van vandaag kijkt, kun je aan de basis de enkele materiële wortel en activering zien in een persoon met verlangens van de Dierlijke natuur, waar alles is gebouwd op het uitlokken van specifieke emoties en het vormen

van een bepaalde mindset in de menigte onder de invloed van verschillende informatiebronnen.

Anastasia: inderdaad, als een persoon zich op de golflengte van de Dierlijke natuur bevindt, heeft hij in feite geen keus, omdat hij zich zelfs niet realiseert dat hij het onderwerp is van externe manipulaties en hij de beelden en gedachten die hem worden opgelegd als zijn eigen ideeën beschouwt, zonder na te denken over de ware bron van hun oorsprong. Maar wanneer een persoon een Waarnemer is vanuit de Spirituele natuur heeft hij iets om mee te vergelijken, hij heeft echt een keuze, hij begrijpt hoe de Dierlijke geest hem beïnvloedt, wat de Spirituele wereld is, hoe vluchtig het leven is, en hoe belangrijk persoonlijke spirituele zelf-perfectie daarin is.

Rigden: Ja, dat is allemaal waar. Veel mensen denken helaas niet eens na over waar verschillende gedachten vandaan komen, waarom ze er aandacht aan besteden en het leven van één of ander programma in stand houden. Wie en waarom zorgen ervoor dat een grote massa mensen (waaronder, zoals een stofdeeltje, ook jij) dit of dat indrukwekkende verhaal, film, een schokkende boodschap zag, of een emotioneel geladen artikel las. Mensen denken niet na over de oorspronkelijke bron, wat deze informatie in zich draagt, wie het echt dient, wat zich in het algemeen achter één of ander kunstmatig gecreëerd wereldwijd informatieveld bevindt, waaraan een persoon zijn aandacht besteedt en waardevolle tijd verspilt.

Hier is een eenvoudig voorbeeld uit het leven van een modern gemiddeld gezin dat 's avonds na de werkdag thuis uitblaast. In de regel is iedereen bezig met zijn eigen informatieve vermaak. Sommigen brengen tijd online door, waarbij ze hun aandacht richten op berichten, spelletjes en dat entertainment dat hen het meest opwindt en hun aandacht trekt. Het is voldoende om naar de officiële statistieken en de namen van de meest bezochte websites te kijken om te begrijpen welke haken van de Dierlijke natuur nog steeds de aandacht van mensen vastgrijpen, een massa

van een bepaald type met zijn eigen kenmerken vormend. Andere leden van het gezin luisteren bijvoorbeeld naar muziek en ervaren emoties die corresponderen met deze melodie. Weer anderen kijken TV, leven mee met de personagen van films en programma's en nemen mentaal deel aan de virtuele actie. En sommige mensen zijn bezig met huishoudelijke taken, maar ze scrollen ook in hun gedachten informatie, bijvoorbeeld over de momenten die hen psychologisch hebben getroffen, gebeurtenissen van de dag, nieuws verkregen via massamedia, of over hun huidige persoonlijke problemen.

*Maar in absoluut alle hierboven genoemde gevallen wordt de aandacht in dezelfde mate maximaal vastgehouden door hun keuze, die in feite een materiële vector heeft en verbonden is met de krachten van de Dierlijke geest. In feite zijn al deze 'bezigheden' leeg; dit is informatieve afleiding die de levensstijd vernietigt. En het leven, zoals water in de handen, raakt snel op. Het lijkt erop dat een persoon niets slechts heeft gedaan, maar er is ook niets goeds uit zijn bestaan voortgekomen. Door de inhoud ervan wordt het leven leeg, als een korenaar van graan in de wind, dat hier en daar werd rondgeblazen door de wind en vervolgens op de wijnrank rotte zonder spirituele vruchten te geven. Hier is iedereen, net als korenaren, *afgeleid van hun spirituele ontwikkeling* door externe informatie. Het bewustzijn van mensen wordt zo vernauwd, gefixeerd op deze of die emotie en gedachten vanuit de Dierlijke natuur dat op deze momenten niemand zelfs aan het spirituele denkt, om nog maar te zwijgen over het doen van serieus werk aan zichzelf. Hoewel spirituele ontwikkeling in feite het belangrijkste in het leven van een persoon is, de betekenis van zijn bestaan.*

De persoon leeft emotioneel mee, besteedt veel aandacht aan een lege illusie, die hem niets geeft, omdat het hem niet spiritueel verrijkt. Maar deze illusie pompt emoties (kracht) uit de massa mensen die erdoor worden gevormd. Alles wat een individu krijgt na uitgebreid (opdringerig, impulsief, emotioneel ongeremd) deel te nemen aan deze voor de psyche van de massa illusoire show, is

verwoesting, versterking van gedachten, emoties en verlangens van de Dierlijke natuur, in feite vergif voor de Ziel. Op deze manier wordt de gevormde massa mensen die in beslag zijn genomen door deze of die informatieve illusie, die elk individu in een soort illusoire mijmering werpt en elke hint naar zijn spirituele ontwikkeling negeert, onzichtbaar bestuurd door de Dierlijke geest. Elke dag geven mensen onbewust hun levenskracht eraan, door aandacht te geven aan informatie van de Dierlijke natuur en dus, net als donoren, voortdurend de kracht van de Dierlijke geest te voeden en te vergroten.

Maar spiritueel ontwaakt, begint de persoon na te denken over deze voor hem essentiële vragen. Hij begint te beseffen dat hij tot nu toe slechts een onbewust element was van reproductie en verspreiding van informatie uit de Dierlijke natuur voor deze massa. Door spiritueel te ontwaken en aan zichzelf te werken maakt een persoon in feite zijn ware keuze. Hij wordt een actieve geleider van de Wil van de Spirituele wereld en draagt bij aan de verspreiding van de Waarheid in het bestaande door mensen kunstmatig gecreëerde informatieveld. De Waarheid wordt een kracht die zijn capaciteiten vele malen doet toenemen.

Anastasia: Ja, de Waarheid, zo blijkt, is heel eenvoudig... Dus het lijkt erop dat de Dierlijke geest in dit stadium actief een systeem creëert dat in theorie het bewustzijn van de meerderheid van de mensen op deze planeet zou moeten omvatten.

Rigden: Dat is helaas zo. Een werktuig wordt op dit moment actief geperfectioneerd en bevat alle supereffecten van de nieuwe massacommunicatie. Dit middel is reeds bekend bij de meeste mensen op deze planeet: ik bedoel het internet, vandaag één van de meest effectieve middelen voor massificatie van de menselijke psyche. Tegenwoordig wordt internet, dat snel televisie aan het vervangen is, wereldwijd actief uitgerold. Alles wordt in het werk gesteld om verschillende landen massaal toegang te bieden, dat wil zeggen om het maximaal aantal mensen naar het wereldwijde web

te trekken. Het voordeel ten opzichte van televisie, gedrukte media en radio is dat internet al deze middelen voor massacommunicatie combineert, maar goedkoper is en daarom toegankelijker voor de massa. Het behoudt een zekere mate van menselijke individualisering. Maar het belangrijkste is dat het is ingebed in de tendens om informatie over de hele wereld te reproduceren en te dupliceren ten koste van de massa's zelf, evenals van 'opiniemakers' en actieve mensen. Maar in deze wereldwijde technologie verbergt zich ook de zwakke plek van de Dierlijke geest. En slimme mensen moeten hier rekening mee houden.

Waar vroeger een persoon, wanneer hij zich in een fysieke menigte bevond en de absurditeit begreep van de acties van die menigte maar weinig kon doen om de situatie te veranderen, krijgt elke actieve persoon nu zo'n kans. Met andere woorden, dankzij internettechnologieën is **zelfs één Mens in het veld al een Krijger, want alleen hij brengt spirituele Waarheid voor veel mensen**. Elke persoon krijgt de gelegenheid om informatie te reproduceren, snel te verzenden en te repliceren. Iedereen die deze informatie heeft ontvangen wordt het recht gegeven om zijn eigen bewuste keuze te maken: om de destructieve Wil van de Dierlijke geest te blijven dienen of om de creatieve Wil van de Spirituele wereld te implementeren.

Nu hebben zich dergelijke unieke omstandigheden gevormd waaronder de mensheid zijn kans kan gebruiken en de monade kan overdragen aan spirituele ontwikkeling van de beschaving. Het kan een geheel nieuwe sociale wereldorde creëren, met behulp van de hulpmiddelen van informatieve invloed van de Dierlijke geest op mensen voor het doel en in een richting die er volledig tegengesteld aan is - ontwikkeling van de mensheid op spirituele en creatieve wijze. De persoonlijke bijdrage van elke persoon aan de gemeenschappelijke zaak van spirituele en morele transformatie van de maatschappij is erg belangrijk. Je kunt zeggen dat elk, zelfs het meest ogenschijnlijk eenvoudige en 'onbeduidend' ding gedaan om de Waarheid te verspreiden, op de één of andere manier de

mondiale situatie in de maatschappij beïnvloedt en de toekomst ervan vormt. Zoals de zee wordt gevormd uit vele stromen en rivieren, zo wordt het wereldwijde creatieve informatieveld gevormd uit gedachten en daden van de vele mensen die de Waarheid accepteerden en haar actieve geleiders werden. Als een persoon die al deze informatie heeft deze wil verspreiden, dan is het voor hem of haar noodzakelijk: *1) om aan mensen de volledige omvang van de Kennis die in deze boeken wordt beschreven aan te bieden en te proberen verspreiden naar een maximaal aantal mensen op de planeet; 2) op basis van deze informatie bij te dragen aan de eenwording van mensen, wat stevast een verandering van gedrag en attitudes met zich meebrengt, evenals de vorming van nieuwe waarden en spirituele zelfeducatie van de gemeenschap.* Op voorwaarde dat deze doelstellingen worden geïmplementeerd is het onvermijdelijk dat er een zelfvoorzienende wereldmaatschappij ontstaat die zichzelf kan organiseren, belangrijke kwesties kan oplossen en de genomen beslissingen kan uitvoeren. Actieve communicatie van elke deelnemer zal alleen dienen om de impact van deze informatie te versterken, te ondersteunen en uit te breiden, een bepaalde emotionele en psychologische toon aan andere mensen over te brengen, hen te inspireren door een voorbeeld van gedrag, het algemene idee en handelingen. Algemeen gesproken is hier niets moeilijks aan. Het belangrijkste is om informatie in pure vorm aan mensen over te brengen, een actieve deelnemer te zijn aan het proces van vorming van de nieuwe samenleving en om constant aan jezelf te werken.

Mensen hebben sinds het begin der tijden van een dergelijke samenleving gedroomd en noemden het in hun legendes 'het land van het goede', 'de staat van gelukzaligheid' 'het gouden millennium', 'de wereld van rechtvaardigheid', 'millennium', dat wil zeggen de toekomst die door goddelijke interventie dichterbij kan komen, maar zal worden bereikt door menselijk handelen. Bijvoorbeeld in het Christendom behoort het begrip 'millennium' tot de eschatologie (het Griekse woord 'eschatos' betekent 'laatste' of 'eindig' en 'logos' - een 'woord' of 'leer'), dat wil zeggen de

religieuze leer over het einde van de lotsbestemming van de wereld en de mens, de laatste stadia van de overheersing van de Dierlijke geest in de mensheid. De eschatologie kijkt naar de onderwerpen van 'de toekomstige duizendjarige regering van Christus na de wederkomst - de terugkeer naar de aarde en zijn overwinning op Satan', naar de Armageddon - de laatste strijd tussen goed en kwaad aan het einde der tijden, waaraan '*koningen van de gehele bewoonde aarde*' zullen deelnemen. Maar wie is het, wie wordt in de context van deze Christelijke leer Satan genoemd? De Dierlijke geest van de materiële wereld.

Het volstaat om rond te kijken om te zien wat er aan de hand is: strijd om macht, het priesterlijke, politieke en economische geweld van bendes Archonten over naties; dominantie van markt- en consumentenattitudes die puur materialistisch denken in mensen vormen; relaties gebaseerd op dierlijke instincten. Er is een echte agressieve informatieve aanval op de menselijke samenleving door de Dierlijke geest, in feite een informatieoorlog. De moderne mens kiest vaker voor materie en komt nauwelijks uit de invloedssfeer van zijn Dierlijke natuur, zijn aardse zelfzucht en egoïsme. Als geleider legt hij dit gedragsmodel op aan anderen, zonder zelfs maar te merken dat hij in de greep is van de Wil die vreemd is aan zijn Spirituele natuur. Dit is precies de macht - 'de gedaante van Satan' - van de Dierlijke geest die de mensheid tot slaaf heeft gemaakt en er nu zonder masker in rondloopt.

Maar de mogelijkheid om alles te veranderen ligt in de handen van mensen! Mensen wachten op goddelijke interventie. Maar het is hetzelfde als bij de menselijke dialoog met God. Het kan alleen worden bereikt door keuze, actie en echte spirituele transformatie van de mens zelf! De Bijbel beschrijft de volgende woorden van Jezus tot zijn discipelen: 'Dan zal de Vader vragen jullie een andere Pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: de Geest van de Waarheid. De wereld kan hem niet ontvangen, want ze ziet Hem niet en kent Hem niet...' De Kennis is aan de mens gegeven en zijn keuze en actie hangen alleen van hem af! En veranderingen in de

hele mondiale samenleving zijn afhankelijk van acties van elke persoon! Voor alle levende mensen is dit echt de laatste kans om zichzelf en de beschaving geestelijk te redden.

Het opbouwen van een dergelijke maatschappij is een noodzaak, omdat dit het enige model is dat de mensheid in staat stelt in de toekomst te overleven. Het is eigenlijk eenvoudig om te bouwen. De basis is gelegd, terwijl de details van dit nieuwe model niet moeilijk zullen zijn voor mensen om samen te bedenken. Nu al zijn er veel competente en slimme mensen die de moderne samenleving echt kunnen en willen veranderen, deze vrij en gelijk maken, niet op papier onder slogans van de Archonten, maar in het leven, vanuit het perspectief van overheersing van de Spirituele natuur in de mens. Het opbouwen van een dergelijke maatschappij hangt af van de acties en de persoonlijke keuze van elk individu. De Archonten hebben mensen aangeleerd om niets te doen en passief te wachten tot iemand komt, besluit en alles voor hen doet. Ze hebben de 'gevangenisvrijheid' in hun systeem voor een persoon beperkt tot een plek op de sofa, waar hij zoveel naar de TV kan spuwen als hij wil en op politici en priesters roepen, want niemand zal hem horen. Maar het is gemakkelijk voor iemand om deze opgelegde illusie in zichzelf te vernietigen. Je moet gewoon niet achterover leunen en niets doen; het is noodzakelijk om jezelf en de maatschappij te transformeren en een boodschapper van vrede te zijn in de volledige betekenis van het woord.

Anastasia: Een boodschapper? Inderdaad goed gezegd! Omdat een boodschapper oorspronkelijk degene is die kennis brengt! En in de moderne wereld wordt deze naam ook gegeven aan een personage in een klassieke tragedie die naast de scène vertelt over wat er gebeurt. Gezien al het bovenstaande is een boodschapper van de wereld iemand die de verborgen betekenis kent en uitlegt wat er gebeurt aan alle mensen die naar de voorstelling op het wereldtoneel kijken.

Rigden: Ieder van ons, terwijl we in een lichaam zijn, neemt deel aan het theater van het materiële. Het spektakel is schokkend, maar het is leerzaam. De waarheid onthult zichzelf voor de ogen van sommigen, terwijl anderen worden geabsorbeerd door de acteerprestaties. Het enige verschil is aan wiens kant je bewustzijn staat op deze plaats van illusoire shows.

Een boodschapper is in staat om de Waarheid aan veel mensen te door te geven - vrienden, familie, kennissen en vreemden. Hij is in staat het verlangen in hen op te wekken om de Waarheid aan hun kringen te vertellen, en zij kunnen het anderen vertellen. En dus zal de boodschap de wereld rondvliegen als een valk in snelle vlucht. Hoe snel deze informatie in de samenleving wordt verspreid, hangt af van de mensen zelf, van de inspanningen van elke boodschapper. Hoe meer mensen er worden geïnspireerd door de Waarheid, des te meer mensen zullen beginnen de situatie in de mondiale samenleving te veranderen, afhankelijk van hun kansen op lokaal niveau. Alle denkbare beschikbare middelen kunnen worden gebruikt voor de verspreiding van informatie: verbale overdracht, massamedia, inclusief radio, pers, televisie, en de belangrijkste hefboom van massacommunicatie vandaag - het internet. Als elke persoon zijn hand, zijn geest en de zuiverheid van zijn bedoelingen daarop loslaat, dan zal deze originele informatie zich zeer snel over de hele wereld verspreiden, en binnen een korte periode zal dit idee tot de meerderheid doordringen. Maar in de meerderheid ligt de echte kracht! Als mensen eenmaal deze informatie ontvangen en erdoor geïnspireerd raken, zullen ze zelf alles begrijpen - hoe ze het leven van de samenleving kunnen verbeteren op basis van hun werkelijke mogelijkheden, en een golf van universele eenmaking zal beginnen. Veel hangt dus af van één persoon. Het belangrijkste is niet om achterover te leunen en te wachten op de genade van de Archonten!

De echte spirituele kant van een mens in relatie tot de samenleving komt tot uiting in zijn oprechte intentie en

onbaatzuchtige handelingen voor het welzijn van de samenleving. Eens verenigd in een dergelijke intentie zullen mensen in staat zijn om meer te bereiken en de voorwaarden creëren om een geheel nieuwe beschaving te vormen - de mensheid die geleid zal worden door de essentie van *het Woord* '**AllatRa**'.

Het geheim van dit *Woord* werd ooit in hun kringen bewaard door de spiritueel geïnitieerde mensen die zich verzetten tegen de macht van de Dierlijke geest in één van zijn manifestaties. Dit waren de ware strijders van het Licht, de bewakers van de Oerkennis. Voor hun wapenfeit werd de Waarheid aan hen geopenbaard: 'Er is geen kracht groter dan de Spirituele kracht! Door de Oerkennis te bezitten bezit je ook de kracht. Door de kracht te bezitten beïnvloedt je met het woord dat de glorie is, de naam en de oproep. De glorie kondigt de Waarheid aan in de uitstraling van onsterfelijkheid voor degenen die in eer zijn gekroond in het naderen van de Ene. De naam manifesteert het teken van de Primordiale Ene, de basis en de sleutel tot het begrijpen van gebeurtenissen. De eeuwige oproep is het Primordiale Geluid, het Geluid van de Schepping. Het vult het teken met de kracht van Allat en maakt het machtig in schepping. Want Allat is de manifestatie van Gods Wil, het is de inherente kracht, de Oermoeder van alles wat is geschapen volgens Zijn Wil. De waardige volgt de eeuwige roep van de Ziel en weerklinkt de roep van de overwinning van de Ziel: '**AllatRa**'! Iedereen die het hoort is een Geroepene, en samen zijn de krachten in staat om de hele wereld te veranderen'. De scheppende kracht die komt van God is

AllatRa

Er wordt geen punt gezet in dit boek omdat het laatste woord ligt bij de mensen...

Boeken door Anastasia Novykh
De officiële website van Anastasia Novykh:
schambala.com.ua

Email of Anastasia Novykh:
anastasija_novix@mail.ru

De boeken van Anastasia Novykh zijn over de hele wereld bekend als spirituele, intellectuele bestsellers die antwoorden geven op uitsluitend persoonlijke vragen van elke persoon, die een diep begrip van de wereld en zichzelf geven, de beste menselijke kwaliteiten versterken, inspireren tot innerlijke zelfkennis en om je blik te verruimen, jezelf te overwinnen en echt goede daden te stellen. De boeken van de schrijver - 'Sensei. De Primordial of Shambala' (vier delen), 'Ezoosmos', 'Birds and a Stone', 'Crossroads' en 'AllatRa' zijn vertaald in vele talen. Ze zijn een handboek geworden voor mensen van verschillende leeftijden, nationaliteiten, religies, die op verschillende continenten wonen, in verschillende landen.

Het fenomeen van de werken van Anastasia Novykh is dat iedereen er iets in ziet. Het is een schat aan kennis over de wereld en de mens, over de betekenis van het leven en praktische manieren van zelfkennis en zelfverbetering. Deze boeken hebben veel mensen op de planeet verenigd door hun universele kennis en door de nieuwheid van perceptie van de wereld en zichzelf. Alle boeken zijn gratis beschikbaar voor iedereen op de officiële website van de auteur

schambala.com.ua
books.allatra.org/en
allatra-book.org

De unieke boeken van Anastasia Novykh zijn de basis geworden van een grootschalige vereniging van gelijkgestemde en vriendelijke mensen over de hele wereld. Dankzij deze boeken verenigen goede mensen van over de hele wereld die

hun vaardigheden en capaciteiten creatief willen toepassen. Deze mensen voeren grootschalige projecten uit die moraliteit, spiritualiteit en cultuur in de wereldgemeenschap ontwikkelen en versterken. Het voorbeeld van een dergelijke vereniging van vriendelijke, onzelfzuchtige mensen is de ALLATRA Internationale Publieke Beweging, dat een onschatbare rol speelt in de vorming van spiritualiteit, moraliteit en menselijkheid over de hele wereld.

ALLATRA Internationale Sociale Beweging is een wereldwijde vereniging van degenen die daadwerkelijk het goede doen en vrede voor alle mensen trachten te bewerkstelligen. De ALLATRA-beweging verenigt mensen over de hele wereld, ongeacht status, sociale categorieën, politieke of religieuze opvattingen. In korte tijd zijn honderdduizenden gelijkgestemde mensen in meer dan 180 landen over de hele wereld actieve deelnemers aan de beweging geworden.

Ons strategisch doel is om mensen ertoe aan te zetten actief deel te nemen aan het maatschappelijk leven en samen met mensen van goede wil uit verschillende landen betrokken te zijn bij nuttige activiteiten voor de wereldgemeenschap.

We staan buiten politiek en buiten religie.

Dankzij het initiatief en de onbaatzuchtige acties van actieve deelnemers aan de ALLATRA Internationale Sociale Beweging, zijn verschillende creatieve projecten en goede daden gericht op het creëren van voorwaarden om het creatieve potentieel van mensen te ontsluiten en op het

herstel van universele menselijke spirituele en morele waarden in de hele wereldwijde gemeenschap geïmplementeerd.

Onder de projecten zijn: internationale internet-TV – ‘ALLATRA TV’; ‘Creatieve Maatschappij’; het landelijke initiatief ‘ALLATRA Global Partnership Agreement’; creatieve mediaruimte – ‘ALLATRA RADIO’; ‘ALLATRA SCIENCE’ - modern innovatief onderzoek op het gebied van klimatologie en fysica; het internationaal portaal van wereldwijde positieve informatieruimte ‘ALLATRA News’ en vele andere.

We verdelen mensen niet in leiders en uitvoerders, we zijn allemaal een leider en een uitvoerder en samen hebben we kracht.

Onze Algemeen Bestuurder is ons GEWETEN.

We nodigen iedereen uit die vriendelijkheid wil tonen en de internationale gemeenschap wil helpen het pad van spirituele en culturele ontwikkeling te bewandelen via sociaal belangrijke gezamenlijke projecten. Iedereen die iets wil en kan doen is welkom.

Het is actueel en modieus om een goed mens te zijn!

Coördinatiecentrum van ALLATRA ISB:

+ 380 (44) 238 89 80; + 380 (44) 238 89 81;
+ 380 (99) 175 47 77; + 380 (96) 875 47 77;
+ 380 (63) 178 47 77

E-mail: center@allatra.org

Skype: allatra-center

Website: allatra.org

**ALLATRA TV - Internationale vrijwilligers-internet-TV van
de ALLATRA Internationale Sociale Beweging**

Official website: allatra.tv

ALLATRA TV is de internationale, landelijke internet-tv met relevante en interessante video's over verschillende onderwerpen: wetenschap, goed nieuws, informatie- en analyseprogramma's, interviews met beroemde mensen, vriendelijke humor, educatieve geanimeerde video's, familieprogramma's en vele andere oprechte en positieve programma's die de menselijkheid, vriendelijkheid en eenheid in de samenleving vergroten. De realiteit die ons allemaal raakt!

De ALLATRA tv-shows zijn interessant voor alle mensen die streven naar zelfverbetering, spirituele en culturele ontwikkeling en versterking van de beste kwaliteiten in zichzelf en de samenleving om hen heen.

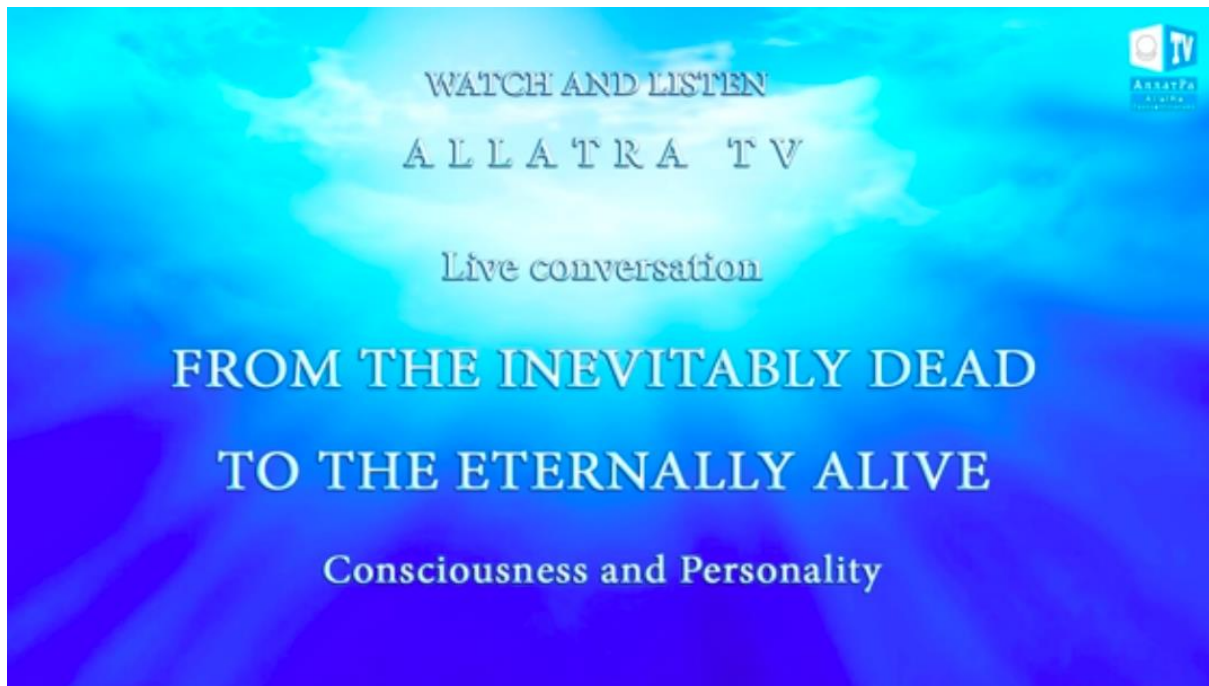
Word lid van het ALLATRA ISB team van vrijwilligers en realiseer uw creatieve ideeën en projecten via het nieuwe internationale televisieformaat!

Vooraf populair bij het publiek zijn de serie 'The Truth is One for Everyone'-programma's en de nieuwe film 'BEWUSTZIJN EN

PERSOONLIJKHEID - van het onvermijdelijke dode tot het eeuwig Levende'.

BEWUSTZIJN EN PERSOONLIJKHEID
Van het onvermijdelijke dode tot het eeuwig Levende.

Dit is een live gesprek met Igor Mikhailovich Danilov. Het is een levendig boek. Het is het begin van wereldwijde gebeurtenissen die onvermijdelijk een verdere ontwikkeling zullen doormaken. Het is een gevolg van wat er op 21 december 2012 is gebeurd (publicatie van het boek Allatra) en is de volgende stap na dat boek.

Het is een ontmaskering van het systeem. Het is kennis die door de eeuwen heen verloren is gegaan. De instrumenten waarmee veel mensen echte Vrijheid kunnen krijgen van de slavernij van het systeem dat in het geheim via het bewustzijn werkt. Het is een unieke ervaring en oefening om in contact te komen met de Spirituele Wereld. Het is een levendig gesprek voor degenen die deel willen uitmaken van de Grenzeloze Wereld.

Hier worden de instrumenten gegeven om niet alleen het kwaad in zichzelf te weerstaan, maar ook om hier iets in de wereld te brengen dat al heel lang ontbreekt - het is meer oprecht, echt Gods liefde, en Vrijheid die lijkt op vers water dat het vuil en de leugens van het bewustzijn wegspoelt en de spirituele dorst van de Persoonlijkheid lest. Het levendige gesprek is een sleutel voor de Persoonlijkheid en een Weg voor de transformatie van de persoon van het onvermijdelijke dode naar het eeuwig Levende.

DE WAARHEID die het systeem onthult EN VOOR ALTIJD VERANDERT!

IN DIT LEVENDIGE GESPREK:

- praktische ervaring van zelfkennis;
- wat een Persoonlijkheid is als een geest;
- wat het verschil is tussen autogene training, meditatie en een spirituele oefening;
- waarmee de profeten te maken kregen;
- een mens is twee keer geschapen;
- hoe het was: 'een mens werd geschapen naar het beeld en de gelijkenis';
- wat is de erfzonde? Je bent niet zondig!
- het bewustzijn als instrument van het systeem;
- tot de achtste dag is er geen verschil tussen een mens en een dier;
- hoe het systeem werkt, wat mensen niet zien;
- hoe het systeem met mensen spreekt;
- trucs en vervangingen van het systeem in de praktijk: vrede en macht;
- hoe contact te maken met de spirituele wereld: ervaring en praktijk;
- fysica van het bovennatuurlijke;
- gemeenschap is een nieuw formaat van de persoon en de samenleving;

- magie van het bewustzijn; de volledige waarheid over magie;
- voorspellingen worden waar: het einde en het begin.

De tekstversie van het programma bewerkt door Anastasia Novykh en vertalingen van de tekstversie van het programma in verschillende talen van de wereld zijn te vinden op allatra-book.org

Om de boeken Anastasia Novykh te kopen en te verdelen kan u rechtstreeks contact opnemen met het ALLATRA Publishing House:

Oekraïne 01024,

Kiev, Kruglouniversitetskaya str., 14

tel.: +380 (44) 599 57 01

<http://www.allatra.ua/>

e-mail: info@allatra.ua

Adres:

Oekraïne, 01001, Khreshchatyk str., 22, PO Box

B-39